

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

*Never reveal your
true identity.*

LUCIA
FRANCO

HUSH

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

LUCIA
FRANCO

HUSH

Hush, Hush
yazan Lucia
Franco

Telif Hakkı© 2019 yazan Lucia Franco

Editör: Nadine Winningham
Düzeltilti: Amber Hodge Kapak
Tasarımı: Okay Creations
Fotoğraf: Regina Wamba Kapak
Modeli: Hannah Peltier

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar ve telif hakkı yasasının izin verdiği diğer bazı ticari olmayan kullanımlar dışında, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür veya kurgusal bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

İÇİNDEKİLER

Ayrıca Lucia Franco

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

[Bölüm 29](#)
[Bölüm 30](#)
[Bölüm 31](#)
[Bölüm 32](#)
[Bölüm 33](#)
[Bölüm 34](#)
[Bölüm 35](#)
[Bölüm 36](#)
[Bölüm 37](#)
[Bölüm 38](#)
[Bölüm 39](#)
[Bölüm 40](#)
[Bölüm 41](#)
[Bölüm 42](#)
[Bölüm 43](#)
[Bölüm 44](#)
[Bölüm 45](#)
[Bölüm 46](#)
[Bölüm 47](#)
[Bölüm 48](#)
[Bölüm 49](#)
[Bölüm 50](#)
[Bölüm 51](#)
[Bölüm 52](#)
[Bölüm 53](#)
[Bölüm 54](#)
[Bölüm 55](#)
[Bölüm 56](#)
[Bölüm 57](#)
[Bölüm 58](#)
[Bölüm 59](#)
[Bölüm 60](#)
[Bölüm 61](#)
[Sönsöz Denge](#)

[Bir](#)

[Boş](#)

[Ayrıca Lucia Franco](#)

[Teşekkür Yazar](#)

[Hakkında](#)

Lucia Franco Yazarının Diğer Romanları

Bağımsızlar Beni

Düşüneceksin

Bana Tutun

Kapalı Bakiyeler

serisi Bakiye

Yürütme

Serbest Bırak

Christina, Keena, Kenya, Lowrey, Gretchen, bugün hangi muhteşem insan olarak uyandıysanız, kız kardeş sizin için en sevdiğim isim.

*Jill, birlikte ata bineriz, birlikte ölürüz.
Aubrey ve Natalie ömür boyu.*

Siz olmasaydınız bu kitabı yazmak bu kadar eğlenceli olmazdı. Bu histerik anılar için ikinize de teşekkür ederim.

BİR

"Böyle süslenip püslenip nereden geliyorsun?" Uykulu gözlerimi ovuşturuyorum, sonra da saati kontrol etmek için yastığın altından cep telefonuma uzanıyorum. Saat sabahın 4:04'ü.

"Kahretsin, Aubrey, özür dilerim," diyor oda arkadaşım. "Seni uyandırmak istememiştim. Uyumaya devam et."

Dairemizin duvarları kağıt inceliğinde, bu da iyi bir gece uykusu çekmeyi neredeyse imkansız hale getiriyor. Yine de buna alışkırım.

"Önemli bir şey değil." Doğrulduğum ve sehpanın üzerindeki lambayı yakmak için uzandım. Kanepede uyuyakalmış olmalıyım.

"Bu ayakkabılar ayaklarımı öldürüyor." Natalie kanepenin diğer ucuna oturdu. Başını arkaya düşüyor ve dönüp bana bakıyor. "Çok yorgunum," diye inliyor. "Eve bu kadar geç geldiğime inanmıyorum. Sabah derse nasıl kalkacağım?"

"Neden hep böyle erken saatlerde derse giriyorsun anlamıyorum," diyorum, sesim halsiz. "Biraz değişiklik yapıp gece dersleri almaya bakmalısın."

Natalie takma kirpiklerini dikkatlice çekip önümüzdeki sehpanın üzerine bırakıyor. "Yapamayacağımı biliyorsun. Çalışmak zorundayım."

Bu bizim için olağan bir şey. "Hayır, bilmiyorsun. Neden böyle bir şey yaptığını bile bilmiyorum. yap."

"Çünkü küçük zengin bir sürtük olup aileme bel bağlamayacağım, Sadece topuk yapmadığımda kızıp her şeyi elimden almaları için. Siktir et."

Kıkırdıyorum. Bugün Manhattan'daki Fordham Üniversitesi'nde son sınıfımızın ilk günü ve birinci sınıfta tanıştığımızdan beri pek bir şey değişmedi. Ben hâlâ tam burslu, beş parasız bir üniversite öğrencisiyim ve onun da hâlâ ailesinden tonlarca parası var ama kullanmayı reddediyor. Birbirimizin tamamen zıttı olduğumuz için ilk başta anlaşılabileceğimizi düşünmemiştim. O Hollister, bense Goodwill'den çıkma sevimli bir şeyim. Ben en son çıkan romantik kitapların içinde kaybolabilirim, Natalie ise sadece parlak sayfaları ve ünlülerin resimleri olan şeyleri okur. O rap, ben pop. Carmine's Italian vs. Chef Boyardee. Liste çok uzun, ama erkek zevklerimiz ve dillerimizdeki filtre eksikliği birbirimize uymamız için yeterliydi ve o zamandan beri en iyi arkadaşız.

"Sanırım ne demek istediğini anlıyorum."

Gerçekten yapmadım. Onun zihniyetindeki insanlar beni sinirlendiriyor. Sıfırdan, yani çok fakir bir sıfırdan gelen birinin, zorunda olmadığı halde neden mücadele etmek istediğini anlamak zor. Yine de onu seviyorum.

Natalie dönüyor ve sırt üstü yatıyor. Başını kucağıma koyuyor ve tavana bakıyor. "Güven bana. Para seni mutlu etmez, Aub. Tek yaptığı daha fazla soruna yol açmak," diyor, sesi alçak ve boş.

"Yaşam masrafları ya da marketten fazladan birkaç şey alacak kadar param olup olmayacağı konusunda endişelenmemek için her şeyimi verirdim." Vücudum ancak bu kadar iğrenç, ucuz çorba ve günlük kahveyi kaldırabilir.

"Yeni bir işe ihtiyacın var" diyor.

Her zaman yaptığımız başka bir şey.

İlk yıl yurttan kalma zorunluluğunu yerine getirdikten sonra Natalie hemen taşınmak istedi ve benim de onunla birlikte taşınmamı istedi. Tek başıma yaşamaya gücüm yetmediğinden ve bursuma kampüste oda ve yemek dahil olduğundan ayrılma lüksüm yoktu. Ama Natalie ödeme yapmamam konusunda ısrar etti ve onunla taşınmam için yalvardı. Kimseden sadaka almayı sevmezdim, bu yüzden bir anlaşma yaptık. Taşınma masraflarını ve kirayı o karşıladı, ben de çamaşırhanedeki küçük yarı zamanlı işimle faturaları ödedim. İkinci yıldan sonra, derslerimi halletmiştim ve ikinci bir maaşlı işim vardı. Hoşuma gittiğinden değil, çocuklara bakmaktan nefret ediyordum.

"Bir de bana sor," diyorum. "Cuma günü, aileleri Martha's Vineyard'a tatile giderken tüm hafta sonu iki küçük canavarla baş başa kalacağım. Yine de şikayet etmemeliyim. Para iyi."

Elmas halkalarını çıkarıp takma kirpiklerinin yanına yerleştirirken gülüyor. "Okuldan ve işten sonra ağlayan çocuklarla nasıl başa çıkıyorsunuz bilmiyorum. Sırtıma bir yatak bağlamayı tercih ederim."

"O paraya ihtiyacım var, Nat. Başka şansım yok. Acaba bütün hafta sonu onlara NyQuil verebilir miyim?" Gözleri büyüdüğünde güldüm. "Şaka yapıyorum!"

Annem ve babam ben yedi yaşındayken Long Island'daki Güney Eyalet Otoyolu'nda dört arabanın karıştığı bir kazada ölmüştü ve büyükannem beni büyütüp elinden geleni yapmıştı, ki bu da çok fazla bir şey değildi. Yeterince büyür büyümeyen yerel havuzda cankurtaran olarak işe girdim, sonra kışları bir İtalyan restoranında hostes olarak çalıştım. Eleman sıkıntısı çektiklerinde bulaşıkçılık bile yaptım. Grammy'nin faturalar için ihtiyacı olmayan parayı bir kenara koydum. Ama artık o birikimler de gitmişti -şehirde yaşamak fakirlere ya da orta sınıfa göre değil- ve bir şeyler bulmam gerekiyordu.

Natalie oturur ve beş inçlik Louboutin'lerini çıkarır. Kırmızı tabanlı, siyah bağcıklı ayakkabılar çok seksi. Onları istiyorum ama asla paramın yetmeyeceğini biliyorum. Ayakkabıları iş botlarını çıkarır gibi cilalı ahşap zemine bırakıyor.

"Bütün gece o topuklularla dolaşıp içki servisi yaptığına inanamıyorum. Onları mahvetmekten korkmuyor musun?"

"Ödülleri var."

Yerdeki çantasına uzanırken ağzının bir köşesi yukarı kalkıyor. Eli çantasının içinde kayboluyor, sonra birbirine bantlanmış üç deste yüzlük çıkarıyor. Her birini bana doğru fırlatıyor. Onları yakaladığımda gözlerim açılıyor.

"Bütün bunlar nereden çıktı? Aileni gördün mü?"

Aubrey lacivert gözlerini bariz bir kızgınlıkla bana çeviriyor. "Olmaz öyle şey, Aub. Bu bir haftalık iş." Elimdeki fatura yığınlarını işaret ediyor.

"Defol git buradan. Bir hafta mı?" Bu bir yılda kazandığımdan daha fazla paraydı. Bu banknotların bir yığınıyla, şu anda umutsuzca ihtiyaç duyduğum ama karşılayamadığım her şeyi alabilirdim. "New York'ta neden bu kadar nakitle dolaşıyorsun?"

Natalie odasına gidiyor ve elinde tanıdık bir kitapla dönüyor. Yanıma oturup yaklaşık on santim kalınlığında yıpranmış bir sözlüğü açtıktan sonra parayı ona geri veriyorum. Ortası kesilmiş, büyük, boş bir kare bırakılmış. Parayı içine koyuyor, sonra kapatıyor ve sehpadaki kitapların arasına istifliyor. Kimse sahte olduğunu tahmin edemez ve kimse onu almayı düşünmez. Bu fikri yurttan değerli bir şey saklamak istediğimizde bulmuştum ve o zamandan beri kullandığımız bir taktik.

"Merak etme, kimse bilmiyordu. Debriyaj taşımamın bir sebebi var. Koltuk altına saklamak için mükemmel boyutta. Ceketimin düğmelerini ilikledikten sonra kimse anlayamaz."

"Ya soyulursan?"

Bana aptalmışım gibi bakıyor. "Ne zaman? Ben takside otururken mi? Geceleri bu sokaklarda yürümekten daha iyisini biliyorum *anne*."

Bir yıl önce yarı zamanlı bakıcılık işine başladığımdan beri, yaptığı bir şey hakkında endişelendiğimde bana anne demesi yeni bir şey oldu. Küçük canavarlar da bana anne diyor ama bu farklı bir hikaye.

"*Kemik Koleksiyoncusu* filmindeki gibi çılgın bir taksi şoförü bulabilirdin." Ben battaniyemin altına giriyorum ve Natalie de battaniyenin altına tırmanıyor.

karşı uçta. "Doğruca bankaya git. Onu burada bırakma."

"İlk dersimden sonra gidip biraz biriktireceğim. Hepsini bir kerede yatırılabileceğim gibi değil. Banka bana evrak doldurtacak, sonra da nereden geldiğini sorgulayacak. Her seferinde küçük parçalar halinde yatırmak zorundayım."

İlginç. Bunu bilmiyordum. Telefonumdan saati kontrol ettim. Alarmım birkaç saat içinde çalacak, normalden biraz daha erken. İlk güne hazırlanmak için biraz daha zamana ihtiyacım var.

"Boktan bebek bezlerini değiştirmeyi ve sümüklü burunları silmeyi bırakmaya hazır olduğunda bana haber ver. Çalıştığım yerde bir açık olabilir."

Önerisine kıkırdıyorum. "Ben vurulan bir kız olamam. Birincisi, senin giydiğin kıyafetleri giyecek param yok, bunu biliyorsun. İkincisi, sakar değilim ama tepsiyi birinin üzerine düşüreceğimi biliyorum. Sonunda hepsini de ben ödemek zorunda kalırım."

Natalie kanepede kaykılır. "Yine de para çok iyi. Ahlaki değerlerini kapıda bırakmalısın."

"Shot servisi yapmak için mi?"

Uzun bir süre sessiz kaldı ve uyuduğunu sandım, ta ki "Para kazanmaya hazır olduğunda - bu gece gördüğün gibi paradan bahsediyorum, Grammy'ye yardım etmek için kullanabileceğin paradan - bana haber ver" diyene kadar.

Sözlüğe bakıyorum ve elimde tuttuğum para yığınlarını düşünüyorum. Bu ayki tüm gerekli harcamalarım ödendikten sonra, elimde kalan parayı büyükannemin banka hesabına yatırıyorum. Ben zor durumda olsam da, büyükannem sosyal güvenceyle yaşıyor ve paraya benden daha çok ihtiyacı var. Son birkaç yıldır kışlar çok sert geçiyor ve eğer benim küçük nakit kısıntılarım onun ısınma faturasını ödemesine yardımcı oluyorsa, o zaman ben onsuz da yapabilirim.

Uyku beni ele geçirdiğinde Nat'in teklifini düşündüm. Eve getirdiği parayı. Böyle bir parayla Büyükanneme ve kendime yapabileceğim basit lüksleri. Ona düz ekran bir televizyon alır ve oturma odasındaki 80'lerin canavarından kurtulurdum. Serin havayla aramda bir bariyer oluşturmak için neredeyse hiçbir şey yapmayan ucuz kışlık montumu değiştirirdim. Hatta sıcaklık düştüğünde ayak parmaklarımın uyuşmasını önlemek için yeni botlar bile alabilirdim. Eğer o kadar para kazanırsam, sonunda Grammy'yi yaşadığı kulübeden çıkarabilirim.

İKİ

Tiki ders tamamlandı ve günün geri kalanını atlatmak için büyük bir kafein porsiyonuna şiddetle ihtiyacım var. Birkaç blok ötede Natalie'nin buluşmak istediği küçük bir hippie kafesi var. Bir sonraki dersime kadar yaklaşık bir buçuk saatim var.

İçeri girdiğimde en iyi arkadaşımı hemen fark ediyorum; üzerinde yırtık bir kot pantolon, beyaz Converse ve kalçasının sol tarafında düğümlediği şeftali pembesi bir gömlek var. Makyajsız ya da mücevhersiz, saçları dağınık bir topuz, sabahki haliyle tam bir tezat oluşturuyor. Natalie elinde iki kahve ve vegan olduğunu bildiğim bir muffin ile oturmaya başladı bile. Sağlıklı ve temiz beslenmeyi seviyor.

Kitaplarımı yere bırakıyorum ve o da içeceklerden birini bana doğru uzatıyor. Ona minnettar bir gülümseme veriyorum ve sıcak bardağı elime alıp bir yudum alıyorum. İç çekiyorum, bu konuda bir sahne yapıyorum. Kahvemi ne kadar sevdiğimi biliyor.

"Bana kahve getirmene gerek yoktu. Teşekkür ederim."

Gözlerini deviriyor ve omuz silkiyor. "Sadece susacak mısın? Dürüst olmak gerekirse, nasıl böyle içtiğini bilmiyorum ama sorun değil."

"Sadece biraz şeker." Sırıtiyorum. Berbat bir tatlı düşkünlüğüm var.

"Şekerli yoğunlaştırılmış süt ve hindistan cevizi kreması. Düşünmesi bile dişlerimi acıtıyor."

"Dene bakalım." Ona uzatıyorum ama sanki ciğer ve soğan ikram ediyormuşum gibi başını sallıyor.

"Hayır, teşekkürler. Lavantalı cappuccino'na sadık kalacağım."

Lavanta kahvesi içmeye kafayı takmış durumda ve bunun anksiyetesine iyi geldiğine yemin ediyor, ama ben saçmalık diyorum.

"Ezik," diyorum ve bir yudum alıyorum. "Sabah derslerin nasıldı?" "Kolay olacaklar. Hukuk ve Toplum dersimin profesörü çok ateşli. Onunla yatmayı denemek zorunda kalabilirim," diyor kaşlarını oynatarak. "Adam yürüyen bir günah ve abartmıyorum. Öğretmenlik yapmasına izin verilmemeli."

"Bazen senin önceki hayatında bir erkek olduğunu düşünüyorum."

"Muhtemelen öyleydin. Yüzük görmedim, önemli olduğundan değil ama dövmelelerini rahatlıkla görebildiğim beyaz bir Henley giyiyordu. Göğsü ve sırtı mürekkeple kaplıydı." Ağzının suyu aktı. Sandalyesinde bir su birikintisine düşmemesini umarak gülüyorum.

"Sadece göğsü ve sırtı mı? Kolları yok mu?" Şimdi gözlerinde kalpler var.

"İki kolu da bebeğim," diyor. "Ve o güzel kıcını saran bu kayrak gri pantolonları giyyordu." Alaycı bir şekilde inliyor. "Ve botları... Moda haftasından yeni çıkmış gibiydi. Sınıfın adını bilmesem, ne hakkında olduğunu söyleyemezdin. Bakmadan duramadım. Onunla kötü şeyler yapmak **i s t i y o r u m .**"

Kahvemi yudumluyorum. "Sen ve diğer kızlar da muhtemelen." Gözleri parlıyor ve ben kıkırdıyorum. Natalie rekabetçidir.

"Ona bakarlarsa tırnaklarımla gözlerini oyarım." "Bahse girerim eşcinseldir," diyerek onun heyecanını öldürüyorum.

"Muhtemelen öyle. Bu hiç adil değil." Bir an için suratını astı. "Benden daha iyi giyinebilen tüm seksi erkekler hep eşcinsel ve kapılmış oluyor. Her zaman. Çok çabuk kapılıyorlar. Eşcinsel bir en iyi arkadaşına ihtiyacım var. Koşulsuz şartsız, dedikodu yapabileceğim, alışveriş yapabileceğim ve sürekli takılabileceğim bir erkek."

"Onu bulduğunuzda, bunun bir paket anlaşma olduğunu söyleyin, çünkü ben de bir tane istiyorum," diyorum.

"Bunu sadece seni sevdiğim için yapacağım. Bilirsin, kızlar bir tane aldıklarında asla paylaşmazlar." Gülümsüyor. "Yani..." Sesi kesiliyor.

"Hayır," diyorum hemen ve kahvemi bırakıyorum. Gözlerindeki entrikacı bakışı biliyorum.

"Ama iki hafta sonra yirmi birinci yaş günün ve ben seni dışarı."

"Çalışmam gerektiğine eminim."

Bana dik dik bakıyor. "Olmadığını biliyorum. Zaten kontrol ettim Takvim. Bu hafta sonu anne görevin var ama doğum günü hafta sonun boş," diye duyuruyor ve gülümsüyor.

"Büyükannemi görmeye gidiyorum."

Natalie etkilenmiyor ve bana alaycı bir bakış atıyor. Elimde olmadan yine gülüyorum. Tek yaptığımız gülmek.

"Tüm hafta sonu boyunca mı? Yalan söylemeyi bırak. Gündüz onu gör, sonra Cumartesi gecesi benimsin. En az saat 10'a kadar kulüplere gitmeyeceğiz, sonra Pazar gününü dinlenmek için ayıracaksın. Bütün günü onunla geçirmek istiyorsan, tamam, ama gece benimsin ve seni dışarı çıkaracağım. Ve sen başka bir şey söylemeden önce, her şeyi ben ödeyeceğim ve seni ben giydireceğim." Gülümsüyor.

İtiraz ederek inledim. "Nat, istemiyorum."

"Bu çok kötü. Dünyanın en güzel şehrinde yaşıyorsun. Erkek arkadaşın yok ve yirmi bir yaşına giriyorsun. Dışarı çıkıyoruz," diyor kararlı bir şekilde ve hayır cevabını kabul etmiyor.

"Bir erkek arkadaşla ihtiyacım var."

"Erkek arkadaşla ayıracak vaktin yok," diye karşı çıkıyor.

"Doğru, ama bir gece içtikten sonra keşke benim de bir tane olsaydı diyeceğim." "O zaman tuvalette bir serseriyle takıl ve yoluna devam et."

Fincanımı ona doğru eğiyorum. Bu benim ilk seferim olmayacak. "Fena fikir değil." "Yani anlaştık mı?" diye soruyor ve sesindeki hevesli tonu kaçırmıyorum. "Seçme şansım var mı?"

"Hayır."

Dudaklarımı yalıyorum ve pencereden dışarı, kalabalık caddenin koşuşturmacasına bakıyorum. Tekrar ona bakıyorum. "Sadece dün geceki topukluları giyebilirsem. O zaman varım."

Gözleri parlıyor. "Anlaştık. İstersen onları alabilirsin."

İçimden bir kahkaha kaçıyor ve tekrar pencereden dışarı bakıyorum.

"Sence ne iş yapıyor?" Telefonuyla konuşan bir seyirciyi işaret ederek soruyorum. Dizlerini geçen bir iş eteği ve ona uygun bir blazer ceket giymiş.

Bu bizim bulduğumuz bir oyun. İnsanları izliyoruz ve ne iş yaptıklarını tahmin etmeye çalışıyoruz.

"Şehirde yeni, yoksa anlamadığı bir dili okuyormuş gibi tabelaya bakmazdı. Muhtemelen insanlara pazarlamada çalıştığını söylüyordur ama aslında geçici olarak çalışıyordur, gelecek ay çökecek olan küçük bir işletmenin resepsiyon görevlisi gibidir ve bunu bilmiyordur."

Başımı salladım, o da "Sıra sende. Ne olmuş ona?" Kahve almak için sırada bekleyen bir adamı işaret etti.

Şehirdeki diğer takım elbiselilere benziyor. "Wall Street'te çalışıyor ve gerçekten parası var. Sahte değil."

"Nereden biliyorsun?"

"Saatinden belli oluyor," diyorum, Cartier'ye benzeyen bir saate bakarak. Bir keresinde bir dergide mavi bir tane görmüştüm ve anında aşık olmuştum. Onu da yedi bin dolarlık fiyat etiketini de hiç unutmadım. "İkimiz de biliyoruz ki bu takım elbise köşedeki bir mağazadan ya da raftan alınmadı. Vücuduna uyması için özel olarak dikilmiş ve zenginlik çılgınlıkları atıyor. Bahse girerim yatakta berbattır."

Bakışlarını adamın vücudunda gezdiriyor. "Yine de güzel bir kıcı var."

Bir erkeğin vücudunu fark edeceğine her zaman güvenebilirim. Bir koşucuyu gösteriyorum. "İmkânları kısıtlı çocuklar için beden eğitimi öğretmeni ve işini çok seviyor."

"Ha di ama. Turist mi?" Beton ormanın rastgele fotoğraflarını çeken birini işaret ettikten sonra etkilenmemiş bir şekilde soruyorum. "Peki ya şu?"

"Amcasıyla yatıyor."

"Natalie!" Güldüm ve ağzımı kapattım. Onu duyan olup olmadığını görmek için etrafıma bakıyorum. Bir kişi bize bakıyordu.

"Ne?" Omuz silkiyor ve sanki sadece hava durumundan bahsediyormuş gibi java'sını yudumluyor. "Eminim kuzenlerini de kemiriyordur."

"Çok kötüsün," diyorum gülümseyerek. "Tamam. Son bir tane, sonra sınıfa gitmem gerekiyor."

Gözleri en iyisini bulmaya çalışan insan kalabalığını tarıyor. "İşte bu."

"Müthiş bir sesi olan, mücadele eden bir müzisyen. Oh, ve etrafta çıplak dolaşan bir ilham perisi var."

Gözleri parlıyor. "Güzel! Tamam. Bana sonra mesaj at. Bu gece çalışmam gerekebilir ama eve döndüğümde sessiz olmaya çalışacağım."

"Henüz çalışman gerekip gerekmediğini bilmiyor musun? Son dakikada mı öğreniyorsun? Bu çok garip."

Bana bakmıyor. "Sanırım sana gürültü önleyici kulaklık alacağım, ne olur ne olmaz."

"Ama o zaman alarmımı nasıl duyacağım?"

Duraksıyor. "İyi noktaya değindin. Tamam, boş ver. Sessiz olmaya çalışacağım."

Sarılıp vedalaşıyoruz ve kahvem için teşekkür ediyorum, sonra yollarımız ayrılıyor. Fordham'a birlikte gidebiliriz ama tamamen farklı dersler alıyoruz ve programlarımız genellikle uyuşmuyor. Ben Gelişim Sosyolojisi okuyorum, o ise hâlâ kararsız, ya da öyle diyor. Bence bu sadece ailesini kızdırmak için. Bence gizliden gizliye biliyor ama kimseye söylemek istemiyor.

Yeni derslerle dolu bir günün ardından tek yapmak istediğim ders programımı gözden geçirmek ve döneme hazırlanmak. Bunun yerine odamda aceleyle üniformamı arıyorum çünkü görev çağırıyor ve faturalarımın ödenmesi gerekiyor. Ağlayan bebekler, boktan bebek bezleri ve çamaşırhanede yabancıların kıyafetlerini yıkayıp katlamak arasında bu eğitimin karşılığını alsam iyi olur.

New York'u sevmek lazım. Dünyada sizi canlı canlı yerken aynı zamanda hayalleri gerçekleştirebilen tek şehirdir.

ÜÇ

T Okulun ilk birkaç haftası benim için her zaman yılın geri kalanından çok daha yorucu olmuştur. Yeni sınıflara, ev ödevlerine ve iki işe alışmak sanırım herkes için yorucu olurdu.

Hayatın stresi ve gerçeklik. Yetişkinlik 101'e hoş geldiniz.

Otobüste oturup dünyanın önümden geçişini izlerken kalbime bir nostalji duygusu yerleşiyor. Queens benim doğup büyüdüğüm yer ve bildiğim tek ev. New York City ve Long Island'ın her yerine gitmiş olabilirim ama seyahatlerim bu kadar. New York eyaletini hiç terk etmedim.

Tanıdık mahalleyi içime çekiyor, çıplak tuğlalı evleri ve siyah ferforje çitleri seyrediyorum. Programım nedeniyle büyükannemi istediğim kadar sık göremiyorum ama g ö r d ü ğ ü m d e de en iyi şekilde değerlendiriyorum. Geriye kalan tek ailem o ve tüm günümü onunla geçirmeyi planlıyorum. En sevdiğim çikolatalı kurabiyelerden yapacağını ve doğum günüm için bana para vermekte ısrar edeceğini biliyorum. Her yıl deniyor ve ben her yıl dönüp parayı onun hesabına geri yatırıyorum.

İki durak sonra otobüs Grammy'nin evinden bir blok ötede sert bir şekilde durduğunda frenler gıcırıyor. Küçük birimine doğru yürürken tatlıların kokusunu şimdiden alabiliyorum ve kendi kendime gülümsüyorum. Parmaklıkları pencereleri açık ve havayı caz müziği dolduruyor. Çok sayıdaki kedisinden biri tabanına tünemiş ve tüy yumağını sevmek için eğildim. Mırıldanıyor ve küçük bir aşüfte gibi kıcını havaya kaldırıyor.

"Büyükanne!"

Eşikten kolaylıkla geçiyorum. Burası Queens'in en güzel yeri değil ve kapının her zaman kilitli olması gerekiyor ama asla kilitlenmiyor. Büyükanne bu konuda hiç endişelenmeden büyüdüğünü ve şimdi de endişelenmeye başlamayacağını söylüyor. O inatçı bir kadın.

"Benim Aubrey'im." Beni sıkı bir kucaklamanın içine çekti. Kadın 1.80'in biraz üzerinde ve bir öküz kadar güçlü. Omzunun üzerinden bakıyorum ve bir ay önce burada olmayan yeni bir yaratık görüyorum.

Geri çekiliyorum. "Büyükanne, başka bir kedi mi aldın?"

"Ben kedileri bulmam, onlar beni bulur." Gülümsüyor ve ben ona uyarıcı bir bakış atıyorum. "Ne var? Yiyeceğe ve sıcak bir yuvaya ihtiyaçları var. Ben onlara bunları veriyorum."

"Biri seni ihbar edecek."

Elini sallayarak uzaklaştırıyor. "Gidip eğilebilirler."
Kıkırdıyorum. Büyükannem hiç küfreden biri değildir.
Çantamı masanın üzerine koyup etrafıma bakıyorum ve kaşlarım çatılıyor.
"Kaç tane var?"

"Saymayı bıraktım."

Derin bir nefes alıyorum ve kaşlarımı çatıyorum. "Burası nasıl kedi kumu gibi kokmuyor?"

"Bu yaşında yapacak daha iyi bir şeyim yok, bu yüzden evimi temiz tutuyorum ve sık sık çöp kutularını değiştiriyorum. Sonra da bingoya giderim. Benden bu kadar bahsettiğimiz yeter. Okul nasıl gidiyor? Natalie nasıl?"

Küçük yemek masasına oturuyorum ve onun beni beslemek için mutfakta koşuşturmasını izliyorum. Minderler plastikle kaplı ve Formica tezgahın tüm köşeleri soyulmuş. Yetmişli yaşlarının sonundaki bir kadın için ayakları hafif. Bunu ucuz kırmızı şaraba ve hayatında bir erkek olmamasına bağlıyor. Bir şişe için üç dolar ödüyor ve gecede sadece bir kadehe izin veriyor. Çünkü kedilerinin ona ihtiyacı olduğunu söylüyor.

Buna karşı çıkmayacaktım. Tanrı korusun, içki alemindeyken içlerinden biri öksürerek tüy yumağı çıkarabilir.

Ona aldığım dersleri, profesörleri ve tabii ki çok sevdiği Natalie'yi anlatıyorum.

"Görünüşe göre bu sömestr senin için biçilmiş kaftan. Üstesinden gelebilir misin?"

"Oh, evet. Yeni bir şey değil, gerçekten. Dersler biraz daha zor ve fazladan bir ders daha aldım ama sanırım iyi olacağım."

Gözleri yumuşuyor ve ben gözlerimde biraz su yakalıyorum. "Ailen seninle çok gurur duyardı. Biliyorum, ben de duyuyorum."

Aşağı bakıyorum. Onları her geçen gün daha fazla özleyorum.

Büyükannem bana mahallenin dedikodularını anlatıyor - kime tahammül edemediğini, hangi köpeklerinin sürekli çimenlerine sıçtığını, kimin kiminle yattığını ve sokağın aşağısında onu veganlığa döndürmeye çalışan bir kişi olduğunu ve bir diğerinin sürekli Tanrı hakkında vaaz verdiğini. Son ikisinden İsa manyağı ve bitki yiyen hippie olarak bahsediyor. New York aksanı o kadar güçlü ki hikaye anlatımını canlandırıyor. Yapacak pek bir şeyi olmayabilir ama etrafında ilginç bir grup insan olduğu kesin.

Önüme bir tabak taze pişmiş kurabiye koydu. Tam ortasında çikolatalı bir öpücük olan küçük parmak izleri ilahi kokuyor ve benim

En sevdiğim. Bir tane alıp ağzıma atıyorum ve şekerli yumuşaklığını içime çekiyorum. Mutfak lavabosunun altından büyük bir şişe alıp tezgâhın üzerine koymasını izliyorum. İki bardak getiriyor ve her birimize berrak sıvıdan birer yudum dolduruyor. İçkiyi önüme koyduğunda koklamak için eğiliyorum. Koku burun deliklerimi yakıyor ve yakıyor.

"Seni gündüz içen biri olarak düşünmemiştim," diyorum. "Aubrey, yıllardır bu günü bekliyordum." Kıkırdıyorum ve ona bakıyorum. "Benimle bir şeyler içmek için mi?" "Evet, artık yirmi bir yaşındasın."

Hayatımda hiç alkol tatmadığımı varsaymış olmalı, ki bu çok tatlı ve safça. Üniversitedeyim, tabii ki tattım, ama tatmadığıma inanmasına izin vereceğim.

İçindekileri tekrar koklamak için eğildim ve yüzüm buruştu. "Nedir bu?" "Sambuca."

"Bunu sadece yudumluyor musun?" Ben soruyorum. Daha önce hiç içmemiştim.

Önüme oturdu ve kadehini kaldırıp bana dik dik baktı. "Onu vuracaksın." Kaşlarım havaya kalktı. "Bir shot mı?"

"Evet," diyor, sanki çok açılmış gibi.

Bardağa bakıyorum. "Bu bir atıştan daha fazlası. Bu iki büyük shot gibi."

Beni görmezden geliyor ve doğum günümü kutluyor. "Şerefe, benim tatlı torunum!" Kadehini benimkine vuruyor.

Büyükannem ben daha içkimi yudumlamadan içkisini bitiriyor ve ben aval aval bakıyorum. Bardağı dudaklarıma götürüyorum, kokudan irkiliyorum ve zihnimi kapatıyorum ve shot'ı ya da shot'ları alıyorum. Bana ne doldurduğundan emin değilim.

Tüylerim diken diken oluyor ve iğrenç likörün tadına bakarken ürperiyorum. Bana siyah meyan kökünü hatırlatıyor ve tadı acı - iğrenç - ama yine de hoşuma gitmiş gibi gülümsüyorum.

"Bunu nasıl içiyorsun bilmiyorum," diyorum bardağımı doldururken.

"Aferin kızıma," diyor ve önüme biraz daha kurabiye koyuyor.

Alkolün damarlarımda dolaşması ve beni bol bol gülümsetmesi uzun sürmüyor. Her seferinde kıkırdayan mutlu bir içiciye dönüşüyorum. Okul ve iş nedeniyle çok içen biri değilim ama kendimi tutabilirim. Ona Natalie'nin beni nasıl dışarı çıkarmak istediğini anlatıyorum ve Grammy bunun onun cömertliği olduğunu düşünüyor.

"Yirmi birinci yaşı gününde seni sarhoş eden ilk kişi olduğum için mutluyum. Şimdi, bu gece dikkatli ol ve benim yapmayacağım bir şey yapma," diyor. Annemle babam ölmeden önce, onun hakkında istesem de uyduramayacağım renkli hikâyeler duymuştum.

Büyükannem yatak odasına girdi ve birkaç saniye içinde elinde bir zarf ve bir kutuyla geri döndü. İkisini de bana uzattı.

İnledim. "Büyükanne, sana bana bir şey alma demiştin."

"Oh, çeneni kapat," diyor. Gözleri parlıyor ve onu bu kadar mutlu görmek bana kendimi iyi hissettiriyor. "Ve ben sana gerçekten bir şey almadım. Annen almıştı."

Gözlerimden yaşlar süzülürken bir süre ona bakıyorum. Vefat ettiklerinde çok küçük olduğum için bana ailemi hatırlatacak pek bir şeyim yok. Nefesimi tutarak kutuyu açıyorum ve içinde bir tılsım olan pembe altın kolyeyi görüyorum. Parmağım ince zincirde geziniyor ve onu görünce kalbim biraz kırılıyor.

Büyükanne eğildi ve çenesini elinin üzerine koydu. "Onu nal takarken gördüğümü hatırlıyorum ve hayatında hiç ata binmemişken neden nal taktığını sormuştum. Aslında, şimdi düşünüyorum da, bir atın üç metre yakınından bile geçmemişti. Her neyse, nedenini bilmediğini, sadece ilk görüşte sevdiğini söyledi. Baban ona almış ve o da hiç çıkarmamış." Duraksıyor. "Araba kazasından sonra, kurtarılan birkaç eşyadan biriydi. Elmas küpeleri ve saati de kayıptı. Muhtemelen olay yerinde çalınmışlardı ama bu hala oradaydı. O zamandan beri onu saklıyorum."

Çenem titriyor. Büyükannem kolyeyi alıyor ve boynuma takmak için ayağa kalkıyor.

"Yıllar önce at nalının kötülükten ve negatif enerjiden koruduğunu okumuştum, eğer bu tür şeylere inanıyorsanız." Sesi yumuşuyor. "Bunu almanı isterdi."

"Teşekkür ederim," diyorum, sesim fısıltının biraz üzerinde. Gözyaşlarım görüşümü bulanıklaştırıyor ve yanağımdan süzülen koca bir damlayı hızla siliyorum. "Bu çok güzel."

"Eve gittiğinde kartı aç," diyor ve ben de başımı sallıyorum. Telefonu çalıyor ve cevap vermek için ahizeyi almak üzere mutfığa doğru ilerliyorum.

Zarfın içinde ne olduğunu biliyorum. Muhtemelen daha fazla gözyaşı dökmeme neden olacak içten bir mesaj ve elli dolar. Bana verdiği her kartı sakladım ve bu da duygusal kutuma girecek. Hızlı bir bakış

Ocağının üzerindeki saat, buraya geleli saatler olduğunu fark etmemi sağlıyor. Büyükannele birlikteyken zaman uçup gidiyor.

"Evet Francis, tombalaya geleceğimi söyledim, o yüzden salatalığını soğut." Bana göz kırıyor. Bir yandan arkadaşıyla konuşurken bir yandan da kurabiye seçerken sesindeki hevesi duyuyorum. Tatlıya olan düşkünlüğü en az benimki kadar kötü. "Seni almak için orada olacağım. Unutmadım. Alzheimer'lı olan ben değilim - Annabel olduğunu biliyorsun - ama belki de kafanı muayene ettirmen gerekiyor çünkü bu konuşmayı daha bu sabah yaptık."

Telefonu kapattı ve ben ayağa kalktım. Eve varmam yaklaşık bir saat sürecektir ve dışarı çıkmadan önce hâlâ bir şeyler yemem gerekiyor. Yapmak istediğim son şey aç karnına içmek.

"Seni seviyorum, büyükanne. Bugün için teşekkür ederim."

"Teşekkür ederim tatlım. Bugünü çok sevdim ve umarım bu gece de eğlenirsiniz. Dikkatli ol. Artık reşit olduğuna göre bunu tekrar yapalım ve Natalie'yi de yanına getir. İşte, bunları al," diyor ve tatlılarla dolu olduğunu bildiğim bir kutuyu bana doğru itiyor.

Vedalaştık ve otobüs durağına kadar yürüdüm. Temiz havayı içime çekerek cep telefonumu çıkardım ve en iyi arkadaşımı aradım.

"Nat?" Diyorum ve
hıçkırıyorum. "Evet,
kızım."

"Sanırım büyükanne beni sarhoş etmeye çalışıyordu. Bana iki double shot verdi. Sanırım çakırkeyif oldum."

Gülüyor. "Grammy'yi sevmek lazım. Hadi yapalım şunu!"

DÖRT

"K a h r e t s i n , Gina, çok iyi görünüyorsun," diyor Natalie en iyi Martin Lawrence sesiyle.

Martin göndermesine sırtıyorum çünkü o böyle komik davranırken sırtıtmamak çok zor. Natalie ve ben 90'ların sitcom bağımlılarıyız.

"Aman Tanrım! Çok utanç vericisin," diyorum biraz abartarak. Birbirimizle her zaman sevişiyoruz.

"Cidden kızım, iyi görünüyorsun. O ayakkabıları bana geri ver," diye şaka yapıyor.

Gülüyorum ve aynada kendime bakıyorum. Gür, koyu bukleler yüzümü çevreliyor ve göğüslerime doğru iniyor. Zengin çikolata rengi gözlerim ışığa karşı titriyor. Eski bir erkek arkadaşım bir keresinde onlara büyüleyici demişti, sanki ruhundaki en karanlık sırları okuyabiliyormuşum gibi. Dolgun, aşk tanrısı fiyonklu dudaklarımı kırmızıya boyuyorum, sonra da aynı tonda bir renkle dolduruyorum. Yana dönüyorum ve ellerimi Natalie'nin giymem için ısrar ettiği altın rengi mini elbisemde gezdiriyorum. Elbise kolsuz, göğüslerimin arasında derin bir eğim var ve tam beden C'lerimi vurguluyor. Kalçamın ortasından biraz daha yüksekte ve arkası açık. Dışarı çıkma anlaşılmamızı mühürleyen muhteşem siyah yüksek topuklu ayakkabılarla bacaklarım daha da uzun görünüyor ve şimdi yaklaşık altı fit boyundayım. Her erkeğin ıslak rüyası olabilirim.

"İyi temizleniyorum, değil mi?" Kendimi çok seksi hissederek söylüyorum. "Kesinlikle öyle."

Platin saçlarına son dakikada birkaç bukle ekleyen Natalie'ye bakıyorum. Parlak kırmızı, dantelli straplez elbisesi seksi ve benimkinden bile küçük. Vurulmuş bir kız olduğu için böyle elbiseler giymeye alışkın. Baştan çıkarıcı bir baştan çıkarıcı tarzı var ve bunu iyi kullanıyor.

"Memelerin patlayacak diye endişelenmiyor musun?" Ben soruyorum.

Çok şey bildiği belli olan çarpıcı lacivert gözler aynadan bana bakıyor. Ağzı bir tarafa çekiliyor ve "Öyle görünmeleri gerekiyor" diyor. Duraklıyor ve bana göz kırpmıyor. "Çift taraflı bant kullandım. Güven bana. Hiçbir yere gitmiyorlar."

Natalie kendinden emin ve dışa dönük. Cinselliğini kucaklıyor ve hiç siklemiyor. Buna bayılıyorum. Erkeklerin onun için dizlerinin üzerinde sürünmesini sağlamak için yaşıyor ve ben de yapıyorum.

"İşin bittiğinde gözlerimi seninkiler gibi kanatır mısın?" Diye sordum. Her zaman mükemmel bir Adele kanadı var ve ben de bunu istiyorum.

Yüzlerimizi taktıktan ve saçlarımızı mükemmel bir şekilde şekillendirdikten sonra bir sürü selfie çekiyoruz, sonra bir çekmeceye uzanıyor ve küçük bir poşet çıkarıyor.

"Oyun öncesi zamanı geldi," diyor ve elime bir hap tutuşturuyor. "Bu doğum gününü gerçek New York City tarzında kutlayacağız; birkaç kadeh içki ve biraz Molly ile."

Molly'yi sadece birkaç kez yaptım ve her yaptığımda tek yapmak istediğim bütün gece dans etmek ve delicesine ateşli seks yapmaktı.

"Eğer yapacağımız şey buysa bu gece ateşli bir rando bulmam gerekecek."

Natalie tekila şişesini çıkarıp iki shot doldurdu. Vücuduma bakıyor. "Bu senin için bir sorun olmayacak. Eğer istediğin gibi bir randevu bulamazsan, arkadayım. Seni becermek için can atan birkaç arkadaşım var." Natalie benim vahşi bir versiyonum ve histerik anılar yaratıyor.

Kulüplerde sıkı parti yapmayı seviyor. Geceleri genellikle bir ayakkabısı eksik ve küpeleri çoktan gitmiş bir şekilde kirli bir kaldırımda oturup şehirde pizza yerken sona erer. Ya da yatağında birkaç erkekle. Nasıl bir ruh hali içindeyse.

"Şerefe, sürtük," diyor ve bana bir kadeh kaldırıyor. "Bu şimdiye kadarki en iyi doğum günüm olacak!"

Çok çabuk sarhoş olmamak için çok büyük bir akşam yemeği yediğime sevindim. Bu geceyi olabildiğince çok hatırlamak istiyorum. İkimiz de birer hap alıyoruz ve bir shot ile yıkıyoruz. Elimin tersini ağzıma götürüyorum ve tekilanın ilk tadının şokuyla yüzümü buruşturuyorum ve her tarafım titriyor. Parmaklarını bana doğru sallıyor ve mini kırmızı Solo shot bardağını alıp tekrar dolduruyor.

"Sen kafayı yemişsin," diyorum ve bir kadeh daha içiyorum. "Lanet olsun, boğazım yanıyor."

"Seviyorsun," diye karşı çıkıyor ve omuz silkiyorum. Gerçekten seviyorum.

Biraz e n d i ş e l i y i m ve Molly'nin etkilerini beklerken göğsüm hevesle çarpıyor. İşte bu yüzden parti yaparken nadiren uyuşturucu denerim - bu kafayı her zaman isterim. Her şey karıncalanacak ve yakında hiç bitmesini istemeyeceğim o sürekli heyecanın geleceğini biliyorum. Son bir shot atıyoruz, sonra bizi Meatpacking District'e götürmek için bekleyen arabaya doğru yürüyoruz.

Yirmi dakika kadar sonra karanlık bir binanın önüne geldiğimizde, "Natalie, bu kulübe girmemizin imkânı yok," diyorum. Saat gece yarısını biraz geçiyor ve kapalı kapılardan gelen bas sesini hissedebiliyorum. Tekila damarlarımdan akıyor ve vücudumu ısıtıyor. Kendimi gerçekten iyi hissediyorum. Çok iyi.

Bana sinsi bir bakış atıyor ve bileğimi tutuyor. "İzle beni."

Kıkırdıyorum. "Bu iyi olacak."

1 Oak, şehrin en trend ve en seçkin kulüplerinden biridir. Ünlülerin takıldığı ve genellikle büyük etkinliklerin ardından meşhur after-partilerin düzenlendiği yerdir. Neden içeri girebileceğimizi düşündüğü hakkında hiçbir fikrim yok. Ön tarafa gittiğimizde reddedileceğimizden hiç şüphem yok, tabii oraya varabilirsek. Her zaman bir kuyruk var ve hiç hareket etmiyor gibi görünüyor. İçkiler çok pahalı, on iki dolardan da bahsetmiyoruz.

Ön tarafa doğru ilerliyoruz ve tüm gözler üzerimizde. Natalie podyumdaymış gibi kasıla kasıla yürüyor. Utangaç bir kız değilim ama alkol ve haplar beni her zamankinden daha özgüvenli yapıyor. Kendimi iyi, seksi ve dünyayı fethetmeye hazır hissediyorum.

"Natalie, benim güzel başrol oyuncum. Her zaman bir zevk," diyor devasa fedai.

Onu bir aşağı bir yukarı süzüyorum. Steroidlerle doğmuş gibi görünüyor. CIA'deymiş gibi bileğini ağzına götürüyor ve fısıldıyor. Sesini alçak tutmak konusunda pek iyi bir iş çıkaramıyor; derin bir ses kısıklığı varken bu imkânsız. Kulaklığı kulağına bastırıyor ve VIP hakkında bir şeyler söylemeden önce başını sallıyor.

"Clive, benim seksi Dominikli'm. Umarım sonra görüşürüz?" Natalie çapkınca bir tavırla eğilip adamın yüzünün yanağını avuçluyor ve diğer yanağını öpüyor.

Gözleri aç ve ona sadece onun anlayabileceğini düşündüğüm bir bakış atıyor, sonra bana dönüyor ve vücuduma "seni becermek istiyorum" der gibi bakıyor. Bakmasına izin verdim ve geri çekilmedim.

"Bayan arkadaşını da yanında getir ve bu geceyi asla unutamayacağımız bir gece yapalım."

Kıkırdaması havalı ve "İçkiler akmaya devam etsin, her şey mümkün" diyor.

Kaşlarını kaldırıyor ve ilgisini çekmiş gibi görünüyor, ama onun sadece oyun oynadığını ve ona istediğini verdiğini biliyorum. Sırıttırıyor ve kulübün kapısını açıyor. Gözlerim biraz açılıyor ama şaşkınlığımı gizleyip Natalie'yle yan yana yürüyorum.

Hoparlörlerden gelen hip-hop gümbürtüsü hemen dans pistine çıkma isteği uyandırıyor. Heyecandan tüylerim diken diken oluyor. Etrafıma bakıyorum. Bronz iç mekanın üzerinde flaş ışıkları yanıp sönüyor ve tam ortada büyük bir avize ile duvarlar boyunca devasa bebek orkide aranjmanları var. Kalabalık ama rahat bir seviyede.

Hayranlık içindeyim. Daha önce hiç böyle bir kulübün içinde bulunmamıştım ve içeri girmeyi de beklemiyordum. Klas ve sofistike bir örnek teşkil ediyor ve birden burada olma fikrine aşık oldum.

"Sana söylemiştim." Natalie sırtıyor. Önce bara gittik.

"Bunu nasıl yaptın?" diye sordum. Barmene iki parmağını kaldırıyor ve bize bir içki ısmarlıyor. Ne sipariş ettiği hakkında hiçbir fikrim yok ve gerçekten umurumda da değil.

"Asla öpüşmediğimi ve söylemediğimi biliyorsun."

Bu doğru. Dudaklarını asla oynatmaz ve konuşmadan önce daima düşünür.

"Nat, bilmek istiyorum. Bu özel bir kulüp!"

Bana alaycı bir bakış atıyor ve gürleyen müzikten bağırarak zorunda kalmamak için eğiliyor. "Babam insanları tanıyor ve o insanlar da beni tanıyor."

Kendisiyle hiç tanışmamış olsam da Natalie'nin babasının şehrin en büyük, en tanınmış isimlerinden biri olduğu söyleniyor. Multi milyoner gibi bir şey. Yut beni. Hepsini önemli biri olduğunu iddia ediyor.

"Ama onunla gerçekten konuşmadığımı sanıyordum."

"Pek sık değil ama gerektiğinde onun adını kullanıyorum. Bu onun eskiden temsil ettiği işletmelerden biri. Sahiplerinin kışını büyük ölçüde kurtardı ve aslında ona sonsuza dek borçlular."

Hikayesine inanmıyorum ama sorgulamıyorum da. Natalie ailesiyle iyi bir ilişkisi olmadığı halde onların bağlantılarını kullanacak bir tip değil. Bana gerçeği söylemek istediğinde, söyleyecektir.

Barmen göz kırparak içkilerimizi önümüze koydu. İçinde ne olduğunu sormuyorum, sadece bir yudum alıyorum. Tatlı likör dilimde şeker gibi ve çok kolay iniyor, beni gevşetiyor. Nefesimi veriyorum ve tenim karıncalanıyor, kalbim beklentiyle çarpıyor. Hoparlörlerden Calvin Harris ve Sam Smith'in "Promises" şarkısı çaldığında kendimi bulutların üzerindeymişim gibi iyi hissediyorum. Gözlerim açılıyor.

"Bu şarkıya bayılıyorum!" Ben çılgın atıyorum ve Natalie gülüyor.

Bu şarkıyı gerçekten çok seviyorum. Alkol damarlarıma pompalanırken ve Molly'nin o yaklaşan coşkusu kanımda dolaşmaya başlarken bir o yana bir bu yana sallanıyorum. Bu gece kendimi bırakıyorum ve eğleniyorum. Pazartesi günü, işime geri döneceğim.

"İçelim. Hadi dans edelim!" Nat bağıyor.

İçkilerimizi bitirdikten sonra dans pistine gidiyoruz. Işıklar karartılır ve lazer çizgileri ritim düşene kadar yavaşlar. DJ dönüyor

müziği sert bas ve sinirli teknonun mükemmel bir birleşimine dönüştürüyor. Sesler hoparlörlerden yankılanıyor ve kollarımızı havaya kaldırıp başımızı geriye atarak vücudumuzun ritme göre hareket etmesine izin veriyoruz. Coşkudan patlıyorum, o heyecan sonunda burada.

Kafam bulanık ve ben kendimden geçme hissinin peşinde yüksekte uçuyorum. Dudaklarımda tembel bir gülümseme belirliyor ve birden Natalie beni dışarı çıkmaya ikna ettiği için çok mutlu oluyorum. Bu kadar çok çalışırken ve okula giderken kendim için bir şeyler yapabildiğim pek olmuyor.

Lost Boyz ile Jay-Z karışımı bir müzik. Natalie omzuma dokundu ve ona baktım. Arkamdaki bir şeyi işaret ediyor ve ben de dönüp bakıyorum. Lanet olsun. DJ masasının arkasındaki yüzü tanıdım. DJ DiModa. Breakbeat ve eski tarz hip-hop çalıyor. New York'un scratch kralı.

"Ev arkadaşım Natalie'ye ve arkadaşısı Aubrey'e sesleniyorum. Doğum günün kutlu olsun bebeğim!" diyor mikrofonu ağzına dayayarak. Kulaklığı omzunda tutarken, ritim tekrar düşene kadar kolu hızla ileri geri hareket ediyor ve bırakıyor.

"Bu ne lan! Yok artık!" Mutlak bir şok içinde çığlık atıyorum. "Onu nereden tanıyorsun?"

En iyi arkadaşımın çifte hayat yaşadığını düşünmeye başlıyorum ve bana sadece küçük bir anlık bir bakış verildi.

BEŞ

T Müzik yavaşlıyor ve Fabulous'un "Into You" şarkısı çalmaya başladığında arkamda bir bedenin yanaştığını hissediyorum. Yüzünü boynumun sütununa yerleştiriyor ve kirli sakalı ısınmış tenimi okşayarak içimde karıncalanmalara neden oluyor. Sırtıma bastırıldığı bedeninin sıcaklığını hissederek ona doğru yaslanıyorum. Tembel, iyi hissettiren bir gülümseme dudaklarımı büküyor ve boğazımdan bir mırıltı kaçıyor.

Natalie küçük el çantamı alıp ellerimi serbest bırakıyor. Bilmiş bir gülümsemeyle kalabalığın içinde kayboluyor. Kendimi bırakırken gözlerim kapanıyor. Molly'nin üzerindeyken birinin ellerinin üzerimde olması her şeyi çok daha iyi hissettiriyor.

Dans partnerim kaslı kollarını önüme doluyor, ben de kollarımı kaldırıp boynunun arkasına doluyorum. Üzerimde yükseliyor, bana kendimi küçük ve minyon hissettiriyor. Vücutlarımız mükemmel bir uyum içinde hareket ediyor, kalçalarımız şehvetli bir ritimle sallanıyor. Bir elini karnıma koyuyor, parmaklarını açarak elinin büyük görünmesini sağlıyor, diğer elini kalçama koyup iyice sıkıyor.

"Bütün gece dans edişini izledim. Sana yapmak istediğim şeyleri." diyor ve tüylerim diken diken oluyor.

Meme uçlarım sertleşiyor ve kıcımlı ona doğru bastırarak sert sikine sürtünüyorum. Boynuma karşı homurdanıyor, sonra beni çalıştırmak için doğru şekilde öpücükler gönderiyor.

Yüzümde kazanan bir sırıtiş yayılıyor. Bir erkeğin arzuyla dizlerinin üzerine çökmesine neden olma gücüne sahip olmak beni harekete geçiren bir şey. Aletini bana doğru itiyor. Eğer o da bir çeşit hap kullanıyorsa hiç şaşırmam. Tecrübelerime göre, New York'taki bir kulüpte kimin bir şey *kullanmadığı* daha önemli.

Uyuşturucu, müzik ve onun sesinin karışımı her zerremi daha fazlası için açıklıkla dolduruyor. Bedenlerimiz sanki dans pistinde sevişiyormuşuz gibi uyum içinde hareket etmeye devam ediyor. Her şey ilahi hissettiriyor ve onunla yüzleşmek için arkamı dönüyorum.

Sevimli, yakışıklı. O yapar.

Eminim benimkiler gibi onun da gözleri buğulanıyor ve arzu aramızdaki hava kadar yoğun. Vücudunu bir striptiz direği gibi çalıştırıyorum. O izliyor, bakışları kararıyor ve ben ona baştan çıkarıcı bir gülümseme veriyorum.

"Bana ne yapmak istediğini söyle," diyorum, sesim boğuk çıkıyor.

"Bilmek mi istiyorsun?" diyor ve hırslıyor. "Sana göstermeyi tercih ederim."

Kollarımı boynuna doluyor ve beni kendine çekerek kontrolü ele alıyor. Kalçalarını benimkilere sürüyor. Burun delikleri alevleniyor ve bacaklarımın arasında oluşan ağrıdan derin bir nefes alıyorum. Bir elini sırtımın alt kısmına götürüyor ve diğer eliyle boynumu kavlıyor, beni acımasızca, vahşice öpüyor. Ağzımı sikerken ona karşı eriyorum, bana geleceklerin bir önizlemesini veriyor.

Aramızdaki dans tehlikeli bir seviyeye kadar ısınıyor. Beni tüketme, diliyle okşama, beni daha yükseğe çıkarma şekliyle zar zor nefes alabiliyorum. Kalın kalçalarından birini bacaklarımın arasına kaydırıyor ve ben de ona sürtünüyorum. Dudaklarımdan bir mırıltı kaçıyor ve onu sıkarak daha sert bastırıyorum. Mini elbisem bacaklarımın üzerinde biraz daha yukarı kayıyor. Kıçımın görünmemesini umuyorum ama aynı zamanda gerçekten umurumda değil. Molly geldiğinde tüm alçak gönüllülük pencereden dışarı çıkıyor.

Meme uçlarım dokunulmak için can atıyor ve külotum muhtaç bedenime yapışıyor. Gece için randevum elimi tutuyor ve aramıza yerleştiriyor, bana kotunun üzerinden uzunluğunu yakalamaktan başka seçenek bırakmıyor.

Sikeyim. Geniş siki ona olan şehvetimi arttırıyor.

"Hadi, koca oğlan." Ona doğru eğildim. "Neyin var göster bana."

Erkekler tuvaletine girip kapıyı kilitliyoruz. Küçük odanın içinde beni bir yırtıcı gibi takip ediyor, bu da arzumu artırıyor. Her kadın kovalamacayı sever. Tüylerim diken diken oluyor ve dudaklarımda baştan çıkarıcı bir gülümseme belirliyor. Onun üzerimde olmasını, beni yutmasını istiyorum. Kontrolü ele geçirmesini ve bana adımı unutturmasını istiyorum.

Rando beni döndürüyor ve streç elbisemi belime kadar itiyor, sonra kıcıma sert bir tokat atıyor. Tezgâhı tutuyorum ve kıçımı biraz daha havaya kaldırıyorum. Kirli aynadaki yansımama bakarken beklenti damarlarımı elektrikleştiriyor. Parlak gözlerim ve kızarmış yanaklarım beni cehennem gibi yüksek gösteriyor. Bir fermuar sesi kulaklarımı yakalıyor ve kot pantolonunun fermuarını açıp sikini çıkarırken izliyorum.

"Prezervatif," diyorum nefes nefese. "Yok artık," diye cevap veriyor.

Arka cebinden folyo bir paket çıkarıp yırtarak açıyor, sonra prezervatifi kalın, uzun boyundan aşağı yuvarlıyor. Kalçalarımı tutarak kabaca geriye doğru çekiyor, böylece sırtımda derin bir tarama oluyor. Tek bir çekişle külotumu yırtıp yere düşürüyor. Elini kalçalarımın arasında gezdiriyor ve gözleri parlıyor.

"Çok ıslaksın. Bu iyi olacak."

Aletini kavırıyor ve girişime doğru tutuyor, sonra tek bir sert vuruşla içime giriyor. Öne düşüyorum, dirseklerim mermer tezgâha çarpıyor ve içeri girdiği için nefesim kesiliyor. Basınç iyi hissettiriyor, tam istediğim gibi, ama alışmak için bir saniyeye ihtiyacım var.

"Oh, hayır, bebeğim. Sen kendini tut ve beni becer."

Tek ihtiyacım olan onun edepsiz konuşması. Parti yaparken ne kadar şirret olabiliyorum.

Kendimi yukarı itiyorum ve kalçalarımı geri itiyorum. Saçımı tutup yumruğuna doluyor ve iyice çekiştiriyor. Homurdanıyorum. Bu açıda o kadar derin ki, sevsem mi nefret mi etsem bilemiyorum ama sonra aynadan bize bakıp birleşen bedenlerimizin birbirine çarpışını izliyorum ve kendi soruma kendim cevap veriyorum. Tam olarak aynı hizadayız ve ilk kez çoğu kadından daha yüksekte olduğum için mutluyum. Eli amımın ön tarafına kayıyor ve klitorisimi buluyor. Tanrı'ya şükür nerede olduğunu ve nasıl hassas bir şekilde çevreleyeceğini biliyor. Utanmaz dudaklarımdan yüksek sesli bir inilti dökülüyor. Daha fazlasına susadığım için kalçalarım beklentiyle titriyor.

"Bu topuklu ayakkabılar beni öldürüyor," diyor, o kadar derine sokuyor ki duyulabilir bir nefes alıyorum. Sekiz yüz dolar için onu öldürseler iyi olur.

Bakışlarım ayakkabılarıma kayıyor ve ben bile onların içinde iyi göründüğümü kabul etmek zorundayım.

"Vay canına, sikişebiliyorsun," diyor. "Çoğu piliç orada öylece yatar." Bu bende bir gülümseme yarattı. Deniyorum.

"Ne kadar sıkıcı," diye karşılık veriyorum ve kalçaları hızlanıyor.

Kalçalarımız birbirine çarpıyor ve ağır nefes alıp verme sesleri banyoda yankılanıyor. Yüzümü tutuyor ve kendisine doğru çeviriyor. Dillerimiz buluşuyor ve ikimizin de bizi uçurumun kenarına itmesi için gereken tek şey bu. Adamım saçlarını serbest bırakıyor ve klitorisimi okşarken beni ona tutmak için güçlü kolunu belime sarıyor. Aşağıda tutulmayı ve kısıtlanmayı seviyorum. Geri çekiliyorum, böylece daha sert, daha derine dalıyor. Birkaç hamle daha yapıyor ve kalçalarını yavaş ama sert bir şekilde içime sokarak ikimizin de aynı anda boşalmasını sağlıyor. İçimde seğirdiğini hissedince inliyorum. Homurdanıyor ve onun da en az benim kadar zevk aldığını söyleyebilirim.

"E'de sevişmeyi sevmek lazım, hiçbir şey kıyaslanamaz," diyor ve zevkimiz azalınca çekiliyor. Neredeyse düşüyordum ama beni tutmak için tuttu. "Özellikle de senin gibi seksi ve profesyonel gibi sık kaldırabilen bir hatunla."

"Bir de bana sor," diyorum nefesimi toplamaya çalışarak. "Bütün gece devam edebilirim, özellikle de ne yaptığını bilen bir adamla." Ben de karşı çıkıyorum.

Prezervatifi çıkarıp çöpe atarken bana hınzırca sırtıyor. Yırtık külotumu alıp onu da çöpe atıyor, sonra

Ben elbisemi indirip saçımı düzeltirken sikini pantolonuna geri soktu.

"Birkaç kadeh içtikten sonra dans pistine dönmeye ne dersin?"

Ona gülümsedim. "Buna varım."

Çıkıyormuşuz gibi kolunu omuzlarıma dolayarak bara geri dönüyoruz ve Natalie'yi bir yabancıyla konuşurken ve içkilerimizi yudumlarken buluyoruz.

"Ohhhh görüyorum ki ateşli biriyle doğum günü orgazmı yaşamışsın."

Kulaktan kulağa sırtıyor ve çantamı bana uzatıyor.

"Bugün doğum günün mü?" diye sordu rando'm. "Bana yasal olduğunu söyle."

Gülüyorum, elimde değil. Her zaman yaşıma göre genç göründüğüm söylenir. "Bugün yirmi bir."

"Teşekkürler," diyor ve bir tur içki için el sallıyor.

"Bir sonraki sopayı vurmaya hazır mısınız?" Natalie atışlar yapıldıktan sonra soruyor. "Nereye gidiyoruz?"

"Marquee."

Natalie'nin rando'su inliyor. "O kulübe asla giremem."

"Çünkü yanında bir kadın yok," diyor Natalie ve ben şaşkınlıkla ona bakıyorum. "Marquee genellikle yanında bir kız olmayan erkekleri içeri almaz. Katı kuralları var." Açıklıyor.

Sırtıyorum. "Sanırım bu senin şanslı gecen," diyorum erkeğine. Kendi erkeğimi bir öpücük için içeri çekiyorum ve sonra Natalie'ye bakıyorum. "Bütün gece benimle."

Son bir fotoğraf çektikten sonra Batı Chelsea'ye gitmek üzere taksi çağırmak için aşağı iniyoruz. Marquee'ye varmamız trafik nedeniyle on dakika sürüyor ve tıpkı 1 Oak'ta olduğu gibi VIP bölümüne yönlendiriliyoruz.

Gecenin geri kalanını dans ederek ve içerek geçirdik, banyoda birkaç tur ateşli, uyuşturucunun neden olduğu seks yaptık.

"Senin adın ne?" diye soruyor rando'm yollarımız ayrılırken.

"Felicia." Eğlenceliydi ama ona gerçek adımlı vereceğim. "Seni bir daha asla görmeyeceğim, değil mi?"

"Hayır," diye kıkırdıyorum.

"Kahretsin," diye fısıldıyor. Sırtışı o kadar tatlı ki neredeyse ona gerçek bilgilerimi verecektim. "Harika bir gece için teşekkürler."

Natalie şakacı bir şekilde, "İçkiler ve orgazmlar için teşekkürler çocuklar ama gitmemiz gerek," diyor ve farklı bir yöne doğru yola çıkıyoruz.

Birkaç blok yürüyoruz, boş yere kıkırdıyoruz, bir yandan da engebeli kaldırımında topuklarımıza takılmamaya çalışıyoruz. Eğer denizciler kadar sarhoş olmasaydık

sorun olmazdı, ama şu anda üçlü görüyorum ve en iyi arkadaşımın ne kadar kötü olduğunu merak ediyorum.

"Kaç parmak?" diye soruyorum kaldırımın sonuna geldiğimizde. Karşıdan karşıya geçebilmek için ışığın değişmesini bekliyoruz. Ne kadar bitkin olursak olalım, kırmızı ışıktaki geçerse muhtemelen yakalanıp ceza y e r i z ya da daha kötüsü bir araba bize çarpar.

Yüzü geriliyor ve gözlerini kısıyor. "Hmmm. İki elim de!" diyor mutlu bir şekilde ve ben gülmekten kırılıyorum.

Dört parmağımı kaldırmıştım.

Yaklaşık otuz dakika sonra, bütün gece açık olan pizzacılarından birinde durup kafamız kadar büyük dilimler alıyoruz. Tezgâhtaki çocuğun onları fırından çıkarışını yıllardır aç kalmışım gibi izliyorum. New York'un meşhur tuğla fırınında pişen peynirin ve kızarmış kabuğun kokusunu içime çekerken ağzım sulanıyor. İki yağlı dilimi tabaklayıp önümüze koyuyor.

Natalie bir ısırık aldıktan sonra, "Bu hayatımda yediğim en güzel pizza," diye mırıldanıyor. Onun sesine o kadar çok gülüyorum ki, gözlerimden akan yaşlarla görüşüm bulanıklaşıyor.

Dilimi ağzıma götürüyorum ve geri bırakıyorum.

"Siktir!" Bu bok üst dudağımı yaktı. İçkimi alıp ağzımı içine daldırıyorum ve dadılığını yaptığım küçük pislikler gibi soğuk sıvının içinde baloncuklar üflüyorum.

Rahatlamış bir şekilde başımı kaldırıyorum ve Natalie ağzımı işaret ediyor. Gülmemeye çalışıyor ama beceremiyor.

"Bahse girerim şimdi uçuğum varmış gibi görünüyordumdur." Yüzümü buruşturup gözlerimi deviriyorum. Nat kahkahadan iki katına çıkıyor.

Dudağım şişti ve zonkluyor. Fırından yeni çıkmış olmasına rağmen diliminin ne kadar sıcak olduğuna dikkat etmedim.

Bu doğum günü, pizza-uçuk dudağı ve her şeyiyle şimdiye kadar yaşadığım en iyi doğum günü ve bunun için en iyi arkadaşıma teşekkür etmeliyim.

Oturduğumuz pizzacıdaki tezgâhın etrafına bakıyorum. Her nasılsa kendimizi şehrin turistik kısmında bulmuşuz, asla olmaya çalışmadığımız bir yerde. Sanırım ne kadar yürüdüğümüzü fark edemeyecek kadar dikkatimiz dağılmış ve gülüyorduk. Times Meydanı insanları izlemek için harikadır, sadece gecenin yaratıklarının oynamak için ortaya çıktığı sabahın üçünde değil. Ama bir şey eksik.

"Çantan nerede?" Debriyajımdan telefonumu çıkarırken sordum.

Natalie bana bakıyor ama gözleri omzumun üzerinden kayıyor. "Ne çantası?"

ALTI

"Senden nefret ediyorum," diyorum başımın yan tarafını tutarak.

Oturma odasında çok fazla ışık var ve şakaklarımda zonklamaya neden oluyor. Kanepede ters dönüp başımı yastığın altına gömüyorum. Dün gece ikimiz de odalarımıza doğru bir adım bile atamamış ve burada yatmıştık.

"Bugün hayatımın en kötü günü olacak." Natalie kıkırdar, sonra inler.

"Saat kaç? Bütün gün uyumuşuz gibi hissediyorum."

"Bilmiyorum, çantamı bulamıyorum."

"Çünkü sen kaybettin," diye cevap veriyorum, başım hala yastığın altında.

"En azından bu sefer ayakkabılarım değildi. Bana telefonunu ver ki kartlarımı iptal edin ve yeni bir hücre sipariş edin."

"Bulmaya bile çalışmayacak mısın?" İnleyerek soruyorum ve ona bakmak için yastığı başımdan kaldırıyorum. Başım beni öldürüyor ama aspirinle uğraşmayacağım. Nasıl olsa akşamdan kalmaya bir faydası olmayacak.

Nat çıkageliyor ve bana sinirli bir bakış atıyor. "Aub, dün gece gittiğimiz yerleri hatırlıyor musun?"

Bir an tereddüt ettim. "Hayır."

"Aynen öyle. Ve burası New York. Hiçbirini geri alamayacağım."

Ayağa kalkıp tezgahı telefonumu aldım. Kanepeye döndüğümde oda eğiliyor ve dengemi kaybedip güm diye yere çarpıyorum.

Natalie sertçe güler ve kasıklarını tutarak ayağa fırlar.

"Altıma işeyeceğim!" Dizleri birbirine kenetlenmiş halde oturma odasından koşarak çıkıyor.

Birkaç dakika sonra geri geldi ve ben hala yerde ölüyordum.

"Ot kaleminiz yanınızda mı? Bu baş ağrısından kurtulmamın tek yolu ot." Cevap vermeyince ona baktım ve "Ne?" diye sordum.

"Bunu neden ben düşünemedim?"

Natalie mutfaktaki çekmecedeki kalemi alıyor ve bana uzatmadan önce derin bir nefes çekiyor. Birkaç firt çekip geri veriyorum.

"Hayatımda gördüğüm en kötü rakun gözlerine sahipsin." Gözlerinin etrafına bulaşan siyah makyaj, onu karanlıkta yeni yürümeye başlayan bir çocuk tarafından yapılmış gibi gösteriyor.

"Sen de pek seksi görünmüyorsun *Felicia*."

Kıkırdıyorum. En azından bunu hatırlıyor. Yansımama bakmak için kamera uygulamamın ekranını çeviriyorum.

"Yüce Tanrım." Gözlerim büyüdü. "Şeytan çıkarma ayini geçirmiş gibi görünüyorum."

Natalie bir nefes daha alıyor ve bir saniye tuttuktan sonra nefes veriyor, yüzünün önünde yoğun bir duman bulutu oluşuyor. "Hayır, sadece iyi bir D almış gibi görünüyorsun."

Dudaklarımı büzüp başımı sallıyorum. "Bu doğru."

"Cidden kendi reality şovumuza ihtiyacımız var," diyerek kokusuz kalemi bana geri uzattı. "Kötü espri anlayışları. Tamam. Kirli zihinler. Tamam. New York bizim oyun alanımız. Tamam. Utanmazca ateşli. Kontrol et. Düşük prensipleri olan destansı sürtükler..." Bana bakıyor ve kaşlarını kaldırıyor. "İki kere kontrol et. Sevilmeyecek ve istenmeyecek ne var? Tüm bunlar olmadan destansı bir şekilde harika olamayız."

Tek yapabildiğim başımı sallamak ve son bir kez nefes almak. İhtiyacım olan tek şey bu. Bir kez etkisini gösterdiğinde, gitmeye hazır olacağım ve acım geçecek.

"Sanırım hayatımda gördüğüm en büyük alete sahipti," diyorum.

Boğuluyor, sonra öksürmeye başlıyor ve ben de ona bir haftadır masanın üzerinde duran su şişesini fırlatıyorum. Iskılıyor ve kafasına çarpıyor. Benden bir kıkırdama daha kaçıyor, bu da onun daha da sert gülmesine neden oluyor, bu da tekrar öksürmesine yol açıyor. Suyu yudumlayamıyor bile çünkü çok şiddetli öksürüyor.

"Bilmiyorsun bile, Nat, o lanet şeyi içime soktu. Neyse ki yükseklerde uçuyordum ve bir kaz kadar gevşektim, bu yüzden kötü değildi. Onu düzenli olarak becerdiğimi hayal bile edemiyorum. Ondan sonra yürüyemezdim."

Şişenin yarısını içiyor ve sanki yeni hava almış gibi kocaman bir nefes veriyor.

"Buraya boşuna Meatpacking District demiyorlar." Başımı sallıyorum ve gülümsüyorum. "Hayır, demiyorlar."

"Şanslısın. Benim rando kalındı ama çok kısaydı. Bir chode." Kaşlarımı çatarak ona baktım. "Bu kelimeyi sen mi uydurdun?"

Aval aval bakıyor. "Hiç chode diye bir şey duymadın mı?"

Başımı sallıyorum ve şimdiden hafiflediğini hissediyorum. "Hayır.

Bu mu?"

"Bir chode kısa ama şişman bir siktir."

Aman Tanrım. Kıkırdamalar başladı ve gülmeden duramıyorum. O da beni takip ediyor. Çok eziğiz.

"Sen bir chode'sun," diyorum kulaktan kulağa sırtarak. İkimiz de bu kelime yüzünden histerik olduk.

"Tamam, Ram Jam."

"Ne oluyor lan?" Daha çok gülüyorum.

Geceyi anlatıyoruz ve sonra birkaç saat uyuyoruz. Uyanıyorum ve kollarımı başımın üzerine uzatıp esniyorum. Dışarısı karanlık ama kendimi milyonlarca kez daha iyi hissediyorum. Biraz sigara her zaman gerginliği ve stresi azaltmaya yardımcı olur ve akşamdan kalmanın en iyi ilacıdır.

Karnım iğrenç bir şekilde gurulduyor ve bugün hiçbir şey yemediğimi fark ediyorum. Birden canım yağlı yemek çekti ama tek başıma bir yere gitmek istemiyorum. Doğrulup saate bakmak için telefonuma uzanıyorum. Saat yediyi biraz geçiyordu. Natalie dün gece beni dışarı çıkardığı için iyiliğine karşılık vermeye ve ona bir şeyler ısmarlamaya karar veriyorum. Bugün ikimiz de evden çıkmadık ama bunun nedeni çıkamayacak kadar aciz olmamızdı.

Bir saat sonra "Cidden yarını iple çekmiyorum," diyorum. Okuldan korkuyorum. Şu anda bir haftalık uykuya ihtiyacım var.

Birkaç blok ötede küçük bir lokantadaydık. Genelde lokantaların kokusundan nefret ederim. Bana yaşlı insanları ve bebek pudrasını hatırlatırlar, ama arada sırada duvarda küçük bir delik buluyoruz ve harika oluyor. Şu anda bulunduğumuz yer gibi. Kötü kokmuyor ve etrafımızdaki tüm yemekler iştah açıcı görünüyor. Yemeklerimiz getiriliyor ve önümüze konuyor. Midem hâlâ berbat durumda ama en azından kafam iyi. Natalie ise perişan görünüyor.

"Aubs, kimse pazartesileri iple çekmez," diyor ve ağzına üç tane patates kızartması tıktırıyor.

Hardal, ketçap ve bir ton karabiberden oluşan iğrenç bir karışım hazırlarken ona hastalıklı bir hayranlıkla bakıyorum. "Çok iğrençsin."

Sosa bir parça batırdı ve bana uzattı. "Dene bakalım."

Geri çekiliyorum ve yüzümü buruşturuyorum. "Hayır, teşekkür ederim. Bu fikir nereden aklına geldi?"

"Kafam iyiiken."

Dudaklarımdan bir kıkırdama dökülüyor. Natalie ne kadar sıkı partiler yapsa da, h e r şeyin üstesinden geliyor. Bir işte çalışıyor ve sınıfının en iyisi, okul konusunda fazla bir seçeneği yok. Herhangi bir dersten B+'dan aşağı not alsa ailesi üzerine çullanırdı.

"Flanlı donmuş yoğurtla tereyağlı, tuzlu patlamış mısır yediğim zamanı hatırlıyor musun? Her bir patlamış mısır parçasını nasıl yoğurda batırdığımı ve

seksten daha mı iyiydi?"

"İstesem bile bu anıyı zihnimden silemem. Sonraki on hayatım boyunca aklıma kazınacak. Kendini o kadar kaptırmıştın ki. Flaaaannnnnn." Kelimeyi onun yaptığı gibi uzatıyorum.

Canlandırmam yüzünden beni boğmaya hazır gibi görünüyor. Yüz ifadesi beni öldürüyor ve gülmeye başlıyorum. Onun yanında olmayı seviyorum. Tek yaptığımız gülmek, eğlenmek ve anı yaşamak. Natalie'nin umurunda bile değil ve ben bunu cesaret verici buluyorum. Çoğunlukla ben de öyle olduğumu hissediyorum ama tereddüt ettiğim anlar da oluyor. Ama o hiç tereddüt etmiyor. Bir kere kararını verdi mi, tamamdır.

"Yarın çamaşırları katlamak istemiyorum. Sonra da cuma gecesi çığlık atan bebeklerle uğraşmak. Ugh. Öldür beni şimdi."

"Bunu neden yapıyorsun?"

"Çamaşırhane'deki işimden ve dadılıktan nefret ediyor olabilirim ama ödemem gereken faturalarım var. Dilenciler seçici olamaz."

"Çalıştığım yerde, bir haftalık maaşını bir gecede kolayca dört katına çıkarabilirsin. Sana bir iş bulabileceğime eminim. Orada bir ton para kazanırsın, Aub." Tereddüt ediyor. "Sadece işe girmeden önce gerçekten açık fikirli olmalısın ve paranın nereden geldiğini ya da onu elde etmek için ne yaptığını fazla düşünmemelisin."

"Neden işinde bana anlattığından daha fazlası varmış gibi hissediyorum?"

Hamburgerinin son lokmasını da bitirip peçetesini ufaladıktan sonra tabağına atıyor.

"Herkesin bir yerlere gelebilmek için bir şeyler sakladığı gerçek dünyaya hoş geldiniz; bu, sinsice davranmak ya da insanları kandırmak anlamına gelse bile. Wall Street'teki bir borsacı size para kazanma sırrını söylemeyecektir. Sırrını mezara götürecektir çünkü dolambaçlı da olsa, insanları kazıklıyor da olsa, kendisinin sahip olduğu şeye başkasının sahip olmasını istemez. Para dünyanın dönmesini sağlar."

Sözlerini düşündüm. Haklı olduğu bir nokta var.

"Ama insan ilerlemek için yalan söyleyerek ve hile yaparak nasıl yaşar?"

Natalie iğrenç dip sosunu bitiriyor ve ardından dağınık saçlarını topuz yapıyor. Bana doğru dönüp gözlerimin içine bakmadan önce iç geçiriyor.

"Dinle. Başarmak istiyor musun? Bazen Pete'den çalmak için Paul'e yalan söylemen gerekir. Ve eğer gerçekten diğerlerinden üstün olmak istiyorsan, Pat'i aldatmalı ve onun arkadaşı Paco'yu becermelisin."

"Sanırım Paul'e ödeme yapmak için Peter'ı soyuyorsunuz ve arkadaşlarınızı becermekle ilgili hiçbir şey hatırlamıyorum."

Gözlerini deviriyor ama gülümsüyor. "Tamam, Ram Jam. Aynı fark. Neden ukala olmak zorundasın?" Bana bir tot fırlattı. "Kirli para yine de paradır ve ben hepsini istiyorum."

Başımınla onaylıyorum. Ben de istiyorum.

"Tencere dibin kara, seninki benden kara. Sen benden daha iyi notlar alıyorsun," diyorum. "Bazen ailem okula para ödüyor mu diye merak ediyorum."

Gözlerim büyüdü. "Bu mümkün mü?"

Omuz silkiyor. "Her şey mümkün Aubrey," diyor adım söyleyerek.

Hesabı ödüyorum ve ikimiz de kalkıp gidiyoruz. Tıka basa doydum ve bu gece ölü gibi uyuyacağımı biliyorum, yarın okula hazırlanmak için ihtiyacım olan şey de bu. Dairemize doğru yürürken temiz hava bizi biraz olsun canlandırıyor.

Sokağın köşelerinden birinde, bir elinde karton bir tabela, diğerinde strafor bir bardakla duran genç bir adam var. Kalın blok yazıyı okumak zor ama ana fikri anlıyorum. Elimini cebime atıyorum ve ne kaldıysa çıkarıp adamın bardağına atıyorum.

Köşeyi döndüğümüzde kendimi tutarak "Midem çok dolu," diyorum.

"Doğum yapmak üzereymişim gibi görünüyorum," diyor Nat.

Kıkırdıyorum ve ona bakıyorum. Benim boyumda ve bir o kadar da zayıf ama o kadar yedikten sonra patlamaya hazır görünüyor.

"Bayılmak için sabırsızlanıyorum. Bu hafta uzun olacak." Durakladım. "Dün gece için teşekkürler Natalie."

"Bana teşekkür etmeyi keser misin?" diyor ama elimde değil. Bunu takdir ettiğimi bilmesini istiyorum.

"Üzgünüm ama çok eğlendim ve bunu bilmeni istiyorum. Sanki bir kez olsun bir şeyler hakkında stres yapmak zorunda değilmişim gibi rahatlamama yardımcı oldu."

Bir an sessiz kaldı. "Biliyor musun, her zaman böyle parti yapabilirsin ve nadiren para harcamak zorunda kalırsın. Çamaşırhane ve bakıcılık işlerini bırakabilirsin."

Ona bir bakış attım. "Dadı işi gerçekten iyi para kazandırıyor. Bunu yukarı." veremem

"Benim kazandığımdan daha iyi değil, bunu size hemen söyleyebilirim."

"Vurulmuş bir kız mı?" Şüpheliğimi gizleme zahmetine girmeden soruyorum. "Nerede

Eve getirdiğin parayı kazanmak için aşı mı yapıyorsun? Ve bu shotlar ne kadar?"

"Eğer sana söylersem, beni yargılamayacağına söz vermelisin." "Vurulmuş bir kız olduğum için mi?"

Gözlerini deviriyor. "Hiç vurulmuş kız dememişim gibi davranalım."

Enjekte edilmiş dudaklarında sinsî bir gülümseme kıvrılıyor.

YEDİ

W Evimize döndük, duş aldık ve yatmaya hazırlandık. Gün tamamen boşa geçmişti ama bu konuda kendimi suçlu hissetmemeliydim. Dün gece yaptığım gibi dışarı çıkıp VIP hayatı yaşamanın asla yapmadığım ve muhtemelen yakın zamanda da yapmayacağım bir şey olduğunu hatırlamam gerekiyor.

Söylenmesi yapmaktan daha kolay.

Natalie'nin yorganının altına girip hazırlanmasını bekliyorum. Aldığı iş teklifini merak ediyorum. Şutçu kız işi olmayan bir şutçu kız işi ve benim iki işimin toplamından daha iyi para ödüyor. Beni de alın! New York'taki zenginlik hayret verici ve ben tam bir utanmazım.

-kağıt kovalayıcı.

"Dinle," diyor Natalie yanıma tırmanırken, "sana işimden bahsedersen beni reddetmeni istemiyorum. Bunu düşünmek için zaman ayırmanı ve sonra bana cevabını vermeni istiyorum. Dünyanın narin Debras'larına göre değil ama başka hiçbir yerde böyle para kazanamazsın. Bence üstesinden gelebilirsin. Tabiri caizse, akıl üstü bir iş. Son derece ihtiyatlı olmayı da gerektiriyor. Bu konuda konuşmuyorsunuz. *Dövüş Kulübü* gibi."

Kaşlarımı çattım. "Bu yasal mı?"

Emin değilmiş gibi omuzlarını silkiyor. Ağzı düğümleniyor ve ben cevabımı çoktan aldım. Bunu hayır olarak kabul ediyorum.

"Kime sorduğunuza bağlı. Bunun için ehliyetim var," diyor ama sesi yükseliyor ve verdiği yanıtı tam olarak ikna olmadığı belli. Ona alaycı bir bakış attım.

"Tamam. Yasadışı. Anladım. Sıradaki."

"Yine de yasadışı değil, striptizcilerin kullandığı gibi." Dudağı endişeleniyor.

Kaşlarım birbirine çarpıyor. Sadece bakıyorum çünkü bununla nereye varmaya çalıştığına dair hiçbir fikrim yok.

"Gizli bir striptizci misin? Sokaklarda mı geziyorsun? O kadar parayla mantıklı olurdu."

New York striptizcileri büyük paralar kazanıyor, ama sadece iyilerse. Bazıları gösteri yapmak için seyahat bile ediyor.

"Hayır," diyor, doğruluyor ve bacak bacak üstüne atıyor. Oh, kahretsin. Ciddileşmek üzere.

"Sakın bana gece gizli adının Stardust, Muffin, Destiny ya da Trixie olduğunu söyleme."

Başı arkaya düşüyor ve histerik bir şekilde gülüyor.

"Ben ciddiym! Her zaman komik isimleri vardır. Hiç Betty adında bir striptizciyle tanıştın mı? Sadece klas olanların adı..." Zevkli bir çiçek düşünmeye çalışırken tereddüt ediyorum. "Manolyalar. Onlara manolya deniyor. Sanki karanfilin bir adım üstündeymiş gibi."

Kıkırdamadan duramıyor. Muhtemelen haklı olduğumu bildiği için. "Hiç striptiz kulübüne gittin mi?"

"Queens'te büyüdüm. Ne kadar korunaklı olduğumu düşünüyorsun?"

"İyi noktaya değindin." Duraklıyor ve derin bir nefes veriyor. "Sana bunu söylemek istiyorum ama benim hakkımda daha az düşünmeni istemiyorum ve bu kesinlikle bir insanın ahlakını ikinci kez sorgulamasına neden olabilir."

"Nat." Söyleyeceği şeyi dile getirmek onun için zor olmalı, bu yüzden hemen onunla ciddileşiyorum. "Yemin ederim seni farklı görmeyeceğim. Sen benim en iyi arkadaşımsın ve bunu bozabilecek çok az şey var. İşin hiçbir zaman sana olumsuz bakmam için bir neden olmayacak, söz veriyorum. Sen hiçbir şeyi sebepsiz yere yapmazsın, bu yüzden her ne yapıyorsan eminim makul bir mazeretin vardır. Tabii cinayet gibi bir şey değilse."

Bana biraz gülümsüyor, biraz gülümsemiyor. En azından bunun cinayet olmadığını biliyorum ve bu konuda biraz daha iyi hissediyorum. Ellerinin topuğuyla gözlerini ovuşturuyor ve tırtıklı bir nefes veriyor. Yapmak isteyeceğim son şey onu yargılayarak incitmek olurdu.

"Nat, söyle bana."

Gerçek bir Manhattanlı gibi, sanki banyoda on iki kadeh espresso ve bir miktar kokain içmiş gibi, dakikada bir mil hızla konuşmaya başlıyor.

"Yani benim Yetişkin Eğlence Lisansım var. Yetişkin kulüplerinde çalışmak için bir gereklilik ama ben striptiz yapmıyorum. Yani istesem yapabilirim ama striptizcilerin yaptığı gibi kendimi direğin üzerinde tutacak gücüm yok. Ben denedim. Göründüğünden çok daha zor. Her yerim morardı ve günlerce ağrım oldu. Ayrıca, çoğu striptizcinin sahip olduğu zarafete sahip değilim."

"Bunu ne zaman yaptın?"

"Yaklaşık iki yıl önce."

Kaşlarım saç çizgime kadar kalktı. Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "İki yıl önce mi? Nerede kalmıştım?"

Omuz silkiyor. "Önemli değil."

Elimi kaldırdım. "Affedersiniz ama arkadaşımın direkte ne zaman çalıştığını ve onu izlerken gülemediğimi bilmek isterdim."

Bu sefer o kadar büyük gülümsüyor ki ben de gülümsüyorum. Ciddiydim. Onu kesinlikle izlerdim.

"Kızım. *Bu çok zor.* Bir gün birlikte direk dansı kursuna gitmeliyiz ki sen de göresin."

Bu fikir ilgimi çekti. "Aslında kulağa eğlenceli geliyor. Bekle. Yani striptiz kulübüne mi gittin?"

Rahatsız bir şekilde yer değiştiriyor. "Tam olarak değil. Sanctuary Cove adında bir kulübe gittim ve orada denedim."

Daha önce duyup duymadığımı düşünmeye çalışırken yüzüm şaşkınlıktan iki büklüm oluyor. Manhattan dünyanın en yoğun nüfuslu şehirlerinden biri olmasına rağmen, aslında gerçekten çok küçük.

"Orayı hiç duymadım."

Başını sallıyor, birkaç sarı saç teli yüzüne düşüyor ve onları kulağının arkasına doğru fırçalıyor. "Olmazdı. Son derece gizli, pis zenginler ve güçlüler için. Manhattan'ın seçkinleri, kaymak tabakası. Katılmak için davet edilmeniz gerekir. Çok gizli. Gizlilik anlaşması imzalamak zorunda kaldım. Sana söylememin tek sebebi senin uygun olacağını düşünmem. Sayılır. Sanırım göreceğiz."

Kaşlarımı çattım. "Nat, sen neye bulaştın?"

Dudaklarını yalıyor, sonra bir tarafını ısıtıyor. "Ya sana üç saat içinde kolayca sekiz bin dolar kazanabileceğini söylesem? Bir hafta sonunda on binden fazla? Bir ay içinde elli bin dolar kazanabileceğini."

"Saçmalıyorsun derdim ama bana bir imza at." Gözlerinde bir ışık titreşimi var. "Bana söylemediğin şey ne?"

"Yaptığım şey... Temelde ben..." Duraksıyor, sonra yavaş bir nefes veriyor. "Erkeklerin her arzusunu yerine getiririm. Kadınlar da, eğer o tarafa yönelirlerse. Bazen bir eş de işin içine giriyor ama önce izin almak gerekiyor."

Kıkırdama dürtüsü güçlü ama yüzündeki ciddi ifadeye bakılırsa, muhtemelen en iyi zaman değil. "Sanctuary Cove'da mı?"

"Ya da nerede buluşmak isterlerse. Müşterinin ne istediğine bağlı olarak nereye gideceğim söyleniyor. Bu şekilde biraz daha göze çarpmayabilir."

Tarif ettiği şey bir yeraltı kulübüne benziyor ve ben de merak ediyorum. Ayrıca çoğu yeraltı olayının genellikle yasadışı olduğunu biliyorum ve

eninde sonunda yakalanacaktım. Ancak üç saat içinde en az sekiz bin dolar kazanabileceğim söylendiğinde bunu geri çevirmek herkes için zor. İlgimi çekmemeli ama çekiyorum ve daha fazlasını öğrenmek istiyorum.

Odasına göz gezdirirken, yakın zamanda yeniden dekore ettiği duvara bakıyorum. Beyaz ışıklar köşeden köşeye dizilmiş, arkadaşlarının resimleri - ailesi yok

-Mandallara asılı ve yanında uzun bir iç çamaşırı dolabı olan bir minibar var. Resim yapmayı seviyor, bu yüzden boş alanlara sanat eserleri asılmış. Her şey çok salaş ve şık ve görünüşe göre sahip olduğunu hiç bilmediğim bu gizemli hayata dair hiçbir şey anlatmıyor.

"Onlar kim? Sana nereye gideceğini kim söylüyor? Şu an kafam çok karışık. Bu erkeklerle ya da kadınlarla nasıl tanışıyorsunuz?" "Christine adında bir kadın."

"Peki Christine ne iş yapıyor?" Bakıcılığını yaptığım küçük çocuklar sorun çıkardığında yaptığım gibi her kelimeyi telaffuz ederek soruyorum.

"O senin onurunu satıyor."

Başımı yana eğiyorum ve ona sırtıtıyorum. "Ben ciddiylim."

Natalie, "Mutlu sonla biten güzel bir zaman satıyor," diyor ve yüzü aydınlanıyor.

Gülüyorum çünkü beklediğim bu değildi.

"Oh Tanrım, sen masaj mı yapıyorsun? Ne bu kadar sus, sus bu hakkında?"

Dürüst olmak gerekirse, bu çok ezikçe Nat."

Gözlerini tavana diyor ve dudakları yana doğru büzülüyor. "Sanırım fazladan yol kat ettiğimi söyleyebilirsin."

İç çekiyorum, yirmi soru sorup tek kelimelik cevaplar almaktan bıktım.

"Şunu keser misin artık? Beni burada öldürüyorsun."

Bakışlarını kıyafetleriyle kaplı çirkin ahşap zemine çeviriyor. Şimdiye kadar onu yargılamayacağımı bilmesi gerekirdi, eğer hala endişelendiği şey buysa. Başı ellerinin arasına düşüyor. Stresini nasıl hafifletebileceğimi merak ederek onu izliyorum, çünkü şimdi onun hissettikleri için kendimi kötü hissediyorum.

"Bunu hiç yüksek sesle söylemedim." Oturmuş çapraz bacaklarına bakarken sesi boğuk çıkıyor. "Bu kadar zor olacağını düşünmemiştim ve şimdi keşke bu konuyu hiç açmasaydım diyorum."

Sesimi daha sempatik bir tona alçaltıyorum. Bana söylemek üzere olduğu şey her ne ise büyük bir şey ve sırrının benimle güvende olduğunu bilmesini istiyorum.

"Ne dedi?"

"Aldığım para için ne yaptığımı. Kimse bilmiyor, Aub. Kesinlikle gurur duyulacak bir şey değil ama yaptığım işin sana göre olmadığına karar versen bile bu bir sır olarak kalmalı. Bana söz ver."

Kalbinin atışını duyabildiğimi hissediyorum, bu yüzden havayı yumuşatmaya çalışıyorum. "Tamam. Anlaştık. Scout'un onuru. Çık artık. İyi olduğumu biliyorsun.

bunun için," diyorum.

Natalie başını kaldırıyor ve doğrudan gözlerimin içine bakıyor. Derin bir nefes alıyor, sonra yavaşça nefes veriyor. "Para için erkeklerle yatıyorum ve bu işte iyiyim. Bu işte gerçekten iyiyim."

Gözlerimi kırıştıyorum ve onun sözlerini nasıl karşılamam gerektiğini kendimle tartışıyorum.

Doğal olarak bir espri patlattım.

"Nat, bana kiralık bir çapa olduğumu mu söylemeye çalışıyorsun?"

SEKİZ

Her gülmemeye çalışırken ağzı seğiriyor ama sonunda gülüyor. Çok şaşırmış olsam da doğru şeyi yaptığımı biliyorum.

"Evet, sanırım öleyim."

Çizgiler alnımı kırıstırıyor. "Gerçekten mi? Gerçekten para için erkeklerle yatıyor musun? Seks yapmak gibi mi?"

"Sarılmadığımdan ya da ayak masajı yapmadığımdan eminim, ama fiyatını söyle ve ben de yapabilirim."

Ona bakıyorum, nutkum tutuluyor ve afallıyorum çünkü en iyi arkadaşımın bana söylediği şeyin gerçek olduğunu anlamak neredeyse çok çlgınca.

Onu içeri aldım, ona gerçekten baktım. Dışarıdan bakıldığında tam bir Manhattan prensesi. Kusursuz, süt gibi bir cilt; iri yuvarlak gece mavisi gözler; günlerce süren bacaklar; en iyi moda tasarımcılarını giyiyor; ve yüklü bir güven fonu var. Mükemmel bir hayatı var ve asla hiçbir şey istemeyecek. Bana zengin ailesi hakkında anlattıklarından sonra bir anlamda kraliyet ailesine mensup, bu yüzden vücudunu neden para için sattığına daha da ş a ş ı r d ı m .

Daha da akıllara durgunluk veren şey ise benim böyle bir şey için uygun olduğumu düşünmesi. Yani, buna karşı değilim -bazen yapman gerekeni yapmalısın- ama neden yapabileceğimi düşündüğünü bilmiyorum.

"Bir şey söyle," diyor, sesi kısık ve çatlak.

"Sen küçük pis bir ucubesin," diye şaka yapıyorum. "Gerçekten Nat, bu işe nasıl bulaştın? Pezevenğin mi var?"

"Hayır, pezevenk yok, ama bir ev annesi var, bir madam. Madam Christine. Sanctuary Cove'un sahibi ve işletmecisi."

Bir kahkaha patlattım çünkü şu anda ciddi olamaz. Bir madamı mı var? Yok artık. Delicesine zengin bir aileden geliyor.

"Bu iş bomba etkisi yaratmış bir Lifetime filmine benzemeye başladı," diyorum ve bu beni daha da güldürüyor. "Reklamın sloganını şimdiden görebiliyorum - gündüzleri Manhattan prensesi, geceleri baştan çıkarıcı fahişe." Kendimi tutamıyorum, çok komik ve artık bunu onun uydurduğunu biliyorum.

Yatağından fırlayıp pijamalarıyla küçük dolabına doğru yürümesi dışında. Natalie kızgın görünüyor ama ben kızgın olmadığını biliyorum. Bir şeyi kanıtlamak üzere.

Natalie eğilerek dolabın arkasını karıştırır ve yırtık pırtık siyah bir bavul çıkarıp yere bırakır. Bir telaşla fermuarını açar,

üstünü arkaya atıyor, sonra içine saklanmış daha küçük bir bavulun fermuarını açıyor. İçine uzanır ve çirkin kıçlı, parlak yeşil ve turuncu bir ejderha çıkarır. Panayırda kazandığı bir şeye benziyor.

Kafasını kopardıktan sonra başını kaldırıp bakışlarımla karşılaştığında vahşiliği karşısında dehşete düşüyorum. Aramızdaki tüm mizah kaybolup yerini kasvetli bir duyguya bırakırken nefesimi tutuyorum.

Natalie ejderhayı ters çeviriyor ve boynundan kucağıma para düşüyor. Çenem düştü. Elli ve yüz dolarlık banknotlardan oluşan en az on deste olmalı ve hepsi bir inçlik bantlara sıkıca sarılmış. Banknotlar temiz ve gevrek, birbirine buruşturulmamış. Kafamda saymaya başladım. Burada elli ila seksen bin dolar civarında bir para olmalı.

"Bunların hepsi birkaç sakso çekerek elde edilmiş olamaz." Parayı parmaklayıp önümde huşu içinde havalandırıyorum. Bu sahte deftere doldurduğu para da değil, çünkü zaten yatırdığını biliyorum. Bırakın bir üniversite öğrencisinin sahip olmasını, bir apartman dairesinde saklamak için bile çok fazla para bu.

Natalie yanımdaki yatağa sürünerek giriyor ve yakınıma oturuyor.

"Zenginler için eskortluk yapıyorum. Üst düzey bir eskort." Başını omzuma yaslıyor. Natalie kişisel konular hakkında nadiren konuşur, ama sanırım ben de nadiren konuşuyorum.

"Bu ne demek oluyor? Sen bir fahişe misin?"

"Bu gerçekten iyi vakit geçirmek için para aldığım anlamına geliyor. İster seks olsun, ister sadece bir arkadaş gibi davranmak olsun, bir saatlik hızlı bir sevişme, birinin kontrolü altında bütün bir hafta sonu, bir Cumartesi brunch etkinliğinde kol şekeri, bunun için para alıyorum. Ne isterlerse yaparım. Sınırlarım var ve sadece rahat olduğum şeyleri yapıyorum."

"Sen klas bir Vivian'sın. Julia Roberts seninle gurur duyardı." Şaka yapıyorum, başka ne diyeceğimi bilemiyorum. "Bu adamları nereden buluyorsun?" Sesim kısık bir fısıltı, sanki yakalanacakmışız gibi.

"Ben bulmuyorum. Onları bizim için Madam Christine buluyor." "Onun hakkında şaka yapmıyormuşsun?"

"Hayır. Her işlem ondan geçiyor. Müşterinin ne istediğine ve kızlarının neyi ne zaman yapabileceğine göre ayarlıyor. Ödemelerimizi ya her işin sonunda ya da haftanın sonunda nakit olarak alıyoruz. Bunların hepsi" -kucağımdaki paraya doğru başıyla işaret ediyor- "geçen aydan kalma. Parayı yatırmak için denizaşırı bir hesap açmaya çalışıyordum."

Gözlerim kocaman, aklımda bir sürü soru dönüyor. Nereden başlayacağımı bilemiyorum. Esas olarak nedenini bilmek istiyorum.

"Ama onları nereden buluyor?" Ben soruyorum.

Natalie başını kaldırıp bana bakıyor. Gözleri açık bir kitap gibi, tüm dürüstlüğünü gözler önüne seriyor ve tek yapabildiğim bir an için öylece bakmak oluyor çünkü bu herkes için yutulması gereken büyük bir hap.

"Hepsi Sanctuary Cove'un üyeleri. Doktorlar, avukatlar, emlak patronları, işadamları - New York ve çevresindeki bölgelerin seçkinleri. Bazıları eski paradan geliyor, bazıları hükümet için çalışıyor. Çoğu zaman müşteriler sadece telaşlı hayatlarından birkaç saat uzaklaşmak istiyorlar."

Şaşkınlıkla bakıyorum, sözlerini anlamaya çalışıyorum.

"Tamam, fuhuş gibi bir şey ama değil. Gördüğünüz gibi mesele yirmi dolarlık bir oral seks değil," diyor ve parayı işaret ediyor. "Bu adamların yüzde doksanı evli ve romantik bir ilişki yaşamak istemiyorlar. Çoğunlukla ailelerini bir arada tutabilmek için karşılıksız bir randevu istiyorlar. Plastik ve şeffaf topuklu ayakkabılar giyen değil, sık giyinebilen muhteşem kadınlar istiyorlar. Ben buna **i l i ş k i** demiyorum ve randevu da gerçeği yansıtmıyor. Müşterimin ne istediğine bağlı olarak, ona ya da ona bunu veriyorum."

"Yine de kendini kötü hissetmiyor musun?"

Başını sallıyor ve gözlerindeki bakış bana gerçekten istemediğini söylüyor.

"Hayır, çünkü biz onları talep etmiyoruz, onlar bize geliyor. Bu yüzden Müşteriler zaten bu işi kafalarına koymuşlar ve bize gelerek ihtiyaç duydukları gizlilik güvencesini alıyorlar."

Yalan söylemeyeceğim, tüm bunlar büyüleyici. Her zamankinden daha çok ilgimi çekti ama bu tür bir yaşam tarzı herkese göre değil. Bana göre olmadığından oldukça eminim. Yine de merak ediyorum.

"Ama neden biri seks için bu kadar para ödesin ki?"

"Kızım, etrafına bir bak. Bu şehirde o kadar çok para var ki mide bulandırıcı. İnsanlar yeterince isterlerse her şey için para öderler. Sanctuary Cove'daki kızlar orada çalışmak için çok şey yaşıyorlar, müşteriler de bunun farkında. Sadece içeri girip başvurmuyorlar. Hepsi düzenli olarak taranıyor ve test ediliyor."

"Ama eşler paranın nereye gittiğini sormuyor mu?"

Gülüyor ama daha çok alay eder gibi. "Hayır. Bu adamların karılarından sakladıkları gizli hesapları var. Çok sinsiler ve oyunu nasıl oynayacaklarını biliyorlar. Ayrıca, eşleri o kadar güzel ayarlanmış ki hiçbir şeyi sorgulamayacaklar. Her ay maaş alıyorlar ve uşakları ve şoförleriyle birlikte çatı katlarında yaşıyorlar."

"Ama bunu neden yapıyorsun? Yapmana gerek yok." Cevaplanmasını en çok istediğim soruyu soruyorum.

Yatağa sırt üstü uzanıyor ve bir kolunu alnına götürüyor. "Bunu soracağını biliyordum. Aslında tesadüfen oldu ve bunun lojistiğine girmeyeceğim ama ailemle büyük bir tartışma yaşadıktan sonra oldu. Küçük yaştan beri hayatım onlar tarafından kontrol ediliyor ve planlanıyordu. Bu okula onlar sayesinde geldiğimi ve aldığım dersleri onlar sayesinde aldığımı biliyorsunuz, çünkü benim için istedikleri geleceği onlar kuruyor. Bir gün onlara teşekkür edeceğimi söylüyorlar ama etmeyeceğim. Okuldan her zaman nefret ettim."

"Ama sen yirmi iki yaşındasın. Madem nefret ediyorsun neden okulda kalıyorsun?" Gözlerini deviriyor. "Çünkü dediklerini yapmazsam, güven fonumu kaybederim. Ve bugünlerde herhangi bir şey yapmak için bir diplomaya ihtiyacın var, bu yüzden

Ivy League'deki bir okuldan ailemin hesabına bir tane almanın acısını yaşıyorum."

Haklı olduğu bir nokta var ve bunun için onu suçlayamam. "Ama bu hafta sonu gördüğüm kadarıyla, kendi başına yaşamak için çok paran var. Neden yaşamıyorsun?"

"Burada yüz bin dolar bir şey değil. Zevkimi görüyorsunuz. Lüks şeyleri severim. Altı ay bile dayanamam." Bir nokta daha kanıtlandı. New York'a hoş geldiniz. "Kazandığım tüm parayı bir kenara koydum. Bankada açtığım kişisel bir hesapta iki yüz bin dolarım daha var, bu yüzden offshore hesaba ihtiyacım var."

Ona aval aval bakıyorum. Seks yapmak için çok para.

"Arada sırada hesabımdan para çekiyorum ya da kullanıyormuş gibi görünmek için banka kartımı kaydırıyorum."

"İki yüz bin dolar," diye tekrarlıyorum, seks parasına bakarken sesim fısıltıya dönüşüyor, çünkü öyle. "Nasıl? Ne kadar sürdü?"

Natalie doğrulup bana bakıyor ve omuz silkiyor. "Bir yıldan biraz fazla oldu. Bu şehirde kazanılacak para var ve bir kez kazanmaya başladın mı, bağımlılık yapıyor. Evet, kirli para ama sen yapmazsan başkası yapar."

Arkama yaslanıp düşüncelerimi toparlamaya ve Natalie'nin az önce bana verdiği tüm bilgileri işlemeye çalışıyorum. Aklım bahsettiği para miktarına takıldı. Ay sonunu nasıl getireceğimin stresi olmadan karşılayabileceğim çok şey vardı. Grammy için düz ekranı ve benim basit lükslerimi unutun, onu SoHo'ya taşıyabilir ve *Pretty Woman*'dan ilham alan bir alışveriş çılgınlığına götürebilirim.

Nat "Kendini ne kadara satmaya hazırsın?" diye sorduğunda başım hâlâ dönüyor.

DOKUZ

kalemimi masama bırakmış, şaşkınlıkla beyaz saçlı profesörüme bakıyorum. Onun söylediklerine odaklanmam gerekirken, düşüncelerim en iyi arkadaşımın gizli kimliğine gidiyor.

Geceleri Natalie kim oluyor? Gerçek ismini kullanmasına imkan yok. Gece dışarı çıktığımızda ikimiz de gerçek isimlerimizi nadiren veririz. Peki kim o zaman? Onun bir Betty ya da Trixie olmadığını biliyorum.

Daha da önemlisi, bu iş gerçekten nasıl yapıyor? Tek gecelik bir ilişki anlaşılabilir çünkü genellikle karşılıklı bir çekim vardır -genellikle içki tarafından teşvik edilir- bu yüzden işe yarar.

Ama bu başka bir şey. Bu tam anlamıyla seks yapmak için para almak.

Ayık ve normal bir insanın para için seks yapmasını aklım almıyor. Yani bunun her zaman olduğunu biliyorum ama şimdiye kadar hiç bu kadar düşünmemiştim. Manhattan, herkesin kısa yoldan para kazanmaya çalıştığı her blokta yasadışı faaliyetlerle dolu bir şehir. Bir insan bundan nasıl etkilenir de işe yarar? Seks yapmak için takma dişlerini çıkarmak zorunda kalan seksen yaşında bir adamla eşleştirilseydim Sahra Çölü kadar kuru olacağımdan oldukça eminim. Buruşuk aletin öylece içeri kaymasına imkan yok.

Sormak istediğim o kadar çok soru var ki.

Güneş battıktan sonra yaşadığı bu hayat hakkında ne kadar karanlıkta kaldığıma şaşırdım. İşinin gerektirdiklerinden daha fazlası olup olmadığını sormak hiç aklıma gelmedi. Burası hiç uyumayan bir şehir. Herkes acele eder. Herkes sürekli hareket halinde. Burada her şey mümkün.

İroni bulduğum günün son dersine geçiyorum. Sapkınlık ve bunun güç ve sınıfla nasıl ilişkili olduğu üzerine çalışmak aslında Natalie'nin bana ne önerdiği üzerine odaklanmamı ve düşünmemi sağlıyor. Benden bir Vivian olmamı mı istiyor? Bedenimden bu şekilde vazgeçebileceğimden emin değilim ve neden vazgeçebileceğimi düşündüğünü merak ediyorum.

Saatime bakıyorum. Dersin bitmesine yirmi dakika var. Dairemize yeterince hızlı dönersem, çamaşırhaneye gitmek zorunda kalmadan önce onu yakalayabilirim. İçimden homurdanıyorum, şimdiden işe gitmeyi iple çekmiyorum. Orası kirli atlet kayışları gibi kokuyor, ama faturaları ödemeye yardımcı oluyor, bu yüzden çok fazla şikayet etmemeye çalışıyorum.

Ders bitiyor ve hemen eşyalarımı topluyorum. Dışarı çıktığımda beni bir yığın insan ve havada hiç kaybolmayacakmış gibi duran lağım kokusu karşılıyor. Hava biraz serin, bu yüzden koku yazın olduğu kadar kötü değil.

Fotoğraf çeken turistlerin arasından sıyrılıp hızla dairemize ulaşıyorum. Yine de bir bardağa biraz bozukluk atmadan önce değil. Ne diyebilirim ki, kanayan bir kalbim var. Merdivenleri ikişer ikişer çıkıyorum ve hızla bizim kattan koridorun sonuna kadar iniyorum. Kapıyı açıp içeri girdiğimde Natalie'nin giyinmekte olduğunu görüyorum.

"Selam kızım," diyor, sanki dün gece seks için vücudumu satmak isteyip istemediğimi sormamış gibi rahatça.

"Hey."

"Ne oldu?"

Kitaplarımı masaya bırakıyorum ve onu odasına kadar takip ediyorum. Ona bakıyorum. Göz alıcı, çıplak bir kokteyl elbisesi giyiyor. Şatafatlı, göz alıcı ve para kokan bir elbise, yakası tatlı ve tonlarca gösterişli yapay elmasla süslenmiş. Harika görünüyor ve sanki kendisi için yapılmış gibi bu tarzın altından kalkıyor. Kolyesiz gözyaşı damlalı küpeler kıyafetini tamamlıyor. Tam bir süper model gibi görünüyor.

"İşe mi gidiyorsun?" Ben soruyorum.

Bana yandan gülümsüyor ve gözlerinde muzip bir bakış var. Neredeyse hoşuna gittiğini düşünüyorum.

"Öyleyim ama uzun bir gece olmayacak. Yukarı Doğu Yakası'nda tabakların kişi başı yaklaşık iki bin dolar olduğu gösterişli bir akşam yemeğine katılmam gerekiyor." Gözlerini deviriyor. "Kim bir akşam yemeği için o kadar para öder ki?"

"Hayır kurumlarına bağışlıyorlar mı? Genellikle bu yüzden, yarısını bağışlıyorlar."

"Hiçbir fikrim yok. Muhtemelen yoktur. Tanıdığım zenginler nadiren geri verirler."

Küçük bir ses çıkarıyorum çünkü haklı olduğu bir nokta var. "Yani bu gece seks yok mu?"

Eğer her gece seks yapmak zorunda olmasaydım, belki o zaman düşünebilirdim. "Belki" önemli bir kelime.

"Ben her zaman seks beklerim. Her erkek, seks için para ödemiyor olsa bile, sonunda bunu bekleyecektir. Bu işler böyle yürür."

"Sana bir şey sormam gerek," diyorum ve bana kısa bir bakış fırlatıyor.

"Senin yaptığını yapabileceğimi sana düşündüren nedir?"

"Çünkü seksi seviyorsun ve tek gecelik ilişkilerle bir sorunun yok." Kahretsin, bir puan daha. "Ve gerçekten paraya ihtiyacın var." Geçerli. "Kendin ya da Grammy için nasıl ödeme yapacağın konusunda stres yapmak zorunda kalmazsın ve bu kadar çok çalışmak zorunda kalmazsın. Sınırlarının ne olduğuna bağlı olarak, ayda bir hafta sonu çalışabilirsin ve bu bile şu anda kazandığından çok daha fazlasını getirir. Ama bunu beklemezdim çünkü Madam Christine ayda en az yedi gün çalışmamızı talep ediyor. Ayda yedi gün, Aubs, rahat ve stressiz yaşayabilirsin."

Ama ahlaki açıdan özgür değilim ve bunu kabullenebileceğimden emin değilim. Bedenimi seks için satmak bana kendimi biraz kirli hissettiriyor.

Dolaptan uzun bir palto çıkarıp dikkatlice yatağının üzerine yerleştirmesini izliyorum. Palto bile en üst kalitede ve bir an için biraz kıskandım.

"Nasıl oluyor da arkana yaslanıp bunu kabul edebiliyorsun? Anlamadığım şey de bu."

Natalie'nin yaptığı işi yapmak, alçakgönüllülüğün pencereden uçup gitmesine izin veren özel bir insan türünü gerektirir. Kendimi cinsel olarak özgür görmeyi severim ama artık o kadar emin değilim. Ama bunun tek gecelik bir ilişkiden farkı var mıydı? Daha önce bunlardan çok yaşadım ve hiç utanmadım. Sadece bir annenin sevebileceği bir yüze uyandığım o rastgele sabahlardan biri olmadığı sürece her zaman pişmanlık duymadan uyandım.

"Her kız böyle yapar. Alkol."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Sarhoş olmak zorunda mısın? Kendini dikkatsiz davranmaktan nasıl alıkoyuyorsun?"

"Sarhoş değilim," diyor, birkaç prezervatif ve makyaj malzemesini sevimli çantasına koyarken. Acaba çeşitli boylarda getirmek zorunda mı? Dudak parlaticısı ve birkaç banknot atıyor. "Gerginliği azaltmaya yetecek kadar. Genelde yarım Percocet de alırım."

Şimdi gözlerim kocaman oldu. İş yapma zamanı geldiğinde vücudumun yağ gibi yayılmayacağını ve daha çok donmuş tereyağı gibi olacağımı hissediyorum.

Geceyi atlatmak için neden bir içki içmesi ya da hap alması gerektiğini anlasam da, çok çalışıyor ve bağımlı olması çok kolay. Bırakın bunu istemeyi, bunun için zamanım bile yok. Natalie şaşkın bakışımı görüyor, sonra içki şişesini çıkarıyor.

"Her zaman hap almıyorum. Sadece iki kadeh votka beni gevşetmeye yetiyor. Sadece benim için ne planlandığına bağlı. Çünkü

Mesela, bu gece sadece shotları alacağım. Sonu seksle bitse bile kolay bir gece. Muhtemelen limuzin seksi."

"Hapları nereden alıyorsunuz?"

Bana donuk bir bakış attı. "Aubrey, burası New York. Herhangi bir sokaktan geçip karanlık bir köşeye girdiğimde onları bulabilirim. Hippi vegan ekmek dükkanında bile. Ama bunları evin hanımından alıyorum. Bu şekilde onlarla oynanmadığını biliyorum."

Neden ona zaten cevabını bildiğim sorular sorup duruyorum? "Sahte bir isim mi kullanıyorsun?"

Natalie duraksıyor, sonra masadan bir sandalye çekiyor. Oturdu ve bana baktı.

"Bu iş koluna girdiğinizde uymanız gereken üç kural vardır. Bir, özel hayatınızı ayrı tutarsınız. İki, gerçek kimliğinizi asla açıklamayacaksınız. Ve üç, bir müşteriyle yakınlaşmayacaksınız. Bunları ayıracaksın, çünkü bu adamların tek istediği seks ve para. Hepsi bu. Müşteri asla karısını terk etmez, ederse de senin için etmeyeceğinden emin olabilirsin." Dudaklarını yalamak için duraklıyor. "Her şey yalan ve öyle kalmak zorunda çünkü bazı müşteriler biraz takıntılı olabiliyor. Yeni Zelanda aksanını o kadar iyi taklit eden bir kız tanıyorum ki Amerika'dan geldiğini asla düşünemezsiniz. Evet, sahte bir isim kullanıyorum. Natalia'yı kullanıyorum ve egzotik olduğunu düşünüyorlar. Ayrıca, yattığınız erkeklerin sayısının artmasını görmezden gelin. Onları saymayın, düşünmeyin. Sadece bankaya kadar faturalarınızı sayın, o kadar. Normal bir tek gecelik ilişki gibi, ama bunun için para alıyorsunuz. Ben böyle görüyorum."

"Adamlarını sen mi seçiyorsun?"

"Hayır. Parayı onlar ödüyor, o yüzden onlar seçiyor. Ben sadece bana söylenen yere giderim."

Yüzümü buruşturuyorum. "Eminim hepsi yaşlı ve çirkindir. Bunu isteyerek becerebilir miyim bilmiyorum Nat. Biraz çekiciliğe ihtiyacım var." Elimi kaldırıyorum ve parmaklarımı birbirine kenetliyorum.

Gülüyor. "Bu yüzden votka bardaklarını takıyorsun." Şimdi gülme sırası bende.

"Yine de şaşıracaksınız. Müşterilerin çoğu orta yaşlı ve evet çok daha yaşlı olanlar da var ama onlar hiç de düşündüğünüz gibi değil. Yüksek maaşlı olanlar değil. Birkaçının uyuşturucu sorunu var ve çıplak vücudunuzdan raylar yapmak istiyorlar. Bazılarının garip fetişleri var. Farklı geçmişlerden geliyorlar ve çoğunlukla kendilerini toparlamış durumdalar. İyi giyiniyorlar ve spor da yapıyorlar, ancak birkaçı var ki

karbonhidratlar." Bana saçmalamayan bir bakış attı. "Para konuşur kızım ve eğer bir müşterinin parası varsa ve Sanctuary Cove'a davet edildiyse, Madam Christine hiçbir şeye hayır demeyecektir. Her müşterinin ihtiyacına göre bir hanımefendi vardır."

Göz kırıyorum. "Hepsiyle birlikte oldun mu?"

"Tanrım, hayır. Genellikle bir müşteri hoşuna giden bir kadın bulduğunda onu sık sık ister." Yumuşak pembe bir ruj sürmek için duraklıyor. "Dinle. Seni buna zorlamayacağım ama teklifim masada. Madam Christine'in sana sahip olmayı çok isteyeceğini biliyorum. Görünüşün ve vücudun var ve ortaya çıkmaktan korkmuyorsun. Kimlik kartını ve cinsel yolla bulaşan hastalıklar testini ben ödeyeceğim."

"CYBH testi mi?" Ben soruyorum.

"Oh, evet. Müşteri kabul etmeye başlamadan önce ve sonrasında düzenli olarak test ediliyoruz. Erkekler de öyle. Korunmayı kafanıza yerleştirmişsiniz ama bundan vazgeçme seçeneğiniz de var. Ben asla vazgeçmem. Ya lastik takarsınız ya da gitmezsiniz."

"Yani, bu mantıklı, ama bir hastalığa yakalanma düşüncesi bile yapılacaklar listemde yok."

"Bunun için ödeme yapmanın yanı sıra," diye devam ediyor Natalie, hastalık iğnemi görmezden gelerek. "Sana beş bin dolar veririm. Hayır. On bin-"

"Hayır." Onu susturdum. "Böyle bir şey olmayacak."

"Sadece çeneni kapa ve beni dinle. Sana on bin dolar vereceğim. Beş binini faturalar ve Grammy için bir kenara koy, çünkü hiçbir yere gitmediğin o iki işini bırakacaksın. Grammy'yi yemeğe götür ve ona güzel bir şeyler al, umurumda değil. Paranın geri kalanıyla seni alışverişe götüreceğim ve yeni kıyafetler almana yardım edeceğim. Goodwill'in döküntülerini giyemezsin. Versace, Prada, biraz Diane ve Channel'a ihtiyacın var. Bunlar pahalı şeyler ve gördüğün gibi bende çok para var, al o zaman."

Bu şekilde ortaya koyduğunda neredeyse kaçırılmayacak kadar iyi.

Natalie ayağa kalkar ve çantasını alır, ardından bej rengi paltosunu giyer. Beline doluyor ve kesinlikle büyüleyici görünüyor. Tam bir fıstık. Yüzü doğal ama şehvetli bir şekilde baştan çıkarıcı ve gülünç derecede cazip uzun topuklu ayakkabıları paltosuna ve elbisesine uyuyor.

"Bunlara beni beceren topuklular mı diyorsun?" Şakayla karışık sordum.

Önce aşağı baktı, sonra bana döndü. "Bunlar 'kız arkadaşının da benim gibi ateşli olmasını istemez miydin' topukluları."

Başımı sallayarak onu odasından dışarı kadar takip ettim. "Senin sadece böyle giyinen bir kız olduğunu düşündüğüme inanamıyorum."

Kıkırdıyor ve sonra diyor ki, "Yani, imkansız değil. Bir sürü vurulmuş kız böyle giyiniyor. Yine de sana bu konuda yalan söylediğim için kendimi kötü hissediyorum."

Başımdan savdım. Ben de yalan söyledim.

"Natalie." Kapıya ulaştığında ona sesleniyorum. "Ya batarsın ya da yüzersin, değil mi?" Omzunun üzerinden bana baktığında söylüyorum.

"Benim için bu gece ya tükür ya yut." Göz kırıyor ve çenem düşmüş bir halde beni burada bırakmadan önce bana iki öpücük konduruyor.

ON

Son dersime giderken telefonum cebimde titriyor. Çıkardım ve ekrandaki isme bakıp gülümsedim.

"Hey, büyükanne," diye cevap veriyorum.

"Tatlım, Aubrey. Sadece nasıl olduğunu görmek için kontrol ediyorum." Kalbim yumuşadı. Onu çok seviyorum.

"Aslında şu anda sınıfa doğru yürüyorum. Hafta sonu için heyecanlı değilim çünkü küçük canavarlarla baş başa kalacağım. Sen nasılsın?"

Öksürmeye başlıyor ve ciğerlerinin derinliklerindeymiş gibi gelen o amansız öksürüklerden biri. Kaşlarım çatıldı. Biri omzuma çarpıyor ve ben yürümeye devam ediyorum. "Hasta mısın?"

"Hayır," diyor tereddüt etmeden. İnkâr ediyor. Hasta olduğunda ve doktora gitmeyi reddettiğinde hep öyledir. "Sadece öksürüğüm var, bir türlü geçmiyor. Başka bir şey yok. Ve Aubrey, sana söyledim, Tanrı'nın çocukları hakkında böyle konuşmaya devam edersen, Şeytan'ın çocuğunu doğuracaksın."

Gülmekten kırılıyorum çünkü dindar olmaktan çok uzak ama nadiren olumsuz bir şey söylüyor. Grammy iğneleyicidir, ama balla kaplanmıştır.

"Çocuk sahibi olmayacağım. Sorun çözüldü."

"Dilini ısır. Bana bir Great-Grammy yapsan iyi edersin. öl."

Gülerek köşeyi dönüyorum ve bir rüzgârla çarpılıyorum. boynuma dolandı. Ceketimi daha sıkı çekiyorum ve titriyorum, sonbaharın keskin havasının yavaş yavaş şehre hakim olduğunu hissediyorum. Sonbahar ve kış New York'un en güzel zamanlarıdır. Tatillerde buradan daha iyi bir yer yoktur.

"Göreceğiz bakalım. Belki Beyaz Atlı Prens kırık dökük beyaz bir minibüsle gelir ve beni zindanına götürür. Beni hamile bırakır ve kafamı alıp gitmeden önce ona altı oğul doğururum. Ama hey, torunlarını alacaksın, GPS'in bile alamayacağı ormanda saklı malikanesinden çıkmalarına asla izin verilmese bile."

"Aubrey." Duraklıyor ve kıs kıs güldüğümü gizlemek için telefonu elimden çekiyorum. Kafamın içinde onun şaşkın yüzünü görebiliyorum. "Ama bu şeyleri nereden buluyorsun?"

Kıkırdıyorum. "Hiçbir fikrim yok. Önce okulu bitirsem, sonra çocuklardan konuşsak nasıl olur?"

Nefesinin altından bir ses çıkarıyor ve tekrar öksürüyor. Yardım edemiyorum ama stresli bir ebeveyn gibi endişeleniyorum. Beni o büyüttü, şimdi ona bakma sırası bende.

"Yağınız nasıl? Sezon başlangıcı için yeterince var mı?" I
Sor.

İsteyeceğim son şey onun kışın donması, bu yüzden ısıtmak için yeterli yağı olduğundan emin olun. Dün gece haberlerde bu kışın rekor kıran sıcaklıklarla şimdiye kadarki en soğuk kışlardan biri olacağının tahmin edildiğini gördüm.

"Keser misin şunu? Paranı sakla, hiçbir şeye ihtiyacım yok."

Asla tek kuruş istemez, ama bu ona vermemi engellemez.

Tıpkı hayatım boyunca benim için yaptığı gibi.

"Nasıl olsa yapacağımı biliyorsun," diyorum, derse doğru yürürken.

Salon.

"Tıpkı annen gibisin, biliyorsun," diyor yumuşak bir sesle, sanki anımsıyor. "Bir konuda karar verdiğinde, işte o andı."

Parmaklarımı boynuma takıldığından beri henüz çıkarmadığım pembe altın zincirin üzerinde gezdiriyorum. "Kedilerinizin bir şeye ihtiyacı var mı?"

"Hayır, tatlım. Yeterince stokları var ve biliyorsun ki kendimi beslemeden önce onları beslerdim."

Emin olmak için bugün dersten sonra fazladan para yatıracağım. Tanrı'ya şükür bugün maaş günü ve bu hafta sonundan sonra, kıyafet katlamanın yanı sıra yumurtlamaları izlemekten neredeyse bin dolarım olacak. Sıkışık bir ay olacak ama bir sonraki maaş gününe kadar ramenle idare edebilirim.

Natalie'nin teklifini kabul etseydin buna gerek kalmazdı.

Silkeleniyorum ve kendime bunu sonra düşüneceğimi söylüyorum.

"Şimdi derse girmek üzereyim ama dinle, öksürüğün devam ederse lütfen doktordan randevu al."

"Derslerine odaklan. Eğitim her şeydir" diyor, sesini yükselterek ve beni tamamen görmezden gelerek. Ben sadece gülümsüyorum.

"Seni seviyorum, güle güle."

"Ben de seni seviyorum, tatlım."

Natalie'ye "Bu hafta sonu burada olmayacağım," dedim.

Bu hafta birbirimizi pek görmedik ama okullar açıldı ve bu bizim için normaldi. İkimiz de çalışıyoruz ve üniversite hayatı yaşıyoruz, sadece

geçinmeye çalışıyorum. Ya da en azından ben.

Yukarı bakıyor. Oda loş ve o kanepede bacak bacak üstüne atmış oturuyor. Saçları başının tepesinde dağınık bir şekilde düğümlenmiş ve dişlerinin arasında bir kalem sallanıyor. Beyaz Noel ışıklarının altında çok masum görünüyor.

"Şeytanlar mı?"

Sırıtmakla savaşıyorum. Bakıcılığını yaptığım iki çocuğa ikimizin de isimleri var. Çok tatlı çocuklar, ama yemin ederim arkamı döndüğüm anda iki kere uyuşturucu almış *Problem Çocuk'a* dönüşüyorlar. O noktada kendi pipomu yapmaya ve her ne kullanıyorlarsa ondan bir firt istemeye hazır oluyorum. Bana MacGyver deyin. Tüm işlerin ustası.

"Evet. Geçen hafta sonu izin aldıktan sonra tüm hafta sonu bana ihtiyaçları olacağını hissetmiştim. Yemin ederim, her zaman bir dadı tutacaksan neden çocuk sahibi oluyorsun? Bana hiç mantıklı gelmiyor," diyorum ve eşyalarımı toplamak için odama gidiyorum.

Spor çantamı metroya kadar taşımam, ardından Long Island demiryoluna aktarma yapmam ve evlerine en yakın istasyondan alınmam gerekeceği için yanıma fazla bir şey almıyorum ve hafif tutmaya çalışıyorum. Schneider'lar Manhasset'te yaşıyor ve bir peri masalı için yapılmış gibi görünen Fransız Normandiya Tudor tarzı evlerinin fiyatı yüksek milyonlarla ifade ediliyor. Varlıklı ve sıkıcı banliyöler. Böyle bir eve sahip olmayı hayal bile edemiyorum.

Oturma odasına döndüğümde Natalie, "Zengin insanların nasıl olduğunu bilirsin," diyor. "Ama babam evimize dadı girmesine asla izin vermezdi. Hizmetçilerimiz falan vardı, arada bir de bebek bakıcımız. Babamın tek derdi annemin evde oturan bir anne olmasıydı. Beni annemin büyütmesi konusunda kararlıydı. Muhtemelen bu yüzden babama değil de anneme yakınım."

"Bu yine de hoş bir şey, biliyor musun? Yani babanın böyle olması berbat bir şey ama garip bir şekilde neden çalıştığın da mantıklı geliyor. Hayatının ve muhtemelen geleceğinin kontrolünü biraz olsun geri alıyorsun. Yine de dürüst olmak gerekirse, bu yolun meydan okumak için biraz aşırı olduğunu düşünüyorum. Ama sizin için nasıl uygunsa öyle olsun."

"Sen de aynı kontrole sahip olabilirsin, biliyorsun," diyor, bana önerisini hatırlatırken sesi ipeksi. Sanki en iyi arkadaşımın bana kiralık bir çapa olarak ona katılmamı teklif etmesini unutabilirmişim gibi. "Teklifim hâlâ geçerli."

Dudaklarım düzleşiyor. Bunu cazip bulduğuma inanamıyorum ama buluyorum ve bundan biraz utanıyorum. Büyükannem bunu bilseydi, bunun şeytanın işi olduğunu söylerdi. Muhtemelen öyledir.

"Yapabilir miyim bilmiyorum."

"Üniversitedeki ilk yılında benden daha fazla tek gecelik ilişki yaşadın ve ben mal satmıyordum. Kaybedecek hiçbir şeyin yok. Bunu kesinlikle yapabileceğini biliyorum ama seni bu yaşam tarzına itmeyi de asla istemem. Bununla birlikte, on bin dolar senindir."

Bir kahkaha attım. "Bana o parayı hatırlatmak zorundasın, değil mi?"

Omuzlarını rahatça silkiyor. Tek gecelik bir ilişki ile seks yapmak için para almak aslında aynı şey değil, ama garip bir şekilde bana öyle geliyor. Omuzlarım öne doğru çöküyor ve dudaklarım aşağıya doğru çekiliyor, seçim bir elimi aşağıya indiriyor

diğerinden daha fazla.

"Bunu yapmaya karar versem bile, paranızı alamam. Reddediyorum."

Bana ters ters bakıyor. "O n u alacaksın ve kullanacaksın. İade yok. Çalıştırmak için zaten buna ihtiyacınız olacak."

Alt dudağımı endişelendiriyorum. Kalbim normalden biraz daha hızlı atıyor ve içimde bir adrenalin dalgası yükseliyor.

"Ya bunu sana ilk işimle geri ödersem?" Ne diyeceğimi bilemedim.

Gözleri parlamaması gerekirken parlıyor. Onunla bunu yapmamı istememeli ve bunu teşvik etmemeli, ama ben aklı başında kararlar verebilen istekli bir yetişkinim.

"Anlaştık!" diye bağırıyor. Bunu beni oyalamak için söylediğini hissediyorum.

Ona bir bakış attım, çocukları azarlarken attığım bakışın aynısını. "Sakin ol. Henüz hiçbir şeyi kabul etmedim. Sadece sorular soruyorum ve seçeneklerimi değerlendiriyorum."

Gülümsemesi Grinch gibi kıvrılıyor. "Ama yapacaksın."

Spor çantamı omzuma atıp kapıya doğru yürüyorum ve zihinsel olarak uzun bir hafta sonuna hazırlanıyorum.

"Benim yapmayacağım bir şeyi yapma derdim ama artık bunun ne olduğunu bile bilmiyorum."

Kıkırdaması hafif ve havadar ve yapabildiğini bilmediğim boğuk bir sesle cevap veriyor. "Doğru fiyat karşılığında tüm sırlarımı paylaşırım."

Başımı sallayarak kapıdan çıkarken gülümsüyorum.

ON BİR

"T Bu hafta sonu geldiğin için teşekkür ederim, Aubrey. Karım ve ben bu molayı kullanabiliriz. Üç büyük ameliyat geçirdim ve kafamı dağıtmak için biraz uzaklaşmaya ihtiyacım var."

"Tabii ki. Bana ne zaman ihtiyacınız olursa, yanınızda olduğumu biliyorsunuz. Çalışmak ve iki erkek çocuk yetiştirmek bir köy gerektirir," diye gevezelik ediyorum. "O iki küçük külçeyi özledim."

"Seni özlüyorlar. Leslie'nin rujuyla duvarların her yerine senin adını yazıyorlar. Tabii aslında yazamıyorlar ama biz yine de sevdiğimizi söylüyoruz." Yüzünde hülyalı bir gülümsemeyle düşünüyor.

Evine giderken Bay Schneider'a çok fazla bakmamaya çalışıyorum, ama şimdi onunla para karşılığı seks yapıp yapamayacağımı merak etmekten kendimi alamıyorum. Onu çekici bulmuyorum ama gördüğüm en çirkin adam da değil. Orta boylu ve formda görünüyor. Gerçi hep siyah giyiyor, bu yüzden zayıf olup olmadığını anlayamıyorum.

Natalie bazı erkeklerin fetişleri olduğunu söyledi. Ya takma penis takmamı ve ona Bobby Amca dememi isteyen biri çıkarsa? Bu benim için zor bir hayır olurdu.

"Duvarlardaki ruju temizlemek için size ihtiyacımız olacak," dedi Mr. Schneider, Bobby Amca hakkında hayal kuruyormuş gibi konuşuyor.

"Sihirli bir silginin çıkaramayacağı bir şey değil," diye cevap veriyorum, yatıştırıcı robot kişiliğim devreye giriyor. Ne oluyor lan! Kıymetli karısı neden makyajını bozmasınlar diye bu küçük pisliklere göz kulak olmuyordu?

Hayatımı sikeyim.

Arabayı garaj yoluna çektiğimiz anda, Spawn Bir ve Spawn İki sarkmış bezleri ve anneleriyle birlikte dışarı koşuyorlar. Arabadan inip onlara kollarımı açıyorum. Yüzleri kir içinde ve burunlarından ağızlarına doğru sümük akıyor ama yine de onlara sarılıyorum çünkü gerçekten çok tatlı çocuklar. Darmadağınıklar ama bunun nedeni Leslie'nin çocuklara oynayarak öğretmeyi sevmesi. Yağmurda çamurlu su birikintilerinde zıplıyorlar, yüzleri olmayan aksiyon figürleri ve tamamen doğal, biyolojik olarak parçalanabilen oyuncakları var. Bu çocuklar için Playmobile yok. Hepsi ahşap ve köylü kıyafetleri. Gerçekten anlamıyorum, ama bu da benim sorunum olmayan başka bir şey. Ben sadece bana söyleneni yapıyorum ve bana iyi para ödüyorlar. Bu iyi bir sistem ve iyi bir şeyi asla mahvetmemeye çalışıyorum.

Bayan Schneider, "Hepimiz seni özledik," diyor. Leslie gerçekten iyi bir kadın, sadece paspas gibi ve ben bunu sinir bozucu buluyorum. "Pazar gecesine kadar buradasınız, değil mi?"

Ona gülümsüyorum ve başımı sallıyorum. Gözleri rahatlamış bir ifadeyle bakıyor ve iki haftamı yatırırsam ne yapacağını merak etmekten kendimi alamıyorum.

"Tamamen seninim." Küçük canavarlara dönüyorum. "Bana güzel resimler çizdiğinizi duydum. Bana göstermeye hazır mısınız?"

Pek konuşmuyorlar ama ne dediğimi anlıyorlar ve elime uzanıyorlar. Mırıldanmalarını anladığım için idare ediyorum.

İçeri giriyoruz ve etrafa bakıyorum. Oturma odasına ulaştığımız anda çenem düşüyor. Tepkimi maskeleyemeye çalışıyorum ama bu ciddi bir mücadele. *Her yerde* pembe çizgilerin tonları var ve Leslie'nin geçen hafta sonu onu yumurtalarıyla bıraktığı için onlara bilerek makyaj yaptığını hissediyorum.

Benim için biçilmiş kaftan.

Cumartesi sabahı uyandığımda Bay ve Bayan Schneider'ın çocuklarını kontrol etmek için hiç aramadığını fark ettim. Çocuklar uyurken duvarları tekrar fırçaladım, bu sefer eski bir çamaşır suyu kabıyla. Schneider'lar sadece doğal ürünler kullandıkları için onu bulmak için bir çöpçü avına çıkmam gerekti.

Çocuklar uyandıktan sonra günüm küçük çocukları kovalamak, birkaç lokma yemek yesinler diye uçak sesleri çıkarmak ve hemen ardından yıkamam gereken el yapımı bezleri değiştirmekle geçiyor. Çocuklarla saatlerce dışarıda oynayarak onları yorduğumdan emin oluyorum, böylece temiz hava onları bayıltıyor. Onlarla geçirdiğim günden sonra çok yorgunum. Tek istediğim onlar yatar yatmaz benim de yatmam.

Pazar günü geldi ve Schneider'lardan henüz haber alamadım, bu garip çünkü her zaman kontrol ediyorlar. Benden gelen bir telefona da cevap vermediler.

"Nat, ailem hâlâ evde değil."

Saat sabahın altısı ve ilk iş onu arıyorum. Şimdiye kadar içtiğim en lezzetli kahveye sahip olmalarına rağmen kahve yapma zahmetine bile girmiyorum.

"Gördün mü, yeni adın Sparkles olsaydı böyle bir sorunun olmazdı."

Sesi sersem gibiydi ve bu insanların hangi cehennemde olduğunu merak etsem de yine de gülüyorum.

"Geleceğin daha parlak görüldüğü kesin."

"Öğleden sonraya kadar onlardan haber alamazsanız ne yapacaksınız?"

Bir cevap bulmak için sessiz evin etrafına bakıyorum. "Belli ki çocukları yalnız bırakmam. Ne yapabilirim ki?"

"Bence öğlen saatlerinde onlardan haber alamazsanız, telefonlarını patlatmaya başlamalısınız. Bu biraz çılgınca. Nereye gittiklerini söylemediler mi?"

Arabalarının her an gelebileceğini umarak mutfak penceresinden dışarı bakıyorum.

"Sormadım. Beni ilgilendirmez. Sadece bunu yapmalarını inanılmaz derecede kaba buluyorum. Sanki beni arafta bıraktıkları için bir daha buraya gelmek istemeyecekmişim gibi."

İç çekiyorum ve öğle yemeği vakti onlara mesaj atıp Büyükanнемle ilgili acil bir durum olduğunu söylemeye karar veriyorum. Eminim anlayacaklardır.

"Bana dün gece ne yaptığını söyle,"

dedim. "Otuzlu yaşlarında bir adam."

Kaşlarım kalktı. O kadar da kötü görünmüyor. "O kadar genç mi?"

"Evet. Arada bir bahar tavuğu bulursunuz. En ateşli kulüplere gidip bütün gece sevişmek istiyordu."

"Bu kadar mı?"

"Evet, yani bütün gece seks yapabilmek için göğüslerimden kokain çekiyordu - kokainle seksten nefret ederim - ama bunun için altı bin dolar aldım, o yüzden şikayet etmiyorum."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Sen altı bin alıyorsan, baş kaltak ne kadar alıyor?"

"Christine bir pay alıyor ama herkes için farklı bir fiyat. Ne kadar süredir bu işi yaptığınıza, ne iş yaptığınıza ve benzeri şeylere göre değişir. Dün gece müşteriye altı bin dolara mal oldu ve her şeyi de o ödedi."

"Bunun için neden bu kadar çok para ödediğini anlamıyorum. Aklımı başımdan alıyor."

Esniyor ve onu uyandırdığım için kendimi kötü hissetmeye başlıyorum. "Sanctuary Cove'un müşterileri ne aldıklarını biliyorlar, bu yüzden paralarının iyi harcandığını biliyorlar. Sana bir fahişe gibi mi görünüyorum? Hayır. Bu onların peşinde olduğu bir illüzyon ve biz de bunu sağlamak için en yüksek ücreti alıyoruz. Ludacris çok güzel söylemiş: Erkekler sokakta bir hanımefendi ama çarşıfta bir ucube ister. Kızlar temiz ve biz tamamen ketumuz."

"Bir sonraki randevun ne zaman?"

"Bu gece. Müşteri gitarını çalarken ben soyunmak zorundayım. Ben."

"Sonra da seks mi yapalım?"

"Hayır, o sadece şarkı yazarken birinin ilham perisi olmasını istiyor. Kim olduğunu söyleyemem ama eğlence sektörünün ağır toplarından biri ve çok zengin. Bilsen ölürdün. İlk başta çok şaşırmıştım."

Şok içinde çenem düştü. Şampanya Jaguarının geldiğini görmeyi umarak hâlâ pencereden dışarı bakıyorum.

"Eğer tahmin edersem, bana söyler misin?"

"Hayır." Kıkırdıyor. "Yine de günah kadar ateşli ve şimdi birkaç kez beni istedi. Henüz seks yapmadık ama size söyleyeyim, kimyamız alışılmışın dışında. Sanctuary'deki çoğu erkekten daha genç ve çok formda. İki kolunda da dövme var. Gitarını tıngırdatırken vücuduma bakışından ruhumu okuyabildiğine yemin edebilirim. Bir gün sevişeceğiz ve bu delicesine ateşli olacak." İç çekiyor ve yemin ederim sesindeki özlemi duyabiliyorum.

"Müşterilere yaklaşmamanız gerektiğini sanıyordum."

"Aubrey." Boğazını temizliyor ve battaniyesinin kırıştığını duyuyorum. Sanırım oturuyor. "Doğum gününde banyoda o adamla sevişirken ona yakın mıydın?"

"Şey, hayır."

"Seksi olduğunu düşündüğün için mi onunla yattın?"

"Evet."

"Peki bunun ne farkı var? Tek fark, bunun için para alıyorum ve dürüst olmak gerekirse, kimse bilmeseydi kimin umurunda? Bu müzisyenin beni acılarımdan kurtarmasını istiyor olmam ona duygusal ya da romantik olarak bağlanmam gerektiği anlamına gelmiyor. Sadece söylediği kadar iyi olup olmadığını görmek istiyorum. İçimde nasıl hissettiğini bilmek istiyorum. Gelmek birinci önceliğim değil - müşteri her zaman önce gelir, mecazi anlamda konuşuyorum - ama yapabilseydim yine de isterdim."

Geri çekildim, kafam tamamen karışmıştı. "Bir dakika. Ne? Gelemem de ne demek? Kendini nasıl tutuyorsun?"

"Bu Madam Christine'in bir kuralı. Müşteri tamamen doyana kadar herhangi bir şekilde zevk almamıza izin verilmez, zaten bunu gerçekten istemeyeceksiniz çünkü o para için dünyalarını sarsmaya çok odaklanmış olacaksınız. Baskı altındayken bu o kadar kolay değil. Müşteri için en iyi deneyimi yaratmak zorundasınız. Onlara asla unutamayacakları bir an yaşatmalısınız. Bu işte o kadar iyi olan bazı kızlar tanıyorum ki saat başına iki bin dolar alıyorlar. Hashtag hedefleri."

Hızla göz kırpyorum. Bir insan bu kadar para için ne yapar? Natalie'nin önüme koyduğu onca bilgiyle başım dönüyor. Başladığımdan daha fazla sorum var. Kızların doruğa ulaşamayacağı hiç aklıma gelmemişti. Sadece ulaştıklarını varsaydım. Bir yandan bununla bir sorunum yok. Kendime olan saygımın hala sağlam olduğuna inanmama yardımcı oluyor. Öte yandan, kendimi kirli, kullanılmış hissederdim, çünkü kendimi tanıyorum ve muhtemelen orgazm olacağım.

"Yani bir müşteriyle hiç orgazm olmadınız mı? Bir kere bile mi?"

"Birçok kez yaptım ama her zaman değil. Her zaman y a p a m a y a c a k s ı n ı z . Müşteriler düşündüğünüz gibi değil ve tüm işi sizin yapmanızı bekliyorlar. Ne de olsa size bunun için para ödüyorlar."

"Ve saat başına iki bin dolar alabiliyorsun? Ben saçmalık diyorum. Hangi telekız bu kadar para ister ki?"

Natalie, "En az üç saati var ve önce yüzde otuz peşinat istiyor," diyor.

Şu anda nutkum tutulmuş durumda ama neden bu işe bir şans vermekte bu kadar tereddüt ettiğimi merak ediyorum. Orada büyük bir para var ve ben aniden bundan bir parça istiyorum.

"Nat?" Birkaç sessizlikten sonra söyledim. Sesim biraz titrek çünkü ruhumu şeytana satmak üzereyim.

"Gerçek, gerçeği tanır," diyor boğazının gerisinde ağır bir Bronx aksanıyla. "Başka bir şey söyleme. Seni yakaladım, kızım."

ON İKİ

"Ben bırakıyorum!" Dairemize girip kapıyı çarparak kapatırken bağıyorum. Saat gece yarısını geçti ve sabah ders için erken kalkmam gerekiyor ve eve daha yeni geliyorum. Duş almaya bile vaktim yok çünkü dinlenmeye ihtiyacım var.

"Neredeyse senin için Amber alarmı veriyordum. Ne oldu lan?" Natalie kahve fincanından bir yudum alıyor ve ben de içimden kıkırdıyorum. Kupasının yan tarafında kalın siyah ve kırmızı harflerle HAFTA SONLARI SAHİBİYİM yazıyor.

İkiyle ikiye nasıl bir araya getiremedim? Yine de Natalie'nin kişiliği böyle, bu yüzden iki kez düşünmedim bile.

Kanepeye çöküyorum ve stresli bir nefes veriyorum. "Bilmiyorsun bile. Öncelikle, Schneider'lar telefonlarıma hiç cevap vermediler ve mesaj üstüne mesaj gönderdim ama *nafile*. Hatta onlara Grammy'nin merdivenlerden düştüğünü ve durumunun kritik olduğunu, bu yüzden acil servise gitmem gerektiğini söyleyecek kadar ileri gittim. Cırcır böcekleri. Bir daha asla geri dönmeyeceklerini düşünmeye başlamıştım, ta ki dört saat sonra hiçbir şey olmamış gibi içeri girene kadar. Yine de soğukkanlılığımı korumak zorundaydım çünkü hala bana ödeme yapmaları gerekiyordu ve ben de paramı istiyordum."

"Benimle dalga mı geçiyorsun? Ben olsam o canavarları rahat bırakır ve kaçırdım."

"Elbette çekip gitmek istedim Nat, ama bunu yapamazdım. Ebeveynlerinin cahil pislikler olması çocukların suçu değil. Ama her şey daha iyi olacak."

"Bu boku duymak için sabırsızlanıyorum."

"Benden sadece duvarlardaki ruju temizlemek için limon suyu kullanmamı istediler. Bunu bir daha yapmaktansa bir at ahırını temizlemeyi tercih ederim. Bodrumda eski bir çamaşır suyu kabı buldum ve ona geçtim. Çevre konusunda endişelendikleri için kullandıkları bezler var ya? Bezi çamaşır makinesine atmadan önce üzerindeki pisliği silmemi istediler. Hayvanları kurtarmak ve ağaçları korumak için her şeyi yaparım ama beni asla çamaşır makineme gerçek bok koyarken yakalayamazsınız."

Natalie'nin yüzünde tiksinti dolu bir ifade belirir. Ben de aynen böyle hissediyorum. "Böylece Bay Schneider beni tren istasyonuna götürdü ve Maaşımı aldıktan sonra bana beş yüz dolar eksik olduğunu söyledi." "Ciddi olamazsın," diyor Natalie ve çenesi düşüyor.

"Kalp krizi olarak. Gelecek hafta sonu bana vereceğini söyledi. Bu da pastanın üzerindeki krema oldu. Bütün hafta sonu çocuklarına baktım ve bana paranın tamamını bile ödeyemedi!" Derin bir nefes alıyorum. Bunu tekrar düşünmek bile beni heyecanlandırıyor.

Boynumu kırdım ve ses tüm odada yankılandı. Hafta sonu için sekiz yüz almam gerekiyordu. Üç yüz aldım.

"Bunu daha önce de yaptılar ama bu bardağı taşıran son damla oldu."

"Siktiğimin ezikleri." Natalie durumun çılgınlığı karşısında gözlerini deviriyor ve başını sallıyor. "İstifa ettiğini biliyorlar mı?"

"Elbette." Bay Schneider'ın şok olmuş yüz ifadesini düşününce gülümsüyorum. "Beni Salı ve Perşembe günleri, ardından da hafta sonu tekrar göreceğini ve bu tarihleri süresiz olarak yerine getirebileceğimden emin olmam gerektiğini söyledi."

"Bu ne lan!" Natalie'nin gözleri şişiyor ve öfkesini hissedebiliyorum. Benimki kadar sıcak.

"Parayı elime aldığımda, bir daha birinden orospusu olmasını istediğinde, eğilip lütfen diyecek olanın kendisi olması gerektiğini söyledim."

"Eğilmek mi? Bulabildiğinin en iyisi bu mu?"

"Elbette şimdi daha iyi geri dönüşler yapabiliyorum çünkü düşün e c e k zamanım oldu. Ama komik olan ne biliyor musunuz? Yüzü bembeyaz oldu, sanki biri ona gerçekten eğilmesini söylemiş gibi."

Natalie ağzını kapatır. "Yok artık! Şaka yapıyorsun!"

"Keşke olsaydım. Çok şaşırmış görünüyordu. Ben arabadan indikten sonra bir dakika boyunca arabayı sürmedi."

"Bu harika. Keşke 'Git ananı becer' deseydin ama bazen klas olmayı seviyorsun ve bunu anlıyorum. Bu ilişkide iyi olan sensin."

Omuz silkiyorum. Onlar için çalışırken çoğunlukla bana iyi davranıyorlardı ama bunun nedeni çocuklarına bakıyor olmamdı. Kiraladıkları yardımcıya bok gibi davranmamalıydılar, kesinlikle dadıya değil. Geriye dönüp baktığımda ve çocuklarına bakmanın yanı sıra bana yaptırdıkları onca şeyi, yetişmem gereken tren saatlerini ya da yerine getirmem gereken son derece az sayıdaki yükümlülüğümü nasıl da hiç umursamadıklarını düşündüğümde, ben onlar için yollarındaki bir başka çakıl taşıydım.

Esniyorum ve ayağa kalkıyorum. "Ben yatmaya gidiyorum. Çok yorgunum."

"Görüşürüz, uyuyan güzel," diyor Natalie ve ben de odama girip yatağıma yerleşiyorum.

Yan dönüp top gibi kıvrılıyorum ve yorganı çeneme kadar çekiyorum. Kornalar, düdükler ve polis sirenleri artık beni rahatsız etmiyor. Gürültü neredeyse beni uyutan bir ninni gibi. Bugün ilerleyen saatlerde çamaşırhanede fazladan birkaç vardiya alabilir miyim diye bakmam gerekecek, sonra da paranın geri kalanını, yaklaşık yüz dolar hariç, Grammy'nin hesabına yatıracağım.

Natalie sessizce, "Sana bir görüşme ayarladım," diyor.

Oturur pozisyona geçiyorum ve kapımın önünde duran ona doğru dönüyorum. Kalbim normalden daha hızlı atmaya başladı. Hem heyecanlı hem de gerginim, kesinlikle her şeyden daha gerginim.

"Şimdiden mi? Önce bunu konuşuruz diye düşünmüştüm. Nasıl? Ne zaman?"

Karanlık odama bakıyor, sonra ışığı yakıyor. "Ah, bunu zaten konuştuğumuzu sanıyordum."

Kaşlarımı çatıyorum ve kalp atış hızımı sabitlemeye çalışıyorum. "Pek sayılmaz. Sadece biraz daha konuşuruz diye düşünmüştüm."

"Gerçekten konuşacak bir şey yok. Daha önce konuştuktan sonra Madam Christine'i aradım ve ona senden bahsettim. Müsait olduğunda s e n i getirmemi söyledi, yani en kısa zamanda. Mesela bugün dersten sonra falan."

Gözlerim açılıyor. "Ama bugün çamaşırhanede çalışmam gerekiyor," diyorum biraz panikle.

"Belli ki arayacaksınız. Bu röportajı kaçıramazsınız."

Ona bön bön bakıyorum. "Ama ya benden hoşlanmazsa? O zaman iki işimden olurum. Bunu riske atamam Natalie. Yarına erteleyebilir misin?"

Başını sallar. "Dışarı çıkmayacaksın. Güven bana. Sana şöyle bir bakacak ve hemen işe alacak."

Yüzüm buruştu. "Bir bakış mı? Bu ne tür bir görüşme? Bana ne soracak ki? Kim telekız olmak için mülakata girer ki?"

"Sakin ol. Senden dizlerinin üzerine çökmeni ve ağzını ne kadar büyük bir O'ya dönüştürebileceğini göstermeni istemeyecek."

Dudaklarım seğiriyor ve tekrar yorganın altına uzanıyorum. Natalie her zaman stresli bir anı nasıl komik hale getireceğini bilir.

"Sadece gerginim. Bu büyük bir şey. Bu konuda her şeyden daha fazla gerginim."

"Bu büyük bir o l a y , o yüzden anlıyorum. Christine'in altıncı hissi var, bir kıza bakıp hemen anlaşıp anlaşılamayacaklarını anlayabiliyor. Sonra

Ona bir resmini gönderdim, seni en kısa zamanda getirmemi söyledi. İnan bana, sanki bir randevuya gidiyormuşsun gibi süslenip püslenip orada olmalısın. *Natalia* gibi giyinmelisin. Tam sana göre bir kıyafetim var, saçını ve makyajını da ben yapacağım."

"Bana ne soracak?" Sesim yerini endişeme bırakıyor. Yıllar boyunca pek çok tuhaf işte çalıştım ve daha önce hiç böyle kelekler uçuştığını hissetmemiştim. Gerçekten bir seks ticareti işi için mülakata mı gireceğim?

"Size kaç erkekle birlikte olduğunuz, tek gecelik ilişkilerle aranızın iyi olup olmadığı, ne tür günler ya da geceler çalışabileceğiniz, sert sınırlarınızın ne olduğu gibi şeyler soracak. Daha önce konuştuğumuz şeyler."

Kalbim çok hızlı atıyor. Bunu yapabileceğimden emin değilim. Düşüncesi bile beni hasta ediyor. Bu gece asla uyuyamayacağım.

"Benim adım ne olacak?" Natalie sorum üzerine düşüncelere daldı.

"Carlita."

Gözlerimi deviriyorum. "Tamam, sorduğumu unut. Maeve'e ne dersin?"

"Meh. Bazen Christine kızlara isim verir. Bekleyelim ve bakın."

"Zor sınırlarımın ne olduğunu nasıl bilebilirim?" Ben soruyorum. Bildiğimi hissediyorum ama

Ama yine de dünyada beni tahrik e t m e y e n şeyler yapan bazı vahşi insanlar da var.

"Sizin için bir kontrol listesi hazırlayacak. Bunları işaretlemekten de çekinmeyin, çünkü yapmak isteyeceğiniz son şey, üzerine işemenizi isteyen ya da sizin üzerinize işlemek isteyen **b i r i y l e** eşleşmektir."

Dirseklerime yaslanıyorum ve utanç içinde ona bakıyorum. Bu mümkün değil.

Düşüncesi bile boğazımda ekşi bir tat bırakıyor.

Natalie şakayla karışık, "Şaka yapıyorum," diyor. "Madam Christine klas bir iş yürütüyor. New York'ta en çok tercih edilenlerden biri. Bunu modanın couture tarafı olarak düşünün. Sadece sokak kadınları insanların üzerine işiyor."

Alnım kırışıyor. Bu hiç yardımcı olmuyor. "Ciddi misin?"

Bana sıkılmış gibi bakıyor. "İnsanların diğer insanların üzerine işediğine gerçekten inanıyor musun?"

"İnsanların para için her şeyi yapacağına inanıyorum, yani evet. Ayrıca insanların benim hoşlanmadığım gerçekten tuhaf şeylerden hoşlandığını düşünüyorum."

Ellerini birbirine sürter ve iç i n e çeker. "Sen hazırlanırken bir kadeh votka içeriz. Bu sinirleri yatıştırmaya yardımcı olacaktır. Emin olun

Dersten sonra doğruca buraya gel. Saç ve makyaj için yaklaşık bir saate ihtiyacımız olacak, sonra da Chelsea'ye giden bir şehir arabasına bineceğiz."

"Chelsea'de mi?"

Şehrin bu kadar lüks bir bölgesinde, Batı Yakası'nda olması beni şaşırtmadı.

Natalie başını sallar. "Dönüştürülmüş devasa bir depo. Sanırım yaklaşık bir milyon dolar ödedi - nakit olarak, dikkatinizi çekerim - ve sonra da **h e r** şeyini yeniledi. Görene kadar bekleyin. Tasarlama şekli bir çatı katı süitine benziyor." Yüzü aydınlanıyor ve bir anlığına endişem beklentiye dönüşüyor. "Sadece erkekler için bir puro salonu var. Bizim oraya girmemiz yasak ama onlar bu küçük kafeslerde dans eden kızları izleyebiliyorlar. Bana sorarsan çok seksi. Işıklar kısık olduğu için yüzleri hiç görünmüyor. Ben dans etmiyorum ama kızlar daha fazla mahremiyet istiyorlarsa maskeli balo maskeleri takabiliyorlar. Sadece öğleden sonra şipşak bir şeyse veya eve gidecek vaktiniz yoksa hazırlanabileceğiniz bir yerse, özel girişli kiralanacak odalar da vardır. Özel şeflerin çalıştığı bir mutfak bile var. Bu sinsi iş için hiçbir masraftan kaçınmamış."

Başımı sallıyorum, hâlâ kafesteki bir tavuk gibi çırpınıyorum.

"Çok fazla stres yapma, görüldüğü kadar kötü değil. Bir de şu açıdan bak, yirmi dolar karşılığında kokuşmuş kamyon şoförlerine sakso çekiyor olabilirsin."

ON ÜÇ

Derslerin boş geçtiği **bir** Pazartesi daha.

Uykusuzluk nedeniyle bu sabah odaklanmakta zorlanıyorum. Bütün gece aklımda tonlarca soru, farklı teoriler ve tabii ki utançla dönüp durdum.

Zihnim üç girişli ve çıkışsız bir labirent olmaya devam ediyor, buz gibi bir amfide otururken midem düğümlenmiş bir karmaşa içinde kasılıyor. Yoğun bir suçluluk duygusuyla neredeyse telefonumu çıkarıp Natalie'ye mesaj atacak ve ona gitmeyeceğimi söyleyecektim ama içimden bir ses beni engelliyor.

Ders biter bitmez kitaplarımı alıp bulabildiğim ilk kafeye doğru hızlı adımlarla yürüyorum. Günün geri kalanını atlatmak için biraz daha güçlü bir şeye ihtiyacım olacak. Koyu aromayı içime çekerek sıraya giriyorum ve şimdiden biraz daha iyi hissediyorum. Demlenmiş kahve kokusunda beni iyi hissettiren ve sinirlerimi anında yatıştıran bir şey var.

Arkamdaki kapılar açık, müşteriler içeri girip çıkıyor, sokak havası küçük vintage dükkânı serinletiyor. Şehirde yaşamının en sevdiğim yanı bu. Her gün deneyimlenecek yeni bir şey var.

"Orta kavrulmuş, şekersiz, yarı yarıya, üçlü shot lütfen." Bir işimden ayrıldım ve diğerine hasta olduğumu söyledim, bu bir süre için son çıkmekte olan java fincanım olabilir.

Cüzdanımı almak için çantama uzandığımda arkamdan bir adam, "Tam gönlüme göre bir kadın," diyor.

Arkamı dönüyorum ve bir çift koyu çikolata göze bakıyorum. Yaklaşık benim boyumda, kirpikleri is kadar kalın ve çene çizgisi bıçakları keskinleştirebilecek kadar uzun. Biraz utanıyorum ve kitaplarımı göğsüme daha sıkı çekiyorum.

"Umutsuz zamanlar umutsuz önlemler gerektirir." Ona gülümsüyorum. "Bugün Pazartesi ve ben dünyayı ele geçirme görevindeyim."

Baristaya "Ben de onun aldığından alayım," diyor ve para klipsinden bir yüzlük çıkarıp yanımdan uzanarak tezgâha bırakıyor.

"Oh, hayır. Dur sana para vereyim," diyorum ve cüzdanımı karıştırıyorum. Bir kitap elimden kayıyor ve yere düşüyor. Sakar bir kız değilim, bu yüzden yaptığım hareket beni utandırıyor. Kitabı almak için uzanışını izliyorum ve yeşil önlüğü gözüme çarpıyor. Başka bir şey fark edemeyecek kadar gözlerine bakmakla meşguldüm.

"Kahve benden," diyor sanki tartışmanın sonu gelmiş gibi. "Muhteşem bir kıza en azından bir fincan kahve ısmarlayabilirim."

Takdirle gülümsüyorum.

"Ve çünkü"- ders kitaplarıma bakmak için arkasına yaslandı- "Fordham'da okuyorsun."

"Kitaplarıma üç saniyelik bir bakışla mı bunu tahmin ettiniz?"

Gözlerindeki pırıltı midemde bir kıpırtıya neden oluyor. Bir sonraki dersime gitmek için bu kadar acele etmeseydim, onunla sohbet etmeye çalışabilirdim.

"Hayır, sadece yakınlardaki en yakın okul ve çoğu üniversite öğrencisi ramen eriştesi ve kahve ile yaşıyor."

Bu çok da uzak bir ihtimal değil.

"Genelde kahveyi soğuk alırım ama bugün kışıma hızlı bir tekme atmaya ihtiyacım var. Aslında şekerli yoğunlaştırılmış süt ve hindistan cevizi kreması ile seviyorum - çalkalanmış, karıştırılmamış - ama bunu pek çok yerde bulamıyorum."

Beni inceliyor. "İlginç bir karışım." "Zengin ve kremsi ve ağızda hoş bir tat bırakıyor."

Yanaklarımın altında sıcaklık çiçekleri açıyor. Bütün bunları neden söylediğimi bilmiyorum.

Sol elini cebine sokar ve "Bu akşam seni en sevdiğin kafeye götürmeme ve beni şu içeceğinle tanıştırmama ne dersin?" der.

Künt. İleri. Bayıldım ama yine de beni hazırlıksız yakaladı. Neredeyse teklifini kabul edecektim ki bu gece bir genelevde görüşmem olduğunu hatırladım. Hiçbir saygın erkeğin kız arkadaşının kendini satmasına izin vermeyeceğinden eminim. Hemen çıkmaya falan başlayacağımızdan değil elbette.

Adam etrafımda dolanıyor ve tezgahtan kahveyi alıp bana uzatıyor. Parmaklarımız birbirine değiyor ve vücudumda küçük bir heyecan hissediyorum. Tanrım, umarım müşterilere karşı böyle davranmam. Diğer fincana uzanıyor ve bir yudum alıyor, gözleri sanki beni okuyormuş gibi kenarın üzerinden benimkilere bakıyor. Bu biraz heyecan verici.

"Reddedeceğine şimdiden görebiliyorum. Yarın burada buluşmaya ne dersin?"

Gülümsüyorum ve başımı sallıyorum. "Hayır."

Dudaklarıma bakıyor. "Buraya sık gelir misin?"

Israrcı. Bu hoşuma gitti. "Kahve için teşekkür ederim," diyorum ve etraftan dolaşıyorum.

Kafeden çıkarken omzumun üzerinden bakıyorum. Tam da beklediğim gibi, görüş alanından çıkana kadar bakışları beni takip ediyor.

Derin bir nefes alıyorum. Çok sertti ve eminim bu gece onunla içeceğim kahve de aynı sertlikte bitecekti. Ama şu anda, birkaç hafta içinde teslim etmem gereken yirmi sayfalık bir ödevim ve bacaklarımı açmamı gerektiren potansiyel yeni işim varken, ihtiyacım olan son şey bir erkek.

Bunu yapacağıma İNANAMIYORUM.

"Tamam, beni her erkeğin ıslak rüyası gibi göster."

Natalie kıkırdar. "Bu zor değil. Sen zaten bir boyun kırıcısın."

Gülümsüyorum. Biri bana güzel olduğumu söylediğinde ne diyeceğimi bilemiyorum. Teşekkür mü edeyim? Ben kör değilim. Ailemin en iyi yanları bana bahsedilmiş; küçük bir ağız, dolgun dudaklar, koyu kahverengiden neredeyse siyaha çalan iri geyik gözleri ve kremi bir ten. Güzel olduğumu biliyorum ama muhteşem olduğumu söyleyecek kadar ileri gitmezdim. Bu sadece ekstra olur.

"Sağ ol kızım," dedim. "Şimdi bana bir shot ver."

Sinirlerim çoktan gerilmişti ve en az bir saat daha gitmeyecektik. Natalie bana en sevdiği kırmızı Solo shot bardağında bir shot uzattı.

"Bu duble gibi bir şey, seni göt. Oraya girdiğimde sarhoş olamam!"

Başından savar. "Sarhoş olmayacaksın, güven bana. Rahatlamaya ihtiyacın var ve bu işe yarayacak. Bütün kızlar bunu yapar. Kimse oraya ayık bir şekilde giremez. Bu imkansız."

Natalie iyi bir noktaya değindi ama bu yine de midemdeki düğümleri çözüyor.

"Şerefime." Kadeh kaldırıyorum, sonra atışı yapıyorum.

Natalie işe koyuluyor, yüzüme normalde sürmediğim şeyleri sürüyor. Sabit bir elle hızlıca hareket ediyor, gözlerimi kanatlandırıyor, ağır maskara uyguluyor ve yanaklarımı pembeleştiriyor. Beni kırmızı, parlak rujla bitiriyor.

"Gerçekten mi? Kırmızı ruj," diyorum. Yangın musluğu renginde. "Bütün numaracı kızlar kırmızı sürer."

"Evet, çünkü erkekler buna bayılıyor," diye karşılık veriyor ve ben omuz silkiyorum. İyi ya. Zaten o benden daha iyi bilirdi.

Çekici ama yine de biraz masum görünüyorum ve bu benim için işe yarıyor. Cildim kusursuz görünüyor ve ne kullandığını bilmem gerekiyor ki ben de satın alabileyim. Natalie saçıma pek bir şey yapmıyor, sadece düzleştiriyor ve biraz yumuşak

uçlarında bukleler var. Üzerine parlak bir şey sürerek gerçekten sağlıklı görünmesini sağlıyor. Parmaklarımı saçlarımda gezdirmek istiyorum ama biliyorum ki elimi tokatlayarak uzaklaştıracak.

Vücudumun rahatladığını hissettiğimde votka sihrini konuşturuyor. Omuzlarım eskisi kadar gergin değil ve kendime biraz daha güveniyorum. Sanctuary Cove'a adım attığımda bunun değişeceğinden eminim.

"Tanrım, Nat. Fahişe olmayı bırakmaya karar verirsen, kesinlikle saç ve makyaj alanına bakmalısın, çünkü bunu mahvettin. Tanrıça gibi görünüyorum."

İnanamayarak yansımama bakıyorum. Kendimin boğucu ve karanlık bir versiyonu gibi görünüyorum. Söylemeliyim ki, makyaj konusunda bu kadar tembel ya da ucuz olmasaydım, bu görünümü her zaman taşırdım.

"Rica ederim," diyor gururla ve ben sadece gülümsüyorum. Görünüşüm karşısında şok oldum. "Şimdi seni giydirelim!"

Natalie birkaç elbise çıkarıp yatağının üzerine yerleştiriyor. Her birini inceliyor, sırayla önce bana sonra elbiselere bakıyor. Sonunda siyah, spagetti askılı, buruşuk bir elbisede karar kılıyor. Bodycon olmasıyla ilgili bir şeyler söylüyor ama ben sadece başımı sallıyorum. Bu vücuda yapışmak için yapılmış bir mini elbise ve giydiğimde de tam olarak öyle oluyor.

"Göğüslerin harika görünüyor," diyor.

Aynada onlara bakıyorum ve sessizce kabul ediyorum. Üst kısmı özel bir şey değil - dümdüz oturuyor - ama dolgun göğüslerim olduğu için elbise beni delicesine çekici gösteriyor. Bunu çok seviyorum. Gerçekten seksi hissediyorum. Bana bir çift sivri burunlu çıplak topuklu ayakkabı veriyor, sonra saçlarımı önüme getirip göğsümün üzerine döküyor ve kıvrımlarını korumak için uçlarını kırıyıyor.

"Etkilendim. Böyle görüneceğimi düşünmüyordum ama söylemeliyim ki, kesinlikle kendim yapardım."

Natalie kıkırdar ve V yakalı bir elbise ile yumuşak pembe topuklu ayakkabılarını giyer.

"Hiçbir şey için değil. Sadece eskortların bu kadar zevkli giyinmesini beklemiyordum. Kirlerin temizlenmesine yardımcı oluyor."

"Dur tahmin edeyim. Rugan ya da vinil gibi bir şey hayal ettin." Bana alaycı bir bakış attı.

Suçluluk duygusuyla alt dudağımı ısırıyorum. "Sayılır. Beni suçlayamazsın. İnsanlar eskort deyince genellikle şık ve sofistike şeyler düşünmezler. Fahişe ve ahlak yoksunu bir pislik düşünürler."

"Çünkü burası New York ve biz farklı bir türüz. Fahişeler kesinlikle cinsel tatmin içindir. Eskortlar eğlence amaçlıdır.

göz alıcı bir görünüme ve seksin avantajlarına sahip olacaksınız. Şimdi, dinle. Oraya gittiğimizde, omuzların geride, çenen yukarıda ama suratını asmadan içeri girmeni istiyorum. Baştan çıkarıcı ve sulu görünmek ve teninde rahat hissetmek istiyorsun. Utangaç olman sorun değil ama güvensiz olmanı istemiyoruz, ki değilsin, o yüzden seni sorguya çekmeye başladığında sinme. Anladınız mı? Güzel."

Sinirlerimin yeniden tırmandığını hissediyorum ama onları bastırıyorum.

Bunu yapabilirim. "Bana ne söyleyecek?"

Natalie bana bir palto verdi, sonra da kendisi giydi.

"Herkes karşı farklı davranıyor. İki insan aynı değildir, bu yüzden gerçekten bir şey söyleyemem." Telefonundan saati kontrol ediyor, sonra bana bakıyor ve "Hadi gidelim. Arabamız bekliyor."

Burada bir şey yok.

ON DÖRT

Posh. Bereketli. Zengin.

Sanctuary Cove beklediğim gibi bir yer değildi. Ne beklediğimden emin değildim ama bu kesinlikle o değildi. Sanırım içeri girdiğimde kendimi kalitesiz hissetmeyi, havanın seks ve ter kokmasını bekliyordum. Natalie'nin sürekli güvence vermesine rağmen, hâlâ ikna olmamıştım... ta ki şimdiye kadar.

Paltolarımız kapıda fedaiye benzeyen yaşlı bir adam tarafından alınıyor ve kapı arkamızdan kapandığında New York'un işlek caddelerinden gelen gürültünün hiçbirini duyamıyorum. Ses geçirmez, hemen bir çöküş dünyasına dalıyoruz.

Hava yasemin kokuyor ve biraz puro dumanı ile birlikte duyularımı okşuyor. Natalie'nin bana buralarda bir yerde bir puro salonu olduğunu söylediğini hatırlıyorum ama kadınların girmesinin yasak olduğu alanlardan biri. Muhtemelen iyi bir şey. Sanırım oraya girersem kendimi etrafımda saldırmak için bekleyen aslanların olduğu bir et parçası gibi hissederdim.

Etrafıma baktığımda, buranın ne kadar güzel olduğunu görüyorum ve bu da midemdeki gerginliği azaltıyor. Zemin beyaz mermer ve girişin ortasında, yere kadar uzanan ince şifon firfırlardan oluşan bej renkli bir masa örtüsü bulunan dairesel bir masa var. Muhteşem ve hemen gözüme çarpıyor. Altın rengi masanın üzerinde mini çay lambaları ve devasa bir çiçek aranjmanı var. Bir ağaç gibi görünüyor ama dallarının etrafında yosun kıvrılıyor ve romantik bir his veren tonlarca beyaz orkide sarkıyor. Tabandaki düzenlemeyi beyaz ortancalar tamamlıyor. Çok zarif ve başka bir yerde olsaydık fotoğrafını çekmek için telefonumu çıkarırdım.

"Sana söylediklerimi unutma," diyor Natalie sessizce, ben de başımı sallıyorum. "Saatte iki bin dolara değecekmişsin gibi davran," diyor. "Madam Christine kendine güvenen kadınları sever."

Natalie'yi taklit ediyorum, onun gibi yürüyorum -bacaklarım podyum mankenlerinin yaptığı gibi birbirinin önüne geçiyor- özel bir odaya benzeyen bir yere giriyorum.

Natalie'nin patronunun bizi beklediği yere girerken boğazımdaki dev düğümü yutuyorum. Gözlerimiz kilitleniyor ve içimi bir endişe kaplıyor. Kalbimin göğsümden fırlamasına saniyeler kaldı ve korkuyorum ki

asla yapmadığım bir şey olan topuklu ayakkabılarım ile kaymak. Derin bir nefes vererek tüm korkumu dışarı atıyorum ve likörün sinirlerimi yatıştırmasına izin veriyorum.

Christine hemen sert bakışlarını vücudumda gezdiriyor, göğsüm ve göğüslerimin hafifçe zıplaması da dahil olmak üzere her santimimi inceliyor. Nasıl yürüdüğümü ve gözlerinin içine nasıl baktığımı izliyor. Bakışları hiçbir şeyi ele vermiyor ve söylemeliyim ki rolünü iyi oynuyor. Onun durduğu yüksek masanın önünde duruyoruz.

"Bayan Christine," diyor Natalie, sesi titreyerek, "sizi kız arkadaşım Aubrey Abrams ile tanıştırmak istiyorum."

Benim kadar uzun boylu olmasa da, ona bakarak uğraşmak istemeyeceğiniz biri olduğunu söyleyebilirim. Saçları simsiyah ve ortadan ikiye ayrılmış, ama Natalie'nin dediği gibi gözlerinden korkup kaçmak istiyorum. Ama korkmuyorum. Sanki çok fazla şey görmüşler ve bilmesi gereken her şeyi zaten biliyor.

"Aubrey, seninle tanışmak bir zevk." Sesi yatıştırıcı, biraz da erotik.

Ona ağırbaşlı bir gülümseme veriyorum. "Sana da."

"Bana kendin hakkında kimsenin bilmediği bir şey söyle."

"Cazlı blues müziği severim."

"Başka bir şey."

"Borsa kitapları okumayı

seviyorum." Kaşlarını kaldırıyor.

"Başka ne seversin?" "Dövmelerin

büyük bir hayranı değilim."

"Neden?"

"Para israfı ve çoğu zaman bok gibi görünüyorlar."

Beni bekliyor ve ya daha fazlasını teklif etmemi istiyor ya da dövme yorumumla onu kışkırttığı izlenimine kapılıyor, bu yüzden hemen düzeltiyorum.

"Sözümü geri alıyorum. Bu, sanatçıya ve birinin ne kadar para harcamak istediğine bağlı. Ama çoğu insan ucuzcu. Her şeyi bedavaya istiyorlar ve bu nedenle yirmi yıl sonra soyut bir renk lekesi gibi görünecek."

"Paranız ve doğru ressamınız olsaydı, bir tane alır mıydınız?"

"Hayır."

"Neden?"

"Paramı ihtiyaç olmayan şeylere harcamam." Gözlerinde bir şey parlıyor.

"İstedığınız şey için hep çalışmak zorunda mı kaldınız?"

"Evet. Büyükannem beni yetiştirmek için çok mücadele etti ve şimdi ben de onun artık mücadele etmek zorunda kalmaması için elimden gelen her şeyi yapıyorum, her ne kadar bundan nefret etse de."

"Anneniz babanız nerede?"

"Öldüler."

"İkisi de mi?"

"Evet. Ben çok küçükken bir araba kazasında öldüler."

"Yani büyükanneniz için her şeyin ötesine geçiyorsunuz çünkü geriye kalan tek aileniz o."

"Her zaman."

"Buraya gelmeden önce nerede çalışıyordunuz?"

Onu düzeltiyorum. "Şu anda bir çamaşırvhanede çalışıyorum ve Long Island'da ikiz çocukları olan bir aileye dadılık yapıyordum ama kısa süre önce ayrıldım."

Başını hafifçe eğiyor, gözleri kısılıyor. "Neden bıraktın?"

"Çünkü kocası bana sürekli eksik ödeme yapıyor ya da sadece canı istediğinde ödeme yapıyordu. İnsanların zor kazandığım parayla oynamasından hoşlanmıyorum."

Boğazının arkasından küçük bir ses çıkarıyor ve ben kendimi muzaffer hissediyorum. Tepkisinden anladığım kadarıyla söylediklerim duymak istediği şeylerdi. Bunu sadece onun iyiliği için söylemedim. Gerçekten öyle hissediyorum.

Madam Christine masadan kalkıyor ve onu takip etmemiz için parmaklarını sallıyor. Arka tarafına bakıyorum ve ne kadar harika görüldüğüne biraz şaşıyorum. Kaç yaşında olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama kırk yaşından bir gün bile büyük görünmüyor. Yine de çok daha yaşlı olduğuna bahse girerim.

Bana boudoir fotoğraflarının çekileceği bir yeri hatırlatan bir odaya giriyoruz. Kapıyı kapatıyor ve ben huşu içinde odaya bakıyorum. Yemyeşil, yumuşak ve davetkâr. En sevdiğim kısım, uzun arduvaz grisi perdeleri geride tutan allık pembe, lila gri ve fildişi inci dizisi.

Burada ne yaptığımızı görmek için arkamı döndüğümde Christine yanıma geldi. Benden birkaç metre uzaktaydı ve gözleri yüzümde geziniyordu.

"Soyun."

Gözlerim Natalie'ye kayıyor ve Christine parmaklarını önümde şıklatıyor. yüz.

"Ona bakma. Sen bir müşteriyle birlikteyken o odada olmayacak.

Soyun."

Gözlerimi kırıştırdım, şaşırmıştım. Natalie ve ben her zaman birbirimizin önünde giyiniriz ama bunu beklemiyordum.

Ayrıca daha önce hiç kimse için *soyunmamıştım*, o da var.

Christine'in gözlerinin içine bakarak Natalie'ye bana ödünç verdiği küçük el çantasını veriyorum, sonra da elbisemin ince askılarını aşağı çekiyorum. Göğüslerim ortaya çıkıyor ve soğuk havadan dolayı meme uçlarım anında büzüşüyor. Gezen gözlerini saklamıyor ve ahududu renkli göğüs uçlarıma odaklanıyor. Uzun süren bakışları beni tahrik ederek parlatıyor. Beni seksi hissettiriyor. Bu tepkiyi beklemiyordum. Sırtımı biraz kamburlaştırıyorum ve elbiseyi kalçalarımın üzerinden itip içinden çıkıyorum, yerde mi bıraksam yoksa onun için mi kaldırsam diye düşünüyorum. Ukala olduğumu düşünmesini istemiyorum. Elbiseyi yana iterek dik duruyorum, göğüslerim dolgun ama diri.

Gözlerini benimkilere diyor ve kaşlarını kaldırarak bekliyor. Bunun ne anlama geldiğini biliyorum.

Başparmaklarımı tanga iç çamaşırlarımın siyah dantellerine geçirip aşağı itiyorum ve içimden çıkıyorum, böylece üzerimde sadece Natalie'nin dört inçlik siyah topuklu ayakkabıları kalıyor. Takı bile takmamıştım çünkü Natalie ihtiyacım olmadığı konusunda ısrar etmişti.

Madam Christine geri çekiliyor ve yemin ederim gözlerini tenimin her santimetrekaresinde hissedebiliyorum. Sanki envanterimi çıkarıyor ve fiziğimi hafızasına kazıyor.

"Bacaklarını omuz hizasında aç . Kollarınızı başınızın arkasına koyun."

Yavaşça nefes alıyorum ve dediğini yapıyorum, nabzım boynumda atıyor. Tek yapmak istediğim bunun normal olduğundan emin olmak için Natalie'ye bakmak ama damarlarımdaki hissetti bunu yapmamamı söylüyor.

"Ağdaya ihtiyacı var," diyor Natalie'ye. "Her yerini ağda yap." Christine ona bakar ve Nat onaylarcasına mırıldanır.

Oldukça iyi tıraş olurum, bu yüzden ne demek istediğinden emin değilim, ama tamam. Daha önce hiç ağda yaptırmadım.

Christine bana yaklaşıyor ve iki parmağını göğsümün altına koyup dokunuyor. Tekrar dokunduğunda yumuşak bir şekilde zıplıyor. Yavaşça avuçlayıp sıkıyor. Karnım geriliyor.

"Kaç beden oldun?"

"Otuz dört C veya D, sütyene bağlı olarak."

"Çok güzel," diyor ve diğer göğsümü avuçlayarak ona da aynı muameleyi yapıyor.

Her iki elini de kollarımın altına yerleştiriyor ve sonra onları belime ve çıkık kalçalarımın etrafına doğru sürükleyerek kendini yavaşça yere indiriyor.

Dizlerinin üzerinde.

"Bel ve kalça ölçüleri."

"Belim yirmi altı. Kalçalarım otuz üç."

"Spor yapıyor musun?" diye soruyor, amımla göz hizasında ve ben utancımından ölmek istiyorum.

Cevabım için başını kaldırıyor ama tek düşünebildiğim Christine'i dizlerinin üzerinde görmenin beni nasıl tahrik ettiği.

Dudaklarımı yalıyorum. "Hayır," diye cevap veriyorum, sesim biraz cılız çıkıyor. "Neden olmasın?"

"Buna gücüm yetmez."

Hiçbir şey söylemiyor ve avuçlarını arka tarafımda gezdirmeye, kık yanaklarımı avuçlamaya devam ediyor. Omzunun üzerinden Natalie'ye bakarak, "Pilates ya da yoga stüdyosuna git, spor salonuna değil. Kadınlarımla erkek gibi görünmesinden hoşlanmıyorum. Müşteriler yumuşak ve esnek ister. Bazıları bir kadın küçükse onu kırabileceklerini düşünmeyi seviyor ve biz de onlara kırabilecekleri yanılsamasını veriyoruz."

Keşke Bayan Christine ben burada yokmuşum gibi davranmak yerine bunları *bana* doğrudan söyleseydi.

"Teşekkür ederim, Natalie. Kendin çıkabilirsin. Şimdi Aubrey ile yalnız konuşmam gerekiyor."

Çırlıçiplakken benimle tek başına ne konuşması gerektiğini merak ederek ikisinin arasına çılgınca bakıyorum. Natalie bana hiçbir ipucu vermiyor. Sadece başını salladı ve odadan çıktı.

Christine dizlerinin üzerinde duruyor ve kapı kapandıktan sonra göğüslerime yaptığı şeyin aynısını amıma da yapıyor. Üzerine dokunduğunda benden küçük bir nefes kaçıyor ve başını kaldırıp beni izliyor. Midem bulanıyor ve vücudumda nasıl işleyeceğimi bilemediğim garip bir his oluşuyor.

"Hiç bir kadın tarafından dokunuldun mu?"

"Hayır." Cevabım dudaklarımda bir fısıltı.

Gözlerinde bir şey parlıyor ve bunu nasıl okuyacağıma dair hiçbir fikrim yok. Tek bildiğim kalp atışlarımı sabitlemenin görüldüğünden çok daha zor olduğu. Dudaklarımı ayırmak için iki elini birden kullanıyor. Tanrım... Pembe klitorisime bakarken sertçe yutkunuyorum.

"Bir kadın seninle birlikte olmak isterse, istekli misin?"

Siktir. Sikeyim. Amına koyayım.

Bunu hiç düşünmemiştim. Aynı cinsiyetle birlikte olmaya karşı olduğumdan emin değilim ama bunu isteyip istemediğimi bilmiyorum. Erkekleri ve erkekliklerini her zaman sevmişimdir. Alfalar en iyileridir. Güçleri, baskınlıkları

ve güçlüler - kanımı ateşliyorlar. Evet, düpedüz çarpıcı bulduğum kadınlar var, ama onları cinsel açıdan çekici bulup bulmadığımı sormak için hiç durmadım. Bu denemeye istekli olduğum anlamına mı geliyor?

"Evet."

Yüzü yumuşuyor ve memnun görünüyor. "Bunu bilmek güzel."

Christine ayağa kalkıp arkamdan yürüyor, eli tenimde geziniyor. "Hiç bir kadını öptün mü?"

"Evet."

"Kaç erkekle birlikte oldun?" diye soruyor, elleri göğüslerimi kaplıyor, onlara masaj yapıyor. Göğsü sırtıma değiyor ve içime daha sert bastırırken gözlerim açılıyor. Nefes alışım derinleşiyor. Daha önce hiçbir kadın bana bu şekilde dokunmamıştı ve ne düşünmem gerektiğinden emin değilim, çünkü aslında bu his hoşuma gidiyor.

Sırtım kendiliğinden dikleşiyor ve onun dokunuşuna doğru eğiliyorum. "Sayı tutmuyorum," diyorum biraz nefessiz kalarak.

"Bana yuvarlak bir sayı ver, Aubrey. Üç, dokuz, on iki?" Açık ve net.

"Yirmiden fazla. Tek gecelik ilişkileri tercih ederim. İlişki seven bir kız değilim ve bunu beni işe almanız umuduyla söylemiyorum. Sadece erkek arkadaşlardan hoşlanmıyorum."

Boğazının arkasında bir mırıltı var ve cidden cevabımdan memnun olup olmadığını anlayamıyorum, ama olabilirmiş gibi hissediyorum.

Bayan Christine meme uçlarımı çimdikliyor, sıkıyor ve çekiştiriyor, böylece zonklayan amıma doğru bir zing gönderiyor. Uyarılmışlığım iç uyluklarımı kaplıyor. Şu anda hissettiklerim hakkında ne düşüneceğimi bilemiyorum çünkü bana çok yabancı ama yine de hoşuma gidiyor.

Parmaklarını açıyor ve ellerini yavaşça karnımdan aşağı doğru kaydırarak arkalarında bir sıcaklık izi bırakıyor. Gözlerim kapanıyor ve onun dokunuşuna odaklanıyorum, bedenim daha fazlası için yanıp tutuşuyor.

Bu gece Sığınak Koyu'ndan ayrıldığımda, Natalie'yi sadece Madam Christine tarafından dokunulacağım konusunda değil, *bundan hoşlanacağım* konusunda da beni uyarmadığı için çarmıha gereceğim.

ON BEŞ

"Anala ne dersin, Aubrey?" Christine ses tonuyla boynumu şehvetli bir şekilde okşuyor. Bir an için, bir tane takıp beni test etmek isteyip istemeyeceğini merak ediyorum.

Elleri kalçalarım ve iç uyluklarıma doğru inip amımı sıyırırken hızla gözlerimi kırıştırıyorum. Uyluklarımdan birini iyice sıkıyor ve vücudum sanki 4 Temmuz'daymışım gibi aydınlanıyor. Küçük bir iç çekiyorum. Kavrayışı gevşiyor ve parmakları titreyen etimde gezinirken kalçam karıncalanıyor. Daha yukarı çıkması için can atıyorum. Karşı kalçamdaki eli, avucunu tenimin üzerinde daireler çizerek hareket ettirirken sıcaklık yaratıyor. Tam kalçalarımı tekrar sıyıracağını düşünürken, parmaklarını amıma sokarak beni şok ediyor.

Vücudum sarsılıyor ve onunkine bastırıyor ve bariz bir zevk iç çekişi yapıyorum. Christine kıvrımlarımla oynuyor, ikisini de eşit şekilde okşayarak arzumu artırıyor.

"Anal, Aubrey? Cevap ver."

Hay sikeyim. Bunu sorduğunu unutmuşum. Kalçalarım geriye doğru eğildi ve dudaklarımdan bir telaş kaçtı.

"Hayır," diyorum ve iki parmağını utanç verici derecede ıslak yarığımın üzerinde aşağı yukarı kaydırarak klitorisime sürüyor.

Beni ne kadar iyi hissettirdiğinden başka bir şeye, herhangi bir şeye odaklanmaya çalışıyorum ama bu imkansız. Onun, bir kadının, seksime dokunuşunda erotik bir şeyler var. Sanki yasakmış gibi ve bu onu çok daha cazip kılıyor.

"Dürüstlüğünü takdir ediyorum," diyor, beni yeterince yavaş ve bedenimi arzunun sınırında titretecek kadar basınçla okşayarak. "Sana kaç kızın yalan söylediğini anlatamam ve yanlış adamlarla eşleştirildiklerinde..." Dilini şaklatıyor. "Aubrey?"

"Evet?"

Parmakları yavaşlıyor, sonra hızlanıyor, dikkati tam klitorisimin üzerinde. Ağır ağır nefes alıyorum, gözlerim

kapıyor. "Gelmek istiyor musun?" Sertçe yutkunarak yalan söylüyorum. "Hayır."

"Islak aınla oynamaya devam edersem boşalacak mısın?"

Gözlerimi sıkıp kapatıyorum. "Hayır." Bu, tüm b u n l a r ı kabul ettiğim anlamına gelir ve kabul etmek istediğimden emin değilim.

Orgazmın tırmandığını hissedene kadar beni daha sert ve daha hızlı ovuyor, ama umutsuzca onu zorlamaya çalışıyorum.

"Emin misin? Kalçaların titriyor ve dudakların şişmiş. Seni parmaklarsam orgazm olur musun?"

Keşke benimle böyle konuşmayı bıraksa, seksi sesiyle bilerek benimle alay etse. Vücudum yanmaya hazır bir cehennem gibi. Seks için para ödeyen hiçbir erkek bunu yapmaz, hatta sırf orgazm olduğumu görmek için benimle iğrenç bir şekilde konuşmaz. Tecrübelerime göre, erkeklerin o anın sıcaklığında, tamamlanmanın eşiğinde düşündükleri tek şey k e n d i l e r i d i r , bu yüzden bunu neden yaptığını anlamıyorum. Derin bir nefes alıyorum.

İki parmağı klitorisimin etrafında daha hızlı dönüyor. Aynı anda doğru noktaya ulaştığında ve dudaklarını kürek kemiğime bastırduğunda nefesim kesiliyor. Meme uçlarım sertleşiyor ve bir tanesini yanana kadar çimdiklemek için uzanıyor.

Sonra önüme geçti. Gözlerimiz kilitleniyor ve kırmızı dudaklarını meme uçlarımdan birinin etrafına sarmak için eğilmesini izliyorum. Yaşadığım şokun ardından kırmızı dudakların neden şimdi gerekli olduğunu anlayabiliyorum çünkü önümdeki manzara -ağzının göğsümde hareket etmesi- beni orgazm etmeye yetiyor.

Dişleriyle meme ucumu hafifçe çekiştiriyor. Dudaklarım aralanıyor ve sırtım eğiliyor, damarlarımda dolaşan arsız arzudan dolayı kamburlaşıyorum. Dilini hassas mememin üzerinde gezdiriyor ve dudaklarımdan küçük bir inilti kaçıyor. Şimdi aynı muameleyi diğer göğsüme de yapmasını istiyorum.

"Sana şezlonga uzanmanı ve bacaklarını açmanı söylesem yapar mısın?"

Bunu bana neden yaptığına dair hiçbir fikrim yok ve bu noktada dürüst olmak gerekirse umurumda da değil. Tek odaklanabildiğim şey kanımda dolaşan zevk.

"Evet." Cevabım nefes nefese bir fısıltı.

"Güzel. Şimdi yap."

Anlık bir şok yaşıyorum ve bacaklarım beni sandalyeye taşımadan önce birkaç kez göz kırpmıyorum. Arkama yaslanıyorum ve onun dediği gibi pozisyon alıyorum. Bacaklarımı iki yana açıyorum, uyarılmışlığım kıcıma doğru damlıyor. Yanıma gelip dizlerinin üzerine çökmesini izlerken nefesim kesiliyor, ağırlaşıyor. Elleri ince bacaklarımda geziniyor ve ben içgüdüsel olarak dizlerimi daha da açıyorum. Bir insana nasıl dokunacağını ve hiç sahip olmadığı şeyleri arzulamasını nasıl sağlayacağını biliyor. Dişlerim alt dudağıma gömülüyor ve o eğilip dilini düzleştirip ıslak amcığıma doğru sürüklerken tam bir şok yaşıyorum.

Daha önce bir kadını öpüp öpmediğimi sorduğunda, bunu kastettiğini fark etmemiştim.

"Oh," dudaklarımdan döküldü.

Dili klitorisimde gezinirken kalçalarım yüzüne doğru bastırıyor. Boğazımın arkasında bir inilti gümbürdüyor ve içimden bir ıslaklık sızıyor, dilinin sert vuruşuyla onu teşvik ediyor. Ürperti vücudumu sarıyor ve zevk benim için başa çıkılamayacak kadar fazla. Parmaklarımı onun yumuşak saçlarında gezdiriyorum ve o amımı herhangi bir erkeğin yaladığından daha iyi yalarken elleri kalçalarımı itiyor.

Christine gözlerini benimkilere dikeyyor ve ben bir anda onun şişmiş amımı okşamasını izlemekten hoşlandığımı fark ediyorum. İki parmağını seksime sokuyor ve dilini ağrıyan klitorisime mükemmel bir şekilde odaklıyor. O tam bir profesyonel

-Açıkçası -ve bu konuda dersler vermeli, çünkü orgazmım hala yüzeyde geziniyor ve oraya ulaşmak çok zaman almadı.

Parmaklarının etrafında kenetleniyorum ve dudaklarımdan düzensiz bir iç çekiş dökülüyor. Kalçalarım titriyor ama o vazgeçmiyor. Dili harikalar yaratırken parmakları beni doğru şekilde beceriyor. Saçlarını yumruklayarak, vücudumdaki her damardan ecstasy buharlaşırken yüzünü kendime doğru itiyorum ve ağzına bırakıyorum.

Madam Christine geri çekildi ve gözlerimiz buluştu. Ağzı zevkimle kaplanmıştı. Beni bir erkekle hiç olmadığım kadar sert boşaltmayı bir kadına bırakın.

Şaşkınlıkla ona bakıyorum, gözleri gözlerimde ve dudakları orgazmımın kalıntılarıyla parlıyor. Şaşırtıcı bir dürtüyle öne doğru eğildim ve dudaklarını dudaklarımla yakaladım. Vücuduna tırmanarak onu sırt üstü yatmaya zorluyorum. İsteyerek yatıyor, elleri hemen sırtımda ve saçlarımda geziniyor. Bacaklarımız birbirine yapışıyor. Dillerimiz birbirine dolanıyor ve ben onun üzerinde kendi tadımı alıyorum, bu da beni daha çok tahrik ediyor.

Elbisesi kalçalarına doğru kayıyor ve ben de onu çekiştiriyorum. Elimi bedenlerimizin arasına daldırıyorum ve onu çıplak bulduğumda içimde yeni bir his tutuşuyor. Daha önce bir kadınla hiç seks yapmamıştım ama şimdi kendimi çok çaresizce isterken buluyorum.

Muhtaç parmaklarım ıslak amcığıyla oynuyor ve kendiminkine çok benzeyen ama bir o kadar da farklı ten hatlarını hissetmek beni hayrete düşürüyor. Biraz gergin bir şekilde iki parmağımı içine sokuyorum ve o da etrafımda kenetleniyor. Dişleri alt dudağımı kazıyor ve eli kıcımlı kavriyor. Sonra parmaklarıma biniyor ve bu hayatımda yaptığım en erotik şeylerden biri.

Dili benimkinin etrafında dönüyor ve klitorisini elime sürüyor. İkimiz de birbirimizin ağzının içinde inliyoruz ve ben klitorisimi onunkinin üzerinde istiyorum. Elimi çekiyorum ve onu doğru pozisyona getirmek için kalçalarını tutuyorum, cinsel içgüdülerim devreye giriyor.

Oh. Aman Tanrım. Tanrım.

Hayatımda hiç böyle bir şey hissetmemiştim. Klitorislerimiz birbirine sürtünürken tenim sıcak bir ürperti içinde kırılıyor. Her şey çok fazla ve ben buna bayılıyorum.

"Beni amınla boşalt," diyor, sesi dantel gibi seksi. Başımı sallıyorum ve dediğini yapıyorum.

Esnek bedenlerimiz birbirine bastırılmış, uyum içinde hareket ediyor. Birbirimizi sıkıyor ve öğütüyoruz. Ondan çıkan sesler yaptığım şeyden hoşlandığımı söylüyor, bu da beni daha da cesaretlendiriyor. Kalçalarımı onunkilere çarpıyorum ve sıcaklık tenimi diken diken ediyor. Kalçalarımız artan arzumuzdan kayganlaşıyor ve şişmiş dudaklarımız ileri geri sürtünüyor, ileri geri, ikimiz de mutlu bir coşku içinde birlikte boşalana kadar.

"İtiraf etmeliyim ki, bunu beklemiyordum." Ağzıma karşı pantolonunu indiriyor. Orgazmlarımız azalırken dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor.

Potansiyel patronumla yatmak, Sanctuary Cove'a girerken beklediğim son şeydi.

"Pek çok erkeği mutlu edeceksin," diyor ve doygun bir iç geçiriyor. "Artık giyinebilirsin," diyor Christine ve işimize geri dönüyoruz.

Biraz dengesiz bir şekilde ayağa kalkıyorum ve o tezgahın üzerindeki mücevher kutusuna doğru yürürken elbisemi üzerime geçiriyorum. Kutuyu açıp içinden bir ıslak mendil çıkarıyor ve parmaklarını siliyor.

"Natalie sana müşteri gelene kadar boşalmana izin verilmediğini söyledi mi?" diye soruyor, yavaşça dudaklarını yalıyor ve hala tadımı alıp alamadığını merak ediyorum.

"Hayır, bundan haberim yoktu," diye yalan söyledim. Natalie'nin bana bir şey söylememesi gerekiyordu ve ben de onu otobüsün altına atmak istemiyordum.

"Sanctuary Cove'da çalışırken bir daha asla ilk sırada yer almayacaksınız. Bizim odak noktamız müşterilerin ihtiyaçlarının karşılandığından emin olmaktır. Onlar her zaman önce gelir, sadece cinsel olarak değil. Anladınız mı?"

"Anlıyorum," diyorum, sesim boğazımda düğümleniyor.

Christine bana bakıyor, sonra iki parmağını kıvrarak yanına gelmemi işaret ediyor. Aradaki mesafeyi kapatıp önünde durduğumda gözleri benimkilere dikiliyor.

"Uymanız gereken birkaç basit kural var. Bunlara dikkat edersen burada çok başarılı olursun. Hangi müşterilerin sana sahip olmak isteyeceğini şimdiden biliyorum."

Başımı sallıyorum. Buna sevinmeli miyim yoksa sevinmemeli miyim karar veremiyorum.

"Doğum kontrolü mutlak bir zorunluluktur ve sadece prezervatiflerden bahsetmiyorum. İhtiyacınız olursa burada hem prezervatif hem de doğum kontrol hapı var. CYBH testi her üç ayda bir yapılır. Tüm müşteriler ve çalışan kızlar test ediliyor. Zamanı geldiğinde prezervatif kullanmak isteyip istemediğiniz size kalmış, ancak her zaman yanınızda taşıyacaksınız."

Bu iş kolu zaten riskli ve muhtemelen hayatımın on yılını çalıyor. Neden her çalışan kız hem doğum kontrolü *hem* de prezervatif kullanmıyor? Oral seks için bile mi? Her seferinde kesinlikle yağırluk kullanacağım.

"Ayda iki müşteriyi sorgusuz sualsiz reddetme hakkınız var. İki den fazla olursa, burada olup olmamanız gerektiğini yeniden değerlendirmemiz gerekecek." Christine ağır bakışlarının içime işlemesi için duraklıyor. Ne demek istediğini hemen anladım ve başımı salladım. "Bir müşteriyle görüşmeyi kabul ettiğinizde, gelirsiniz. Para iadesi yapmam. Eğer gelmezsen, bu otomatik fesih anlamına gelir. İkinci bir şans vermem."

O saçmalamayan bir patron. Kalbimi korkuyla titretse bile buna saygı duyabilirim.

"Hiçbir zaman kişisel bilgilerinizi açıklamayacaksınız ve hiçbir koşulda bir müşteriyle yakınlaşmayacaksınız. Kurallar basit. Rolüne uygun giyinirsen seni zengin edebilirim ama her şey oyunu nasıl oynadığına bağlı. Akıllıca oynarsan zirveye çıkabilirsin. Ve şunu bil ki, her yerde gözlerim ve kulaklarım var. Anladın mı?"

"İstiyorum," diye yanıtlıyorum, doğrudan gözlerinin içine bakarak.

"Bugün için size beş yüz dolar verilecek. Ehliyetinizi ve testlerinizi yaptırmak için iki haftanız var. Ayrıca zor sınırlar sayfasını da doldurman gerekiyor ki neleri kabul etmediğini bileyim. Bu arada, Natalie'nin yardımıyla alışverişe gideceksin. Bir egzersiz programına başlayacaksın ve ağda yaptıracaksın. Birkaç gün tıraş olma, çünkü gittiğinde tüylerinin uzun olması gerekiyor." Gözleri yüzümde geziniyor. "Cildin güzel ama aylık yüz bakımı yaptırmaktan zarar gelmez."

Aman Tanrım. Bunu gerçekten yapacağıma inanamıyorum. "Yarın çamaşırhaneyi bırak."

"Tamamdır."

"Valentina ismi hakkında ne düşünüyorsun?"

"Mükemmel," diyorum, her ne kadar umursamasam da. Buna alışabilirim.

"Güzel. Birkaç hafta içinde görüşürüz. Oh, ve Valentina? Ben senin arkadaşın değilim. Bunu hatırlasan iyi edersin."

Christine bana izin veriyor ve Natalie'yi bir sandalyede otururken bulmak için odadan çıkıyorum. Ayağa kalktı ve bana doğru yürüdü.

"Buna pişman olmayacaksın," diyor heyecanla, sonra elimi tutuyor ve beni estetik açıdan mükemmel, yasemin kokulu fuayeye geri götürüyor.

Paltolarımızı alıp serin havaya çıkıyoruz ve sessizce bizi bekleyen arabaya doğru ilerliyoruz.

"Biliyordun, değil mi?" Arka tarafa yerleştığımızda onu suçladım. Otur.

Natalie yüzünü asmamak için kendini zor tutarak soruyor: "Yeni isim?"

"Valentina. Sen de tam bir pisliksin! Senden nefret ediyorum."

"Hepsi sürecin bir parçası." Natalie'nin yüzü aydınlanıyor ve öfkem biraz azalıyor. Natalie karıncayı bile incitmeyecek türden bir insan, bu yüzden ona herhangi bir konuda uzun süre kızgın kalmak zor.

"Aman Tanrım. Bir dahaki sefere bir kaltağı uyar."

"Sana söyleseydim, vazgeçebilirdin. Ayrıca, bundan harika bir orgazm yaşadığına eminim, bu yüzden teknik olarak rica ederim."

Bikkın bir iç çekiyorum. O haklı. Beni neyin beklediğini bilseydim muhtemelen geri çekilirdim ama...

"Bana yan gözle bakabilirdin, bir tür işaret, bir uyarı verebilirdin. Ne olursa. Orada ölüyordum."

Dudakları büzülüyor ve dizginlediği kahkahası yüzünden vücudu titriyor. "Hayır. Bunu benim yaşadığım gibi senin de yaşamayı istedim."

Başımı sallıyorum ve yüzümü öne çeviriyorum. Ağzımın kenarları küçük bir gülümsemeyle kıvrılıyor. Nasıl hissedeceğim konusunda çok kararsızım.

"Normal şartlar altında her şeye hazır olduğumu biliyorsun, ama yeni patronumu becermeyi hiç beklemiyordum... ve aslında bundan hoşlanmayı."

Natalie'nin gözleri büyüdü ve çenesi düştü. "Beni parmakladı ve ben de onun üzerine gittim..." Vücutlarımızın nasıl birleştiğini hatırlayınca tenimin kızarmasına neden olan diğer şeylerin yanı sıra. "Bir hatunla bu kadar ileri gidebileceğimi hiç düşünmemiştim, ama lanet olsun çok ateşliydi ve çok tahrik olmuştum."

"O zaman ben hala senin zirveye çıktığını söylüyorum," diye şaka yapıyor. "Ve ben hala senin bir pislik olduğunu düşünüyorum."

"Ben de seni seviyorum *Valentina*."

İsme gülüyorum. Valentina kulağa baştan çıkarıcı ve dantelli bir şey giymeliymişim gibi geliyor, belki de kırmızı renk. Bir an için bu fikir üzerinde düşündüm. Belki de bu benim imzam olabilir.

"Oh! Cebine bak."

Kaşlarımı çatarak ceketimin ceplerini yokluyorum ve sağ tarafımda bir şey hissediyorum. Elimi içine sokup siyah bir zarf çıkarıyorum. Kapağını açıp içinden yüz dolarlık banknotlar çıkarırken kaşlarım birbirine çarpıyor. Yedi tane.

"Bunu nasıl yaptı?" Şaşkınlıkla sordum.

Natalie yanıma doğru eğildi. "Oh, sana bahşış vermiş. Senden *gerçekten* hoşlanıyor olmalı."

Gözlerimi ona doğru deviriyorum. "Biliyorsun, birbirimizi en kötü halimizde gördük, çıplak ve boktan, akşamdan kalma, bizi hayal kırıklığına uğratan erkekler için ağlarken, ama şimdi beni kadın patronumla takılmamı ve onunla yatmamı sağladın," diyorum kızgınmışım gibi ama öyle olmadığımı biliyor. "Bu, ömür boyu bana bağlı kalacağın anlamına geliyor. Bu bizi kan kardeşinden daha güçlü yapar."

Kıkırdıyor. "Biz *süt* kardeşiz."

Yalandan öğürüyorum. "Bunu bir daha asla söyleme. Kulağa ensest gibi geliyor."

ON ALTI

"Brezilyan için hazır mısınız?"

"Seçme şansım var mı?" Lüks salonun etrafına bakarken soruyorum. Tüm beyaz ve pastel pembe rahatlatıcı ve göz alıcı bir çekicilik yayıyor. Natalie'ye bakıyorum. "Daha önce hiç yaptırmadım."

Bana midemi bulandıran muzip bir gülümseme attı. Bir saat önce bana Tylenol aldırmişti, bu da beni germiştir. Ve dışarısı serin olmasına rağmen, ceketimin altına bir güneş elbisesi giymemde ısrar etti. Bundan nefret edeceğime dair içimde bir şüphe var.

"Buna bayılacaksınız."

Tezgâhtaki bayan bize soyunmam gereken arka odayı gösterdi.

Masaya uzanıp çarşafı vücudumun üzerine örtüyorum. "Dostum, bilmesem beni çıplak görmeye bayılıyorsun derdim."

Natalie gözlerini deviriyor. "Daha önce görmediğim bir şey değil," diyor. "Bundan sonra yüz bakımınızı ve ardından manikür-pedikürünüzü yapacağız. Genelde ayda bir kez gelirim."

Yüzümü buruşturuyorum. "Bunu ayda bir kez yapmak zorunda mıyım?"

Kollarını göğsünün önünde kavuşturarak başını sallıyor. "Güven bana, isteyeceksin için."

Kapı çalındı ve içeriye bir kadın girdi. otuzlu yaşlarının ortasında.

"Natalie, her zamanki gibi bir zevk." Karşılıklı dostça gülümsüyorlar ve sonra bana dönüyor. "Merhaba Aubrey, bugün ağda teknisyeniniz ben olacağım. İlk tüm vücut ağdan olduğunu görüyorum, bu yüzden bunu elimden geldiğince acısız yapmaya çalışacağım."

Süreci anlatıyor, bu da beni daha da geriyor.

"Önümüzdeki kırk dakika boyunca vajinan ve vücudun bana ait olacak. Hadi başlayalım, bebeğim."

Elimde olmadan bir kahkaha patlattım. Bu duymayı beklediğim son şeydi. New Yorklular hareketli ve açık sözlü tavırlarıyla tanınırlar. Onlarda bir benzersizlik vardır, yetmiş otuzluk bir tavır ve sözlerindeki mizah karışımı.

Kaşlarını kaldırıyor ve ben de onun sorgulayan bakışına karşılık veriyorum.

"Özür dilerim.

Bunu daha önce hiç yapmamıştım ve bunu komik buldum."

Dudaklarını birbirine yapıştırıyor ve eğlenceyle seğiriyorlar. "Oh, bu eğlenceli olacak. Hafiften başlayacağım ve kol çukurlarınız, kaşlarınız ve üst dudağınızla başlayacağım. Sonra mallara geçeceğiz."

Teknisyen malzemelerini hazırlıyor ve sonra bahsettiği üç yere oldukça hızlı bir şekilde ağda yapıyor. Üst dudağım biraz hassas ve en çok acıyan yer. Hafif bir yanık var ama çok kötü değil. Artık kollarımın altını tıraş etmek zorunda olmadığım fikrini seviyorum.

"Kaşlarınıza şekil vermemin sakıncası var mı? İşine yarayabilir," diyor sanki onu rahatsız ediyorlarmış gibi.

Sadece başımı sallıyorum. Bana ne ki? Oldukça hızlı koparıyor ve hatta diş ipine benzeyen bir ip kullanıyor.

"Aub, iyi görünüyorlar," diyor Natalie etkilenmiş bir ifadeyle ve onları incelemek için eğiliyor.

Baş parmağımla onaylıyorum. Buna nasıl cevap vereceğimi bilemiyorum.

"Şimdi güzel bir kemer var ve inceler. Kocaman, aşırı büyümüş çalılar değil."

"Hey şimdi, benim çalılarım yoktu."

Gözleri benimkilere dikilmişti. "Gözlerinin üstünde, uzadığında benim amımda olan kıllardan daha fazla kıl vardı."

"Hmmm... Bu doğru." Teknisyen de onunla aynı fikirde.

O kadar da kötü değillerdi. Onları cımbızlıyorum, sadece nasıl şekil vereceğimi bilmiyorum.

Teknisyen bana bir ayna uzatıyor ve ben de onlara bakıyorum.

"Peki, tamam." Şekil yüzüme tamamen farklı bir görünüm veriyor. "İyi görünüyorlar. Daha iyi," diyorum ve kadın aynanın etrafından bana bakıyor. "Harika görünüyorlar ve ben kendimi kuğuya dönüşen çirkin ördek yavrusu gibi hissediyorum," diye düzeltiyorum.

"Güzel." Masanın ucunda durmak için hareket ediyor. "Şimdi dizlerini yukarı çek ve ayaklarını jinekologdaymışsın gibi buraya koy." Ayaklarımı yanlara doğru yönlendiriyor. "Evet. Şimdi bacaklarını aç."

Utançtan bir sızı yanaklarımı ısıtıyor. "Kıçından başlayacağız."

Dizlerimi kapattım. "Kıçım mı?"

"O kıç da ağdalıyoruz." Natalie bana gülümsüyor.

"Ne için? Kimse oraya gitmiyor."

"O kıç havadayken ve erkekler onu becermek için bakarken, iyi görünmesini istersiniz. Kıllı bir orman görmelerini istemezsin. Birazdan

ikinci en iyi özelliğiniz olsun. Şimdi doğum yapacakmış gibi dizlerinizi açıp geriye doğru çekin ve bırakın kadın işini yapsın."

Ne oluyor lan? Söyleyecek bir şey bulamıyorum. Birkaç kez bu mahallede bulundum, ama kıcımın havadayken nasıl görüldüğü hakkında hiç şikayet almadım.

"Tam bir kaltaksın," diyorum Natalie'ye. "Bana işkence edildiğini görmeye bayılıyorsun, değil mi?"

İçimi çekerek, kendimi son derece açıkta hissetmeme rağmen dediğini yapıyorum. Bu muhtemelen yeni işimin gerektireceklerine kıyasla daha hafif bir şey. Natalie'nin bana söylediklerine bakılırsa, her şey mümkün.

"Eğer en kötü en iyi arkadaş olma ödülü varsa, bunu sen kazandın," diyorum.

Arkamda duruyor ve kahkahalarını bastırmaya çalıştığını duyabiliyorum.

"Bu da seni neyin beklediğini bilseydin kaçacağın bir başka an."

Ona bakmak için boynumu eğiyorum. "İçinde bulunduğum pozisyonu görüyor musun?"

Jinekologum bile benimle bu kadar yakından ve kişisel olarak ilgilenmiyor."

"Buna alışın." Natalie çenesini teknisyene doğru kaldırıyor. "Senin güzelliklerinle sık sık yakından ve kişisel olarak ilgilenecek."

Başımı sallıyorum ve teknisyenin ağdayı uygulayabilmesi için bacaklarımı daha geriye çekiyorum. Muhtemelen biraz alçakgönüllülük kullanabilirdim ama artık bunu uygulamak için çok geç. Bu albümlük bir şey - bir gün geriye dönüp baktığımızda buna güleceğimizi biliyorum. Utancım azalmaya başlıyor ve hafifçe rahatlıyorum.

"Derin bir nefes al," diyor teknisyen iki kumaş şeridini kıcıma bastırırken, sonra ikisini de yırtıp atıyor.

Gözlerim faltaşı gibi açılıyor ve göt deliğim sanki etrafını ateşten bir çember sarmış gibi büzüşüyor. Tek yapmak istediğim, tenime yayılan sıcaklıktan dolayı bacaklarımı sıkmak. Teknisyen biraz merhem sürüyor ve hemen ısıyı biraz düşürüyor.

"Kahretsin, bu acıttı."

"Anal beyazlatma yapıyoruz bu arada," diyor kadın, kahvesine iki şeker attırıyormuş gibi kayıtsızca.

Gözlerim, aklımı dağıtması gereken tavan panelindeki güzel bahçe resmine takılıyor. Anal beyazlatma mı? Bu ne lan?

"Hayır, teşekkürler. Sanırım böyle iyiyim."

"Keyfinize bakın. Ayaklarınızı yere koyun ve dizlerinizi kırın."

Kadın yapışkan ağdayı iç uyluklarıma ve bikini bölgeye uyguluyor. Bir tarafı koparmadan önce nefes vermemi söylüyor, sonra hızla diğer tarafa geçiyor.

Gözlerimi sıkıca kapatıyorum ve etimi yakan sıcaklıktan sırtım kavisleniyor. Lanet olsun, acıttı ve daha bitirmemişti bile. Masanın kenarlarından tutarak nefesimi düzene sokmaya çalışırken parmaklarım kenarlarda kıvrılıyor. Önce tümseğime, sonra da asıl dudaklarıma ılık balmumu sürüyor ve tüm ince, küçük tüyleri almak için olduğunu varsaydığım şekilde onları yana doğru hareket ettiriyor.

"Bu acıtacak, değil mi?" Üstümdeki aptal resme nefretle bakıyorum. Kalbim kaburgalarıma çarpıyor ve bundan cidden korkuyorum. Artık geri dönüşü yok çünkü bal görünümlü yapışkan madde zaten üzerimde ve bir şekilde çıkması gerekiyor.

"Hazır mısın?" diye sorar kadın.

"Hayır."

"Güzel," dedi ve bir tarafını kopardı.

Yıldızlar görüyorum.

İçimde bir şok dalgası oluşuyor ve safra boğazımın arkasına doğru yükseliyor. Gözlerim yaşlarla doluyor ve tam bir ıstırap içindeyim.

"Aman Tanrım. Sanırım vajinamı yırttın!" Acı, kahretsin... Acımasız ve daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyor. Taşaklarına tekme yiyen bir adamın yaptığı gibi kendimi toplamak istiyorum ama yapamıyorum.

Deriyi tutup önce diğer tarafı, sonra da tümseğimdekini kopardığında nefesimi tutacak vaktim bile olmuyor.

"S.KTİR!" Kelimeyi uzatarak ağlıyorum. "Vajinam yanıyor! Siktir git!" Vajinamda seksen milyon kere halı yanıyor.

Natalie histerik bir şekilde gülüyor ve ben sessizce bunun için onu bu gece uykusunda boğmaya yemin ediyorum.

"Artık yok." Nefesim ağırlaştı.

Teknisyen, "İşin bitti zaten," diyor ve bana yüz bakımı yapabilmek için ortalığı temizliyor. "Artık giyinebilirsin. Yerinizde olsam günün geri kalanında bol kıyafetler giyerdim. Yarın iyi olacaksın ve yeni doğmuş bir bebekten daha pürüzsüz olacaksın. Güven bana, gelecek ay tekrar gelmek için heyecan duyacaksın."

Nedense bundan şüpheliyim.

"Hiç etim kaldı mı?" Sesim çatlayarak soruyorum.

İkisi de kıkırdıyor ve ben içimden biraz ölüyorum. Güzelliklerim aynı anda hem yanıyor hem de uyuşuyor. Ayağa kalktım ve elbiseme uzandım.

Tangamla uğraşmak. Natalie'nin neden elbise giymemi söylediğini şimdi anlıyorum. "Bir dahaki sefere daha kolay olacak," diyor Natalie.

"Hayır," diye tükürdüm ve masaya uzandım. "Kendimi kurban edilmiş hissediyorum." "Bekle ve gör," diyor bana bakarak.

Bana bir şey söylemeye çalıştığını hissediyorum. Kadın bazı ürünleri almak için odadan çıkıyor ve Natalie kulağıma fısıldamak için eğiliyor. "İlk birkaç işin parasını aldığında, her şeyi yapmak için buraya döneceksin çünkü o para senin en büyük motivasyon kaynağın olacak. Sözlerimi unutma. Ayrıca, bakım gerektirmiyor ve gerçekten güzel. Erkekler çok seviyor Genç kızlarla birlikte olmak ve pürüzsüz bir vajina onlar için taze ve yeni görünüyor." "Erkekler lanet olası sürüngeçerler."

"Eh. Beni rahatsız etmiyor. Ben sadece paralarını istiyorum. Hepimizin bir düzeltmesi var." Başımı salladım ve bir nefes verdim. O parayı gerçekten ben de istiyorum ama almak için anal beyazlatma ya da kıcıma ağda yapmanın gerekli olduğunu sanmıyorum. Sonra tekrar, sanırım göreceğiz. Buraya kadar geldim, neyi kabul edeceğimi kim bilebilir?

Sonraki.

Yüz bakımı ve manikür-pedikürden sonra, daireye gitmeden önce bir şeyler içmek için bir barda durduk. Doğum gününden beri dışarı çıkmamıştım ve artık reşit olduğum için sahte kimliğimi kullanmak zorunda değilim. İkimizin de evde bizi bekleyen okul ödevleri var ama bir saatten fazla kalmamaya karar veriyoruz.

"Neden böyle yürüyorsun?" Caddede yürürken Natalie gülerek soruyor. "Sanki eysersiz ata binmişsin gibi görünüyorsun, çarpık bacaklı falan."

Ona gözlerimi devirip gülüyorum. Yürüyüşüm o kadar abartılı değil ama kesinlikle podyuma çıkacakmış gibi de yürümüyorum. Hâlâ külotum yok ve hava eskisinden daha soğuk olsa da kanayan, ateşli mahrem yerlerime karşı iyi hissettiriyor. Mecazi anlamda tabii ki.

"Öyle hissediyorum," diyorum ve barın kapısını açıyorum.

İçkilerimizi sipariş ediyoruz -Natalie için cin tonik, benim için Sprite ve tekila- ve arkada sessiz bir kabin buluyoruz. Rahatsız hissetmeden bacak bacak üstüne atamıyorum ama birkaç yudumdan sonra alkol damarlarımı kaplıyor ve acıyı azaltıyor.

"Bunu size söylememem gerekiyor çünkü bu bir test -keşke biri bana söyleseydi- ama Bayan Christine s i z e bazı test John'ları atayacak."

Kaşlarım birbirine çarpıyor. "Bu ne anlama geliyor?"

"Son derece agresif olacak ve sana sert davranacak bazı erkeklerle karşılaşacaksın. Size ağır hareketler yapacaklar ve sizi kışkırtacaklar," diye uyarıyor Natalie beni. "Bu, kendinizi ve müşterileri idare edip edemeyeceğinizi görmek için bir test. Kaç tane alacağın belli değil ama Christine seni test etmeyi bitirdiğinde anlayacaksın."

Bir yudum daha alıp sözlerinin içime işlemesine izin veriyorum. "Hangisinin sahte, hangisinin gerçek olduğunu nasıl anlayacağım?"

"En az iki tane beklerdim ama beş taneye kadar gönderdiğini duydum. Sanırım bu onun maksimum sayısı."

Bir yudum alıyorum ve sözlerinin içime işlemesine izin veriyorum. "Şiddet uygulayacaklar mı?"

"Hayır," diyor ve ben biraz rahatlıyorum. "Bayan Christine şiddete müsamaha göstermez. Kızlarının yanına yaklaşımlarına izin vermeden önce her zaman tüm üyelerin geçmişini derinlemesine araştırır ve her üç ayda bir takip kontrolleri yapar, bu yüzden hiç endişelenmeyin. Buranın herkes için güvenli bir ortam olmasını sağlıyor."

Üst düzey eskortluğun bu gizli dünyası hakkında zaten tedirgindim, ama şimdi kendini savunma derslerine kaydolmam gerekip gerekmediğini merak ediyorum.

"Düşündüğün kadar kötü değil. Yolunu bulana kadar hepsinin test John'ları olduğunu düşünerek çok gergin olacaksın. Sadece çok uzun sürmesin. Kızları da çabuk kovuyor."

Uzun bir yudum alıyorum. "Baskı yok, değil mi?"

"Anladın sen onu. İşte bu yüzden gitmeden önce iki shot ve bir Percocet alıyorsun ve onlara sahipmişsin gibi davranıyorsun, tabii eğer yardımcı olarak işe alınmadıysan ve 'Hayır, baba' demiyorsan. Bu farklı bir hikaye."

Kahkahalarımı bastırırken neredeyse içkimi yudumlayacaktım. "Bunu yapmak zorunda mıydın?"

"Bir kere. Kötü bir fetişi vardı ve beni emzik kullanmaya zorladı, ama bundan on bin dolar kazandım, kimin umurunda?"

Gözlerim açıldı. O kadar parayı aklım almıyor.

Bu beyaz yakalı adamlardan herhangi birinin baba dom fetişi olup olmadığını merak ederek loş barın etrafına bakıyorum. Herhangi biri olabilirdi ve ben bunu asla bilemezdim.

"Ne kadar zamandır onunla birlikteydin?"

"Sanırım üç saat falan sürdü. Hatırlayamıyorum ama bir saatten uzun sürerse paralarının karşılığını aldıklarından emin olmak için Viagra alıyorlar. Oh! Ve işte bir ipucu - herhangi bir randevuya gitmeden önce, öğürme refleksinizi gevşetmek için nane spreyi kullanın ve eşyalarınızı hindistan cevizine bulayın

kolay erişim için yağ. Her ikisi de büyük bir fark yaratır, tabii küçük bir aleti yoksa. Eğer öyleyse, onu Dum Dums lolipopu gibi yalayın ve bacaklarının arasında bir anakonda varmış gibi davranın. Hiçbir çalışan kız büyük bir penis istemez. Bu çok fazla iş ve tehlike ücreti gerektirir. Çantan için seyahat boylarından da almanı sağlayacağım. Harika bir sakso çekersen ömür boyu müşterin olur, sanırım ne kadar istersen." Bunun asla ömür boyu sürecek bir iş olmaması gerektiğini anladığında yüzünü buruşturuyor.

"Ticaretin püf noktaları, ha?" İçkimi bitirerek söylüyorum.

Gülüyor ve gözleri parlıyor. "Kızım, bir kitap yazacak kadar bilgim var."

YEDİ

My telefonum kucağımda titriyor ve başka birinin fark edip etmediğini görmek için konferans salonuna bakıyorum. Dersin ortasındayım ve profesörü rahatsız etmek istemiyorum.

Ekranı kaydırarak açtığımda Natalie'den gelen mesajı okudum. Dersten sonra alışveriş yapmak için buluşmak istiyor ama bu dersten sonra başka bir dersim daha olduğu için, yaklaşık üç saat sonra görüşeceğimizi bildiriyorum. Yapmayacağım tek şey eğitimimi hiçbir şey için feda **e t m e m e k**. Diyelim ki eskortluk birkaç yıl işe yaradı ve finansal olarak ilerledim, bu bir diploma gibi sonsuza kadar sürmeyecek. Kartlarımı doğru oynamalıyım ki sonunda kendimi mahvetmeyeyim.

O günkü derslerim bittiğinde kitaplarımı eve bırakıyorum, sonra da Natalie'yle buluşmak için metroya biniyorum. Temiz bir cinsel yolla bulaşan hastalık testi yaptırdım, ki yaptıracığımı biliyordum ve yetişkin eğlence lisansımı aldım; Natalie'nin gittiği Pilates'e bile kaydoldum. Christine'den kalan yapılacaklar listesindeki son şey uygun kıyafetler için alışveriş yapmak.

Madison Avenue'da bir mağazaya giriyorum ve Natalie'nin elinde şimdiden birkaç çanta var. Stella McCartney, Carolina Herrera, Fendi, Prada... Hepsi de alışveriş yapacağımı hiç düşünmediğim yerlerdi. Yıllar boyunca sayısız kez önlerinden geçtim ama hiçbirinin içine adımımı atmadım. Asla sahip olamayacağınız şeylere bakmanın bir anlamı yok, değil mi?

"Hey, kızım, alışverişe başladım bile," diyor Natalie neşeyle. "Senin için bir sürü şey seçtim."

"Evet, bu harika. Tarzını seviyorum, yani işe yarıyor."

"Annem sağ olsun," diyor ve parlak kırmızı, yüksek bel mini etekleri karıştırıyor. Her zamanki gibi makyajı ve kıyafetleri kusursuz. "Annem bir moda tasarımcısı ya da en azından ünlülerin stilisti olmalıydı. Sanırım hayattaki amacını ıskaladı. İnanılmaz bir zevki var ve her zaman ölümüne taze görünüyor. Tüm yeni trendlerin ne olacağını içeriden biliyor ve bana söylüyor." Natalie bana delicesine zarif ve zenginlik çılgınları atan bir avuç kokteyl elbisesi uzattı. "Hadi arka tarafa gidip bunları deneyelim."

Yeni moda trendleri umurumda değil, ama sanırım seks ticaretine balıklama dalıyorsam bunu yapmalıyım. Varlıklı erkekler sınıfı gördüklerinde anlarlar. Bu müşteriler gösteriş yapacakları, diğer erkekleri kışkırtacak bir şey isterler. Bunu Target'tan aldığım bir elbiseyle yapamam.

Bir elbise deniyorum ve fiyat etiketine bön bön bakmamaya çalışıyorum. Deneme odasından çıkıyorum ve Natalie'nin gözleri iki saniye boyunca vücudumda geziniyor.

"Onu alacağız," diyor. "Sıradaki."

Natalie bunu tüm elbiseler için söylüyor ve bu beni endişelendirmeye başlıyor. Her ne kadar sözüne sadık kalıp Sığınak Koyu işini kabul ettiğim için bana on bin dolar vermiş olsa da, bunun yeterli olacağını sanmıyorum, bu yüzden sesimi yükseltiyorum.

"Bana verdiğin parayla bile, Nat, aldığın tüm elbiseleri ve diğer şeyleri karşılayamam."

Bana gülümsüyor, her zaman çok arkadaş canlısı ve tatlı.

"Seni bu işe ben bulaştırdım, o yüzden sana tuzak kuracağım. Bu adil bir şey. İlk ya da iki işinden sonra beni dışarı çıkarırsan ya da bana seksi bir çift ayakkabı alırsan ödeşmiş oluruz."

Başımı yana eğiyorum. "Nat-"

"Hayır. Bırak bunu ben yapayım. Eminim ben de bir şeyler ödünç almak isteyeceğim, o yüzden ikimiz için de uygun," dedikten sonra bana muhteşem bir çift metalik altın Manolo Blahnik sandalet uzatıyor. Parmak uçlarında kehribar kristallerinden bir bant ve ince bir bilek kayışı var. Şık. Siyah bir elbiseyle ya da bir kot pantolonla giyebilirim.

Daha kaç mağazaya uğradık bilmiyorum ama artık kendime ait bej ve siyah Burberry montum, Prada ayakkabılarım, adını bile telaffuz edemediğim bir tasarımcının zarif eldivenleri, milyon yıl geçse de asla giymeyeceğim ama üzerime tam oldu ve ilk görüşte bayıldım, kan turuncusu ve koyu yeşil çiçekli fularlı bir elbisem var. Natalie bunun bir brunch etkinliği için iyi olacağı konusunda ısrar etti. Koyu renk saçlarım ve süt gibi tenimle ilgili bir şey renklerle iyi uyuşuyordu. Her şey göz alıcı ve zarif ve onları giymek için birden heyecanlandım. Bergdorf, Saks, Tory Burch ve hatta mücevher almak için bazı küçük butiklere uğradıktan sonra çok fazla çantamız olduğu için Uber'le eve dönüyoruz.

"Zengin ve utanmazların yaşam tarzına hoş geldiniz. Eğer bize bir reality şov verilirse, adını bu koyacağız," diyor Natalie ve ben gülüyorum. "Asla kişisel takılar takmıyorsun. Seni gerçek hayatınla ilişkilendirebilecek ya da kişisel değer taşıyan hiçbir şey takmayacaksın. Şehir arabasından indiğinde Valentina oluyorsun," diyor. "Gerçek dünyanızı unutuyorsunuz. Bir iş yapmak için oradasınız. Diğer işlerden hiçbir farkı yok, gerçekten."

Farklı *olduğunu* bildiğim için yutkunuyorum.

Natalie telefonunu kontrol ederken ben aldıklarımı odama götürüp giysileri asıyorum.

"Telefonun titriyor," diyor. Arka cebime uzanıyorum ve elime aldığımda kaşlarımı çatıyorum.

"Hayır, değil."

"Valentina telefonunuz."

Kalbim sıkışıyor.

Madam Christine'in geçen gün benim için gönderdiği telefonu almak için yürüyorum. Telefonu açıp ondan gelen mesajı okurken ellerim titriyor.

Başımı kaldırıp Natalie'nin bakışlarıyla karşılaşıyorum. Anlık sinirler tüm varlığımı kaplıyor ve hasta olacaktım gibi hissediyorum. Bu günün geleceğini biliyordum, sadece hazırlanmak için daha fazla zamanım olacağını düşünmüştüm.

"İki saat," diyorum. "İlk işime kadar iki saatim var."

Natalie'nin parlak gülümsemesi beni rahatsız ediyor. Benimle panik yapmasını istiyorum ama şekerci dükkanındaki bir çocuk gibi davranıyor.

"Ne kadar heyecanlı! İyi ki alışverişe gitmişiz!"

Gözlerim açılıyor ve göğsüm ağır bir şekilde inip kalkıyor. "Ama bu gece okul var. Yarın okulum var," diyorum ve gitmekten **v a z g e ç m e k** için her türlü bahaneyi uyduruyorum. Bu iş için biçilmiş kaftan olduğumu sanmıyorum.

Bana bakıyor, uzun uzun göz kırptıyor ve sonra öyle bir gülüyor ki düşmemek için elini uzatmak zorunda kalıyor. Çılgınlığımın onu eğlendirmesine çok sevindim. Ellerimi kalçalarımın koyuyorum ve ona ters ters bakıyorum.

"Tamam," diyor gülmemeye çalışarak. "Dramatik olmayı bırak. On yaşında değilsin. Sokağa çıkma yasağından sonra dışarıda kalabilirsin. Sordum ve onay aldım. Söz veriyorum ceza almayacaksın."

Saçımı dağınık bir düğümle topluyorum. Terlemeye başlıyorum. "Sen bir pisliksin."

Neden bana daha önce söylemedi?"

"Paniğe kapılmanı ya da son anda vazgeçecek zamanın olmasını istemedi. Herkese yaptığı gibi bunu da senin üzerine yıktı. İlk randevu her zaman en kötüsüdür çünkü sinirleriniz allak bullak olur. Böylesi daha iyi, güven bana. Bana ilk işimin ne zaman olacağı söylendiğinde, bunu düşünmek için bir haftam vardı ve bu kesinlikle en kötüsüydü. Midem o kadar berbattı ki tuvalete gitmeden duramıyordum. Terliyordum, titriyordum."

Farkına vardıkça çenem düşüyor. Yatağa mahkûm olduğu için üç gün boyunca sınıfa gidemediğini hatırlıyorum. Bu yaklaşık iki yıl önceydi.

"Aman Tanrım! Bana grip olduğunu söylemiştin."

Mavi gözleri onaylarcasına açılıyor. "Evet, o zaman öyleydi."

Kaşlarımı çatıyorum, kaşlarım birbirine çarpıyor. "Giyinip gittiğini hatırlamıyorum."

"Şanslıydım. Sen o gece büyükannenle birlikteydin, ama ben hazırlanırken, bir kapak hikayesine ihtiyacım olacağı aklıma geldi ve vurulan kızı bu şekilde buldum."

Ağırlığımı topuklarıma veriyorum ve ona bakıyorum. "Bu kadar aptal olduğuma inanamıyorum-"

Valentina cep telefonum tekrar elimde titriyor. İkimiz de yere baktık.

"Oh, bu Christine. Cevap ver!"

Parmaklarım biraz titriyor ama ekranı kaydırarak açıyorum ve telefonu kulağıma götürüyorum.

"Alo?"

"Valentina?"

Nabızı atıyor, onu zar zor duyabiliyorum. Bu isimle çağrılmak çok garip.

"Evet?"

"Ben Christine. Bu gece ilk işini alacaksın. Kabul etmeni bekliyorum. o."

Gülümsemesini engelleyemeyen en iyi arkadaşıma hançer fırlatıyorum.

Benim

Dizlerim titriyor.

"Evet, tabii ki."

"Harika. Tüm bilgileri göndereceğim. Kısa mesajlarınızı kontrol edin. Bundan sonra kısa mesajla iletişim kuracağız, bu yüzden bu telefonun her zaman yanında olduğundan emin ol." Duraklıyor. "Kişisel cep telefonunuzu yanınıza almayacaksınız ve bu numarayı kimseye vermeyeceksiniz. Bu hattan benim dışımda kimseye mesaj atma ya da arama. Bu kesinlikle iş için."

Dudaklarımı yalıyorum ve Natalie'nin iki kadeh doldurup bir hapı ikiye bölmesini izliyorum. "Anlıyorum."

"Yanınızda herhangi bir kimlik getirmeyin, buna ihtiyacınız olmayacak. Banka kartı yok, sizi gerçek kimliğinize bağlayabilecek hiçbir şey yok."

"Yapmayacağım."

"Harika. Kuralları unutma. Katı sınırlarınızın farkındayım, sizi asla rahat olmadığınız biriyle eşleştirmeyeceğim. O ne isterse istesin, sen zaten kabul etmişsin demektir."

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum, neyi kabul ettiğimi merak ediyorum çünkü zihnim bulanık ve hatırlamıyorum.

"Teşekkür ederim."

"Ödemeniz için yarın öğleden sonra gelin."

Kaşlarım havaya kalkıyor ve henüz gerçekleştirmediğim cinsel eylemler için para almanın haksız heyecanıyla doluyorum. Aslında ne için para aldığımı bile bilmiyorum ve bunun önceden bilmem gereken bir şey olduğunu hissediyorum ama sormuyorum. Natalie'ye soracağım. Belki o bilir.

"Görüşürüz o zaman."

Tam telefonu kapatacakken, "Valentina?" dedi.

Midemin çukurunda bir korku oluşuyor. Yatıştırıcı sesi içimi pelteye çevirmeye başlıyor.

"Evet?"

"Unutma, her yerde gözlerim ve kulaklarım var. Hayal kırıklığına uğrama Ben."

"Yapmayacağım," diye sessizce cevap veriyorum, sonra telefonu kapatıyorum.

Kaldırmadan önce siyah ekrana bakıyorum, göz kırpıyorum, düşünüyorum, fazla düşünüyorum

bakışlarımı Natalie'ye çevirdim.

Hiçbir şey söylemiyorum. Çok gerginim. Ne diyeceğimi bilemiyorum ama o benden bir adım önde davranıp önce bir iğne, sonra da az önce böldüğü hapın yarısını bana uzatıyor.

Berrak sıvıya bakıp hayattaki seçimlerimi düşünüyorum. Şimdi arkamı dönüp gidebilirdim. Hayır diyebilirdim. Başka bir iş bulabilirdim, normal bir iş, ama bunun yerine kendimi "Tükür ya da yut, değil mi?" derken buluyorum.

Natalie "Şerefe" derken kadehlerimizi tokuşturuyoruz. Sonra birlikte kadehleri kaldırıyoruz.

SEKİZ

T Siyah şehir arabası Empire Hotel'in önüne yanaşıyor ve Natalie'ye iş öncesi özel demlemesi için teşekkür etmeyi aklıma not ediyorum. Çok gergin olmama rağmen dizlerim titremiyor, terlemiyorum ya da felcin eşiğinde değilim.

Daireden ayrılmadan önce Christine bu geceki fiyatımı bildiren bir mesaj daha gönderdi.

Metni okuduğumda çenem düştü. İki saat için sekiz bin.

Sekiz. Bin. Lanet olası. Dolar. Yüksek fiyatlı bir seks görüşmesi için.

Arabadan inerken, Madam Christine'in benim üzerimden ne kadar kazandığını merak etmeden edemiyorum.

Derin bir nefes alarak otele giriyorum ve binanın içinde yürürken dikkatimi asansöre veriyorum. Hiç bekleme yok ve asansöre binip en üst kata kadar çıkıyorum, John'um çatı katındaki barda bekliyor.

Asansör çalıyor ve Natalie'nin kendinden emin olma, buranın sahibiymişim gibi davranma tavsiyesi zihnimden süzülüyor. Gösteri öncesi kokteylime rağmen, içim yaprak gibi titriyor ve midem geriliyor olsa da, en seksi, yaklaşan yüz ifademi takınıyorum.

Dışarı çıktığımda bir kapıcı var ve adımı soruyor. "Au-Valentina."

Lanet olsun. Zaten bir hata yaptım. Fark etmemiş gibi görünüyor. Kemerimi çözerek ona yeni Burberry ceketimi uzatıyorum ve kıyafetime bakıyorum. Küçük siyah bir elbise her durum için işe yarar. Benimkinin straplez olması, vücudumu sarması ve göğüslerimin ortasında şifon bir fiyonk olması dışında. Bu elbisenin içinde seks gibi göründüğümü ben bile kabul edebilirim. Umalım da o bir göğüs erkeği olsun çünkü bu bebekleri sadece onun için sergiledim. Natalie'nin benim için hazırladığı her şey beni baştan çıkararak güzel hissettiriyor. Çok değersiz değil, sadece işi halletmeye yetecek kadar. Yürüyen ıslak bir rüya olduğumu söyledi ve şu anda öyle hissediyorum.

Debriyajımı tutarak ilerliyorum ve şehrin ortasına sığmayan özel bir vahaya adım atıyorum. Rat pack müziği çalıyor

ve bas seslerinin vücudumda titreştiğini hissedebiliyorum. Müzik yüksek değil ama aşağıdaki kalabalık şehri bastırmaya yetiyor.

Yavaşça yürürken en az sekiz çift gözün üzerimde olduğunu hissediyorum, her bir adama bakarak John'umu bulmaya çalışıyorum. Yarın Madam Christine ile konuştuğumda, kendimi tamamen kör hissetmemem için bana bir sonraki işim için bir tanım verip veremeyeceğini soracağım.

Bir adam oturduğu yerden kalkıp bana doğru yürüdüğünde kalbim göğsümden dışarı fırlamak üzereydi. Bu yüzde yüz gerçek oldu ve kusacakmışım gibi hissediyorum.

Sinirlerime hakim olamıyorum. Yerimde çakılıp kaldım. Sertçe yutkunarak dudağımı ısııyorum, istemeden biraz masum ve aynı zamanda baştan çıkarıcı görünüyorum, ama gözleri şehvetle titreşirken bundan hoşlanıyor gibi görünüyor. Adam ellili yaşlarında olmalı ve eski para diye bağırıyor. Çekici değil ama korkunç da değil.

"Rahatla," diye fısıldıyor kulağıma, elimi tutup beni şefkatli bir kucaklamanın içine çekerken.

Başımı sallıyorum ve kalbimi sakinleştirmeye çalışıyorum. Onun bir test John'u olduğunu ve Christine'in her yerde gözleri olduğunu hatırlamam gerekiyor.

"Çok güzel görünüyorsun," diyor ve yanağıma bir öpücük konduruyor.

Geri çekiliyorum ama ellerimi onun üzerinde tutuyorum ve sadece birkaç kat maskaranın verebileceği ağır siyah kirpiklerin arasından yukarı bakıyorum. "Teşekkür ederim," diyorum tatlı tatlı. "Sen de oldukça yakışıklı görünüyorsun." Beni bunu söylemeye iten şeyin ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama sanırım ilgimi göstermeliyim, değil mi?

Beni oturduğu yere götürüyor ve oturuyor. Yan y a n a y ı z , dizlerimiz neredeyse birbirine değiyor. Elbisem biraz yukarı kalkıyor. Baştan çıkarmaya yetiyor, bu da onun hoşuna gidiyor gibi görünüyor. Bu eskort hayatının dışında, erkeklerin ilgisini seviyorum ve bir erkeğin gözlerinde arzu görmeyi seviyorum, bu yüzden şehvetini görmek biraz yardımcı oluyor. Belki bu o kadar da kötü olmaz.

Ateşli bakışları bacaklarımı boydan boya geziyor ve sonra öylece kalıyor. Pilates yapmaya yeni başlamış olabilirim, ama her zaman güzel bacaklarım olduğunu düşünmüşümdür ve dört inçlik topuklu ayakkabılar çekiciliği artırıyor.

"Bir içki ister misiniz?" diye sorar.

"Sprite ve tekila, lütfen."

Siparişlerimizi veriyor, kendisi için de bir viski alıyor. "Daha önce buraya gelmiş miydiniz?" diye soruyor.

Gösterişli açık hava salonuna göz gezdiriyorum. "Gördüğümü söyleyemem. Bu kadar rahat ya da davetkâr olmasını beklemiyordum. Buraya sık gelir misin?" Fark ettim ki

sorusu sanki buraya sık sık eskort getirip getirmediğini sormuşum gibi anlaşıldı. Sözlerimi çabucak yeniden ifade ediyorum. "İşten sonra gevşemek için mükemmel bir yer."

Aman Tanrım! Sinirden ölüyorum. Nerede benim lanet içkim?

Başını yana doğru eğiyor. "Aslında işten sonra gelmekten hoşlandığım tek yer burası. Söylesene, ne iş yapıyorsun?"

Bir test sorusu. Ona bakıyorum ve aklıma gelen ilk şeyi söylüyorum.

"Ben okul öncesi öğretmeniyim."

Gözlerini indiriyor ve yemin ederim hırladığını duyuyorum. Şu andan itibaren bunun benim işim olduğuna karar verdim... yani iş içinde işim. Olmak istediğim son şey bir öğretmen, bu yüzden mükemmel çalışıyor.

Yıpranmış gözleri yine titriyor, bu sefer açlıkla ve ben onu yakaladım. Kızlarının masum ve genç görünmesini seviyor. Mükemmel.

Sonunda içkilerimiz geldi ve ben kendi içkimi yudumlamak istiyorum ama bardağıma dokunmadan önce onun ilk yudumu almasını bekliyorum. Zaten iki shot içtiğim için ağırdan almam gerekiyor.

"Çocukları seviyor musun?"

Başımı sallıyorum. "Pek sayılmaz," diye şaka yapıyorum ve o da gülüyor.

Bu beni iyi hissettiriyor. Burada ne yaptığımı bilen biri var mı diye merak ederek etrafıma bakıyorum ama o beni durduruyor.

"Hayır."

Gözlerim ona kayıyor.

"Gözlerin bende kalsın," diyor sert, alçak bir sesle ve bir an için içimdeki her şey donuyor. "Başka kimseye bakma. Burada benimlesin."

Kırmızı dudaklarımı yalıyorum ve bakışları hareketi takip ederek düşüyor. "Tek gördüğüm sensin," diyorum. En iyi cümlem değil ama kısa ve basit olması işe yarıyor.

İçkilerimizi bitirene kadar gereksiz sohbetler ediyoruz ve sonra bir bakıyorum, kapıcıdan paltolarımızı alıp asansöre doğru yürürken elimi tutuyor.

Daha asansör kapıları kapanmadan üzerime atladı ve bu beni çok korkuttu. Köşeye düşüyoruz ve başımı duvara çarpıyorum. Göğüslerimi tutup acı verici bir şekilde sıkarken fark etmemiş gibi görünüyor. Sızlanıyorum, kabul ediyorum. Nefesim kesiliyor ve sıkılı ellerim onun omuzlarını buluyor. Kaskatı kesildim ama balo gecesindeki bir bakire gibi devam etmeye çalışıyorum. Dışlerini boynumun kıvrımına batırıyor ve ben tekrar gerilirken, diğer eli küstahça elbisemin altına uzanıyor ve amımı

Acı. Neredeyse homurdanacaktım. Bunun yerine dişlerimi sıkıyorum ve zımpara kağıdı gibi kuruyup içim titrerken nasıl seks yapacağımızı merak ediyorum.

"Lanet olası ıslak, tıpkı gerçek bir fahişenin olması gerektiği gibi." Ses tonu kötü niyetle dolu ve birkaç saniye önce dışarıda birlikte içki içtiğim hoş adamdan hiç de farklı değil.

İfadesine kaşlarımı çatıyorum, sonra Natalie'nin gitmeden önce kayganlaştırıcı olarak hindistan cevizi yağı kullandığını hatırlıyorum ve kaygımın bir kısmı hafifliyor.

Ona tek gecelik bir ilişki gibi davran.

Üzerimdeydi, tüm boğucu ağırlığını üzerime yüklemişti. Asansörün kapıları açılıyor ve otel odasına doğru yürümeye başlıyoruz. Tanrıya şükür topuklu ayakkabılarla nasıl yürüneceğini biliyorum ve ayaklarım takılıp düşmüyor. Kapıya yaklaştıkça midemdeki endişe daha da artıyor. Onu bastırıyorum ve kendime tüm bunların yakında biteceğini söylüyorum. Bu da sürecin bir parçası olmalı. Öyle değil mi? Vücudunu para için satan birinin ilk seferinde ya da ilk birkaç seferinde bu konuda rahat olduğunu düşünemiyorum.

Sekiz bin dolar. Sekiz bin dolar kazanacaksın.

Göz açıp kapayıncaya kadar onun odasına giriyoruz ve daha kapı kapanmadan beni duvara itiyor. Kafam duvara çarptı ve onu tutmak için uzandım. Gece bitmeden beyin sarsıntısı geçireceğim. Ağzı benimkinin üzerinde ve tek tattığım mentollü sigara, ki bu komik çünkü dışarıda sadece fenerlerden gelen gazyağı kokusunu alabiliyordum.

Beni hırpalıyor ve kontrolü özensiz bir şekilde ele geçirdiği için işleri iyi idare edemiyorum gibi görünüyor. Elbisemin üst kısmını aşağı doğru çekiyor ve göğüslerim ortaya çıkıyor. Üzerlerinde serin bir hava esiyor ve çıplak bedenimi kabaca kavradığında içimde bir şeyler uyanıyor. Karnım sertleşiyor. Meme uçlarımı zevk noktasını geçecek şekilde büküyor ve ben ellerini tokatlayarak uzaklaştırıyorum. Derin bir nefes alarak güç kullanıyorum ve onu üzerimden itiyorum, ama bunu tiksiniş gibi yapmıyorum, tiksiniş olsam bile. Sanki ön sevişmeye bile katlanamayacak kadar cinsel olarak hüsrana uğramışım gibi yapıyorum. Sanki şu anda, şu saniye onun sikinin içimde olmasına ihtiyacım varmış gibi davranıyorum.

Ve işe yarıyor.

Bu oyunu ben de oynayabilirim, göt herif.

Geri çekilip bana gücenmiş gibi bakıyor ama ben hızla hareket edip onu duvara doğru itiyorum. Ellerimi pantolonunun ön kısmına sokuyorum ve sikinin çoktan sertleşmiş olduğunu görüyorum, sıkıyorum ve yavaşça mastürbasyon yapıyorum. Eğer biraz kontrol sağlayabilirsem, sanırım iyi olacağım. Orta büyüklükte, bu da beni anında sakinleştiriyor çünkü bana zarar vermeyeceğini biliyorum. Daha büyükleri de olmuştu.

Vücuduna doğru eğilerek, onun bana yaptığı gibi boynunun yan tarafını ısıyorum.

"Şimdiden benim için sertleştin mi bebeğim?" Diyorum, sesim bir kedi yavrusunun mırıltısına benziyor. Beni sertçe geri itiyor ve bu sefer neredeyse topuklarımın üzerinde tökezliyorum. "Dizlerinin üzerine çök ve beni em, seni sürtük."

Bozulma muhabbetlerinden pek hoşlanmıyorum. Benim tarzım değil. Sürtük, fahişe ya da kevaşe gibi isimlerle çağrılmak beni hiçbir zaman tahrik etmedi.

Ama sekiz bin dolar için olabilir.

Beni dizlerimin üzerine itiyor ve ereksiyonunu serbest bırakmak için pantolonunun kemerini çözüyorum. Ellerim biraz titriyor ve umarım fark etmez.

Elimi uzattım. "Prezervatif, büyük baba."

Seçtiğim kelimeler yüzünden ölmek istiyorum. Aşağılandığım i ç i n değil, daha önce bir erkekle hiç böyle konuşmadığım ve bunu komik ve onun için utanç verici bulduğum için. Ama tabii ki bunu belli etmiyorum.

Elime bir prezervatif sıkıştırıyor, çünkü korunmadan ona oral seks yapmamın imkanı yok. Ona taktım. Daha ağzıma gireli üç saniye bile olmamıştı ki etli elleri başımın arkasını buldu ve sikini gırtlığıma kadar soktu. Davranışları yüzünden içimden ısırma geliyor ama yüzüme hızlı bir tekme yemek de istemiyorum. Kalçalarını iğrenç bir şekilde hızlıca pompalıyor ve homurdanıyor, onu daha sert emmesi gereken pis küçük fahişesi olduğuma dair küfürler yağıdırıyor. Gözlerim sulanmaya başladı. Tanrıya şükür öğürme refleksim yerinde.

Evet, bu işe yaramayacak.

Geri çekiyorum, böylece ağzımdan çıkıyor ve saçlarımı düzeltiyorum, böylece ona bakabiliyorum. Bileğimi bükerek onu okşamaya başladım.

"Sana ne kadar iyi olabileceğimi göstermeme izin ver," diyorum, sesim boğuk ve baştan çıkarıcı. "Seni tatmin etmeme izin ver, bebeğim." Yoğun bakışları beni rahatsız ediyor ama korktuğumu belli etmeden onu sert ve yavaş bir şekilde okşuyorum. Bana en ufak bir yeşil ışık yakıyor ve ben de ona şimdiye kadarki en iyi oral seksi yapmayı görev edinerek eğiliyorum.

Vücudunun uysal ve yumuşak olması ve dilimin sunduğu her şeyi hissetmesi uzun sürmüyor. İnlemeye başlıyor ve ağzımla birlikte kalçalarını yavaşça hareket ettiriyor. Avucumun içindeki ağır torbası sıkılaşıyor. Tam boşalmak üzere olduğunu düşündüğüm anda beni nazıkçe geri çekiyor ve aşağıya bakıyor. Ona bakarken dudaklarım şişiyor. Gözleri parlıyor, ya uyuşturucu kullanıyor ya da ona yaptığım şeyi seviyor.

"Kıyafetlerini çıkar," diyor nefes nefese. "Dizlerinin üzerine çökmeni istiyorum. Bacaklarını aç ve kıcını arkaya yasla ki

Sen sikimi ağızına alırken ben de aynada pis amını sikeceğim. Sonra seni iyi bir sürtük gibi becereceğim."

İlk gece seks yapmaktan kaçmak buraya kadarmış.

NINETEEN

Sanctuary Cove'a gitmek için şehir arabasına binmiyorum. Bunun yerine, zihnimi boşaltmak için birkaç blok yürüyorum ve kapıların önünde durduğumda insanların ne yaptığını anlayıp anlamayacağını merak ediyorum.

Dün gece eve geldiğimde Natalie'yle konuşmaya fırsat bulamadım. Saat gece yarısını çoktan geçmişti ve o çoktan uyumuştı, ben de duş aldım, vücudumu kıpkırmızı olana kadar fırçaladım ve sonra da uyudum. Ben dersteyken bana birkaç mesaj gönderdi ama cevap veremedim. Ne olduğunu öğrenmek için can attığını biliyorum ve ona profesyonel bir fahişe olarak geçirdiğim ilk geceyi anlatmak için sabırsızlanıyorum. Ben de hala olanlara inanamıyorum ve duygularımı konuşarak açığa çıkarmam gerekiyor.

Nat'e sevdiğimiz küçük bir Akdeniz mekanında akşam yemeğinde buluşmak için hızlı bir mesaj gönderiyorum, sonra kapıyı çalmadan önce kendimi sabitliyorum.

Birinin izleyip izlemediğini görmek için omzumun üzerinden bir bakış attığımda, bir tuğla binaya yaslanmış altmışlı yaşlarında görünen yaşlı bir kadınla göz göze geliyorum. Paltosu lekeli ve etrafı muhtemelen tüm hayatını içeren bağlı beyaz plastik torbalarla çevrili. Gri bakışlarındaki keder rahatsız edici ve ben de arkamı dönmek zorunda kalıyorum. Kolaylıkla benim büyükannem olabilirdi. Bir sosyal güvenlik çeki eksik ve büyükannem sokakta olabilir. Hayır. Bunun olmasına asla izin vermem. Bu yüzden buradayım. Onun için ve kendim için.

Geçen seferki kapıcı beni karşılıyor. Onaylamak için çenesini eğiyor ve beni doğrudan Christine'in ofisine götürüyor. *Vogue* dergisinden fırlamış gibi görünen bir başka lüks oda. Bir masanın arkasında oturmuş evrak işleriyle uğraşırken başını kaldırıyor. Gözlerimiz buluşuyor ve Sanctuary Cove'a en son gittiğimde olanları hatırlıyorum. Yanaklarım alev alev yanıyor. İlk kız kıza seksimi düşününce biraz ürperiyorum. Şehvetli gözlerinin vücudumda gezinmesinden onun da bunu düşündüğünü anlayabiliyorum.

Kafam çok karışık. Bana bakmasını seviyorum, her ne kadar yanlış hissetsem de.

Sanctuary Cove kıyafeti giymediğimin farkındayım ama altı saattir okuldaydım ve sıkıntılı kot pantolonum ve I HEART NEW YORK kazağım şu anda işime yarıyor. Saçlarım şirin bir at kuyruğu şeklinde ve sadece biraz makyajlıyım, bu da beni her şeyden daha doğal gösteriyor.

Ağzının köşesi hafifçe kıvrılıyor ve midemde bir çarpıntıya neden oluyor.
"Valentina, seni görmek bir zevk," diyor sesi ipeksi. Eliyle bir sandalyeyi işaret ediyor. "Oturun."

"Merhaba," diyorum biraz utanarak. Ona Bayan Christine olarak mı yoksa sadece Christine olarak mı hitap etmem gerektiğinden emin değilim.

"Demek okul öncesi öğretmenisin."

Solgunum. Bir soru değil, daha ziyade bir ifade ve bu beni sinirlendiriyor. Bundan rahatsız olmuş gibi görünmüyor, ama eğlenmiş de değil, bu yüzden başımın belada olup olmadığını anlayamıyorum.

Yutkunarak paniğimi gizliyorum ve ürkek bir gülümseme sunuyorum. "Aklıma gelen ilk şey buydu ve asla yapmayacağım bir şeydi, bu yüzden sorun olmayacağını düşündüm. Çocuk bile istemiyorum."

"Tabii ki. Size soru sorulduğunda hazır bir kılıfınızın olması iyi olur."

"İstersen değiştirebilirim. Pasta şefi ya da çiçekçi olabilirim. Nasıl isterseniz."

Başını iki yana sallar. "Buna gerek yok. Gergin miydin?" "Evet, çok."

"Daha fazla iş yapmaya başladığında daha kolay olacak, eğer istediğin buysa," diyor, göz temasını hiç kesmeden. Gözünü bile kırpmıyor.

Başımı salladım. "Evet."

Kendimi spot ışıklarının altında gibi hissediyorum. Sakin kalmaya çalışmak beklediğimden daha zor oluyor.

Christine masasına uzandı ve reçeteye benzeyen bir şişe çıkardı. Biraz salladıktan sonra bana uzattı. Etiket yok, talimat yok, ama neden olsun ki? Belli ki bir doktordan gelmemiş.

"Her işten bir saat önce bir tane alın."

Şeffaf turuncu şişeye uzandım. "Nedir bu?"

"Percocet. Natalia sana bir tane verdiğini söyledi ama bence daha rahat olana kadar daha güçlü bir doza ihtiyacın var. Eğer biterse, benden biraz daha iste."

İçimden bir ses söylediklerinde anlattığından daha fazlası olduğunu söylüyor. John'un şikayet edip etmediğini merak etmekten kendimi alamıyorum.

"Yanlış bir şey mi yaptım?" Sessizce sordum.

Dudakları birbirine yapışıyor, gözleri gizli gerçeğe parlıyor. "Hayır, ama kızlarımın amatör gibi davranmasını istemiyorum. Bir sürü erkekle yattın. Sana dokunulduğunda titrememeli ya da bir hayvan gibi homurdanmamalısın. Erkekler Sanctuary Cove'a üye olmak için çok para ödüyor Valentina. Tecrübeli kadınlar istiyorlar." Bakışları sesiyle birlikte düşüyor. "Aleti küçük olsa ve içinde olup olmadığını anlayamasan bile çok hoşuna gidiyormuş gibi davran. Ona bir kral gibi hissettir, sanki ona hayatının en iyi seksini yapıyormuşsun gibi. Bir porno yıldızı gibi inlemeyin. Altımda nasıl inlediğini ve sızlandığını hatırlıyor musun? Müşteri için de böyle olmalı. Dilimi amının üzerinde hayal etmen gerekiyorsa, öyle olsun."

Kızarıyorum ve aşağı bakıyorum. Vücudum ısınıyor ve kazağımın içinde anında sıcaklıyorum. Benden memnun olmadığını biliyordum. Hissettim ama tek yapabildiğim başımı sallamak oldu. *Titriyordum*, gergindim ve dün gece sesim biraz kötü çıkmış olabilir. Sanırım ne yapmam gerektiğine ve onu nasıl etkileyeceğime odaklanmıştım ve bunun bana geri tepeceğini fark etmemiştim. Gürültü yapıp yapmamam gerektiğini bilmiyordum. İstedikini yapmasına izin mi vermeliydim yoksa kontrolü ele mi almalıydım, ilgi mi göstermeliydim bilmiyordum. Bunu sadece işteki ilk gecem olarak görmüş ve öğrenebildiğim kadar çok şey öğrenmeye çalışmıştım.

sinek.

"Anlıyorum. Bir daha olmayacak."

Gözleri alev alev yanıyor. Zayıf biri olsa sinerdi, ama ben kendimi çelikleştirip ona sabit bir bakış atmaya zorluyorum.

"Çok fazla şans vermem." "İyi bir meydan okumayı severim."

Masasının üzerinden bir zarfı bana doğru kaydırırken yüzünde bir şey parlıyor. Fransız manikürlü tırnaklarını zarfı almamı engellemek için üzerinde tutuyor.

"Bunu bir kerede bir banka hesabına yatırmayın. Her seferinde biraz ya da ihtiyacınız olan her şey için nakit ödeme yapmaya çalışın. Bazı kızlar offshore hesaplar açıyor, eğer ihtiyaç duyarsan bunu araştırabilirsin." Gitmesine izin verdi ve arkasına yaslandı.

"Teşekkür ederim," diyorum ve zarfı çantama atıyorum. Zarf tahmin ettiğim kadar kalın değil ama saymak için sabırsızlanıyorum. Gerçi eve gidene kadar sayamayacağım. New York'ta böyle para göstermek soyulmak için kesin bir yoldur.

Christine gözlerini benden ayırmıyor. "Haftada kaç gün çalışmak istiyorsun?"

"Bana ne vermek istersen kabul ederim. Hafta sonları istediğim zaman her şey için özgürüm. Hafta içi akşamları olmak zorunda."

"Seyahat etmek istiyor musunuz?"

Sorusunu değerlendirdim. "Derslerimi aksatmayacaksa neden olmasın, anlamıyorum. Bu yaygın bir şey mi?"

Bana cevap vermiyor. "Bir sonraki işin için sana mesaj atacağım. Herhangi bir sorunuz var mı?"

"Hayır," diyorum ve ayağa kalkıyorum. "İkinci şans için teşekkür ederim. Pişman olmayacaksın."

Ayrılmadan hemen önce adımı seslendi ve omzumun üzerinden baktım.

"Buradaki herkesten daha iyi sakso çektiğini söyledi. İnan bana, kızların çoğuyla birlikte oldu, o yüzden bu bir iltifat." Dudakları seğiriyor. Gururlu görünüyor.

En azından doğru bir şey yapmıştım.

Metroya geri dönmeden önce Dominik'te küçük bir yerde duruyorum ve menülerindeki en popüler yemeği sipariş ediyorum. Parasını ödeyip dışarı çıkıyorum ve strafor kabı daha önce olduğu gibi aynı yerde oturan kadına 100 dolarlık bir banknotla birlikte uzatıyorum. Bu şehirde çok fazla insan aç ve kalbim onlar için kan ağlıyor.

Neredeyse bir saat sonra, nihayet Natalie ile yemeğe oturuyorum.

"Öyle mi dedi?" diye soruyor, dikkatle dinleyerek. "Yani, genelde herkese ilk başta sert davranır, ta ki kendi yollarını bulana kadar."

Başımı salladım. "Buna ne diyeceğim? Teşekkürler gibi mi? İyi sakso çektiğimi bildiğim için memnun oldum mu? Sanırım O oyunum üzerinde çalışmalıyım. Görünüşe göre nasıl numara yapacağımı bilmiyorum." Hayal kırıklığıyla nefes veriyorum. "Nat, sanki kahvaltıda koca bir karton Newport sigarası içmiş gibiydi. Homurdanıyor ve ölüyormuş gibi sesler çıkarıyordu. Tüylerim diken diken oldu. Nalları dikmek üzere olup olmadığını anlamak için sürekli omzunun üzerinden bakarken nasıl numara yaparsın?"

Natalie o kadar çok gülüyor ki gözleri yaşıyor.

"Bu korkunç," diyor nefesini tuttuğunda. "Sanırım sadece paraya odaklanıyorsun. Performans için para alıyorsun. Ne kadar iyi olursan, o kadar çok alırsın. Ve bir kez para kazanmaya başladığında, daha fazlasını isteyeceksin ve onu elde etmek için daha da çok çalışacaksın. Bağımlılık yapıyor."

Caddenin karşısına bakıyorum ve birinin kırmızı ışıktaki geçtiğini görüyorum. "Sonra kendini kirli hissettin mi? Utanç verici?"

Saçlarını kulağının arkasına atarak başını sallıyor. "Evet, yaptım ama bu normal. Kirin akıp gitmesi için muhtemelen birkaç kez yıkamak gerekmiştir. I

Yani, hiçbir zaman tamamen geçmez. Sadece kolaylaşıyor. Dinleyin, çoğunlukla temiz giyimli adamlar, pis serseriler değiller, bu yüzden gördüğüm kadarıyla her zaman daha kötüsü de olabilir."

Kollarımı ovuşturuyorum, kendimi tutuyorum. "Haklısın. Dün gece eve geldiğimde hissettiklerimden nefret ettim. Duş soğuyana kadar duşta kaldım."

Natalie suyundan bir yudum alır. "Kulağa doğru geliyor. Gittikçe kolaylaşacak... tabii sen istemiyorsan?"

"Hayır, biliyorum. Tekrar yapabilirim. Seks benim için önemli bir şey değil. Sadece seks, anlıyor musun? Karşılıksız seks, her zamanki gibi, sadece para söz konusu. Bu hiçbir şeyi değiştirmemeli ama değiştiriyor," diyorum ve o da başıyla onaylıyor. "Sadece çok gergin ve panik olmamalıyım... ve biraz kirli olmalıyım. Sanırım kurallara ve ne yapıp ne yapmamam gerektiğine çok fazla odaklanıyordum."

"Pek çok kız geri dönmüyor, ki bu anlaşılabilir bir durum. Kalbi zayıf olanlara göre değil. Bunu yapmak için düşük prensiplere sahip olmanız gerekiyor."

"Ya da fakir ve zor durumda olun ve bir kez olsun endişelenmek istemeyin."

Elindeki su bardağını bana doğru uzatıyor. Buz küpleri birbirine çarpıyor. "Bu da var. Sence neden bu kadar çok kadın striptiz yapıyor? Para iyi ve hızlı, ayrıca güvenlik istiyorlar."

Yemek yerken Natalie'nin sözlerini düşünüyorum. Acaba daha kolay olacak mı, sonrasında kendimi iğrenç hissetmeyeceğim bir noktaya gelebilecek miyim? En azından biraz. Seks ticaretinde çalışan birinin kendini normal hissedebileceğini düşünemiyorum. Bıraktıktan uzun süre sonra bile utanç hissedeceğini düşünüyorum. Ama aynı zamanda, hayatlarının hiç kimsenin konuşmaktan gurur duymadığı bir döneminden geçip yine de zirveye çıkmanın bir güç duygusu verebileceğini düşünüyorum.

"Sanırım bir çözüm buldum. Eğer üç işten sonra kendimi farklı hissetmezsem, çekip gideceğim ve kendime ve Grammy'ye bakmak için başkalarını kazıklamaktansa, iliklerime kadar çalışmaya geri döneceğim."

"Yapmanız gereken buysa, yapın. Bence bu iyi bir fikir, gerçekten. Şu O meselesi hakkında ne yapacaksınız?" diye soruyor ve sıcak ekmeği baharatlı humusa batırıyor.

"Hiçbir fikrim yok. Antrenman mı?"

Gözleri parlıyor ve kulaktan kulağa sırtıyor. "Sen denerken sana gülmek için orada olabilir miyim?"

Pipet ambalajımı paketleyip ona fırlatıyorum. "Sen bir pisliksin. Tabii ki."

Hesap geldi ve ilk kez kolaylıkla ödedim. Ödeyebildiğim için kendimi iyi hissediyorum, sonra birlikte dairemize dönüyoruz.

İçeri girip kapıyı kilitledikten sonra eski bir defter çıkarıyorum ve Natalie yeni param için derin bir kare oymama yardım ediyor. Sekiz bin dolar, tıpkı Christine'in söz verdiği gibi. Yüzlükleri binlik desteler halinde sarıyorum ve ilk işimi temsil etmesi için her bir destenin üzerine siyah bir kalemle bir rakamını yazıyorum, sonra desteleri defterin içine yerleştirip kapatıyorum.

Günah ve fırsatlarla dolu bir şehirde yaşarken, her zaman burada başarabilirsem her yerde başarabilirim izlenimi edindim.

Ve yapardım.

Ne olursa olsun, New York'un en iyi şekilde yararlandığı bir başka istatistik olmayı reddediyorum.

Ama yine de hızla böyle biri olmaya başladığımı hissediyordum. Köşede, belirli bir iş saati olmayan, sadece geçinmek için hızlıca para kazanmaya çalışan bir çalışan kız.

YİRMİ

Derse zamanında yetişmeye çalışırken, büyükannemin neden açmadığını merak ederek adresinden telefonuma bakıyorum. Genelde güneş doğmadan önce kedilerini beslemek için kalkar, bu yüzden telefonuna cevap vermemesi oldukça sıra dışı. Bir omuz bana çarpıyor ama özür mırıldanarak yoluma devam ediyorum. Geç kalamam ama cevap vermemesi de midemi bulandırıyor.

Dersten sonra onu tekrar denemeye karar verdim.

Sosyal Bilimler İstatistikleri. Kendi kendime kıkırdıyorum. Sanki derslerimin çoğu yeni işim için bir ön uyarıymış da ben şimdiye kadar farkında değilmişim gibi hissediyorum.

İki saatlik konuşmadan sonra, Grammy hala cevap vermiyor, bu da beni daha çok endişelendiriyor. Bu onun yapacağı bir şey değil. Her zaman cevap verir ya da beni hemen geri arar. Sokakta attığım her adımda, göğsümde alttan alta hızla büyüyen bir korku var. Son dersime doğru ilerlerken mide bulandırıcı bir his çiçek açmaya başlıyor.

Midemdeki endişeli duyguya rağmen, guruldayan midemi yatıştırmak için yakındaki sokak arabalarından birinden simit almak için duruyorum. Dersi asıp metroya atlamayı ve onu kontrol etmeyi düşünürken telefonumda onun adı yanıyor. İçimi bir rahatlama kaplıyor ve telefona h e m e n cevap veriyorum.

"Büyükanne, nerelerdeydin?"

"Oh, tatlım, uyuyakalmışım. Saatin kaç olduğuna inanamıyorum. Uyandığımda kediler ağlıyordu ve bir tanesi yüzümü yalıyordu."

Yüzümü buruşturuyorum. Umarım uyandığımda biri ya da bir şey beni yalıyor olmaz.

yüz.

"Hiç uyumuyorsun," diyorum.

"Sanırım vücudumun dinlenmeye ihtiyacı vardı. Sen iyi misin? Bir sürü iskalama gördüm. arayan kimliğimde. Şimdi beni endişelendirdin. Sen iyi misin? Bir sorun mu var?"

Bir ısırık daha alıyorum. "Ben iyiyim, her şey yolunda. Sadece seni Şükran Günü'nde dışarı çıkarmak için plan yapmak istedim ama sonra cevap vermedin ve ben de endişelendim."

"Aubrey." Neredeyse bıkkın görünüyor ve bu beni gülümsetiyor. "Bana annelik yapmak zorunda değilsin."

"Biliyorum. Her neyse, herhangi bir restoran seçmeni istiyorum."

"Daha bir ay var ve buna gerek yok. Ben pişiririm."

Bunu söyleyeceğini biliyordum. Mutfağında olmayı çok sever.

"Olmaz. Seni dışarı çıkaracağım, hafta sonuna kadar bir yer seç, böylece rezervasyon yaptırabilirim. Şimdi güzel sesini duyduğuma göre tekrar nefes alabilir ve son dersime gidebilirim. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum, tatlım."

Telefonu kapattıktan sonra kraker paketini çöpe atıyorum ve telefonumu çantama, asla arka cebime koymadan, dünyanın en iyi şehrini oluşturan yüksek beton binalardan birine doğru birkaç blok yürüyorum. Konferans salonuna girip oturuyorum.

Sınıf sessizleşirken cep telefonumun titrediğini duyuyorum. Gözlerimi kırıştırarak doğruluyorum ve Grammy'nin beni aradığını düşünerek çantama uzanıyorum, ancak bunun Valentina telefonum olduğunu fark ediyorum.

Kalbim donuyor. Endişe ve korkunun garip bir karışımı midemde dönüp duruyor. Heyecanlıyım ama değilim. Birinin izleyip izlemediğini görmek için odaya bir bakış atıyorum ama kimse yok.

Telefonumu kucağıma koyarak, kilidi açmak ve mesajı okumak için başparmağımı ekranda kaydırıyorum. Kısa ve öz.

Başka bir iş. Bu sefer yedi bin. Ve Sanctuary Cove'da. Müşteri bu kadar para için ne istiyor?

Endişe de işin doğasında var ama midemde çalkalanıyor ve az önce yediğim yemeği taşa çeviriyor. Kahretsin, gerginim. Natalie haklıydı. Sadece iki gün kaldı ve ben de onun gibi bir hafta önceden bilseydim muhtemelen iptal ederdim.

Yedi. Bin. Dolar.

İtiraf etmeliyim ki, para fikrime değiştirmeye başladı.

Bacaklarımı çapraz yapıyorum, ayağım sallanıyor. Parmaklarım titriyor ve beklenti hızla yüzeye çıkıyor. Bunun bir uyarı işareti mi yoksa sadece performans kaygısı mı olduğunu ya da bunun yanlış olduğunu ve bu yüzden cehennemi boylayacağımı bildiğim gerçeğini bilemiyorum.

Derin bir nefes alıyorum, sonra Madam Christine'e işi kabul ettiğime dair bir cevap gönderiyorum. Sonuçta, o ilk pislikten sonra, bu ne kadar kötü olabilirdi ki?

"NATALIE," diye bağırdım telefonda. "Nat? Orada mısın?" Acilen tekrarlıyorum, sesim şokla dolu. Şu anda o kadar rahatsızım ki zar zor cümle kurabiliyorum. "Neredesin?"

"Eve geliyorum. Ne var ne yok? Sesin kabataslak geliyor."

İçimden bir rahatlama geçiyor ve gözlerimi kapatıyorum. Arka planda anahtarlarının şingirdediğini duyuyorum ve sonra bir kapı kapanıyor.

"Çünkü ben öyleyim! Şişeyi çıkar. Bu müşteriyle ne haltlar döndüğünü sana anlatmam gerek. Hayatımda hiç..." Sesim kesiliyor. "Metrodan yeni indim. Birazdan orada olurum."

"Hallediyorum," der ve telefonu kapatır.

Eve dönmek için bir şehir arabasıyla uğraşmadım. Bunun yerine beni en yakın metro girişine bırakmasını sağladım, ardından yeraltından yürüyerek trene atladım ve her zamanki durağıma kadar gittim. Daha hızlıydı ve etrafımda normal insanlar olduğu için kendimi daha iyi hissediyordum.

Metroya giden ve metrodan inen merdivenleri Tom Ford topuklu ayakkabılarımla rekor sürede çıkıyorum. Bu hızla gidersem, sadece istasyon merdivenleri yüzünden bile mahallenin en iyi bacaklarına sahip olacağım. Bir tanesi yüz elli metreden daha alçakta. Yani bir sürü merdiven var.

Natalie koridordan gelen tıkırtıyı duymuş olmalı çünkü kapıyı açtığım anda elinde bir duble tekilayla beni bekliyor. Her şeyi bırakıp ona uzandım. Onu beklemedim. Geri çeviriyorum ve boğazımı yakmasına izin veriyorum. Kollarımdaki tüyler kabarıyor, tüylerim diken diken oluyor. Bir tane daha içmesi için ona el sallıyorum.

"Vay be. Bu John'a ne olduğunu duymak için sabırsızlanıyorum." "Görüp görebileceğin en büyük ucube."

Yanağını şapırdatıyor ve bana bir tane daha uzatıyor, sonra kendisi için bir tane alıyor. "Eminim başınızı döndürecek bazı hikâyelerim vardır."

Gözlerim kısıldı. Bu hikâyenin üstesinden gelebileceğinden emin değilim ama garip bir şekilde gelmesini umuyorum. Belki bu, tüm bunlar hakkında daha iyi hissetmeme yardımcı olur. İkinci kadehi yutuyorum, sonra pompalarımı çekip çıkarıyorum ve bir takırtıyla yere bırakıyorum.

"Ciddi bir Hannibal Lecter fetişi vardı."

Gözlerinin arasında kırıklıklar oluşuyor. "Ne demek istiyorsun?"

Bu kıyafetlerden kurtulmam gerektiği için odama giriyorum. Nat beni takip ederken, çamaşır suyu banyosundan sağ çıkma ihtimalimi düşünüyorum.

"Demek istediğim şu ki" -siktiğim tenimin renginde olduğu için giymemi istediği bej elbisemin askılarını indiriyorum- "Sanctuary Cove'da bir odaya girip kapıyı kilitleme talimatı aldım. Oda buz gibiydi, sanki otuz derece olmalıydı. John'u karanlıkta otururken buldum, çırılçıplaktı ve yüzünde lanet bir maske vardı, Natalie. *Kuzuların Sessizliği*'nde Buffalo Bill'in taktığı maske. Neredeyse odadan kaçacaktım."

Bunu tekrar düşünmek bile kalbimi küt küt attırıyor.
kaburgalar.

Elbiseyi yere koyduktan sonra şifonyerime uzanıyorum ve bir şalvar alıyorum.

kalçamın ortasına kadar inen bir gömlek. Sütyenimin düğmesini açıp onun da düşmesine izin veriyorum. Tişörtü başımdan çekiştirerek yatağıma oturuyorum ve bir dizimi yukarı çekip nereden başlamam gerektiğini anlamaya çalışarak ona bakıyorum. Hâlâ titriyorum ve birinin bana sarılmasına ve beni kollarında sallarken her şeyin yoluna gireceğini söylemesine ihtiyacım varmış gibi hissediyorum. Ayrıca umutsuzca bir duşa ihtiyacım var ama önce bunu çıkarmam gerektiğini hissediyorum.

"Onu o halde bulduğunuzda ne yaptınız?"

"Birincisi, sikini bacaklarının arasına sıkıştırmıştı, o yüzden görmedim bile," diyorum ve Natalie endişeli görünüyor. "Dondum kaldım çünkü gerçekten de öleceğimi ya da deri maskeli, aleti saklı bir ucube tarafından parçalanacağımı sandım."

Sonra kıkırdıyor. "Şaka mı yapıyorsun?"

"Keşke olsaydım. İçeri girer girmez bir bardak kırmızı şarap doldurdu. Sonradan Chianti olduğunu anlayacaktım. Neden doldurduğunu bilmiyorum, çünkü maskesi sayesinde içebilmesinin imkânı yoktu. Her neyse, selam bile vermedi, bir köpeği severken bana boş boş baktı."

Kaşlarını çatıyor. "Bir köpek mi?"

Hararetle başımı sallıyorum. "Evet, filmdeki sevimli, kabarık beyaz olan gibi. O da bana soyunmamı söyledi. Büyütülecek bir şey değil," diyorum omuz silkerek. "Öyle, ama çok yavaş konuşuyor ve çok yavaş soyunmamı istiyor, *ekstra* yavaş gibi çünkü maskenin içinden arkamı dönmemi ve ayak parmaklarıma dokunmak için eğilmemi bağırdı." Bu şok edici bir şey değilmiş gibi davranıyor ve ben de ona anlatırken son derece sinirli olmama rağmen devam ediyorum. "Yanaklarımı açmamı ve ıkmamı istedi. *İkın*, Natalie. Sıçmak zorundaymışsın gibi ıkın." Şimdi gülmeye başlıyor ama ben bunu komik bulmuyorum. "Bütün gece utanç verici ve son derece küçük düşürücüydü. Christine'e beni bir daha asla onun için ayarlamamasını söylemek istedim. Tabii ki bana yedi bin doları verdikten sonra söylemedim." Şimdi daha da çok gülüyor. "Ölmek istedim. Tanrıya şükür o berbat ağdayı yaptırdım."

"Bekle... İttin mi?"

Dudaklarımı düzleştirdim. "Tabii ki gördüm. Omzumun üzerinden onu görebiliyordum. Ben itmeye başlayınca traşlı bacaklarının arasına uzandı ve sikiyle oynamaya başladı."

Ağzını kapatıyor, kurtulmaya çalışan kahkaha nöbetiyle savaşıyor. "Ben de bundan daha kötü hikâyelerim olduğumu sanıyordum."

Kaşlarımı kaldırıp işaret parmağımı havaya kaldırıyorum. "Sonra, kim bilir nereden bir şişe losyon aldı ve sikine sürmeye başladı. Ayağa kalktı ve prezervatifi taktı. Önce kendini köpürttüğü için prezervatifin kayacağını düşündüm ama kaymadı. Bu yüzden eğildim ve sessizce kendimi neyin içine soktuğumu sorguladım, bir sonraki bildiğim şey, kelimenin tam anlamıyla bana o kadar sert çarpıyordu ki öne düştüm ve dışarı çıktı. Duvara çarptım."

"Ram Jam yine vurdu!" diye bağırıyor, gülerek. "Gerçekten düştün mü?"

Dudaklarımı bü z e r e k başımı sallıyorum. İçkinin damarlarımı ısıttığını ve omuzlarımın biraz gevşediğini hissediyorum.

"Evet, başım duvara çarptı ve dizlerimin üzerine düştüm. Muhtemelen bir şişlik var." Uzanıp başıma dokunuyorum ve hissediyorum. "O sırada eğilmekten başka bir şey yapmıyordum, bu yüzden vanilya fasulyesi kokulu aletiyle bana çarptığında tutunacak hiçbir şeyim yoktu. O kadar hazırlıksız y a k a l a n m ı ş t ı m ki ayağa kalkmam bir saniye sürdü. Görünüşe göre yeterince hızlı hareket etmedim çünkü beni saçlarımdan yakaladı ve tenimi giymek istediğini çünkü çok esnek ve yumuşak olduğunu söyledi. Birincisi, bu ne lan? İkincisi, hangi erkek esnek der?"

"Buffalo Bill," diyor gülümseyerek.

"Müşteri gelmeden biz gelemeyiz diye bir kural var ya? Bu deli gibi adamlarla sorun olmaz. Onun gibi bir müşteri daha gelirse, kalıcı olarak kuruyacağım ve Tanrı'nın kız kardeşi olacağım. Her neyse, yılan gibi sesler çıkararak beni becerdikten sonra üzerine losyon sürmemi istedi."

Çenesi düştü. "Tamam. Bunu uyduruyorsun."

"Tanrı şahidim olsun ki, uydurmuyorum."

"Devam et."

"Bana vücuduna losyon sürmemi istediğini söyledi, ben de sürdüm. Tek düşündüğüm bunun için iyi para aldığımdı, yoksa giderdim. Maske takmaya devam ederken her tarafına, her santimine sürmemi istedi. Dikkatinizi çekerim, çok kıllı, bu yüzden üç kat iğrenç. Sonra kendime losyon sürmemi istedi. Kalçalarımı ve vajinamı yavaşça okşamamı istedi ve sonra da ayak parmaklarımı emip ememeyeceğini sordu." Stres dolu bir iç çekiyorum ve tiksintiyle titriyorum. "Ayaklar hakkında ne düşündüğümü biliyorsun, ama yine de izin verdim, çünkü merhaba, para. İş bittiğinde, tereyağı bıçağının kör tarafıyla beni tıraş ediyormuş gibi yapıp yapamayacağını sordu."

Gözleri açılıyor ve kahkahası kesiliyor, yüz ifadesi endişeli bir hal alıyor.

"Tabii ki biliyorum, ama bir noktada zihninde derimi soyduğunu hissettim çünkü gözleri başının arkasına yuvarlandı ve aleti sertleşti. Losyonu vücudumdan sildikten sonra, losyonu ikimize *de tekrar* sürmesini söylediğinde kendime lanet ettim. Tekrar! Bir erkeğin ne kadar losyona ihtiyacı olabilir ki? Nat, zaten plastik kaplı kanepeden kayıyordum ve ikimizi de tekrar yağlamak istemiyordum. Ayrıca, kullanmamı istediği kremin gerçekten güçlü bir kokusu vardı."

"Plastik mi?" Kafası karışmış görünüyor.

"Evet, altmışlı yıllarda insanların yaptığı gibi kanepenin üzerinde şeffaf plastik bir örtü vardı. Üzerinde kayıyor ve aynı zamanda terliyordum."

"Bu çok tuhaf."

"Evet, ben de başımı sallayarak ona daha fazla losyon sürmemesini söyledim. Tekrar sahte tıraş olmak istemiyordum ve onun da bu yöne gideceğini biliyordum. İlk seferinde tereyağı bıçağıyla mallarıma çok yaklaştı."

Natalie'nin yüzü düştü ve sanki az önce ona adamı öldürdüğümü söylemişim gibi soldu. Buna iznimiz olmadığını biliyorum ama bazı şeylere hayır diyebileceğimi fark ediyorum. Kuralların canı cehenneme.

"Ona hayır mı dedin? Bana söylemediğini söyle." Sesi korku doluydu.

"Evet, yaptım. O lanet bıçakla gergindim! Sırtımı bile 'tıraş etti' ve çıkış bölgeye çok yaklaştı. Sakın bana 'Evet, lütfen daha fazla ver' dediğini söyleme. Beni bıçaklamayacağını nereden bileyim?"

Dudaklarını büzüyor. "Haklısın ama Christine'e giderse hiç şaşırmam."

Bir an duraksadım ve sahtekâr Buffalo Bill'in sürüngen gösterisinin finalini düşündüm.

"Ona gitmeyecek. Bu konuda bana güvenebilirsiniz."

Kaşları çatıldı. "Ne demek istiyorsun?"

"Ona hayır dediğimde ve başımı salladığımda, 'Ya losyonu cildine sürer ya da tekrar siki alır' dedi."

Durup derin bir nefes alıyorum, hayatımın neden böyle olduğunu ve bunu hak etmek için ne yaptığımı merak ediyorum. Natalie ağzını kapatıyor, hayatımın en kötü gecesine gülmemeye çalışıyor.

Sesimi alçaltarak omuzlarım öne doğru düşüyor ve kederli bir şekilde "Yine siki aldım" diyorum.

YİRMİ BİR

Bayan Christine'den bütün bir hafta boyunca haber alamadım, ki bu da bir lütuftu. Muhtemelen bana gönderdiği son test John'un sertifikalı olduğunu biliyordur. Kızların hiçbirinin onunla çalışmak istemediğine dair bütün bir iş ücretine bahse girerim.

Natalie, Christine'in bunu bazen yaptığını söyledi - kızlarının asla izin istemeyeceğini bildiği için, eğer müşteri diğerlerinden daha talepkârsa, bazen onlara yeni bir iş için mesaj atmadan önce dinlenmeleri için birkaç gün veriyormuş. Sanırım bu onun nazik olma yöntemi.

Şimdiye kadar üçte iki yaptım. İlk iş fena değildi, ancak ikinci çılgınlık, çok para kazanmayı umursamadan çekip gitmek istememe yetti. Ancak ben de hemen pes edecek bir tip değilim, bu yüzden üç işe girme planıma sadık kalıyorum. Christine bana bir değerlendirme yapıyor olabilir, ama ben de ona ve kendime bir değerlendirme yapıyordum.

İşte bu yüzden şu anda Bryant Park'taki özel bir etkinliğe girmiş, bir masada elinde içkisiyle duran tuzlu ve biberli saçlı bir adamı arıyorum. Zor olacağını düşünmüştüm ama onu hemen arkamdan fark ettim ve olduğum yerde durdum.

O beni göremiyor ama ben onu görebiliyorum. Uzun boylu, neyse ki benden uzun ve öküz gibi yapılı. Christine'in tarif ettiği tuz ve karabiberden çok daha fazla gümüş rengiyle tozlanmış saçlarıyla benden çok daha yaşlı olduğunu hayal ediyorum. Özel dikim lacivert bir takım elbise giymiş, elinde bir kadehle uzun, yuvarlak bir masaya rahatça yaslanmış. Bardağını çevirişinde zarif bir şey var, kehribar rengi sıvı neredeyse hiç hareket etmiyor... sonra parmağındaki kalın altın bant gözüme çarpıyor.

Evliyim. Doğal olarak.

Natalie müşterilerinin yüzde doksanının evli olduğunu söylemişti ama bu tür kamuya açık etkinliklere eşleri olmadan katılmaları normal miydi?

Derin bir nefes alarak ona doğru yürüdüm ve kendimi Christine'in bir başka tuzağına **k a r ş ı** zihinsel olarak hazırladım.

Üç numaralı kişisel test, işte geliyorum.

Yeni boyanmış kırmızı dudaklarımı yalarken, daha önce aldığım Percocet sayesinde sinirlerim yatışıyor. Hap tek başına yeterince güçlü olduğu için votka shot'larını atlamıştım. İkisini karıştırmanın beni nasıl etkileyeceğinden emin değildim. En son isteyeceğim şey beyaz kız gibi sarhoş görünmek.

Ona yaklaşırken karnım beklentiyle çırpınıyor. Parmaklarımı silkeliyorum ve sonra bir elimi sırtına koyuyorum, takım elbisesinin altındaki gücünü hissediyorum. Onunla yüzleşmek için etrafında döndüğümde dimdik duruyor.

"Valentina?" diye soruyor, sesi karnımın içinde bir şeylerin bir puronun duman izleri gibi dönmesine neden oluyor.

Gülümsüyorum ve başımı sallıyorum.

"Kahretsin, harikasın. Sen... Söyleyecek söz bulamıyorum." Sesi alçak ve boğazının arkasından geliyor ve sıcak karamel gibi üzerime çöküyor. R'lerini telaffuz etmiyor, bu da bana onun doğma büyüme bir New Yorklu olduğunu söylüyor.

Ağır New York aksanlı erkekler -erkekler değil- benim zayıf noktam. Çok seksi ve her seferinde tüylerimi diken diken ediyor.

Gözleri vücudumu boydan boya tarıyor ve sanki beni çıplak hayal ediyormuş gibi hissediyorum. Elim tutuyor ve beni kendine çekiyor, eski sevgililerimiz gibi yanağımdan öpüyor.

Bu muhtemelen Natalie'nin bana anlattıklarına dayanarak Christine'den aldığım en büyük ve tahmin etmem gerekirse son test.

Sadece vücudu benimkine karşı tuğla gibi sağlam değil, aynı zamanda ilahi kokuyor. Kolonyası afrodizyak gibi ve içinde yıkanmak istiyorum. En ufak bir limon ve bir tutam bergamot ile biraz süslü ahşap ipucu yakalıyorum, ki çoğu insan nefret etse de ben bunu seviyorum. Sofistike ama seksi. Nefis kokusunun yanı sıra, sakalı ve bıyığı da ona çok yakışıyor. Gözleri yaştan ve deneyimden gelen bilgiyle olgunlaşmış.

Christine bana bu gümüş tilkiyi bilerek gönderdi. Gönderdiğini biliyorum. Ne yazık ki onun sınavını geçeceğim.

"Merhaba," diyorum, sesim biraz boğuk çıkıyor.

Peygamber çiçeği mavisi gözleri memnun olmuş gibi yüzümü inceliyor ve gülümsemem derinleşiyor. Yanaklarım ateşle kızardığında neredeyse başka tarafa bakmak istiyorum. Parmaklarını benimkilerle birleştiriyor, teninin baştan çıkarıcı fırçası midemi bulandırıyor. Başparmağı elimin üstünü nazikçe okşuyor. İleri gidiyor, bu hoşuma gidiyor.

"Ben James Riviera," diyor gözlerini benimkilerden ayıramadan. "Üşüdün mü? Sana ceketimi vereyim."

Temasımızı kesmeye çalışıyor ama ben içgüdüsel olarak bir adım daha yaklaşıp elimi üzerine koyuyorum. Avucum geniş göğsünde gezinirken parmak uçlarımın altındaki ısı cızırdıyor ve ona iyi olduğumu hissettiriyor. Vücudum kendi kendine hareket ediyor, kendimi bile şaşırtıyor.

"Gerek yok. Üşümüyorum."

Kaşları çatıldı. "Emin misin? Benim için sakıncası yok."

Onun endişesi karşısında gözlerim yumuşuyor. "İyi bir içkinin ısıtamayacağı bir şey yok zaten."

Tanrı aşkına, yere yığılmadan önce bana bir içki getirin. İçimden bir ses sinirlerimin bu işlerin hiçbirinde geçmeyeceğini söylüyor, özellikle de müşteri gerçekten çekici olduğunda. Ve James... İlk görüşte kanımı şehvetle kaynatan iri yarı bir adam.

James içkisini bana doğru kaydırıyor. "Konyak mı?"

Gülümsemem biraz utangaç ve umarım fark etmez.

"Aslında daha önce hiç konyak içmedim."

Başını yana eğiyor, çarpıcı bakışları beni içine çekiyor. "Benimkini dene. Beğenirsen sana da bir tane sipariş ederim. Beğenmezsen, ne istersen sipariş edebilirsin."

Bardağı dudaklarıma götürdüğümde James eğilip fısıldarken tereddüt ediyorum: "Ne zaman istersen sana paltomu veririm ama reddettiğine sevindim. Güzellikini örtmek utanç verici olurdu. Bu elbise seni tamamlıyor. Bana Yunan tanrıçası Afrodite'yi hatırlatıyorsun."

Kirpiklerim kızaran yanaklarıma düşüyor. Parmakları benimkilerin etrafında sıklaşıyor. Hâlâ elimi okşuyor ve bunda hoşuma giden bir şey var. Bu sabah elbiseyi giydiğimde çok heyecanlandım. Natalie'yle kıyafet alışverişine çıktığımızda aşık olduğum turuncu ve yeşil fularlı elbiseyi. Elbisenin kumaşı bacaklarımda uçuşuyor ve üst kısmı göğüslerime tam oturuyor. Beni seksi hissettiriyor.

Oyun yüzümü takınmanın zamanı geldi.

"Afrodite mi? Bence bundan daha iyisini yapabilirsin."

Gözlerinin kenarları kırışıyor. "Peitho. Baştan çıkarma ve ikna tanrıçası." Duraklıyor. "Afrodite'in hizmetçisiydi."

"James... Eminim bunu bütün kızlara söylüyorsunuzdur," diyorum nazlanarak.

Gıcır gıcır beyaz gömleğinin üst iki düğmesi açık ve göğüs kollarına bir göz atıyorum.

Başını kararlı bir şekilde sallıyor. "Yapmıyorum. Ben de şekerleme yapmıyorum. Bunu kimin tasarladığını sormaya çok yaklaştım, böylece senin için gümrük yaptırabilirim. Bahse girerim Şeytan'ın kendisini bile bunun içine sokabilirsin."

Kaşları kalkıyor ve ona arkamı dönerek bakıyorum. Sırt dekolteli elbisemi görünce bakışları yoğunlaşıyor ve yüzümde memnun bir gülümseme beliriyor. Elbise kuyruk sokumumun hemen üzerine kadar geliyor, sırtımı çoğunlukla çıplak bırakıyor, ince, çapraz ipler onu bir arada tutuyor.

Omuzlar. James boğazının derinliklerinde beni böyle görmekten mutluluk duyuyormuş gibi inliyor ve lanet olsun, bu çok ateşliydi. Böyle hissetmemem gerektiğini biliyorum ama hissediyorum. Birkaç dakika içinde bana bakışı, içimde kesinlikle muhteşem hissetmeme neden oldu, ki bu o ana kadar ihtiyacım olduğunu bilmediğim bir şeydi. Onun tepkisi daha önce kendime duyduğum tiksintiyi örtüyor ve ben de bundan zevk alıyorum.

"Bu elbiseyle beni öldürmeye çalışıyorsun," diyor kulağıma doğru eğilerek. "Çok seksisin prenses."

Prens. Kıkırdıyorum. Bu lakattan nefret ediyorum ama söyleyiş tarzıyla işe yarıyor.

"Beğendiğine sevindim. Dürüst olmak gerekirse siz de oldukça şık görünüyorsunuz."

Gözlerimin yavaşça vücudunun uzunluğunu aldığından emin oluyorum, ona bunu gerçekten kastettiğimi gösteriyorum.

Bana doğru eğilip kulağıma doğru fısıldıyor. "Şu anda halka açık bir yerde olmamız iyi bir şey, yoksa o elbiseyi üzerinden yırtıp atardım." O konuşurken sakalları tenimi gıdıklıyor ve ben de ona doğru eğilerek bu hissin tadını çıkarıyorum.

Bütün kızlara söylediğinden emin olduğum bir cümle daha, ama yine de iltifatı kabul ediyorum. Alabileceğim tüm övgülere ihtiyacım var.

"Beğendiğine sevindim. Çiçek desenine ve kumaşına bayıldım."

"Üzerindeki görünüşüne aşığım." James boğazını temizler ve hâlâ içkisini tutan elimi işaret ediyor. "Konyak hakkında ne düşündüğünü bilmek istiyorum. Bana ne koktuğunu ve dilinde nasıl bir tat bıraktığını söyle."

Elime bakıyorum. Bardağı tuttuğumu unutmuşum, ama benimle gerçek bir konuşma yapmaya çalışması ilginç geliyor.

Gözlerimiz buluşuyor ve ben bardağın arkasından sırtıyorum. Sıvıyı döndürerek bardağın kenarlarını her iyi alkolün yapması gerektiği gibi kaplıyor ve koku beni hemen etkiliyor. "Lavanta mı bu?"

James neredeyse gururlu görünüyor. "Leylak."

"Bu beklediğim son şeydi. Bazı baharatlar olduğunu biliyorum ama hangileri olduğundan emin değilim. Bana bayram pastalarını hatırlatıyorlar."

"Yeterince adil."

Gülümsemeden duramıyorum ve aslında iyi vakit geçirdiğimi şaşkınlıkla fark ediyorum. Bir yudum alarak, bu konuda esprili olmaya karar veriyorum. Sofistike olmaya çalışıyormuş gibi dudaklarımı yalıyorum ve yapabildiğim en iyi İngiliz aksanını yapıyorum.

"Pürüzsüzlük bir sürpriz ve ağızda hoş bir tat bırakıyor. Hafif meşe notaları, çıplak ayaklarla üzerinde tepinilmiş, ardından bir fıçıya doldurulmuş ve on sekizinci yüzyıl ahşabının kıvrımlarının derinliklerinde saklanmış şekerlenmiş meyveleri ortaya çıkarıyor. Beş yıldız üzerinden bu ruha dört nokta yedi veriyorum."

Mavi gözleri parıldıyor. Erkenden arayacağım ve performansımdan memnun olduğumu söyleyeceğim.

"Peki efendim. Sen ne diyorsun?"

Ağız seğiriyor. "Az önce İngilizce'den İskoçça'ya mı geçtin?"

Bir an duraksıyorum, sonra bir kahkaha patlatıyorum. Bir rüzgar esintisi saçlarımı hışırdatıyor. O kadar çok kıkırdıyorum ki karnımı tutmak zorunda kalıyorum.

"Seni tanımıyorum, dostum."

Şu anda kendinden geçmiş durumda ve ben de buna bayılıyorum. Farkında olmadan aksan değiştirdim ama o bunun komik olduğunu düşünüyor. Keşke her iş bu kadar kolay olsaydı.

"Dinna fash your pretty littlee self."

"Nereden geldin?" diye soruyor, dudaklarının kenarları yukarı doğru kıvrılıyor. James elimi tutuyor ve içkiyi dudaklarına götürüyor, bakışları benimkinden hiç ayrılmıyor. Bardağı birlikte tutuyoruz ve o derin bir yudum alıyor, adem elması gümüşü sakalının arkasından beliriyor.

"Babamın beli," diyorum sahte İngiliz aksanıyla.

James canlı bir kahkaha atıyor ve ben de onunla birlikte sırtıyorum. Sahte bir kahkaha da değildi, ama iyi huylu bir kahkahaydı.

"Çok da uzak değilsiniz. Aslen on dokuzuncu yüzyıldan kalma ve yirmi yıl yıllandırılmış. Bir şişe Rémy Martin alıp sırf sizin fikrinizi duymak için bu etkinliği terk etmeyi tercih ederdim. Ne yazık ki burada kalıp acı çekmek zorundayım."

Ayılıyorum ve omzumun üzerinden lüks brunch elbiselerine ve büyük boy şapkalara, pahalı takım elbiselere ve Gucci mokasenlere bakıyorum. Diğer Ritchie'lerin aksine James etrafımızı saran şatafat ve ihtişamdan neredeyse rahatsız olmuş gibi görünüyor.

"Ne kadar süre buradayız?"

"Birkaç saat. Senin için uygun mu?"

Gözlerimi kırıştırıyorum, duygularımı dikkate almasına şaşıyorum. Ne de olsa emrinde olmam için büyük paralar ödeyen o, yani bu konuda söz hakkım yok gibi bir şey.

Omuzları gergin ve bir anda onu yatıştırmak *istediğimi* fark ediyorum. Gülümsüyorum ve vücutlarımız birbirine değecek şekilde yaklaşıyorum, sonra birleşen ellerimizi alıp sırtımda dolaştırıyorum, böylece bana sarılmak zorunda kalıyor. O da benim

parmaklarını biraz sıkıyor. Gözleri beni inceliyormuş gibi ileri geri kayıyor. Kalbim her zamankinden biraz daha hızlı atıyor ve üzerimde kelekler uçuşuyor.

"Ne kadar istersen o kadar buradayım. Söyle bakalım, bu parti ne hakkında?"

Dudakları seğiriyor ve biraz gevşiyor. Omuzlarındaki gerginliğin gevşediğini hissedebiliyorum.

"Bu, New York'u temsil eden en etkili kişileri, Super Lawyer ödülünü alacak olanları kutlamak için düzenlenen bir etkinlik. İşbirliği yapma ve değişim yaratma yöntemleriyle topluma hayati destek sağlayan avukatlar içindir. Yüzde beşten daha azı aday gösterildiği için davet edilmek bir onurdur."

Kaşlarım kalktı. "Avukat mısınız?" Başını sallıyor. New York'taki bir başka üç kuruşluk avukat. Sadece ona bakarak anlamalıydım, ama merhaba derken kendini beğenmiş görünmüyordu, bu yüzden şaşırdım.

James bana doğru eğiliyor ve sesini alçaltıyor. "Burası tam bir uyuklama festivali ve buradan başka bir yerde olmayı tercih ederdim ama ortak olduğum için başka seçeneğim yok."

Ağzının hareketine, kelimeleri boğazının gerisinde nasıl telaffuz ettiğine odaklanıyorum. Gerçek bir New Yorklu ama aynı zamanda son derece ağırbaşlı. Bunu delicesine çekici buluyorum.

İçkisini son bir yudumla bitiriyor. Kolunu havaya kaldırıyor ve garsona bize iki bardak getirmesi için el sallıyor, sonra duraksıyor. "Bir bardak mı yoksa başka bir şey mi istersiniz?"

"Hayır, siz ne alıyorsanız ben de ondan alacağım. Teşekkür ederim." Siparişini vermesi için garsona iki parmağını uzattıktan sonra, "Hiç süper avukatlık yaptınız mı?" diye soruyorum. Bunu doğru sorup sormadığımı bile bilmiyorum çünkü daha önce hiç duymamıştım. James başını sallıyor. "Nasıl süper avukat olunur?" Aptal bir kız değilim ama bu saçma sapan konuşma da yaygın bir bilgi değil ve merak ediyorum.

"Bu, belirli göstergelere ve kaç puan toplandığına dayalı dört aşamalı bir seçim sürecidir. Araştırma ve değerlendirmeler var." Duraklıyor ve ben de onun adem elmasının sallanışını izliyorum. "Yaklaşık on yıldır üst üste birinciyim, bu normal değil."

"Vay canına. Bu etkileyici."

Beni inceliyor. "Ne iş yapıyorsun?"

Madam Christine'in tepkisinden sonra okul öncesi öğretmenliği işini kullanmamaya ve onun yerine başka bir şey yapmaya karar verdim.

"Ben bir pasta Şefiyim."

"Yani tatlısın ve ellerin iyi mi?" Tek kaşını kaldırıyor ve ben kıkırdıyorum.

"Gerektiği yerde tatlıyımdır," diye yanıtlıyorum, ne demek istediğimi anladığından emin olarak.

Cevap vermek üzereyken James'ten daha yaşlı görünen bir adam, yanında bir kadınla bize doğru geliyor. James'in kolu etrafımda sıkılaşıyor, korunmak için sertleşiyor. Ona ihtiyatla bakıyorum, ama onun odağı mesafeyi kapatan şişman adamda.

Göğsünde bir titreşim hissediyorum ve elini tutup sessiz bir destekle sıkarak gerginliğini azaltmaya çalışıyorum. Bana bakıyor, sonra beni çok şaşırtarak alnımdan öpüyor. "Söylediği her Şeye aldırma. Anladın mı?"

Başımı salladım.

"Ah, James. Haftanın yeni lezzeti mi?"

İstemedenden de olsa parmaklarım James'in parmaklarına dolanıyor. Adama bakıyorum. Siyah gözleri vücudumda geziniyor ve içim titriyor. Bu küçük yumurta şeklindeki adamın testin bir parçası olup olmadığını merak ediyorum.

Sürüngenin yorumu beni yanlış yola itti. Bana fahişe denmesinden hoşlanmıyorum. Eğer erkekler yatıp kalkabiliyorsa, ben de yapabilirim.

Beni Adam'dan tanımadığı için bu Humpty-Dumpty denen adamın James'in çapkınlıklarından bahsettiğini varsayacağım. Ayrıca kendime bunun için kaydolduğumu, hiçbir Şeye zorlanmadığımı hatırlatmam gerekiyor. Bu benim yaptığım bir seçim ve onun gibi aptallar da bu işle birlikte geliyor.

Büyükannem her zaman balla daha çok arı çekilebileceğini söylerdi ve ben onları nezaketle öldürmeyi herkesten iyi bilirim.

YİRMİ İKİ

"Philip. Seni burada gördüğüme sevindiğimi söyleyemem," diyor James sıkıca ve bunu yapması hoşuma gidiyor. "Bu Valentina, benim bir arkadaşım."

Philip'in karısı, ya da sanırım yanındaki kişi, bana dik dik bakıyor ama ona zaman ayırmıyorum ve hiç ilgi göstermiyorum. Sadece Philip'e dik dik bakıyorum ve keşke ayakkabımla onu ezebilseydim diyorum.

"Tabii ki adı Valentina," diyor kadın, sonra da bana zoraki bir gülümseme sunuyor.

İğnelemeyi görmezden geliyorum ve onun yerine kocasına gölge yapabilecek kadar büyük olan iğrenç şapkasına iltifat ediyorum. Bana Kentucky Derbisi'nde takılanları hatırlatıyor.

"Şapkanıza bayıldım. Çok geniş."

"Arkadaşım Suzanne Millinery'den özel bir tasarımı."

O her kimse vay anasını.

Philips, "Bir aday arkadaşınızı böyle mi kutluyorsunuz? Kutlamak için bize en iyi mallarınızdan bir şişe ikram etmelisiniz. Ne de olsa firmamın gördüğü en büyük müşterilerden biriyle anlaştım. Muhtemelen kapattığınız Wilson Energy'den bile daha büyük."

Kendini beğenmiş surat.

James hafifçe sırtarak dudaklarını yalıyor. Nefesinin altından ofluyor ama bir şey söylemiyor. Bu gümüş tilki kontrollü bir sessizliğe sahip ve bu büyük bir heyecan.

"Beş yüz dolarlık bir şişe konyak, gerçekten sevdiğim insanlar için ayrılmıştır" diyor.

Philip cevap olarak homurdanıyor.

"Bence tanınmak bir onur tatlım," diyor çengel burunlu kadın. Sanki bir çocuğu yatıştırmaya çalışıyor, ama korkutucu görünüyor. "Bu büyük bir başarı ve yılların başarısını gösteriyor." Bana dönüyor ve sanki tam bir aptalmışım gibi gözleri yumuşuyor. "Alanında mükemmellik sergileyen avukatlar içindir."

"Farkındayım, çok teşekkür ederim." Kendimi şekerli bir sesle ve gülümseyerek konuşurken buluyorum. "James adaylığı kariyerinin başlarında aldı ve o zamandan beri birçok kez aldı."

"Sen de benden daha büyük bir müşteri bulamadın Philip. Henüz farkında mısınız bilmiyorum ama Packer Resources ve ben bir anlaşmaya vardık. Biz

Bu sabah erkenden belgeleri imzaladı," diyor James ve kadehini bana doğru kaldırarak sessiz bir şekilde kadeh kaldırıyor.

Philip gözle görülür bir şekilde solgunlaşır ve karısı kabız olmuş gibi görünür, ancak arkadaşlarıyla konuşmak için hemen izin ister.

"Bunun için ne kadar ödüyorsun?" Philip bana doğru başını sallayarak soruyor, görünüşe göre beni bir hedef olarak kullanıyor. Dişlerimi gıcırdatıyorum ve kendime bunun için kaydolduğumu bir kez daha hatırlatıyorum.

"Bazı şeylere fiyat etiketi koyamazsınız," diyor James. "Özel hayatıma gösterdiğiniz ilgi beni gururlandırıyor."

Philip'in gözleri sertleşir. "Özel hayatınla ilgilenmiyorum. Zaten bunu Packer davasını aldıktan sonra söyledin."

"Aslında bunu daha önce de söyleyebilirdim. Bunu ikimiz de biliyoruz. Ben sadece yaptığımız işte daha iyiyim. Sen her zaman benim sahip olduğum ama asla elde edemediğim şeyi istiyorsun."

Philip'in not aldığı bir gülümseme yüzüme yayılıyor. James'in durumu ele alış biçimini seviyorum -kendine hakim ve diğer pıslığın bir adım üstünde. Aralarındaki eski gerilim çok açık.

Philip'in bakışları bana dik dik bakıyor ama ben irkilmiyorum. Bu işte hâlâ ayaklarımın üzerinde duramıyor olabilirim ama emin olduğum bir şey var: Onun gibi adamları kahvaltı niyetine yerim.

"Bunun bir film olmadığını biliyorsun, değil mi? Sonunda şansın yaver gitmeyecek ve zengin adamla evlenmeyeceksin. Yarın her zamanki gibi ucuz bir fahişe olarak uyanacaksın ve bir sonraki yemek biletini arayacaksın." James'e bakıyor, sonra tekrar bana bakıyor. "Onunla işin bittiğinde gel beni bul ki sana nasıl kullanılman gerektiğini göstereyim. Hatta iki katını öderim."

Oh, bu beni kızdırdı. Daha iyi düşünmeden, sesimi alçaltarak cevap veriyorum. "Philip, beni karşılayamazsın, karşılayabilseydin bile sana bir metre bile yaklaşmazdım. Yine de bitkin, bitkin karını gördükten sonra neden benimle birlikte olmak istediğini anlayabiliyorum. Bahse girerim küçük çükünü onunla bile kaldıramıyordur. Ama James'e gelince, kimse beni onun gibi beceremedi. Söylentiler doğru. Bir aygır gibi asılıyor ve bir canavar gibi sikiyor."

Gülümsüyorum, omzumu okşamak istiyorum. Bunun için kendimle gurur duyuyorum.

Bir.

Philip'in yanakları öfkeyle yanıyor ve ben de onun Patlamak üzere. Tam bir hıyar, hiç tahammülüm yok. Sırtını dikleştirip dönüyor ve sopa hâlâ kışındayken uzaklaşıyor.

James hiçbir şey söylemiyor ve ben neredeyse ona bakmaya korkuyorum. Davranışımı Christine'e rapor edeceğinden eminim. Ağzımı açtığım için eskortluktan kovulmak berbat olacak.

"İçkini bitir. Gidelim," diyor alçak sesle ve kulağımın dibinde ve kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. O şerefsiz gelene kadar aslında iyi vakit geçiriyordum. Gözlerimi kapatıyorum ve burnumdan nefes veriyorum, o pisliğin beni alt etmesine izin verdiğim için üzülüyorum.

Bir eliyle takım elbisesinin orta düğmelerini iliklerken, altın saati gözümün ucuyla parlıyor. Bakıyorum ve bileğinde, kol düğmelerinin olduğu yerde bir dövme görüyorum. Onun kadar kibar bir adamın dövmesi olmasına şaşıyorum ama daha yakından bakmak için hareket ettiğimde elini bırakıyor.

James içkisini üç büyük yudumda bitiriyor ve ben de aynısını yapıyorum. Parmaklarımı parmaklarının arasına alarak bizi Bryant Park'ın dışına doğru yürütüyor ve ona ayak uydurmamı sağlayan uzun bacaklarım için şükrediyorum. Yürüyüşünde kararlılık ve amaç vardı. Muhtemelen beni bir an önce terk etmeye çalışıyor.

Önüme bakıp kaldırımda duran renkli gri Rolls Royce'u gördüğümde endişeden karnıma ağırlar giriyor. Şimdi keşke koca çenemi kapalı tutsaydım diyorum. Arabaya ulaştığımızda özür dilemek için ağzımı açıyorum ama beni kendine doğru döndürüyor ve iki yanağımdan tutuyor, sonra ağzını benimkine morartıcı, şiddetli bir öpücükle çarpıyor. Bir şey sormuyor. Sadece dilini dudaklarımın arasına sokuyor ve beni sertçe öpüyor.

Bir an için afalladım. Bu beklediğim son şeydi ama hemen tepki verip onu aynı yoğunlukla öpüyorum. Sakalının ince tüyleri dudaklarımı gıdıklıyor, bir ateşi tutuşturuyor ve beklemediğim bir sıcaklığı doğrudan içime gönderiyor. Dili baskın vuruşlarla benimkini okşuyor ve kalbimin hızla çarpmasına neden oluyor. Ona doğru uzanıyorum, takım elbisesinin yakalarını kavıyorum.

"Daha önce hiçbir kadın benim hakkımda böyle konuşmamıştı," diyerek öpüşmeyi kesiyor. "En azından toplum içinde."

İşte geliyor. Kalbim korkudan güm güm atıyor ve kovulacağımı biliyorum.

"Özür dilerim. Çok özür dilerim. Haddimi aştığımı biliyorum-"

"Özür dileme. Kendi ayakları üzerinde durabilen bir kadın görmek hoşuma gidiyor. Utangaç ve yumuşak başlı olanlar bana göre değil."

Gözlerinin arasında ileri geri bakıyorum ve safir rengine dönüştüklerini fark ediyorum.

"Utanmadın mı? Kızmadın mı? Beni Christine'e ihbar etmedin mi?"

Yüzünde bir şaşkınlık ifadesi beliriyor ve geri çekiliyor. "Neden utanayım ki?" Elimi tutup küstahça taş gibi sertleşmiş sikinin üzerine yerleştiriyor. "Bu bana deliymişim gibi mi hissettiriyor Valentina?"

Cesareti karşısında yanaklarım kızarıyor ama bu hoşuma gidiyor.

Parmaklarımı bilerek onun boyunda gezdiriyorum ve gözleri şehvetle parlıyor. En azından orada yalan söylememiştim. Adam asılmış. Tanrım.

Geri çekiliyorum. "Konuşmamam gerekirken konuştum. İşle ilgili bir etkinlikte halka açık bir ortamda aletin boyutundan bahsettim." Kaybetmek üzere olduğum onca parayı düşününce vücudum titremeye başladı. Christine para iadesi yapmadığını açıkça belirtti.

James'in dudaklarının kenarları sıcak bir sırıtışa dönüşüyor. "Gördün mü? İşte bu yüzden seni tutuyorum. Konuşmak ya da aklından geçenleri söylemek konusunda hiçbir sorunun olmadığını şimdiden söyleyebilirim. Sana bir şey söyleyeyim Valentina. Özgüven ve beyin sahibi olmak çok tahrik edici. Ve senin de anlayabileceğin gibi, hayvan gibi asıldım. Philip piçin teki ve haddinin bildirilmesi gerekiyordu."

James elini sırtımın alt kısmına koyuyor ve beni arka koltuğa götürüyor. O da peşimden gelip yanıma oturuyor ve kاپıyı kapatıyor.

"Şu anda kafam çok karışık. Gidemezsin sanıyordum."

"Aureole, lütfen," diyor şoföre, sonra da sanki kendine ilginç bir sır saklıyormuş gibi bana bakıyor.

Ona daha fazlasını sormak, neden benden kurtulmadığını öğrenmek için zorlamak istiyorum ama yapmıyorum. Bakışlarım ağzına düşüyor. Dudaklarında kırmızı bir ruj var -benim rujum- sakalıyla tam bir tezat oluşturuyor. Uzanıp başparmağımla siliyorum, sonra parmaklarımı birbirine sürterek ruju uzaklaştırıyorum. Dudakları dolgun ve dolgun, ilk başta fark etmemiştim. Bu bende onu tekrar öpme isteği uyandırıyor. Başımı kaldırıp baktığımda gözlerinin yoğun bir şekilde bana sabitlendiğini görüyorum. Gözlerimi kırpıştırarak ona ürkek bir gülümseme veriyorum.

"Ruj sürmüş gibi görünüyordun. Sakalında da vardı ama çıkardım."

Üç saat sonra ve yarım şişe konyak bittiğinde, çakırkeyiften çok daha fazlasıyım. Yine de damarlarımda sıcaklığın akmasını sağlayan yumuşak, rafine bir tür sarhoşluk. Bu hoşuma gidiyor. Rahatladım, doyuma ulaştım ve kartal taklidi yapma isteğim yok.

Sanırım bu zenginliğin satın aldığı türden bir içki, P. Diddy'nin çıplak dans etme isteği uyandıran votkası değil.

Adını hiç duymadığım lüks bir restoranın yeraltındaki özel odasında yan yana oturuyoruz. Kollarımız birbirine değiyor ve ben eğiliyorum.

Bir müvekkilin yanında olabileceğimi hayal ettiğimden daha rahat bir şekilde onun içine girdim. Çalıştığı firma ve uyguladığı hukuk türü, en sevdiğimiz yemekler ve okuduklarımız hakkında konuşuyoruz. Hisse senedi ticareti hakkında sıkıcı kitaplar okuyor ve İtalyan yemeklerini seviyor. Ben de ona müstehcen aşk romanlarına ve ramen olmayan her türlü yiyeceğe olan sevgimden bahsediyorum. Çalıştığı hukuku umursamıyor ama ona iyi para kazandırıyor, bu yüzden kalıyor. Belli ki eskortluk konusunda ben de aynı şekilde hissediyorum ve Christine'in uyarılarına rağmen bunu ona söylüyorum, bu da onu hiç rahatsız etmiyor gibi görünüyor. Kolay, neredeyse bizim için fazla kolay.

Bacaklarımı kaslı kalçasının üzerine atıyorum, böylece yüksek topuklu ayaklarım onunkilerin arasında sallanıyor. James buraya geldiğimizden beri ellerini üzerimden çekmedi ve onda beni büyüleyen bir hava var. Onun yanında olmaktan hoşlanıyorum. Vücudundan sızan cinselliği, öne doğru eğildiğimde ve elbisemin kumaşı kayarak göğüslerimi daha fazla görmesine izin verdiğinde bana açlıkla bakmasını seviyorum. Beni isteniyormuşum gibi hissettiriyor, oynanacak bir oyuncak bebekmişim gibi değil. Onu inceliyorum. Yanlış bulabileceğim hiçbir şey yok gibi görünüyor. Onun kim olduğu hakkında daha fazla şey öğrenmek istiyorum.

Bir bardak daha konyak doldurmak için eğildiğinde onu durduruyorum. Sarhoş olmamam gerekiyor ve bu sıcak, rahat, alkole bağlı vücut yüksekliğine alışık olmadığım için yavaşlamam gerektiğini hissediyorum.

"Hayır, benim için başka yok. Yine de teşekkür ederim."

Şişeyi boynundan tutuyor ve "Daha işimiz bitmedi. Hâlâ yarım şişemiz var."

Gözlerim şok içinde açıldı. "Şişeyi bitirmek mi istiyorsun?"

Bana sanki apaçık bir soru sormuşum gibi bakıyor. Cevap verdiğinde, daha çok bir açıklama yapıyor.

"Evet, öyleyiz."

Midem düğüm düğüm oldu. "James, sarhoş olamam."

"Yapmayacaksın. Seni besleyeceğim, sonra yavaş yavaş içeceğiz ve konuşacağız. Seninle konuşmayı seviyorum Valentina. Zamanımızın bitmesine hazır değilim."

Yumuşakça gülümsüyorum ve bakışları dudaklarıma düşüyor. New York'lu bir avukata göre oldukça rahat biri. Keşke tüm işlerim böyle olsaydı. O zaman belki de içimde ahlak ve hayatta kalma arasında sürekli bir savaş olmazdı ve daha çok iki eski arkadaşın takılması gibi olurdu.

James aklından geçenleri söyleyen kızlardan hoşlandığını söylüyor, ben de ona önceden beri aklımı kurcalayan bir şeyi sorarak bunu test etmeye karar veriyorum.

"Neden burada oturup benimle içerek beş yüz dolar harcıyorsun, bir hiçle? Ben sadece vücudunu en yüksek teklifi verene satarak geçinmeye çalışan başka b i r kızım. Philip haklı. Ben bir fahişeyim-"

Gözleri kararıyor. "Kendine öyle deme."

"Muhtemelen bundan sonra beni bir daha görmeyeceksin, o zaman neden benim gibi biriyle nadir bulunan bir şişe içiyorsun? Neden beni bir otel yerine buraya getirdin?"

Beni inceliyor. "Otele gitmeyi mi tercih edersin?"

Hayır.

"Ne istersen yapmak istiyorum. Sanırım kafam karıştı. Bu durumdaki çoğu erkek sadece konuşmak istemez. Aletlerinin emilmesini isterler."

YİRMİ ÜÇ

T Beni gözlemlerken gözlerinin etrafındaki çizgiler derinleşiyor. James dürüstlüğümden rahatsız olmuş gibi görünmüyor, irkilmiyor bile ve ben kendimi ona daha fazla yaslanmış hissediyorum, bu da kafamı karıştırıyor. Havadan sudan konuşmak beni deli ediyor ama yine de bizim havadan sudan konuşmamız havadan sudan konuşma gibi gelmiyor.

Bakışlarım geniş göğsünü, çoktan unutulmuş takım elbise ceketini alıyor ve bembeyaz kumaşın altında nasıl görüldüğünü merak ediyorum. Beyaz gömlek giyen erkeklere bayılırım ve James onunkinin içinde düpedüz yenilebilir görünüyor. Dilim alt dudağımın üzerinde geziniyor. Genelde oldukça dokunaklı sarhoş bir kıızımdır, ama bu farklı. Özlem kaynama noktasının hemen altında kaynıyor ve bir yanıt beklerken ellerimi göğsünün sert düzlemlerinde gezdirmek istesem de yapmıyorum.

Birkaç kez göz kırpıyorum, düşüncelerim kafamı karıştırıyor. Yutkunarak biraz daha dik oturuyorum ve kendime bunun bir işten başka bir şey olmadığını hatırlatıyorum. Bir illüzyon yaratmak için para alıyorum ve unutmamam gereken şey de bu. Yarın Aubrey Abrams'ı uyandıracağım ve bir üniversite sınavına gireceğim ve James'le **a r a m ı z d a k i** büyü Madam Christine'den bir sonraki işim için bir mesaj aldığımda bozulacak.

"Hayat çok kısa, Valentina."

Bana taze bir bardak uzatıyor ve kendisi için de bir tane dolduruyor. Leylak kokusunu içime çekebiliyorum. Garip bir şekilde huzur verici.

"Bizi iyi hissettiren bir anın üzerine koyabileceğimiz hiçbir fiyat etiketi yoktur. Bugün bana yaşadığımı hissettirdiniz. İş hakkında stres yapmıyorum, bu gece bittiğinde hangi e-postalara cevap vermem gerektiğini... eve gittiğimde ne yapacağımı. Bu fare yarışı şehrinde boğuluyormuşum gibi göğsümde bir baskı yok." Başını sallar ve bir yudum alır. "Anılar benim için paha biçilemez. Belki yıllar sonra buraya geri gelirsin ve birlikte geçirdiğimiz zamanı hatırlatan bir kıvılcım olur. Bugün olan her şeyi hatırlamayabilirsin ama kalbinde hissedeceksin. Belki bir gün biri dudaklarımdaki ruju silecek ve ben de bir cumartesi öğleden sonra, çok büyük bir hukuk firmasının rakip ortağına ağzının payını veren muhteşem bir kadınla nasıl bir şişe konyak içtiğimi hatırlayacağım. Para pek çok şeyi satın alabilir ama anları satın alamaz ve onlar paha biçilemez. Bir şişe içkiye beş yüz dolar harcamak bana muhtemelen hayatımın sonuna kadar hatırlayacağım beklenmedik bir gün yaşattı. Ben buna değdiğini söylüyorum."

Sözlerinden derinden etkilenerек gözlerimi kırıştıyorum. Söylemesini beklediğim son şey buydu ve göğsümdeki gergin tepki beni hazırlıksız yakaladı.

James bardağını bırakıyor, sonra kol düğmesini çıkarıyor. Beyaz kolunu kıvrıp, hayretle baktığım karmaşık, renkli dövmelerden oluşan bir ormanı ortaya çıkarışını izliyorum. Bu herhangi bir köşebaşı dükkânı tarafından değil, yüklü miktarda para ödeyen gerçek bir sanatçı tarafından yapılmış.

"İşte bu yüzden hiç dövme yaptırmadım," derken buluyorum kendimi. "Şey, nedenlerden biri. Bu kadar zarif görünmeyecekse dövme yaptırmak istemiyorum."

James kolunu çeviriyor ve tasarımların arasında bir alıntı görüyorum, sadece göstermeyi seçtiği kişilerin görebileceği şekilde s a k l a n m ı ş .

"Hayat anların bir toplamıdır," diye okuyor. Sesi içime işliyor ve ben de ona doğru eğiliyorum. "Altı ayak altında olduğumda, hikayem hala burada olacak çünkü anılar ölmez. Yaşamaya devam edecekler."

Şu anda onu öpmek için karşı konulmaz bir istek duyuyorum. Ama o istemediği sürece bunu yapamayacağımı biliyorum. Bunun yerine bardağımı onunkinin yanındaki masaya koyuyorum, sonra kalın ön kolunun izin verdiği ölçüde kolunu kıvrıyorum ve sanatına bakıyorum.

"Bunların hepsi an mı?" Parmaklarım çizgilerin üzerinde gezinirken soruyorum. Hayranlık içindeyim. Mürekkebinin incelemek ve bu adamın kim olduğunu çözmek istiyorum.

Kalçalarını genişletiyor, kumaş bacaklarının etrafında sıkılaşıyor. "Evet. Vücudumdaki her şeyin bir anlamı var."

Gözlerimiz buluşuyor ve ben biraz daha ağır nefes almaya başlıyorum. "Daha var mı? Görebilir miyim?" Gözlerim göğsüne kayıyor ve o seksi gömleğin altında ne sakladığını merak ediyorum. "Tüm anlarını bilmek istiyorum."

Bekliyorum ama hareket etmiyor. Başını kaldırıp yana eğiyor, deneyimli gözleri ağzıma odaklanıyor. Derin düşüncelere dalmış gibi göz kırıyor. Diğer eliyle parmak boğumlarını çenemin altına yerleştiriyor ve nefesimi kesecek kadar baştan çıkarıcı bir yavaşlıkla ağzımı kendine doğru kaldırıyor.

James bir alıcı ve onay beklemeden dilini dudaklarımın arasından geçiriyor. Onu biraz farklı bir şekilde öpüyorum, diğer müşterilerle ya da tek gecelik ilişkilerle olduğum gibi kopuk bir şekilde değil ve onu tutkuyla okşuyorum, kendimi ona doğru itiyorum, anın tadını çıkarmama izin veriyorum. Mürekkebinin üzerindeki elim hareket ediyor, tırnaklarım teninin üzerinde nazikçe dans ediyor. Kolumu kavırıyor, dokunuşunun sıcaklığı içimde dalgalanıyor. Öpücüğü güçlü, içimde bir açlık telaşını ateşliyor. Ayağa kalkıyorum ve beni kalçalarına doğru kaldırmak için ellerini belime götürüyor.

Bana yaptığı gibi ben de onu aynı yoğunlukla yutuyorum, bu da sadece geri tepiyor ve beni onun yetenekli öpücükleri karşısında zayıf düşürüyor. Parmaklarım saçlarının arasından geçiyor ve elleri sırtıma doğru kayarak boynumu kavıyor. Baskı uyguluyor ve bedenim uysallaşılıyor. Güçlü erkekleri severim ve onun belimi ve boynumu kavrayış şekli içimi eritiyor.

Sırt dekolteli elbisem çok cüretkâr ve parmakları elbisemin bir santimini bile görmezden gelmiyor. Kalçalarımı onunkilere doğru yuvarlıyorum, ereksiyonunun fermuarını zorladığını hissettiğimde mırıldanıyorum. İnliyor ve göğsünde titrediğini hissediyorum. Aramızdaki bu bağ diğer işlerime ya da rastgele kişilerle yaptığım şipşak ilişkilere benzemiyor. Bu farklı ve kendimi onunla diğerlerinden daha fazla bağ kurarken hissediyorum.

Öpüşmeyi keserken normalden biraz daha ağır nefes alıyorum. "Daha fazla anını görmek istiyorum. Onları bana göster. Lütfen."

Ondan çok tahrik oluyorum ve kafam kendimden ziyade onun için yapmam gerekeni yapıp yapmadığımı anlayamayacak kadar bulanık.

"Bugün senin için başka planlarım vardı, biliyorsun," diyor, sesi kısık ve alçak, ve Tanrım, bunu çok seviyorum. Benimle konuşurken ağızma bakmasını seviyorum. "Seni yürüyemeyecek hale gelene kadar sikip eve göndermeyi planlamıştım ama içimden bir ses senin saatlerce tatmin etmem gereken türden bir kadın olduğunu söylüyor."

"Sanırım çok içtin," diye kıkırdıyorum. "Neden beni memnun etmek için saatlerini harcamak istiyorsun ki? Benim işim *seni* memnun etmek."

James bana bakıyor, kalçaları hala kasıtlı olarak benimkine doğru hareket ediyor, zaten ıslak olan amımla alay ediyor. Bu yavaş, çökmekte olan bir yuvarlanma ve ben de aldığım kadar iyi geri veriyorum. Gözleri ağırlaşıyor ve belimdeki eli sanki sevişiyormuşuz gibi beni ona doğru yönlendiriyor. İçimde yükselen doruk noktasını durdurmak için bir elimi göğsüne koyuyorum ve başka bir dövme görüyorum. Daha iyi görebilmek için parmaklarım gömleğinin yakasında geziniyor ve orada epeyce dövmesi olduğunu görüyorum. Hepsinin onun için bir anlamı olduğunu söylemişti ve ben daha fazlasını öğrenmek istiyorum.

"Çünkü senin zevkin beni tahrik ediyor. Benim kadar iyi hissetmeyen birini beceremem ve bundan zevk alamam. Sikime boşaldığını hissetmeye ihtiyacım var. Nasıl görüldüğünü, seni durmam için yalvaracağın kadar sert siktiğimde yüzündeki ifadeyi görmeliyim. Sırtının eğilmesini istiyorum, böylece sikim daha derine girecek ve dölünün sikimi ıslattığını hissedebileceğim. İçine boşalırken amının kasılmasını hissetmek istiyorum. Sana daha önce hiç hissetmediğin şeyleri hissettirebilirim Valentina, ama sadece bana izin verirsen. Eğer hissetmezsen

seni becerirken ne yapıyorsam, o zaman bir anlamı yok." Duraklıyor ve nefesim kesiliyor.

Daha önce hiçbir erkek benimle böyle konuşmamıştı -sadece deneyimli bir erkeğin hissedebileceği bir sıcaklıkla- ve birden neden daha yaşlı biriyle birlikte olmadığımı merak ettim.

"Seviştiğimizde senin de benim kadar iyi hissetmeni istiyorum ve güven bana, sevişeceğiz Valentina. Benimle geçirdiğin zamanı unutulmaz kılmadan beni tatmin etmeni asla beklemeyeceğim. Benim verdiğim kadar almanı istiyorum. Sana tüm bunları hissettirmek istiyorum ve zamanla bunu yapabileceğimi düşünüyorum." Gözleri benimkiler arasında gidip geliyor. "Sende ne var bilmiyorum ama ben o anı istiyorum."

Eğilerek onu bir müşteriyi öpmeyi planladığımdan daha sert öpüyorum, dişlerimle alt dudağını çekeştiriyorum. Onun sözleri. Lanet olsun, benimle konuşma şeklini *seviyorum*. James sorumluluk alan bir adam olduğunu açıkça belli etti, aynı şekilde vermek ve almak istiyor ve ben buna saygı duyuyorum. Hayatı an be an nasıl yakaladığını düşünüyorum ve bunun benim de yapmak istediğim bir şey olduğunu fark ediyorum. Bu iş sayesinde artık böyle bir fırsatım var. Belki Grammy ile de anlar yaratabilirim.

Ayrıca *ona* asla unutamayacağı bir an yaşatmak istiyorum, bu yüzden onu sanki sikine binen ucuz bir fahişe değil de ağzıyla yoğun bir şekilde sevişen bir kadınmışım gibi kasten öpüyorum. Onu derin ve kışkırtıcı bir şekilde yavaşça öperek, ona düşündüğü kadar iyi olduğumu, hatta belki biraz daha iyi olduğumu gösteriyorum.

Aramıza uzanarak parmaklarımı çıkıntısının üzerinde gezdiriyorum. Bacakları oturduğu yerde daha da genişliyor ve pantolonunun kumaşı sıkılaşıyor, böylece uzunluğunu iyice hissedebiliyorum. Arkaya doğru eğilmiş ama vücudu geniş ve güçlü. Kucak dansı yapar gibi kalçalarımı ona doğru yuvarlıyorum ve onu daha da derinden öpüyorum.

James bileklerimi kavıyor ve arkama yerleştirerek sıkıca sabitliyor. Gözlerim kapanıyor ve böylesine güçlü bir adam tarafından zapt edilmiş olmanın verdiği hisle inliyorum. Serbest eliyle parmaklarını saçlarımın arasından geçiriyor ve iyice çekeştirerek öpüşmemizi kesiyor. Sırtımı eğiyorum ve göğüslerimi öne doğru itiyorum. Elbisemin kumaşı arasından sivri meme uçlarımdan birini ısıtırken geri çekilmiyor.

Kalçalarım sıkıştı ve yumuşak bir inilti çıkardım. James meme ucumu serbest bırakıyor ve boynumun sütununa doğru ıslak bir iz yalıyor, dişleri yol boyunca etimi ısıtıyor. Parmakları saçlarımdaki tutuşunu gevşetiyor ve bakışlarıyla buluşmam için bana yol gösteriyor. Gözlerimiz kilitleniyor ve onda bir şey parlıyor, neredeyse

farkındalık, ama emin değilim. Ayrılmış dudaklardan nefes vererek, b i r b i r i m i z i n içine nefes alıyoruz. Tahrik oldum, bu şekilde boşalmak istiyorum.

"Sikimi sertleştiren şey işte bu bakış. Vücudun dokunuşuma karşılık veriyor. Sen iyi hissediyorsun ve ben de iyi hissediyorum, tatlım. Bu kadar basit," diyor, sesi çığ ve sıcak.

Konuşma tarzına bayılıyorum. Çok New Yorklu ve sadece konuşurken bile doğal b i r havası var.

Kendimi toparlamalı ve onun dikkatini üzerimden çekmeliyim. Bu çok fazla ve buradan nereye gideceğimi bilmiyorum. Keşke böyle zamanlar için bir el kitabı olsaydı. Öte yandan, benim işimde çalışan biri ne sıklıkla müşterisinden etkilenir ki?

"James, sana kendini iyi hissettirmeme izin ver," diyorum, biraz nefes nefese. "Bahse girerim, seni herkesin hissettiğinden daha iyi hissettirebilirim."

Bileklerimi çekiştiriyorum ama o daha sıkı tutuyor. İçimden bir ürperti geçiyor. Normal şartlar altında paniğe kapılırdım ama nedense James'ten korkmuyorum.

James sırtıyor. "Bahse girerim yapabilirsin, ama bahse girerim sana adını unutturabilirim. Söylesene Valentina, seks sırasında kısıtlanmak hoşuna gidiyor mu? Kollarını bağlasam ve zevkini, düşüncelerini, bedenini kontrol altına alsam, böylece tek yapabildiğin sana yaptıklarımı hissetmek olsa, boşalır mıydın?"

Sertçe yutkunuyorum ve yüzünde büyüyen sinsi sırıtışı fark ediyorum. Kalçalarım hâlâ onunkilerin üzerinde yuvarlanıyor, siki klitorisimi okşuyor. Tanrım, boşalmak istiyorum.

"Bahse girerim sert boşalırısın," diyor, sesi beni yıkıyor.

Yapacağımı biliyorum. Gözlerim kapanmakla tehdit ediyor ve kalbim yerinden fırlıyor. Düşüncesinden hoşlanmıyorum, düşüncesine *bayılıyorum*. Ama böyle bir şey yapmak iki kişi arasında güven gerektirir ve bu benim bir müşteriye verebileceğim bir şey değil. Bir müşteriye vermeme *izin verilen* bir şey değil. Sapıkça seksle ilgili bir sorunum yok ama beni yatağa kelepçelemeyecek ya da üzerimde shibari yapmayacak. Sınırlarımı aştığımızda bunu Christine'e açıkça belirttim.

"Sen bir fatihsin, değil mi James?" Sesim boğuk bir fısıltıya dönüşerek soruyorum. "Kontrol etmeyi seviyor musun? Bana hükmetmek mi istiyorsun?" Gözleri hınzırca bir şeyle parlıyor ve yüzüme bir gülümseme yayılıyor. "Ne yazık ki vücudumda itaatkâr bir kemik yok, eminim bunu zaten fark etmişsindir. Uysal ve uysal bir insan değilim."

Boynumdaki parmakları tenime bastırıyor, sadece benden yumuşak bir iç çekişe neden olacak kadar sert.

"Zayıflık ve boyun eğme aynı şey değildir," diyor, sesi alçak. "İtaatkâr kadınlar güçlü kadınlardır, sadece kendilerinden daha güçlü birini isterler."

"Ve sen benim güçlü olduğumu mu düşünüyorsun?" Açıkça soruyorum. "Ayaklarının dibinde diz çökersem, ben de arkandan yürümek zorunda kalacak mıyım?"

YİRMİ DÖRT

"Ben bana meydan okuyan bir kadını severim." James sırtıyor ve gözleri arzuyla doluyor. Tekrar konuşmadan önce birkaç saniye bekliyor, sanki seçeneklerini tartıyormuş gibi. "Bu şişeyi bitirip gecenin bizi nereye götüreceğini görmeye ne dersin?"

Başımı sallıyorum ve kucağından inip yanına oturuyorum ve elbisemi düzeltiyorum. Bunu önerdiği için memnunum. Ne yaptığımı ve kendimi bu çıkmaza nasıl soktuğumu düşünerek altın döşemeli tavana bakıyorum. Bana bardağıma uzatıyor ve bir dikişte içiyorum. Bir tane daha içmesi için ona geri verdim.

"Sigaraya ihtiyacım varmış gibi hissediyorum ve sigara bile içmiyorum," diyorum nefes nefese kalmış bir sesle. Kıkırdıyor ve bardağıma dolduruyor. Şaşkın şaşkın bakmaya devam ediyorum. "Dürüst olmak gerekirse James, senden önceki müşterilerim tam bir kaçık. Hiçbiri beni senin kadar heyecanlandırmadı ve hiçbiri beni bu şekilde reddetmedi. Bu egoma bir darbe oldu," diye şaka yapıyorum. Ona bakmak için döndüm ama o çoktan beni incelemeye başlamıştı.

"Kolayca tahrik oluyor musun?" diye soruyor şişkinliğini ayarlarken. Bunu yaparken çok ateşli görünüyor. Yine de acı verici görünüyor, bu yüzden onu rahatlatmak için tekrar denemem gerekecek. Ne de olsa bu yüzden buradayım.

"Hayır, çok kolay değil, çok sarhoş olmadığım sürece. O zaman iki bin dolar yerine iki dolarlık bir fahişeye dönüşüyorum." Kendime gülerken duraklıyorum. Neyse ki James kaba esprilerimden rahatsız olmuş gibi görünmüyor ve benimle birlikte gülüyor. "Genelde çok fazla düşünürüm ve başka zaman beynimi kapatamam. Ayrıca, bu sıradan bir dokuzdan beşe iş değil, bu yüzden benim için biraz farklı." Bunu neden söylediğini merak ederek tekrar duraklıyorum. "Kaç yaşındasın?"

"Kaç yaşında olduğumu düşünüyorsun?" "Kırkklı yaşların başında?"

"Elli iki."

Kaşlarım şaşkınlıkla kalkıyor. "Normal bir elli yaş-yaşlı."

Kıkırdaması güçlü ve derinden geliyor ve boştaki elini Sakal.

"Kaç yaşındasın?" diye soruyor.

Konyağından bir yudum alırken yalan söylemeyi düşünüyorum ama yaşımı bilmesinin bir zararı olmayacağına karar veriyorum. "Yirmi bir."

"Gerçekten mi?"

"Evet, gerçekten."

Bu sayı onu rahatsız etmiş gibi kaşları çatılıyor ama konuyu uzatmıyor. "Gerçek adın Valentina değil, değil mi?"

"Neden burada karınla değil de benimle birliktesin?" Karşı çıkıyorum, pervasızca altın yüzüğüne bakıyorum.

Ağzı seğiriyor ama onu ele veren gözleri. "Yeterince adil. Sanırım ikimizin de konuşmak istemediği birkaç şey var." James bardağından uzun bir yudum alıyor. "Ne yaptığımı biliyorsun. Ben senin tipik New Yorklu kan emici, paraya aç avukatınım. Sen ne iş yapıyorsun?"

"Sana söylemiştim. Ben bir pasta şefiyim."

"Öyle mi? En sevdiğin tatlı hangisi Valentina?" Bir an düşünmek için tereddüt ederek boş bıraktım.

"Tiramisu." "Yalancı."

Bir yudum alıp dudaklarımı yalıyorum. "Makaron?" Gülmemeye çalışarak teklif ediyorum. Gülümsüyor ve bu karnımı yeniden ısıtıyor.

"Onlar kurabiye," diyor. Kadehimi kaldırıyorum ve kendime kadeh kaldırıyorum. "Ve muhteşem olduklarını duydum."

Kulaktan kulağa sırtıyor ve ben de gülümsemekten kendimi alamıyorum. Sanki yaptığı her şey bulaşıcı ve göğsümde yine o çekimi hissediyorum. Onunla konuşmak çok eğlenceli.

"Hiç içmedin mi?"

"Hayır. Tatlıya karşı zaafım var ama hiç yemedim." "Ne yaparsın?" diye tekrar soruyor.

"Ben bir kütüphaneciyim." Etkilenmedi. "Atıcı kız mı? Çiçekçi mi?" Hiçbir şey söylemiyor ve mizahım kayboluyor. Daha iyi bir yargıya karşı, onunla gerçek olmaya karar verdim. "Fahişe dememi mi istiyorsun James? Çünkü ben buyum. Ama sen bunu zaten biliyorsun."

İrkilmiyor bile. "Gerçeği istiyorum."

Kaşlarımı çattım. "Neden? Ne fark eder ki? Bu bir test falan mı? Beni rapor mu edeceksin?"

Hiçbir şey söylemiyor, sadece oturup sabırla bekliyor.

"Üniversiteye gidiyorum."

"Hangisi?"

"Beş ilçeden biri. İstedığınızı seçin. Tonlarca var. Ben sadece *tipik* bir üniversite öğrencisiyim, sadece çok az imkanla büyüdüm. Sahip olduğum her şey için iliklerime kadar çalışmak zorundayım ve şimdi geriye kalan tek aileme destek olmaya çalışıyorum. Vücudumu satmak bana bir haftada, saygın bir işte altı ayda kazanacağımdan daha fazla para kazandırıyor ve

Seksi her zaman sevmişimdir, çoğunlukla tek gecelik ilişkiler, bu iş koluyla barışıyorum."

"Bağlılık sorunların var," diyor sesinde merakla.

Gözlerinin içine bakıp gerçekten ne hissettiğimi söyledim. "Hayır, hissetmiyorum. Sadece kendimi yeterince uzun süre verebileceğim, tuhaf mizah anlayışım ve gerçekçi görüşlerimle beni idare edebilecek ve kolayca kırılmayacak birini bulamadım. Ayrıca gencim ve dürüst olmak gerekirse henüz kilitlenmek istemiyorum. Bakmam gereken bir ailem olduğundan bahsetmiyorum bile, bu yüzden boş zamanım zaten sınırlı."

"O zaman kapana kısılma fikri seni endişelendiriyor," diyor ve konuşurken evlilik yüzüğünü çevirdiğini fark ediyorum.

Göğsüm sıkışıyor. "Evet, öyle, ama nedenini bilmiyorum. Cidden, hangi erkek benim birkaç kez ve birkaç şekilde etrafta dolaştığımı öğrendikten sonra beni ister ki? Tüm kusurlarımı görmezden gelmeye istekli olmasın gerekcek. Onu bulabilirsem şanslı sayılırım."

"Ama ya doğru kişi karşınıza çıkar ve size istediğiniz her şeyi verirse?"

Başımı sallıyorum ve yüzümü buruşturuyorum. "Böyle bir şey olmayacak. Çok fazla dışarı çıkmıyorum ve işim gereği böyle biriyle tanışmayacağım, bu kesin."

"Böyle hissetmenizi anlıyorum ama diyelim ki bir kafe de biriyle tanıştınız ve size bunu verebiliyor?"

"O zaman bunun tesadüf olduğunu söyleyebilirim ama ben buna inanmıyorum."

Eğlenmiş görünüyor. "Tabii ki bilmiyorsun. Bilirsiniz, denizaltılar eşit olarak görülür."

"Bu harika," diye alaycı bir şekilde çıktım. "Herhangi bir erkek tarafından domine edilmek istemiyorum, ama fiyatını söyle ve ben de yapabilirim." Göz kırpyıyorum ve sonra ciddileşiyorum. "Beni eşit olarak görmüyorsun ve asla da görmeyeceksin."

Alnı kırpyıyor. James yorumumdan dolayı incinmiş görünüyor ama bunun beni rahatsız etmesine izin vermiyorum.

"Neden böyle söylüyorsun?"

"Bana iyi vakit geçirmem için para ödüyorsun, başka bir şey için değil. Hangi erkek bir fahişeyi kendisiyle eşit görür ki? Ben senden aşağıyım."

Başını sallar, sonra içkisinden bir yudum alır. "Anlamıyorsun, değil mi Valentina? Senin ya da birlikte olduğum herhangi birinin kaç tane ortağı olduğu umurumda değil. Seni eşit olarak görüyorum çünkü geçinmek için yapman gerekeni yapıyorsun. Aynı benim gibi. Hangi iş unvanına sahip olduğun önemli değil. Ne olursa olsun dünya sizi yargılayacaktır. Senin gibi çok farklı değiliz.

Düşün. Bu dünyada işinde dürüst olan tek bir kişi bile yok. Lanet olası bir rahip bile doğru ve dürüst bir çizgide yürümüyor, günah çıkarma odasında küçük çocukları beceriyorlar. Bütün gece teke tek dövüşmek ister misin? Ben varım, tatlım. Fiyatını söyle, ben seninim." Sırıttıyor. "Ben bütün davalarımı kazanırım."

Bu beni sinirlendiriyor ama kızmıyorum. Sözlerimi şakacı bir şekilde bana geri veriyor ve ben de bunu sorun etmiyorum.

"Çok mu ukalasın?" Ben de öyle dedim.

Utanmazca omuz silkiyor. "Kim olduğum için özür dilemeyeceğim."

Burnumdan bir nefes veriyorum ve konuyu değiştirmeye karar veriyorum. James muhtemelen ağzında gümüş bir kaşıkla doğmuş, özel girişi ve uşakları olan bir çatı katında büyümüştü. Muhtemelen hiçbir şey istememiştir. Benim hayattaki mücadelemi asla anlayamayacak.

"Bana dövmelelerinin ne anlama geldiğini söyle."

O oynamak istiyorsa, ben de kendi bildiğim gibi oynarım.

James gömleğinin düğmelerini açıyor ve pantolonunun kumaşını çekerek yanlarından sarkıtıyor. Bu haliyle seksi göründüğünü kabul ettiğim için kendimden nefret ediyorum ama kahretsin, öyle. Karın kasları var, ama washboard gibi belirgin değil. Onunkiler bana gerçekten zor ve yıpratıcı bir iş sonucu elde edilenleri hatırlatıyor. Mürekkeple kaplı vücuduna hayran olmamak ve ellerimi üzerinde gezdirmemek için kendimi zor tutuyorum. Ama en iyi yanı, göğsünde fazla kıl olmaması. Buna bayılıyorum. Mürekkep kaleminin her bir darbesini, gökkuşağının güzel renklerini ve tonlarını açıkça görebiliyorum. Büyüleyici. Kollarından biri, göğsü ve boynunun bir tarafıyla birlikte tamamen mürekkeplenmiş. Bana sağ kolunu henüz gerçekleştirmemiş özel bir şey için bıraktığını ama gerçekleştiğinde bunu bileceğini söylüyor.

Biri bana telekız olarak geçireceğim cumartesi gününün böyle geçeceğini söyleseydi, yüzlerine gülerdim. Bugün beklediğim hiçbir şey yoktu ama bir şekilde ihtiyacım olan her şey vardı.

Ben her birine işaret ederken James bana dövmeleleriyle ilgili hikâye üstüne hikâye anlatıyor. Dünyayı dolaşmış ve olağanüstü insanlarla tanışmış. Asla unutmak istemediğini söylediği anlar ve konuşmalar yaşamış. O tamamen zamanı korumakla ilgili ve ben de nedenini merak ediyorum.

Biraz kıskandım ve acaba ben de onun kadar dünyevi olabilecek miyim diye düşünmeden edemiyorum. Umarım öyle olur. Arkadaşlık için para ödeyecek birkaç müşteri olduğunu duydum ve onun da onlardan biri olup olmadığını merak ediyorum.

"Hayat çok güzel," diyor bir noktada. "Görülecek ve deneyimlenecek çok şey var. Herkesin anlattığı kadar kötü değil. Hayatta olduğumuz için şanslıyız. Bana göre her zaman daha kötüsü de olabilirdi."

Göğsüme bir şey çarpıyor. Konuşurken içinde zerre kadar kibir yok. Sadece benimle bir şeyler paylaşmak istiyor gibi görünüyor ve kendimi onun dudaklarından dökülen her bir kelimeyi özümserken buluyorum.

"Büyüleyici bir adamsın James," diyorum ve kadehimi bitiriyorum. "Hayattaki tutkun nedir?"

Geri çekiliyorum. "Biraz derinleşiyorsun, değil mi?"

James hiçbir şey söylemiyor, sadece cevap vermemi bekliyor. Dudaklarımı endişeyle yalıyorum ve ne kadar dürüst olmam gerektiğini tartışıyorum.

Onunla gitmeye karar verdim. Buna sıvı cesareti diyelim.

"Tam olarak emin değilim... Tek bildiğim içimde insanlara, benim gibi daha az şanslı olanlara yardım etme ihtiyacı olduğu. Annem ve babam her zaman yoksullara yardım ederdi ve paramın yetmediği pek çok zaman olsa da bu benim hala yaptığım bir şey. Hâlâ her yıl büyükannemle birlikte bağışta bulunuyorum." Duraklıyorum, bir nefes veriyorum. "İnsanlara yardım etmek istiyorum, sadece henüz nasıl yapacağımı bilmiyorum."

Bakışları yoğun ve göğsümü sıkıyor. "Aslında aynı tutkuya sahibiz ama farklı nedenlerle."

"Gerçekten mi?" Hiç fakirmiş gibi görünmüyor.

"Evet. Bana nasıl baktığını görüyorum ve bunu görmezden geleceğim. Görünüşün aldatıcı olabileceğini herkesten çok senin bilmen gerekir. Her zaman p a r a m olmadı ve bulunduğum yere gelmek için çok çalıştım. İyi talihin iyi çalışmayla geleceğine inanıyorum."

Saatler geçti ve masanın üzerindeki şişe artık boş. Saatin kaç olduğu hakkında hiçbir fikrim yok, muhtemelen gece yarısına yakın. Yemek yiyor ve sanki yakın arkadaşmışız gibi sohbet ediyorduk. Gecenin sona ermek üzere olduğunu biliyorum ama sona ermesini istemiyorum.

"Bavulumu toplayıp yola çıkmaya ve beni nereye götüreceğini görme isteği uyandırıyor." "

Gülümseme şekli göğsümde bir duygu fırtınasına neden oluyor. James görünüşe göre mutlulukla dolup taşıyor.

"Bunu yapmalısın. Yalnız git ve dünyayı olduğu gibi deneyimle."

Gözlerimi kaçırıyorum, sözlerindeki özlemi hissediyorum. "Belki bir gün," diyorum usulca. "New York'un dışına hiç çıkmadım."

Kaşları şaşkınlıkla kalkıyor. "Şaka yapıyorsun."

Üzerime çöken melankoliyi üzerimden atıyorum. Havayı bozmak istemiyorum.

"Ben gencim. Zamanım var. Zaten muhtemelen hayatımın geri kalanında bekar olacağım, bu yüzden istediğim her yere gidebileceğim," diye gülümseyerek şaka yapıyorum. "Belki bir çingeneye dönüşürüm. Kulağa eğlenceli geliyor aslında."

Bardağındakileri bitiren James ayağa kalkar ve gömleğinin düğmelerini ilikler.

Takım elbisesinin ceketini tekrar giyiyor, sonra bana elini uzatıyor.

Dışarıda park halindeki Rolls Royce'a doğru ilerlerken James, "Yolculuk tutkusu gerçek bir şey," diyor.

Hesabı ödediğini görmedim, o yüzden hesabı olduğunu varsayıyorum. Beni şaşırtmazdı.

"Bir uçağa atlayıp gitmeye her zaman hazır ve istekliyim." Tereddüt ediyor. "Gerçi hayat her zaman buna izin vermiyor ve bunu gerçekleştirebilmem için biraz zaman geçmesi gerekti."

"Bir de bana sor," diye cevap veriyorum.

Kaçış yolu olmayan bir şeyin içine hapsolmuş gibi hissetmekten kendimi alamıyorum. Daha derin bir şey, duygusal olarak, çünkü özlem ve istekle konuşma şekli içimde bir şeyleri dürtüyor.

James önce saatine sonra bana baktı. Zifiri karanlık gökyüzü ve büyük ayın altında bile şehir asla uyumuyor.

"Metroya ya da taksiye binmeyin. Şoförüme nereye gitmeniz gerektiğini söyleyin, sizi evinize bıraksın."

Başımı sallıyorum ve ona zaten araba değiştireceğimi söylemiyorum. Evimin öğrenilmesi riskini almak istemiyorum.

James yaklaşır. "Bugün için teşekkür ederim Valentina. Uzun zamandır yaşadığım her şeyden daha mükemmel oldu."

"Tamamen kusursuzdu," diyorum gülümseyerek. "Peki neden bana teşekkür ediyorsun?" Göğsünü okşuyorum. "Bugün için sana teşekkür etmeliyim. Bir avukata gevezelik ettim, lüks bir restoranda pahalı içkiler içtim ve babam yaşımda olan seksi bir adamla öpüştüm. Bundan daha iyi ne olabilir?"

James bir kahkaha atıyor. "Oraya gitmek zorundaydın, değil mi?" Pozitif bir şekilde ışıltıyor ve bu bedenimi ısıtıyor.

"Olduğu gibi söylüyorum," diye cevap veriyorum dişlek bir sırıtışla. James beni yakınına çekiyor, böylece göğsüne yaslanıyorum ve başı bir açıyla eğiliyor. Otomatik olarak tepki veriyorum ve dudaklarımı onunkilerle buluşmak için kaldırıyorum.

Dikişleri koparmak yok. Dillerimiz otomatik olarak birbirininkini arıyor ve çarşafların arasına dolanmış aşıklar gibi okşadıklarında ikimiz de birlikte mırıldanıyoruz. Vücudu güçlü ve sıcak; bana daha sıkı sarılırken ceketinin yakalarını kavıyorum, öpüşmeyi o kadar tutku ve yoğunlukla derinleştiriyor ki nefesim kesiliyor.

James hiçbir şeyi yarım yamalak yapan bir adam gibi görünmüyor ve öpüştüğü gibi sevişip sevişmediğini merak ediyorum.

Kalbim kaburgalarımaya çarpıyor ve bir an için Manhattan'ın ortasında kaldırımın kenarında durduğumuzu ve insanların yanımızdan geçtiğini unutuyorum, çünkü biz sadece birbirini önemseyen iki sevgili gibi devam ediyoruz.

YİRMİ BEŞ

Ben bir sonraki işimin ne zaman olabileceğine ya da Christine'in bana ne zaman mesaj atacağına odaklanmıyorum. James benden memnun olmasaydı şimdiye kadar duymuş olurum ama duymadım. Bunun yerine, önümüzdeki birkaç gün kendimi okul ödevlerine veriyorum ve kış tatilinden önce teslim etmem gereken, üç kuşak boyunca sosyoekonomik dezavantajın sonuçları üzerine yirmi sayfalık ödevime başlıyorum.

Derslerim arasında iki saatlik bir boşluk var, bu yüzden yine birkaç blok ötedeki en sevdiğim küçük kafeye gidip sıcak bir kahve sipariş ediyorum. Hava sıcaklığı oldukça düşmüş ve içimi ısıtacak bir şeye ihtiyacım var. Küçük, yuvarlak bir masada oturmuş notlar karalıyordum ki üzerime bir gölge düştü. Başımı kaldırdım ve gözlerimde bir tanıma belirdi.

"Hey, sen," diyorum ve hoş bir şaşkınlıkla gülümsüyorum. Aslında onun adını bilmiyordum. "Seni bir daha görüp göremeyeceğimi merak ediyordum."

Sessiz bir soruyla karşımdaki açık koltuğu işaret ediyor ve ben Başını sallı.

"Buraya birkaç kez geldim ama seni özlediğimi fark ettim." Duraklıyor.

"Ben Daniel."

"Ah, kahve tutkunluğuma uygun bir isim. Ben Aubrey," diyorum. "O fincan için tekrar teşekkür ederim. Gerçekten gerek yoktu, biliyorsun, ama yine de teşekkürler."

Kurnazca omuz silkiyor ve bu çok tatlı. "Sadece kahve," diyor. "Ama buraya daha sık gelmeni umuyordum."

Gülüyorum ve ceketinin altındaki önlüklerine bakıyorum. "Sanırım buralarda çalışıyorsun?"

"Mount Sinai'de doktorum. Otuz saatlik bir vardiyadan yeni çıktım."

Kaşlarını kalktı. Etkileyici. "Sen bir doktorsun."

Başını salladı. "Bir kardiyolog."

"Bu inanılmaz. Ne kadar takdire şayan bir davranış. Şu anda nasıl ayakta durabiliyorsun?"

"Neden burada olduğumu sanıyorsun? Kahve alıp eve gideceğim ve yarına kadar uyuycayım. Birisi aradı, ki bu iyi olurdu, ama bir travma vakası geldi ve bir düzine hasta kabul edildi ve ameliyata hazırlandı."

Ağzım aşağıya doğru dönüyor. "Vay canına. Ne uzun bir gün."

Daniel'ın adı söyleniyor ve o da ayağa kalkıp tezgahdan içkisini alıyor, sonra bana geri dönüyor.

"Bir ara seni dışarı çıkarayım." Sormuyor bile, sadece söylüyor ve bu hoşuma gidiyor.

Yine de üzgün bir şekilde ona gülümsüyorum. Yeni işim göz önüne alındığında gerçekten hayır demem gerekiyor. Bu onun kabul edeceğini düşündüğüm bir şey değil.

Kararsızlığımı anlıyor. "Hayır diyemezsin. Tekrar karşılaşma ihtimalimiz nedir ki?" diyor.

Ama ya doğru kişi karşınıza çıkarsa... Diyelim ki bir kafede biriyle karşılaştınız... James'in sözleri aklımdan geçiyor. Kadere inanan biri değilim, ama Manhattan'daki 1,7 milyon insan arasında birbirimize tekrar rastlayabilmemiz tesadüfi görünüyor.

"Hadi ama. Bana bir randevu ver. Sadece bir tane. Bakalım nereye varacak."

Dudaklarımı birbirine bastırıp kabul ediyorum. "Tamam. Bir randevu, Daniel." Ona cep telefonu numaramı veriyorum. "Ve bu arada, ilk randevuda kimseyle çıkmam, o yüzden oynaşmaya kalkma."

Tamamen şaka yapıyorum ama yorumum onu şaşırtmışa benziyor. Oh neyse.

"ÜÇ SEÇENEĞİNİZ VAR," diyor Daniel.

Bugün Cuma gecesi ve son dakikada yaptığım Valentina işinden sonra akşam yemeği randevusu için pek de hevesli değilim. Göğüslerimin tozunu alan kokainin kendine özgü kokusunu hâlâ alabiliyorum. Tatlı ve biraz çiçeksi, kimyasal kokusu yok. Müşteri kalıntıları yalayarak temizledi, o yüzden hiç kalmamış olmalı ama kokusunu hâlâ alabiliyorum. O kolay bir wham-bam-thank-you-ma'am, let-me-snort- some-rails-off-your-body-while-I-come quickie idi. Bana sürekli sikini kaldırmamı teklif ediyordu ama ben kibarca reddediyordum. Satın aldığı zamanın her saniyesinden zevk alıyor gibiydi ve o saat içinde dört kez boşaldı. Ben bir kere bile boşalmadım. Bir türlü boşalamadım.

Christine öğleden önce bana mesaj atmıştı. Bir saat, altı bin dolar. Nasıl hayır diyebilirdim?

"Mum ışığında güzel bir restorana gidebilir ve bir şişe şarap sipariş edebiliriz," diye devam ediyor Daniel, ben onun görünüşüne bakarken.

Son iki görüşmemizde açık yeşil önlük giymişti. Bu gece, siyah elbise pantolonu ve patlıcan rengi, düğmeli bir gömlek giymiş.

kolları kıvrılmış. Koyu renk saçları dağınık ve gevşek, parmaklarını gezdirmek için mükemmel.

"Eğer bu seçeneği beğenmezsen, bir spor barına gidip yağlı hamburger yiyebilir ve bira içebiliriz." Gözleri heyecanla parlıyor ve lanet olsun ki ben de hissetmeye başlıyorum. "Ya da burada takılıp shot yaparız, sonra da pizza yemeye gideriz."

"Vay canına, Daniel, bir bayana nasıl kur yapılacağını gerçekten biliyorsun," diyorum, ses tonum alaycılıkla dolu ve kendimi ateşliymişim gibi yelpazeliyorum. "Seçenekler çok zor. Nasıl seçim yapacağım?"

Kıkırdıyor ve ben bunu iliklerime kadar hissediyorum. Gülümsemem büyürken omurgamda bir ürperti dolaşır.

"İlk seçeneği tercih etmem gerekiyormuş gibi hissediyorum ama..."

Daniel'in omuzları kayıyor ve dudaklarını büzüyor. "Saygıdeğer bir şey." Kendi önerisi olsa bile bu fikre pek hevesli görünmüyor.

"Ben gerçekten saygıdeğer bir kız değilim."

Gürültülü bir kakhaha atıyor ve ben de kendimi onunla birlikte gülerken buluyorum. Keşke iki saat önce John'un sikinin amımın derinliklerinde olduğunu ve beni bir porno yıldızı gibi siktiğini bilseydi.

"Bence shot atalım ve pizza yiyelim. Buna önsezi diyebilirsiniz ama içimden bir ses ikimizin de uzun bir hafta geçirdiğini ve gevşemeye ihtiyacımız olduğunu söylüyor."

"Tarzını beğendim," diyor ve iki shot tekila sipariş etmek için barmene dönüyor.

Bir an sonra kadehler önümüze konuyor ve Daniel cesurca elimi tutup başparmağımla işaret parmağımın arasını yalıyor, sonra da tuz serpiyor.

"Yeni başlangıçlara mı?" Bana bir shot bardağı ve bir misket limonu uzattığında öneriyorum.

"Yeni başlangıçlara ve giydiğin o ayakkabıların beni öldürmesine."

Kalın, küstah şehir aksanının sesini severek sırtıyorum ve kadehleri tokuşturuyoruz. Tuzu yalıyoruz, içkiyi yudumluyoruz ve limonu emiyoruz.

Üç shot içtim ve kendimi *çok* iyi hissediyorum. Sarhoş değilim ama çok da uzak değilim. Daniel beni yanında tutuyor, barda durup konuşurken beni kucaklıyor. Topuklu ayakkabılarımla ondan biraz daha uzunum ve kaslı olmasa da yumuşak da değil.

"Güzel kokuyorsun," diyorum, likörün damarlarımı kapladığını hissederek. "Senden bir ısırık almak istiyorum."

Daniel güler ve bu iyi kalplidir. "Çok tatlısın. Bir shot daha ister misin?"

"Hayır, ama bir tane almalısın."

İşe gitmeden önce yarım hap almıştım ve hala yükseklerde uçuyorum ve kendimi harika hissediyorum.

Bana bakıyor ve ben sırtıyorum. Elimde değil. Böyle olduğumda, tek yaptığım gülümsemek ve gülmek.

"İçimde kötü bir etki bıraktığına dair bir his var. Tıpkı arkadaşlarını yapmamaları gerektiği halde kötü şeyler yapmaya teşvik eden o arkadaş gibi."

Ona sinsi bir gülümseme veriyorum ve dudaklarımı sıkıyormuş gibi yapıyorum. "Ben öpüşmem ve söylemem." Göğsümü kendi göğsüne yaklaştırıyor. Dekolte elbisem göğüslerimi yukarı itiyor, bana geniş göğüs dekoltesi veriyor.

Kulağıma doğru eğilerek alçak sesle ve derinden, "Ya seni öpmek istersem?" dedi.

Fısıltısı vücuduma bir ürperti gönderiyor.

Beni öpüp öpmeyeceğini görmek için beklemek yerine, yüzünü kavriyorum ve dudaklarına sert bir öpücük konduruyorum. Barda etrafımızı saran insanlar kükrüyor, bağırıyor ve tezahürat yapıyor. Dudaklarına karşı gülümsüyorum ve Daniel'ın elleri sırtımda dolaşıp kalçalarımdaya duruyor. Nazik biri, bunu söyleyebilirim. Öpüşmeyi kesip ağzına bakıyorum ve kıkırdamaya başlıyorum.

"Ne?" diye soruyor, kafası karışmış görünüyor.

Kahkahalarımı bastırmaya çalışarak, "Ağzında kocaman kırmızı dudaklar var," diye cevap veriyorum.

Şaşıır ve peçeteyle ağzını siler.

"Bana kendinden bahset. Tek yaptığımız benden bahsetmekmiş gibi hissediyorum."

"Yaptık. Amaç buydu," diye cevap veriyorum, sanki böyle planlanmış gibi.

Ona eski dadılık işimin detaylarını verdim. Bu mükemmel bir kılıf. Eğer aramızdaki bu şey bir yere giderse, Christine bana bir iş için mesaj atarsa her zaman bebek bakıcılığı yapmam gerektiğini söyleyebilirim.

"Çocukları sevmem bile," diyorum ve sosyoloji okuduğumu, hedefimin hukuk ya da çocuklar ve ailelerle ilgili bir bölüm olduğunu ekliyorum.

Beni izlerken gözleri kahkahalarla doluyor. "Bu hiç mantıklı değil. Çocukları sevmiyorsun ama onlarla çalışarak kariyer mi yapmak istiyorsun?"

"Şey, sanırım onlardan hoşlanıyorum, bir bakıma, sadece onlara uzun süre bakıcılık yapmaktan hoşlanmıyorum. Ve bu onlarla yakın çalışacağım anlamına gelmiyor.

kariyer yapsaydım..." Durdum ve ona alaycı bir bakış attım. "Kırk sekiz saat boyunca başka birinin çocuklarına bakıcılık yapmak ister misin?"

Daniel sırtıyor. "Pek sayılmaz. Çocuk istiyor musun?"

"Vay canına, Daniel. Daha yeni tanıştık. Yavaş ol. Henüz kendi küçük canavarlarım için hazır değilim. Daha ikinci aşamaya bile geçmedin."

"Çok alaycısın," diyor ve gülüyor. "Neden sen etraftayken hiç sıkıcı bir an olmadığını hissediyorum?"

Kırpıklarımı şakacı bir şekilde kırıştırıyorum ve beni tekrar yanına çekiyor, elini kalçama koyuyor.

Yetiştirilme tarzlarımız hakkında sohbet ediyoruz. O muhasebeci bir aileden geliyor ve ben de Grammy hakkında azize olmasından başka ne söyleyebilirim ki? Onun Mets taraftarı olduğunu öğreniyorum, bu da alaycı bir şekilde tartışmamıza neden oluyor çünkü ben Yankees taraftarıyım ve Yankees'ten daha iyi bir takım yok. Hesabı alıp ödemeyi yapana kadar bir süre her şeyden konuşuyoruz ve sonra birkaç dilim pizza almak için caddenin karşısına geçiyoruz.

Gece eğlenceliydi. Stres yok, baskı yok, sadece umutsuzca ihtiyacım olduğunu fark etmediğim rahat bir sohbet.

Zihnim Daniel'a odaklanmış bir şekilde trene binip eve dönüyorum. En son ne zaman gerçek bir randevum olduğunu hatırlayamıyorum ve hafızamı yoklamaya çalışıyorum. Aklıma gelen tek şey James'le geçirdiğim zaman, ama o da sayılmaz.

James.

Onu ve o günün ne kadar inanılmaz olduğunu düşündükçe kalbim sıkışıyor. Beni tekrar isteyip istemeyeceğini merak ediyorum. Hatırlanacak bir an yaratmak istemişti ve tam da bunu yaptı.

Yatağıma girdiğim anda kendimden geçtim. Düşüncelerim James ile doluydu.

Daniel. James ve Daniel, ortada da ben. Mmm...

YİRMİ ALTI

"Nat, Nat, uyan," diyorum usulca, onu sarsarak. "Uyan."

Natalie yan dönüyor. Sarı saçları yüzünün kenarına dökülmüş ve bana bakıyor ama beni görmüyor. Sanırım dün gece benden sonra eve geldi.

"Biri mi öldü?" diye soruyor, sesi sersemlemiş.

Kaşlarımı çattım. "Hayır mı?"

"Yanan bina mı?" "Hayır mı?"

"Dışarıda bir çatışma ya da saldırı mı var?" "Ne oluyor lan? Hayır mı?"

"O zaman neden beni Cumartesi günü bu kadar erken uyandırırıyorsun?"

"Kankamla bir güne ihtiyacım var. Çok uzun zaman oldu. Kaldır kışını da gidelim."

İnliyor ve oturuyor, gevşek bukleleri omuzlarına dökülüyor. Gelişigüzel giydiği tişörtünü düzeltiyor ama şortunu ters giymiş ve ben gülüyorum.

"Uzun bir gece," diyor, sesi zımpara kağıdı gibi.

"Görebiliyorum. Kalk ve duş al. Bugün seninle takılmak istiyorum ve bu benden."

Gözlerini ovuştururken gülümsüyor. Ot kalemmini ona uzattım ve bir fırt çekti. Bana teklif ediyor ama reddediyorum.

"Hadi, uyan ve benimle pişir."

"Yok, ben iyiyim. Christine'in verdiği Perc'lerle hala kafam iyi gibi hissediyorum."

Ben."

Bir saat içinde Topsy's'de oturuyoruz, içki servisi yapan bir tırnak salonu. Birlikte pedikür yaptırırken ikimiz de mimozalarımızı yudumluyoruz. Sırada manikür ve yüz bakımı var.

"Beni uyandırdığına sevindim. Önümde koca bir hafta var ve bunu kullanabilirim." Mutlu bir şekilde gülümsüyor. "Bugünün gündeminde ne var?"

"Alışverişe gitmek istiyorum. Yeni bir kışlık monta, yeni kotlara, sütyenlere falan ihtiyacım var. Artık paramı kontrol etmek zorunda olmadığım gerçeğinden yararlanmak istiyorum. Artık Grammy'ye tamamen bakabilecek ve istersem kendimi şımartabilecek kadar kazanıyorum."

Gözleri parlıyor ve kocaman gülümsüyor. "Alışveriş yapmak için yaşadığımı biliyorsun."

Son zamanlarda çok mu çalışıyorsun?"

"Yeterince para biriktirdim. Elbette hepsini harcamayacağım ama yeni şeylere ihtiyacım var." Durup düşünüyorum. "Christine'in hâlâ beni test edip etmediğini anlayamıyorum."

James'i düşünüyorum.

"Sence bana bir tane gönderir mi?" -sesimi alçaltıyorum- "kim mutlu bir son istemez ki?"

Kafası karışmış gibi kaşlarını birbirine yaklaştırıyor. "Ah, belki? Yine de şüpheliyim. Bekle, yani sonrasında hiçbir şey yapmak zorunda kalmadın mı? Hiçbir şey mi?"

"Hayır, hiçbir şey. Denedim ama istemedi. Bu garip, değil mi? Öpüştük, ateşli ve ağır oldu ama daha ileri gitmeme izin vermedi. Belki de performans kaygısı vardır," diye şaka yapıyorum.

"Yani, bütün erkekler seks ya da en azından sakso ister, bu yüzden bu bana biraz garip geldi. Belki de senin arkadaşlığından gerçekten hoşlanmıştı."

Birlikte geçirdiğimiz zamanı düşünerek duraklıyorum. "Dürüst olmak gerekirse, sanırım sadece takılmak istedi-"

"Adı neydi?" diye soruyor.

"John," diye yalan söyledim. Natalie'nin de onunla birlikte olduğunu ya da bana izin vermediğinde onun işini bitirdiğini öğrenmek istemiyorum. Bilmemeyi tercih ederim. "Kızıl saçları var, alev kırmızısı gibi ve soluk beyaz tenli. Sanırım doktor olduğunu söylemişti? Tanıdık geldi mi?"

"Hayır, ama henüz tanışmadığım bir sürü müşteri var." Natalie sinirlenmiş gibi gözlerini deviriyor ama bana değil. "Ve birçoğu da Johns. Sahte isim kullanıyorlar çünkü hile yaparken yakalanmak istemiyorlar."

"Evet, bunun bir yüzüğü vardı."

Başını sallıyor. "Bunu söyleyeceğini hissediyordum. Aletlerini herhangi bir deliğe sokmaktan hiç utanmıyorlar. Yemin ederim, orada çalışırken erkeklerin nasıl olabileceğini gördükten sonra hayatımın geri kalanında bekar olacağım. Hepsinin yalancı ve dolandırıcı olduğuna ikna oldum ve porno yıldızları gibi seviştiklerini düşünüyorlar, bu arada biz sadece kalem yaraklarının tükenmesine kadar dakikaları sayıyoruz ve bir gün rosto biftek vajinasına sahip olmamak için dua ediyoruz. Kendilerini Tanrı'nın bize bir armağanı sanıyorlar."

Tırnak teknisyeni bize baktığında kıkırdıyorum. Natalie ağzını açana kadar çok tatlı ve masum görünüyordu. İkimiz de özür diliyoruz.

"İkimiz de hayatımızın geri kalanında bekar olacağız."

Bana beşlik çaktı. "O taklidi yapmak hiç bu kadar kolay olmamıştı."

"Gerçekten," diyorum. Nat'in evde olmadığı bir gün duşta pratik yaptıktan sonra artık bunu bildiğimden oldukça eminim.

Kaplıca tedavimizin ardından birkaç saat alışveriş yaptıktan sonra öğle yemeği için durmaya karar veriyoruz.

"Dün gece Daniel ile çıktım."

Natalie'nin gözleri vegan sandviçinin etrafında açılıyor, filizler ekmeğin üzerine sarkıyor.

"İşten sonra kahveci çocukla mı çıktın? Yok artık."

Gülüyorum, başımı sallıyorum. "Yaptım. Müşterim kelimenin tam anlamıyla kafası iyiyken sevişmek istedi, bu yüzden girip çıktı ve ben de oldukça çabuk bitirdim."

"Güzel," diyor. "Hızlı ve kolay para. Daniel'ı tekrar görecek misin?"

Bir omzumu silkiyor, bir kızartmayı ketçaba batırıyorum. Daniel'la geçirdiğim gecenin dünyayı sarstığını söyleyemem ama eğlenceliydi ve kendimi onunla tekrar takılırken görebiliyordum.

"Sanırım ararsa hayır demem. Çok rahat ve hoş biri ve çok sevimli. Sanırım onun için biraz fazla açık sözlü olmuş olabilirim ama o bunu kabul etti. O bir doktor."

"Bu şehirdeki diğer herkes gibi. Eğer doktor değilseniz, ya avukatsınızdır ya da borsacı."

Katılıyorum. "Bu doğru. Ya da model ve şarkıcıdırlar."

Gülüyor. "Onu bir işten sonra görmek garip miydi?"

"Pek sayılmaz. Bu garip mi? Rahatsız olacağımı düşünmüştüm ama beni hiç rahatsız etmedi. Bu benim hakkımda ne söylüyor?"

Ona randevumun geri kalan detaylarını ve mesleğim hakkında nasıl yalan söylediğimi anlattım.

Natalie buzlu suyundan bir yudum alır. "Ya iş ciddiye binerse? Mesela ya yakınlaşırsanız? Para için erkeklerle yattığını ona nasıl söyleyeceksin?"

Ona bakıyorum ve ben de aynı şeyi merak ediyorum.

Gerçek şu ki, bilmiyorum. Bir erkeğin böyle bir şeyi nasıl **kabullenebileceğini** bilmiyorum. Sadece bunu düşünmek bile göğsümü biraz acıtıyor ve uzun vadede ciddi bir şey için kendimi mahvedip mahvetmediğimi merak ediyorum.

Bir ilişki güven ve kabullenme üzerine kurulur, yalan ve aldatma üzerine değil. Tam bir ikiyüzlüyüm.

"İş ciddiye binmedikçe, hiçbir erkeğe söyleyeceğimi sanmıyorum. Nasıl **söyleyebilirim** ki? Senin erkeğin vücudunu satsa sorun olur muydu?"

"Aynı şey olmadığını biliyorsun. Erkekler bazı şeylerden kadınlar gibi etkilenmezler. Onlar için sorun yok ama bizim için yok."

İç çekiyorum, anında sinirleniyorum. "Biliyorum. "

"Yine de benim için sorun olur mu?" Natalie sorum üzerine düşündüğünü söylüyor. "Sanırım bedavaya seks yapmadığı sürece sorun olmaz, çünkü o zaman bu tamamen aldatmak olur."

"Aynı müşteriye iki kez aldığınız oluyor mu?" Merakla soruyorum, James'in beni bir daha görüp görmeyeceğini merak ediyorum.

"Evet, bir erkek senden hoşlandığında, seni isteyecektir. Her zaman tekrarlayanlar oluyor."

Bir an duraksıyorum, ilk birkaç müşterimi düşündükçe biraz panikliyorum. "Dostum, gerçekten mi? Umarım şu Hannibal denen adamla tekrar karşılaşmam. Beni çok korkutmuştu, Nat."

"Kızım, sana daha önce de söyledim, aldığım işlerle başını döndürebilirim. Yine de hiçbirini reddetmedim ve benden ne istenirse yaparım. Paradan vazgeçmek çok zor. Bağımlılık yapıyor. İki yılı aşkın süredir bu işi yapıyorum ve bir milyon dolardan fazla kazandım. Bunu nasıl bırakabilirim? Yemin ederim kağıt peşinde koşmaktan kafam güzel oluyor."

Çenem düştü. Göz kırıyorum. Gözlerimi diktim. Tam bir şok içindeyim. İki yıl ve bir milyon dolar mı? Yok artık. Yalan söylüyor.

"Ağzını kapat. Orada sinek yakalayacaksın" diyor.

Sesimi alçaltarak eğildim ve dedim ki, "Bir milyon dolar mı? Bir milyon dolar mı kazandın? Yalan söylüyorsun. Ne bok yiyorsun, Nat?"

Başını iki yana sallıyor. "Her zaman böyle değil. Benim zamanım değerli. Jamaika'da bir yatta benimle bir hafta sonu geçirmek mi istiyorsun, potansiyel müşterilerini eğlendirip paralarını zimmetine geçirmek için? Elli bin dolar ve seninim."

Nutkum tutuldu. Kısa sürede bu kadar para kazanmaya nasıl bağımlı olduğunu anlayabilsem de, işi ve performansı nasıl yapabildiğini ve müşterinin çılgın takıntılarını hiçbir şey yokmuş gibi nasıl savuşturduğunu aklım almıyor. Şimdiye kadar sahip olduğum her müşteriyle birlikte insanlığımın da yontulduğunu hissediyorum, biri hariç.

"Kaç müşterin oldu?" Ben soruyorum.

Gözlerimin içine baktı. "Ben sayılmıyorum. Reddediyorum ve sen de saymamalısın."

"Her seferinde kendinden bir parçayı nasıl kaybetmiyorsun?" diye soruyorum.

"Her gün bir müşteriyle buluşmak için evden çıktığımda, Şeytan tam arkamdayken İsa'nın neden yanımda yürüdüğünü merak ediyorum."

Natalie de benim gibi hissediyor ama bunu daha iyi gizliyor. Çok daha iyi. Biraz rahatladım.

Yutkunuyorum ve sonra gerçek hislerimi itiraf ediyorum. "Bazen bir müşteriden ayrıldığımda benden bir parça kesip ateşe veriyorlarmış gibi hissediyorum."

Kollarını masanın üzerinde kavuşturuyor ve onlara yaslanıyor. "Başta ben de öyleydim ama birkaç ay sonra benim için normalleşti ve rahatladım. Bir mesaj aldığımda beynimi kapatıyorum, giyiniyorum ve Natalia oluyorum. Herkes bunu yapamaz ama üst düzey eskortluk kazançlı bir iş ve ben de bundan payımı almak istiyorum." Natalie duraksıyor, bana nasıl hissettiğini söylemekten hiç utanmıyor. "Seni asla devam etmen için zorlamam ama her kız başlangıçta senin gibi hisseder. Kararsızlık öldürücüdür - seni ele geçirir - ama bu normaldir. Hissettiğin şey, erkeklerin senden bir parça almasına *izin vermeden* kaynaklanıyor. Buna izin vermeyin. Bu saçmalığı kapatın. Wall Street'te müşterisini becermek ve parasını almak üzere olan bir yatırım danışmanından farklı bir şey yapmıyorsunuz. Bu iş ancak siz izin verirseniz size olumsuz hissettirebilir. Buna izin verme. Dairemizden ayrıldığında Valentina olursun. Kendini ayır."

Başımı sallıyorum, bez peçetemi katlayıp tabağımın yanına koyuyorum. Bu kararsızlık beni her seferinde etkiliyor, ama sonra para elime tutuşturuluyor ve farklı bir melodi söylemeye başlıyorum. Bunu paraya çok ihtiyacım olduğu için yaptığımı hatırlıyorum. Bu kendim ve Grammy **i ç i n** yaptığım bir seçim.

Natalie gözlerimin içine bakarak, "Dinle, sana karşı dürüst olacağım," diyor. "Beni öldürme." Midem bulanıyor ve en kötüsüne hazırlanıyorum. "Bunu tamamen kabullenmenin tek yolu, günün sonunda acı gerçeğin, vücudunu para için satan başka bir kadın olduğunu kabul etmektir. Kabullenme, kafanızdaki düşünceleri susturan şeydir. Şahsen benim görüşüme göre, zaten yaşayacağım tek gecelik ilişkiler için para alıyorum, ne fark eder ki? Bazıları diğerlerinden daha az heyecan verici. Ben Versace giyen bir fahişeyim. Sen de öylesin."

Bir bakıma haklı. İçimdeki bir şey düşüncelerimi kontrol ediyor ve beni geri tutuyordu ve şimdi nedenini biliyorum.

En büyük korkum Aubrey'i kaybetmek değil. Kim olduğumu biliyorum. Valentina'yı da kendimi kabul ettiğim ölçüde kabul edecek güce sahip olmak.

Valentina'nın kim olduğuna dair suçluluk ve utanç her sabah aynaya baktığımda bana bakıyor ve kendimi pis hissetmemin nedeni o. Valentina'yı da Aubrey gibi sevmeyi ve kabul etmeyi öğrenebilirim, iyi olacağım.

YİRMİ YEDİ

T Bayramlar şehirde her zaman coşkulu bir hava yaratır. Herkes ruhuyla canlıdır. Tika basa dolu sokaklar ışık dizileriyle süslenir, vitrinler ortalama bir insanın alamayacağı eşyalarla donatılır. Yine de bu durum gülümseyen yüzlerin ilerlemeye devam etmesini engellemiyor. Bu koşuşturmaca heyecan verici ve ben kar yağışının hüznü bir his yaratmasını seviyorum. Buz gibi hava yoldan geçen herkesi iyimserlikle canlandırıyor ve birkaç hafta içinde Rockefeller Center'da ağaç dikilip ışıklar açıldığında şehir bir araya gelecek ve bu kalbimi mutlu ediyor. Sanki herkes bir ve eşitmiş gibi. Ayrım yok. Kimseye tepeden bakmak yok.

Natalie ile geçirdiğim kız gününden sonra ciddi bir ruh muhasebesi yaptım ve sonunda tutunduğum olumsuz görüşlerin çözülmesine izin verdim. Aubrey ile Valentina olmak arasındaki duygularımı ayırmak çok önemliydi. Bunu yaptıktan sonra, işin getirdiği damgalanma o kadar da kötü değildi.

Hafta içi işleri minimumda tuttum. Ev ödevleri, Pilates ve yeni müşteriler arasında yeterince meşguldüm ama normalde olduğum gibi stresli de değildim.

Ayrıca geceleri uyumak için daha fazla ot içiyordum ama bu başka bir hikayeydi.

Her hafta sonu sıraya koyduğum işler fena değildi - hızlı saksolar, müşteriye memnun etmeye odaklanmadığım takdirde gerçekten eğlenceli olabilecek bazı sapıkça seksler ve tabii ki cildimi süründüren birkaç şüpheli fetiş. Uyum sağlıyordum ve bunun için kendimi suçlu hissetsem de aynı zamanda rahatlamıştım.

Christine'den aldığım bir sonraki mesajda kırmızı iç çamaşırı giymem gerektiği ve müşterimle Sanctuary Cove'da buluşacağım yazıyordu. Hiç iç çamaşırına sahip olmadığım için dersten sonra gittim ve dantelini çektiğim anda beni seksi hissettiren baharatlı küçük bir tek parça aldım. O kadar çok sevdim ki bir tane de siyah aldım.

Percocet'in etkisini göstermesini beklerken boğucu bir görünüm için saçlarıma gevşek dalgalar ekliyorum ama votkayı es geçiyorum. Odalarda alkol stoku var, bu yüzden oraya varır varmaz bir kadeh dolduracağım, sonra gölgelerde bir sonraki kurbanımın gelmesini bekleyeceğim.

Şaka yapıyorum.

Derin bir yudum daha almak üzereydim ki kapı açıldı ve adam odaya dalınca sıçradım. Boyu ve posu gözümde canlanırken boğazımda bir nefes düğümleniyor. Bardağı dudaklarıma götürüp uzun, derin bir yudum alıyorum ve karnımda bir beklenti oluşuyor. Onun göremeyeceğini bildiğim bir sırıtış dudaklarımı kıvrıyor.

James.

Sanırım o bir test John değilmiş.

Onu gördüğümde vücudum özlemle parlıyor. Tepeden tırnağa ısınıyorum, bir daha asla göremeyeceğimi düşündüğüm bu adam için içim kıpır kıpır ve açım. Onunla aynı ortamda bulunmak bile kalbimin çarpmasına neden oluyor. Benden çok daha yaşlı, deneyimli ama yine de zamanımı satın alıyor ve cinsel eylemler için *bana* para ödüyor.

Gözlerimiz buluşuyor, bakışları zorlu bir gün geçirmiş gibi sert. Takım elbise ceketini çıkarıp şezlonga atıyor, ardından kollarından birini süsleyen çarpıcı renkleri ortaya çıkarmak için kollarını sıvıyor.

James yanımdan geçip pencerenin yanındaki bara doğru yürüyor, adımları saldırganlıkla genişliyor. Ondan akan şeyin tadını alabiliyorum ve daha fazlası için sabırsızlanarak dudaklarımı yalıyorum. Perdeleri yarıya kadar açık olan barın önünde duruyor ve kendine konyak olduğunu tahmin ettiğim uzun bir bardak dolduruyor. Karanlığın tonları iri vücudunu boydan boya kesiyor, bir yandan da gözlerini dikmiş bana bakıyor. Kanımın damarlarımda dolaştığını hissederek sertçe yutkunuyorum. Bakışlarımı ondan ayıramıyorum.

"Paltonu çıkar Valentina," diye emrediyor, sesi sert ve pirinçten. Omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor ve kendime bunu engellememi söylüyorum, ama bu çok zor. Onun sesini seviyorum.

Bir bardak daha doldurmasını izliyorum, sıvı kenarlara sıçrıyor. Kemerimi çözüp paltomu çıkarırken ateşli gözleri vücudumun uzunluğunu inceliyor. Oturduğum sandalyenin arkasına bırakıyorum ve baldırlarımı saran siyah bantlı topuklu ayakkabılarla eşleştirdiğim utanmazca baştan çıkarıcı dantel parçasını ortaya çıkarıyorum.

Gözleri takdirle parlıyor ve gördüğünü beğendiğini bilmekten zevk alıyorum. Dudaklarımda baştan çıkarıcı bir gülümseme beliriyor ve o da bunu fark ediyor. Güzel olduğumu inkar etmiyorum. Harika göğüslerim var ve bu gülünç derecede pahalı takımın içinde, gür ve esnekler ve gözleri onlara odaklanmış durumda. Seks cadalozu gibi görünüyorum.

Sertçe yutkunuyorum, ondan gördüklerimden çok hoşlanıyorum.

James bardağını masaya çarpıyor ve bana doğru ilerliyor. Uzun adımlarıyla yeri birkaç adımda yutuyor. Kalbim yerinden fırlıyor ve gergin bir adım geri çekiliyorum.

Başını sertçe sallıyor. "Hayır. Benden uzaklaşma," diyor ve ben donup kalıyorum. Talebi karşısında kalbim yerinden çıkacakmış gibi atıyor.

James bir eliyle başımın arkasını avuçluyor ve diğer eliyle kığımın yanağını kavıyor, sonra acımasız bir öpücükle ağzını benimkine yapıştırıyor. Dudaklarındaki konyak tadı beni kışkırtıyor, izinde küçük ısı ısırtıkları bırakıyor. Sormuyor, sadece hakkı varmış gibi alıyor.

Talepkâr tutkusu içimdeki gizli bir şeyi ateşliyor ve ben de onu öpüyorum, dilimi onunkinin etrafına sarıyorum ve onu derinden okşuyorum, ona ne kadar iyi olabileceğimi gösteriyorum. James hırlıyor ve göğsümdeki titreşimi hissediyorum, parmakları içime giriyor. Ağzımı yutarken geri adım atmak zorunda kalıyorum, beni tüketirken saçlarımı çekiştiriyor. *Evet*. Ağzının içinde inliyorum. Onu içime çekiyorum ve o her yerde, elleri vücudumun her yerinde, sanki doyamıyormuş gibi.

Öpüşmeyi kesip dişlerini kullanarak alt dudağımı tuttuğu yerden fırlayana kadar çekiştiriyor. Bunu hissedince nefesim kesildi.

"Seni ilk gördüğüm andan beri güzel dudaklarını sikimin etrafında hissetmek istiyorum. Dizlerinin üzerine çökmeni ve ben o seksi ağzının içine boşalana kadar beni emmeni istiyorum," diyor çenemi kaldırarak gözlerimiz buluşsun diye. "Ve döllerimin her bir zerresini yutmanı istiyorum. Anladın mı?"

Dudaklarım aralanıyor, nefesim kesiliyor. Bunu görüyor ve gözleri alçalıyor, ağırlaşıyor. İsteği üzerine içimden ıslaklık sızıyor ve bedenim onu memnun etme isteğiyle tepki veriyor. Tam olarak ne diyorsa onu yapmak istiyorum.

"Beni iyi em, Valentina."

İçim onun emriyle pelteye döndü. Başımı sallıyorum. Öyle yapmayı planlıyorum.

Aramıza uzanıp kemerini çekiştirirken ve pantolonunun düğmesini çözerken bedenim onun için yanıyor. Kan akıyor, aramızdaki gerilim o kadar yoğun ki bu her neyse onun da hissettiğini biliyorum. Pantolonunu kalçalarına doğru itip iyice hissettiğimde çoktan sertleşmişti.

Sikeyim. İçimde nasıl hissedeceğini bilmek isterdim.

Onu elime zar zor sığdırabiliyorum ve bir an panikle onu içime nasıl sığdıracağımı düşünüyorum, bu gecenin nereye varacağını varsayıyorum. Tanrıya şükür ki evden çıkmadan önce hindistan cevizi yağı numarasını kullanmıştım.

Ben gömleğini çabucak çıkarıp yere bırakırken James pantolonunu çıkarıyor. Ellerimi göğsünün duvarına koyarak onu bir sandalyeye düşene kadar geriye itiyorum, bacakları tamamen çıplak ve geniş açılmış. Aleti kalçalarının arasında dikilmişti. Bakışlarımın, onun benimkine yaptığı gibi vücudunda gezinmesine izin veriyorum, 1.80'lik görkemli boyunun her santimini içine çekiyorum. Elli iki yaşına göre inanılmaz formda, profesyonel bir futbolcunun vücuduna sahip ve istesem beni ikiye bölebilecek güçte.

İşte bu yüzden erkekleri -ve seksi- çok seviyorum. Bir erkeğin vücudu bütün gün bakabileceğim ve asla bıkmayacağım bir şey. Bana yapabilecekleri her şeyi, sahip oldukları gücü ve kuvveti düşünüyorum ve bu beni dizlerimin üzerine çöktürüyor.

"Vücudun, James. Siktir." İç çekiyorum ve dudaklarımı yalıyorum, Valentina'nın nerede olduğunu merak ediyorum çünkü bu tamamen bir Aubrey yorumuydu ve bu Aubrey şehveti içimden sızıyor.

Tam dizlerimin üzerine çökmek üzereydim ki beni durdurdu. "Buraya gel," diyor alçak sesle, neredeyse bir hırıltı gibi ve ben bunu iliklerimde hissediyorum.

Sandalyede olduğu için nereye gitmemi istediğinden emin değilim, bu yüzden kucağına tırmanıyorum ve kalçalarına biniyorum, ereksiyonunun aramızda sıkıştığını hissediyorum. Bir zevk dalgası sıcak bir bal gibi üzerime akıyor.

James kayışlarımı omuzlarımdan aşağı kaydırıyor ve üstümü onunla birlikte çekiyor. Göğüslerim ortaya dökülüyor ve hemen bir meme ucunu ağzına alıp ısıyor, keskin dişleri doğrudan içime bir şok gönderiyor. Nefesim kesildi, zihnim bir anlığına karardı. Dili sert noktanın etrafında tur atıyor ve ben zevk dolu bir nefes alıyorum.

Başının arkasını kavrayarak onu göğsüme bastırıyorum ve sertliğine karşı sallanıyorum. Kalçalarım acı verici bir şekilde yavaş hareket ediyor, sanki onu kucak dansı yaparken beceriyormuşum gibi. Diğer göğsüme de aynı ilgiyi gösteriyor ve sonra boynumu yalayarak dişlerinin tenimi delmesine izin veriyor.

Tanrım, çok iyi hissettiriyor. Dudaklarımdan bir iç çekiş dökülüyor.

Saçlarımı çekerek boynumu ortaya çıkarıyor ve beni bekleyen ağzıma kadar öpücükler konduruyor. İkimiz de birbirimizin içinde kayboluyoruz, sanki bir daha son kez birlikte olacaktıydık gibi. James'in öpücükleri ön sevişme gibiydi. Hareketleriyle agresif, ne istediği ve nasıl alacağı konusunda açgözlü, ama incelikle nasıl zevk vereceğini bilecek ve dokunuşunun altında erimemi sağlayacak kadar da yetenekli.

James'in nazik bir aşık olmadığını bilmek için onunla seks yapmama gerek yok. Ayrıca James ile seks yapmam gerekmiyor.

Daha fazlasını isterdim ve istiyorum.

Öpüşmeyi kesiyorum ve dizlerim pelüş halıyla buluşana kadar vücudundan aşağı kayıyorum. Boyunu elimle kavıyorum, bileğimi birkaç kez şaftına doğru çeviriyorum, sonra onu ağzıma alıyorum ve olabildiğince derine iniyorum. James'in tüm vücudu gevşiyor ve geriye yaslanıyor, kalçaları rahatlıyor.

Ona son kez birlikte olduğumuzda neler kaçırdığını göstermek üzereyim.

Eli başımın arkasını buluyor ve ona bakıyorum. Çenesi bükülmüş, boynundan aşağıya doğru uzanan kalın bir damar var ve bu damar en muhteşem, karmaşık mürekkep setine ulaşıyor. Daha fazla zamanımız olsaydı, geri kalanını da incelemek isterdim. James bana bakıyor, gözleri açlıkla gölgelenmiş. Bir erkeği memnun etmek ve onun zevk içinde boğulduğunu görmek içimde bir şeyleri değiştiriyor. Bunu görmek hoşuma gidiyor. Cinsel çılgınlığımı uyandırıyor ve benden daha fazlasını teşvik ediyor. Ve James'in bana bakışıyla, ona çok daha fazlasını vermek istiyorum.

Gözlerimi kapatarak dilimle sikini okşamaya odaklanıyorum, içimde tırmanan arzuyu engellemeye çalışırken onu derinlemesine emiyorum. Kalçaları ileri geri hareket ediyor ve ben ağzımı açıp onu daha da derine çekerken nefes alıp vermesi derinleşiyor.

"Siktir, Val, ağzın." İnliyor.

Val. Bu hoşuma gitti. Ağzımı olabildiğince sıkı emiyorum ve onun seğirdiğini hissediyorum.

Şaftını sıkıca sıkıyorum, büküyorum ve kalçaları esniyor.

"Hepsini al tatlım," diye emrediyor ve ben de onu iyi hissettirmek isteyerek alıyorum. "Doğru, yut onu."

James boşalmaya başlıyor ve ben birkaç saniye nefes alamayacağımı bilerek derin bir nefes alıyorum. Aynı anda hem yutmak hem de emmek için sonuna kadar gidiyorum.

Kalçalarını yüzüme doğru iterken dişlerini sıkarak, "Lanet olsun," diye bağıyor.

Son damlayı yutup ağzımı silmeye fırsat bulamadan beni kaldırıp yatağa fırlatıyor. Benden bir nefes fişkırıyor ve James vücudumda sürünerek ağzımı öpüyor. Ağırlığını bırakıyor ve vücudunu üzerimde hissedince gözlerim kapanıyor. James güçlü, iri ve bir öpücükle bana hükmetme şekli tüm bedenimi tüketiyor. Bacağımı tutup kaldırıyor ve sırtına doğru çekiyor. Parmaklarını amıma sokarak iç çamaşırlarımı kenara kaydırıyor ve iki parmağını içeri sokuyor. Beklenmedik bir şekilde onun etrafında kenetleniyorum ve mutlak arzu içinde inliyorum.

"James," diye fısıldıyorum boynunun arkasını tutarak.

Etimi ağzına çekiyor, sakalının ince tüyleri duyularımı kışkırtıyor. Topuklarım yatağa gömülüyor ve kalçalarım parmaklarına doğru yuvarlanıyor.

"Seni anlamsızca becermek üzereyim," diye boynumu törpülüyor.

Tanrım, onun sesi kalbime bir şeyler yapıyor ve vücudumu titretiyor.

"Prezervatif yok," diyor ama beni çiğ çiğ becermesine izin vermiyorum.

James geri çekiliyor ve vücudumdan aşağı kayıyor. Yataktan iniyor ve bir masaya doğru yürüyüp çekmeceyi açmasını şaşkınlıkla izliyorum. İçine uzanıp bir kap ve beyaz tüylerden oluşan bir şeride benzeyen bir şey çıkarıyor. James yatağa geri dönüyor, ama benim gözlerim onun muhteşem sert ve kalın sikinde.

Dudaklarımı yalıyorum. Bir müşteriyle seks yapmayı dört gözle beklememeliydim ama James'le bekliyorum.

"Bal tozu," diyor ve ben de başımı sallıyorum.

Tatlı tozunu daha önce duymuştum ama hiç kullanmadım.

James kabin kapağını açıyor ve içine beyaz tüylerden bir demet koyuyor, sonra vücudumun üzerine eğiliyor ve yumuşakça, nazıkçe, kışkırtıcı bir şekilde tozu omuzlarıma ve kollarıma serpiyor. Aplikatörü göğüslerimin üzerinde ileri geri çeviriyor ve her birini bana ahududu gibi kokan şeyle kaplıyor.

"Vücudunun her santimini yalayarak temizleyeceğim," diyor. Hassas tenimde tüylerim diken diken oluyor ve beklentiyle ürperiyorum. "Sonra seni sadece benim dölleriyle kirlenene kadar becereceğim."

Evet, bunu çok istiyorum.

Topuklarının üzerine oturup, "Bacaklarını aç." dedi. Dizlerimi açtım. "Bana amını göster."

Aşağı uzanıyorum ve malzemeyi şişmiş dudaklarımın üzerinden kaydırıyorum. James tüylerin üzerine daha fazla toz sürüyor ve sonra onlarla ıslak amımı okşuyor. Daha fazla toz uygularken zevkle iç çekiyorum ve sırtım kemerli.

"James," diyorum ama bu daha çok bir yalvarış. Ön sevişme hakkında konuş.

"Damlatıyorsun amına koyayım," diye homurdanıyor, gözleri benimkiler gibi ateş ve arzuyla dönüyor. "Taşaklarımı tatlı amcığının içine sokup onu sikmek için sabırsızlanıyorum."

Merhamet edin.

James tüyleri ve tozu yatağın üzerine koyuyor ve dökülmemesi için üzerini kapatıyor. Bacaklarımın arasında nasıl hareket ettiğini izliyorum ve ona uzanıyorum

ama yeterince hızlı değilim ve ben bir şey söyleyemedim dantellerin arasından beni yalıyor, amımı ısırmaaya çalışıyor. Kalçalarımı kavıyor ve beni sickerken kalçalarımı tutuyormuş gibi sıkıca tutuyor. En azından ben öyle hayal ediyorum.

"James, dur," diyorum ama benden bir inilti kaçıyor ve sırtım kavisleniyor.

Başı bacaklarımın arasından fırlıyor ve neredeyse beni şımartmaktan kafası güzel görünüyor. "Çok. Lanet. İyi." Sonra tekrar işine döndü.

Olanlar karşısında kafam çok karışık ve tepki verdiği için vücudumdan nefret ediyorum. Onun dokunuşuna böyle tepki vermemem gerekiyor, sanki *beni anlamsızca becermesini istiyordum* gibi, ama veriyorum. Tanrım, hem de nasıl. İçimde tırmanan arzuyu bastırmam gerekiyor. Uzanıp göğsümü tutuyor, meme ucumu o kadar sert büküyor ki klitorisime bir zonklama fırlatıyor. Zevkle bağırıyorum ve bedenim ona doğru uzanıyor.

Doğrulup yüzünü tutuyorum, onu arkaya dönmeye ve dizlerinin üzerine çökmeye zorluyorum ve kucağına tırmanıyorum. Göğüslerimi göğsüne bastırıyor ve ağzını öpüyorum, bu konuda vahşi olduğumu umursamıyorum.

"Lanet olası küçük cadalo." Sesi gırtlaktan geliyor, öpüşmemizi keserken parmakları kıcımı kazıyor. Beni yalayarak temizlemeye başlarken dili boynumda ıslak bir iz bırakıyor. "Bu işler böyle yürümez, tatlım. Yine de iyi denemeydi."

James beni geri itiyor ve yatağa düşüyorum. Bileklerimi başımın üstünde sabitlemiş, üzerimde geziniyor. Gözleri parlıyor, benimkilerin de muhtemelen öyle göründüğünü hissediyorum. "Sevişirken her zaman kontrol sendeydi, değil mi?" dediğinde derin derin nefes alıyorum.

Başımı sallıyorum. Sikişinin amıma sürtünmesi dantelle sürtünmeye neden oluyor. Şişmiş başını ıslaklığım boyunca sürüklüyor ve göğüslerim tepki olarak yükseliyor. Kısa bir süre sikini emersem üzerindeki pudranın tadını alıp alamayacağımı merak ediyorum. Sertçe yutkunuyorum ve bunu gerçekten ne kadar sevdiğimi bilmesi için bir inilti çıkarıyorum. Önce onun boşalmasını sağlayabilirsem, sonra da ben boşalabilirim. Çünkü boşalmaya, sert ve uzun boşalmaya ihtiyacım var.

"Çoğu zaman bir erkek klitorisini bulamaz. Yani evet, kontrol bende olmalı."

Kaşlarını kaldırıyor ve sırtlıyor. "Erkeklerle yatmayı bırak ve kendine gerçek bir erkek bul."

"Yapılacaklar listeme eklerim," diyorum ve cevabıma kıkırdıyor. İçeri ilk girdiği zamanki kadar kızgın olmadığı için mutluyum. "Ben de inmek istiyorum, bu yüzden genellikle tüm işi ben yapıyorum. Geldiğim sürece umurumda değil."

İkimiz de ağır ağır nefes alıyoruz, gözlerimiz birbirimize kilitlenmiş. Söylemem gerekenden fazlasını söyledim ama kendimi durduramadım. Onunla konuşmak doğal geliyor.

James'in başı aşağı iniyor ve dili aşağı inmeden önce meme uçlarımın üzerinde daireler çiziyor. Dilini tenimde hissedebilmek için ayakkabımı çıkarmasını istiyorum ama dantelin üzerindeki ağzı daha da baştan çıkarıcı ve neden üzerinde bıraktığını anlayabiliyorum. Dili vücudumun her santimini kaplıyor ve amıma ulaştığında nefesim kesiliyor ve bu adama duyduğum arzuyla boğuluyorum. Beni dantelin üzerinden yalıyor ve sonra malzemeyi yana kaydırıyor ve sanki doyamıyormuş gibi üzerimde şehre gidiyor.

"Beni şimdiden becermeni istiyorum," diye itiraf ediyorum ona. Sesimi bile tanıyamıyorum.

Telefonundan bir ses geliyor ve James kaşlarını çatıyor. Üzerimden iniyor ve ben de dirseklerimin üzerine kalkıp o uzaklaşırken arkasını izliyorum, onu içime çekiyorum. Onun erkeksiliği içimde bir şeyleri cidden tahrik ediyor ve bu hiç iyi değil. Aslında bu beni endişelendiriyor. Bu işi berbat edemem ama onun ağzını tekrar vücudumda görmek istediğimi hissedebiliyorum. İçimde uyandırdığı arzu, sadece bir özlemde daha fazlası. İçinde boğulmak istediğim lanet bir ihtiyaç.

James pantolonunun cebinden telefonunu çıkarıyor ve sikini okşayıp ucunu sıkarken ekranda bir şeyler okuyor. Onu izliyorum, kendisiyle oynama şeklini erotik buluyorum. Kızaran göğsüme bakıyorum, meme uçlarım ağrıyor-

"Orospu çocuğu!" diye bağırıyor, sonra da pantolonunu kapıyor. Ben daha ne oluyor diyemeden giyinip kapıdan çıktı.

YİRMİ SEKİZ

daireme giriyorum ve Natalie'ye sesleniyorum, cevap vermeyince şükrediyorum. Sanctuary Cove'da James'le olanlardan dolayı hâlâ çok gerginim. Sert bir aletle ve tek bir açıklama yapmadan gitti ve ben burada, her şeyi hayal edip etmediğimi anlamaya çalışıyorum.

Kesinlikle olmaz.

Burberry montumu üzerimden çıkarıp yatak odama fırlattım. Sığınak'tan ayrılmadan önce üstümü değiştirmeye zahmet etmedim. Sadece eşyalarımı aldım ve oradan olabildiğince hızlı çıktım. Hiçbir şey metroda trençkot ve stiletolarla eve gitmek kadar fahişe çığlıkları atamaz ama hâlâ umursamayacak kadar tahrik olmuş durumdayım.

Ayakkabımın danteli klitorisime baskı yapıyor ve ıslak dudaklarımın üzerinde ipek gibi kayıyor. Kalçalarımı birbirine sürüyorum ve nefesimin altında inliyorum. Bedenim mutluluğun sınırında ve umutsuzca bir orgazma ihtiyaç duyuyor. Bacaklarımın arasına uzanıyorum ve sırlıslıkam olduğumu görüyorum. Sırlıslıkam.

Şimdiye kadar sahip olduğum tüm müşteriler arasında hiçbiri bana James'in hissettirdiği gibi hissettirmedi. Onunla ilgili bir yolu var. Onu ve sikini düşünmek bile beni utanmaz bir arzuyla dolduruyor. Beni o kadar ıslak, muhtaç ve rahatsız ediyor ki tek düşünebildiğim o. Nasıl hissettiğini. İçimde nasıl hissedeceğini. Dölünün tadı dilimde nasıldı. Beni tekrar istemesini ve başladığı işi bitirmesini istiyorum. Kafam iyice karıştı.

Yatağıma uzanıp karnımın üzerine yuvarlanıyorum ve elimi bacaklarımın arasına sokarak kendimi avuçluyorum. İç çekiyorum, ne kadar ıslak hissettiğimi seviyorum. Klitorisimi elimin topuğuna sürüyorum ve bacaklarımı sıkarak dudağımı ısıyorum. Çok yaklaştım. Hassas meme uçlarım dantel ayakkabının ve yorganımın malzemesine karşı ağrıyor ve bir ses beni hazırlıksız yakaladığında orgazmın giderek tırmandığını hissediyorum.

Elim amımın üzerinde duraklayarak sessizliği dinliyorum, parmaklarım dudaklarımı okşuyor. Kahretsin. Cep telefonum. İçten içe inliyorum. Bir türlü rahat edemiyorum.

Yataktan kalktım ve işe gitmeden önce bıraktığım şifonyerimden onu almak için yürüdüm. İşleyen kişisel cep telefonlarına izin yok.

Mesajı okumak için hızlıca kaydırarak açıyorum.

Hey, güzel kız. Bu gece için bir planın var mı?

Kendi kendime gülümsedim. Daha mükemmel bir zamanda mesaj atamazdı.

Ben: Netflix ve chill?

Cevap balonu hemen patlıyor ve göğsüm beklentiyle geriliyor.

Daniel: Sanki aklımı okudun. LOL!

Sırıtiyorum. Tabii ki aklını okuyabilirim. Bir erkeğin ne istediğini bilmek benim işim.

Ona bana adresini mesaj atmasını söylüyorum, sonra telefonumu şifonyerin üzerine geri koyuyorum ve kendimi temizlemek için banyoya gidiyorum. James'in ağzını hala üzerimde ve amımda hissedebildiğim için duşta hızlı bir durulamaya ihtiyacım var.

Çabucak duşu açıp dantelli giysiyi çıkarıyorum, sonra da ıslanmasın diye saçımı topuz yapıyorum.

Sıcak spreyin altına girerek, duş başlığına göz atmadan önce bir an için tadını çıkarıyorum. Bitirmeye çok yaklaştım ve hâlâ serbest kalmak için can atıyordum.

Yapmamalıyım, ama ona uzanırken kendimi durduramıyorum. Tek gördüğüm ve hissettiğim James iken olmaz.

Bacaklarımın arasına yerleştirerek, akışı klitorisime yönlendiriyorum ve tüm vücudumu saran zevkten neredeyse düşüyordum.

Evet, ihtiyacım olan şey buydu.

"Ahh," diye fişkırıyorum, kendimi duvara yaslayarak. Keşke James duş başlığını benim için tutsaydı. Suyun basıncı ve titreşimi, James'in ağzının amımın üzerindeki görüntüsü, dilimin onun kalın sikinin etrafına sarılmış hissi arasında, boşalmam uzun sürmüyor.

Onunla doruğa ulaşmanın dünyayı sarsacağına dair bir his var içimde.

Ağır bir şekilde nefes alarak iç çekiyorum ve durulanmayı bitirmek için ayağa kalkıyorum. Kolayca bir orgazm daha yaşayabilirdim ama Daniel bekliyor ve onun evinde şansımı denemeyi planlıyorum.

Umarım o zaman doymuş olurum.

"HEY, Au-"

Daniel kapıyı açıyor ve ben ağzına saldırarak onu selamlamanın ortasında kesiyorum. Kapı arkamdan kapanıyor ve onu kapıya doğru itiyorum, ellerim vücudunda dolaşırken dilimi ağzına sokuyorum.

"Hey, hey," diyor, beni yavaşlatmaya çalışıyor. Ama fazla uzağa gitmiyor.

Gömleğinin eteklerine uzanıyorum ve onu çekip yere atıyorum. Ellerim tekrar karnına gidiyor, kaslı karın kaslarını hissediyorum.

Daniel ağzıma doğru gülüyor ve beni tutmak için bileklerimi tutmaya çalışıyor. "Genelde ilk buluşmada seks yapmam."

"Neyse ki bu ilk randevumuz değil." "İyi noktaya değindin," diye karşılık veriyor.

Beni tekrar öpen Daniel, parmaklarını ensemdaki saçların arasından geçirerek gevşek buklelerimi sıkıca kavırıyor. Çekiştirerek başımı geriye doğru çekiyor ve amımda bir arzu sarsıntısı hissediyorum. Ağzının içine doğru iç çekiyorum. Yatağına giden kısa mesafeyi geçerken birbirimizin kıyafetlerini yırtıp atıyoruz. İlk defa çatı katları küçük olduğu için mutluyum.

Onu yatağına itiyorum ve üzerine tırmanıp bakışlarıyla buluşuyorum.

Daniel'ın gözleri kahverengi, *onunki* gibi mavi değil.

Tanrı'ya şükür. "Sana binmek istiyorum," diyorum daha ağır nefes alarak. "Ne istersen tatlım."

Bana öyle deme, ona söylemek istiyorum ama söyleyemiyorum.

"Kalçalarımı kavra ve beni sıkıca tut. Bu konuda benimle dövüşmeni istiyorum." Kavgaya ihtiyacım var. Kötü hissetmeye ve bunun için çalışmaya ihtiyacım var.

"Seni incitmek istemiyorum," diyor tatlı bir şekilde ve bu beni rahatsız ediyor. "Sorun değil. Yapabilirsin." Ona doğru eğildim.

Başını sallıyor.

"Prezervatif," diyorum ve komodinine uzanıp bir tane alıyor.

Folyo paketi dişlerimle yırtıp açıyorum ve prezervatifi ereksiyonundan aşağı yuvarlıyorum, sonra üstüne tırmanıp üzerine çöküyorum. Başım geriye düşüyor ve gözlerim kapanıyor. Onun içimde şiştiğini hissettiğimde boğazımın arkasında bir inilti titreşiyor.

Evet.

Derin bir nefes alarak kalçalarımı kaldırıyorum ve James'e bakıyorum. Kahretsin. Daniel demek istedim.

Daniel'a bakıyorum ve yumuşak gözlerini not ediyorum. Beni istediğini söyleyebilirim, ama James'in sahip olduğu açlığı, beni daha yükseğe çıkaran açlığı kaçırıyor. Kalçalarımı tutuyor, beni sikinde yukarı ve aşağı yönlendiriyor, ama nazik olmamasını istediğim halde nazik davranıyor. Onları sıkıyor ve

James'in bacaklarımı ayırıp üzerime indiği zamanki gibi parmaklar etime istediğim şekilde girmiyor.

Gözlerimi sıkıp kapatıyorum. *Neden James'i aklımdan çıkaramıyorum?*

Vücudum hızlanıyor ve onun üzerinde zıplıyorum, ağır göğüslerim benimle birlikte hareket ediyor. Çok heyecanlıyım ama henüz orgazm olmaya hazır değilim. Daniel homurdanıyor, vücudu sertleşiyor. Sonunda kalçalarımı istediğim şekilde kavıyor ve dudaklarımda tembel bir gülümseme beliriyor. Yaklaşıyorum. Aşağı bakıyorum ve Daniel çoktan boşalmış. Başını arkaya doğru eğmiş, boynundaki akorları ortaya çıkarıyor. Göğsü arzuyla kızarmış ve James'in boşalmak üzereyken nasıl böyle olduğunu, boğazından çıkan sesleri ve vücudunun gücünü düşünüyorum.

James'e bindiğimi hayal ettiğimde bir zevk atışı doğrudan klitorisime gidiyor ve sonunda ben de geliyorum.

Sadece, Valentina tarafımın Aubrey tarafımın önüne geçmesine izin verdiğim için kızgınım ve kafam karışık ve boşalmış olsam da yeterli değildi ve cinsel olarak tatmin olmuş hissetmiyorum. Yaklaşamadım bile.

"Kıpırdama," diyorum, sesim biraz kısık çıkıyor.

Daniel'ı çekip arkamı dönüyorum ve birkaç saniye içinde sikini tekrar amıma sokuyorum. Başka birini becerirken James'in yüzünü hayal etmek istemiyorum. Aubrey olarak kendi zevkime odaklanmalıyım.

"Siktir, bebeğim. Bu şekilde çok iyi hissettiriyor," diyor Daniel. "Siktir," diyor tekrar, kelimeyi uzatarak.

Ona sert ve hızlı bir şekilde biniyorum, mutluluk içimde yükseliyor. Bu şekilde seviyorum, horozunu farklı bir açıda hissedebiliyorum ve orgazmıma odaklanmama yardımcı oluyor. Gözlerimi kapattığımda, içimde hızla yükselen başka bir orgazm hissediyorum ve meme ucumu sıkıştırmak için uzanıyorum. Sertçe büküyorum ve baskı uyguluyorum, amım hem acıdan hem de zevkten onun horozunun etrafında kasılıyor.

"Oh, evet," diyorum, nefes nefese. "Beni daha sert becer, Daniel."

Tanrı'ya şükür yapıyor. Kalçalarını sertçe ve sertçe itiyor ve sonunda doyduğumu hissetmek için ihtiyacım olan zevk türünü hissetmeye başlıyorum. Ben onun sikine boşalırken amım onun sertliğini sıkıyor. Daniel derin bir inilti çıkarıyor ve ikimiz de birlikte bir coşku çukuruna düşerken tekrar orgazm oluyor.

Ağır ağır nefes alarak birkaç saniye olduğum yerde kalıyorum ve kendimi toparlamaya çalışıyorum. Tekrar hareket edebileceğimi hissettiğimde Daniel'ın üzerinden kalkıyorum ve yatağa geri düşüyorum. Prezervatifi çıkarmak için uzanmasını ve yere düşürmesini izliyorum. Aleti dölüyle parlıyor ve onu okşamak, hissetmek için uzanmak istiyorum ama yapmıyorum.

"İçeri girdiğinde beklediğim son şey buydu," diyor Daniel, huşu içinde tavana bakarak.

"Netflix ve chill dediğimde ne bekliyordun? Sen saçımı örerken benim sana kitap okumamı mı?"

Daniel bir kahkaha atar ve yan döner. "İçeri girdiğinde bana saldırmanı beklemiyordum, orası kesin. Bir hayvan gibiydin."

"Özür dilerim." Yüzüm kızarıyor, James yüzünden öfkeli bir nemfoman gibi davrandığım için kendimi biraz kötü hissediyorum. Onun nesi var?

Uzanıp kulağımın arkasındaki bir tutam saçını tarıyor. "Olma. Sorumluluk alan kızları severim."

Eğilip yanağına hafif bir öpücük konduruyorum. "Kendime engel olamadım. Çok tatlı görünüyordun," diye yalan söyledim. Ona neden bu kadar azgın olduğumu söyleyemezdin. Kaşınması gereken bir kaşıntım vardı.

"Senden hoşlanıyorum," diyor.

"Teşekkürler. Partinin neşesi olduğumu duydum." Gülümsüyorum.

Dudaklarıma yumuşak bir öpücük konduruyor. "Senden *hoşlanıyorum*," diye tekrarlıyor sessizce. "Birbirimizin etrafında sadece birkaç kez olduğumuzu biliyorum ama her seferinde beni mutlu ettin. Seninle daha fazla birlikte olmak istiyorum."

Yanaklarımda bir kızarıklık oluşuyor ve ses tonundaki samimiyeti fark ediyorum. Sevimli biri ve yatakta da fena değil. Ve randevumuzda onunla gerçekten iyi vakit geçirdim. Benim için iyi olabilir. Valentina tarafım için iyi bir denge. Biraz normallik. Gerçeğe karşı fantezi. *Fahişeler normal olabilir mi?*

"Sence o gün o kahveyi sipariş etmemiş olsaydım benimle konuşur muydun?"

Başparmağı çenemi sıyrıyor. "Evet. İçeri girdiğim anda sana çekildim. Yüzünde derin bir konsantrasyon içinde hayatı tartışıyormuşsun gibi bir ifade vardı. Seninle konuşmam gerektiğini biliyordum ve bunu gerçekleştirmenin bir yolunu bulacaktım."

"Daniel," diyorum, izlendiğimi bildiğim için biraz utanarak. "Bir pilici nasıl iyi hissettireceğini biliyorsun."

Dudakları hafifçe yukarı doğru çekiliyor ve ilk tanıştığımız zamanı düşünüyor gibi gözlerini kırıştırıyor. "Numaranı istediğimde hayır diyeceğini hissediyordum ama geri döneceğini umuyordum. Pek çok kadın üçlü çekim istemez."

Ses tonundaki nezaket karşısında yutkunuyorum. Dokunuşu yumuşak, sözleri daha da yumuşak ve bu göğsümde bir şeyleri yerinden oynatıyor.

"Vazgeçmediğine sevindim," diyorum ve ona doğru eğiliyorum.

Kollarını bana doluyor ve beni sırtüstü yatırıyor. Boyunun sertleştiğini hissettiğimde gözleri parlıyor. Bana bakışıyla kalbim hızla çarpıyor. Şaşırtıcı ama hoşuma gidiyor.

Ağzını benimkine doğru indiriyor ve beni nefessiz bırakarak öpüyor.

YİRMİ DOKUZ

Christine bu hafta benden iki kez James'i görmemi istedi ve ben ikisinde de reddettim. Bir kez daha olursa beni yeniden değerlendirmek için çağıracaktı. Bu işi kaybedemem ama onunla tekrar görüşebilir miyim, onu da bilmiyorum. Aynı zamanda ondan vazgeçmeye de hazır değilim.

Gerçek şu ki, onun huzurunda olmayı seviyorum. Onun sesini seviyorum. Tanrım, kelimelerini ifade ediş şekli, sanki boğazının derinliklerindeymiş gibi geliyor. Kendini takım elbiseyle ya da hiçbir şey giymeden taşımasını. Ama en önemlisi, vücudumla yaptığım şeylerden dolayı beni küçümsemiyor. Eskort olma kararımı yargılamadı. Bu yüzden kendimi daha az hissetmeme neden olmadı. İlk karşılaşmamızdaki tüm "eşitiz" konuşmasına rağmen, beni buna inandırdı.

"Aubrey?" Daniel söylüyor ve ben ona odaklanıyorum.

Beni inceliyor. Ne düşündüğümü sormak istediğini anlayabiliyorum, bu yüzden hemen bir yalan uyduruyorum.

"Özür dilerim, sadece büyükannemi düşünüyordum." Siktiğimin James'i.

"Onunla yakın mısınız?" diye soruyor, makarnayı çatallarken.

Daha önce hiç gitmediğimi söylediğim için beni Carmine's Italian Restaurant'a götürmekte ısrar etti. İtirafım karşısında neredeyse şaşkına döndü ve şimdi burada aile boyu bir tabak penne alla vodka paylaşıyoruz. Muazzamdı ve tadı harikaydı, içinde ançüz istemesi dışında.

"Öyleyim. O benim en iyi arkadaşım. Geçen hafta Şükran Günü yemeği için onu dışarı çıkardığımdan beri onunla konuşmadım ve bu beni endişelendiriyor. Morali bozuk gibi görünüyor ama bunu gizlemeye çalışıyordu."

Büyükannemin adımlarının normalden daha yavaş olduğunu fark etmiştim, o da bunu havaya ve artrit bağlıyordu. Ve birkaç hafta önce geçirdiği öksürük hala devam ediyordu. Ama onu gerçek, el yapımı, sipariş üzerine taze İtalyan yemekleri için Elio's Ristorante'ye götürdüğümde gözleri şaşkınlıkla parladı. İtalya'dan gelen bir göçmen olan sahibi, Cuma geceleri ve tatil günlerinde İtalyan Operası söylemesiyle tanınıyordu ve fırında istiridye ve dana eti yemekleri müşteriler arasında favoriydi. Burayı seveceğini biliyordum. Hatta Gottilerin sık sık ziyaret ettiğine dair söylentiler vardı, o kadar popülerdi. Bunu nasıl karşılayacağım konusunda endişeliydi ve bir kısmını ödemeyi teklif etti. Ona sırf bu vesileyle fazladan bir dadı vardiyası aldığımı söyledim, sonra da o bakmıyorken çantasının dibine bir ellilik sıkıştırdım. Ona yalan söylemekten nefret ediyordum ama gerçeği söylemekte zorlanıyordum.

"Neden onu ziyaret ederek sürpriz yapmıyorsun? Eminim buna bayılacaktır," diyor Daniel ve sesindeki endişeyi duyabiliyorum. "Belki onu öğle yemeğine çıkarırsın. Nelerden hoşlanır? Onu mutlu edecek bir şeyler getir."

Önerisi kalbimi ısıtıyor ve biraz yumuşuyorum. Bizim için sipariş ettiği Chianti'den küçük bir yudum alıyorum.

"Muhtemelen almalıyım. Kedilerine kafayı takmış durumda, onlar için bir şey almak onu mutluluktan havalara uçuracaktır."

"Kedilerin yakalaması için ona biraz fare getirin."

"Daniel," diyorum adını kararlılıkla ve bu onun ipucunu anlaması için yeterli oluyor.

Gülüşü çekicilikle dolu. Bana bakarken başını eğmesi çok sevimli. Dudağını yalıyor.

"Biliyor musun, anneme senden bahsettim. Seninle tanışmak istiyor."

Donup kalıyorum. Henüz aileyle tanışmaya hazır değilim. Daniel'ın Grammy ile tanışması aklımın ucundan bile geçmedi.

"Sence de çok erken değil mi? O kadar uzun süredir çıkmıyoruz."

Kafamda haftaları saymaya başlıyorum, ama bu fikir beni bunaltıyor ve doğru düzgün düşünemiyorum. Şarap kadehimden bitene kadar uzun bir yudum alıyorum ve Daniel kıkırdayarak beni izliyor.

"Sana evlenme teklif etmedim. Sakin ol."

"Diğer kültürlerde bu hemen hemen aynı şeydir." Dudaklarım seğiriyor. "İlişkiyi bir sonraki seviyeye taşımak gibi. Ya o ana kadar davetli olduğumu bile bilmediğim Noel yemeğine ne getireceğimi sorarsa, ki bu konu hakkında konuşmadığımız için bizim için tamamen garip bir hale gelir, ve sonra bir gün çocuk sahibi olmamız hakkında sorular sormaya başlarsa?"

Gözlerim kocaman oldu ve kalbim endişeyle çarpıyor. Şimdi tüm bunların gerçekten olacağından endişeleniyorum. Buna hazır değilim, ya da daha fazla insana dadılık hakkında söylemek zorunda kalacağım yalanlara. Ya sonunda onun ailesini sevmeye başlarsam?

Daniel omuz silkiyor ve "Ona ikizlere hamile olduğunu ve cheesecake getireceğini söyleriz" diyor.

Dudaklarımı düzleştirerek hem şok hem de dehşet içinde ona bakıyorum. "Sen şeytansın!" Şaka yapıyorum ve gülüyorum. "Çok kötüsun. Ben burada panikliyorum ve sen benim içten içe acı çekmeme bayılıyorsun."

Daniel masanın öbür ucuna uzanıp elimi tutuyor. Bana bir bardak daha kırmızı şarap doldururken parmaklarımızı birbirine geçiriyor.

"Çok tatlısın ve verdiğin tepkiye bayıldım. Annem çok meraklıdır. Dürüst olmak gerekirse, ben de hazır olup olmadığımı bilmiyorum. Ne zaman zamanı gelse

büyükannen ve benim işgüzar annemle tanış, birlikte karar verelim."

Omuzlarım gevşedi ve biraz rahatladım. Tanrıya şükür. Bu kadar kolay ve nazik olması beni biraz hazırlıksız yakaladı.

"Gerçekten mi? Hazır olmamak senin için sorun değil mi?"

"Elbette," diye yanıtlıyor, neredeyse hakarete uğramış gibi. "Seni ya da herhangi birini rahat olmadığı bir şeye zorlamayacağım çünkü aynısını kendim için de istemem. Hayatta ne verirsen onu alırsın."

Yavaşça başımı sallayarak ona hak veriyorum. Birkaç dakikayı sessizce yemek yiyerek geçiriyoruz. Beni buna zorlamadığı için minnettarım. Çok erken ve ben hazır değilim.

"Henüz evlenmemiş olmana şaşırdım."

Daniel, kiminle birlikte olduğunu ve ne istediklerini gerçekten önemseyen iyi bir av gibi görünüyor.

"Birkaç yıl önce bir kez nişanlanmıştım." Gözlerinde bir şey kararıyor.

Biraz daha dik oturuyorum. Geçmişteki ilişkiler hakkında pek konuşmadık. Geçmişte kaldığı ve kiminle birlikte olduğu şu an için bir önem taşımadığı için umurumda da değil ama bu tamamen farklı bir şey. Bu neredeyse evlilik.

"Ne olduğunu sorabilir miyim?"

Doğrudan gözlerimin içine bakıyor. "O yalancı, hilekâr bir fahişeydi."

Şarabımdan küçük bir yudum aldıktan sonra kadehimi yere bırakıyorum.

Eskortluk beni yalancı, aldatan bir fahişe yapar mı?

Odamda sakladığım ve çoğu insan için aldatma olarak değerlendirilebileceğinden emin olduğum çift haneli rakamlara sahip işlerden gelen para bantlarım var. Birine duygusal olarak bağlı olup olmamanızdan bağımsız olarak, sevgiliniz dışında başka biriyle seks yapmak aldatmaktır. Sanırım cevabım evet.

Cevap vermiyorum çünkü buna ne diyebilirim ki? Bunun yerine bardağıma tekrar uzanıyorum ve suçluluk duygumu bastırmasını umarak büyük bir yudum alıyorum.

"Ben öğrenene kadar aylarca en iyi arkadaşımla yattı. İkisinden de ayrıldım ve o zamandan beri ciddi bir ilişkim olmadı," diyor, ses tonundan kızgınlık akıyor. "Sana kadar."

Tabii ki vücudunu gizlice para için satan bir kadının peşinden gidiyor. James hariç, müşterilerimle seks yapmanın hiçbir anlamı y o k . Sadece seks. Sadece bir oral s e k s . Sadece biraz lanet, garip kış, kink

fetiş. Bunların hiçbirini beni rahatsız etmiyor, ama içimden bir ses Daniel'in bunu böyle görmeyeceğini söylüyor.

O anda Daniel'a ikili hayatımdan uzun süre bahsetmemeye karar verdim. Doğru zaman geldiğinde, onu oturtup bu işi onunla tanışmadan önce de yaptığımı söyleyeceğim.

İçimi çekerek sonunda şöyle dedim: "Gerçekten üzgünüm Daniel. Bunun senin için ne kadar zor olduğunu hayal bile edemiyorum."

Başını sallıyor, sanki düşünceleri karanlıkmiş ve oraya geri dönmek istemiyormuş gibi.

"Bir ilişkiden beklediğim sadece iki şey vardır. Dürüstlük ve sadakat. İyi bir insan olmak gerçekten o kadar da zor değil. Birine aşık olduğunuzda ikisini de bozmaktan daha kötü bir şey yoktur." Duraklıyor ve bir an için gözlerini kaçırıyor. "Evlendiler, bir yıl sonra kadın onu aldattı."

Daniel nefesinin altından homurdanıyor, dudaklarında intikamcı bir alay var ve karmanın dağıtılmasından mutlu olduğu hissine kapılıyorum.

Hesap ödendikten ve dışarıda el ele yürüdükten sonra ona doğru eğildim ve o da kolunu omzuma dolayarak bana sarıldı.

"Bunu sevdim," diyorum usulca. "Yemek için teşekkür ederim."

Aramızdaki rahatlık göğsümde beklemediğim bir sıcaklık yaratıyor. Daniel'la birlikte olmak kolay ve kısa bir süre için ilişkilerin böyle hissettirmesi gerekip gerekmediğini merak ediyorum. Gözlerim etrafımızda hızla yürüyen, bir bloktan diğerine koşuşturan insanlara takılıyor. New York tam bir sıçan yarışı ve bir kez olsun acele etmek zorunda olmamak iyi hissettiriyor.

Daniel bana bakıyor ve ben de ona doygun, tembel bir gülümseme veriyorum. O da bana karşılık veriyor.

"Bunu sevdim ve seni sevdim, Aubrey. Senden tek istediğim bana kazık atmaman, ben de atmayacağım."

"Genelde ilişki kurmam Daniel, ama senin için deniyorum." İçimi kemiren suçluluk duygusunu yutuyorum.

"Deniyorsun ve önemli olan da bu. Başka bir adam için bacaklarını açma, ben de sikimi başka bir kadının içine sokmayayım. Altın gibi olacağız. Seninle özel olmak istiyorum. Paylaşmak bana göre değil."

Çok şey istemiyor. Normal bir ilişkide doğal olarak beklenen budur, ancak midem huzursuzlukla çalkalanıyor çünkü yarın, adını bile bilmediğim bir adam için bacaklarımı açıyor olacağım.

Göğsüm sıkışıyor ve dudağımın içini çiğniyorum. Belki çıkmak kötü bir fikir, ama o beni sağlıklı ve mutlu hissettiriyor ve çok şey talep etmiyor. Aynı zamanda erkek arkadaş olan rahat bir arkadaş gibi.

O benim normallik hissim.

Tam metro merdivenlerinden inip yollarımızı ayırmak üzereyken, yanında strafor bir bardakla kirli bir duvara yaslanmış genç, ürkek bir kız görüyorum.

Onun için üzülüyorum. On yediden fazla olamaz.

Ondan birkaç adım ötede durup çantama uzanıyorum ve birkaç banknot çıkarıyorum. Umarım parayı sıcak bir yemek ya da uyuyacak bir yer bulmak için kullanır ama görünüşüne bakılırsa ilk durağı uyuşturucu almak olabilir.

Çantamı kapatırken Daniel bir elini benimkinin üzerine koyuyor. Bana doğru dönüyor ve ben de ona bakıp sert gözlerle karşılaşıyorum.

"Ona para vermeyin," diyor kararlı bir şekilde.

Kaşlarım çatılıyor ve bana ne yapmamam gerektiğinin söylenmesine anında sinirleniyorum. Burnumdan nefes vererek aşırı tepki vermemeye çalışıyorum. Evsizlere para verilmesine neden karşı olduğunu anlıyorum. Küçük yaştan itibaren sokaktaki muhtaçlara asla para vermememiz gerektiği kafamıza kazınıyor ama elimde değil. Yapabildiğimde hep yaptım ve şimdi daha da fazlasını yapmaya çalışıyorum.

"Parayı her zaman geri veririm."

"Bu parayı geri vermek değil, Aubrey, bu bir bağımlılığı beslemek. O sadece koşacak ve kafayı bulacak. Geri vermek istiyorsan bir kiliseye bağış yap."

Gözlerimi indirdim. "Ben kiliselere bağış yapmam. Onlar yozlaşmış."

"O zaman parayı evsizler için bir barınağa verin, sokaklardaki serserilere değil. En azından para barınaklarda dürüstçe kullanılıyor."

"Ya fikrini değiştirecek kişi ben olursam?"

Başını sallar, sesi serttir. "Olmayacaksın ve haklı olduğumu biliyorsun."

Haklı olabilir, ama yine de denemek zorundayım.

Daniel yorucu bir nefes verir ve kabul eder. "Sana paranla ne yapacağını söylemeyeceğim ama keşke bunu yapmasaydın. Bir iş bulabilecek kadar genç. Sadece tembel."

Etrafından dolanarak parayı elime alıyorum ve simsiyah giyinmiş, vahşi saçlı kıza doğru yürüyorum. Kimse onun ne yaptığını bilmiyor.

ya da düşünmek, ama belki de kafayı bulmayacak. Belki de bir pezevenge koşup ona vermeyecek. Belki de New York'tan, nasıl karşı koyacağınızı bilmezseniz sizi canlı canlı yiyecek olan bu şehirden otobüsle kaçmak için topluyordur.

Gözlerimiz buluşuyor ve bana endişeli, kahverengi gözlerle bakıyor. Onun için hemen endişeleniyorum çünkü sokakta uyuyan ve uyuşturucu bağımlısı olan tipik evsizlere benzemiyor ve çok genç ve etkilenebilir. Bir şansı var. Ben hiç sokaklarda yaşamadım ama Grammy birkaç kez tahliye edilmeye çok yaklaştı. Sanırım yumuşak bir kalbim var ve kimsenin, özellikle de küçük çocukların zor bir hayat yaşamasını istemem.

Yeterince yaklaştım ve uzandım, eli zaten açıktı. Kirli avucuna birkaç yüz dolar koyuyorum ama ben gidene kadar bunu bilmeyecek çünkü parasını herkesin içinde saymayacağı kesin.

"Sen bundan daha iyisin," diyorum usulca. Başını sallıyor ve haklı olduğunu bildiğini hissediyorum. En azından öyle olduğunu umuyorum.

Geri adım atarak Daniel'in elini tutuyorum ve ayrı yollara giden trenleri yakalamak için merdivenlerden aşağı iniyoruz. Yeraltı sidik gibi kokuyor ve burada sadece sıcak kalmaya ve ertesi güne yetismeye çalışan daha da fazla evsiz var. Saf değilim. Çoğunun uyuşturucuya bağımlı olduğunu ve birkaç yüz dolar verilirse bir sonraki uyuşturucularını almak için koşacaklarını biliyorum. İçimden iç çekiyorum. Buna neden karşı olduğunu anlasam da, genç bir kıza para vermemi engellemeye çalışması beni rahatsız ediyor. Bariz bir uyuşturucu bağımlısına para vermeye çalışmıyordum ki. Hâlâ mücadele şansı varmış gibi görünenleri ya da gerçekten sokaklarda olmaktan başka seçeneği olmayanları bulmaya çalışıyorum. Ayrıca, paramla ne yaptığım benden başka kimseyi ilgilendirmez.

OTUZ

"S vuruldu. Kahretsin. Kahretsin," diyerek daireme daldım. Her şeyi tezgâhın üzerine bırakıp panik içinde odama koşuyorum.

"Neyin var?" Natalie odama girerek "Ne oldu?" dedi.

Arkamı dönüp ona yukarıdan aşağıya bakıyorum. "Burada mısın?"

Yüzünü buruşturuyor. "Kendimi bok gibi hissederek uyandım, bu yüzden bugün dersleri ektim. Karda yürümek için de hiç havamda değildim. Neden şu anda sınıfta değilsin? Bu hiç sana göre değil."

Küçük dolabımı karıştırmaya, kıyafetleri ileri geri itmeye başladım.

"Christine dersin ortasında bana mesaj attı. Yeni bir müşteri için on beş bin teklif ediyor."

Natalie kaşlarını çatı. "Bu tek bir adam için çok fazla gibi görünüyor."

"Ben de öyle düşünmüştüm ama sormadım. Hiç sormam zaten. Garip bir sapkınlığı olduğunu düşündüm. Daha önce bir iş için hiç bu kadar para almamıştım. Nasıl hayır diyebilirdim ki? Nat, Grammy'yi Karayipler'de bir geziye götürebilirim ve onu birkaç hafta soğuktan kurtarabilirim. Belki bu öksürüğünün geçmesine yardımcı olur. Ona bir gezi kazandığımı falan söylerim."

Kıkırdıyor ve telefonum cebimde vızıldamaya başlıyor. Elime aldım ve Daniel'dan gelen mesajı okudum.

"Kahretsin."

"Şimdi ne oldu?"

"Daniel arıyor. Randevumuzu onaylıyor ama benim iptal etmem gerekiyor. Ne yapmalıyım?"

."

Nat, "Büyükannenin acil durumu," diyor.

Mesaj atıyorum ve cevap beklemeden telefonumu bırakıyorum. Bakıyorum Natalie, çoktan yanımda durmuş dolabıma bakıyordu. "Söyle bakalım, hangi konuda yardıma ihtiyacın var?"

İki parçalı siyah bir şey çıkarıyorum; dantelli push-up sütyen ve ona uygun bikini külotu. Uyluk yüksekliğinde dantel çoraplar ve jartiyer giymeye karar verdim. Ona bakıyorum ve takımımı yatağıma yerleştiriyorum.

"Eğer hasta hissediyorsan, uzanabilirsin."

"Kapa çenenin ve söyle bana."

"Ben makyajımı yaparken saçımı yapar mısın?"

İki saatten az bir süre sonra Midtown'da Baccart Hotel'e girdim ve asansöre binerek çatı katındaki süite çıktım. Önümüzdeki dört saat için ödeme alıyorum. James'i saymazsak, henüz bu kadar uzun bir iş yapıp karşılığında on beş bin dolar aldığım olmamıştı. Ne bekleyeceğimi bilmediğim için biraz gerginim. Sadece işi berbat etmek istemediğimi biliyorum.

Hindistan cevizi yağı. Boğaz spreyi. Percocet.

Votka. Ben hazırım.

Her çalışan kızın cephaneliğinde bulunması gerekenler.

Asansör durup kapılar açıldığında yavaş bir nefes vererek sakın kalmaya çalışıyorum. Eldivenlerimi çıkarıp çantama koyduktan sonra koridorun sonuna kadar yürüyorum. Christine bana kapının kilitli olmadığını ve içeri girmemi söyledi.

Karanlığa gömülmüş devasa süite adım atıyorum. Panjurlar yarıya kadar açık ve çevredeki gökdelenlerden gelen ışıklar beni içeri çeken zarif bir cazibe yaratıyor. Vanilya kokusu odayı kaplıyor ve her tezgâhın üzerinde orkideler var. Büyük beyaz fayanslar, dramatik bir tente ile beyaz yatak çarşafı ve odanın ortasında çarpıcı bir kristal avize asılı. Duşun sesini duyabiliyorum ve bir içki doldurup yeni müşterimi beklemeye karar veriyorum.

Üç basamak merdiven çıkarak salona giriyorum ve duruyorum.

Kalbim sıkışıyor ve sessizce nefes alıyorum. Köşede elinde bir içkiyle oturan biri var. Döndürüyor ve buz bardağa çarpıyor. Yüzünü göremiyorum ama bacak bacak üstüne atmış ve siyah ayakkabıları karanlıkta parlıyor. Hafif bir kolonya kokusu var, o kadar çekici ki çekiciliği göğsümde hissediyorum.

"İzini bulmak zor bir kadınsın Valentina," diyor ses ve tüylerimi diken diken ediyor.

James.

Sertçe yutkunuyorum ve hızla atan kalbimi sakinleştirmeye çalışarak ona doğru yürüyorum.

Onun dokunuşu için hem sabırsızım hem de bana hissettireceklerinden dolayı huzursuzum.

Yaklaştığımızda pencereden gelen ışık yakışıklı yüzüne yumuşak bir parıltı yayıyor ve gözlerimiz buluşuyor. Üzerinde olgun yaşını tuhaf bir şekilde vurgulayan kayrak grisi, net bir elbise gömleği var.

Dudaklarım bir iç çekişle ayrılıyor ve ona yaklaştığım her adımda bedenim açlıkla kıpırdanıyor olsa da elimden geldiğince ayılıyorum.

"James. Seni görmek bir zevk."

"Evet, kesinlikle büyük bir zevk," diyor ateşli bakışlarını bedenimde gezdirerek. "Söyle bana, neden beni görmeyi reddettin?"

Gözlerimi kırıştıyorum, Aubrey düşüncelerimden sıyrılıp Valentina'ya geçiyorum. Birkaç şişe içkinin bulunduğu cam masaya doğru ilerliyorum. Sürahiye kaldırarak, "James, başka müşterilerim olduğunu bilmelisin. Kendimi ancak bu kadar ince yayabilirim." Kendime iki parmak tekila koyuyorum.

"Tek müşteriniz olmak için ne kadar ödemem gerekiyor?"

Dudağımın içini ısıyorum ve üç santimlik topuklu ayakkabılarımla ona doğru yürüyorum. Bardağımı onun sandalyesiyle benimki arasındaki masaya koyuyorum. Kemerimi çözerek ceketimi çıkarıyorum ve sandalyenin koluna yerleştiriyorum. Gözleri parlıyor, sonra alçalıyor ve gevşeyip arkasına yaslanıyor, bir yandan da bana sanki ben beş yıldızlı bir yemeğim de o açlıktan ölüyormuş gibi bakıyor. Bana bakışı hoşuma gittiği için içim eriyor.

"Direkt konuya mı giriyorsun?" Sırıyorum ve oturuyorum.

Çok rahat ve sakin görünüyor, ama gerginliğini, arzusunu hissedebiliyorum ve yine de arka planda usulca çalan caz kadar yumuşak.

"Benden saklandığına göre, evet. Bana bir numara ver ve senin olsun. Seni istiyorum Valentina. Kendim için. İstedğin miktarı ödemeye hazırım. Bunu Sanctuary Cove'dan değil de özel olarak yapmak ister misin? Daha da iyi olur. Şartlarını söyle, ben de bir sözleşme imzalayayım. Evrakları kendim hazırlayacağım. Aylık maaş mı istiyorsun? SoHo'da bir daire? Okul ücretinin geri kalanı ödensin mi? Ne istersen söyle. Bir şey istediğimde gerçekleştiremeyeceğim hiçbir şey yoktur ve Tanrım, seni istiyorum."

Kalbim küt küt atıyor. Derin bir yudum alıyorum ve keskin alkol kokusunun ve tadının boğazımı kaplamasına izin vererek ona bakıyorum. Sözleri beni etkiliyor, ama bunun birbirimize verdiğimiz bir illüzyon olduğunu ve daha fazlası olmadığını hatırlıyorum. Yine de beni bu kadar çok istemesini seviyorum. Beni elinde tutmak için ne gerekiyorsa yapmaya hazır olmasını seviyorum. Henüz seks yapmamış olmamızı ve onu dizlerinin üzerine ç ö k e r t m i ş olmamı seviyorum.

"Burada başka kim var?" Gelişigüzel sordum. En azından denedim.

"Firmamdan bir ortak, iyi bir arkadaşım. Yaz boyunca beni Sanctuary Cove ile tanıştıran oydu. Christine bana sürekli müsait olmadığınızı söyleyince, kısa süre sonra onu arayıp sizi ayarlamaya çalışmasını istedim. Bana boş olduğunuzu söylediği tarihte size randevu verdiğinde yaşadığım şoku hayal edin."

"Çok kurnazsın," diyorum ve ellerini uzatıyor, sanki istediğini elde etmek için her yola başvuracağını söyler gibi.

Gururlu ve bunun için onu suçlayamam. Bir an için ona bakıyorum, ifadesine hangi açıdan yaklaşacağıma karar vermeye çalışıyorum. Arkadaşı geçip kendisi geçemediği için kızgın.

"Yani üçlü yapıyoruz," diye belirttim. Bu benim ilk seferim olmayacaktı ama şimdi Valentina olarak olacaktı.

"Hayır, tatlım, değiliz," diyor ve ben kaşlarımı çatıp başımı eğiyorum. "Seni izleyeceğim."

Dudaklarım küçük bir nefesle ayrılıyor ve sözleri damarlarımdaki kanı ısıtıyor. Yanaklarım arzuyla alev alıyor. Bunu daha önce hiç yapmamıştım ama düşüncesi bile beni heyecanlandırıyor.

"Arkadaşını sikerken beni mi izleyeceksin?"

Gözleri kararıyor. James bu fikri sevdi. Umarım arkadaşı da James kadar çekicidir, yoksa o anda kalmak benim için zor olabilir.

"Bununla ilgili bir sorunun mu var?" diye sorarak bana meydan okuyor.

Başımı sallıyorum. "İstemediğimi biliyorsun. Bu yüzden bana dokunmayacaksın.

Hepsi mi?"

"Ben öyle bir şey demedim." İçkisinin kalanını bitirir ve masanın üzerine koyar.

Masa. Parıldayan alyansı gözüme çarpıyor ve neden böyle randevularda taktığını merak ediyorum. "Buraya gel."

Kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor ama ayağa kalkıp önüne gelene kadar birkaç adım atıyorum. Bana ne istediğini söylemesini beklemeden, önden gidip kucağına tırmanıyorum, vücudumu onunkine bastırıyorum ve onu sertçe öpüyorum. James'in beni reddedemeyeceğini biliyordum ve reddetmedi de. Saçlarımı yumrukluyor ve kalçalarımı sertçe kavırıyor. Dilindeki pahalı likörün tadını alıyorum ve dudaklarını biraz daha sert emiyorum. Kalçaları beni ona doğru itmeye zorluyor.

Uzak durmaya çalıştığım şey tam olarak buydu, aramızdaki bu yoğunluk, bana şiddetli bir tutkuyla sarılması, ağzının içinde inlemem, dokunuşunun bedenimi özlemle boyaması. Onunlayken nasıl da konsantre olamıyorum. James'in de aynı şekilde hissedip hissetmediğini tahmin etmeme gerek yok. Hissettiği çok açık.

Öpüşmemizi kesiyor, içime doğru sertçe nefes alıyor. Bu gecedен sonra Christine'e James'in bir daha müşterim olamayacağını söylemem gerekecek. Teklif ettiği her şeyden vazgeçmem gerekecek ama benim için sorun değil.

"Beni neden bu kadar çok istiyorsun?" Nefesim kesilerek soruyorum.

"Birkaç nedeni var. Bence sen direksiyona geçip seni doğru şekilde becerecek bir erkeğe ihtiyaç duyan birisin. Çok fazla düşündüğünü söyleyebilirim. Seks

Senin için her zaman bir çaba oldu ve olmaması gereken tek yer orası. Dışarıda, sokaklarda, kendini herkese kabul ettirebilen, filtresiz bir kadınsın, ki buna bayılıyorum, ama yatakta, bence sana adını unutturacak birine ihtiyacın var. Ben bunu yapabilirim. Senin için o adam olmak istiyorum. Çarşıların arasında, 'Evet, lütfen, daha fazla, daha sert' demelisin - benim lanet adım ve başka bir şey değil."

"Ben de 'Evet, baba' mı demeliyim?" Masum gözlerle soruyorum.

Başını arkaya atarak bir kahkaha atıyor ve ben de gülümsüyorum.

"Gördün mü? İşte bu yüzden seni istiyorum. Böyle küçük şeyler beni etkiliyor. Sen beni etkiliyorsun Val. Beni iyi hissettiriyorsun."

Bakışlarımı kaçırıyorum ve yere bakıyorum. Bana bakışından biraz utanıyorum. Tek yaptığım kendim gibi davranmaktı ve o buna aldırıyor. Daniel bile bu tarafımı görmüyor.

Düşün kapandığını duyuyorum ve gerginliğim geri geliyor. Eğilip kulağının hemen altına nazik bir öpücük konduruyorum. Sandalyesine biraz daha gömülürken eliyle başımın arkasını tutuyor. Bir kapı açılıyor ve arkadaşı banyodan çıkıyor.

"Beni ısıttığın için teşekkürler," diye fısıldıyorum. "Bazen votka ve Percs yetmiyor. Ama sen, James, her zaman yeterli olacaksın," diyorum, sonra kucağına oturmak için dönüyorum, kıcıma karşı bariz ereksiyonunu hissediyorum.

OTUZ BİR

Ben bilerek kalçalarımı James'in kucağında baştan çıkarıcı bir şekilde yavaşça döndürüyorum. Beni tutuyor, parmaklarını etime batırıyor ve beni sikinin üzerine sertçe itiyor. İçimden iç çekiyorum, vücudum zaten ihtiyaçtan çok sıcak. Seks yapmayacağımızı söylediğini biliyorum ve yapmadığımıza memnunum ama yine de ona kendini iyi hissettirmek istiyorum.

Sözümü geri alıyorum. Bu sadece onu iyi hissettirmekle ilgili değil. Beni arzulasını istiyorum. Benim için yalvaran o olana kadar onu baştan çıkarmak istiyorum.

Gerçekten, onu kızdırmak istiyorum. Bunu yapma düşüncesi beni adrenalinle dolduruyor.

"Demek övüp d u r d u ğ u n kız bu?" James'in arkadaşı, kalçalarında sadece bir havluyla bize doğru yürürken hevesle şöyle diyor.

İtici biri değil ama kesinlikle arkamdaki adam değil. Adını sormuyorum, gerçekten konuyla ilgisi yok ve onu selamlamak için ayağa kalkıyorum.

"Umarım her şey yolunda gider," diyorum arsızca.

James'in elleri kalçalarımı buluyor. Parmaklarıyla tekrar içime bastırıyor, eğiliyor ve kığımın üstüne yumuşak bir öpücük konduruyor.

"Sadece bir erkeğin duymak isteyeceği türden şeyler."

Bunun ne anlama geldiğinden emin değilim, ama James'e sadece sakso çektiğim için, demek istediğinin bu olduğunu varsayıyorum. Öne doğru uzanarak elini çekiyorum ve havluyu çözerek bir yığın halinde yere düşmesine izin veriyorum. Zaten prezervatifle kaplı olan boyuna bakıyorum ve dudaklarımla vay be der gibi bir yüz ifadesi takınıyorum. Erkekler, onları anlamak çok kolay.

Neyse ki çok büyük değil, ama gerçekten iyi bir boyutta. En azından yarın yürüyebileceğim.

"Bu gece için hazır mısınız? James bana ne yapacağımı söyleyecek ve sen de dinleyeceksin."

Boğazımın arkasında bir mırıltı varmış gibi yapıyorum. "Olabileceğim kadar hazırım. Bunu sık sık yapar mısınız? Tag team?"

Cevap vermiyor. Parmaklarını saçlarımla arasından geçiriyor ve beni bir öpücük için kendine çekiyor. Öpücük biraz özensiz ama sanırım bunun nedeni dilinde bir tür likör tadı alabilmem.

Ona uzanıyorum, zaten sertleşmiş olan boyunu okşuyorum. Avucumun içinde kalınlaşıyor ve onu biraz daha sert ovuyorum, kalçaları öne doğru fırlıyor. Demi sütyenimin zar zor örttüğü göğüslerimi avuçluyor ve yaklaşıyor. Onu kızdırıyorum

Dilimle, öpücüğümle, ona saldığım sahte iniltiyle. Arkamda James'in ayağa kalktığını hissediyorum. Kemerinin çözöldüğünü ve pantolonunun düğmesinin açıldığını duyuyorum.

Şaşırtıcı bir şekilde, eli kalçamdan seksime doğru kayıyor ve siki kık yanaklarımı dürtüyor. Vücudu kıyafetlerinin arasından ısı yayıyor ve ona doğru eğilmeyi, onu hissetmeyi çok istiyorum ama yapmıyorum. Saçlarımı yana doğru süröklüyor ve ağzı boynumun kıvrımında, beni usulca öpüyor, dilini şehvetli bir daire içinde gezdiriyor.

Daha önce de üçlü seks yapmışım ama Valentina olarak bunu yapmak zor olacak. Müşterilerin önce geldiğinden emin olmam gerektiğini biliyorum, ama bu iki adamın - James'le birlikte - bana dokunmasından zaten sıcak ve rahatsızım.

James'in eli külotumun önünden kayarak klitorisimi bulduğunda arkadaşını öptüğümü unutuyorum. Gömleğinin kol düğmesi soğuk ve amımı okşarken tenimi sarsıyor. Duruşumu değıştirerek ona erişim izni veriyorum ki bu büyük bir hata. Parmakları çıplak dikiş yerimden kayıyor ve ıslaklığımı hissediyor. İnliyorum, sonra ikisinin de beni duyabileceğı kadar yüksek sesle nefes alıyorum. Dişler etimi çiziyor ve James'in özenli parmaklarına odaklanmamaya çalışarak arkadaşını daha sert, daha hızlı okşuyorum.

"Sırılsıklam olmuş, Reece," diyor James.

Şimdi sakin yanına koyacak bir ismim var.

James iki parmağını ıslak amcığıma sokuyor ve ben de parmakların etrafında esniyorum, sırtım kamburlaşıyor ve kıkım onun sıcak bekleyen sikine doğru yükseliyor. Ne kadar yakın durduğumuzdan hareket edecek neredeyse hiç yer yok. James'in başparmağı klitorisimi çevreliyor ve hızla bir orgazmın yükseldiğini hissediyorum. Henüz boşalamadığım için panikliyorum ve aklıma bir düşünce geldiğinde onu nasıl durduracağımı bilmiyorum.

Arkama uzanıp kalın sikini kavriyorum ve güzelce sıkıyorum. James nefesinin altında inliyor. Çelik gibi sert ve alev gibi sıcak. Parmakları duruyor ve alnı boynumun arkasına düşüyor ve tenime sıcak hava üflüyor. James elimi tokatlayarak uzaklaştırıyor ve beni öpmek için Reece ile öpüşmemi kesiyor.

Reece arkamdan uzanıp yetenekli parmaklarıyla sütyenimi çözerken ben de yüzümü James'e doğru çevirerek arkama yaslanıyorum.

Göğüslerim taşıyor ve bu çok iyi hissettiriyor, özgürleştiriyor. Daha büyük görünmek için bilerek daha küçük bir sütyen aldım, tam C'lerimle gerçekten ihtiyacım olduğundan değıl.

Reece eğilip bir meme ucunu ağzına alıyor ve ben gerçek bir iç çekiyorum, sırtım eğiliyor. Morluk bırakacak kadar sert emiyor ve bu hoşuma gidiyor. Yumuşak dokunuşlar benim için fazla uysal ve şimdi kafam şehvetten bulanık bir karmaşa içinde

Çünkü odaklanabildiğim tek şey Reece'in dilinin hassas tomurcuğumun etrafında daireler çizmesi. Kimin diğer göğsümü avuçladığını, kimin klitorisimle oynadığını ve beni parmakladığını bilmiyorum. Tek bildiğim iki erkeğin arasına sıkıştığım ve zevk, şehvet ve günahkâr arzularla dolu karanlık bir çukura düştüğüm. Bana dokundukları yere o kadar odaklanmışım ki zihnim dinlenmeye çekiliyor ve hissetmekten başka bir şey kalmıyor.

"Onu yatağa yatır," diye emrediyor James boğuk bir sesle. "Külotunu çıkar, ama ayakkabıları ve çorapları üzerinde kalsın. Ben izlerken onu becermeni istiyorum ama henüz değil. Önce onu hazırlayalım."

Reece, James'in dediğini yapıyor ve kısa süre içinde pelüş bir yatağın ortasında uzanmış, olacaklar için heyecanla bekliyorum.

Kollarımı başımın üzerine uzatıp geriniyorum, sert küçük meme uçlarım havada ve sırtım kavisli. Bir bardak tekila nihayet beni etkiliyor ve Percocet kendimi biraz daha az mütevazı hissettiriyor. James bir sandalyeyi yatağa yaklaştırıyor, sonra yavaş adımlarla masaya doğru yürüyor. Saatini çıkarıyor ve arka cebinden cüzdanını çıkarıp her ikisini de masanın üzerine koyuyor. Karanlıkta bile bir panter gibi sinsice hareket ediyor.

James'in gömleğinin düğmelerini açıp çıkarmasını ve dikkatlice tezgâhın üzerine koymasını izlerken Reece bir içki alıyor. Kristal bardağından yudumlarken vücudunun uzunluğuna bakıyorum. Beni izliyor, sanki odada sadece biz varmışız gibi gözlerini benimkilere dikeyyor. Pantolonu hâlâ üzerinde ama üst düğmesi iliklenmemiş ve dövmelerinin rengi pencerelerden içeri süzülen ıııkta göz kamaşıtırıyor. James'in iyi bir adam olduğuna şüphe yok. Elli iki yaşında olsun ya da olmasın, eğer ikimiz de Sanctuary Cove'dan ve o evlilik yüzüğünden kurtulmuş olsaydık, onu her gün bütün gün becerirdim.

James yatağa yaklaştırdığı sandalyeye oturuyor ve bacaklarını açarak aletini kavlıyor. Amımı tam olarak görebilmesi için açılı duruyor ve böylece göz göze gelebiliyoruz. Yalan söylemeyeceğim, buna bayıldım.

"Bacaklarını aç," diye emrediyor James. Reece yatağa tırmanıyor ve James ıslak dudaklarımı görünce inliyor. "Amını parmaklarken klitorisini yala."

Gözlerimi yenilgiyle kapattım. Boşalmamamın mümkün olmadığını biliyorum. Kahretsin, bunu biliyorum. Yine de karşı koymaya çalışıyorum, ancak Reece'in berbat öpüşme becerileri zonklayan klitorisimde harikalar yaratıyor ve t e p e d e n tırnağa titriyorum. Beni daha da ıslatıyor ve saçlarını çekip inliyorum, orgazmımın santim santim tırmandığını hissediyorum. Tek umudum parmaklarının amımın içinde hareket ediş şeklinin sikinin hareket ediş şekliyle aynı olması -yavaş ve sert,

ve alay ediyor. Eğer topuklu ayakkabılarım olmasaydı, ayaklarım yatağa gömülecek ve bacaklarım vücudunun yanlarını makaslayacaktı, ama hareketsizim. Nefes nefese kalıyorum, orgazmımı geciktirmek için rastgele bir şey düşünmeye çalışıyorum ama işe yaramıyor.

"Bileklerini kavra ve yatağa doğru tut, Reece." Sonra, "Valentina," diyor James ve gözlerim açılıyor. Bileklerim artık yatağa sıkıca kilitlenmişti. "Hiç aynı anda iki erkeğin seni yaladığı oldu mu?"

Başımı sallıyorum ama bu düşünce ağzımı sulandırıyor.

Bunun olmasını istiyorum.

James ayağa kalkıyor ve pantolonunu yere bırakıyor. Yürüyüp yatağın kenarında durduğunda karnım zangır zangır titriyor. Yoğun bakışları dokunuşunu arzulamama neden oluyor ve gerçeği görüyorum. O da beni en az benim onu istediğim kadar istiyor.

"Sikimi çıkar ve em."

Reece ellerimi bıraktı ve ben James'e uzandım. Sıcak sikini kavradım ve ağzıma aldım. Garip bir açıda duruyorum ama James daha da yaklaşıyor. Başımı arkaya eğmek zorunda kalıyorum ve bunu yaparken James'in parmakları masaj yapar gibi yavaşça boynumdan aşağı kayıyor.

"İşte böyle, boğazını rahatlat," diyor yatıştırıcı bir şekilde ve sikini emen ağzımın içine daha derin sokuyor.

Şişmiş uç boğazımın arkasına giriyor ve panikleyip öğürmemeye çalışarak yutkunuyorum. Lanet spreys işe yaramıyor, kahretsin. James inliyor, kalçalarını ağzıma doğru sallıyor. Büyüyor, kalınlaşıyor ve amım sikilmek için can atıyor. Tek düşünebildiğim b u n u n hep böyle olmasını dilediğim.

"Kaldır kıcını," diyor James ağzımdan çekilirken.

Çok çaresizim, bundan sonra ne olacağından emin değilim. James aşağı inerken kendimi tutmak için kalçalarımı kaldırıyorum. Am dudaklarımı alıp dikkatlice araladığında gözleri parlıyor. Arkadaşının beni yalaması için onları açık tutuyor. İçimden yoğun bir zevk nefesi geçiyor ve kalçalarım titriyor. Başımı kaldırıp izliyorum ve her iki adamın da beni tatmin ettiğini ve bu anın ne kadar erotik olduğunu görünce coşkuyla dolup taşıyorum.

Reece geri çekiliyor ve benim zevkimle kaplanmış dudaklarını yalıyor. Gözleri büyümüş ve sözlerini gevelediğinde ne tür ilaçlar aldığını merak ediyorum. "James, gel de şu amcığın tadına bak. Çok tatlı."

"Yesss," diye tıslıyorum.

Yer değiştiriyorlar ve sonra James amımın üzerinde. Gözlerimin arkasında yıldızlar patlıyor ve dudaklarımdan gırtlaktan bir inilti dökülüyor. Elleri beni tutuyor

Reece bir meme ucumu sıkarken diğeri de acı verecek kadar sıkıyor. Eğer zevk alarak ölmek diye bir şey varsa, lütfen beni öldürün çünkü bu kadarı da fazla. Tüm vücudum karıncalanıyor ve içimi saran ezici hisler yüzünden nefes nefese kalıyorum.

Vay canına. Lanet olsun. Seks.

Artık orgazmımı durdurmanın bir yolu yok ve kollarımı oynatarak kurtulmaya çalışıyorum çünkü kafalarını içime bastırmak istiyorum ama James çok güçlü. Kısıtlanmakla ilgili bir şey kalbimin daha hızlı atmasına neden oluyor.

"Oh, lanet olsun," diye nefes nefese kalıyorum. Kelimeyi çekip çıkarıyorum, gözlerim kapanıyor.

James dudaklarımı açık tutuyor ve bedenimi ele geçiren açlıktan haykırmak istiyorum. Zevk yükseliyor ve kanım damarlarımda o kadar hızlı akıyor ki nefesimi zor tutuyorum. Kalçalarım kendiliğinden hareket ediyor, James'inkilere doğru yuvarlanıyor. Reece meme ucumu ısıyor ve ben ciyaklıyorum. Daha fazlasına ihtiyacım var, daha fazlasını istiyorum ve aniden ikisine de beni becermeleri için yalvarmak üzereyim.

"Ben... Ben buna dayanamam..."

"Ağızma boşal Val," diyor James ve ben de hepsini siktir ediyorum.

O kadar sert boşalıyorum ki inlemenin gerçek olduğunu inkar edemiyorum. Denesem bile böyle bir iniltiyi taklit edemezdim. James'in dili kötücül ve amıma her şekilde işkence ediyor, benden her ons zevk aldığından emin oluyor. Serbest bırakılmamın kıcıma doğru kaydığını hissediyorum. Vücudum nemli ve şimdiye kadar yaşadığım en yoğun orgazmı patlıyorum ve asla aşağı inmek istemiyorum. Reece klitorisimi o kadar sert ovuyor ki sanki üzerinde bir vibratör varmış gibi hissediyorum.

James geri çekiliyor ve ağızımı şiddetli ve morartıcı bir şekilde öpmek için daha yükseğe eğiliyor. Bacaklarım kalçalarının etrafını sarıyor ve topuklarımı kıcıma sokuyorum, böylece siki amıma giriyor. Ağırlığını bana bırakıyor. Tekrar inliyorum, kendimi onun üzerinde tadıyorum. Tuzlu ve erotik, beni daha da tahrik ediyor.

James öpüşmemizi kesip ayağa kalkıyor ve uzaklaşıyor. Birkaç kez göz kırpyorum ve ona doğru uzanıyorum. Gözlerimiz kilitleniyor ve dudaklarım istekle ayrılıyor. Fark ediyor ve sertçe yutkunup elimi geri çekiyorum. James içkisinden büyük bir yudum alıyor ve kalbim durmadan çarpana kadar bana bakıyor. Reece'in beni becermesini istemiyorum, James'in becermesini istiyorum ve o da bunu açıkça biliyor.

"Arkanı dön ve dizlerinin üzerine çök." Duraklıyor, sonra Reece'e dönüyor. "Ona fazla yüklenme. İçimden bir ses ona atacağımız her şeyin üstesinden gelebileceğini söylüyor."

OTUZ İKİ

O söyledikçe **ben** o, başım hafif ve uzuvlarım zayıf. Kafam güzelmiş gibi hissediyorum. Yani, öyle sayılırım. James kendini okşuyor ve sandalyeye gömülüp bileğini bükerek parlayan başının etrafını sıkması inanılmaz.

Kalçalarımı kavrayan Reece hiç tereddüt etmeden tek bir hareketle içime giriyor. Uzun bir inilti çıkarıyor, genişliği içimde sıcak ve derin bir nefes alıyorum, gerçekten hissetmeme izin vermekten kendimi alıkoymaya çalışıyorum. James kadar büyük olsaydı ikiye ayırırdım ama neyse ki öyle değil.

Tam da umduğum gibi, sert ama yavaşça itiyor. Parmakları beni sertçe kavıyor, kalçalarım saplanıyor ve yaydığı güç hoşuma gidiyor. Yarın morluklarım olacağından eminim.

Çekerek kıcıma acı verici bir tokat attı, sonra tekrar içeri girdi ve kendini orada tuttu. Nefesim kesiliyor, aldığım zevki hissediyorum ve dirseklerimin üzerine düşüyorum. Sırtım dik bir açıyla yükseliyor ve onu daha derine çekmek için önüme uzanıyorum.

"Sikimi sıkıyor amına koyayım," diye homurdanıyor Reece. "Kahretsin, çok sıkı," diyor ve sonra daha sert itmeye başlıyor. Kalçaları kıcıma çarpıyor ama güçlü tutuşu hiçbir yere gitmeme izin vermiyor.

"Gözler hep bende olsun, tatlım," diyor James. "Dört ayak üzerine kalk. Şimdi."

Yapıyorum ve okşayan eline tekrar bakıyorum. Bakmadan edemiyorum. James'in kendini tatmin etme şekli, kalın kafasını kaplamak için pre-cum'u nasıl kaydırıldığı beni ihtiyaçla ıslatıyor ve Reece'in etrafında kasılıyorum, orgazmımın tırmandığını hissediyorum. Hiçbir şeyi kaçırmadığımdan emin olmak için saçlarımı omzumun üzerinden atıyorum.

"O seni sikerken beni izleyeceksin," diyor James ve ben de başımı sallayarak kalçalarımı Reece'in içine geri sokuyorum.

Daha çok ihtiyacım var. Daha sert istiyorum.

"Reece'in sikine boşaldığında, gözlerin benimkinde olacak."

Dudaklarım ayrılıyor, gözlerim dalgalanıyor. Damarlarımda dolaşan kan, çaresizce ihtiyaç duyduğum ama arzulamamam gereken bir duygunun peşinde.

Vücudumun geri dönüşü olmayan noktaya ulaşması uzun sürmüyor. Zaten bir kez boşaldığım için, tekrar boşalmamın bir fark yaratmayacağına karar veriyorum. Gerçek şu ki, kendimi tutmak istemiyorum. Arkadaşı beni arkadan götürürken James'i izlemek hoşuma gidiyor. Bu beni azdırıyor.

"Reece," James'in bunu söylememi istediğini bilerek onun adını inliyorum. "Tanrım, evet, daha sert. Daha sert sik beni."

O kelimeleri zorlamama gerek yok. Aslında ben istiyorum.

Reece geri çekilmiyor ve beni hızlı ve hassas bir şekilde sikiyor, her seferinde doğru noktaya vuruyor ve beni zevkle ağlatıyor. O bir vahşi ve ilk bakışta ondan bunu beklemiyordum.

İsteyin ve alacaksınız.

Göğüslerim zıplıyor ve James dudaklarını yalayarak onlara bakıyor. Keşke ağzı onların üzerinde olsaydı ve dili meme uçlarımı ovsaydı. Daha hızlı ve daha sert okşuyor ve göğsünün alçalıp yükseldiğini ve elini becerirken kolundaki kasların kasıldığını görüyorum. Odadaki tek ses vücutlarımızın çıkardığı sesler ve bu şimdiye kadar duyduğum en seksi türkü.

"Yaklaşıyor, James. Amı... Siktir, buraya girmelisin."

Gözlerim ona kayıyor. Bir an için neden yapmadığını merak ediyorum. James'in gözlerindeki karanlık arzu, performansımızla sarhoş olduğunu haykırıyor ve bu bana güç veriyor. Reece'in eline uzanarak parmaklarını kalçalarımın çekiyorum ve onu meme ucumla oynamaya zorluyorum, onu istediğim şekilde üzerime yerleştiriyorum.

"Sık onu," diye yalvarıyorum. "Bük, avuçla, ne olursa," diyorum ve James'in çenesi kilitleniyor. "Ver onu bana," diyorum ikisine de.

"Kahretsin James, daha fazla dayanamayacağım. Sertçe patlayacağım."

James gözlerimin içine bakarak, "Reece'in sikiyle boşalmaya hazır mısınız?" dedi.

"Evet James," diyorum, adı dudaklarımda bir mırıltıya dönüşüyor. Artık dayanamıyorum ve boşalmam gerekiyor. "Lütfen..."

Birkaç itme ve vuruştan sonra, James ecstasy ile inliyor. "Benim için gel, tatlım. Onun sikine gel ve gözlerini benden ayırma, şu anda seni sikenin benim sikim olduğunu hayal et."

Bu düşünceyle gözlerim kapanmakla tehdit ediyor ama onları açık tuttuğumdan ve izlediğimden emin oluyorum. Bir meme ucunu büken Reece kıcımlı tokatlıyor ve taşaklarına kadar içeri giriyor. Ben de James gibi boşalıyorum ve Reece'in içimde titrediğini hissediyorum. Bu bir telaş. Döl James'in zorlanan sikini ve elini kaplarken Reece'in tamamını alarak sarhoş olduğumu hissediyorum. Dudaklarımı sikinin etrafına dolamak ve dölleri yutmak istiyorum. Başını geriye atıyor ve boynunda yalanmak için yalvaran bir damar var. Bana bakıyor ve oda ağır nefeslerimizle dolana ve vücutlarımız bizden sıkılmış arzu yığınları içinde olana kadar birbirimizi izlemeyi bırakmıyoruz.

Reece çekiliyor ve ben de bedenimin kontrolü ele almasına izin veriyorum. Arkamı dönüp yüzünü tutuyorum, onu sertçe öpüyorum ve sırt üstü yatağa fırlatıyorum. Gözleri şaşkınlıkla açılıyor ama elleri saçlarımda ve sırtımda, vücudumun üzerinde dolaşıyor. Bana ne oldu bilmiyorum. Belki de James'in bizi izlemesi bana bunu yaptırdı. Bilmiyorum.

Reece'in muhtemelen bu kadar uzun süre dayanmak için Viagra aldığını hissediyordum çünkü hala sertti. Onu girişime yerleştiriyorum ve sormadan uzunluğuna batıyorum. Sormama gerek yok, erkekler amı asla reddetmez. Özellikle de uğruna binlerce dolar ödedikleri bir amı.

"Becer beni," diye inliyor derin bir zevkle.

Ellerini tutup göğüslerimin üzerine koyuyorum ve onu bir sonraki orgazmıma geri çekmeden götürüyorum. Bana vermek zorunda olduğu şeyi alarak ona sertçe bastırıyorum. Boğazımdan kaçan sesler Valentina'ya ait değil ama şu anda bunu dert etmiyorum. İkimiz birlikte boşalırken kalçaları benimkilere çarpıyor.

Yatağa yığılıyorum. Reece yatağın ayak ucunda prezervatifini çıkarırken vücudum tamamen tükenmiş durumda, sanki benden büyülenmiş gibi vücuduma bakıyor. Beni izlemesi kendimi seksi hissettiriyor.

Battaniyeyi alan Reece kendini temizler. James'e bir battaniye daha atar ve o da aynısını yapar.

"Eminim içinde bir tur daha vardır, James." Reece battaniyeyi bıraktı. Bana doğru yürüyüp dudaklarıma bir öpücük konduruyor ve şöyle diyor: "Bu inanılmazdı. James'in neden senin hakkında övgüler yağdırdığını anlayabiliyorum."

Sonra Reece üç dakikadan kısa bir süre içinde giyinip kapıdan çıkarken ben hala coşkulu bir haldeyim ve kalkmaya hazır değilim.

James ayağa kalkıp bara doğru yürüyor ve iki içki dolduruyor. Güzel bir poposu var ve benden adım adım uzaklaşırken poposunun zıplamasını izliyorum. Çıplak ve teninin içinde rahat ve bu hoşuma gidiyor.

Yanıma gelip içkiyi bana uzatıyor, aleti hâlâ sert, tabii genelde öyle görünmüyorsa. Doğrulup bardağı alıyorum, o da yanıma oturuyor. İkimiz de yudumluyoruz, izliyoruz, gözlemliyoruz. Vücudum onun varlığının aşırı farkında ve kucığına tırmanmayı çok istiyorum. Lanet alkol ve haplar beni o kadar dokunaklı yapıyor ki ona daha yakın olmak istiyorum.

Gözleri kısıldı ve "Buraya gel." dedi.

Yesssss...

Kalçalarına sarılıyorum ve amımı sikine doğru itiyorum. Dudaklarımdan bir mırıltı kaçıyor, tekiladan bir yudum alırken gözlerim kısılıyor. Çenesi esniyor ve ben

Onu öpmek için eğildim ama bir elini omzumun ve boynumun kıvrımına koyarak beni durdurdu.

"Seni görmemi engellemenin bir nedeni var mı?" diye soruyor, elini göğsüme götürerek.

Nazikçe sıkıyor ve ben de avucuna doğru eğiliyorum. Diğer elimle sikini tutmak için uzanıyorum ama bardağını yere bırakıp bileğimi tutuyor ve arkamdan sabitliyor.

Evet, böyle olduğu zamanlara bayılıyorum.

"Seni engellemedim James. Sadece müşterilerim var. Herkesi memnun etmek yirmi dört-yedi saatlik bir iş ve ders aralarında elimden gelenin en iyisini yapıyorum."

"Neden bana yalan söylüyorsun?"

"Tanıştığımız günden beri yalan söylüyorum." "Valentina."

"James."

Göğsümü acı verecek kadar lezzetli bir şekilde kavrarken göz kapaklarım düşmekle tehdit ediyor ama onları açık tutmak için savaşıyorum.

"Sikimi alabilirsin -ikimiz de beni becermek için can attığını biliyoruz, tatlım- ama sadece bana gerçeği söylersen."

Sertçe yutkunuyorum. Adil davranmıyor ve her ne kadar ona nedenini söylemek istesem de, sonunda ona tamamen sahip olabilmek için, bunu asla yapmam. Sadece aptal gibi görünmekle kalmam, aynı zamanda kurallara da aykırı olur ve işimi sevmediğim zamanlar olsa da, artık sevmediğimden daha çok seviyorum ve kaybetmek istemiyorum.

"Sana söyledim," diyorum tatlı tatlı, takma kirpiklerimi kırpıştırarak. "Müşterilerim var James. Elimden gelenin en iyisini yapıyorum."

"Ben de sana fiyatını söyle dedim, tatlım."

Kızgın ama yine de sesi içimde kaynayan bir ihtiyaç uyandırıyor.

Cilt.

"Okul harçlarım ödendi. Tam akademik eğitim aldım."

"Senin sıradan bir kadın olmadığını hissetmiştim. Bu beni şaşırtmadı. Ne istediğinizi söyleyin ve o sizin olsun."

"Neden evlisiniz?" Merakla sordum.

"Durum biraz karışık. Bazı şeyler üzerinde çalışıyoruz."

"İşleri yoluna koymak, bir yandan da fahişeleri becermek için bir kod mu?"

Çenesi ileri geri gıcırıyor. Kendimden bahsederken bu kelimeyi kullanmamdan hoşlanmadığını biliyorum. İstediklerini alamadığı için sinirlendiğini hissedebiliyorum.

istiyor. Ama mesele şu ki, ona asla istediğini vermeyeceğim, yani bunu yapmak istiyorsa, bütün gece devam edebilirim.

"Bu eğlenceliydi. şimdi üzerimden siktir olup gidebilirsin."

"Hayır," diyorum cesurca, biraz incinmiş bir şekilde.

"Hayır mı?" diyor.

"James, lütfen," diyorum usulca, bir fısıltıyla, Aubrey parlıyor.

Alt dudağımı iğniyorum, o da izliyor, sonra çekip çıkartıyor. Keşke beni bu konuda zorlamayı bıraksa. Pes etmeyeceğimi biliyor olmalı. ne doğru eğilip beni nazıkçe öpüyor, her zamanki tutkulu halinin aksine, ama yine de bu beni onun için ateşlendirmeye yetiyor.

Ağzıma bakıyor. "Bana istediğimi vermeye istekli değilsen, burada işimiz bitti."

"James," diye fısıldıyorum, "lütfen bunu yapma." Başını sallıyor. "Kalk. Burada işimiz bitti."

"Hepsine sahip olabilmek için mi ödeme yapıyorsunuz?"

Gözleri öfkeyle parlıyor. "Ben kimsenin sahibi değilim Val. Herkes istediği gibi gelip gitmekte özgürdür. Sana teklif ettiğim şeyi hiçbirine teklif etmedim."

Ona inanmıyorum. Çok zorluyor.

"Bütün fahişelerini böyle mi sorguluyorsun? İstedediğini elde edene kadar zorlar mısınız?" Dişlerim yine alt dudağımı kazıyor, üzerinde yuvarlanıyor. "Bunu neden bu kadar çok istiyorsun?"

"Kendimi tekrarlamayacağım. Seni neden istediğimi zaten söyledim."

James kalamın yan tarafına dokunarak beni harekete geçiriyor. Kalbim karnıma batıyor. Gitmesini istemiyorum. Onun etrafında olmak istiyorum. Yapmak istediğim son şey onu zmek ama ona istediğini veremem. Ona gerçeği söyleyemem. Bunu düşünmek bile kendimi aptal gibi hissetmeme neden oluyor. Hiçbir fahişe müşterisiyle mutlu sona ulaşamaz.

İsteksizce ondan uzaklaşıyorum ve bağlantımızı koparıyorum. Zaten istenmediğim bir yerde olmak istemiyorum.

"Nereye gidiyorsun?" Giysileri ve eşyalarıyla masaya doğru yürümesini izleyerek soruyorum. Yatak başlığına yaslanıyorum ve vücudumun önüne büyük, kabarık bir yastık koyuyorum. Omuzlarım yenilgiyle ne düşüyor.

James cevap vermiyor. Sadece giyiniyor, içkisini bitiriyor ve kemerini bağlıyor. Bana doğru yürüyor, cüzdanını arka cebine koyarken gözlerimiz kilitleniyor, sonra eğilip ellerini yatağın üzerine koyuyor ve

alnımın üstünü öpüyor. Sertçe yutkunuyorum, gözlerimi kapatıyorum. Uzaklaşmaya başlıyor ve bir parçamın da onunla birlikte gittiğini hissediyorum. Hissettiğim şeyin ne olduğunu açıklayabilmeyi isterdim ama yapamıyorum. Sadece bedenimi ele geçiren bir his, sadece onun için atan bir kalbin ritmi gibi. Kabul etmek istemediğim, hatta onaylamak istemediğim o bilme hissi gibi.

Odadan çıkmadan önce arkasından "Çok bağlanacağız," diye bağıyorum. Sesim biraz çatlıyor ama bu onun uzaklaşmasını engellemiyor.

"Bunun için çok geç, tatlım."

OTUZ ÜÇ

Ben hiç zaman kaybetmeyin.

Kendimi toparlayarak giyiniyorum ve bir taksiye atlayıp Christine ile konuşmak istediğim Sanctuary Cove'a gidiyorum. Saat geç oldu ve sabah erkenden dersim var ama buna bir son vermek için daha fazla bekleyemem.

Beklerken onun süslü ofisini geziyorum, ne kadar zarif bir şekilde tasarlandığına bakıyorum. Biraz sinirliyim, hapın etkileri hâlâ üzerimde. Kovulmak istemiyorum ama içimdekileri döküp onunla konuşmam gerekiyor.

James'in beni bir daha görmesine izin veremem. Her ne kadar acıtacak olsa da, en iyisi bu. Birlikte olmamızdan iyi bir şey çıkmaz. Belki seks hariç, ama o bile duygusal bağlarla birlikte geliyor ve ben bunu bir fiyonkla bağlamaya çalışmıyorum.

Bir kapı açıldı ve Madam Christine içeri girdi. Sakin yüzünde hiçbir ifade yok ve ben bununla nasıl başa çıkacağımdan emin değilim. Dişlerimi yanağıma geçiriyorum. Ayağa kalkmalı mıyım? Elini sıkıp onu selamlamalı mıyım? Umarım bir şeyi bölmemiştir.

Masasının arkasına oturuyor ve rahatça arkasına yaslanıyor. Siyah saçlarını hiç bu kadar düz ve şık görmemiştım.

"Sanırım bu akşamki işinle ilgili?" Midem düğümleniyor, kalbim çarpıyor. Hay sikeyim. "Biri şikayet mi etti?"

Dudakları kıvrılıyor ama sesi yumuşak ve memnun. "Aslında tam tersi." Christine duraklıyor ve beni inceliyor. Bana bakışı, benim hakkımda psişik bir okuma yapmaya çalıştığını düşündürüyor. "Övgüler aldın. Sadece Reece'den değil, James'ten de çok cömert bir bahşış aldın."

Bocalıyorum, çenem titriyor. "Bana bahşış verildiğini bilmiyordum."

Madam Christine masasına uzanıp bir zarf çıkardı ve masanın üzerine koydu. Bana doğru uzattı. Yüz dolarlık banknotlar olduğuna emin olduğum yaklaşık iki inç kalınlığında bir zarf.

"Teşekkür ederim."

"James seni kendi çocuğu olarak istiyor." Yüzünde ufak bir gülümseme yakalıyorum. Nadir bulunan bir şey. "Bununla ilgili ücreti biliyor musun? Şartları?"

Söylediklerini anlamaya çalışırken birkaç kez göz kırpıyorum. Christine çok heyecanlanmıştı. Nedenini anlayabiliyorum. Müşterilerine hizmet veriliyor ve o da

benim üzerimden zenginleşiyor. Sadece o tüm hikayeyi bilmiyor.

James'in benden önce ona ulaşmasına şaşırdım. Nasıl hissettiğimi ve nerede durduğumuzu bilmesine rağmen hala beni istiyor ve sonuçlarını benim gibi düşünmüyor.

"Hayır, farkında değilim."

"Aylık yüz bin dolar, istediğiniz yerde mobilyalı ve ödemeli bir daire, American Express Black Card ve özel şoför. Bir yıl zaman ayırmanız gerekiyor. Bu süre dolduğunda her iki taraf da yeni bir sözleşme yapabilir ya da yollarını ayırabilir."

Aman Tanrım. Neredeyse böyle bir teklifi reddetmek istemeyeceğim.

Bir yılda bir milyon dolardan fazla kazanabileceğimi düşünmek gerçeküstü, ancak bu üç yüz altmış beş gün içinde asla geri alamayacağım bir parçamı kaybedeceğimi biliyorum. Bu sadece James'e değil, hiçbir müşteriye verebileceğim bir şey değil.

Bakışlarımı kaçırıp yere bakıyorum, teklifi düşünüyorum ve geri çevireceğim için şok oluyorum.

"Ya hayır dersen?" Sessizce soruyorum.

Omuz silkecekmiş gibi ellerini kaldırıyor. "O zaman hayır de. Kızlarımdan **b i r i n i** asla istemediği bir şeye zorlamam. Ben pezevenk değilim Valentina. Bana isteyerek geldin ve kendi isteğinle ayrılmakta özgürsün. Elbette para harika ama tam zamanlı yatılı kız arkadaş olmak zahmetli bir iş. Kendinin bir parçasını teslim etmeli ve tamamen içinde olmalısın. Teknik olarak tam zamanlı bir iş. Eğer hayır dersen, ayda 200 bin teklif edeceklerini söylediler."

Gözlerim açılıyor ve dudaklarım aralanıyor. Ciddi olamaz.

"Dürüst olacağım, adamlarım genellikle bu tür bir ödeme teklif etmezler."

Gözlerim kocaman ve çenem açık. Gururlu görünüyor.

Bir dakika kadar sessizce oturuyorum, teklife nasıl cevap vereceğimi düşünüyorum ama aynı zamanda ona James'i bir daha göremeyeceğimi söylüyorum. Eminim herkes aptal olduğumu söyleyecektir. Sadece bir yıl ve bir milyoner olabilirim ama duygusal esenliğimi feda etmek istemiyorum. Kendimi korumak zorundayım. Başka kimse bunu benim için yapamaz.

Reddetmek doğru bir karar.

Yumuşak, pişmanlık dolu bir iç çekiyorum. Bu sefer para bile beni kazanamayacak.

"Christine, teklifi reddedeceğim ve reddederken de James'i artık müşteri olarak kabul etmek istemiyorum."

"Bir müşteriden vazgeçerseniz, onun gelecekte sunacağı her şeyden vazgeçmiş olursunuz.

Geri dönüş yok."

"Anlıyorum."

Kaşlarını çatıyor ve başını yana eğiyor. "Yanlış bir şey mi yaptı? Seni incitti mi? Sana kabul etmediğin bir şey mi yaptırdı?"

Evet, beni kendine aşık etti.

Dişlerim alt dudağıma batıyor. Yalan söylemek çok kolay olurdu ama içimden bir ses onun bunu anlayacağını söylüyor ve ben de bunu yapmak istemiyorum zaten.

"Hayır, sadece başka bir kız bulması gerektiğini düşünüyorum. Bu ikimiz için de en iyisi. Zaten çok yakınız ve daha fazla düşmemizi istemiyorum." Derin bir nefes verip içimdekileri boşaltıyorum. "James gerçekleşmeyi bekleyen yürüyen bir kalp kırıklığı. Ona aşık olmak çok kolay olacaktı gibi hissediyorum ve bunu istemiyorum. Ben aşk aramıyorum, onun da öyle olduğunu sanmıyorum. İkimizin de kabul etmek istemediğini düşündüğüm daha derin bir seviyede bağlantı kurduk, bu yüzden son iki işini reddettim. Kendimi çok aptal gibi hissediyorum ama saf değilim ve o da bana çok derinde olduğunu itiraf etti. Daha ileri gitmeden durması gerekiyor. Dürüst olmak gerekirse, hayır dediğime şaşıracağını sanmıyorum."

"Onunla seks yaptın mı?"

"Hayır."

Kaşları kalktı. "İlginç."

Başka bir şey söylemiyor ve bu midemin sertleşmesine neden oluyor.

"Özür dilerim."

"Aklınızı kullandığınız ve akıllıca davrandığınız için asla üzülmeyin. Çok sık olmaz ama birbirlerine aşık olan müşteriler ve kızlar var. Sonu asla iyi bitmez. Asla. Para pek çok şeyi satın alabilir ama sağduyuyu satın alamaz. Bana söylediğine sevindim."

"Beni onun için orgazm etti... birkaç kez. Karşı koymak için çok uğraştım.

."

Başını sallar ve elini kaldırır.

Şimdi neden o aptalca olduğunu düşündüğüm kuralı koyduğunu anlıyorum. Başlangıç. Şimdi mantıklı geliyor. Bu iyi hissetme duygusu şüphesiz duygulara bağlıdır ve herkesin peşinden koştuğu bir şeydir. Hepimiz mutlu ve kaygısız hissetmek isteriz ve bu kısa süreli duyguya neden olan şey, bizim için iyi olup olmadığına bakılmaksızın aramaya devam edeceğimiz bir şeydir. Seksi her zaman sevmişimdir ve eğer biri bana istediğim gibi seks yapabilseydi, emin olabilirsiniz ki

Daha fazlası için geri dönmek. Ama işin içine duygular girince her şey mahvoluyor ve karmaşık bir hal alıyor.

"Durun. İkiniz de birbirinizden hoşlanıyorsanız bunu yapmamak imkânsız." Kaşlarımı çattım. "Kızgın değil misin? Kovulmayacak mıyım?"

"Reece için mi geldin?"

Onun yüzünden ne kadar sert orgazm olduğumu, bunun ne kadar inanılmaz bir his olduğunu, elimde olsa bunu tekrar yapacağımı düşündükçe yanaklarım kızarıyor. Ama o zaman gerçekten onun için boşalmamıştım.

"Geldim ama sadece James'i izlerken. James orada olmasaydı, gelmezdim." Duraksadım. "Belki Reece'den sonra gelebilirdim."

"O zaman hayır. Ama eminim şu anda neden kurallarım olduğunu anlıyorsunuz." Başımı salladım. "Anlıyorum. Çok mantıklılar."

"James'in bir daha asla müşterilerinizden biri olmamasını sağlayacağım. Reece'in de o listede olmasını ister misin?"

"Hayır, o bir sorun değil. Zararsız biri." Onu daha önce nasıl kontrol altına aldığımı ve yüzündeki sevinç ifadesini düşünerek kıkırdıyorum. "Yine de gizliden gizliye boyun eğdiğini ve bir kız kontrolü ele alırsa öleceğini düşünüyorum." Ona bilmiş bir bakış attım ve ağzının kenarları yukarı kıvrıldı. "Sormak için fazla maço görünüyor, biliyor musun?"

Başını sallıyor, gözleri aynı fikirde. "Genelde öyledirler. Tüyo için teşekkürler."

Sığınak Koyu'ndan çıkıp gerçek dünyaya geri döndüğümde omuzlarım hafiflese de kalbim inkâr edilemez bir şekilde ağırlaşıyor. James'i bir daha asla göremeyeceğim. Bu düşünce kalbimi parçalıyor ve fikrimi değiştirmek için içeri koşmak istememe neden oluyor. Yapmayacağım, yapamayacağımı biliyorum, ama en azından birlikte olduğumuz birkaç anın hatıralarını düşüneceğim. Bunlar her şeyden daha uzun sürecek. Bu yüzden kendimi kötü hissediyorum çünkü içimde küçük bir parçanın onu her zaman özleyeceğini biliyorum.

Attığım her adımda kaldırımı yerken, kendime böylesinin daha iyi olduğunu ve beni duygusallaştırsa da kararımdan zerre kadar pişmanlık duymadığımı söylemeye devam ediyorum.

Ağlamak istiyorum. Onu bir daha asla görmek istemiyorum.

Kararımdan pişmanım. Tabii ki pişmanım ama doğru olanın bu olduğunu biliyorum.

Bir.

Yorgun bir iç çekişle metroya doğru birkaç blok yürüyüp Christine'den çıktığımda genellikle gördüğüm kadını görüyorum. Beni ona çeken şeyin ne olduğunu bilmiyorum ama içimde karşı koyamadığım bir şey var.

Muhtemelen sadece sıcak kalmaya ve gece yarısından sonra başlayacak kar yağışından kaçınmaya çalışıyor. Ona doğru yürüyorum ve gözlerinde bir tanıma oluşuyor.

Ceplerim parayla dolu ve ona bir tomar banknot uzatıyorum. Çenesi titriyor ve gözlerinden yaşlar boşanırken bu kadın için üzülüyorum.

"Neden bana hep para veriyorsun?" diye soruyor.

"Yardıma ihtiyacın olduğunu ve bunu senin için yapabileceğimi hissettim. Mücadele etmenin ve aç kalmanın nasıl bir şey olduğunu bilirim."

Teşekkür etmeden ve bana melek demeden duramıyor.

Evet. Ben ahlaksız ve alçakgönüllü doğmuş siyah kanatlı bir meleğim ve günlerce kutsal su gibi yayılan bacaklarım var.

Ama en azından onları iyi bir şekilde kullandım.

OTUZ DÖRT

E ver on yaşımdan beri, büyükannem ve ben Noel arifesinde bir aşevinde gönüllü olarak çalışırdık. Hiçbir zaman bağışlayacak parası olmadı ama bana zamanın daha değerli olduğunu öğretti. "Tatiller muhtaçlar için en zor zamanlardır ve özellikle de yardımımıza en çok ihtiyaç duydukları zamanlarda karşılık vermeliyiz" derdi.

Üniversiteye gittiğimde bile geleneğimizi sürdürdüm. Bugün şehirdeki bir mutfakta gönüllü olarak çalışacağım, ardından Queens'teki evine gidip orada uyuyacağım, böylece Noel gününü birlikte geçirebileceğiz.

Kucağında yürümeye başlayan bir çocuk olan bir kadına nazik bir gülümsemeyle bir tabak yemek sunuyorum. İçimden bir ses beni ona doğru çekiyor. Gözlerinin ardında bir hikaye var ve yardım edemiyorum ama onun ve çocuğunun bu noktaya nasıl geldiğini merak ediyorum. Onlar için üzülüyorum. Hiç kimse sokaklarda yaşamamalı, özellikle de bir çocuk.

Bir sonraki tabağı on sekiz yaşından büyük görünmeyen bir kıza uzatırken, her insanın gözlerinin ardında bir hikâye olduğunu hatırlıyorum. Bu insanların neler yaşadığını bilmiyoruz. Ben saf değilim. İstismar edenler olduğuna eminim ama çoğunun böyle olmadığına inanmak istiyorum. Neden bir insan isteyerek bir barınakta yaşamak ya da açlıktan ölmek istesin ki?

Bu kadar çok kadının mücadele ettiğini görmek, evde sakladığım tüm parayı ve şu anda kazandığım parayı düşünmeme neden oluyor ve aniden, içimden bir yük treni gibi geçen fikir, mezun olduktan sonra diplomamla ne yapmak istediğimi biliyorum.

Kadınlar ve çocuklar için kâr amacı gütmeyen bir sığınma evi açacağım.

Aşevindeki vardiyamı yenilenmiş bir enerjiyle bitiriyorum ve temizlik yapıp çantalarımı almak için eve gidiyorum. Ben vardığımda büyükannem çoktan uyumuştı. Geç oldu ve onu uyandırmak istemiyorum, bu yüzden hediyelerimi sessizce ağacının altına yerleştiriyorum ve kalktığımda ona kahvaltı hazırlamayı planlıyorum.

Ertesi sabah hediyeleri değiş tokuş ettikten sonra Grammy "Bu yıl kendini aşmışsın" dedi.

Onu son gördüğümünden beri daha zayıf görüldüğüne yemin edebilirim ama giydiği onca kattan bunu anlamak zor. Bu yıl beyaz bir Noel ve kaloriferler açık olmasına rağmen mutfakta duruyor ve ona aldığım polar astarlı botları giyiyor.

"Son zamanlarda yeni reçeteler aldın mı?" Sabah ilaçlarını küçük bir ramekin içine ölçerken soruyorum.

Mutfak masasına geri götürürken ellerinde hafif bir titreme var. Rengarenk haplara korkuyla bakıyorum. Her zamankinden birkaç tane daha var gibi görünüyor ve bu beni endişelendiriyor. Normalde yeni reçeteler aldığımda bana söyler.

Bana göstermek için bir hapı havaya kaldırdı. "Kolesterolüm fırladı." Onu yere bırakıp başka bir tane alıyor. "Doktor bana osteoporoz için yeni bir tane verdi, bu da anemi için. Görünüşe göre seviyelerim düşükmüş. Bu da yüksek tansiyon için."

Ciddi bir şey olmadığına kanaat getirdikten sonra sıfırdan yaptığım tarçınlı çöreklerden bir ısırık alıyorum, sonra da asıl yorumuna dönüyorum.

"Sana artık iyi para kazandığımı ve seni şımartmak istediğimi söylemişim." Geçen ay hesabındaki fazladan bin doların nereden geldiğini sorguladığında ona iş değiştirdiğimi söylemek zorunda kaldım. "İnsanlar sarhoşken para uçar gider, bu yüzden bütün gece içkilerin gelmesini sağlıyorum."

"Aubrey," diye inliyor. "Erkekler sarhoş olduğunda başka neler olduğunu biliyorum, tatlım. Sana bir şey olmasını istemiyorum."

Endişesine gülümsüyorum. "Tek yaptığım inci gibi beyaz dişlerimi göstermek ve para geliyor. Endişelenecek bir şey yok."

"Başka bir şey göstermediğin sürece."

Ona yalan söylediğim için midemde bir korku oluşuyor ama bunu bir kenara itip görmezden geliyorum. Bilmediği şey ona zarar vermez. O benim dünyam ve yapmak istediğim en son şey onu incitmek.

"Büyükanne, seni ve kedilerini şımartmak istiyorum."

Büyükannenin gözleri sevgiyle yumuşar. Hapları bir kerede içiyor ve sertçe yutkunuyor. "Benimle oynadın, genç bayan." Şaka yapıyor, ben de sırtıyorum. "Kedilerim için bana hediyeler veriyorsun."

Kıkırdıyorum ve yüzüme bir gülümseme yayılıyor. Kalbine giden yol kedilerinden geçiyor. Biraz abartmış olabilirim ama o bunu hak ediyor. Tüm kedi hediyelerinin yanı sıra, onlar için aylık mama dağıtımı da ayarladım.

"Yapmam gerekeni yaptım. O ağır kutuları ve çantaları içeri taşımak zorunda kalmamanın kireçlenmene iyi geleceğini düşündüm."

"Tahmin bile edemezsin. Abonelik siparişi verebileceğimi bile bilmiyordum. Keşke daha önce bilseydim."

Tatlı ekmeğimin son lokmasını da yuttuktan sonra çatalımı yere bıraktım. "Ben de internette 'ayakkabılı kadın' hediyeleri için biraz araştırma yaptıktan sonra öğrendim."

Gözleri kahkahalarla parlıyor. "O kadına mı dönüştüm?"

"Evet, var. Ama seni mutlu ediyorlarsa kimin umurunda?"

Engel kulesinde oynayan tekirlerine bakıyor. "Hayat mutlu olmaktan başka bir şey için çok kısa, Aubrey. Sen, kedilerim, hepiniz ruhumu sevgi ve neşe ile ateşliyorsunuz. Bu küçük tüylü bebekler koşulsuz seviyorlar ve bu dünyanın daha çok ihtiyacı olan bir şey." Gözlerindeki berraklıkla bana bakıyor. "Görüşünüz bir başkasına ne kadar çirkin, ne kadar tuhaf, ne kadar garip görünürse görünsün, asla daha azıyla yetinmemelisiniz." Sertçe yutkunuyorum ve bakışlarımı kedilerinden kaçırıyorum. Ona henüz Daniel'dan bahsetmedim, ama bunun iyi bir nedeni var. Onaylamayacağını bir an bile tahmin etmeme gerek yok. Bana onun kıcını -kıcını değil, çünkü küfretmez- terk etmemi ve başka bir balığa geçmemi söylerdi. Daniel ruhumu ateşe vermese de, hayatımın bu anında beni topraklamaya yardımcı oluyor ve istikrarlı hissetmemi sağlıyor ve ben bununla iyiyim. İyiye razı değilim. Sadece bununla yetiniyorum.

An.

"Bu şimdiye kadar geçirdiğim en iyi Noel," diyor sesi biraz çatlayarak.

Sözleri beni düşüncelerimden uzaklaştırıyor ve kedilerine özlemle bakarken onu gözlemliyorum. Büyükanne mutlu ve gözlerinde gizlemeye çalıştığı yaşların sevinçten olduğunu biliyorum.

"Bu sonsuza dek hatırlayacağım bir şey."

OTUZ BEŞ

Saat kalkmak için çok erken. Aklımdaki onca şey yüzünden yine bütün gece dönüp durdum. Son zamanlarda uykusuzluk daha da kötüleşti ve nedenini anlayamıyorum. Tezgâhın üzerinde duran bir bardak suyun uzaktan gelen bir homurtu yüzünden titremeye başlaması gibi. Titreme yaklaştıkça, daha fazla titreşiyor. Sonra durur. Sonra tekrar başlar. Rahatsız edici ve bundan hoşlanmıyorum.

Derin bir nefes alarak doğruca mutfağa gidiyor ve bir bardak portakal suyu dolduruyorum. Ocak ayının ortasındayız ve programıma ve hayatıma geri dönmeye hazırım.

"Okulu özledim. Derslerin tekrar başlaması için sabırsızlanıyorum."

"Bunu ancak sen söylersin. Kış tatili benim için çok kısa." Natalie diyor.

Kanepede sarmalanmış bir şekilde oturuyor. Bu kış çok acımasız geçti. ve soğuğu ne kadar sevsem de bitmesine hazırım.

Dolu bir bardak içiyorum, bir tane daha dolduruyorum ve onu da içiyorum.

"Son zamanlarda sahip olduğum tuhaf müşterilerin dikkatini dağıtmaya ihtiyacım var."

Bana doğru bakıyor. Dudaklarında sinsî bir gülümseme yayılıyor. "Dökül bakalım. Savaş hikayelerini değiş tokuş edebiliriz."

Gözlerimi kapatıyorum ve dün geceyi düşünmemeye çalışarak başımı sallıyorum. "Yapamam. Bunu tekrar yaşamak istemiyorum."

"Orospu, söylesen iyi olur," diyor, sonra kalkıp mutfağa geliyor.

Bir şişe şampanya patlattı ve bize mimoza yaptı. Sonra içkilerimizi kanepeye götürüyoruz ve ortak bir battaniyenin altında rahatlıyoruz.

"Ben başlangıç için düşünmek Christine gerekir
yapmak ve erkekler al her işten önce alkolmetre testi."

Kaşlarını çattı. "Neden?"

"Dün gece, müvekkilim..." Dramatik bir şekilde iç çektim. "Yürürken sallanıyordu ve o kadar sarhoştı ki sigarasının küllerini köpüklü pembe şarabına savuruyor ve sonra da ondan içiyordu. İğrençti, Nat. Eminim yüzümdeki ifadeyi görmüştür çünkü tiksintimi gizlemenin bir yolu yoktu. Başka bir şeyin içine kül atmasını sağlamaya çalıştım ama hiçbir anlam ifade etmiyordu ve halinden memnun görünüyordu, ben de boş verdim. Çok fazla sigara içti ve sonra da içti."

"Bu Clive," diyor ve sonra rahatça bir yudum alıyor.

Gözlerim açılıyor. "Onunla birlikte oldun mu?"

"Hepimiz onu yaşadık."

Yüzüm tiksintiyle geriliyor. "Yani bu onun için düzenli bir şey mi?" Natalie başını sallıyor ama rahatsız olmuş gibi görünmüyor.

"Duyduğuma göre, yıllar önce bir haneye tecavüz sırasında tüm ailesini kaybetmiş. Korkunç bir olaydı ve o zamandan beri hiç eskisi gibi olmadı. Yine de tamamen zararsız biri. Gerçekten. Bahse girerim seks yapmak zorunda kalmamışsındır, değil mi?"

Başımı salladım. "Hayır. Şaşırdım."

"Kızlardan hiçbirisiyle yatmıyor ya da karşılığında cinsel bir şey istemiyor. Sadece saçmalayacak birini istiyor."

Bunun üzerine kalbim onun için biraz yumuşadı. "Bu biraz üzücü."

"Evet, o yumuşak bir oyuncak ayı ve ailesinin başına gelenleri asla atlatamadı. Onu suçlamıyorum."

Dudaklarımı büzüyorum. "Şimdi kendimi kötü hissediyorum. Onu yargılamamalıyım. Bana resim üstüne resim gösteriyordu ama ne dediğini anlayamıyordum. Şimdi onların ailesine ait olduğunu biliyorum."

"Yapma. Başlarda hepimiz böyleydik. Bir dahaki sefere ne yapacağını bileceksin. Sadece ailesiyle gerçekten ilgileniyormuş gibi davran, o zaman çok mutlu olacak." Bardağı geri devirip kalanını içiyor. "Daniel'la işler nasıl gidiyor? Aşık çocuk sana iyi seks yapıyor mu?"

Bardağımdaki baloncuklara bakıyorum. Üç aydır "iyi seks" yapıyorum ve hâlâ James'i düşünüyorum. Onda tam olarak açıklayamadığım bir çekicilik vardı. Sonsuza kadar hatırlayacağım o kismet anlarından biri gibi. Ve onu beceremedim bile.

"Sanırım ondan ayrılacağım."

"İlk başta çıkmanın iyi bir fikir olduğunu düşündüğümünden değil, ama fikrini değiştirmene ne sebep oldu?"

"Çok rahat olmak istemiyorum ve yaşamak için üçkâğıtçılık yapan bir kızla iyi geçinmeyeceğini biliyorum, onu suçladığımdan değil. Muhtemelen en iyisi yollarımızı ayırmamız, bu şekilde öğrenmez."

Onunla çıkmaya başladığımdan beri sahip olduğum altmış bir müşteriyi bir kenara bırakın, bir müşteriyi bile kabul etmeyeceğine dair aklımda en ufak bir şüphe yok. Eski nişanlısına hâlâ kırgın olduğunu düşünürsek, beni onu aldatıyormuşum gibi görecektir.

"Muhtemelen en iyisi bu."

"Evet," diyorum. Oturup düşündüğümde tek hissettiğim tereddüt oluyor. Beni bunu yapmaktan alıkoyan şeyin ne olduğunu bilmiyorum.

Natalie'nin telefonu çalar. "Selam anne," diye cevap verir.

Natalie telefonda konuşurken telefonumu elime alıp sosyal medyada geziniyorum, artık Daniel hakkında konuşmak zorunda olmadığım için minnettarım. O iyi bir adam ve ben berbat bir kız arkadaşım ve bunu kabul etmek bende ait olduğum yere, bir çukura tırmanma isteği uyandırıyor. Belki **b i r a z d a n** alışverişe çıkmak ister ve sonra benimle Pilates'e gelir.

"Bu fikre bayıldım," diyor, sonra kaşlarını çatıyor. "Ah..." Beni dürtüyor ve başımı kaldırdığımda gözlerini bana dikmiş olduğunu görüyorum. "Evet, o gece arkadaşım Aubrey ile planlarım vardı. Belki o da gelebilir? Sonunda onunla tanışırsın."

Kaşlarımı çatıyorum, telefonumu indiriyorum. Yaklaşan herhangi b i r planımız yok, en azından benim hatırlayabildiğim kadarıyla yok.

"La Grenouille'de Sevgililer Günü o zaman. Çok romantik," diyor, sesi şurup gibi. Telefonu kapatıyor ve ben soru dolu gözlerle ona bakıyorum.

"Az önce neyi kabul ettin?" diye sordum.

Oflayıp suratını astı, sonra ayağa kalktı. İkimizin de bardağını alıp dolduruyor ve tekrar yanıma oturuyor.

"Ailem bir akşam yemeği düzenliyor. Babamın şirketinin yılda iki kez yaptığı ve beni de katılmaya zorladıkları bir hayır işi için. O gece için mükemmel bir aileye ihtiyaçları var." Gözlerini deviriyor. "Bana süper annelik yaptığın ve şimdi dünyayı kurtarmak istediğin için ve benim de bir eküriye ihtiyacım olduğu için, bu mükemmel bir plan. Ayrıca, kimin kendi kankandan daha fazla kurtarılmaya ihtiyacı olabilir ki?" Kirpiklerini bana fırlatıyor.

Ona alaycı bir bakış attım. Ona kâr amacı gütmeyen bir kuruluş açma planımdan bahsettiğimden beri bana Süperanne diyor. Sanırım dadılık yaptığım günlerde bana anne demesinin bir adım ötesi bu.

"Gerçekten mi Nat? Senin ve ailenin yanında evlatlık kız gibi garip **b i r** şekilde duracağım."

"Annem ve babam tam bir karmaşa. Bir an iyiler, bir an sonra tuhaflaşır tartışıyorlar. Babam işine ailesinden daha çok önem veriyor, bu yüzden annemin yanında olacağından şüpheliyim. Etkinliğe gelen herkesi tavlama çalışmakla meşgul olacak. O hâlâ bir pislik ve annem de çok tatlı, ama her neyse. Eğer acı çekmem gerekiyorsa, en azından bunu yanımda en iyi arkadaşım ile yapabilirim."

Dramatik bir şekilde iç çektim. Kalbimde bir gün barınak açmak yattığı için sanırım bu çok da kötü bir fikir olmaz. İyi bir öğrenme deneyimi olabilir.

benim için ve ağ kurmanın bir yolu.

"Orada kaç kişi olacak? Bu parti ne kadar sürecek?"

Gözlerini deviriyor ve başını sallıyor. "Eminim babam tüm şehri davet edecektir. Tek artısı bu restoranın harika çiçek aranjmanları var ve annem bunlara takıntılı, bu yüzden babam orada ev sahipliği yapıyor." Natalie omuz silkiyor. "O mutlu, ben mutluyum."

"Babana karşı neden bu kadar kin besliyorsun?"

Ailesi hakkında çok fazla soru sormadım çünkü bunun beni hiç ilgilendirmediğini düşündüm. Bildiğim tek şey, şehrin varlıklı bir kesiminde büyümüş temel bir çocuk olduğu, babasının sıkı bir işkolik olduğu ve annesinin de WASPi bir geçmişten geldiği.

Natalie bakışlarını kaçırıyor ve uzun bir süre duvara bakıyor, ağzı sıkıca birbirine yapışıyor. Dudaklarını yalıyor ve daha o konuşmadan babası söz konusu olduğunda yaşadığı yalnızlığın tadını alabiliyorum.

"Bizi ayıran hiçbir zaman bir nokta ya da olay olmadı; sadece hiç anlaşılmadık. Ben kendime has biriyim. Babasının kızı değilim. Hiçbir zaman da olmadım ve sanırım o da bunu istedi. Babam bir iş adamı ve kendi alanındaki insanlar onu güçlü biri olarak görüyor. O ve ben birçok yönden birbirimize benziyoruz, bu yüzden kolayca ters düşebiliyoruz. Ben kendi kararlarımı vermek istiyorum, oysa o kendi kararlarının en iyisi olduğunu düşünüyor. O bana istediğimi düşündüğü hayatı sağlamak istiyor ve ben de onu dinleyip minnettar olmalıyım." Bana bakıyor. "Kızgınlığım düşmanlığa dönüştüğünde üniversite zamanı gelmemiştir. Birbirimize asla unutamayacağım kırıcı şeyler söyledik."

Kaşlarını birbirine yaklaşıyor, hüzün içime işliyor. Natalie'nin güçlü bir kişiliği var, bu yüzden onun gibi biriyle nasıl ters düşebileceğini anlayabiliyorum. Kararlarında inatçı ve bir kez kararını verdiğini mi, o kadar. Geri dönüşü yok ve ben onun bu yönünü seviyorum.

"Umarım zamanla işler sizin için yoluna girer. Annenin en sevdiği restoranda parti vermesi çok hoş. Bütün gece sürecek bir şey mi?"

Suçluluk duygusu yüzünden okunuyor ve kızgın olması imkânsız. "Benden nefret etme!" diye yalvarıyor, ellerinin arasındaki şampanya kadehiyle yalvarıyor. "Sana bir spa günü ısmarlayacağım. Bu sefer vajina ağdası yok, söz."

Yüzüme yavaş bir gülümseme yayılıyor. "Mükemmel zamanlama. Zaten bugün kankamla biraz vakit geçirmek istiyordum."

OTUZ ALTI

"First things first, we get a drink since I'm going't know anyone here," diyorum şehir arabasından inerken.

Natalie, La Grenouille'e giderken bana işin özetini anlattı. Yılın en romantik gecesinde üst tabakanın arasına karışacağız. Kendimi bir partiyi mahvediyormuşum gibi hissediyorum ama Natalie bana öyle olmadığını söyledi, ayrıca annesinin benimle tanışmayı çok istediğini söyledi. Eminim içimde korktuğum kadar kötü olmayacaktır.

Sevgililer Günü'nde Natalie'yle planlarım olduğunu söylediğimde Daniel pek heyecanlanmadı. Bunu telafi etmek için birkaç hafta ve çılgınca seks yapmak gerekti - onun için, benim için değil.

Valentina olduğumdan beri seksi daha çok bir angarya olarak görmeye başladım. İşin yoğun ve sürekli odağı, kişisel zamanlarımda gerçek bir zevk hissetmemi engelledi. Seks eskisi kadar zevkli değil ve orgazm nadiren oluyor. Daniel sahte inleme ile gerçek inleme arasındaki farkı bile bilmiyor... James'in aksine.

Eskiden her türlü seks eylemini severdim ama şimdi ister kabul edeyim ister etmeyeyim. Belki başkalarının tatmin olmasını sağlamak için bu kadar çok çalışmam gerekmeseydi farklı bir hikaye olurdu.

"Düşündüğün kadar kötü olmayacak," diyor Natalie, dikkatimi yeniden toplayarak. "Sen yanımdayken endişelenmiyorum," diyorum ona. Sadece böyle hissetmekten nefret ediyorum

Ama sonra kendime hatırlatıyorum ki roller tersine dönseydi o da burada benimle olurdu, hem de hiç soru sorulmadan. Düşüncelerimi bastırıyorum ve yüzüme bir gülümseme yerleştiriyorum.

İçeri girdiğimizde pahalı takım elbiseler ve tasarımcı elbiseleri bir köşeden diğerine akıyor, elmaslar ve damlayan mücevherler gül ışıklarının altında titriyor ve çiçekler aniden soluduğum botoks dolu havayla yumuşak bir kontrast oluşturuyor. Arka planda vokal caz ve swing müzik karışımı bir müzik çalıyor ve bara doğru ilerlerken kendimi bir Frank Sinatra kliline taşınmış gibi hissediyorum. Natalie mekanın bir düğün gibi süsleneceğini ve kokteyl saati yapacağımızı, ardından oturmalı akşam yemeği için başka bir odaya yönlendirileceğimizi söylemişti.

Tekila ve Sprite'ın ilk yudumundan sonra dramatik bir şekilde iç çekiyorum - o ilk tadı seviyorum - ve Natalie'ye gülümsüyorum.

Natalie tüm içkisini bir dikişte bitiriyor, sonra bir parmak kaldırıp barmenden bir tane daha istiyor. Başımı yana eğip ona sırtıyorum.

"Daha iyi hissediyor musun?"

Şaka yapıyorum. "Çok," diyor, gözleri kocaman.

Omuzları gergin, ben de sinirlerini yatıştırmak için sohbet ediyorum. Ailemle hiç böyle bir şey yaşamak zorunda kalmadım, bu yüzden benim için yeni bir alan, ama onun için en iyisini yapmaya çalışacağım.

"Pilates yüzünden vücudum çok ağrıyor ama sıkı. **B a c a k l a r ı m** sert ama iyi hissediyorum. Sanırım bundan sonra sıcak yogayı deneyeceğim. Sen de benimle gelmelisin."

Natalie bardağından bir yudum aldıktan sonra dudaklarını yalıyor.

"Vücudum hindistan cevizi yağı gibi. Altı kalın ve katı, içi ipeksi ve ıslak."

Neredeyse içkimi yudumlarken boğuluyordum ve gülmeye başladım. "Bu şeyleri nereden buluyorsun?"

Başının yan tarafına vuruyor ve ben yine gülüyorum. "Rahatsız olduğumda iğnelemeye başvurduğumu biliyorsun. Bunun mantıklı olduğunu bile sanmıyorum."

"Kimin umurunda? Komik olduğunu düşünmüştüm," diyorum gülümseyerek. Çantamdaki telefonumun titrediğini hissediyorum ve elimi uzatmadan kim olduğunu anlıyorum.

"Danny oğlum?" Natalie sorar.

Ekranıma bakıyorum ve başımı sallıyorum. Mesajı okudum, sonra Natalie'nin arka planda yanan bir mumla **b i r l i k t e** beni bekleyen çiçekleri ve çikolataları görmesi için telefonu kaldırdım.

"Hala onu oyalıyor musun?"

Suçluluk duygusuyla midem hafifçe bulanıyor. Gerçekten bir an önce ayrılmalıyım. Ama asla onun istediği gibi sadık bir kadın olamayacağımı bilsem de, henüz onu bırakmayı kendime yediremiyorum.

"Daha sonra evine uğrayıp ona mutlu bir son vereceğim." Telefonumu çantama geri koyuyorum.

"Onun için kendini pazarlamak zorunda değilsin, biliyorsun. Ne de olsa o senin erkek arkadaşın."

Dudaklarımı büzüyorum. Natalie bana bilmiş bir bakış atıyor ama tekrar okul ve bu dönemin son dönemimiz olmasıyla ilgili küçük konuşmalara dalıyor.

Tam normal haline döndüğünü düşündüğüm anda omuzları geri çekiliyor ve bakışları arkamdaki bir şeye sabitleniyor.

Sırtım farkındalıkla karıncalanıyor ve bunun bir uyarı mı yoksa daha önce sadece bir kez giyebildiğim en sevdiğim çıplak elbisemi giydiğim için mi olduğunu anlayamıyorum. O günü düşündükçe kalbim sıkışıyor.

İçmek, gülmek ve gerçekten istediğim ama asla sahip olamayacağım tek adama dokunmak.

Bardağı dudaklarına götürerek sessizce şöyle der: "Geliyor. Ebeveynler. Normal davranın."

Tekilanın kanımda mutlulukla yüzdüğünü hissederek kıkırdıyorum. "Normal davranıyorsun, seni kaçık."

Natalie bardağını bar tezgahının üzerine bırakıyor ve ben de ailesi gelirken aynısını yapıyorum. Nefes veriyor ve ona yüzündeki ifadeyi silmesini söylemek istiyorum çünkü kabız gibi görünüyor.

"Anne, baba, sizi oda arkadaşım ve en iyi dostum Aubrey Abrams ile tanıştırmak istiyorum."

Yutkunarak nefes alıyorum ve onlar etrafımızda küçük bir daire oluştururken yüzümü onlara dönüyorum. Sinirlerim biraz gerilmiş durumda ve kendimi kör bir randevudaymışım gibi hissediyorum.

Gözlerim önce annesininkilere kilitleniyor, ama kokusunu alınca donup kalıyorum.

-Çok tanıdık bir koku, limon ve bergamot.

Hayatta olmaz.

Bakışlarının ağırlığını ve şokunu üzerimde hissedebiliyorum ve göğsümü parçalayan bir endişe dalgası içime çarpıyor. Soğukkanlılığımı korumaya çalışıyorum ve annesini selamlamak için elimi uzatıyorum. Gözlerimi kırıştıtırıp ona odaklanıyorum ve hissettiğim kadar solgun görünmediğimi umuyorum. İfademi nötr tutuyorum ve gülümsemeye zorluyorum, bir şey ele vermemek için dua ediyorum. Annesinin bakışları yufka yürekli ve Natalie'ye o kadar benziyor ki hayretler içinde kalıyorum.

"Senin hakkında çok güzel şeyler duydum Aubrey," diyor sesi incelmış bir şekilde. "Ben Katherine, bu da kocam..."

Ama o söylemeden önce kocasının adını zaten biliyorum.

Tadının neye benzediğini, çıplakken nasıl görüldüğünü, aletinin uzunluğunu ve onu nasıl okşadığını, göğsündeki her renkli dövmeyi ve her birinin arkasındaki anlamı biliyorum. Boşalmak üzereyken güçlü ellerinin vücudumda nasıl hissettirdiğini, amımı yalarken dilinin nasıl hissettirdiğini biliyorum.

Onu, hiçbir arkadaşın en yakın arkadaşını tanımaması gereken bir şekilde tanıyorum.

Baba.

Gözlerim onunkilere kayıyor ve kalbim tekleyen bir ritimle yavaşlıyor. O kesinlikle hiçbir şey ele vermiyor ve bu da göğsümdeki sıkışıklığı biraz hafifletiyor.

Oyunu iyi oynadığımı sanıyordum ama o benden daha iyiymiş. Yüzünde birbirimizi daha önceden tanıdığımızı ima edecek bir ifade yok.

"James Riviera," diyor ve elini uzatarak ilk hamleyi yapıyor. Kısa bir an tereddüt ediyorum, sonra elimi onunkiyle buluşmak için uzatıyorum. Avuç içim onun büyük avucuna doğru kayıyor ve aramızda bir kıvılcımın geçtiğini hissediyorum, tanıştığımız ilk günden beri var olan kıvılcım.

"Sonunda isme bir yüz eklemek güzel," diye ekliyor, gözleri benimkilere dikilmiş.

Siktir. Benim. Hayatım.

Bir keresinde gerçek adımı istedi ve ben de vermeyi reddettim. Şimdi o aldı. Odanın öbür ucundan gelen gürültülü bir kahkaha beni korkutmadan önce bir süre ona bakıyorum.

"Sizinle tanışmak bir zevk," diyorum otomatik olarak, el sıkışına karşılık vererek. "Natalie bana sizin hakkınızda çok şey anlattı."

Şu anda nasıl davranacağımı bile bilmiyorum, bu yüzden temel şeylerle devam ediyorum.

James kıkırdıyor ve bu vücudumdaki tüm sinir uçlarını ateşliyor. İçimde bir kızarıklık oluşuyor.

"Eminim iyi bir şey değildir," diye şaka yapıyor ama ciddi olduğunu biliyorum.

Katherine kocasının göğsünü okşayarak, "Eminim her şey çok hoştu," diyor tatlı bir sesle. "Aubrey, bu çok güzel bir elbise."

Aşağı bakıyorum ve sonra karanlık bir deliğe düşmek ve asla bulunmamak istiyorum. James'le tanıştığım da giydiğim elbisenin aynısı, onun çok sevdiği. Beş yüz dolarlık bir şişe konyak aldığında ve ben onun kucağında sallanıp aletini hissederken meme uçlarımı emdiğinde giydiğim elbise.

Tanrım, eğer gerçeksen, lütfen beni hemen öldür.

"Teşekkür ederim," diyorum sadece, ağzım sıkı. James'e kısa bir bakış atıyorum ama o zaten beni izliyor. Yanaklarım sıcaktan kızarıyor çünkü onun da hatırladığını biliyorum.

"Demek kızım ile birlikte Fordham'a gidiyorsun?" diye soruyor, gözleri bana bilerek araştırdığını söylüyor. Sorabildiği için kendini beğenmiş ama bunu iyi gizliyor. James kehribar rengindeki sıvısını yudumlarken dudaklarına bakmaktan kendimi alamıyorum. "Hangi bölümde okuyorsun?"

Bir zamanlar ona vermeyi reddettiğim bir başka bilgi. Bardağıma uzandım ve derin bir yudum aldım.

"Evet," diyorum ilk sorusunu yanıtlarken. "Birinci sınıftan beri oda arkadaşınız ve o zamandan beri çok iyi anlaşıyoruz." Natalie'ye bakıp burnumu kıvırıyorum, o da gülümsüyor. "Gelişim sosyolojisi okuyorum."

"Bu ilginç bir bölüm," diyor Katherine. "Bununla ne yapacaksın?"

Tereddüt ediyorum, kâr amacı gütmeyen barınakla ilgili planlarımı paylaşmaya hazır olup olmadığımıdan emin değilim. "Kararsızım."

James bu işin peşini bırakmaya niyetli değil. "Bir fikrin olmalı."

"Kararsız baba," diye tekrarlıyor Natalie, sesindeki hayal kırıklığı çok açık.

Gözlerimi ona dikip sorun olmadığını söylüyorum. "Hukuk fakültesini düşündüm ama kadınlar ve çocuklar için kâr amacı gütmeyen bir organizasyon kurmayı düşünüyorum." Duraksıyorum. "Bildiğiniz gibi avukatlar para hırsızı yalancılarıdır. Bunu yapabileceğimden emin değilim."

Katherine dehşet içinde çenesi düşer ama hem Natalie hem de James güler.

Annesine bakarak, "Özür dilerim. Bazen esprilerim uygun olmuyor. Natalie bana babasının avukat olduğunu söyledi." Annesi şimdi biraz daha rahatlamış görünüyor ve elini boynuna koyuyor. "Kâr amacı gütmeyen bir kuruluşu gerçekten düşünüyorum."

"Bu çok takdire şayan bir davranış," diyor James. İçimden bir ses bunu öylesine söylemediğini, gerçekten kastettiğini söylüyor. Omuzlarımdan yuvarlanmasına izin veriyorum ve kendime bunun onun için sadece bir oyun olduğunu hatırlatıyorum.

"Teşekkür ederim." Katherine'e bakıyorum. James'le göz teması kurmak çok zor. Sanki herkes birbirimize nasıl baktığımıza bakarak aramızda ne olduğunu bilecekmiş gibi hissediyorum. Konuyu değiştirmeye çalışarak annesine, "Natalie'yle aranızdaki benzerlik hayret verici," diyorum.

Katherine kızına gururla gülümsüyor. "Doğduğu günden beri." "Herkes bizim kardeş olduğumuzu oysa birlikte olduğumuzu düşünüyor," Natalie diyor

Neşeyle.

"Sizler kesinlikle onların yerine geçebilirsiniz, bu kesin."

"Ne tür bir kâr amacı gütmemeyi düşünüyordun?" James tüm sırlarımı açığa çıkarma çabasında acımasızca soruyor ve ben onu öldürmek istiyorum.

Ben daha cevap vermeyi düşünmeden Katherine araya girdi. "Bana izin verir misiniz? Yemeğe oturmadan önce lavaboyu kullanmam gerekiyor. Aubrey, sonunda seninle tanışmak çok güzel ve umarım yakında seni daha sık görürüz."

Sahte bir gülümsemeyle karşılık veriyorum, midem suçluluk duygusuyla düğümleniyor. Onu bir daha asla görmek istemiyorum. Umarım hiç gerekmez. Tek düşünebildiğim

Kocasının sikini iki kez yaladığımı ve onun diliyle orgazm olduğumu, arkadaşını sikmemi nasıl izlediğini ve beni nasıl yönlendirdiğini.

Utanç vücudumun her zerresini dolduruyor ve birden midem bulanıyor. Bu çok kötü. Gerçekten çok kötü. Ciğerlerim daralıyor. Buradan çıkıp temiz hava almam gerekiyor ama henüz kendimi mazur göremiyorum.

"Ben de seninle geleceğim anne."

Gözlerimi kocaman açıp paniğe kapılıyorum ve dikkatimi bana yalvaran bir bakış atan Natalie'ye veriyorum. Ben de reddedemiyorum, çünkü artık zamanın sonuna kadar peşimi bırakmayacak skandal bir sır saklıyorum.

"Babam bu sıkıcı konuşmalara bayılır, yani siz birbiriniz için mükemmelsiniz.

Yakında döneceğim."

Natalie omzumu okşuyor, sonra annesiyle birlikte sıvışıyor. James köşeyi dönene kadar onları izliyor, sonra bana bakıyor.

Onunla göz teması kuramadan arkamı dönüyorum. Bara yaslanıp bir içki daha işaret ediyorum, bu sefer duble. James'in yüzü kalabalığa dönük, benim sırtım ise kalabalığa dönük, ama o kadar yakın ki dokunmadan bile kokusunu alabiliyor ve hissedebiliyorum, bu da içimde onunla en son birlikte olduğumdan beri hissetmediğim bir şeyi uyandırıyor.

OTUZ YEDİ

" Ve ben de seni bir daha asla göremeyeceğimi sanıyordum," diyor James nefesinin altında, sadece benim duyabileceğim kadar yüksek sesle.

Titreme kollarımda dans ediyor ve vücudumun onun sesine tepki vermesinden nefret ediyorum.

Barmene teşekkür ediyorum ve kocaman bir yudum alıyorum.

"Planımız buydu," diyorum. "Kader ne kadar acımasız. Beni her zaman beceriyor ve asla tatmin etmiyor."

"Kader bu gece kesinlikle benim yanımda." "Sen de öyle düşünüyorsun."

Bir an sessiz kalır. "Bunu neden yaptın?" diye soruyor, sesi gırtlaktan geliyor, acılı.

Siktir, kalbim. Neyi kastettiğini biliyorum. Sesi kızgın olduğunu haykırıyor ama sorusu kanımı kaynatıyor.

Vücudumu ona doğru çeviriyorum ve meydan okurcasına yukarı bakıyorum. "Bunu bana gerçekten soracak mısın?"

"Seni bulmaya çalıştım."

İnanılır gibi değil. "Yapamadığına sevindim." Bana bakıyor. "Neden?"

Boğazım düğümleniyor, duygularım boğuluyor. Bana bakışı - bana yalvarışı - beni öldürüyor, ama sağlam duruyorum. Yapmam gerekeni yaptım ve hiçbir pişmanlığım yok.

Sanırım.

"Nedenini çok iyi biliyorsun James. Natalie'nin aramızda olanları asla öğrenmeyeceğine dair bana söz ver. O benim en iyi arkadaşım ve hayatımda kalan birkaç kişiden b i r i . Onu kaybetmeyeceğim." Cevap vermiyor. "James, lütfen. Bana söz ver."

Burun delikleri açıldı. "O da *orada* mı çalışıyor?"

Midem bulanıyor ve bu konudaki gerçeğin ortaya çıkmasına asla ama asla izin veremeyeceğimi fark ediyorum. James kızının bir fahişe olduğunu öğrenmeden önce Natalie'nin James ve benim hakkımdaki gerçeği öğrenmesini tercih ederim.

"Hayır," diyorum zorla. "Ne iş yaptığımı bile bilmiyor ve asla da bilmeyecek."

James başını sallıyor, belli ki rahatlamış. İçkisini bitiriyor ve ikimize de birer konyak sipariş ediyor. Arka arkaya içtiği için onu suçlayamam. Kendimi

benim de acıma son verilmesi gerekiyor.

"Teklifim hâlâ geçerli, biliyorsun."

Alay ediyorum, dudaklarımdan sıcak bir nefes dökülüyor. "Vay be. Böyle bir zamanda, ailenle, *karınla* aynı odada bunu söyleyecek kadar pisliksin."

Bana onu gücendirmişim gibi bakıyor. "Neden? Gerçeği öğrenmeden önce senin için bir pislik torbası mıydım? Evli olduğumu biliyordun. Hiçbir şey değişmedi."

Gözlerim şaşkınlıkla açıldı.

"Bu teklifin artık sonsuza kadar masadan kalktığını bilmelisin. Bunu Natalie'ye asla yapmam. Yeri gelmişken, erkeklerin neden farklı soyadları var? O senin biyolojik kızın değil mi?"

Farklı soyadları ve evimizde aile fotoğrafları olmadığından, kimliğini ona bağlayacak hiçbir şey yoktu. Şimdi geriye dönüp baktığımda, bu kılık değiştirmiş bir nimetti.

Bakışları insan denizinin üzerinde geziniyor. Sesini alçaltarak, "O benim kızım, ne kadar üzülse de. Üniversiteye gitmeden önce bana kızdı ve adını annesinin kızlık soyadıyla değiştirdi. Bunu yapması beni öldürdü."

"Beni şaşırtmadı. Natalie bazen çok asi oluyor."

Bunun üzerine biraz sırtıyor, gözleri gerçek, gururlu bir ebeveyn gibi parlıyor. "Bir de bana sor. Onu incitecek hiçbir şey yapmam ama teklifimi değerlendirirsen bizden asla haberi olmayacak. Kimsenin bilmesine gerek yok. Bu ikimizin arasında."

Nefesim yavaşça derinleşiyor ve dudaklarımı dişlerimin arasında yuvarlıyorum. Karar vermek çok kolay olurdu. Eğer lanet işim olmasaydı. Başka iki kişi olsaydık, onu gözümü kırpmadan kabul ederdim. Para olmadan da onu alırdım. Ama bu geceden önce sahip olabileceğim her türlü cazibe artık sonsuza dek gömülmek zorunda kalacaktı.

"Yapamam, James." Yanıtım yumuşak ve kabul etmek istemediğim nedenlerden dolayı kalbimi acıtıyor. "Natalie'nin babası olduğuna inanamıyorum. İşler farklı olsaydı, teklif etmene bile gerek kalmazdı ama ona bunu yapamam, yapamam işte."

Vahşi gözleri benimkiler arasında gidip geliyor. "Şansım varken seni becermeliydim. Asla çekip gitmezdin."

"James," diyorum çaresiz bir fısıltıyla, bu kelimelerin iliklerime kadar işlediğini hissederek. İkimiz de bunun çok iyi, çok bağımlılık yapıcı olduğunu biliyoruz.

Natalie o anda bize doğru geliyor ve ben de Tanrı'ya bir kez olsun yanımda olduğu için şükrederek sessiz bir dua gönderiyorum.

"Natalie, ben de tam arkadaşına kâr amacı gütmeyen kuruluşunu kurmaya hazır olduğunda ona bağışta bulunacağımı söylüyordum," diyor James, gözlerinde hâlâ saf bir arzuyla bana bakarak.

Omurgam karıncalanıyor. Oh, o iyi. Gerçekten çok iyi.

Natalie'nin mavi gözleri genişliyor ve yüzüne küçük bir gülümseme yayılıyor. "Çok cömertsiniz." Bana doğru bakıyor. "Bu ne kadar harika, Aub? Babam her yıl iki hayır kurumu seçer ve onların üzerine gider. Şimdi belki de sıkıcı hukuk fakültesine gitmek zorunda değilsin."

Konyağımı sertçe yudumluyorum. "Gerçekten de çok cömert. Bana söylediğinde ben de en az senin kadar şaşırdım."

Telefonum çantamda titriyor ve onu çıkarmak için içimi yere bırakıyorum.

"Yine mi o?" Nat soruyor ve James'in mesajı okumaya çalışırken üzerime geldiğini hissedebiliyorum.

"Kimi?" James biraz fazla sert bir şekilde sorar.

"Daniel. Onun ezik doktor sevgilisi." Natalie gözlerini deviriyor ve içki vücudundan akıp gittiği için babasına karşı biraz daha rahat olduğunu görebiliyorum.

Başımı salladım. "Evet, beni görmek istiyor." "Gitmelisin."

Bakışlarımı ona çeviriyorum, en başta bu gece gelmem için bana yalvarmışken bunu önermesine bile şaşıyorum. Ona burada olacağıma söz vermişim ve karanlık sırrım üç adım öte m d e dursa bile kalmayı planlamıştım. Ama benim için ne yaptığının farkında olmadan bana kişisel cehennemimden bir çıkış yolu öneriyorsa, bunu kabul ediyorum.

"Emin misin?"

Başını sallıyor ve yüzüme minnettar bir gülümseme yayılıyor.

"Seni geçireyim," der James. "Natalie, sen anneni bul, ben de Aubrey'nin bir araba almasını sağlayayım."

Uzandı ve bana sarıldı. Kulağıma fısıldayarak, "Burada olduğun için teşekkür ederim, şimdi git Danny'ye hayatının gezintisini yaşat" dedi.

Rahatsızlığıma rağmen kıkırdıyorum ve ona tekrar sarılıyorum. "Çok kötüsün.

Seni seviyorum, chica."

Natalie uzaklaşıyor ve ben James'e dönüp ona ters ters bakıyorum. "Taksiye binmek için elimi tutmana gerek yok. Çok kurnazsın ama."

"Kendi başının çaresine bakabilecek kapasitede olduğunun çok iyi farkındayım." Gezgini bakışları altında yanaklarım kızarıyor.

İçkimin kalanını yudumluyorum, gözlerim ona dikili, sonra kristali yere bırakıyorum, buradan çıkmak için sabırsızlanıyorum. Bana bakma şeklinden hoşlanmıyorum çünkü bu beni ürpertiyor, güzel ve seksi hissettiriyor ve en son birlikte olduğumuzdan beri böyle hissetmemiştim.

Sertçe yutkunarak, "Benim için bir zevk olduğunu söyleyemem James," diyorum. "Söyleyebilirim."

"Çünkü ben harikayım," diyorum alaycı bir şekilde.

İçimden oflayıp pufluyorum ve arkamı dönüp onu geride bırakıyorum. Duygularım üzerinde hiçbir etkisi olmaması gerekirken beni bu kadar kolay etkiliyor. Vestiyerden montumu alıp dışarı çıkıyorum ve kirli havayı içime çekiyorum. İçerideki havasız çiçek kokusundan her şey daha iyi, James'e dokunma mesafesinde olmaktan bahsetmiyorum bile.

Tanrım, bu gece geniş göğsündeki canlı sanat eserini ortaya çıkarmak için kısmen düğmelerini açık bıraktığı soluk pembe elbise gömleği içinde ilahi görünüyordu. Ona benden onay mührü kazandıran şey ise üzerinde düpedüz günahkâr görünen lacivert pantolonuydu. David Beckham'inkine rakip bir poposu var, ki bu da bir şey ifade ediyor, çünkü James'in en az on yaş daha büyük olduğunu ve David'in poposunun mükemmel olduğunu düşünüyorum.

Taksi çağırmak için elimi kaldıramadan bir kol etrafımı sarıyor ve beni binaların arasındaki küçük, karanlık bir oyuğa çekiyor. Sırtım açıktaki tuğlaya çarpıyor ve sonra James'in dudakları benimkilerin üzerinde, dillerimiz ateşli bir öpüşmede birbirlerinin etrafında dolaşıyor. Aramızdaki gerginlik çatırdıyor ve bana doğru eğilme şeklinden bunu hissettiğini biliyorum. Elleri vücudumu taparcasına bir dokunuşla boyarken iç çekişlerim yumuşak bir melodiye dönüşüyor.

"James," diye fısıldıyorum, öpücüğü keserek. "Bunu yapamayız. Lütfen." Kalbim hızla çarpıyor ve dehşete düşmüş durumdayım. "Yakalanmak istemiyorum."

"Beni tekrar görmeyi kabul edersen seni şimdilik rahat bırakırım," diye içime nefes veriyor, alnını alnıma bastırarak. Gözlerimi sıkıca kapatıyorum.

Başımı salladım. "Hayır. Yapmayacağımı biliyorsun."

Ellerini ceketimin içine sokuyor ve bedenimi kendine doğru çekiyor. Elleri sırtımın alt kısmında, kıçımı kavıyor ve beni nazik ama sert bir şekilde sıkıyor. Dudaklarımdan bir mırıltı dökülüyor ve parmaklarımı omuzlarına bastırıyorum. Ereksiyonu içime giriyor ve ben daha fazlasını hissetmek isteyerek nefes nefese kalıyorum. Dudakları boynumla buluşuyor ve sakalının ince tüyleri tenimi gıcıkıyor. Bir kadının vücudunda nasıl gezineceğini bilen bir adam hakkında söylenecek bir şey var.

"Evet de." Sesi gırtlaktan geliyor, tenimin üzerinde kayıyor. "Artık sana tekrar sahip olduğum için hayır cevabını kabul etmeyeceğim. Sanctuary Cove'a gitmemize gerek yok. Sadece biz olabiliriz."

Kaşlarımı çatıyorum, karısı ve kızı içeride onu beklerken böyle bir şeyi nasıl sorabildiğini tekrar merak ediyorum. Natalie'ye bunu yapamayacağımı biliyor olmalı ve onu incitmek istemeyeceğini de düşünüyorum, çünkü tam olarak yapacağı şey bu.

Sahip olduğum tüm güçle James'i itiyorum. "Gitmem gerek," diyorum ve o beni yakalayamadan koşarak uzaklaşıyorum.

Şu anda kaldırımda bekleyen bir taksi var ve açık kapının yanında bir çift duruyor, ben de hızla yanlarından geçip atlıyorum.

"Özür dilerim! Aile içi acil durum!" Kapıyı çarparak kapattım.

Otuz dakika içinde daireme geri döndüm, eski favori elbisem yerde buruşuk bir karmaşa halindeydi ve titreyen ellerimde büyük bir bardak şarap vardı. Planım önümü göremeyecek hale gelene kadar içmek ve sonra tökezleyerek yatmaktı, bu yüzden üzerimde sadece beyaz bir atlet ve siyah erkek külotu vardı. Suçluluk, utanç, mahcubiyet - hepsi beni hasta edecek kadar güçlü bir şekilde bana çarpıyor.

James'in sevdiği elbisenin renkli tonlarına bakıyorum. Bir daha asla bakmak **i s t e m i y o r u m .**

Küçük pencereye doğru yürürken, çatlaklardan sızan buz gibi havayı hissedebiliyorum. Bunun nasıl olduğunu merak ederek şaşkınlıkla kalabalık şehre bakıyorum. New York'un her yerinde eskort işletmeleri var, ancak Sanctuary Cove kadar seçkin olan çok az, bu yüzden hem James hem de Natalie'nin oraya gitmesine çok şaşırmadım. Demek ki Madam Christine onu benimle eşleştirirken kim olduğunu biliyordu. Natalie'yi yanlışlıkla babasıyla randevulaştırmadığından emin olmak zorunda kalması ne kadar garip olmalı.

James'in kim olduğunu bilseydim, onu asla müşteri olarak kabul etmezdim. İşleri daha da karmaşık ve dağınık hale getirmeden, birlikte dans etmeye fırsat bulamadan tüm bunlara bir son verirdim.

Gözyaşlarım gözlerimi yakıyor, göğsümdeki boşluk duygularımı boğuyor. Her şeyi unutmam gerekiyor. Her kelimeyi, her dokunuşu, her bakışı, her gülümsemeyi... Hiç olmamış gibi davranmalıyım. Ama onunla tanıştığım andan beri düşündüğüm tek şey oyken unutmak çok zor.

Bir kadeh şarap daha doldurup şişeyi yerine koyuyorum ve kapı hızla çalınırken mantarını kapatıyorum.

"Natalie, yine anahtarını mı unuttun?" Bardağımı alırken seslendim. "Sana çıkmadan önce kontrol etmeni söylemiştim." Kapının kilidini açıp çekerek açıyorum ve yüzümdeki kan çekiliyor.

"Merhaba, Aubrey."

OTUZ SEKİZ

O beklemez. Kapıyı iterek açıyor ve içeri giriyor, arkasından kapatıp zincirle kilitliyor.

"Burada olamazsın," diyorum. Ona gerçekten korkuyla bakıyorum. "Beni nasıl buldun?" Diye soruyorum, sonra sözlerime pişman oluyorum. Elbette kızının nerede yaşadığını biliyordu, araları açık olsa bile. Mutfağımdaki tezgâhla karşılaşana kadar geriye doğru adım atıyorum ve bardağımı yere bırakıyorum.

"Seninle işim bitmedi," diyor vücudumu uzun uzun süzerek.

"Şu anda burada ne işin var? Etkinliğinde olman gerekmiyor mu?

Nasıl gittin?"

Bana doğru bir adım attı ama ben geri çekildim.

"Bir müşteriden acil bir telefon aldım. Her zaman olur," diyor, yalanıyla biraz fazla gurur duyuyor gibi. "Karım anlayışla karşılar."

Şok içinde çenem düştü. "Benim peşimden koşmak için hayır işinden mi kaçtın? James, gitmen gerek. Natalie her an içeri girebilir."

İçten içe panikliyorum. Eğer içeri girse, bunu açıklamanın hiçbir yolu olmayacak.

Yok.

James bana doğru ilerliyor ve sırtım bir duvara çarpana kadar geri çekiliyorum. Şehir ışıkları pencereden süzülüp James'in yüz hatlarını aydınlatıyor; kararlılık dolu gözlerini, benimkine yaklaşan becerikli dudaklarını inceliyorum ve nasıl oluyor da bu adam, tuz ve karabiber karışımı saçları ve sakalıyla, beni düğüm düğüm ediyor ve ona duyduğum arzuyla sızlatıyor diye düşünmeden edemiyorum.

Mesafeyi kapatırken nefesimi tutuyorum.

"Gitmeyecek. Gece bitene kadar annesinin yanından ayrılmayacağını biliyorum." Kısa bir süre Rolex'ine baktı. "Yani birkaç saatimiz var. Bunu neden yaptığını bilmek istiyorum, Aubrey. Beni neden engellediğini söyle."

Sertçe yutkunuyorum. Dudaklarında gerçek ismimi duymak hoşuma gidiyor.

Başımı sallayarak, "Hiç de aptal değilsin James. Nedenini biliyorsun."

Elini y a n a ğ ı m a götürüyor ve parmaklarının çenemden aşağıya, boynuma ve atletimin askısına kadar inmesine izin veriyor. Meme uçlarım sertleşiyor ve kayışı omzumdan aşağı kaydırırken bunu gördüğünü biliyorum. Göğsümü kabaca avuçluyor, meme ucumu çimdiklediğinden emin oluyor ve sesli bir nefes alıyorum, yakıcı sıcaklık vücudumda dolaşırken sırtım kamburlaşıyor.

"Malum nedenlerden dolayı bir müşteriyle yakınlaşamam ve sen de istemediğim bir karmaşasın." Durakladım. "Hâlâ istemiyorum."

"Yalancı," diyor, şüphesiz ona karşı nasıl titrediğimi hissediyor, bedenim sözlerime ihanet ediyor. "Ben senin ihtiyacın olan bir karmaşayım, tatlım," diye devam ediyor, elleri yavaşça belimden aşağı inip kalçalarımı kavırıyor.

Dokunuşu baştan çıkarıcı ve peşinden gitmem için ardında bir açlık izi bırakıyor.

"Bu ikimizin de ihtiyacı olan bir komplikasyon."

Onu durdurmak için ellerimi göğsüne koyuyorum, ama ona karşı savunmasız olduğum için bu boşuna bir çaba. James beni kolaylıkla kaldırıyor.

Bacaklarım otomatik olarak beline dolanıyor ve onun içine düşüyorum. Ellerinden biri sırtımı sıyırıp boynumu kavırıyor. Onun gücü karşısında iç çekiyorum ve o da bunu görüyor. Diğer eli kığımın altında, sanki hiçbir ağırlığım yokmuş gibi beni tutuyor. Beni sabitlemek için sırtımı duvara bastırıyor ve göğsünü benimkine bastırıyor. Parmakları boynumda daha derinlere iniyor ve içimden bir arzu akarken kalçalarım daha da geriliyor. Kontrolü yeterince güçlü bir şekilde ele geçirmesinde beni onun için zayıf düşüren bir şey var.

Derin bir nefes çekiyorum. "Bunu yapamam James. Natalie'ye bunu yapmayı reddediyorum. Onu seviyorum ve onu kaybetmek istemiyorum. Onun arkadaşlığı benim için bu her neyse ondan daha önemli."

Kalbim hızla çarpıyor ve onun da bunu hissedip hissetmediğini merak ediyorum. Elimi yüzüne götürüyorum, çenesini kavırıyorum, sakalını okşuyorum ve onu kendime getiriyorum. Başparmağım alt dudağının üzerinde geziniyor ve ısırmak için ağzını açıyor. Ağzı çok yakın ve eğilip dudaklarımı dudaklarına bastırma dürtüsüyle savaşıyorum.

"Bunu neden zorluyorsun?" Fısıldıyorum.

"Keşke gerçek bir açıklamam olsaydı ama yok. Tanıştığımız ilk günden beri sende beni büyüleyen bir şey var. Seni düşünmeden edemiyorum. Neden sürekli seni istedim sanıyorsun? Beni engellediğinde aklımı kaçırdım."

Başımı şiddetle sallıyorum. Onun da benimle aynı şekilde hissettiğine inanmayı reddediyorum. "Çünkü seks yapmadık. Hepsi bu. Ben bir meydan okumayım ve kovalamaca seni heyecanlandırıyor. Ama zamanla bunu aşacak ve beni unutacaksın."

Yüzü sertleşiyor.

"Hayır. Yakınından bile geçemezsin, Aubrey. Evet, beni yanlış anlama. Senin içinde olmak için ölüyorum ama beni büyüleyen *sensin*. Aklından geçenleri söyleme şeklin, yaptığın şakalar, toplum içinde kendini taşıma şeklin. Bana meydan okumanı çok seviyorum. Sende bir

güzel bir kalp ve kirli bir zihin. Masaya getirdiklerini seviyorum." James ensemeye baskı uyguluyor ve bedenim onun içinde tereyağı gibi eriyor. Benden yumuşak, nefes nefese bir iç çekiş çıkıyor. "Sana karşı gerçek olan bir adam mı istiyorsun, Aubrey? Dürüstlük mü istiyorsun? Karım ona böyle dokunmamdan nefret ediyor ama sen buna karşılık veriyorsun. Parmak uçlarımda vücudunun ısıldığını hissedebiliyorum ve bu da senden başka ne gibi tepkiler alabileceğimi merak etmeme neden oluyor. Bu yüzden yatak odasının içinde ve dışında yaptığım şeylerden hoşlanan birini istediğim için beni affet."

Mesele de bu. Şımarırız, sonra bağlanırız ve bu da bizi sonunda mahvedecek duyguların bir tarafıyla baş başa bırakır. Ne kadar öyle değilmiş gibi davranmaya çalışsam da sözleri içimde derin bir yankı uyandırıyor. O, tam kalbimi hedef alan okun ucundaki alev. Onunla birlikte diri diri yanmak istiyorum.

Aramızda birkaç kısa an geçiyor ve dudaklarını kulağımın altına bastırarak beni sıcak öpücüklere boğuyor. Elim boynunu okşuyor ve yutkunurken boğazının hareket ettiğini hissedebiliyorum, bu bana günahkârca sıcak gelen bir şey. Parmaklarım saçlarına dolanıyor ve onu kendime doğru çekiyorum.

"Gitmelisin." Sesim boğuk çıkıyor. "Natalie'ye bu şekilde ihanet etmeyeceğim." "Senden hiçbir şeye ihanet etmeni istemiyorum. Senden sadece benim olmanı istiyorum.

Kısa bir süre için," diyor ve mesafeyi kapatarak dudaklarını dudaklarıma bastırıyor.

Eğer bir kadının kalbini kırabilecek bir dizi kelime olsaydı, bu o olurdu.

Beni daha derinden, o kadar şiddetli öpüyor ki, dilinin benimkini karşılık vermeye ikna edişinden neredeyse teslim oluyorum.

"Sahip olduğumuz şeyi hissetmeyi gerçekten reddedecek misin? Sana bir şey söyleyeyim, ben korkak değilim. Yumuşak davranmıyorum ve o kadar da romantik değilim ama göğsümdeki bu his normal değil. Sana duyduğum bu özlem hiç normal değil. Düşünebildiğim tek şey sensin; istediğim, ihtiyacım olan şeysin, nefes almak için havaya ihtiyacım olduğu gibi. Bunu daha önce hiç yaşamamıştım ve içgüdülerim bana bunun peşinden gitmemi söylüyor. Bundan vazgeçmeyeceğim... *senden*."

Gözlerimi kırıştırıyorum, aramızda neler olup bittiğini anlamaya çalışıyorum ve onu tamamen uzaklaştırmam gerektiğini biliyorum.

"Seninle olan ilişkiyi her müşterimle yaşıyorum James. Ben sadece oyunu nasıl oynayacağımı biliyorum, hepsi bu, başka bir şey değil. Sana bir illüzyon yaşatmak, senin için nihai fanteziyi yaratmak için para alıyorum."

"Sana inanmıyorum," diyor ağzıma karşı, sertliğimden etkilenmeden. "Yalan söylüyorsun."

"Beni Reece ile gördün. Bu bir zihin aldatmacası ve müşterilerimizin görmesini istediğimiz şey. Ben sadece illüzyon yaratmakta çok iyiyim."

"Vücudunun neye ihtiyacı olduğunu ona söylemek zorunda kaldığını gördüm. Bunu benimle yapmıyorsun. Gerçekten onunla benimle yaptığın gibi sohbet edebileceğini söyleyebilir misin? Benimle olduğun gibi onunla da aklından geçenleri söyleyip gerçekçi olmaya ve buna gülmeye ne dersin?" Başını sallıyor ve dudakları dudaklarıma değiyor. "Onu öptüğünde bir şey hissettin mi? O sana dokunduğunda, benim dokunuşum gibi vücudunu sardı mı? Beni düşündüğün kadar onu da düşünüyor musun? Onu becerdiğinde, onun yüzünden mi boşaldın, yoksa *benim yüzümden* mi?" Sonra bana ruhumu yakan bir öpücük veriyor. "Bana uzandığın gibi ona da uzandın mı? Evet, bana uzandığını gördüm, tatlım. Bana söylemene gerek yok, gözlerinde görüyorum. Ve o gece gördüm."

Sertçe yutkunuyorum, gerçeği görmezden geliyorum ve beni bir kitap gibi okuyabilmesinden nefret ediyorum. Tamamen haklı ve o da bunu biliyor.

"Evet de," diyor. "Hayır,"

diye fısıldıyorum.

"Aubrey."

"James."

"Ne kadar para istiyorsun?" diye sorar. "Sana bir kez söyledim, tekrar söyleyeceğim. Zamanın için bir fiyat söyle."

Dilimi alt dudağımın üzerinde gezdiriyorum, şüphesiz onun fiyat aralığının dışında kalacak bir rakam düşünüyorum, yemi yutmayacağını biliyorum. Her şey daha da karmaşık ve acı verici bir hal almadan önce bu işi bırakıp gitmesini istiyorum.

"Bir yıl için sekiz milyon."

"Anlaştık."

"Ne?" Çılgılık atıyorum. "Hayır... Hayır. Evet dememen gerekiyordu."

"Elini sol cebime sok," dedi, doğrudan gözümün içine bakarak

Göz.

"Hayır. Evet dememen gerekiyor James. Sadece git. Lütfen!"

"Elini sol cebime sok," diye tekrarlıyor. Temkinli bir şekilde dediğini yapıyorum,

ve ince bir kağıt şeridi çıkarın.

Boş bir çek.

Aylardır ilk kez, seks için para alma düşüncesi midemi bulandırıyor. Başka biri olsa evet derdim -sadece evet değil, *cehennem evet- ama* James'ten gelince aynı şeyi hissetmiyorum.

Bir oral seks için yirmi dolar alan bir işçi kızıdan daha iyi olmadığım ortaya çıktı.

Gözlerim yaşıyor, duygularım barajdan taşmaya hazır. İşte tam da bu yüzden birkaç ay önce ilişkimize son verdim. Onu istiyorum ve o parayı istiyorum ama asla para için ona sahip olmak istemedim.

Kendimi bitkin ve tamamen kırılmış hissederek bir elimi göğsüne koydum ve tekrar ayaklarımın üzerinde durana kadar onu geri ittim. Olan biten her şeyin acısı kaynama noktasına ulaşmıştı.

Çiğ, sorgulayan gözlerine bakarak dişlerimin arasından şöyle diyorum: "Bu bir testti ve sen başarısız oldun. Sen de bacaklarının arasında koca bir penis olan diğer erkekler gibisin. Tek istediğin seks ve biri seni reddettiğinde, benim seni reddettiğim gibi, bu bir meydan okumaya dönüşüyor. Ben sadece doyacağın ve sonra yoluna devam edeceğin başka bir fetihim. Sorun şu ki, benim senden daha fazla kaybedecek şeyim var ve bunu riske atmak istemiyorum."

"Gerçekten o kadar parayı reddedecek misin?" James sesini yükselterek soruyor. O da benim gibi kaybolmuş ve kafası karışmış görünüyor. "Aptal olma ve parayı kabul etme. Son derece rahat yaşayabilir ve bunu kâr amacı gütmeyen kuruluşunu açmak için kullanabilirsin."

Ağzımı kapalı tutmak için dudağımı çiğneyerek ona bakıyorum.

"Daha fazlasını mı istiyorsun? Bu kadar mı?" Kollarını açıp bana meydan okuyor. "Ben bir milyarderim, tatlım. İsteyebileceğin ve benim hayır diyebileceğim hiçbir şey yok."

Başımı sallayarak ondan uzaklaşıyorum ama James iki adımda bana yetişiyor ve beni kendine doğru çekiyor.

Aşağıya bakarak, "Şimdi beş milyon, zamanın dolduğunda beş milyon" diyor.

Olduğum yere çakılıp kaldım, nefes almakta zorlanıyorum. Para da en az önümdeki adam kadar cazip. Neden o kafede tanışamadık ki? Neden bekâr ve en iyi arkadaşım ile ilişkisi yok?

Acıya rağmen, her şeye rağmen onu reddetmekte tereddüt ediyorum, çünkü Tanrı aşkına, bu bir rahibenin bile geri çeviremeyeceği kadar çok para. Kararsızlığımı görüyor ve etrafımdan dolaşıp mutfağa doğru yürüyor ve tezgahtan aldığı bir kalemle geri dönüyor. Hesabı doldurmaya başladığında çenem gevşiyor ama onu durdurmuyorum. İş bittiğinde kalemi bırakıp tekrar bana **d ö n ü y o r**, az önce bir alışveriş listesinden başka bir şey yazmıyormuş gibi yazdığı rakamlardan etkilenmemiş.

Kendimi hasta hissediyorum çünkü o anda, yanlış olduğunu bilsem de ne yapacağımı biliyorum.

"İşte orada, Aubrey. Al şu lanet parayı. İstedğini **b i l i y o r s u n** .
Bunu gözlerinde görebiliyorum. Böylesi daha iyi zaten. Daha az komplikasyon."

İkimiz de bunun saçmalık olduğunu biliyoruz. James şimdi kızgın, ama ben de kızgınım, çünkü o haklı ve bu beni hasta ediyor. Gözlerim hesaba kayıyor, oyalanıyor, sonra tekrar ona dönüyor.

"James..." Sesim çatlıyor ve bu onun ihtiyacı olan tek onay.

Bana d o ğ r u yürüyor ve vücudundan benimkine yayılan gerginliği hissedebiliyorum. "Hangi oda senin? Seni kızımın yatağında becermek isteyeceğim son şey."

OTUZ DOKUZ

"S trip," diyor James, kapalı ve kilitli yatak odamın kapısının önünde dururken. Kollarını göğsünün önünde kavuşturmuş, gömleğinin kumaşı pazularını sıkıca sarmış.

Göğsüm milyonlarca duyguyla hızla inip kalkıyor. İkimiz de çıplak olmaktan çekinmediğimi biliyoruz ama içimden bir ses bundan iyi bir şey çıkmayacağını söylüyor. Yine de ateşe balıklama dalıyorum. Beni rahatsız eden şey şeytanla gönüllü bir anlaşma yapmış olmam. Para için en iyi arkadaşımı mahvediyorum.

Düzelتيyorum. Para için babasını beceriyorum.

Gömleğimin eteklerine u z a n ı p başımın üzerinden çekiyorum ve yere bırakıyorum, sonra külotumu aşağı itip içinden çıkıyorum. İri göğüslerime bakarken gözleri ihtiyaçla parlıyor ve meme uçlarım tepki olarak büzülüyor.

"Saçını aşağı indir," diyor ve ben de lastik bandı çekip kurtarıyorum ve onu da yere bırakıyorum. "Şimdi beni soy," diye emrediyor James, sesi alçak.

Ben iki adım atarken kalbim küt küt atıyor ve o kollarını iki yanına indirip dimdik duruyor. Yanaklarım kızarıyor, zihnim çok fazla düşünceyle yarışıyor ve keşke dursa diyorum. Parmak eklemleri yumuşak bir şekilde belimin eğiminde geziniyor. Midem alçalıyor ve James nefesinin altında onayını mırıldanıyor. Gömleğinin düğmelerini açıyorum, elbise pantolonunun kumaşını çekip çıkarıyorum ve kemerine geçmeden önce düğmeleri bitiriyorum. Görmezden gelemediğim ama dokunmak istediğim bariz bir ç 1 k 1 n t 1 var. Sikini ilk gördüğüm zamanı ve ne kadar büyük olduğunu düşünüyorum.

Bu gece birden fazla yönden acı verecek.

Pantolonunun düğmelerini açarak fermuarı aşağı çekiyorum, James'in parmakları meme ucumu kabaca çimdiklemek için u z a n ı y o r . Nefesim kesiliyor, zevkin içime işlediğini hissediyorum. Zevk içimden sızarken yüzüm utanç içinde kıvrılıyor. Tanrım, ben gerçekten bir fahişeyim. Ona doğru eğilip alınımı omzuna dayıyorum ve birkaç derin nefes alıyorum.

"Hoşuna gitti," diyor ve ben de başımı sallıyorum. Bayıldım.

Bunu her iki meme ucuna da yapıyor ve amımdan ıslaklık sızıyor. Titreyen parmaklarım fermuarı kapatıyor ve ben de uzanıp boxer'ını ve pantolonunu indiriyorum, göğsüne ve boynuna yumuşak öpücükler konduruyorum.

"Beni istiyorsun, değil mi?" diye soruyor, sesi hırçın, ama daha çok bir ifade. "Seni becermemi istiyorsun."

Ayakkabılarını ve pantolonunu çıkarıyor ve gömleğini omuzlarından itiyorum.

"Bana bak," diyor ve ben zorlukla yutkunuyorum. Ona bakmaya çekiniyorum ama bakıyorum. Gözlerimiz buluşuyor ve bir anlığına bakışlarında kayboluyorum. "Zihnini kapat ve sadece dokunuşuma odaklan."

"Nasıl yapacağımı bilmiyorum," diye fısıldıyorum endişeyle.

Lanet olsun. Bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum. Çok fazla düşündüğümü biliyorum ve şu anda kabul ettiğim şey, istediğim şey ve Natalie ile arkadaşlığımı mahvedeceğini bildiğim şey yüzünden düşüncelerim aşırı hızda.

James elini kalçalarımın arasına sokuyor ve bir parmağını sokuyor. Sorunsuz bir şekilde içeri kayıyor çünkü onun için zaten ıslakım. Boğazımın arkasında bir mırıltı titreşiyor. Beni birkaç kez okşuyor ve dudaklarım aralanıyor.

Ağzını zorlukla oynatarak, "Benim hakkımda bilmen gereken bir şey varsa, o da karımın nefret ettiği bir şey olan am yemeyi sevdiğimdir. Yatağa uzan ve dizlerini yukarı çek." Çenem titriyor ve olduğum yerde kalakalıyorum. "Şimdi, Aubrey. Kemerlerin nerede?"

Gözlerimi kırıştırıyorum, biraz kafam karışıyor. Şifonyerime doğru ilerliyorum ve birkaç kemer çıkarmak için içeri uzanıyorum, ama onun ilgisini çeken başka bir şey var. Çekmeceme uzanıyor ve hiç kullanmadığım bir bornoza takılı ipek bir kuşak çıkarıyor. Yumuşak kumaşa dokunuyor, sonra yatağı işaret ediyor. Sırt üstü yattığımda, James kalçalarımın arasına tırmanıyor ve başımın üstüne uzanıyor, ferforje yatak başlığına sabitlemeden önce bileklerimi birbirine bağlıyor. Dizlerinin üzerine oturarak kalçalarımı aşağı doğru çekiyor, böylece hareket edecek yer kalmadan gerilmiş oluyorum, sonra daha fazla zaman kaybetmeden ağzıma atılıyor ve beni vahşice öpüyor. İpek bileklerime batıyor ve zihnimi susturuyor. Ona doğru inliyorum, dilimi onunkinin etrafında döndürüyorum, sormadan öpüşümü kabul etmesine bayılıyorum. Bacağımı kaldırıp sırtına doluyorum ve daha fazlasını hissetmek için onu kendime çekiyorum. Kalçamı kavırıyor ve beni sıkıca sıkıyor, sonra öpücüğü kesiyor ve ağzı amıma yapışana kadar vücudumda aşağı doğru hareket ediyor.

"Oh, Tanrım," diye inledim. "James..."

Avuç içleri meme uçlarımda ve dili amıma girip dişleri klitorisimin üzerinde gezinirken hiç pişmanlık duymadan onları çimdikliyor. Ayaklarımın topukları yatağa gömülüyor ve sırtım zevkten kavisler çiziyor

vücudumu sarıyor. Parmaklarım ipek kemerin etrafında sıklaşıyor. Her yerim sıcak, damarlarımdaki kan kıvılcımlanıyor. Gözlerimi kapatıp komodininin üzerinde duran çeke odaklanıyorum ve yükselen orgazmımı etkili bir şekilde öldürüyorum. Buna bir iş olarak bakmalıyım, başka bir şey değil.

Ancak adamdan gerçekten hoşlandığımda ve am yemeyi sevdiğini söylediğinde şaka yapmadığı için bu o kadar kolay değil. James bir kadının amının yalanmasından nasıl hoşlandığını çok iyi biliyor, çünkü her şeyi, ama *her şeyi* doğru şekilde yapıyor. Islaklık kıcıma kadar sızıyor ve kalçalarım başının etrafında kenetleniyor. Dudağımı ısırarak, hala tırmanan orgazmı bastırmak için kafamda koyunları saymaya başlıyorum.

"Ağzıma gel," diyor, sesi boğuk. "Bu tatlı amcığı tekrar tatmak istiyorum."

"Hayır," diyorum ve reddetmem onu sadece bana tecavüz etmesi için cesaretlendiriyor.

Onunla savaşmak gittikçe zorlaşıyor ve dudaklarımdan küçük sesler kaçıyor. Bırakmak istiyorum ama yapamıyorum. James geri çekiliyor ve ben göğsüm hızla inip kalkarken yüksek sesle nefes veriyorum. Gözlerimiz kilitleniyor ve ne yaptığımı anlayabildiğini biliyorum. Ağzı benim zevkimle kaplı ve sakalına bile bulaşmış. Bakışlarım dikleşmiş sikine düşüyor ve yutkunuyorum.

"Yüzüstü dön," diyor, sesi sert.

Kanatta, onun dediğini yapabilmem için yeterince boşluk var. Yatakta bir çukur var. Bacaklarımın arkasına oturuyor ve ben hareket edemeyecek şekilde yatağa hapsolmuş durumdayım. Elleri kalçalarım da daireler çizerek onları ısıtıyor.

"Çok güzel bir kığın var. Onu boyamak üzereyim."

Sonra, hiçbir uyarıda bulunmadan, bir vınlama sesi havayı yarıyor ve kıcıma bir kemerle vuruyor. Yüksek sesle nefes alıyorum ve ne yaptığını sormadan arka arkaya üç kez daha şaplak atıyor. Birkaç kez elle şaplak yemiştım ama kemer beni hazır olmadığım yeni bir arzu seviyesine fırlattı. Gözlerimi kapatıp ne yaptığına ve acıyı ne kadar sevdiğime odaklanıyorum. Sırtım eğiliyor ve kalçalarım geri çekiliyor. Eli sıkı bacaklarımın arasına dalıyor ve iki parmağını amıma sokuyor. Karıncalanan tenime karşı ne kadar iyi hissettirdiklerini yüksek sesle inliyorum. Zevk vücuduma yayılırken kalçalarım parmaklarının üzerinde hareket ediyor. Zihnim kararmaya başlıyor.

"James...siktir," diye fısıldıyorum. "Birileri bizi duyacak." New York'taki çoğu daire gibi benim duvarlarım da kâğıt inceliğinde.

"Bırak duysunlar. Ben yine de seni dinlemek istiyorum."

Bir an panikledim. "Etkinliğiniz ne zaman bitiyor?"

"Merak etmeyin. Saati çoktan kontrol ettim. Natalie dönmeden çok önce gitmiş olacağım."

Bir nefes bırakıyorum ve serbest eliyle beni tekrar tokatlıyor, diğer elindeki parmakları hala amımın içinde ve bu sadece deneyimi yoğunlaştırıyor. İçimde kükreyen yoğun ecstasy miktarından dolayı pazılarımı ısırarak inliyorum. Zihnimdeki bir şey beni bir battaniye gibi örtüyor ve kemerin hızlı bir şekilde art arda tenime vurmasının ardından düşüncelerim kapanıyor.

Şehvetli bir inilti boğazımın arkasını titretiyor ve bedenim yatağın içinde eriyor. Gevşemiş durumdayım ve uzun zamandır olmadığım kadar iyi hissediyorum. Meme uçlarım altımdaki battaniyeye sürtündükçe hassaslaşıyor. Tüm vücudum tepeden tırnağa daha önce hiç yaşamadığım bir şeyle parıldıyor ama ben bunu tekrar istiyorum. Daha derin bir şeyin kıyısında ve daha fazlasını istiyorum. Uzun bir inilti çıkarıyorum, kendimden geçmiş gibi hissediyorum.

"Görmek istediğim şey bu," diyor, sesi tatmin olmuşa benziyor ve bu hoşuma gidiyor. "Sesimi dinle ve ellerime odaklan."

James parmaklarını çıkarıyor ve elini açarak sırtımdan yukarı doğru kaydırıyor. Dudaklarını sırtımın küçük kısmına bastırarak omurgamdan yukarı doğru öpüyor, sıcak aleti kıkımın kıvrımı boyunca sürükleniyor. Amım onun için ağrıyor. Saçlarımı yana yatırıp boynumu ortaya çıkarıyor, sonra ellerini göğsümün altından geçirip göğüslerimi avuçluyor ve onlara masaj yapıyor. Dışleri kürek kemiğime batıyor ve vücudum başka hiçbir şeye benzemeyen bir ihtiyaçla patlıyor.

İnliyorum. "Mmm... Bu iyi hissettiriyor," diyorum, ona dönüşmeye çalışarak. "James, lütfen..."

"Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle," diyor, nefesi kulağıma yakın sıcak. "Söyle bana." Meme uçlarımı büküyor ve ben ipek kemeri çekiyorum. Malzeme bileklerime batıyor ve bedenim alınma talebiyle yanıyor.

"Sana içimde ihtiyacım var," diye yalvarıyorum. Kafam güzelmiş gibi hissediyorum.

"Tekrar söyle," diyor, meme uçlarımı bükerek. Kalçalarım pervasız bir arzuyla geri çekiliyor.

"Beni ahlaksız ve dürüst olmayan acımasız bir vahşi gibi becermeni istiyorum James. Bu daha mı iyi?"

Göz açıp kapayınca kadar kalçalarım havaya kalktı. İçime tamamen girmeden önce kıkıma birkaç şaplak atıyor ve ben bağırıp gözlerimi kapatıyorum.

"Siktir," diyor James, sesi gergin ve ben de aynı şekilde hissediyorum. Parmakları tenime o kadar sert bastırıyor ki iz bırakacaklarını biliyorum.

"Ahhh..." İnliyorum. Diğer müşterilerimden daha büyük ve bu şekilde gerilmek canımı acıtıyor. İç uyluklarım titriyor, şoktan sarsılıyor. James ona alışmam için bana bir şans vermiyor, bunun yerine beni sert ve sert bir şekilde alıyor.

"Alışırsın," diye yanıtlıyor.

Orgazmım çoktan geldi ve ona doğru sallanıyorum. Kendimde değilim, ama kim olursam olayım, tekrar böyle hissetmek istiyorum, çünkü arzulandığımı, seksi olduğumu ve bir kez olsun tam tersi yerine el üstünde tutulduğumu hissediyorum.

"İyi hissedeceğini biliyordum. İlk fırsatta seni becermeliydim."

Orgazmımın daha da yükselmesine neden olan sert vuruşlarla içime dalıyor. Etrafıma uzanarak klitorisimi buluyor ve vücudum tepeden tırnağa titriyor. Tek istediğim uçmak. Hassas sinir yumağını ovalamıyor, o kadar sert çimdikliyor ki içimde parlak bir şok sekiyor. Kalçalarım kıvrılıyor ve dizlerim onu daha derine çekebilmek için genişliyor.

"Daha fazla. Daha sert. James, beni daha sert becer," diye yalvarıyorum ve o da yapıyor.

"Çekilmiyorum," diyor. Sesindeki gerginliği duyuyorum, sanki dişlerinin arasından konuşuyormuş gibi. "İçine üfleyeceğim."

"Yapmasan iyi edersin," diye cevap veriyorum ve o da kıkırdıyor. Sanctuary Cove sayesinde ikimiz de doğum kontrol hapı kullandığımı biliyoruz.

James sırtımın bazı kısımlarını ısırmağa başlıyor ve bacaklarımın arasındaki baskıyla birleşince, damarlarımın her birinin içinde haz patlarken daha fazla kendimi tutamıyorum. Hayatımda hiç olmadığı kadar sert boşalıyorum. Vücudum tepeden tırnağa karıncalanıyor. Ellerimi tutan ipeği çekerek kurtulmaya çalışıyorum ama James beni yerime kilitliyor ve bu sadece erotizmi artırıyor.

"Oh, oh, oh," diye mırıldanıyorum. "Hiç böyle hissetmemiştim." Nefesim kesildi ve bulutların üzerinde süzülüyorum.

"Sikime gel. İşte bu, tatlım, bana amını ver," diyor ve sesinin tonu beni aşırı hızlanmaya gönderiyor. "Siktir. Geldiğini hissedebiliyorum," diye inliyor, şimdi klitorisimi ovuyor ve bu his çok fazla.

Tam aşağı inmeye başladığımda, James çekip beni ters çeviriyor, sonra tekrar içeri giriyor ve üzerime geliyor. Beni öpüyor, bedenim onun için uysal. Bacağımı kaldırıp topuğumu kıkına geçiriyorum.

"İşte bu, hepsini al" diyor, içime giriyor, sonra göğsümü ısırtıyor.

Sırtım kamburlaştı, nefesim kesildi. "James, siktir." Dişlerimi sıkıyorum.

Ama durmuyor ve ben de bunu sorun etmiyorum. Elleri her yerde, her tarafımda ve bana dokunmadığı yerlerde, sanki dünyadaki son günüymüş gibi beni öpüyor. Konsantre olamıyorum ama sanırım onun amacı da buydu. James sadece kendimi bırakmamı ve anı hissetmemi istiyordu ve ben neredeyse uçarken başka bir şey düşünmek imkansız.

"James, bırak ellerimi. Seni hissetmem gerek."

Ama beni çözmiyor. Uzanıp parmaklarını benimkilerle birleştiriyor ve beni bir vahşi gibi sikerken derinden, tutkuyla öpüyor. Basıncın tekrar yükseldiğini hissedebiliyorum ve tüm vücudum yoğun bir c o ş k u y l a ıslanıyor. Çökmekte olan bir şeyin eşiğindeyim. Neler olduğunu bilmiyorum ama içimdeki nirvanadan dolayı yedinci cennetteyim.

"Bırak," diyor dudaklarıma karşı ve ben ne demek istediğini anlıyorum.

Birkaç yavaş, derin dalgalanma ve ikimiz de birlikte boşalıyoruz. Aleti hassas amımın içinde seğiriyor ve kalçalarını klitorisime doğru yuvarlayarak kalçalarımı onun etrafında sıkmamı sağlıyor. Serbest bırakılmasının sıcaklığının içimden sızdığını ve kalçalarımı kapladığını hissedebiliyorum.

Kalçaları sabit bir ritim tutturmak için yavaşlıyor ve beni usulca öpüyor. "Becer beni, yıllardır bu kadar sert boşalmamıştım."

Yutkunuyorum ve kıkırdıyorum. "Vay canına. Bir kadının kulağına şehirdeki en iyi aleti verdikten sonra nasıl tatlı sözler fısıldayacağını gerçekten biliyorsun."

KIRK

"Bana sırtıyorsun. Yüzündeki o kendini beğenmiş ifadeyi sil." Bu sadece onun sırtışını büyütüyor ve şimdi ben gülümsüyorum. "Ciddiyim, sil onu ve çöz beni. Parmaklarımı hissedemiyorum."

Yukarı doğru eğilen James, kuşağı gevşetirken içimde hâlâ sertleşiyor. "Kollarını hareket ettirme. Sertleşecekler."

Dikkatle bir kolunu kaldırıyor ve omzuma masaj yapıyor. Onu izliyorum ve ne yaptığına ve iyileştiğinden emin olmaya çok odaklanmış görünüyor. Ona bunun en iyi sık sürüşü olduğunu söylediğimde şaka yapmıyordum. Gerçekten de öyleydi. Onunla seks yapmanın iyi hissettireceğini hissediyordum, sadece *bu kadar* iyi olacağını düşünmemiştim, özellikle ellili yaşlarında bir adam için. Vücudum gevşedi. Sanki bir Xanax almışım ve derin bir uykuya dalmaya hazırım. İlgisini diğer koluma yöneltti.

"Viagra kullanıyor musun?"

Duruyor ve gücenmiş görünüyor. "Bunu sana ne sordurttu?" "Nasıl hâlâ sert olabiliyorsun?"

"Şu anda o kadar da sert değilim," diyor.

Kaşlarım havaya kalktı. "Evet, öylesin. Sert bir aleti hissettiğimde anlarım."

"Ben de senin yanındayken böyleyim."

O kadar çok gülüyorum ki karnımı tutmak zorunda kalıyorum ve sikiğin etrafında kenetleniyorum.

"Yani beni görüyorsun ve aletin bir direğe mi fırlıyor? Yani, bing, ve bu bir çubuk mu? James, bu çok saçma. Bunu bir daha asla söyleme. Bu seni gördüğümde meme uçlarımın sertleştiğini söylemek gibi bir şey."

Bir saniye beni izliyor, sonra göğsüme bakıyor. Bakışlarını takip ediyorum. Her yerde diş izleri var. Başparmağı yumuşakça üzerlerinde geziniyor, kaşları derin açılı.

"Sorun nedir?"

"Kollarımda parçalandın," diyor sessizce, beni inceleyerek.

Yanaklarıma sıcaklık doldu. Kollarında parçalandım ve bu hayatımda hissettiğim en yoğun şeydi diyebilirim. Az önce yaptığımız seks normal değildi. Özlemimi çektiğim ama farkında olmadığım türden bir seksti. Tehlikeli, özgürleştirici ve kolayca bağımlılık yapıcı. Birlikte alevler içinde yanıyor, canlanırken birbirimizin bedenlerine karşılık veriyorduk. O anda dışarıdaki tüm gürültüler unutuldu. Her dokunuşu, her öpücüğü, her darbeyi hissediyorduk,

her itişte. Kabul etmek istesek de istemesek de ilişkimizi mühürledi.

"Ben yaptım. Daha önce hiç böyle bir şey olmamıştı. Sanki bir kadının bedenine değer veriyormuşsun gibi. En hafif tabirle eziciydi."

Bana bakıyor. "Seviyorum. Tüm kadınları ve onlarla ilgili her şeyi seviyorum. Elimde olsaydı, günümü her gün böyle bitirirdim."

Ben de isterdim.

"Bana istendiğimi hissettirdin...

arzulandığımı." James kaşlarını çatı.

"Genelde yapmaz mısın?"

Omuz silkiyorum, şimdi nasıl hissettiğimi itiraf ettiğim için göğsüm biraz boş hissediyor. "Ben bir fahişeyim. Arzu bunun neresinde? Evet, güzel bir yüzüm olduğunu ve vücudumu formda tuttuğumu biliyorum ama bana dokunma şeklin, aletini sokacak bir yerden daha fazlasını arzuladığını hissettirdi. Seks benim için anlamsız, hep öyle oldu. Ve bununla bir sorunum yok ama bu gece farklıydı ve bana farklı hissettirdi." Duraksadım, utandığımı hissettim. "Muhtemelen hiçbir anlam ifade etmiyorum. Bana ç e n e m i kapatmamı söylemekten çekinmeyin."

Kaşları çatılır. "Seks asla anlamsız olmamalı." "Benim için her zaman öyleydi."

Cevabım üzerine düşünüyor. "Seks başka bir insanla nasıl bağ kurduğunuzdur. Kırılganlıklarını ve güvensizliklerini gördüğünüz, her şeyi unutturmak istediğiniz ama onun yanında olduğunuzu hatırlattığınız yerdir. İkiniz de birbirinizin içine girdiğinizde ve birbirinizin zihnini anladığınızda, bu daha derin bir bağlantıdır. Yakınlık bu şekilde gelişir."

James çekiliyor ama eğilerek üstüme uzanıyor. Ona gülümsüyorum, sırtımdan yanaklarını ağrıyor. İri bir adam ama ağırlığı üzerimde bir güvenlik battaniyesi gibi, endişemi bastırıyor.

Kollarımı omuzlarına doluyorum ve keşke bu adamda içimdeki sinirli duyguyu yatıştıran ve kafamdaki düşünce ve korkuları susturan şeyin ne olduğunu bilseydim diyorum. O var olan en iyi anksiyete ilacı.

"Sanki neye ihtiyacım olduğunu biliyor gibiydin," diyorum.

"Anlamlı bir *penis yolculuğu* yaptığınızı mı söylemeye çalışıyorsunuz?"

İkimiz de gülmemeye çalışarak sırtıyoruz. "Benim için bir fark yarattı. Bu aptalca mı?"

"Hayır, değil. Nasıl hissettiğin asla aptalca olmamalı, Aubrey. Bu gece sana yaptığım şey" -başını çevirip bir an duraksıyor- "karımın yapmama izin vermediği bir şey. Ona şaplak atmama ya da onu bağlamama izin vermiyor.

Yukarı. Onu kesinlikle ısıramam ve sana yaptığım kadar sert beceremem. Bu sadece istediğim ve ihtiyaç duyduğum ama asla elde edemediğim şeylere değiniyor. Benim de ihtiyaçlarım var. Günümün ağırlığını üzerimden atabilmeliyim ve bunu yapamadığımda tek yaptığım içimde birikmek oluyor. Bu baskı beni gerginleştiriyor, saatli bir bomba gibi. Bu yüzden onları biraz olsun kontrol etmeme izin verecek, Katherine'in yaptığı gibi bana ucube demeyecek kadınlar arıyorum."

Kaşlarım havaya kalktı. "Sana ucube mi dedi?"

Başını sallıyor ve kalbim biraz kırılıyor. Şimdi kaş çatma sırası bende.

Birine kişisel tercihlerinden dolayı hakaret etmek aklımın ucundan bile geçmedi ve her zaman onun yanında olması gereken tek kişinin onu dışlayan kişi olması beni rahatsız ediyor. İnsanların kapalı kapılar ardında ne yaptıkları beni ilgilendirmez ve bu yüzden asla kendilerini kötü hissetmelerine neden olmam. Benim haz aldığım şeylerden bir başkası haz almayabilir ve ben bunu sorun etmem. Hepimizi bu kadar ilginç kılan da bu.

"Bu geceki halinle seni başka türlü hayal edemiyorum. Kesinlikle öylece yatıp kabullenecek bir tip değilsin, ama bunun için bir ucube olduğunu da düşünmüyorum."

"İhtiyacınız olan buysa bunu yapabilirim," diye hızlıca cevap veriyor.

Bu sözler neden ruhuma işledi? Nedenini biliyorum. Bakışlarım dudaklarına düşüyor ve kalbim onun için yumuşuyor. Ona ihtiyacı olanı verdim, o da bunun karşılığında istediğim her şeyi yapacaktı.

"Buna uzlaşma deniyor ama pek çok insanın sözlüğünde bu kelime yok. Onunla yaptığım tek şey bu -uzlaşmak- ve bu beni kıcımdan beceriyor."

"Arkadaşını sikerken beni izledin. Senin kesinlikle bir ucube olduğunu düşünmüyorum James." Yumuşakça kıkırdıyorum. "Aslında biraz ateşli olduğunu düşünmüştüm."

Gözleri kararıyor, derinliklerinde arzu dönüyor. Çenesi esniyor. "O gecenin ne kadar kontrol gerektirdiği hakkında bir fikrin var mı? Kontrol pratiği yapmak sadece zevki artırır ama o gece neredeyse beni mahvediyordu."

Dudaklarını yalıyor ve içimden onu öpmek geliyor. İstiyorum ama yapmalı mıyım bilmiyorum. Aramızdaki bu anlaşmanın ne anlama geldiğini gerçekten bilmiyorum. Bana ne yapacağımı söylemesini mi bekleyeceğim? Yoksa inisiyatifi ben mi almalıyım?

"Ne düşünüyorsun?" Yutkundum

ve ona gerçeği söyledim.

"Seni öpmek istiyorum ama öpüp öpmemem gerektiğini gerçekten bilmiyorum. Anlaşmamızın ne anlama geldiğini, neleri içerdiğini, ne yapmam ya da yapmamam gerektiğini bilmiyorum. Şu anda kendimi biraz kaybolmuş hissediyorum."

"Aubrey?"

"Hmm?"

"Bunun beni kalpsiz bir pislik yaptığını biliyorum ama karımla bir anlaşmamız var. Bu, herhangi bir konuda gerçekten anlaştığımız tek zamandı. Evliliğin yürümesi için ihtiyaçlarımı başka bir yerde gidermemi söyledi. Gizli tutmamı ve asla eve getirmememi. Dürüst olmak gerekirse, bunu söylediğinde çok üzüldüm çünkü bana göre bu, onu mutlu etmek için elimden gelen her şeyi yapmamı umursamadığını gösteriyor. Bu yüzden rastgele kadınlarla yatıyorum. Ama seninle ve anlaşmamızla, asla geri çekilmeni istemiyorum. O yüzden beni gerçekten istediğin gibi öp ve ne zaman istersen yap."

Gözlerimi kırpttırıyorum, bu haber beni şaşırtıyor. "Bekle. Başka kadınlarla birlikte olmanı sorun etmiyor mu?"

Alay ediyor. "Hayır, bundan nefret ediyor." "Başka erkeklerle birlikte mi?"

"Sormadım ama sanmıyorum."

"O zaman neden evlisin?" Cevap vermedi, ben de devam ettim. "Seksi seviyorum ve senin de sevdiğini hissediyorum, ama eşinle uyuşmadığında bu nasıl işe yarıyor? Onun yerinde olsaydım kesinlikle Lorena Bobbitt gibi davranırdım ama yine de ilgi duymadığım şeylerden böylesine hoşlanan biriyle evlenebileceğimi sanmıyorum. İki insan aynı şeylerden hoşlanmıyorsa bağ kurmak zordur, bilirsiniz."

Ofluyor. "Evet, biliyorum ve bundan nefret ediyorum. O yüzden bir şey istediğinde bana söyle. Bana dokunmak, beni öpmek ya da beni becermek istediğinde, bunu yap."

"Senin yanında bir adam için güzel bir kışın var."

Kaşlarını kaldırıyor ve sırtıyor. Cep telefonum çalıyor ve James benden uzaklaşıyor, böylece ona ulaşabiliyorum. Ayağa kalkıyor ve pantolonunu toplarken ona bakıyorum. Cep telefonumu elime alıyorum ve ekranda Natalie'nin adının yanıp söndüğünü görüyorum. Yatak başlığıma yaslanıyorum ve çarşafı göğsümü örtüyorum.

Kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor ve James yüzüme bakıyor. Ona cevap yazarken midemin bulandığını hissediyorum.

Sessizce, "Natalie bana mesaj attı. Geri dönüyormuş."

James tişörtünü giyiyor, hareketleri sanki endişelenmiyormuş gibi kaygısız, bu arada ben yakalanacağımızdan biraz korkuyorum. Gözlerinin etrafındaki çizgileri inceliyorum ve derin düşüncelere dalmış olduğunu görüyorum. Birkaç düğme ilikliyor, sonra eğilip alnıma bir öpücük konduruyor. Dövmeli göğsü açıkta ve bu haliyle çok iyi görünüyor.

"Merak etme. Gittiğimi görmeyecek ve asla öğrenemeyecek."

Asla asla demem.

O geri çekilmeden önce yakasına yapışıyorum ve daha önce istediğim gibi onu öpüyorum. Dizlerimin üzerine yükseliyorum ve gömleğini yumruklarım ile sıkıca kavrayıp dudaklarımı onun kılere bastırıyorum. Kolları otomatik olarak sırtıma doluyor ve bir eli kışımı kavlıyor. Beni tutuş şekli kalbimin çarpmasına neden oluyor. Ne yaptığımı ya da neden yaptığımı bilmiyorum ve kaçıp hesabı yırtmam gerektiğini de biliyorum ama James'te henüz bırakmaya hazır olmadığım bir şey var. Birlikte olduğumuz her an göğsümde bir kıpırtı yaratıyor. Bunu kaybetmek istemiyorum.

Öpüşmeyi kesip soruyorum, "Neden ben? Sığınak'ta herhangi bir kızı elde edebilecekken neden beni zorluyorsun?"

Saçlarımı omzumdan alıyor ve çenemi yukarı kaldırıyor. Gözlerimin içine bakarken, aramızdaki bu şeye kalkıştığı için deli olup olmadığını merak ediyorum.

"Omurgalı birisin. Küstahsın. Zekisin. Çok güzelsin. Dirençlisin ve kendine bir hayat kurmak için her türlü iş yaparsın. Utanmıyorsun ve birinin senin hakkında ne düşündüğünü umursamıyor gibisin. Ayrıca, aklının çalışma şeklini seviyorum." Sesinin ipek gibi üzerimde dolaşması söylediği her kelimeye tutunmamı sağlıyor. "Tüm bunlara rağmen sana doğru çekildim. Katherine ise tam tersi. İş arkadaşlarımla y a t m ı y o r u m ve birlikte olduğum diğer kızlar bana ölümüne 'evet' diyor. Çok sıkıcı."

Dudaklarımı yalayarak, bakışlarım onun ağzına düşüyor, ama başka tarafa bakmama izin vermiyor.

"Hayır. Bana bak."

Öpüyorum. James beni son bir kez öpüyor ve bu zihnimde bir şeyleri yatıştırıyor ve içimdeki endişeyi hafifletiyor.

"Benimle gelmeni istediğim bir akşam yemeği var. Birleşen iki şirket için bir kokteyl."

"Bir iş etkinliği mi?"

Başını sallıyor. "Eğer acı çekmek zorunda kalırsam, seni yanımda istiyorum."

Kaşlarım çatıldı. "Yine de insanlar karın olmadığımı bilecek. Endişelenmiyor musun?"

"H i ç de değil. Yarısı sadık değil ve karım da zaten etkinliklere katılmıyor."

Sadece biraz rahatlamış hissediyorum. Nedenini bilmiyorum ama geçmişte Christine'den bu tür işleri almakta bir sorun yaşamamıştım. Bu da farklı olmamalıydı ama

öyle hissettiriyor.

"Seni aradığımda, orada olmanı bekliyorum. Mazeret yok."

Yutkunuyorum. Omuzlarımdaki gerginlik istenmeyen bir gerginlik yaratıyor.

"Muhtemelen amına sadece otuz saniyede zarar veren erkek arkadaşından kurtul. O pazarlık konusu değil. Anlaşıldı mı?"

"İyi. Erkek arkadaş yok."

"Christine'e ara verdiğini de söylemelisin. Sadece benim olmanı istiyorum."

Sinir damarlarımda kaynıyor. Gözlerimi indiriyorum. Bütün bir yıl boyunca işimi bırakmayacağım.

"James, anlaman gereken bir şey var ki, ben kontrol edilmekten ya da ne yapacağımın söylenmesinden hoşlanmıyorum. Ben bir yetişkinim ve kendi seçimlerimi yaparım. Bana ne yapacağımı söyleyebileceğin tek zaman, sikiğin içimde olduğu ve bana adımı unutturduğu zamandır. Anlaştık mı?"

Gözleri kararıyor ve göğsündeki gümbürtünün benimkiyle titreştiğini hissedebiliyorum. "Bunu göreceğiz."

KIRK BİR

"henüz yaz gelmedi mi?" Natalie dramatik bir şekilde soruyor. "Bu kar beni intihara meyilli hissettirmeye başladı."

Her yıl kışın daha uzun ve daha soğuk geçtiğine yemin edebilirim. Yine de her gün sıcağa tercih ederim.

Küçük dairemizin penceresinden gri gökyüzüne bakıyorum. Üç saattir aralıksız kar yağıyor ve ben oturup ona bakmayı çok huzur verici buluyorum, yaptığım şey de bu. Zihnimi temizliyor.

"Bayıldım."

Bana bir yastık fırlattı. "Bahamalar'a bir gezi planlayalım." "Ne zaman? Şu anda okulumuz var."

"Hafta sonu için gidebiliriz. Cuma günü derslerden sonra ayrılırız ve Pazar günü geç saatlerde döneriz. Sadece biz oluruz. Hindistan cevizinden meyveli içkiler içeriz ve sahilde oturup hiçbir şey yapmayız. Oradaki deniz kabukluları taze ve en iyisi. Bayılıyorum, özellikle de kızartılmışsa."

"Deniz *kabuğunu* sevdiğini biliyoruz." Şaka yapıyorum.

Bu fikri ne kadar sevsem de, şu anda yapabileceğim bir şey değil. Geçen hafta sonu James ile yaptığım anlaşmadan sonra olmaz. O gecedan beri onu görmedim ya da onunla konuşmadım ve bu konuda nasıl hissedeceğimden emin değilim. Görüşmediğime memnun olsam da, aklımdan çıkmıyor ve şu anda ne yaptığını ya da nerede olduğunu merak etmekten kendimi alamıyorum.

Telefonunda gezinirken Natalie'ye doğru bakıyorum. Bacakları kanepenin kol dayanağından sarkıyor, sırt üstü yatarken UGG botları sallanıyor. Son günlerde onunla aynı odada olmak çok zor. Ona bakmakta zorlanıyorum, onunla konuşmakta zorlanıyorum, kendimi delicesine suçlu hissetmeden yanında oturmakta zorlanıyorum. Göğsümdeki baskı giderek artıyor, sanki aramıza mesafe koymaya çalışan dev bir bölünme gibi. Kendimi uzaklaşmaya çalışırken hissedebiliyorum. Bu hafta sayısız kez James'e bu işin yürümeyeceğini söylemeyi düşündüm ama içten içe söylemeyeceğimi biliyorum. Ona sahibim -bu sefer gerçekten sahibim- ve onu bırakmaya hazır değilim.

Düşüncelerimden yorulmuş bir halde iç çekiyorum. Kar giderek ağırlaşıyor ve daha hızlı yağarak beni sersemletiyor. Derslerime gitmek, utancımдан bir an olsun uzaklaşmamı sağlayan tek zaman oldu. Kendimi ev ödevlerine verdim. Okul son zamanlarda daha çok bir can simidi gibiydi ta ki biz derslerin nedeniyle iptal edildiğini bildirene kadar.

yaklaşan kar fırtınası. Şimdi kendimi yine kapana kısılmış ve paranoyak hissediyorum, suçluluk duygusu içimi kemiriyor.

James gittikten yaklaşık bir saat sonra Natalie eve geldi. Benimle konuşmak için uyandırmaya çalıştı ama ben uyuyor numarası yaptım. Yaptığım şeyden sonra ona bakamazdım, babasının döllerinin hâlâ içimden sızdığını hissederken olmazdı. Günlerdir iş ve okulla delicesine meşgulmüşüm gibi davranıyorum ama aynı zamanda ondan kaçtığımı belli ettiğimi düşünerek paranoyaklaşıyorum.

Akıl sikmenin bu paraya değeceğini sanmıyorum.

Kimi kandırıyorum ki? Saygınlığım ve akıl sağlığım belli ki beş milyon dolar değerinde.

"Ne dersin? Bir uçağa atlayıp sörf yapmak ister misin? Birinci sınıfta uçup mimozalarla sarhoş olabiliriz, sonra da kığımızı pembe kumlara gömüp güneşi içimize çekeriz."

"Bilmiyorum... Çoktan kabul ettiğim bir sürü işim var. Belki daha fazla zamanımız olduğunda yaz için bir şeyler planlayabiliriz."

İnliyor. "Sırf kendime yeni bir kanka bulmak için Bumble'a katılacağım çünkü sen eziksin."

Sadece dramatik davrandığını bildiğim için gülümsüyorum. Cep telefonu çalıyor ve açtığında annesini selamladığını duyuyorum. Telefonun diğer ucunda onun sesini duyduğumda yüzüm düşüyor, midem sıkışıyor.

Ayağa kalkıp odama giriyorum. Daniel ile hazırlanmam gereken bir öğle yemeği randevum var, ama önce kar fırtınası için gerekli malzemelerle dolu olduğundan emin olmak için büyükannemin evine uğrayacağım. Ona fırtına geçene kadar yanında kalacağımı söyledim ama bana ona bebeklik yapmayı bırakmamı ve kedilerinin olduğunu söyledi.

Kıyafetlerimi değiştirirken Natalie'nin annesiyle konuştuğunu duyuyorum. Kulak misafiri olmak istemediğim için kapıyı kapatıyorum ama sesi duyuluyor. Ses tonundaki aciliyeti duyabiliyorum.

"Hayır anne, babamın neden bir pislik gibi davrandığının mantıklı bir açıklaması olduğuna eminim. Regl döneminde olmalı çünkü birkaç gün önce onun ne kadar harika biri olduğunu anlatıp duruyordun." Muhtemelen annesini dinlemek için duraklıyor. "Neden şaşırdığını anlamıyorum. Bu tür şeyler sizin aranızda sık sık olur, ama tıpkı diğer zamanlarda olduğu gibi, her zaman olduğu gibi bir iki gün içinde düzelir." İç çekiyor. "Evet, biliyorum ama buraya kadar boşuna gelmediniz. Danışmanlık konusunda ne oldu?"

Siz hâlâ gidiyor musunuz?" Tekrar duraklıyor. "Oh, güzel. Belki de sadece bir tatile ihtiyacınız vardır..."

Daha fazla dinlemek istemiyorum, o yüzden bir şarkı listesi açıp üstümü değiştiriyorum. İşim bittiğinde ve karla mücadele etmeye hazır bir şekilde giyinip kuşandığımda oturma odasına geçiyorum.

"Nereye gidiyorsun?" diye soruyor.

"Bu gece on beş santim kar yağması bekleniyor. Grammy'ye iyi bakıldığından emin olmalıyım, sonra Daniel'lara gideceğim. Bütün hafta gelmem için başımın etini yedi."

"Şu anda on sekiz inç ve biraz kar alacağım." Gözleri parlıyor ve ben başımı sallayıp gülüyorum.

"Her şey yolunda mı?" diye sordum.

Natalie boş telefon ekranına dönüp bakarken dudağını çiğniyor. "Evet, bilirsin, bütün ebeveynler tartışır. Her zaman inişli çıkışlıdır ama bunun bir nedeni de zıt kutuplar olmalarıdır."

"Zıt kutuplar birbirini çeker derler," diyorum ve o da başını sallıyor ama yüzünde hüznü bir gülümseme yok. Bunu neden söylediğimden bile emin değilim. Sanırım Natalie'nin endişesini hafifletmek için, ama belki de daha çok kendimi biraz daha iyi hissetmek için.

"GRAMMY, görünüşünü beğenmedim. Gerçekten solgunsun," diyorum yüzünü inceleyerek. "Resmen yarı saydamsın."

"Tatlım, hava soğuduğunda evden çıkmam," diyerek beni inandırmaya çalışıyor ama bir şeyler dönüyor, bunu içimde hissedebiliyorum. Hâlâ içimi kemiren suçluluk duygusu değilse, ki kesinlikle öyle olabilir. "Tabii ki hayalet gibi görüneceğim."

"Pekala, ben arabayı boşaltırken sen de yemeğini ye."

Tren ve otobüsle evine gittikten sonra, onda olmayacağını bildiğim kar fırtınası için gerekli malzemeleri almak üzere büyükannemin arabasını ödünç aldım. O her zaman fırtınaların kötü olmayacağını varsayar ama ben onun riske girmesini istemiyorum, özellikle de bu yaşta. Neyse ki gittiğim zaman gitmiştim. Çok az şey vardı ama elektriklerin kesilmesi ihtimaline karşı şöminesi için önceden kesilmiş odun, su, bir somun ekmek ve birkaç dolap zımbası aldım. Garaj yolunu ve arabasının etrafını küremesi için bir şirket bile ayarladım.

Her şeyi kaldırdıktan sonra "Okul nasıl gidiyor?" diye soruyor.

"Gidiyor. Bir kuş gibi özgür olmama ve dünyaya meydan okuyabilmeme sadece birkaç ay kaldı."

Kedisini sevgiyle okşuyor, konuşurken sesi yumuşak. "Uğruna çok çalıştığın o diplomayı aldığını göreceğim günleri iple çekiyorum." Çenesi titriyor ve gülümsemem kayboluyor.

Hayatımda ne zaman bir dönüm noktası olsa, annemle babamın burada olmasını dileyerek duygulanıyor. Elimi kaldırıyorum, parmaklarım annemin sadece bir işe gittiğimde çıkardığım kolyesinin üzerinde geziniyor.

"Bununla ne yapmak istediğine karar verdin mi?"

"Hayatında ne yapmak istediğini bilen var mı?" Dedim ve Grammy sadece gülümsedi. "Senin yanına taşınmayı düşünüyorum."

Bu daha çok bir şaka. Şu anda sahip olduğum parayla onun yanına taşınmama gerek yok, ama bana ihtiyacı olsaydı taşınırdım.

"Doğru işi bulana kadar her zaman buraya geri dönebileceğini biliyorsun. Seni mutlu etmeyen bir şeyi sırf yapmış olmak için yapmanı istemiyorum. Hayat kısa ama bir o kadar da uzun. Sevdiğin işi yapmalısın. Burası her zaman senin evin olacak ve seni asla geri çevirmeyeceğim."

Derin bir iç çekerek ona aklımdan geçenleri anlatıyorum. "Ne yapacağımı bilmiyorum büyükanne. Birdenbire büyük bir seçim yapmak zorunda kalmışım gibi hissediyorum ve hangi kapıyı açmam gerektiğini bilmiyorum. Kalbimin bana söylediğini mi yapayım, yoksa aklımı kullanıp daha akıllıca olan seçimi mi yapayım? Bana iyi bir iş sağlayacak ve sözde gurur duyabileceğim, bana para kazandıracak yolu mu seçeyim? Tek bir şansım varmış gibi hissediyorum ve bunu berbat etmek istemiyorum."

Büyükanne kadınlara ve çocuklara için açmak istediğim kâr amacı gütmeyen kuruluş fikrimi anlattım. Hoşuna gitmiş gibi görünüyor ve yıllar boyunca gönüllü çalıştığımız zamanlardan ve bunun farkında olmadan bana nasıl ilham verdiğinden bahsediyor. Büyükanne öksürmeye başlıyor ve masanın üzerinden uzanıp ağzını kapatmak için bir mendil alıyor. Öksürük güçleniyor, sanki ciğerlerinin derinliklerindeymiş gibi. Çıkardığı sesler beni endişelendiriyor ve ona bir bardak su getirmek için mutfaka koşuyorum.

"İyi misin?" Öksürüğü azalınca soruyorum. Suyu yavaşça yudumluyor ve ben ona endişeyle bakıyorum.

Boğazını işaret ediyor. "Bebeklerim çok kötü tüy döküyor. Sanırım bir kedi tüyü boğazımı gıdıkladı. Arada bir böyle oluyor ve sanki ciğerim patlayacakmış gibi ses çıkarıyor. Su için teşekkürler."

Yüzümü buruşturdum, ağzım buruştu.

"Kedi tüyü ıslak öksürüğe ya da bu kadar uzun süre öksürmenize neden olmaz."

Bana ters ters bakıyor. "Birden doktor mu oldun?"

Dudaklarımı düzleştirdim.

"Hayır." "Veteriner mi?"

Ona cevap vermiyorum.

"O zaman bırak. Boğazımda bir gıdıklanma oldu. Hepsi bu kadar."

Dudağımın kenarını ısııyorum. "Senin için endişelenmekten kendimi alamıyorum."

"Benim için endişelenmek senin işin değil. Şimdi dinle," diyor ve kucağındaki kediye biraz fazla agresif bir şekilde okşuyor. "Unvanlar senin için bir şey ifade ediyor mu?"

Başımı yana eğiyorum. "Ne demek istiyorsun?"

"Örneğin, bir CEO, bir doktor ya da bir şirketin yöneticisi olduğunuzu söyleyebilmek sizin için önemli mi?"

"Hayır, pek sayılmaz."

"Bu seni mutlu eder mi?"

"Sanmıyorum?"

"Ya sizi zengin etmeyi garanti edebilseydi?"

"Para dünyayı döndürüyor, o yüzden evet diyorum."

"Peki para, sizi mutsuz etme potansiyeli olan, her gün kalkıp gitmekten nefret edeceğiniz bir iş için mutluluğunuzu ve geleceğinizi feda etmeye değer mi?"

Ben de ona karşı çıktım. "Ya para kazandıran, harika iş unvanımı sevmeyi öğrenirsem, çünkü yapmak istediğim şey değil, yapmam gereken şey bu?"

"Ya sevmeyi öğrenemezseniz? Ya yıllarca bunun yerine kar amacı gütmeyen kuruluşunuzu açmış olmayı derseniz?"

Sorularını değerlendiriyorum ve düşündüğümde daha büyük bir sıkıntı içinde olduğumu fark ediyorum. Mutsuz olmak istemiyorum -kimse istemiyor- ama güvende olmak istiyorum.

Kanepede kayıyorum, onun inatçı bakışları altında biraz rahatsız oluyorum. Paraya ne zaman bu kadar deli gibi aşık olduğumu merak ediyorum; ya gözüm kör oldu ya da çok az şeye sahip olduğum için şimdi elde edebildiğim kadarını istiyorum. Finansal güvenlik her zaman nihai hedefim oldu ve şimdi ona sahip olduğuma göre, kendimi dururken görmüyorum. Daha fazlasını istiyorum. James'le bu anlaşmayı yapmak, benim ve Grammy'nin hiçbir şey istememesini sağlayacak. Bir daha asla. Bu, istesem bile vazgeçemeyeceğim bir şey.

"Dürüst olmak gerekirse, bu zor bir soru. Unvan umurumda değil ama zaten iyi bir iş unvanıyla birlikte para da geliyor. Zaten bu yüzden herkes yapabileceği en iyi işi yapmak için okula gitmiyor mu? Endişe duymadan rahat bir hayat yaşamak için? Dünyayı gezmek, sıkıcı banliyölerde bir ev almak ve bir gün iki buçuk çocuk sahibi olmak için mi?"

"Aubrey," diyor biraz hayal kırıklığına uğramış bir şekilde. "Sonunda verdiğin karardan mutlu değilsen, bunların herhangi biri sana nasıl mutluluk getirecek? Yapman gereken bu olduğu için mi? Kim demiş bunu? Sana asla bir şeyi yapmamanı söylemeyeceğim ve senin yerine seçim yapmayacağım, ama umarım oturup ne istediğini gerçekten düşünürsün ve *kendin* için doğru kararı verirsin, başkası için değil. Tanrı biliyor ki yıllar boyunca çok fazla şeyimiz olmadı, ama sevdiğim bir işim vardı ve çok az şeye sahip olmana rağmen, daha iyisini bilmiyordun ve her zaman gülümsüyordun. İnsanlar mutlu olmak için paraya ihtiyaç duyduklarını düşünürler ama unuttukları şey, mutluluğumuzu kendimizin yarattığıdır. İster on dolarınız olsun ister yüz, o mutluluk yine de sizin içinizde yaratılır."

Çok bunalmış hissederek stresli bir nefes veriyorum. "Kâr amacı gütmeyen bir kuruluş açsam yanlış mı olur? Kalbimde bunun yapılacak en doğru şey olduğunu hissediyorum."

"Şu anda kendi patronun sensin. Doğru olduğunu düşündüğün şeyi yap. Sabır ve kendine güven, sana mutluluk verecek ve olmak istediğin yerde olmanı sağlayacak şeylerdir ve bu da sonunda gurur duyabileceğin bir şeydir. İyi şeylere odaklanırsanız, iyi şeyler size gelecektir. Şu anda ya da belki gençken öyle görünmeyebilir ama hayatın olması gerektiği gibi işleyen bir yolu vardır. Göreceksiniz."

Eğilip Grammy'ye kocaman, uzun bir sarılma veriyorum. Üzerindeki kat kat giysilere rağmen çok üşüyor, bu yüzden onu örtmek için arkamdaki battaniyeye uzanıyorum, sonra başımı omzuna koyup ona sarılıyorum. Büyükanneemin yanında otururken göğsümdeki gerginlik biraz hafifliyor ve şu ana kadar ona ne kadar ihtiyacım olduğunu bilmediğimi fark ediyorum.

Başımın yan tarafını sevgiyle okşuyor. Parmakları buz gibi ama yine de ona yaklaşıyorum.

"Ne zamandan beri bu kadar bilge oldun?" Kucağındaki küçük tüy yumağını sevmesini izleyerek soruyorum.

"Bu yaşla birlikte gelir, canım. Bir gün anlayacaksın."

KIRK İKİ

"K a l a c a k m ı s ı n ? Bir kez olsun kalmanı çok isterim," diyor Daniel, parmağı tembelce kolumda gezinirken.

Bir kez olsun. Yüzümü göremediği için şükrederek içten içe yüzümü buruşturuyorum. Bir kolunu belime dolayarak beni kendine çekiyor. Daniel sırtıma daha da yaklaşıyor. Benden kaç kez istemiş olursa olsun hiç kalmıyorum. Kendimi kötü hissediyorum ama mahremiyetimi seviyorum. Yakında bir ara kalmam gerekse de, bu kapana kısılacağım lanet olası bir kar fırtınası sırasında olmayacak.

"Belki bir dahaki sefere biraz daha hazırlıklı olduğumda yaparım," diye yalan söylüyorum. "Bu neyden?"

Başımı kaldırdım ve koluma baktım. Hay sikeyim. James'ten kalma bir çürük.

James'in bıraktığı ısırik izleri yüzünden bu hafta Daniel'dan bilerek uzak durmuş, ona dadılık işim olduğunu söylemiştim. İyileşmeleri gerekiyordu. Dış izleri göğüslerimi ve sırtımı kaplamıştı, bu da küçük morluklara neden oluyordu. Onları her gördüğümde gülümsüyordum. İzlerin ve renk bozukluklarının çoğu geçti ama sanırım bu diğerlerine göre biraz daha dirençliydi.

Dışlerinin bana ne yaptığını, ısırdığında ve aynı anda içime girdiğinde zevki nasıl yoğunlaştırdığını düşündükçe bedenim ısınıyor. Kalçalarımı birbirine bastırıyorum, sonunda tırmanan arzuyu geri itiyorum. Tanrım, benim neyim var böyle? Erkek arkadaşım ile seks yaptığımda bile boşalamıyordum, ama burada James'i düşününce bile ıslanıp hazır oluyorum.

"Huh. Kapıya falan çarpmış olmalıyım." "Ya da bakıcılık yaptığın çocuklardan biri seni ısırdı."

"Ne demek istiyorsun?" Kaşlarımı çatıyorum ve daha dikkatli bakıyorum. Aman Tanrım. Bariz bir ağız izi var.

Omuz silkmeye ve u m u r s a m a z davranmaya karar verdim. "Eğer öyle olduysa hiç şaşırmam. Sana çocukların küçük canavarlar olduğunu söylemiştim."

"Belki d e aileler çocuklarında öğrenme güclüğü olup olmadığını anlamak için test yaptırmalıdır."

Daniel'la yüzleşmek için arkamı döndüm. "Onlar sadece çocuk. Ben olsam bir şey düşünmezdim."

"Bazı çocuklar kendilerini ifade edemez ve hayal kırıklıklarını dışarı atmak için ısırırlar, bu da daha fazla davranış sorununa yol açabilir."

"Davranış sorunları yok." Bazı saçma nedenlerden dolayı sahte çocuklar konusunda kendimi savunmaya geçiyorum. "Ve dürüst olmak g e r e k i r s e , kaç çocuk iki yaşında kendini ifade edebilir? Onlar normal küçük canavarlar. Ebeveynleri olsaydım endişelenmezdim. Belki yedi yaşında olsalardı endişelenirdim ama iki yaşında mı? Hadi ama. Etrafta dolaşıp insanları parçalayacak değiller ya."

Sanki onu gücendirmişim gibi gözleri sertleşti. "Ben bir doktorum, Aubrey. Böyle şeyleri her zaman görürüm. Değerlendirilmeleri gerekir. Konuyu ailesine götürmelisin."

Ben doktorum. Ugh. Tıka beni.

Yemin ederim Daniel'la ilk tanıştığımızda böyle değildi, ama son zamanlarda rahatladıkça daha kapalı, daha yüce bir tarafını gösterdiğini hissediyorum. İnsanların sanki benim gibi normal insanlardan daha yüksek bir standartta tutulmaları gerekiyormuş gibi, yaşamak için ne yaptıklarını duyurarak ortalıkta dolaşmalarına katlanamıyorum. Evet, doktorluk özverili bir kariyer ve herkese göre değil, ama her şeyi bilen biri olmak zorunda değil.

Sevimsiz bir gülümsemeyle onu sırt üstü yatırıyorum ve dudaklarına bir öpücük konduruyorum. "Senin için konuyu aileme açacağım ama artık bu konuda konuşmak istemiyorum."

İçimden, o ısırık izi için James'e lanet ediyorum. Bu çok saçma, ama Daniel'la birlikteyken bir yalanı yaşadığım için, sanırım bu olağan bir şey. Ne yazık ki.

Daniel başımın arkasını tutuyor ve dudaklarımı ona doğru yönlendiriyor. "Teşekkür ederim," deyip beni öperken saçlarım etrafımıza dökülüyor. "Bazen içimdeki doktor ortaya çıkıyor ve bunu yapmak istemiyorum."

Sesindeki i ç t e n l i k boynumdaki gerginliği gevşetiyor, ağzımdaki ekşi tadı siliyor. Ciddi olduğunu söyleyebilirim ve şimdi sadece yansıtıyor muyum diye merak ediyorum çünkü vicdan azabım beni sinirlendiriyor. Muhtemelen bakılması gerekmeyen şeylerde hata buluyorum.

Doğruluyorum, kalçalarına sarıldığımda çarşaf sırtımdan aşağı kayıyor. Ellerini tutup göğüslerimin üzerine koyuyorum, onu hissetmek istiyorum. Beni şefkatle sıkıyor ve ben de avuçlarına doğru eğiliyorum.

Gözlerini indiriyor, dişleri alt dudağına gömülüyor ve elleri kalçalarımı kavramak için hareket ediyor. "Daha iyisini bilmesem, seksi sevdiğini söyledim. Hatta belki de bağımlısı olduğunu."

Kalçalarımı delicesine yavaşça sallıyorum, amımı sertleşen uzunluğunun üzerinde birkaç kez sürüklüyorum, böylece ıslak ve hazır olduğumu hissediyor.

"Teşhisiniz bu mu doktor?" Valentina sesime kayarak söylüyorum.

"Bana binmene bayılıyorum," diye inliyor ve kalçalarını bilerek geri çekip sikinin ucunu yakalıyorum ve şişmiş seksimi uzunluğunun üzerine itiyorum. Çenesi bükülüyor, burun delikleri açılıyor. Bunu gerçekten sevdiğini söyleyebilirim. "Arkanı dönmeni ve sikimin üzerine böyle oturmanı istiyorum."

Bu düşünceyle boğazımdan bir iç çekiş kaçıyor. "Gece kal."

Başımı yana eğiyorum. "Daniel..." Yumuşak bir şekilde söyledim.

Oturuyor ve göğsünü göğsüme bastırıyor. Kollarını omuzlarıma dolayarak, "Benimle kal ve ne istersen yapacağım. Kollarımda seninle uyanmak istiyorum, Aubrey. Bu gece kal lütfen."

"Ya üç gün boyunca kar altında kalırsak ve sen gitmemi istersen ama ben gidemezsem?"

"Aynı fikirde değilim. Bir süredir senden kalmanı istiyordum. Sırada ne var?"

"Çıplak uyumayı severim."

"Burada şikayet yok."

Sıradaki. "Horluyorum."

"Yalan söylediğini biliyorum."

Sıradaki. "Uyurken tekmiyorum."

"Seni geri tekmeleyeceğim."

Başım geriye düşüyor ve gülmeye başlıyorum. Daniel ağzını boynuma bastırıyor ve omzuma doğru tatlı öpücükler konduruyor. Kahkahalarım bir mırıltıya dönüşüyor.

"Bu bir evet mi?" diye sorar, sesi derindir.

Uzun bir süre tereddüt ettim. "Pişman olacaksın."

"Nedense bundan şüpheliyim," diyor, sonra aramıza uzanıyor ve hızlı bir hareketle içime giriyor.

Bu sefer ben orgazm oluyorum.

"AUB? Hangi cehennemdeydin?" Natalie iki gün sonra dairemize girdiğim anda bana "AUB" dedi.

Anahtarlarımı masaya fırlatıp çantamı yere koyarken ve ceketimi çıkarırken ona özür dileyen bir bakış atıyorum.

"Özür dilerim. Cep telefonumun şarjı bitti ve Daniel'da da dandik bir Samsung var. Şarj aletim yoktu ve bu çılgın havada bir tane almak için dışarı çıkamazdım."

Çenesi düşüyor, gözleri açılıyor. "Neredeyse senin aptal kışın için kayıp alarmı verecektim. Neden beni onun telefonundan aramadın?"

Ona alaycı bir bakış attım. "Sordum. Cevap vermedin." "Hayır, vermedin."

"Aradım," diyorum. "Kalmaya karar verdiğim gece aradım."

Natalie cep telefonunu alır ve tarar. Başını sallayarak, "Sen delisin. Senden gelen bir cevapsız arama yok."

O geceyi ve ne kadar sarhoş olduğumuzu düşünerek kaşlarımı çatıyorum. Yüzümde utanç dolu bir gülümseme beliriyor.

"Kimi aradığımı merak ediyorum çünkü biri benden sarhoş bir mesaj aldı ve görünüşe göre o sen değildin."

Başını sallar ve sırtır. "Özel bir teslimatınız var. Bir paket."

"Ben mi yaptım?"

"Yatak odana koydum."

İkimiz de odama girdiğimizde büyük beyaz bir kutu ve etrafında saten bir kurdele vardı. Şaşkınlık içinde nereden geldiğini merak ediyordum.

Kutunun kapağını kaldırıp yatağın üzerine koyuyorum ve siyah kağıt mendilin **ü z e r i n d e** bir kart buluyorum.

"Çok baştan çıkarıcı," diyor Natalie, sesi hareketlenerek. Kartı **ç ı k a r ı p** Natalie omzuma yaslanırken okuyorum.

Cumartesi günü saat 8'de bir limuzin sizi alacak. Sizi tekrar görmek için sabırsızlanıyorum. Gece benimle kalmayı bekle. Cumartesiye kadar, tatlım.

Boğazımda bir düğüm oluşuyor. Midem yere düşüyor. Anında midem bulanıyor.

James.

Tanrı'ya şükür imzalamamış.

"Kimden gelmiş?"

"Ah, Daniel. Onun evinde kalmam için beni zorlamasına şaşmamalı. Bana sürpriz yapmak istemiş olmalı," diye dişlerimin arasından yalan söylüyorum. "İşyle ilgili bir akşam yemeği etkinliğinden bahsetti." Yalan olması şart değil.

Kartı yatağın üzerine koyuyorum, peçeteyi hareket ettiriyorum ve başka bir kutu çıkarıyorum. İçinde, pencere ışığında parıldayan bir çift gök yüksekliğinde pembe altın topuklu ayakkabı var. Şık ve seks çığlıkları bir arada.

"Kırmızı popolu. Güzel, demek ki zevk sahibi. İçinde başka ne var?"

Başka bir kutu daha var, bu biraz daha ağır ve ne olduğunu zaten biliyorum. Üstünü arkaya çevirdiğimde, yapay elmaslarla kaplı uyumlu bir straplez kokteyl elbisesi var.

"Vay canına."

Elime aldım ve vücuduma doğru tuttum. Aşağı bakıyorum. Göründüğünden daha ağır ama küçük ve göğüslerim içine sığacak mı bilmiyorum. En az ayakkabılar kadar muhteşem ve denemek için sabırsızlanıyorum.

"Tamam. Danny ne kadar para kazanıyor? Çünkü bu bir Badgley Mischka elbisesi, üstelik hazır da değil."

"Bunu ilk bakışta anlayabiliyor musun?"

"Ah, evet." Gözleri siyah mendile takılıyor. "Oh hey, bir kutu daha var."

"Çıkar ve aç," diyorum ona, hâlâ elbiseyi tutarak.

Natalie yapıyor ve ikimiz de içindeki ışıltılı mücevherlere bakıp nefes nefese kalıyoruz. Elbiseyi mükemmel bir şekilde tamamlayacak zarif elmas gözyaşı damlası küpeler ve ince bir yüzük. Natalie eğilerek kutunun içine bakıyor ve biraz daha karıştırıyor, sonra arkasını dönüyor ve hiçbir şey söylemeden çıkıp gidiyor.

Siktir. Benim. Hayatım.

James'i bir dahaki görüşümde bazı sınırlar koymam gerekecek, kızıyla paylaştığım eve isimsiz olsun olmasın hediye göndermemek gibi. Midem bulanıyor ve bu hediyenin bahsettiği etkinlik için olduğunu bilsem de, yine böyle bir şey dener mi diye endişelenerek yaşayamam.

"Al. Buna ihtiyacın olacak," diyor Natalie ve elini uzatarak odama geri dönüyor. Elinde en sevdiği bej rengi Chanel clutch'ı tutuyordu. eBay'de fahiş miktarda para ödediği bir vintage.

"Oh, Nat, yapamam."

Bana doğru itti. "Hayır. Al bunu. Bir çantaya ihtiyacın var ve bu kıyafetini tamamlayacak. Güven bana."

Tereddütle alıyorum ve ona teşekkür ediyorum. İçimi kemiren suçluluk duygusuyla göğsümde bir gerginlik yayılıyor. İçimde yükselen panik atağı fark etmemesi için küçük, göze çarpmayan nefesler almaya çalışıyorum. Başımın şakağıma yakın tarafında bir zonklama var ve kırılağımdan korkuyorum.

Natalie onaylamak için dilini şaklatıyor.

"Danny'yi mutlu etmek için ne yapıyorsun bilmiyorum ama her ne yapıyorsan yapmaya devam et. Bu elbise sana çok yakışacak. Oh! Hadi yapalım

doğal makyaj. Saçını açık mı yoksa kapalı mı seviyor?" Cevap vermeyince eğilip bana bakıyor ve "Sorun ne?" diye soruyor.

Silkindim ve ödüllere baktım. "Yok bir şey, sadece şaşırdım o kadar. Aşağı. Saçlarımın açık olmasını seviyor," diyorum sessizce.

"Mükemmel. Gevşek, dalgalı bukleler yapacağız. Seni gördüğünde ellerini üzerinden çekemeyecek."

Natalie ciyaklıyor. Çok hevesli. Daha iyi bir ruh halinde olsaydım onunla dalga geçerdim ama değilim.

"Senin için çok heyecanlıyım! Bahse girerim sen daha oraya varmadan seni limuzinde sikip atıyordur." Gözlerini deviriyor ve kendini yelpazeliyor. "Çok ateşli."

Natalie bana dirsek atıyor ve ben de ona ürkek bir gülümseme sunuyorum. Ona bakmaya utanıyorum.

Keşke gerçekten babası hakkında konuştuğunu bilseydi.

KIRK ÜÇ

Aşağı inmeden önce Percocet'in etkisini göstermesi gerekiyor.

Parmaklarım titriyor, lanet olası kelebekler midemi kasıp kavuruyor ve Natalie'ye kaç kez yardımına ihtiyacım olmadığını söylediysem de orada olmakta ısrar etti.

Hakkını vermeliyim, beni kesinlikle büyüleyici gösterdi. Ethereal, neredeyse.

Ayrılmadan önce bir shot atmalıydım ama James'in daha sonra birkaç kadeh içmek isteyeceğini biliyordum, bu yüzden erteledim. Ama Tanrım, şu anda sinirlerim çok yıpranmış durumda. Bu tür şeyleri daha önce birçok kez başka evli erkeklerle yaptım, yani teknik olarak benim için yeni bir şey değil. Bu kadar **s i n i r l e n m e m e l i y d i m** ama sinirliyim. Her zamankinden daha kötüyüm. Bunu gerçekten yapmamalıyım, yine de James'le tanışmak ve geceyi onunla geçirmek için bara gidiyorum.

Ben pis, boktan bir en iyi arkadaşım.

Yine de bir planım var. İlk olarak, ona aklımdan geçenleri anlatacağım. İkincisi, seks isteyeceğini biliyorum ve bu benim için sorun olmasa da, orgazm olmama izin vermeyeceğim. Bunu ona söylemeyeceğim tabii ki. Eğer ondan bu şekilde etkilenmeseydim, o zaman boşalmak benim için bir sorun olmazdı. Ama öyleyim ve bu sadece işleri karmaşıktırıyor. Seks bende bu coşku hissini yaratıyor. Peşinden koşmak istediğim bağımlılık yapan bir arzu. Denklemeleri de eklediğinizde bu bir felaket reçetesi ve temizlemek istediğim bir şey değil.

Derin bir nefes alarak gösterişli bara giriyorum ve etrafıma bakıyorum. Burada çoğunlukla çiftler var ama birkaç bekâr müşteri de görebiliyorum. Sohbet alçak sesle ve samimi bir şekilde yapılıyor ve James'i aramadan önce ona doğru bir çekim hissediyorum.

Gözlerimiz buluşuyor ve dudaklarım ayrılıyor. Bütün hava ciğerlerimi terk ediyor. Kalbim onun dirseğinin üzerinde bara yaslanmış, gayet iyi görüldüğünü görünce güm güm atıyor.

İsa benden nefret ediyor. Yemin ederim "hadi bu gece bu kadının prensiplerini test edelim" demiş olmalı çünkü James'in bakışları bana planımı unutturuyor. İçimdeki hoppa ortaya çıkıyor ve bir an için bacaklarını açmasına izin veriyorum.

Onu daha önce de takım elbiseyle görmüştüm ama bu seferki gömlek ve kravat da dahil olmak üzere tamamen s i y a h t ı . Bakışlarım onun güçlü vücudunun uzunluğunu açıkça tarıyor, anında

Susuzluk beni tüketiyor. Ona bir ağaç gibi tırmanmak ve pençelerimi ona geçirmek istiyorum. Bu adamın bakışları bende saatlerce onun içinde kaybolma isteği uyandırıyor. Tuzlu ve biberli saçları geriye taranmış, ona cilalı bir görünüm veriyor ama beni hareketsiz bir nesneye indirgeyen bakışları. Odaklanabildiğim tek şey yakıcı mavi gözleri ve bana bakarken sakalını okşayış şekli, sanki beni herkesin önünde yutmak istiyor.

James Riviera seksin tanımıdır.

Buraya gelmem için bana iki parmağıyla kurnazca işaret ediyor ve ben de dizlerimin üzerine çöküp ona doğru sürünüyorum.

Birinin iğrenç kahkahası aklımı başımdan alıyor ve kendime şu anda Valentina olduğumu ve bana böyle hitap edeceğini söyleyerek, sabit bacaklarla ona doğru yürümeye başlıyorum.

"Tatlım," diye fısıldıyor kulağıma, kolu sırtıma dolanıyor. Nefesi sıcak ve boynumu gıcıkıyor. "Şu anda o elbisenin içinde beni öldürüyorsun. Tam da hayal ettiğim gibi görünüyorsun." İki parmağıyla çenemi yukarı kaldırıp dudaklarıma yumuşak bir öpücük konduruyor ve gözlerim irkilerek kapanıyor. "Bacakların ve o ayakkabılar kalçalarımın etrafına sarıldığında harika görünecek. Bu gece seni pencereye karşı -arkadan- ve belki duvara karşı ya da aynanın önünde o ayakkabılarla becereceğim."

"Benimle edepsizce konuşmana bayılıyorum," diyorum, sesim boğuk çıkıyor.

Yüzünde bir sırıtma oluşmaya başladı ama ona hançer attığımı görünce durdu.

"Ama James, bir şeyi açıklığa kavuşturalım - bir daha asla evime bir şey teslim ettirme. Hani kızınla birlikte yaşadığım yere? Bunun için sık kafalının tekisin."

Bardağına uzanıyorum -muhtemelen başka bir favori iğrenç fiyatlı konyak- ve hepsini içiyorum. Elini kaldırıp barmene iki parmağını sallıyor ve sonra bana bakıyor. Kendi iyiliği için fazla kibardı.

"Hediyeyi açarken hemen yanımda durduğunu biliyor musun? Evet, durdu. Ve hazırlanmama yardım etmek için ısrar etti, ki etti de, çok teşekkür ederim. Tek düşünebildiğim, lanet babasını görmek için hazırlanmama yardım ettiği için ne kadar boktan bir arkadaş olduğumdu. Ona başka ne söyleyebilirdim ki? Bir müşteriden olduğunu mu? O zaman bunun ne olduğunu açıklamak zorunda kalırdım-"

James sert bir öpücükle ağzını benimkine yapıştırıyor, başımın arkasını tutuyor ve kalçamı kavırıyor. Sormuyor, sadece alıyor ve dilini

ağızma sokuyor, beni doğru şekilde okşuyor, ona kızgın olduğumu bir anlığına unutturmaya yetiyor.

Dilindeki alkolün tadını alabiliyorum ve onu aynı istekle öpüyorum.

"Biliyor mu?" diye soruyor, geri çekilerek.

Gözlerimi hızla kırıştırıyorum ve hacimli kirpik uzantılarımın arasından yukarı bakıyorum. "Hayır, tabii ki. Öğrenirse beni öldürür."

James içkisini bana doğru uzatıyor, sonra kendi içkisini alıp yudumluyor ve beni izliyor. "O zaman önemli olan tek şey bu. Bırak gitsin." Burun deliklerim alevleniyor ve o da bunu görüyor. "Bunu bir daha yapmayacağım," diye ekliyor.

Kaşlarımı çattım. "Gerçekten mi?"

"Evet. Oyunlar için çok yaşlıyım ve iletişimsizlik yapmam. Konuşmak mı istiyorsun? Hadi konuşalım. Makyaj sevişmesini daha tatlı hale getirir."

Yüzümü buruşturuyorum ve sırtıma çalınarak başımı sallıyorum. Keşke kalbimi onun için çarptırmasaydı.

"Bunu tahmin etmeliydim."

"Düşünmüyordum. Düşünmeliydim ama sadece seni görüyordum ve tek görebildiğim buydu." Vücuduma bakıyor ve Tanrım, bana bakışını seviyorum. "Gerçekten inanılmaz görünüyorsun."

"Sen de oldukça şık görünüyorsun. İlk aklıma gelen sana bir ağaç gibi tırmanmak istediğim oldu," diyorum havadan sudan konuşur gibi. İçkimi yudumluyorum.

James gülüyor ve ona böyle şeyler söylememden hoşlandığını anlayabiliyorum. "İyi temizlik yaparım," diye şaka yapıyor. Dudaklarını yalayarak, "Etkinlikten önce burada buluşup birkaç şeyin üzerinden geçeriz diye düşündüm," diyor.

"İyi fikir. Benim de bir isteğim var." Elini uzatarak beni önden gitmem için cesaretlendirdi. "Bana sadece Valentina de. Lütfen bana Aubrey deme."

Kaşlarını çatıyor. "Genel olarak mı yoksa sadece bu gece mi?"

"Genel olarak tercih ederim ama kesinlikle dışarıda bir yerdeyse."

Kaşlarını indirdi. James gücenmiş görünüyor ama ben bunu kişiselleştirmemeye çalışıyorum. Bunu kişiselleştirmeye gerek yok.

"Başka?" diye soruyor sıkıca.

Dudaklarımı birbirine bastırıyorum. "Şu anda hiçbir şey düşünemiyorum. Sadece evimdeki paket ve isim meselesi vardı."

"Erkek arkadaşından ayrıldın mı?" diye soruyor.

"Evet," diye yalan söyledim.

Başını sallıyor ve elime uzanıyor. Parmaklarımızı birleştirip beni nazikçe kendine çektiğinde kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

"Kimse seni sorgulamayacak. Tıpkı ilk tanıştığımız zamanki gibi."

Sessizce başımı salladım. Haklı olduğunu biliyorum.

"Kadınlar da dahil olmak üzere kaç kişinin etkinliklere eşlerini getirmedigine şaşırırsınız. Onlar da aynı derecede kötü."

Biraz rahatsız olarak geri döndüm. İnsanların bu kadar kolay aldatması üzücü. "Bugünlerde sadık biri var mı? Tanrım."

"Kararlı bir ilişki içinde olmak gökkuşağı ve kelebeklerden daha fazlasıdır. İnsanların beklediğinden daha fazla çaba gerektirir. İletişim ve uzlaşma her şeyin başıdır, ancak kimse çok geç olana kadar bunun farkına varmaz."

Lanet olsun. Haklı.

"Ne kadar iç karartıcı. Tanrı'ya şükür evlenmeyi hiç düşünmüyorum." Kaşları birbirine dolandı. "Gerçekten mi?"

"Ah, evet. Sadece işime ve gördüklerime dayanarak sonsuza kadar bekar kalmayı tercih ederim."

"İlişkinizin her a l a n ı n d a sizi anlayan o kişiyi bulana kadar. İşte o zaman buna değecektir."

"Başka ne var?" Devam etmek istediğim için soruyorum. Birlikte olduğum onca erkekten sonra ikisi bir arada bir adam bulabileceğimden ve yaptığım şeyi sorun etmeyen birini bulabileceğimden şüpheliyim. Bu boş bir hayal gibi geliyor ve odaklanmak istediğim bir şey değil çünkü beni depresyona sokacak. Söylediğim gibi evlenmeyi hiç planlamamıştım ama eşime geçmişim hakkında da asla yalan söylemeyecektim. Şansım yaver giderse, müşterilerimden biri kardeşim ya da babam olur.

-Hayali kocama.

Barmen bir içki daha isteyip istemediğimizi soruyor ve James reddediyor. Bardan ayrıldık ve asansöre doğru yol aldık.

"Sizi asla sansürlemem ama lütfen bu sefer sikimin büyüklüğünden bahsetmemeye çalışın, eğer yapabilirsiniz."

Kızarıyorum ve dudaklarımı kısa bir süre dişlerimin arasında döndürüyorum. "Bunu hak etmişti." "Val," diye uyarıyor.

"O yaptı!"

James sadece bakıyor. Gözlerindeki kahkahayı görebiliyorum ama o sabit duruyor ve ben de kabul ediyorum.

"Söz vermiyorum ama bir şey söylememeye çalışacağım." Asansöre binip kapılar kapandığında kendimi tutamıyorum. "Yine de yanılmamışım. Bir aygır gibi asılmışsın ve bir canavar gibi sevişiyorsun." Ben gülüyorum, o da gülüyor.

Üç saat boyunca iş arkadaşlarıyla havadan sudan konuştuk ve James yanımdan neredeyse hiç ayrılmadı. Üst katta, şehre bakan küçük ve samimi bir özel odadaydık. Tavandan tabana pencereler, bu türünün tek örneği gökdelen manzarası her zaman deneyimlemek istediğim bir şeydi. James konuşurken kendimi pencereden dışarı bakarken buluyorum. Arada sırada beni biraz çekiştiriyor ve ben de ona gülümsüyorum. Açık bir bar var ve yüksek ordövrlerin sergilenmesi mükemmel bir görüntü oluşturuyor. James sürekli bana yemek getirmeyi teklif ediyor ama ben isteyken nadiren aç oluyorum, bunu kendime sürekli hatırlatıyorum. Sanırım beni sinirlendiren bu ve şimdi biraz daha rahatlamış olsam da midem berbat durumda.

James beni biraz sıkıyor. Kolunu sırtıma dolamış, elini de kalçama dayamış, sanki kimsenin beni çalmasını istemiyormuş gibi. Sahipleniciliği çekici ve şakağıma öpücükler bıraktığında daha da çekici oluyor. Diğer müşterilerimin nadiren yaptığı bir şey olarak beni sohbetlere bile dahil ediyor. Birkaçı bana, benim görülmem gerektiğini, duyulmamam gerektiğini söyledi. Konuşmalar çok sıkıcı. Siyasetten ve kimin ortaklığa aday olduğundan, kimin hangi davayı kapattığından ve firmanın ne kadar para kazandığından, kimin zimmetine para geçirmekten ve dolandırıcılıktan tutuklandığından bahsediliyor. O kadar çok yağcılık ve yalakalık var ki, bunun ne olduğunu fark edip etmediklerini merak ediyorum... Merdiven tırmanma. Çok sıkıcı ama kendime beş milyon dolar karşılığında avuçlarının içinden yiyormuşum gibi görünmesini sağlayacağımı hatırlatıyorum.

Ne de olsa para konuşur.

En azından kimse benimle aşağılayıcı konuşmadı, bu da bir artı. Bu her zaman endişelendiğim bir şey ve gerçekleştiğinde beni biraz rahatsız ediyor, ama sanırım içki ve haplar bunun için var. İşin komik yanı, erkekler genellikle bir şey söylemiyor. Sadece müşteriye gıpta ile bakıyorlar. En kötü olanlar kadınlar.

Gözlerini James'ten alamayan bir kadın gibi. Kıskanmıyorum. Kendime güveniyorum ve kendimden eminim, ama o kadın sinirlerimi bozuyor çünkü açıkça onunla göz göze geliyor. Birkaç kez ona baktı. "Bu gece benimle geldiğin için teşekkür ederim," diyor bana bakarak.

Yüzümü ona çeviriyor, böylece göğüs göğüse geliyoruz ve elleri belimden aşağı dans ediyor ve sırtımın üzerinde geziniyor. "Bunu katlanılabilir hale getirdin. Bu tür şeylerden nefret ediyorum ama iş için şart, anlıyor musun? Olduğum yerde kalmamın nedeni yüzümü korumak. Kimse sahip olduğum şeyi alamayacak ya da beni geçmeye çalışamayacak."

Ona hoş bir şekilde gülümsüyorum, ellerim göğsünde düz duruyor. "O kadar da kötü değildi ama James? Eğer o iğrenç sarı elbiseli kadına bir kez daha bakarsan, bu gece ağzımdayken aletini ısırırım," diyorum, sesim şeker gibi tatlı. Göğsünü okşuyorum ve ona fırlattığım bıçakların arasından kirpiklerimi dalgalandırıyorum. "Anladın mı?"

Gözlerinde eğlence dans ediyor ve sakalının arkasındaki sırtışı görebiliyorum. O gülümsüyor ama ben oynamıyorum. Bunun nereden geldiğini bilmiyorum çünkü genelde böyle davranmam ama bu geceki görüntüsüyle kendimi onun her yerine yapıştırmak ve herkese onun benim olduğunu söylemek istiyorum.

Ama mesele de bu. O benim değil, bu yüzden neden bir şey söylediğimi bile bilmiyorum. Kendime kızgınım ve keşke k o n u ř m a s a y d ı m diyorum ama ona bakışından nefret ediyorum.

Çenemi kavrayarak ağzımı kendine doğru çekiyor. Dudakları dudaklarımın üzerine eğilmeden hemen önce nefesim kesiliyor ve ona doğru eğiliyorum. Beni yavaşça, derinden öpüyor, bana tek istediğinin ben olduğumu gösteriyor ve bunu halka açık bir ortamda yapıyor.

"Valentina?" diyor dudaklarıma karşı.

"Hmm?"

"Kapa eneni."

Başımı salladım ve kıkırdadım. "Sadece diyorum ki, eğer bu gece onun yerine onu istiyorsan, mutfakta sevişmek isteyeceğim ateşli bir garson gördüm."

James eğilip alt dudağımı dişlerinin arasına alıyor ve beni tekrar öpmeden önce sertçe çekiştiriyor. Dili erotik bir şekilde benimkini çevrelerken bir nefes alıyorum ve onun vuruşlarında kayboluyorum. Bacaklarımın arasında bir zonklama yankılanıyor ve kalp atış hızım bir çentik atıyor. Beni pme şeklini hem seviyorum hem de nefret ediyorum. Aptalca düşüncelerimi nasıl susturacağını ve bana nasıl ulaşacağını çok iyi biliyor.

"O küçük sikişi istiyor musun?" diye soruyor, umursamazca omuz silkerek.

O da en az benim kadar kendinden emin ve bu beni tahrik ediyor. O güçlü, sessiz bir tip ve ben bunu sevdiğimi fark ettim.

"Onu odamıza getirin ve ona bir erkeğin sizin gibi bir kadını nasıl idare ettiğini göstereyim. Gecenin sonuna kadar onun adını sylemeyeceğinizi garanti ederim. İkiniz de bana baba diyeceksiniz."

KIRK DÖRT

öyle bir gülüyorum ki karnım ağrıyor. Sırıtişı damarlarıma mutluluk akımı gönderiyor. Aramızdaki bu ileri geri şakalaşmayı seviyorum. Ateşli, heyecanlı ve eğlenceli. Bizim için çok kolay, doğal ve bir tür bağımlılık yapıyor.

"Bize bir içki daha getireyim. Odada bir tur atalım ve sonra dışarı çıkarız," diyor. "Seni o elbiseden çıkarmak için ölüyorum."

"Sen nasıl istersen *baba*," diyorum Valentina sesimle.

Gözleri genişler. "Gözlerindeki o bakışı görüyorum. Bana kimsenin önünde baba demeyi aklından bile geçirme."

O kadar büyük sırtıyorum ki yanaklarım acıyor. "Her şeyin eğlencesini kaçırıyorsun. Önce büyük penis konuşması yok, şimdi de bu mu? Ne yapacağım ben?"

"Böldüğüm için özür dilerim James," diyor yanımdaki adam. "Biraz konuşabilir miyiz? Sizinle konuşmak istediğim bir konu var. James bana bakıyor ve ben de ona içkilerimizi getireceğimi ve birazdan görüşeceğimizi söylüyorum.

Barmeni beklerken, açık bir tabureye oturuyorum ve cep telefonumu çıkarıp hızlıca mesajlarımı kontrol ediyorum. Hepsi Daniel'dan. Bu gece beni görmek istemiş ama ben ona gece dadılık yapacağımı ve iki gün dönmeyeceğimi söyledim. Hiç heyecanlanmadı, aileler hakkında kötü bir yorum yapacak kadar ileri gitti, ama görmezden geldim. Kendimi kötü hissediyorum ama bu bir iş ve ben de kendime bunu söylüyorum. İki günlüğüne gitmeyeceğim ama iyileşmek için bir güne ihtiyacım olacağını biliyorum.

"Böyle bir adamı elde etmek için ne yapman gerekiyordu?" Sarı fraklı kadın odanın diğer ucundan James'e bakarak soruyor. Onu o kadar çok istiyor ki tadını alabiliyorum.

Cep telefonumu çantama geri koyuyorum, Daniel'a herhangi bir mesaj göndermiyorum ve kadına tatlı bir gülümseme veriyorum.

"İki ayaklı bir et yığını, değil mi?" Onunla oynayarak söylüyorum. "O kalçaların arasında ne var peki?" Abartılı bir nefes veriyorum ve hayatımda hiç bu kadar büyük bir şey görmemiş gibi bir yüz ifadesi takınıyorum. "Diğer takım için vuruş yapması çok kötü."

Yüzü düşüyor ve ben bundan zevk alıyorum. "Yalan söylüyorsun."

Başımı sallıyorum. "Hoover gibi bir ağzı ve fil gibi bir hortumu var. Bunu iş başında gördüm ve bana izin verdiğinde kendim de bir iki kez deneyimledim. Hayran olunacak bir şey. Bahse girerim senden daha iyi kafa veriyordur."

Yüzü ekşi bir şey emmiş gibi buruşuyor. Alay ederek ayağa kalkıyor ve James bana doğru yürürken oradan uzaklaşıyor.

Yanından geçerken ona bakar ve kaşlarını çatar. James onun boş koltuğuna oturmadan önce ceketinin düğmelerini açıyor. Bir elini dizime koyuyor ve sandalyemi ona bakacak şekilde çeviriyor, böylece çapraz bacaklarım onunkilerin arasında kalıyor.

"Ona ne söyledin? Köpeği yeni ölmüş gibi görünüyor."

Ona ciddi bir bakış atarak başımı sallıyorum. "Kalbi kırıldı. Ona diğer takım için vuruş yaptığını ve strapon takmamdan hoşlandığını söyledim."

James bir kahkaha atıyor ve ben de karşılığında gülümsüyorum. Biliyorum ki kızgın değil çünkü kendine güveniyor ve gerçeği biliyor. James ile yaptığım bu özel anlaşmanın bir artısı da kendim olabilmem. Başka pek çok erkeğin benim onun gibi kaba düşüncelerimden rahatsız olmayacağını düşünüyorum. Bu da ona tapmamın bir başka nedeni.

Beni selamlamak için kadehini kaldırırken gözleri parlıyor ve "Bu gece kıçın benim." diyor.

Büyük süitine adımımızı attığımız anda kıyafetlerimiz bir tutku izi halinde yere seriliyor.

İki dakika içinde, James içimde kabarıyor. Vuruşları çoğu erkeğin içimde ulaşamadığı tüm doğru noktalara isabet ediyor. Kendimi bu adamın çöküşüne bırakmamak için mücadele ediyorum. Çok iyi hissettiriyor ve her zamanki gibi orgazmla savaşıyorum. Zevkin yüzeye yaklaştığını her hissettiğimde gözlerimi kapatıyor ve burnumdan düzenli bir şekilde nefes alıyorum.

"Yemin ederim ergen bir çocuktan daha fazla testosterona sahipsin," diyorum nefes nefese.

"Bu bir şikâyet mi?" diye soruyor, saçlarını yumruğuna doluyor ve başımı geriye çekiyor.

Ağzı boynumda ve biraz daha emerse boynumda **b i r** morluk bırakacak. Şu anda, beni arkadan kavrarken cama doğru bastırıyor. Ellerim soğuk cama dayalı ve her nefes verdiğimde ağzımın önünde buzlu küçük bir daire oluşuyor. Soğuk hava meme uçlarımla sertleşmesine neden oluyor ve o içeri girip hareketsiz dururken boğazımdan yumuşak bir inilti kaçıyor. Hayatımı sikeyim, bacaklarımla arasındaki bu baskıyı çok seviyorum. İçine düştüğüm acı verici bir tür zevk -ihtiyaç-.

"Henüz gelmemiş olmana çok şaşırdım," diyorum.

James kulağımın dibinde kendinden geçmiş gibi inliyor. "Sadece sen boşalınca boşalıyorum, tatlım. Daha önce asla."

Valentina, sıra sende.

"Neden daha önce söylemedin? Seni bekliyordum," diyorum ve sanki yakınlaşıyormuşum gibi davranmaya başlıyorum. Porno yıldızlarının yaptığı gibi açıkça sahte yapmıyorum, sadece gerçek görünecek kadar, ki bu James için zor değil. Çok yaklaştım ama kendimi tuttum. İnemeler ve mırıltılar ayrılmış dudaklarımı terk ediyor ve adını çağırıyorum, ona doyamadığım horozunun her yerine geldiğimi söylüyorum. Ona beni daha sert almasını söylüyorum ve o da yapıyor ve bu beni neredeyse gerçekten uçurumun kenarına getiriyor. Saçlarımdaki tutuş sıkılaşıyor ve itişleri derinleşiyor, ama onun geldiğini hissetmiyorum. Durmak için yavaşlıyor, saçlarımı bırakıyor ve sonra çekip gidiyor.

"Sen gelmedin," diyor.

Sert sesi karşısında donup kalıyorum ama hemen toparlanıyorum. Kötü bir taklitçi olmamın imkanı yok. İmkansız.

"Ben yaptım."

Yüzümü ona dönmem için beni çeviriyor. Gözlerim onunkilerle buluşmadan önce elimde olmadan onun güzel ve çıplak vücuduna bakıyorum. Kızgın değil ama mutlu da değil. Ondan güç ve cinsellik fışkırıyor ve bu bende uzanıp her santimine dokunma isteği uyandırıyor.

"Bunu tekrar denemek ister misin?"

Kaşlarımı çattım. "Anlamıyorum," diyorum, ağır nefes alışım onunkiyle eşleşiyor. "Boşaldığında amcığının nasıl hissettirdiğini biliyorum ve bok."

Dudaklarım ayrılıyor. Sesinin tınısı bedenimi ürpertiyor. Anlayabildiği için anında sinirleniyorum, ama daha iyi bir performans gösteremediğim için kendime daha çok kızıyorum.

"James, bu çok saçma."

Bana karşılık veriyor ve bu kalbimin çarpmasına neden oluyor. "Şimdiden birbirimize yalan söylemeye başlayacak mıyız? Çünkü bir yıllık sözleşme kızgınlık beslemek için uzun bir süre. Bu da seksi ekşitir ve bildiğin gibi yakınlık benim hayatımda büyük bir faktör ve bu yüzden seninle yakınlık kurmak için istediğin her şeyi ödemeye hazırım."

Yutkunuyorum, biraz aşağılanmış, biraz incinmiş. Dudaklarımı düzleştirerek ona tekrar söylüyorum. "James, ben geldim."

Gözleri sertleşir. "Sen boşalmazsan ben de boşalamam tatlım ve sen kesinlikle boşalmadın. Beni kaya gibi sertleştiren şey senin memnuniyetin."

Benden ne istiyorsun? Söyle ki yapabileyim."

Sözleri karşısında göğsüm daralıyor. Beni iyi hissettirmek istiyor ve ben burada buna izin vermemeye çalışıyorum. Bakışları kalbimi delip geçiyor ve ben ellerimi kalçalarımaya dayayıp başka tarafa bakıyorum. Ona bitirmek istemediğimi söyleyemiyorum çünkü bu kulağa çok garip geliyor ama boşalırsam bunun beni ona daha da yaklaştıracaklarını biliyorum ve bunu istemiyorum. Bunun olmasını göze alamam çünkü o zaman ona daha da çok aşık olacağım. Benim ihtiyaçlarımın onun ihtiyaçları olduğu çok açık ve bu benim alışık olduğum bir şey değil. Bu benim için yeni bir durum ve içimden bir ses kaçınılmaz incinmeyi önlemek için duvar örmemi söylüyor.

Anladığım kadarıyla, herkes için bir ilişkide mutlak olması gereken iki şey var: samimiyet ve güven. Samimiyet bir kapının alt kilididir. Üzerinde oynanabilir ve bazen güçlü bir iletişim izi yoksa başkalarının girmesi için açılabilir. Güven, ilişkiyi mühürleyen ve sağlam tutan şeydir, her iki kişiyi de içeride kilitli tutan ve bu samimiyeti inşa eden sürgüdür. Anahtar ondayken kapana kısılmayı göze alamam ve bundan bir yıl sonra o kapıyı açıp veda ettiğinde, sırtımdaki kıyafetlerle çıkıp gideceğim ve daha fazlası olmayacak. Ondan anahtarı atmasını istemiyorum, ama daha fazla bir şey başlatmaya da çalışmıyorum ve bırakırsam ve kendimi gerçekten ona veririm olacak olanın bu olduğunu hissediyorum. Ona neden sadece istediği seks verip daha fazlasını veremeyeceğimi anlamıyorum.

Yutkunarak sesimi yumuşatıyorum. "Senden başka bir şey istemiyorum James. Yaptığın her şey mükemmel."

"Her gün yalancılarla çalıştığımı unuttun mu? Onların kokusunu bir mil öteden alırım. Anlamadığım şey, bu konuda neden yalan söylediğin. Neyi yanlış yapıyorum?"

Cevap vermek yerine, hâlâ dik olan sikini tutmak için uzanıyorum ve okşamak için yaklaşıyorum. Tatlı bir gülümseme sunuyorum, sonra dizlerimin üzerine çöküyorum ve başka bir şey söylemesine fırsat vermeden onu ağzıma alıyorum.

Oral seks. Erkekler için kedi nanesi.

James boğazının derinliklerinde inliyor. Eli ensemdeki saçları yumrukluyor ve yavaşça içime doğru sallanıyor. Dudaklarımı sikinin etrafından geçiriyorum ve ellerimi kıkına koyarak onu kendime çekiyorum. Onun üzerinde kendi tadımı alabiliyorum ve bu garip bir şekilde erotik.

"Ağzını sevdiğimi biliyorsun, ama bunu konuşmadan kaçmak için bilerek yapıyorsun," diyor, sonra öne eğilerek diğer kolunu

Kendini tutmak için pencere.

Dilimi sıcaklığının etrafına sarıyorum, dudaklarımı patlatarak geri çekiyorum ve daha da fazlasını almadan önce bir saniyeliğine ucuna odaklanıyorum.

"Siktir, Aubrey." Sesi gırtlaktan geliyor ve ben onun sesini böyle çıkarabilmeyi seviyorum.

Birdenbire çekiliyor ve ağzımı elimin tersiyle silip ne olduğunu merak ederek dizlerimin üzerine oturuyorum. "Ayağa kalk."

James döner ve bir sandalye kapmak için yürür. Sandalyeyi kaldırır ve boy aynasının tam önüne **y e r l e ş t i r i r**. Oturuyor ve bacaklarını açıyor, torbası ağır ve dolu. Arkasına yaslanıyor ve bana bakıyor. Dişlerim alt dudağımın üzerinde yuvarlanıyor, deriyi sıyrıyor.

Ayağa kalkıp ona doğru yürüdüm. Elini uzatıyor ve ben de o ışıltının göğsümü yeniden doldurduğunu hissederek elini tutuyorum. Bacaklarının arasında durmam için bana rehberlik ederken ve beni aynaya bakacak şekilde çevirirken bakışlarında nefesimi kesen bir şey var. Avuç içleri kalçalarımaya yayılıyor, beni okşuyor ve sırtımı öpmek için öne eğiliyor. Sakalları zaten sıcak olan tenimi gıdıklıyor ve bu sadece dokunuşu artırıyor.

"Vücudunu seviyorum," diyor öpücükler arasında, sesi alçak ve çiğ. Onu aynada izliyorum. "Her zaman seni düşünüyorum, biliyorsun. Orgazm olmak üzereyken gözlerinin kapanmasını, boşalırken çıkardığın o küçük mırıltıyı, vücudunun gevşemesini ve o anın içinde kaybolmanı seviyorum. Sen orgazm olduğunda neden benim de orgazm olduğumu sana göstereyim," diyor dişleriyle belimi ısırarak. "Bacaklarını aç."

KIRK BEŞ

G Kalçalarımı yönlendiren James, sikini kavırıyor ve yavaşça içime giriyor.

Sırtımı göğsüne doğru çekip sonuna kadar içeri girerken nefesimi tutuyorum. Sıcaklık ve sürtünme karşısında ikimiz de birlikte inliyoruz. Her iki dizimi de kaldırıp kendi dizlerinin dışına yerleştiriyor ve beni bu pozisyonda ona karşı tamamen açık ve savunmasız hale getiriyor. İç kalçalarım titremeye başlıyor, vücudumda şiddetli bir şok yankılanıyor ve yumuşak bir iç çekiyorum. Bu hissi biraz hafifletmek için bacaklarını tutuyorum ama o ellerimi tutup arkasına çekiyor, sonra da bacaklarımızı ayak parmaklarımızın artık yere ulaşamayacağı kadar açıyor. O rüya gibi bulanıklık bedenimi ele geçiriyor ve tepeden tırnağa karıncalanarak bir uçuruma düşüyorum.

"Onları orada bırak," diye emrediyor, sesi bana tembel bir Pazar sabahını hatırlatıyor.

Kahretsin, bu çok fazla, özellikle de bizi aynada böyle görmek. Gözlerimi sıkarak kapatıyorum ve başımın omzuna düşmesine izin veriyorum. James ellerini vücudumda gezdiriyor ve sandalyenin ve benim içime daha da yerleşiyor. Bir elini belime doluyor, diğer eliyle de boğazımı kavırıyor. Parmaklarıyla boynuma baskı uyguluyor ve içime bir sıcaklık doluyor, açıklayamadığım bir güvenlik ve rahatlık hissi. Vücudunun içinde rahatlıyorum ve kendimi onun her şeyini hissetmeye bırakıyorum. Birkaç bencil an için kendimi ona bırakıyorum.

"James." Onun adı dudaklarımda bir yalvarış.

"İki insanın bir araya gelmesiyle ilgili söylenecek bir şey var," diyor, sesi boynumu okşarken çiğ. "Gün boktan olabilir, cehennemin en kötüsü olabilir, ama seni anlayan, sadece gülümseyerek bile iyi hissetmeni sağlayan, nelerden hoşlandığını bilen ve bundan hoşlanan biriyle birlikteyken, artık hiçbir şeyin önemi kalmaz, çünkü onun içinde kaybolduğunda, her şey kendini düzeltir. Seks benim için nefes almak gibi bir şey ve bence sizin için de öyle olabilir."

Gözlerimi açıyorum ve aynada onun bakışlarıyla karşılaşıyorum. Beni izliyor, bir yanıt bekliyor. Sessizce onaylayarak başımı sallıyorum.

James telaşlanmadan içimde hareket etmeye başlıyor, tenim tepki olarak ıgneleniyor. Bu açıdan, farklı, daha iyi, daha derin ve çok iyi. Boynumdaki tutuşunu sıkılaştırıyor, belimdeki parmakları hareket ediyor ve

ve yavaşça klitorisimin etrafında dönüyor. Gözlerim kapanıyor ve kendimi yavaşça beni tüketen coşkuya odaklanmaya bırakıyorum.

"Karımın yapamadığını senin benim için yaptığını göstereyim sana. Senden başka hiçbir kadının yapamayacağı şeyi. Beni neden delirttiğini göstereyim. Neden senin içinde olmak istediğimi göstereyim. Neden seni istediğimi. Neden her zaman sana ihtiyacım olduğunu. Gözlerini aç ve bizi izle."

Ağır göz kapaklarımı kaldırarak aynada bedenlerimizin kusursuz bir uyum içinde birlikte hareket edişini izliyorum. James içimde dalgalanırken çenem gevşiyor. Bu açıdan sikişin genişliği korkutucu. Bu açıdan bakıldığında acı verecek kadar büyük görünüyor. Yine de benim için mükemmel.

"Sadece yeni ve taze olduğum için içimde olmak istiyorsun. Hepsi bu, James," diyorum, sözlerini küçümsemeye çalışarak, ama bizi utanmaz bir şehvetle izlerken kelimeleri kendim bile zar zor çıkarabiliyorum. "Bence beni şimdi sadece kim olduğum için daha çok istiyorsun."

İçime sert ve kaba bir şekilde giriyor, sonra duraklıyor. Kalçalarımı uzaklaştırmaya çalışıyorum ama beni aşağı itiyor. Tüm vücudum aydınlanıyor ve yüksek sesle, soluk soluğa bir nefes alıyorum.

"Seni bundan çok daha önce istedim ve bunu biliyorsun, bu yüzden kelimeleri ağzıma tikip aramızda olmayan aptalca şeyler yaratma tatlım," diyor, tereddütsüz. "Buna izin vermeyeceğim."

Bu çok fazla, çok sıcak, çok erotik. Kalçalarım tekrar titremeye başlıyor ve kalbim içimdeki arzudan dolayı o kadar hızlı atıyor ki kalçalarımı onunkilerin üzerinde döndürmeye, aşağı doğru sürtmeye başlıyorum. Kollarında ve merhametinde asılı kalmış durumdayım ve bu durum hoşuma gidiyor. Tanrım, beni eğmesini ve sertçe almasını istiyorum. Kıçımı tokatlamasını, saçımı çekmesini ve beni yürüyemeyecek hale gelene kadar becermesini istiyorum. Bana dokunuşu ve beni becerme şekli arasında orgazmım geri geldi ve hızla tırmanıyor.

"James, lütfen," diyorum yalvararak. Yine de durması için yalvardığımı bilmiyor.

"Bana neden yalan söylediğini söyle."

Dişlerimin arasından hava emiyorum ve çenemi gıcırdatıyorum. "Lütfen." "Söyle bana."

Pes ediyorum ve ona gerçeği söylüyorum çünkü gerçek tam orada, havada asılı duruyor ve söz konusu James Riviera'nın beni böyle hissettirmesi olduğunda onunla savaşmak imkânsız.

"Christine birkaç nedenden dolayı Sanctuary Cove'da zevk almamızı istemiyor. Müşteri gelene kadar gelmemize izin yok çünkü biz

fahiş miktarda para ödeniyor. Bu bizimle ilgili değil, müşteriyle ve onların ihtiyaçlarını karşılamakla ilgili. Bağlanmaktan kaçınmaya yardımcı oluyor. Bu kuralı seviyorum - zaten gelmemek genellikle zor olmuyor - ve zihinsel alanımı kontrol altında tutmama yardımcı oluyor. Ama seninle her seferinde hayatımın mücadelesini veriyorum."

"Tahmin et ne oldu?" diyor ve gözlerim aynada onun sert gözleriyle buluşuyor. "Sanctuary Cove'da değiliz ve anlaşılmamız sadece ikimizin arasında. Bana her şeyi vermemen için hiçbir sebep yok."

Kalbim buna dayanamıyor. Başımı sallıyorum ve o sanki kendi amcığımı gibi amıma girip çıkmaya devam ediyor.

"Ama bu şekilde kalması gerekiyor, duygusal olarak bu benim için önemli ve sanırım nedenini anlıyorsun. Sana bağlanmamaya çalışıyorum ve seni bir müşteri olarak görmek her şeyi ayrı tutmama yardımcı oluyor." Nefesimi tutarak duraklıyorum. "Gelmek istemiyorum."

James eğiliyor ve boynuma öpücükler konduruyor. Benimle birlikte olma şekli, yaptığımız şeyin bundan daha fazlası olduğunu, benden gerçekten romantik bir şekilde hoşlandığını düşünmemi çok kolaylaştırıyor. Bu aptalca, biliyorum. Bu gerçekten sadece seks, ama benimleyken ruhumu ateşleyen ve görmezden gelinmesi zor olan dokunuşunun altında gizli bir şey var.

"Tatlım, sanırım bu iki noktayı da geride bıraktığımızı söyleyebiliriz. Geliyorsun ve aylar önce beni müşteri olarak reddetmeye başladığın anda bana bağlandın, sadece bunu kabul etmek istemiyorsun."

Haklı olmasından nefret ediyorum. "Kendimi kaybetmek istemiyorum."

James yüzümü ona dönmem için başımı çeviriyor. Dudaklarımız birbirine çok yakın, aramızdaki çişlik inkâr edilemez. "O zaman içimde kaybol, ben de bizimle ilgileneyim. Sana ihtiyacım var, çünkü ben zaten senin için kaybolmuş durumdayım. Boku yedim, Aubrey. Ne yapacağımı bilmiyorum, çünkü zamanımız dolduğunda çekip gitmeni izleyemeyeceğimi biliyorum. İzleyemeyeceğim. Geleceğimizin ne getireceğini bilmiyorum ama seni o geleceğin içinde istediğimi biliyorum."

James dudaklarımı dudaklarıyla yakalıyor ve sonra birbirimizi kaybediyoruz. Söylediği şey tam da korktuğum şey, çünkü ben de aynı şeyi hissediyorum. Kalbim patlamak üzere. İçimde şişiyor ve bana ellerimi oldukları yerde bırakmamı söylemesine rağmen, bana verdiği aynı tutkuyla onu öpebilmek için başının arkasına uzanıyorum. James beni tamamen dolduruyor, yapmaması gereken her yere vuruyor.

"Bırak gitsin," diye fısıldıyor dudaklarıma, ama ben başımı sallıyorum.

James itişlerini sabit bir ritimde tutuyor ve içimde kükreyen inanılmaz bir yükseliş yaratıyor. Zevkten avazım çıktığı kadar bağırarak istiyorum, o kadar iyi ki.

"Bırak," diye tekrar emrediyor, sesi alçak ve kontrollü. "Benimle uç."

Başımı sallıyorum, ağır nefes alıyorum, onunla savaşıma çabamda acımasızım.

Parmakları hassas klitorisimin etrafında dönmeyi bırakıyor, sadece iki parmağının arasına alıyor ve yıldızları görebileceğim kadar sert bir şekilde çimdikliyor... Ve sonra boşalıyorum. İhtiyacım olan tek şey buydu. O zaman bıraktım, vücudumun bu adamdan zevk almasına izin verdim. James biraz daha sert itiyor, ama daha hızlı değil ve benimle birlikte gelmeye başlıyor.

Bedenlerimizin birlikte hareket edişi çok güzel ve her şeyi kuşatıyor. Onun etrafında doruğa ulaşırken boğazımdaki iniltileri zapt etmenin bir yolu yok. Tenimiz günahkâr bir şekilde tenimize değişiyor, dudaklarımız tutkuyla boyanıyor ve seks aramızda başından beri savaştığım bir bağ oluşturuyor.

Yine de şu anda umurumda değil. Şu anda, anı yaşıyorum Onu.

"James," diye fısıldıyorum ağzına karşı. Ne istediğimi bilmiyorum ya da şöyle der. Kalbimi ve attığı taklaları hissedip hissetmediğini merak ediyorum. "Neydi o?"

"Bize bak," diyor ve ben de bakıyorum.

Göğsüm kızardı, göğüslerim doldu ve meme uçlarım pembe pembe oldu. James hala şişmiş ve içimde derinlerde. Kalın beyaz dölleri amımdan sandalyenin üzerine sızıyor. Çok fazla var ve o kadar ezici bir şekilde şehvetli ki bize bakmayı bırakamıyorum. Amımı onun sikinin etrafında sıkıyorum ve o inliyor. James boynumdaki tutuşunu gevşetiyor ve ben onun içinde eriyorum. Doymuş durumdayım, bu inanılmaz duygunun kelimelere dökemeyeceğim bir şey olduğunu biliyorum.

Çevik parmakları nazikçe, şefkatle klitorisimin üzerinde geziniyor. Beni okşamak için sıvısını kullandığında midem alçalıyor ve nefes nefese kalıyorum. Bir bulutun üzerinde süzülüyormuşum gibi hissediyorum, sanki uçmuşum gibi ve hareket etmek istemiyorum.

"Seni böyle seviyorum," diyor, sesi rahatlamış. "Bana karşı açık olmanı ve sana dokunmama izin vermeni seviyorum."

"Beş milyona ne istersen yapabilirsin" gibi kurnazca bir şey söylemek istiyorum ama yapmıyorum. Gerçek şu ki, para olmasa bile, bana böyle dokunmasına izin verirdim.

"Bütün gece böyle kalabilirim," diyorum sessizce.

"Bana karşı kendini tutma, Aubrey." Bakışlarım onunkilere kaydı. Hay sikeyim. Bu sözler neden kalbimin tellerine dokunuyor bilmiyorum ama dokunuyor. "Seni patlarken görmek hoşuma gidiyor. Seni mutlu görmek beni iyi hissettiriyor."

"Sanki kalkıp senin için bir şeyler yapmalıymışım gibi hissediyorum. Sanki seninle ilgilenmem gerekiyormuş gibi."

"Olduğun yerde kal. Bu tam da istediğim şeydi," diyor James. "Tekrar gelmek ister misin?"

Dişlerim alt dudağıma gömülüyor ve başımı sallıyorum. "Çok uzakta değilim ama birlikte bitirebilmemiz için seni **b e k l e y e b i l i r i m .**"

"Hayır, sadece seni aynada böyle izlemek istiyorum. Ellerini kullanma ve kalçalarını oynatmamaya çalış. İçine girmeyeceğim. Sadece sikimin hala nasıl sertleştiğine ve klitorisine dalga geçerken parmaklarımın nasıl yavaş hareket ettiğine odaklan. Bu kontrole ilgili, yavaş bir yanma ve eğer hareketsiz kalır ve seninle bu şekilde ilgilenmeme izin verirsen, söz veriyorum her şeyden daha iyi olacak."

Dudaklarımı yalayarak onun sözlerini ve ne kadar endişeli olduğumu düşünüyorum. Daha önce hiç bir erkeğin benimle oynamadığını ama bunun alışabileceğim bir şey olduğunu.

"James?"

"Evet, tatlım?"

Boştaki elini meme ucuma götürüyorum ve ona nasıl oynamayı sevdiğimi gösteriyorum. Dudaklarını dudaklarımla yakalıyorum ve onu öperken kendimi tutmuyorum, sanki onunla sevişiyormuşum gibi. Hareketlerimdeki değişimi hissediyor ve arzuma karşılık vererek beni şaşırtıyor. Onu derinden, çılgınca ve özgürce öpüyorum, her şeyimi veriyorum, artık onunla savaşma şansım olmadığını biliyorum.

"Seni şu anda çok fena becermek istiyorum," diyorum sesim titreyerek. "Tanrım, beni çok iyi hissettiriyorsun."

"Yavaş ve istikrarlı. Seni böyle sikimin üzerine boşaltacağım." Meme ucumu çimdikliyor, biraz çekiştiriyor ve sırtım acıdan eğiliyor. "Aminin sikimin etrafında sıkılaştığını hissetmek ve vücudunun aynada tekrar çözülmesini izlemek için sabırsızlanıyorum. Bu çok ateşli. İstersen bütün gece ve sabaha kadar böyle kalabilirim."

"Senin istediğini istiyorum," diyorum otomatik olarak ve istiyorum da. "Gerçekten. Eğer böyle oturmak ve benimle oynamak istiyorsan, ben kimim ki buna hayır diyeyim?"

Ona tembel bir gülümseme veriyorum ve o da bana karşılık veriyor. Hareketlerini değiştiriyor ve parmaklarını bir daire şeklinde hareket ettiriyor, sonra yumuşak bir çimdik atıyor ve tekrar bir daireye dönüyor. Ben nefes nefese kalıp onu tekrar öpmeye çalışana kadar bunu birkaç kez daha yapıyor ama bana izin vermiyor. Ağzı da en az parmakları kadar kötü ve beni öpmese de öpüyor. Sadece dillerimiz birbirimizin etrafında erotik bir şekilde dönüyor ve kendimi daha da ıslanmış hissediyorum.

"Tanrım, James, bunu nasıl yapıyorsun? Çok yaklaştım," diyorum ve James yavaşça ve doğru bir şekilde, biraz daha derine itiyor ve tekrar geliyor. "Ah, oh..."

"Kıpırdama," diyor, sonra aynaya bakmak için gözlerini kaldırıyor. Burnum boynunu sıyrıyor ve gözlerimi kapatıp kendimi orgazmın yoğunluğuna bırakıyorum.

James haklıydı. Kontrolü elimden bırakıp ona devretmek güç veriyor. İçime nasıl girdiğini ve pişmanlık duymadan bedenimi nasıl ele geçirdiğini görünce şok oldum.

Ben dalgaya binerken, James'e binerken boğazımdan küçük nefesler ve pantolonlar çıkıyor. Kollarımı onun kollarının altına sokup pazılarına yapışıyorum ve zevk vücudumu şiddetle sararken bacaklarım baldırlarına dolanıyor. James'in bana hissettirebildikleri karşısında neredeyse ağlayacaktım.

KIRK ALTI

James bütün gece aynanın önünde vücudunun kontrolünü elinde tuttu, sürekli olarak beni iyi hissettirerek boşaldığı konusunda ısrar etti ve uyumadan önce sabah onu tedavi edeceğime karar verdim. Bir şeyin bu kadar erotik olabileceğini hiç düşünmemiştim, ama dün gece sarhoş ediciydi ve her zaman sahip olmak istediğim bir şeydi. Gerçi, sanırım gelecek yıl için *yapabilirim*, ama sonra...

Gözlerimi kırıştıtararak bu düşünceyi aklımdan uzaklaştırıyorum, sadece bunu düşünmek istemiyorum.

Henüz.

Çoğu erkek gibi o da sabah odunıyla uyuyor. Ben zaten biliyorum Ne yapacağımı bilmiyorum ama üzerine çıkmadan önce, o uyurken çıplak bedenini seyretmek için kendime izin veriyorum.

Yatağa kaçta girdiğimizi bilmiyorum - geç bir saatti - ama derin bir uykuya dalmamız uzun sürmedi. Kollarımız bacaklarımız birbirine dolanmıştı, ikimizin de saatlerce hareket ettiğini sanmıyorum.

Güneş ışığının erkeksi formunun üzerinden süzülüşünü izlerken, karısıyla kapalı kapılar ardında neler olup bittiğini merak ediyorum, çünkü dün gece beni ele geçirme şekli, hissetmeye aç ve biriyle ilgilenmeye ihtiyaç duyan bir adam gibiydi. Bu normal değil ve kendimi kötü hissetmekten alamıyorum ve neden seks için para ödediğini şimdi anlıyorum. Hiçbir evlilik samimiyet gibi bir şeyden yoksun olmamalı. Onun özlemi, daha derin bir şeylere duyduğu arzu damarlarımda yankılanıyor. Ona istediğini vermek istiyorum. Neredeyse onu mutlu etmek için can atıyorum. Dokunuşunda mı, bana bakışında ve her şeyimi iğrenmeden kabul edişinde mi? Ya da benimle şakalaşması ve aramızdaki ilişkinin o kadar doğal hissettirmesi ki hep bunu yapmak istiyorum?

Yoksa sadece bana ödeme yaptığı için mi?

Keşke bilseydim diye iç geçiriyorum.

"Kalkıp beni becerecek misin yoksa bütün gün düşüncelerinde mi kaybolacaksın?" James soruyor, sesi hâlâ halsiz. Bunu beklemediğim için kıkırdamaya başlıyorum.

"Uyanık olduğumu biliyor muydun?"

Uykulu bir gözle bana bakıyor ve sırtıyor. Ona bakarken kalbim doluyor.

"Evet, tatlım."

Bu lakap karşısında yüzümdeki gülümseme biraz azalıyor. Bana böyle seslenmesi hoşuma gidiyor, ama şimdi diğer kızlara da böyle sesleniyor mu diye merak ediyorum.

"Sorun nedir?"

Bakışlarımı aşağıya çevirerek silkiniyorum. "Hiçbir şey," diyorum dizlerimin üzerine kalkıp ona sarılırken.

James bana yardım ediyor ve gözlerinin ağırlığını üzerimde hissedebiliyorum. Ellerini kalçalarımın koyuyor ve ben onun sikine uzanıp üzerine kayıyorum. İkimiz de sanki olmamız gereken yerdeymişiz gibi birleşmemizin sıcaklığıyla inliyoruz ve bu güçlü duygunun damarlarımıza yayılmasına izin vermek için bir an ayırıyoruz.

"Bana bak." Gözlerim ona kayıyor. "Anlat bana."

Yutkunuyorum, dudaklarımı yalıyorum. "Sadece bütün kızlara tatlım mı diyorsun diye merak ettim, sonra bunu merak etmenin bile aptalca olduğunu fark ettim çünkü bu beni ilgilendirmez."

İçime giriyor, kalçalarımı onunla buluşmak için aşağı çekiyor. "Sadece sen." "Yalancı," diye nefes nefese kaldım.

"Katherine'e tatlım bile demiyorum. Aslında ona hiçbir şey demiyorum. Uzun yıllardır sevgi sözcükleri kullanmak istediğim ilk kadın sensin. Doğal geldi sanırım."

Yanaklarım sıcaktan kızarıyor ve aptalca bir baş dönmesi hissediyorum. Buna gülümsüyorum. James oturuyor, böylece göğüs göğüse geliyoruz ve sonra kontrolü ele alıyor. İkimizin de neye ihtiyacı olduğunu ve neyi sevdiğini tam olarak bilmesine bayılıyorum. İkimizin de nefessiz inlemeler ve iç çekişlerle doruğa ulaşması uzun sürmüyor.

Yatağa geri uzanıyorum ve tavana doğru hülyalı bir şekilde gülümsüyorum. "Uyanmak için ne güzel bir yol," diyorum. Kollarında geçirdiğim birkaç dakikalık mutluluk dolu uyumun ardından bir şey kafama dank ediyor. Sesim kısılıyor, kalbimin nabızı y a v a ş l ı y o r . Emin değilim. "Karı neden eve gelmediğini sorduğunda ona ne diyeceksin?"

Bir an sessiz kaldı. "Hiçbir şey. Sormayacak," diyor ve bu benim ilgimi çekiyor.

Ona bakmak için yan dönüyorum. Parmaklarımı onunkilerle birleştiriyorum ve ellerimizi göğsüme bastıracak şekilde birleştiriyorum. "Gerçekten mi? Kocamın bütün gece hangi cehennemde olduğunu bilmek isterdim."

"O beni sorgulamıyor. Onu sorgulamıyorum. Bu yeni bir şey değil, güven Ben."

"Ama neden? Birinin neden böyle bir evlilik istediğini anlamıyorum. Bu," diyorum.

James derin bir iç çekiyor ve düşünceli bir şekilde tavana bakıyor. Parmakları benimkilerin etrafında sıkışıyor. "Bizim geldiğimiz yerde boşanmak bir seçenek değil. Unutmamalısın ki ben ellili yaşlardayım. O zamanlar farklıydı. Bir kez evlendin mi, evli kalırsın. İşler böyle yürürdü."

"Ne yani? Boşanırsan yirmi kırbaç mı yiyeceksin? Anlamıyorum." James her ikisinin de geçmişi hakkında ayrıntılara giriyor, ailesinin Kennedy'lerin bir adım altında olduğunu, ama kimsenin onun kim olduğunu ya da kim olduğunu bilmediğini anlatıyor.

onun ailesi, insanların onun ailesine yaptığı gibi.

"Sorun şu ki, o anın sıcaklığı hamilelikle sonuçlandı. Yirmi yıl önce, onun gibi varlıklı bir aileden geliyorsanız, hamileliği örtbas etmenin tek yolu aşık olduğunuzu iddia etmek ve evlenmektir. Natalie evli olmamızın tek nedeni ve onun için birlikte kalıyoruz. Ben onun ailesini küçük düşüren alt sınıf bir geçmişten geldim. Aileme sessiz kalmaları için oldukça iyi para ödediler. Evlilik ikimizin de istediği bir şey değildi. Evet, ikimiz de birbirimizden hoşlanıyorduk ama bu birkaç ateşli sarhoş ilişkisinden başka bir şey değildi ve hepsi buydu. İnanın bana, yıllarca danışmanlık olarak bu ilişkiyi yürütmeye çalıştık ama bu bizim için mümkün değildi. Görünüşe göre ayıkken de birbirimiz için yapmıyormuşuz."

"Demek bu yüzden Sanctuary Cove'da üyeliğiniz var," diyorum anlayışla.

Başını sallıyor. "Bende bir sorun olduğunu düşünüyor. Sanki çocukluk saçmalıklarından kaynaklanan köklü bir sorun varmış gibi çünkü ben onun için fazla baskınım. Yumuşak bir sevgili istiyor-"

Boğazımın arkasından bir kahkaha patlıyor ve ağzımı kapatıyorum.

"Bu kadar komik olan ne?"

"Yumuşak bir aşıktan başka bir şey değilsin. Bunu seninle tanıştığım anda anladım."

Bana bakmak için eğildiğinde gözleri parlıyor. "Sakın bana bunun seni rahatsız ettiğini ve benimle sadece param için birlikte olduğunu söyleme."

"Hayır. Yani, bu noktada, para benim için sadece bir artı." James bana **b a k ı y o r**, gözlerimin içinde kaybolmuş gibi birkaç kez gözlerini kırıştırıyor. Sesimi alçaltarak çenesini avuçluyorum ve ona gerçeği söylüyorum. "Hayır, bu beni rahatsız etmiyor James. Aslında beni idare etme şeklini seviyorum. Sertlikten hoşlandığım için değil, ama bana dokunuşunda aklımdaki her şeyi unutturan bir şey var. Sanki ellerin vücudumu hiç kimsenin anlamadığı şekilde anlıyor. Seksin ikimiz için de stres giderici olduğuna dair bir fikrim var, sanki bir anlayış, bir bağlantı varmış ve sadece işe yarıyormuş gibi. Daha önce hiç

Senden önce böyle bir şey yoktu, bu yüzden şimdi her zaman aradığım bir şey olacak. Yumuşak bir sevgiliden hoşlanacağımı sanmıyorum. Bununla birlikte, muhtemelen sert ama yumuşak seks yapabileceğini düşünüyorum, bu gerçekten inanılmaz olurdu."

James eğiliyor ve bana duygusal bir öpücük veriyor, ihtiyaç ve kabullenme dolu bir öpücük. Elleri vücudumun ulaşabildiği her santimini dolaşıyor ve ben daha da yaklaşıyorum, sadece öpücüğü kesip arkasına yaslanması için.

"İstediğim şekilde dokunduğum ilk ve tek seferde, kendisini saldırıya uğramış gibi hissettiğini, bunun tecavüz gibi göründüğünü ve seks yapmak için bir kadına vurmanın iğrenç olduğunu söyledi. Ona bir daha asla öyle dokunmadım. Ben *asla* bir kadına vurmam. Eşimin onaylamadığı bazı zevklerim var ve bunlar için beni suçlu hissettirmeye çalışmasından nefret ediyorum. Daha sert bir sekse ihtiyacım var ama o benim ihtiyaçlarımı karşılamıyor, ben de bunu başka yerde arıyorum."

Bence James'in baskın olması çok seksi ama bunu ona şu anda söylemiyorum. Zamanı değil.

"Ama sen onunkini yerine getiriyorsun."

"Evet," diyor, sesi alçak ve o kadar boş ki göğsümü acıtıyor. "Karınla seks yapmanın ve bundan nefret etmenin ne kadar zor olduğu hakkında bir fikrin var mı? Karımla bağ kurabilmek istiyorum ama asla kuramayacağım."

Kötü hissediyorum. Kötü seks yapmanın nasıl bir şey olduğunu biliyorum. Sesinden ne kadar mutsuz olduğunu duyabiliyorum ve bunu düzeltmeye çalışmak istiyorum.

Yavaşça, söylediğim sonraki birkaç kelime tereddütle söyleniyor. Yanlış bir fikre kapılmasını istemiyorum, sanki ısrarcıymışım ya da davetsiz misafirmişim gibi, ama belki de hatırlatılmaya ihtiyacı vardır.

"Yirmi birinci yüzyıldayız James. Boşanmanızın kimsenin umurunda olacağını sanmıyorum. Bu her gün oluyor."

Başını sallıyor. "Bugünlerde boşanma oranı yüksek çünkü Y kuşağı bir tartışma yaşıyor ve bunu konuşarak halledemiyor. On saniye sonra Google'da hızlı bir boşanma avukatı bulmak için arama yapıyor ve bunun için ağlıyorlar. Dürüst olmak gerekirse, boşanma davası açmak için hiçbir zaman bir nedenim olmadı çünkü bunu benim için zihnen, bedenen ve ruhen yapacak bir kişi bulamadım. Anlaşmamızın bir parçası da belli bir süre evli kalmamızdı. O süre dolduktan sonra, öylece kaldık. Boşanma karmaşık ve çok paraya mal oluyor."

Onu tutmak daha ucuz, diye eklemek istiyorum ama yapmıyorum. "Çünkü o kişiyi gerçekten bulma şansınız olmadı."

"Aslında ikimizin de hemfikir olduğu tek şey Natalie'ye iyi bir aile vermektir, bu yüzden bunu bir mantık evliliği haline getirdik ve onun için birlikte kaldık."

Katherine de denedi ama artık sadece yağ ve su gibiyiz. O istediğini yapıyor, ben istediğimi yapıyorum ve herkes mutlu kalıyor."

Kaşlarımı çattım. "Ama mutlu değilsin."

"Mutlu olmaktan çok uzak, bunu o da biliyor." Duraksıyor. "Ben seninle mutluyum." "Artık gençleşmiyorsun James. Hayatının geri kalanını

O kişiyi aramakla geçirdiğiniz zaman? Yalnız olmanın bundan daha iyi olduğunu düşünürdüm. Özür dilerim. Bunun beni ilgilendirmedini ve hiçbir şey söylememem gerektiğini biliyorum. Bu benim asla yapamayacağım bir şey, bu yüzden başkalarının nasıl yapabildiğini anlamıyorum."

"İnanın bana, bunu bir iki kez düşündüm. İstedğim tek şey, birinin beni benim onu istediğim gibi istemesi. Sadece birkaç parçamı değil, tüm benliğimi istemesi. Duygusal ve zihinsel olarak bağ kurmak ve biriyle sadece eğlenmek istiyorum. Hayat çok kısa. Eğer o özel kişiyi ararsam, bulamam."

Haklı ama yine de benim yapabileceğim bir şey değil. Her yönden bana uymayan biriyle birlikte olmaktansa yalnız kalmayı tercih ederim. Bu benim yaşamak istediğim türden bir hayat değil ve bunu yaşayan insanlar için üzülüyorum.

"Natalie ile aranızda ne olduğunu sorabilir miyim? Eğer bu konuda konuşmak istemiyorsan, konuşmak zorunda değilsin. Sadece merak ediyorum."

James uzun bir süre sessiz kaldı. Arkadaşımın mahremiyetine izinsiz giriyormuşum gibi hissediyorum ama James'le ilişkimin doğası gereği biraz daha arka plana ihtiyacım olduğunu hissediyorum.

"Birkaç yıl önce ona asla geri alamayacağım çok boktan şeyler söyledim. Üniversite ve onun geleceği hakkında tartışıyorduk. Konuşma hararetlendi ve Katherine duruma yardımcı olmuyordu. Ona nankör olduğunu söyledim ve..." James konuşmak canını acıtıyormuş gibi bir an tereddüt ediyor. "Keşke annesi kürtaj yaptırsaydı dedim." Gözlerini kapatıyor, yüzünü pişmanlık kaplıyor. Böylesine zalimce sözler söylediğini düşününce çenem düşüyor. "Öyle demek istememiştim ve o sözleri söylediğim anda pişman oldum. Tabii ki Katherine bir tane istediğimi doğruladı. O günkü yüz ifadesini asla unutmayacağım. Sanki Katherine Natalie'ye söylemekten gurur duyuyordu." İç çekiyor. "O zamandan beri oldukça gergin."

"Kürtaj mı istedin?"

Başını sallıyor. "Katherine'e kürtaj yaptırmasını, böylece evlenmek zorunda kalmayacağımızı söyledim ama o reddetti. Beni dinlemediği için memnunum. O an geldiğinde ve kızımı ilk kez kucağıma aldığımda benim için her şey değişti. O zamandan beri o benim dünyam oldu ve yaptığım her şey

onun içindi. Natalie'yi istemediğimden değil, sadece çok az tanıdığım bir kadından çocuk sahibi olmaya ve ardından istemediğim bir evliliğe zorlanmaya hazır değildim. Neredeyse otuz yaşındaydım ve hayatım dibe vurdu. Şimdi Natalie bana küçümseyerek bakıyor, sanki onu hiç istememişim gibi ve bu doğru değil." Uzun bir süre sessiz kaldı. "Ben sadece onun için en iyisini istiyorum ve ona sahip olması gerektiğini düşündüğüm hayatı vermek istiyorum. O gün yanlış bir yol izledim. Katherine'le çoktan büyük bir kavga etmişim ve bunun etkisindeydim ama büyüdüğünde mutlu olacağını biliyorum ya da en azından öyle olmasını umuyorum."

Gözlerimin arasındaki kırıksıklıklar onun sesinden gelen kederle derinleşiyor. James'e söylemek istediğim o kadar çok şey var ki.

"Sen olsaydın kendini çok boktan hissederdin, değil mi?" diye soruyor, sesi çok uzaklardan geliyor.

Kendimi Natalie'nin yerine koyarken dişlerim alt dudağıma gömülüyor.

"Evet, yapardım. Natalie ve ben, gerçi? Biz zıt kutuplarız. Nasıl kızgın kaldığını anlayabiliyorum. Annemle babam ben küçükken bir araba kazasında öldüler, beni büyükannem büyüttü. Bu sözler bana söylense asla unutamayacağımı biliyorum ama bir daha asla göremeyeceğim sevdiğim birini özlemenin nasıl bir şey olduğunu biliyorum, bu yüzden olayları biraz farklı atlatmaya eğilimliyim. Herkes o anın sıcaklığıyla pişmanlık duyacağı şeyler söyler. Eğer bundan ders çıkarabilirsek, affedebilir ve daha iyi bir insan olabiliriz. Çok uzun süre kızgın kalmamaya çalışıyorum. Bunun tek yaptığı kalbi katılaştırmak ve benim için hayat böyle bir şey değil."

"Natalie bana karşı ciddi bir kin besliyor, bu da annesinden boşanmamamın bir başka nedeni. Katherine sorunun daha da kötüye gitmesini istemiyor ve ayrılırsak daha da kötüye gideceğini düşünüyor. Ben de öyle düşünüyorum. Kızımın ailemdeki gerilim her gün içimi kemiriyor, bu yüzden bir gün düzeleceğini umarak bu iç karartıcı evliliğe katlanıyorum. Eğer annesinden boşanırsam, Natalie'nin halihazırda hissettiklerinin değişeceğini hiç sanmıyorum." Derin bir nefes alır. "Bence bu bardağı taşıran son damla olur."

"Natalie'nin artık bir çocuk olmadığını farkındasınızdır. O bir yetişkin ve eminim onunla konuşup gerçeği söyleseydin, düşündüğün kadar kötü olmazdı."

Yüzünü bana dönmek için yan döndü. Beni çekerek vücuduna yasladı, yarı yarıya üzerime uzandı ve devam etti. "Bu almak istemediğim bir risk. Kızımı bunun için çok seviyorum. Onu tamamen kaybetmek istemiyorum."

Ters ters bakıyorum, çünkü o kadar aptal olmadığını biliyorum. "James. Boşanmak onunla üzerinde çalışabileceğin bir şey. Ama sana şu anda söylüyorum, eğer bizi öğrenirse, bunu düzeltmek için yapabileceğin hiçbir şey olduğunu sanmıyorum. Aldattığını düşüneceğinden bahsetmiyorum bile-" Kısa kesiyorum. "Açık bir ilişkiniz olmasına rağmen aldatıyorsunuz, ama karınız ortalıkta dolaşmıyor."

Saçımın bir tutamını parmaklarının arasında döndürüyor. Hareketlerini izliyor, bakışları o kadar uzak ki bu beni rahatsız ediyor. Bu onun henüz görmediğim bir yönü.

"Natalie asla bilemeyecek," diyor sessizce.

Düşüncesi bile midemi bulandırıyor ve tüm suçluluk duygum on kat artarak geri geliyor. Bunu asla yapmaması için dua ediyorum, çünkü babasıyla yatağa girilmemesi gerektiğini bilmeme rağmen, sonuçlarını bile bile yine de yaptım. Derin bir nefes alıp veriyorum.

"Umarım o da asla yapmaz."

KIRK YEDİ

P Cep telefonumu çıkarırken, ekranda *Engellenen Arayan*'ı görmek için aşağıya bakıyorum. Genelde tanımadığım numaralara cevap vermem ama bir haftadır bu numaradan aranıyorum, bu yüzden karşı taraftaki her kimse ona bir son vermeye karar verdim.

"New York Sperm Bankası, siz sıkarsınız, biz dondururuz. **B e n** Valentina, bugün bir tane pompalamanıza nasıl yardımcı olabilirim?"

"Val." Ses omurgamdan ayak parmak uçlarıma kadar ürperti gönderiyor.
"Ben James."

Gülümsüyorum. "Oh, sen olduğunu biliyorum," diyorum, rahatlamış hissederek. Merdivenlerden yukarı yürüyorum ve okul binasının kapısını açıyorum.

"Nasıl tahmin ettin?"

"Kimse cep telefonumu arayıp Val demiyor, bir kere. Ayrıca, sesini seviyorum. Odanın öbür ucunda olsan bile sesini duyarım ve sen olduğunu anlarım. Bu numarayı nereden buldun?"

"Geçen hafta sonu sen otelde uyurken aldım."

Gülümsüyorum. "Sinsi. Yine de sevindim. Beni nasıl b u l a c a ğ ı n ı merak ediyordum. Şu anda sınıfa girmek üzereyim. Beni bir buçuk saat sonra arayabilir misin? Dersler arasında küçük bir molam var ve o zaman konuşabiliriz."

"Seninle kahve içmeye ne dersin? Seni görmem gerek."

Bir an tereddüt ettim. Natalie de şehrin bu tarafında olacak ve bunu riske atmak istemiyorum ama onu görmek istiyorum.

"Kulağa hoş geliyor. Sadece burada değil. Ne dersin?"

"Sana yeri mesaj atarım. Merak etme, kimse bizi görmeyecek."

Omuzlarım gevşedi. Konferans salonunun ağır kapısını çekerek açıyorum ve "Kulağa hoş geliyor. Yakında görüşürüz."

"Görüşürüz, tatlım."

Kendi kendime gülümsüyorum, James'i görmek için sabırsızlanıyorum. Göğsümdeki o hafif ve havadar his dersin büyük bir bölümünde devam ediyor, ta ki Daniel'dan benimle kahve dükkanımızda buluşmak istediğini söyleyen bir mesaj alana kadar.

Suçluluk duygusu beni sarıyor. Profesörümün ne hakkında konuştuğuna odaklanamıyorum ve mesajlara bakıyorum. James'i göreceğim için bu kadar endişeli hissetmemeliydim. Daniel için böyle hissetmeliyim. Yani, hissediyorum, ama aynı şey değil. Yakınından bile geçmiyor.

Gözlerimi kırıştıtararak cep telefonuma bakıyorum ve ne yapacağımı bulmaya çalışıyorum. Daniel'a Natalie ile planlarım olduğunu ama onu daha sonra akşam yemeğinde görmek istediğimi söylemeye karar veriyorum. Onu günlerdir görmemiştim ve sabırsızlanmaya başladığını söyleyebilirim. Geç bir akşam yemeğinde anlaşıyoruz, böylece öncesinde biraz ödev yapabilirim.

Telefonumu bir kenara itiyorum ve ders bitene kadar bir daha kontrol etmemeye karar veriyorum. Mutlu olduğum için rahatsızım. Kalbim çelişkili ve herkesi memnun edebilmek için değer verdiğim insanlara yalan söylemeyi öğrenmekten nefret ediyorum. Bugün iki erkekle görüşeceğim. İkisinden de gerçekten hoşlanıyorum, ikisi de birbirinden çok farklı ve ikisini de görmek beni mutlu ediyor. Biri beni çıldırtıyor ve kalbimi ateşe veriyor. Diğerisi ise beni dengeliyor, güvenli oynamamı sağlıyor. Neler olduğunu ya da bunun nasıl gerçekleştiğini açıklayamıyorum ama tek bildiğim, duygularımı kontrol altına almazsam kayıp düşeceğim.

İçimde yere sertçe ve tek başıma çakılacağıma dair bir his var.

"Bu çok merak ettiğim Aubrey tarafı mı?" James bakışlarını vücudumda gezdirirken soruyor. Ona doğru yaklaşıyorum ve alnımdan öpüyor.

"Bu okul kızı Aubrey." Ona gülümsedim.

Yırtık kot pantolon, Toms ve bol, omzu açık **b i r** kazak, kollarımda bir yığın kitap. Hava nihayet ısınıyor, bu yüzden bugün mont giyme zahmetine girmedim. Şehrin yaklaşık on dakika yukarısındaki kafeye bakıyorum. "Sadece otuz dakikam var, sonra sınıfa dönmem gerekiyor."

"Yeterli zaman yok ama alabildiğimi alacağım. Çok sevimli görünüyorsun. Senden bir ısırık almak istiyorum."

Yüzüm kızarıyor ve dudağımı ısıırıyorum. Kahvelerimizi aldıktan sonra James bizi köşedeki küçük bir kabine yönlendiriyor. Kitaplarımı masanın diğer tarafına koyuyorum ve yan yana oturuyoruz. Bir bacağımı onun kalçasının üzerine atıyorum, böylece ayağım bacaklarının arasında sallanıyor ve ona yaklaşıyorum. O da bir kolunu kabinin arkasına atıyor.

Uzanıp yanağını avuçluyorum ve yüzünü kendime çeviriyorum. Dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum ve ona içimde doğru hissettiren bir öpücük veriyorum. Eli uyluğumun iç kısmını buluyor ve beni şefkatle sıkıyor, bu da nabzımın yükselmesine neden oluyor.

"Bu ne içindi?" diye sorar, öpücüğü keserek.

Başımı sallıyorum ve omuz silkiyorum. "Bir şey yok. Bir sebebi yok. Sadece merhaba diyorum."

Gözlerinin önünden bir gölge geçiyor. "Hey," diyor alçak bir sesle ve bu bende onu tekrar öpme isteği uyandırıyor. Ben de öpüyorum. "Bu hafta dersler nasıl gidiyor?"

"Yorucu." Kahvemden bir yudum alıyorum. "Dürüst olmak gerekirse, sonunda üniversiteyi bitirmeyi dört gözle bekliyorum. Burada da yüksek lisans yapmak ya da hukuk fakültesine gitmek istiyordum. Sanırım başka bir şeye atlamadan önce beynimin dinlenmeye ihtiyacı var."

"Kurmak istediğin vakfa ne oldu?" James'e bakıyorum.

"Bunu hatırladın mı?"

Sanki gücenmiş gibi geri çekiliyor. "Evet, tabii ki. Bu fikre bayıldım."

"Gerçekten mi?" Canlanarak söylüyorum. "Bunu bana söyleyen ilk kişi senmişsin gibi hissediyorum. Kimse bunun harika bir fikir olduğunu düşünmüyordu."

Kaşları çatıldı. "Kim?"

Bakışlarımı kaçırarak içkilerimize bakıyorum. "Sadece birkaç arkadaş. Büyükanne söyledim ama o önyargılı." Kendi kendime gülümsüyorum. "Ne olursa olsun beni destekliyor."

"Bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmeyen insanlar yüzünden bundan vazgeçecek miydiniz?"

Dudaklarımı birbirine bastırıp ona bakıyorum. "Hayır, kesinlikle değil. Ama arkanızda bu konuda çok heyecanlı kimse olmadığında, bu işin keyfini kaçırıyor."

Anlayışla başını sallıyor. "O gece bağış yapacağımı söylediğimde ciddi olduğumu bilmelisin. Evet, ben de sana ulaşmanın bir yolunu bulmaya çalışıyordum ama söylediklerimde ciddiydim. Ne zaman hazır olursan bana haber ver."

"James, senden bağış alamam." "Neden?"

"Çünkü bu işle zevki karıştırmak olur ve asla iyi sonuç vermez."

Gözleri parlıyor. "Bazen bu en iyi tarifi oluşturabilir." Sinirli bir şekilde gülüyorum. "Evet, bunu kimse söylemedi."

Kalçamı tekrar sıkıyor. "Biraz düşün. Şirketim yılda iki hayır kurumu seçiyor ve bunlardan birinin sizinki olmasını isterim."

Boğazımdaki düğümü yutkunarak geri çekiyorum. "Bugün beni neden görmek istedin?" Konuyu değiştirerek soruyorum. Henüz böyle bir konuşma yapmaya hazır değilim. Çünkü gerçekten destekliyor mu yoksa zamanımız dolduktan sonra bizi bir arada tutmanın bir yolu mu bilemiyorum.

Derin bir iç çeker ve önüne bakar. "İş. Stresli bir hafta oldu. Avukat olmayı seviyorum, her zaman yeni ve heyecan verici bir şeyler var, ama bazı günler canımı sıkıyor, anlıyor musunuz? Özellikle de insanlar her küçük görev için yönlendirilmeye ihtiyaç duyduklarında. Hukuk fakültesinden yeni mezun olmuş ve her şeye hakkı olduğunu düşünen avukatlarımız var, bazıları da tecrübeli ama hiçbir şeyden haberi yok. Onlara bebek gibi davranmayacağım ama keşke kafalarını kullansalar ve soru sormadan önce düşünseler. Şirketimi bir üst seviyeye taşıyacak bir davaya hazırlanmaya çalışıyorum. Günün her saniyesi rahatsız edilmek istemiyorum."

Göğsünü okşuyorum, sonra yatıştırıcı bir şekilde ovuyorum. "Bunu çok kişisel algılamamaya çalış. Unutmamalısın ki sen de bir zamanlar acemiydın ve eminim bunu itiraf etmek seni öldürse de muhtemelen aynı şekilde davrandın." Bana bakıyor ve sırtıyor. "Yardım edebileceğim bir şey var mı?" Diyorum.

"Bu akşam benimle yemek yer misin?"

Eğilip onu öpüyorum. "Yapamam. Özür dilerim. Natalie ile planlarım var," diye yalan söylüyorum. "Peki ya bu hafta sonu?"

Yüzü biraz düşüyor ve kendimi kötü hissediyorum ama Daniel'ı tekrar iptal edemem.

"Uzaklaşmak istediğimde kullandığım doğuda bir yerim var. Gel hafta sonu benimle kal. Cuma gecesinden Pazar gecesine kadar. Sadece sen ve ben, istediğin her yere gidebiliriz."

Kaşlarım şaşkınlıkla kalkıyor. "Yani bütün hafta sonu çıplak ve istekli bir şekilde senin merhametine kalmamı istemiyor musun? James, biraz alındım."

Kıkırdıyor. "Eminim bir noktada seni sırt üstü yatıracağım... Ama sadece senin yanında olmaya ihtiyacım var." Sesini alçaltıyor. "Sen benim için bir ışıksın, Aubrey. Her şeyi daha farklı, daha net görüyorum. İstedğim şeyleri, değiştirmem gereken şeyleri. Seninleyken stresli hissetmiyorum. Bir rahatlama hissediyorum. Yeniden nefes alabiliyormuşum gibi hissediyorum."

Gülümsüyorum ama göğsümde bir şey sıkışıyor ve ne olduğunu anlayamıyorum.

"Daha da iyisi, hafta sonu için Aspen'e gidelim," diye öneriyor.

"Ne?" Gülüyorum, biraz gerginim. "Bu da nereden çıktı?"

Omuz silkiyor. "Benim de orada bir yerim var. Kayak yapmaya gideriz, sonra da geceleri ateşin karşısında otururuz."

Yüzüme kocaman bir gülümseme yayılıyor. "Neden hemen aklıma eski bir Harlequin aşk kitabı kapağı geldi?"

İkimiz de gülüyoruz ve o beni biraz dürtüyor.

"Ne diyorsun? Benimle gel." Yalvarmıyor ama ses tonundaki yakarışı duyabiliyorum. Ona teslim olmak istiyorum. Onunla olmak çok kolay ve dikkatli olmam gerektiğini unutuyorum.

Tüm hafta sonu James'le yalnız kalmanın cazibesi çok güçlü. Gitmek istiyorum ama değer verdiğim herkese yalan söylemekten nefret ediyorum. Ama vücudum sadece onunla birlikte olmak için can atarken, benim için buna değeceğini anlıyorum.

"Daha önce hiç kayak yapmadım," diyorum sessizce. "Tavşan yamacını kullanmamız gerekebilir."

"Ne istersen, yeter ki bütün hafta sonu benim ol."

James'e bakıp başımı sallıyorum. Gözlerimiz kilitleniyor ve daha da zayıfladığımı hissediyorum. Onun da bunu gördüğünü biliyorum, çünkü aynı duygunun onun gözlerine de yansıdığını görebiliyorum.

Kalbim tehlikede. Onun kalbi tehlikede. Bunu aylar önce tanıştığımızda fark ettim, bu yüzden aramıza mesafe koymaya çalıştım, ama küçük bir kafede yarım saat geçirmek kadar basit bir şey bunu sağlamlaştırıyor.

Boku yedim.

"Bu hafta sonu planlarım var da ne demek? Bütün hafta sonu mu? Seni bir daha ne zaman göreceğim?" Daniel soruyor, sesindeki kızgınlık açıkça belli oluyor. Yine de onu suçlamıyorum, bu yüzden tartışmıyorum. Ne de olsa ona yalan söylüyorum ve bu yüzden kendimi bok gibi hissediyorum.

"Çalışmak zorundayım," diyorum özür dileyerek. "Ailem Nantucket'a gitmek istiyor ve bebek bakıcılığı yapmamı istiyorlar. Pazartesi dersten sonra gelip gece kalmama ne dersin? Ertesi gün okula senin evinden giderim."

Daniel kırmızı şarabını masaya koyar ama sapını bırakmaz. Ona bakıyor, gözleri sert. Duvardaki bu küçük restoranda Tayland yemeği yemeyi yeni bitirmiştik ve gecemiz şu ana kadar sorunsuz geçiyordu. Hayal kırıklığı yüzünden okunuyor. İsteyeceğim son şey geceyi mahvetmek, bu yüzden bunu nasıl düzelteceğimi bulmalıyım.

"Pazartesi geç saate kadar çalışmam gerekiyor, o yüzden evde olmayacağım."

Omuz silkiyorum, başka bir çözüm bulmaya çalışıyorum. "O zaman o sabah benimle kahve dükkanımızda buluş ve anahtarını bana ver. Akşam yemeğini hazırlarım ve sen eve gelene kadar hazır olur."

Gözlerini benimkilere diyor ve dudaklarında umut dolu bir gülümseme beliriyor. "Yemek yapabiliyor musun?"

Gülmemeye çalışarak dudaklarımı düzleştiriyorum. "Suyu zar zor kaynatabiliyorum. Ben de tam sipariş verecek ve bunun için övgü alacaktım." şaka yapıyorum ve yüzüne kocaman bir gülümseme yayılıyor, göğsümdeki gerginliği hafifletiyor. "Yine de senin için ortamı hazırlayacaktım... Belki güzel bir şeyler giyer ve uzun, zor bir iş gününden sonra sana masaj yaparım?"

Daniel küçük masanın üzerinden elime uzanıyor. Dudaklarına götürüyor, parmak eklemlerimin üst kısmına küçük bir öpücük kondururken gözlerini indiriyor. "abanın A'sı. Seni tekrar görmek için saatleri sayıyor olacağım."

KIRK SEKİZ

"Natalie, mahvoldum!" Cuma sabahı bağırdım.

Sınıftan çıktığımda hazır olabilmek için erkenden uyandım ama şu anda yıpranmış durumdayım ve doğru düzgün düşünemiyorum. Bu hafta sonu için çok stresliyim. İçgüdülerim hâlâ James'le uzaklara gitmenin iyi bir fikir olmadığını haykırıyor ama kalbim bir ayağımı diğerinin önüne koymamı ve çenemi kapatmamı söylüyor. Onunla birlikte olmak için can atıyorum ama vücudumun her santimini dolduran o kadar çok suçluluk duygusu var ki işlevimi yerine getirmekte zorlanıyorum.

"Bu ikimizden biri yapar. Sorun ne?" diye soruyor, elinde kahvesiyle odama girerken. Her yere dağılmış kıyafetleri görünce gözleri açılıyor.

"Tüm hafta sonu şehir dışında bir işim var, bu yüzden Daniel'a Nantucket'ta dadılık yapacağımı söyledim. Pek heyecanlanmadı, ben de bununla uğraşıyorum ve şimdi ne paketleyeceğimi bilmiyorum."

Bana ters ters bakıyor. "Ee? Sorun ne? Böyle bir hafta sonu etkinliği yapmak için en az yirmi bin dolar alıyor olmalısın. Bunu seksle telafi et."

"Planımız bu. Sadece kendimi kötü hissediyorum."

Asıl mesele, yalanlarımı onun için de düzene sokmam gerekiyor ve bu beni her şeyden daha fazla sinirlendiriyor. Daniel'i garip bir şekilde görmesi durumunda, ki göreceğini sanmıyorum, yakalanmamak için çifte hayatımın her iki tarafta da s ı r a l a n d ı ğ ı n d a n emin olmam gerekiyor.

"Neden?" diye sorar. "Parayı alırdım ve yalan da söyledim. Son zamanlarda çok çalışıyorsun."

Bu doğru. Bu hafta Christine her gece bana iş teklif etti, Daniel ile yemek yediğim gece hariç. Hepsini kabul ettim ama onunla son konuştuğumda bu hafta sonu müsait olamayacağımı söyledim. Neyse ki hepsi olaysız kısa işlerdi ama yine de meşguldüm.

"Dikkatimin dağılmasına ihtiyacım var, gerçekten." Cep telefonum çalıyor. "Onu bana ver lütfen," diyorum bir çantanın üzerine eğilip fermuarını çekebilmek için onu sıkıştırırken.

Natalie cep telefonumu aldı ve ekranı okudu. Bana uzatarak, "Arayan engellendi mi? Kim arıyor?"

Yüzümden kan akıyor ve parmaklarım titremeye başlıyor. Kalbim o kadar hızlı atıyor ki hasta olacaktım gibi hissediyorum.

"Cevap verecek misin yoksa büyükannen sus payı için yamyam fetişi olan adamlarla yattığını **Ö ğ r e n m i ş** gibi öylece bakacak mısın?"

Birkaç kez göz kırpıyorum, aklıma bir şey gelene kadar çenem sallanıyor. Nezaketten gülüyorum ve telefonumu hızlıca sessize alıyorum.

"Ah, kimse yok. Sadece sürekli arayan bir tele-pazarlamacı. İspanyolca mesaj bırakıyorlar, bu yüzden yanlış numarayı aradıklarını biliyorum."

Telefonu cebime koyup ellerimi kalçalarımın altına koyuyorum ve onun bakışlarından kaçınarak bir iç çekiyorum.

"Neden bugün dersi asıp eşyalarını toplamıyorsun ve gitmeden önce rahatlamak için bir spa'ya gitmiyorsun? Seni buradan hissedebiliyorum ve beni strese sokuyorsun."

Kollarımı indiriyorum. "Yapamam. Sınıfa gitmem gerekiyor. Profesörlerden biri final sınavında neler olacağını üzerinden geçiyor ve not almam gerekiyor. Hafta sonu için bir müşteriyle gideceğim için gerginim."

"Hiç Perc'in kaldı mı? Benimkini ister misin? Belki de şimdi bir tane almalısın."

Gözlerim parlıyor. "Yaparım! Bu iyi bir fikir. Sanırım iki tane kaldı. Yakında Christine'den daha fazla almam gerekecek."

Masamın çekmecesine gidip şişeyi çıkarıyorum ve bir tanesini ikiye bölüyorum. Kahvemden bir yudum alıp geri kalanını paketliyorum.

"Tamam. Sanırım eve dönene kadar her şeyi ayarladım. Elimde değil ama bir şey unuttuymuşum gibi hissediyorum. Sınıfa gitmem gerek." Ona bakıyorum. "Döndüğümde burada olacak mısın?"

"Hayır, bu gece arka arkaya üç işim var ve tüm hafta sonu doluyum."

Kaşlarım havaya kalktı. "Bütün bunları nasıl yapacaksın?"

Bana sinsice gülümsüyor ve ben de başımı sallıyorum. Natalie bana doğru yürüdü ve ona kocaman sarıldım.

"Döndüğümde görüşürüz."

Gözleri sıkıntıyla parıldıyor. Arkasını dönüp odamdan çıkıyor ama "Benim yapmayacağım bir şeyi yapma" demeden önce.

"BİZİM İÇİN ÖZEL BİR UÇAK MI KIRALADIN?" Koltuklarımıza otururken sordum. James'e şaşkınlıkla bakıyorum.

"Tüm hafta sonu boyunca yalnız kalmanı istiyorum. Bu da birinci sınıfta kimsenin bize nefes aldırmayacağı anlamına geliyor."

Yanaklarım kızardı. "Bana zaten sahipsin. Bunu yapmana gerek yoktu."

"Daha önce hiç uçağa binmediğini biliyorum. İlk seferinin unutulmaz olmasını istedim."

Onu inceliyorum, düşünceliliği karşısında kalbim eriyor. Özel bir uçak kiralamak için bir kol ve bir bacağı mal olması gerekiyordu ve yine de bununla iyi görünüyor. Gözünü bile kırpmadı.

"New York'tan hiç ayrılmadım," diyorum. "Sık sık özel uçak kiralar mısınız?" "Sadece zaman gerektirdiğinde ve siz sormadan söyleyeyim, hayır, kiralamıyorum."

Sığınak'taki diğerleri için." Kaşlarım düşüyor, gözlerim yarıklara iniyor.

Kesinlikle öyle düşünüyordum. "Sahiplenici ve kıskanç bir tip olduğunu biliyorum."

."

Nefesim kesildi. U z a n ı p elimle ağzını kapatıyorum. Sakalları avucumu gıdıklıyor. James sırtarak bileğimi tutuyor ve beni kendine doğru çekiyor.

Gözlerimi kocaman açıp şakacı bir ifadeyle, "Dilinizi ısırın Bay Riviera. Ben onlardan biri değilim."

"Tam bir yalancısın," diye alay ediyor, elimi aşağı çekerek. "Yani Sanctuary Cove'dan başka bir kıızı, mesela gelecek hafta özel bir uçakla Hawaii'ye götürsem sorun çıkarmayacağını mı söylüyorsun?"

Tamam. Belki de ona karşı *biraz* sahipleniciyim ve şimdiye kadar bunu fark etmemiştim. James'in başka bir eskortla birlikte olduğu düşüncesi beni çok kızdırıyor ve öfkeliendiriyor. Kalp atışlarımın hızlandığını hissedebiliyorum ve bu da lastiklerimi kesmek istememe neden oluyor. Soğukkanlı ve çekingen davranmam gerekiyor. *O* kız olmak istemiyorum, *her* ne kadar öyle olsam da.

Arkama yaslanıyorum, kot pantolonumdaki var olmayan tüyleri fırçalıyorum ve sonra bilerek ondan kaçınarak fildişi kova koltuklara bakıyorum. Sesim sessiz, küçümseyici ve her ne kadar maskeleyemeye çalışsam da alaycı bir tonda.

"Hey, boş zamanlarında ne yaptığın beni ilgilendirmez. Eğer sana benden daha iyi bakabilecek başka bir kız bulduysan, ne mutlu sana. Anla, bebeğim."

Bir an sessiz kaldı. "Buraya gel."

"Hayır." Dudaklarımı büzüyorum ve parmaklarımı birleştiriyorum. "Aubrey-"

"Hayır."

"Get. Bitti. Buraya. Şimdi."

Cevap vermiyorum ve James önümde diz çökmek için koltuğundan kalkıyor. Dizlerimi birbirinden ayırıyor ve yaklaşılabildiği kadar yaklaşıyor. Sandalyemde rahatça arkama yaslanıp ne yaptığını merak ediyorum. Sinirleniyorum,

Ve bunun ona karşı hissettiklerim yüzünden olduğunu biliyorum. Çizgiler bulanıklaştı ve onları keskinleştirmek mümkün değil. Başka kızlarla birlikte olması umurumda olmamalı, ama lanet olsun ki bu kalbime, olmamasını dilediğim bir şey yapıyor.

James bileklerimden tutup beni kendine doğru çekiyor, böylece yüzüne sadece birkaç santim mesafede oturuyorum. Bu açıda neredeyse aynı boydayız.

"Sadece seninle oynuyorum. Sanırım bu noktada benim için nerede durduğun belli, ama benim senin için nerede durduğumu görmek güzel. Kendimi iyi hissettiriyor."

Sertçe yutkunuyorum ve dudaklarımı yalıyorum. Ona karşı ne hissettiğimi hiç söylemediğimi fark ediyorum, ama bunun nedeni malum nedenlerden dolayı bu konuyu ayrı tutmaya ve kendimi fazla kaptırmamaya çalışmam. Herkesin bir şey ifade ettiğinin hatırlatılmasına ihtiyacı vardır ve sanırım şimdi ona söylemeliyim.

Belki de değildir.

"Eğer birine ihtiyacınız olursa-"

"Tek ihtiyacım olan sensin ve bunda ciddiym," diye mırıldanarak başımın arkasını kavlıyor. Beni öpüyor, sözlerini içime akıtıyor, böylece onları hissediyorum. Ve lanet olsun, hiç hissetmedim. "Senden başka kimseye ihtiyacım yok ya da istemiyorum."

Kalbim o kadar hızlı çarpıyor ki pes ediyorum.

"Senden hoşlanıyorum James, düşündüğümde daha fazla. Olması gerekenden daha fazla ve bu beni içten içe öldürüyor. Eğer başka kadınları işe almak istiyorsan, bu sadece aramızdaki bir anlaşma olduğu için bir şey diyemem ama bu, ondan daha iyi olduğumu göstermek için onun gözlerini plastik bir kaşıkla oyup sana bir tabakta sunmak istemeyeceğim anlamına gelmez."

Kıkırdaması hırıltılı. "Sanırım ikimiz de bunun bir anlaşmadan çok daha fazlası olduğunu biliyoruz, tatlım. Söyle bana, ortada para, arkadaş ya da kız olmasaydı ve rastgele bir Salı gecesi Sanctuary Cove'a uğramadan seninle bir barda tanışsaydım, hâlâ burada benimle olur muydun?"

Tereddüt etmeden başımı sallıyorum, bakışlarım savunmasız. "Öyle olacağımı çok iyi biliyorsun."

Gözleri yumuşuyor ve bana orada olmaması gereken bir şefkatle bakıyor. Gerçek şu ki, burada onunla birlikte olurum ve yine de onunla daha fazlasını isterdim. James'e karşı kabul etmeyi reddettiğim derin duygularım var çünkü onlardan iyi bir şey çıkmayacağını biliyorum. Kaburgalarımın duvarlarına kök salmış durumdalar, duygularım her geçen gün daha da güçleniyor ve her kemiğimi saraarak onu sonsuza dek hapsediyor.

"Kim olduğun gerçeğini öğrenmeden önce daha fazlasını istiyordum ve şimdi bu isteğim daha da yoğunlaşarak büyümeye devam ediyor. Bundan nefret ediyorum.

sıkışıp kaldık ve bundan başka bir şey çıkmaz, çünkü senden çok hoşlanıyorum James. Bu Tanrı'nın dürüst gerçeği, senden çok hoşlanıyorum ve sana yalan söylemeye ve hoşlanmadığımı söylemeye dayanamıyorum." Duraksıyorum, sonra diyorum ki, "Artık hislerimi s a k l a m a y a c a ğ ı m . Birlikteyken olmaz. Ve sana *Ölümcül Cazibe* gibi davranmayacağıma da söz veriyorum."

James dudaklarımı kendi dudaklarıyla yakalıyor ve beni derin, evcilleşmemiş bir tutkuyla öpüyor. Bu adama aşık olduğumu biliyorum.

Kollarım omuzlarına dolanıyor, parmaklarım yıllanmış saçlarının arasından geçiyor ve tüm benliğimi ona ve duygusal öpücüğümüze vererek benim için ne kadar önemli olduğunu görmesini ve hissetmesini sağlıyorum.

Öpüşmeyi kesen James ayağa kalkıyor ve beni kollarına alıyor. Birkaç adım atıyor ve beni uçağın arka tarafındaki yatağa yatırıyor. Bacaklarımın arasına yerleşiyor ve gözlerimin içine bakıyor. Bakışları kalbimi delip geçiyor çünkü benim ona karşı hissettiklerimi onun da bana karşı hissettiğini biliyorum.

"Hiç kimse benim için senin yaptığın gibi bir şey yapmadı," diyor. "Evren bizi bir araya getirdiği için acımasız, ama kendimi kötü hissetmiyorum çünkü seninleyken hissettiğim şey başından beri istediğim şeydi, sadece seninle tanışana kadar bunu bilmiyordum."

Birkaç kez göz kırpiyorum, biraz daha zor nefes alıyorum. Bu adama şiddetle ihtiyacım var.

"James?"

"Hmm?"

Çenem titriyor. "Benimle sevişmek mi?"

"Tatlım, başından beri seninle sevişiyordum."

KIRK DOKUZ

James'in boynuna gülümseyerek ona daha da yaklaşıyorum. Kucağında çıplak ve pazen battaniyeye sarılmış bir şekilde oturuyorum. Birkaç saattir kar yağışını izliyoruz ve inanılmaz bir karla kaplı dağ manzarası var. Daha önce hiç bu kadar güzel ve dingin bir şey görmemiştim.

İkimiz de erkenden uyandık ve tek kelime etmeden birbirimize uzandık. Sabahları ona yavaş bir sürüş yapmaktan hoşlanıyorum ve geceleri hızını belirlediğinde hoşuma gidiyor. Bu bizim için işe yarıyor, özellikle de o da seksi en az benim kadar sevdiği için. Eskort olmadan önce yaptığım gibi zevk almaya geri döndüğümü hissediyorum, sadece her zamankinden daha iyi ve bunun için James'e teşekkür etmeliyim.

"Gülümsediğini hissedebiliyorum," diyor, sesi çakıl taşına benziyor. Geri çekiliyorum ve ona bakıyorum, kulaktan kulağa sırtıyorum.

"Gerçekten çok mutluyum," diyorum. "Kulağa aptalca geldiğini biliyorum ama bütün gün burada seninle oturup karın yağışını izleyebilirim. Kahve ya da sıcak çikolata içebiliriz, belki daha sonra kar gerçekten yağdığında ateşin önünde biraz konyak da içebiliriz. Çok huzurlu ve rahatlatıcı ve senin kollarında olmak her şeyi daha da güzelleştiriyor."

Beni öpüyor. "Bunu sevdim, geri durmak yok. Bana daha fazlasını anlat."

Gülüyorum. "Hayır, kafan daha da büyüyecek. Bugün ne yapıyoruz?"

James çıplak omzuma bakıyor ve battaniyeyi üzerimi örtecek şekilde düzeltiyor. Etrafımızda pelüş yastıklarla gördüğüm en rahat mutfak köşesinde oturuyoruz. Isıtılmalı ve minderler o kadar büyük ve dolu ki sanki kanepedeymişiz gibi.

"İstersen burada kalabiliriz ya da kiraladığım tavşan yamacını kullanabiliriz. bize."

Kaşlarım kalktı. "Sadece bizim için mi?" Başını sallıyor ve içimi bir heyecan kaplıyor.

Ben. "Hayatımı kurtarmak için kayak yapamam, bu yüzden bu eğlenceli olacak! Ne zaman gidiyoruz?"

Sırtıyor ve bu kalbimi eritiyor. "Ne zaman istersen."

"Gerçekten mi? Bütün günü bunun üzerinde geçirebilir miyiz?"

"Evet," diyor.

O kadar mest oluyorum ki James'e kocaman bir öpücük vermek için eğiliyorum. Tanrım, beni her zaman geri öpmesine, ihtiyacımı karşılamasına bayılıyorum. Kalçalarımı döndürerek onun kalçalarına sarılmak için hareket ediyorum ama beni durduruyor.

"Senin için her bir şey yaptığımda bana seks yapmak zorunda değilsin," diyor kaşlarını çatarak. "Seni mutlu görmek beni iyi hissettiriyor. Karşılığında hiçbir şey beklemiyorum." Acı çekmiş gibi konuşması, davranışlarının onu incittiği anlamına geliyor ve bu hoşuma gitmiyor.

Yine de kalın sikini alıp amımla aynı hizaya getiriyorum ve ucuyla alay ediyorum. Kalçalarımı aşağı doğru yönlendirirken burun delikleri alevleniyor. Gözler kilitleniyor, ağızlarımız açılıyor ve ikimiz de mutluluk içinde iç çekiyoruz. Kalçalarımı onun üzerinde yavaşça sallıyorum, içimde şiştiğini hissediyorum. Birbirimizden başka bir yere bakamıyoruz.

Ellerim omzuna ve göğsüne gidiyor. "Seks yapmayı seviyorum James ve seninle seks yapmak istiyorum. Sürekli bunu düşünüyorum, birlikte olduğumuzda bana neler hissettirdiğini, yıldızları görmemi nasıl sağladığını" diyorum inleyerek, arzusun yükseldiğini hissederek. "Bazen senden ve bedenlerimizin birlikte hareket edişinden başka bir şeye konsantre olamıyorum." Eğilip dudaklarına karşı, "Nemli çarşaflar, et ete, dölün içimden damlıyor..." diyorum. Hırlıyor ve ben bu sese bayılıyorum. "Bunun seni mutlu ettiğini biliyorum ve ben de sana bunu vermek istiyorum çünkü bu beni iyi hissettiriyor. Buna birlikte çalışmak deniyor." Eğilip alt dudağını dişlerimin arasına alıyorum. "Ve dürüst olmak gerekirse, beni becerme şeklini gerçekten seviyorum. Kemerini daha sonra tekrar kullanmanı umuyordum."

"Hayatım boyunca neredeydin?" diyor dudaklarını dudaklarıma yapıştırmadan ve beni mutfak masasının üzerinde nefessiz bırakmadan önce.

"Beş santimlik topuklu ayakkabılarla dengede dururken, bebek yokuşunda kayaklarla nasıl zar zor ayakta durabiliyorsunuz?"

O kadar çok gülüyorum ki kendimi sabitlemek için kolunu tutmak zorunda kalıyorum. "Beceriler. Becerilerim var bebeğim," diyorum ayağa kalkarak. "Her yere kayacakmışım gibi hissediyorum."

"Hiç spor yaptın mı? Bale?"

"Hayır. Büyükannemin parası yetmedi. Ne top atabilirim ne de yakalayabilirim. Tutabildiğim tek top bacaklarının arasında asılı olan büyük toplar. Sahip olduğum tek ritim tekila içmekten geliyor ve sonra aniden Beyoncé için bir yedek dansçı oluyorum. En iyileriyle bile twerk yapabilirim, hepsi bu."

"Twerk ne lan?"

Boğazımda patlayan kahkahaya engel olamıyorum.

"Ne?" diye soruyor, şaşkınlığı yüzüne kazınmış bir halde.

Öyle bir sırtıtıyorum ki yanaklarım acıyor. "Yaşın belli oluyor James."

James sadece başını sallar ve sırtır. "Tamam. Elimi tut ve yavaşça gidelim."

Yokuşta bana yardım ediyor, talimatlar veriyor ve neyse ki bana karşı sabırsızlanmıyor. Öğleden sonra, büyük ölçüde hallettim, sadece midem yatak odası dışında hiç hareket görmeyen kaslarımı kullanmaktan çok ağrıyor. Yanaklarım biraz çatladı ama serin, buz gibi hava nefes kesici ve dışarıda kalıp tüm güzelliği içime çekmek istiyorum. Umarım bir gün yine böyle bir şey yapabilirim. Karı seviyorum ama dağlarda ve ağaçlarda beni büyüleyen bir şey var. İlham veriyorlar, sanki göğsüme bir huzur yerleşiyor ve her şey yoluna girecek çünkü odak noktamı buldum.

James'in yokuşu beklediğimden daha iyi çıktığını görünce çok şaşırdım. Tepenin zirvesinde oturup onun bir profesyonel gibi toz karın üzerinde süzülüşünü izliyorum. Benim için bir profesyonel. Pürüzsüz ve gözlerimi ondan alamıyorum. Birkaç turdan sonra yanıma oturmaya geldi.

"Ne düşünüyorsun?" diye soruyor, biraz nefes nefese. Gözlüklerini çıkarıyor ve gözlerinin etrafında kırmızı bir çizgi beliriyor.

"Dünyanın ne kadar inanılmaz olduğunu ve bir gün hepsini görmeyi umduğumu." "Seni durduran ne?" diye soruyor bana yaklaşıyor.

Omuz silkiyorum, ona bakıyorum. " bilmiyorum . Okul? Hayat? İş?

Sorumluluklar mı? İnsanları istediklerini yapmaktan alıkoyan nedir?" "Bunu yanlış anlamayın ama iş yerinde kazandığınız parayla Sanctuary Cove ve bizim anlaşmamızla bunu yapabilirsin. Dünyada istediğin her yere gidebilirsin."

Alınmadım, bunu göstermek için ona küçük bir gülümseme verdim. "O parayı vakfımı kurmak ve büyükanneme bir ev almak için kullanacağım. Ama bunu o beni sorgulamadan yapmanın bir yolunu bulmalıyım."

James beni izliyor. "Bu vakıf, senin gerçekten yapmak istediğin bir şey. ne yapacaksın?"

Başımı salladım. "Evet. Karnımdaki duyguyu görmezden gelemem. Bu. Sanki bir çağrı gibi. New York'ta çok fazla evsiz var ve bir zamanlar neredeyse evsiz kaldığımı düşünürsek, bu korku ve paniği göğsüme yakın tutmanın nasıl bir şey olduğunu biliyorum. Bir sonraki yemeği ne zaman yiyeceğiz, kışın ısınabilecek miyiz? Eğer en az beş kişiye yardım edebilirim, buna değecek."

"Peki ya başlamadan önce seyahat etseydiniz? Bu şekilde her iki dünyanın da en iyisini elde edersiniz."

Karlara bakıyorum. Önce seyahat etmek isterdim ama nedense bunu düşününce bile kendimi suçlu hissediyorum. James'e dönüp bakıyorum.

"Bunun aptalca olduğunu mu düşünüyorsun? Dürüstçe söyle. Bana doğruyu söyle. Sence eğitimime devam etmeli miyim?"

Ellerini saçlarında gezdiriyor ve başını sallıyor. "Ben her zaman sürekli eğitimden yana olacağım ama bir vakıf kurmak aptalca bir fikir değil. Hem de hiç. Eğer istediğin buysa, ben kim oluyorum da sana hayır diyebiliyorum? Bence harika bir fikir. Bir vakıf kurmak için bazı engelleri aşmanız gerekecek, ancak size verdiğim para hediye olarak yazılabilir, böylece bir tür geliriniz olduğunu gösterir. Ailem, Katherine'inki kadar önemli olmasa da, her zaman bağış yapar ve hayır kurumlarını destekler. Ağzımda gümüş bir kaşıkla doğmadım, ancak ailem her zaman daha az şanslı olanlara geri verdi, bu yüzden şimdi yılda iki kez yapıyorum. Onlar çoktan öldüğü için bunu devam ettirmek zorunda değilim ama yapmak hoşuma gidiyor. İyilikler daha çok iyilik getirir."

"Çok çalışmam gerekecek," diyorum sessizce, bu konuda kararlı ol du ğ u m u fark ederek. Bakışlarım dağların tepelerinde geziniyor.

"İstediğin şey için çok çalışmaya yabancı değilsin. Mücadele sizin için yeni bir şey değil."

Aynı anda hem gülüyorum hem de ofluyorum. "Değil, orası kesin."

KAYAKTAN SONRA, yamaçlara bakan bir jakuzide oturduk, sonra James beni dışarı çıkardı. Nefis bir akşam yemeği yerken karanlık bir kabinde yan yana oturup vakfıma isim bulmaya çalıştık. Kulübesine geri döndüğümüzde, James gözümü bağlamak için kravatlarından birini kullandı. Ona hayatının en iyi sakso sun u yaptım, sonra kemeriyle beni tokatladı. Bir erkeği dizlerinin üzerine çöktüren harika bir oral seks yapmanın beni etkileyen bir yanı var. James'i avuçlarımdan içine almıştım, ta ki ona beni erkek gibi becermesini söyleyene kadar ve ben o delicesine yüksek acı ve coşku seviyesine düşene kadar.

"Bir bardak daha ister misin?" James ayağa kalkarak sorar.

Kanepenin etrafında yürüyor ve ben boş bardağıma bakıyorum. "Benden faydalanmak için beni sarhoş etmene gerek olmadığını biliyorsun."

Kanepenin üzerine eğiliyor ve bana kocaman bir öpücük veriyor. Elim başının arkasını buluyor ve onu kendime doğru çekiyorum. Dudakları boynumdan aşağı doğru iniyor ve meme uçlarım tepki olarak sertleşiyor. Burnumdan nefes alıp onu içime çekiyorum.

"Doyumsuzsun," diyorum kıkırdayarak.

Geri çekiliyor ve sırtıyor. "Ben mi? Peki ya sen?"

"Seks doğru yapıldığında bağımlılık yapar." Tembelce gülümsüyorum.
"Bunu inkar etmiyorum."

James ikimize de koyu sarı içkisinden bir bardak daha doldururken, kalkıp battaniyeleri ve yastıkları ateşin önüne seriyorum. Hâlâ çıplağız ama ikimiz de bu konuda utangaç değiliz, bu yüzden titreyen ateşin önüne uzanıyorum ve ellerimi başımın altına koyup alevlerin birbirini yalamasını izliyorum. Sıcaklık cennet gibi ve ısındığımı hissediyorum. James yanıma geliyor ve ben onun vücuduna bakıyorum. Dövmeleri ateş ışığında canlanıyor - büyüleyici, hareketli - ve gözlerimi ondan ayıramıyorum. Renkler karamsar, sanki konuşuyorlar ve ben buna bayılıyorum. Sanatı takdir edilecek bir şey.

James kristal bardaklarımızı yanımda yere koyuyor ve dizlerinin üzerine çökerek bacaklarımı açıyor. İsteyerek düşüyorlar ve saniyeler içinde ağzı amımın üzerinde. Sırtım eğiliyor ve inliyorum, ellerim saçlarının arasından geçiyor.

"Bebeğim, sana içimde ihtiyacım var," diyorum ona sıkılmış dişlerimin arasından. "Zaten çok yakınlık ve benimle gelmeni istiyorum."

James vücuduma tırmanıyor ve içime girerek beni dolduruyor. Şimdiye kadar onun boyutuna alışmış olmam gerektiğini hissediyorum, ama değilim. Biraz hassasım ve çok sıkı, ama yine de hepsini alıyorum, inlemelerimiz ve iç çekişlerimiz günahkâr bir melodi yaratırken, elleri kalbimde bir iz bırakıyor. Uçurumun kenarına düşmemiz uzun sürmüyor, o içime boşalıyor.

Beni öptükten sonra çekiliyor ve beni de yanına alarak yana doğru yuvarlanıyor. İçimden sızan sıcaklık kalçalarımın yapışıyor ama James saçlarımla oynarken temizlemek için zahmete giremiyorum. Göğsünde tembel daireler çiziyorum ve onda bir şeylerin ters gittiğini fark ediyorum. Olmaması gerektiği halde vücudunun benimkine karşı ne kadar gergin olduğunu hissedebiliyorum. Başımı kaldırıp çenemi göğsüne dayadığımda, onun tavana baktığını ve kaşlarını çatıldığını görüyorum.

"Ne düşünüyorsun bebeğim?" Soruyorum, sesim yumuşak.

Başını kaldırıp gözlerimin içine baktı. "Sonunda karımı terk etmek için bir nedenim var."

ELLİ

Nihayet karımı terk etmek için bir nedenim var.

Bu kelimeleri aklım d a n çıkaramıyorum. Böyle olmaması gerekiyordu. yol.

Gözlerimi sıkarak kapatıyorum, kollarımı kavuşturuyorum ve başımı masaya bırakıyorum

kütüphanede oturduğum bölmeden. Yorgunluk bana sertçe vuruyor. Bu kadar ağır bir yalanın getirdiği stresten dolayı çok yorgunum. Zar zor yemek yiyebiliyorum ve gece vakti en kötüsü çünkü zihnim çalışıyor. Göğsüm sıkışıyor, panik atağın başlangıcındaymışım gibi hissediyorum, bu yüzden acıyı ovalayarak uzaklaştırıyorum ve derin, yavaş nefesler alıyorum.

Gevezeliği ve endişeyi bastırmak için bulabildiğim en iyi saldırı planı, kendimi Sanctuary Cove'daki müşterilere kaptırmak ve Natalie'yi görmemek için her gece rezervasyon yaptırmaktı. Bu yapmak istediğim son şey, ama garip bir şekilde bana ne olduğumu hatırlatmaya yardımcı oluyor - bir fahişe ve daha fazlası değil. Eve geldiğimde Nat ya uyuyor ya da çalışıyor oluyor. Güneş doğmadan evden çıkıyorum, ders çalışmak için bir kafeye gidiyorum ve bana bir mesaj gönderdiğinde hemen cevap vermiyorum.

James'i aklımdan çıkaramıyorum. Sanki derimin altına dövme yaptırmış ve ben bunu Natalie'den saklamaya çalışıyorum, beni görürse gerçeği yüzümden okuyacağını biliyorum.

Bu hayat berbat. Onu istiyorum. Ona ihtiyacım var.

Onu özlüyorum. Ona sahip olamıyorum.

Telefonumdaki saate bakarak kitaplarımı toplamak için ayağa kalkıyorum. Bugün dersi asıp uyumayı o kadar çok istiyorum ki ama biliyorum ki sadece pişman olurum. Dışarı çıkıp okul binalarına doğru ilerlerken telefonum çalıyor.

*Engellenen Arayan'*ı görünce kalbim çarpıyor ve hemen cevap veriyorum.

"Ben de tam seni düşünüyordum," diyorum telefona gülümseyerek.

"Seni özledim," diyor James. Sesindeki sabahın erken saatlerindeki sertliği seviyorum.

Hafifçe kıkırdıyorum. "Nasıl? Beni daha birkaç gün önce gördün." "Bu yeterli değildi. Seni her gün görmeliyim."

Sanki tam k a r ı m d a duruyormuş gibi başımı sallıyorum. "Berbatsın."

"Seni bir daha ne zaman görebilirim?"

Dudağımın kenarını ısırdım. "Kuralları sen koyuyorsun, ben değil." Uzun bir sessizlik, sonra, "Aubrey."

Tek bir kelime, adım ve bu yürümeyi bırakmam için yeterli. Bu saçma bir yorumdu ve ikimiz de bunu biliyoruz.

"Deniyorum James," diyorum dürüstçe, sesim biraz titreyerek. "Sadece suçluluk duygusunun beni her zamankinden daha fazla yiyip bitirdiği bir hafta geçiriyorum. Uyuyamıyorum. Odaklanamıyorum. Her şeyden vebadan kaçır gibi kaçıyorum ve meşgul olmaya çalışıyorum. Natalie'ye açılmak istiyorum ama içten içe bunun kafamda umduğum gibi gitmeyeceğini biliyorum. Ve seni çok özölüyorum."

Gözlerim yaşardı. Dakikada bir mil konuşuyorum ve bir çöküşün eşiğindeyim. Neyim var benim böyle?

"Tatlım, seni böyle duymak beni öldürüyor. Daha sonra bir planın var mı?"

Yutkunarak başımı sallıyorum ve yürümeye devam ediyorum. "Bilmiyorum... Dürüst olmak gerekirse dersten sonra uyumaya çalışacaktım."

"Derin doku masajı yaptırman için sana bir saat içinde bir adres ve saat mesaj atacağım. Randevuya git. Seni biraz gevşetecektir."

Telefonu kulağıma tutuyorum. Daha önce hiç masaj yaptırmamıştım.

"Bunu yapmak zorunda değilsin."

"Hiçbir şey yapmak zorunda olmadığımı biliyorum.

Yapmak istiyorum." "Çok tatlısın," diyorum usulca.

Telefondan birinin kapısını çaldığını duyuyorum. "İçeri gel," diyor telefonu ağzından uzak tutarak. "Evet, dava dosyası burada," diyor her kimse ona. "Gitmem gerek. Seninle sonra konuşuruz?"

"Evet," diye fısıldadım. "Sonra görüşürüz."

Ancak daha sonra, masaja gidemedim. Öğleden sonraki derslerimin geri kalanına yetişemedim. Büyükanne'nin hastanede olduğunu bildirmek için yedi-bir-sekiz numarasından aradıklarında her şeyi bırakıyorum. Derste olduğum için numarayı sessize aldım, sonra telesekreteri dinlemek için dışarı çıktım. Hemen çıktım.

"Büyükanne, burada gürültü çıkaran makinelerle ve yüzünde oksijen maskesiyle oturuyorsun, berbat görünüyorsun ve tek endişen kedilerin mi?"

Onu bu kadar çok sevmeseydim, ona bağıırdım. Tek endişesi sağlığına kavuşmak olmalı. Hastane beni arayıp, bodrum katındaki komşusunun yüksek bir ses duyup onu kontrol etmeye gitmesinin ardından getirildiğini söylediğinde neredeyse yıkılacaktım. Bronşit olmak

Şaka değil, ama onun yaşında bu beni daha da endişelendiriyor. Cildinde grimsi bir parlaklık ve gözlerinin altında bir zamanlar küçük bir kıvılcım taşıyan ama şimdi kaybolan halkalar var.

"Aubrey! Sahip oldukları tek şey benim! Eğer eve dönmezsem çılgına dönecekler."

"Onlar kedi. Sadece bir sonraki yemeklerinin ne zaman geleceği konusunda endişelenirler," diyorum.

Gerçekten üzgün ve incinmiş görünüyor, bu yüzden gerçekten nefret ettiğim ama acı çekeceğimi bildiğim bir çözüm öneriyorum, çünkü o Grammy.

"Küçük tüy yumaklarınızı alıp evime götürmeme ne dersiniz? Eğer senin için de uygunsa muhtemelen arabayı ödünç almam gerekecek. Şehrin içinde bir yere park ederim ama en azından ben yanlarında olurum."

Gözleri yumuşuyor. "Bunu benim için yapar mısın?" "Senin için her şeyi yaparım. Tabii ki."

"Natalie aldırılmaz mı?"

"Hayır, bundan şüpheliyim. Ne zaman çıkacağını biliyor musun?"

"Onlara iyi olduğumu ve burada olmama gerek olmadığını söyledim ama hastanelerin nasıl olduğunu bilirsiniz. Sırf sigortayı yükseltmek için her şeyi test etmek isterler."

Hiç eğlenmedim. "Büyükanne, bayılmışsın. Kesinlikle burada olmanız ve test yaptırmanız gerekiyor."

"Tatlım, ayağımda bir çürük var ve röntgen çekmek istiyorlar." Eliyle hafif morluğun olduğu yeri işaret ediyor, belli ki sinirlenmiş. "Olan tek şey, kedilerimden biri yolumun üzerinde olduğu ve ona basmak istemediğim için takılıp düşmemdi. Morluk oradan kaynaklandı. Yürüyemeyecek durumda değilim. Hiç yoktan olayı büyütüyorlar."

Kabul ediyorum. Elindeki hafif titremeyi ya da nefes almak için omuzlarını kaldırışını saklamaya çalışırken onunla tartışmayacağım. Ayağa kalkıp anahtarlarını bulmak için çantasını karıştırıyorum. Bana kedilerinin ne kadar yediğini, ne sıklıkla yediklerini ve hangi oyuncakları sevdiklerini anlatıyor. Başımı sallayıp dinliyorum, sonra eğilip başına bir öpücük konduruyorum. Onun dinlenmesini istiyorum ve kedileriyle ilgilenmek kadar basit bir şey onu mutlu ediyorsa, bunu onun istediği şekilde yapacağım.

"Yarın dersten sonra seni kontrol etmek için geri geleceğim." İkimiz de yarın da dışarı çıkmayacağını biliyoruz, en azından enfeksiyonu geçene kadar. Sadece burada olduğu ve zaten hasta olduğu için başka bir şey kapabileceğinden endişeleniyorum.

"Bebek bakıcısına ihtiyacım yok. Ben iyi olacağım." Öksürüyor.

"Seni seviyorum, büyükanne."

"Ben de seni seviyorum. Ve, Aubrey?"

Ona bakmak için arkamı döndüm. Gözlerimiz buluştu. Bakışlarında midemi sertleştiren bir şey var.

"Teşekkür ederim."

Kapıda oyalanıyorum, kalbim veda etmek istemiyor. Gülümseyerek ona bir öpücük veriyorum ve çıkıyorum. Hastaneden çıkarken cep telefonumu çıkarıyorum ve James'ten gelen bir sürü cevapsız aramayla karşılaşıyorum. Randevuya neden gitmediğimi merak ettiğini biliyorum. Endişelendiğinden eminim, özellikle de telefonlarını sürekli kaçırdığım için, ama şu anda başımda çok fazla iş var, bu yüzden telefonumu kaldırıyorum.

Kedilerin bu kadar boka ihtiyacı olduğunu kim bilebilirdi? Deli gibi hapsiriyorum ve gözlerim sulanıyor. Her şeye sahip olduğumdan emin olmak aptalca saatlerimi aldı, sonra kedileri kafeslerine sokmak sonsuza kadar sürdü. İhtiyacım olan son şey onlardan birinin araba kullanırken bana saldırması, ki son zamanlardaki şansına bakılırsa bu kesinlikle gerçekleşebilir.

Tampon tampona trafikte otururken, şehirde yaşarken neden bir arabam olmadığını hatırlıyorum. Bu durum sinir bozucu olmanın ötesinde ve bu moronların araba kullanmayı bilmelerini dileyerek huzursuz oluyorum. Telefonuma uzanıp Natalie'yi arıyorum.

İlk zil sesinde telefonu açıyor ve ben rahatlayarak iç çekiyorum.

"Aradığınız kişiye şu anda ulaşamıyorum. Lütfen daha sonra tekrar deneyin." Telefonu kapatıyor.

Tekrar aradım.

"Lütfen sinyal sesinden sonra mesaj bırakın. Beeeep." Ve tekrar kapatıyor.

Eğer böyle oynamak istiyorsa, ona mesaj atarım.

Ben: Felicia

Nat: Felicia şu anda burada değil, ancak bip sesinden sonra mesaj bırakırsanız size geri dönecektir. BEEEEEP!

Şimdi ciddi olarak onu tokatlayacağım. Yine de neden böyle davrandığını bildiğim için ona ayak uyduruyorum.

Felicia mesajına cevap ver. Orada olduğunu biliyorum. Feliciaaaaa! Vay be, böyle mi olacak? Tamam, "döndüğünde" bana mesaj at.

Nat: Geri arama numarası bırakmak isterseniz, lütfen bunu bu mesajın sonunda yapın.

Ben: 212-fuck-you

Üzgünüm. Bu geçerli bir numara değil. Lütfen daha sonra tekrar deneyin.

Teşekkür ederim. Ben: 212-fuc-kyou

Nat: Mesajınız kaydedildi. Teşekkür ederim.

Bana kızgın, o yüzden ben de ona kızmıyorum. Bütün hafta ondan kaçtım. Bunu hak ediyorum ama bu hoşuma gitmesi gerektiği anlamına gelmiyor. Birkaç dakika sonra beni aradı.

"Hey," dedim.

"Yeni bir kanka için ilan vereceğim, çünkü bu hafta tamamen berbatım."

Önümdeki taksi sırasına bakıyorum ve gözümü dikiyorum. "Biliyorum. Özür dilerim.

Sadece okul ve iş yoğunluğu vardı." "Evet, evet, evet. Ne var ne yok?"

Ona Grammy ile olanları kısaca anlattım.

"Ram Jam!" Ses tonu o kadar özür dileyici ki beni öldürüyor. "Bunu mesajında söylemeliydin! Şimdi kendimi bok gibi hissediyorum."

"Hayır, yapma," diyorum, birkaç adım ilerliyorum ama bir sonraki ışığı kaçıyorum. "Kaybolduğumu biliyorum ve özür dilerim."

"Sana bilerek zor anlar yaşıtıyordum. Neye ihtiyacın olursa, ben senin kızınımlı."

Hafifçe kıkırdıyorum. "Arabayı boşaltmak için çift park etmem gerekecek. Ben park edecek bir garaj bulana kadar eşyalarla birlikte kaldırımın kenarında bekleyebilir misin?"

"Ben zaten aşağıya iniyorum. Ama bil diye söylüyorum, birilerinin yanından geçerken dört kediyi ve senin lanet olası Neşeli Yeşil Dev kışından daha uzun bir tırmalama kulesini araklayacağından şüpheliyim."

Hüzünle gülümsedim. "Teşekkür ederim."

"Eğer daha fazla amla yaşayacaksam, ot ağılına girip şarapla sarhoş olmam gerekecek."

"Sen de ben de," diyorum gülerek.

ELLİ BİR

"Hey," diyorum, sesim halsiz.

"Nerelerdeydin? Neler oluyor? Neden beni görmezden geliyorsun?"

James'in hem kızgın hem de endişeli olduğunu söyleyebilirim, haklı sebepleri var. Dün geceki aramalarından birine cevap vermem gerektiğini biliyorum ama onun yerine telefonumu sessize alıp kedileri hazırladım ve Natalie ile büyük bir kadeh şarap içtim.

"Özür dilerim. Ailemle ilgili acil bir durum vardı." Henüz yataktan kalkmak istemediğim için esniyorum. Tanrı'ya şükür yarın hafta sonu. Zihinsel ve fiziksel olarak o kadar yorgunum ki sadece uyumak istiyorum ama aklımda Grammy varken ve Daniel'ı daha sonra göreceksen nasıl dinlenebileceğimi bilmiyorum.

"Her şey yolunda mı?"

Tereddüt ediyorum. James'e olanları anlatmak istiyorum ama bunu yaparsam bizim için başka bir kapı açılacakmış gibi hissediyorum ve bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim. Yine de, destek için ona yaslanma dürtüsü güçlü. Ona anlatmak istiyorum ve onun da bana her şeyin yoluna gireceğini söylemesini istiyorum.

"Her şey yolunda. Sadece dün bağlandım."

"Senin için endişelendim," diyor. Yardım edemiyorum ama keşke burada bana sarılıyor olsaydı.

"Ben iyiyim." Sesim sessiz. "Seni endişelendirdiğim için üzgünüm." "Randevunuzu yeniden planlamamı ister misiniz?"

"Evet, ama ne zaman olacağını sana söylerim. Şu anda bunu yapamam. Çok fazla işim var."

"Size yardım etmek için ne yapabilirim? Söyle."

Gözlerimi kapatarak karnıma kıvrılmış kediyi sevdim ve sıcaklığını içime çektim. "Hiçbir şey, ama teşekkür ederim."

"En azından bana ne olduğunu anlatabilir misin?" Yutkunuyorum. "Bu konuda konuşmak istemiyorum."

James bir an sessiz kaldı. Cevabımdan hoşlanmadı. "Yatakta mısın? Sesin yeni uyanmışsın gibi geliyor."

Uykulu bir gülümseme dudaklarımı çekiştiriyor ve yan dönüyorum. "Evet, yine de kalkmam lazım. Birazdan dersim var. Genelde bu kadar geç saatlere kadar yatakta kalmam ama kalkamayacak kadar yorgundum."

Boğazının arkasında mırıldanıyor. "Senin yanında uyanmak güne başlamak için en iyi yol. Sonra görüşebilir miyiz?"

Gülümseme dudaklarımdan kayıp gidiyor. "Daha sonra planlarım var." O planlar büyükannemle oturmak, sonra eve döndüğümde habersiz, duyguları katleden bir sarhoş olmak.

"Peki ya bu hafta sonu? Seni tekrar görmem gerek Aubrey."

"Aubrey! Bu küçük sevimli piç kanepeyi tırmalıyor!" Natalie diğer odadan bağıyor. "Pençelerini dişlerimle sökmeden önce gel de al onu!"

Telefonda kıkırdıyorum. "Gitmem gerek. Natalie bana bağıyor."

"Bana bir cevap ver, tatlım. Seni görmek istiyorum. Sadece benimle yemek ye. Bence sen de beni görmek istiyorsun. Nerede, ne zaman olursa. Sen ayarla, ben orada olacağım. Tek istediğim bir saat."

Önümdeki duvara bakıyorum ve söylediklerinin gerçek olmamasını diliyorum.

"Seninle sonra konuşuruz," diyorum usulca ve cevap vermesine fırsat vermeden telefonu kapatıyorum.

"Bin dolarlık ayakkabılarımdan içine işedi ve bunu yaparken bana baktı. Yemin ederim küçük şirin piç bunu bilerek yaptı. Üç kadar sayacağım ve sonra onun derisini yüzeceğim!"

Kıkırdarak yataktan fırladım.

"NAT, NEREDESİN?" Dedim. Hastaneden çıkıyorum ve şu anda kendimi çok duygusal hissediyorum. Gün uzadı, bu da kafamın derinliklerine dalmamı sağladı ve şimdi düşüncelerimi susturmam gerekiyor.

"Nerede olmamı istersin bebeğim," diyor, sesi baştan çıkarıcı. "O boru için istekli ve hazırım."

Bir kahkaha attım. Buna ihtiyacım vardı.

"Sende zihinsel bir sorun var. Bunu müşterilerinize de söylüyor musunuz?"

"Ruh halim bunu gerektirdiğinde, yaparım. Erkekler nasıldır bilirsin. Sadece bacaklarının arasında bir kaplumbağa kafası olduğunda söylüyorum. Bir dakikalığına kendini hissetmesine izin veriyorum." Gülüyor. "Sadece büyük erkeklere baba denir."

Otobüs durağına doğru yürürken başımı sallıyorum. Onunla hiç sıkıcı bir anım olmadı. "Sarhoş olmam lazım. Sarhoş gibi, konuşmanın ortasında ne konuştuğumu unuttuğum türden."

"Büyükkannenle ziyaretin kötü müydü?" diye soruyor, sempatik bir şekilde. Sesi yumuşar.

Boğazımın arkasına tırmanan duyguyu yutkularak geri çekiyorum. Dersten sonra saatlerce onunla oturdum, her ne kadar onu onun gibi görmemi istemese de

şu anda. Ona çok kötü olduğunu ve kalacağımı söyledim, sonra ona kedilerinin benim evimde çektiğim fotoğraflarını gösterdim ve biraz rahatlamış görünüyordu. Yine de Natalie'nin yaptığı yorumları atladım. Ayrılmadan önce, nöbetçi doktor beni kenara çekerek ek testler yaptıklarını çünkü önceki testlerin bazı sonuçlarının endişe yarattığını, iltihap seviyelerinin yükseldiğini, bu yüzden herhangi bir teşhis koymadan önce iki kez kontrol etmek istediklerini söyledi.

"En iyisi değildi. Daha da solgun görünüyor, eğer bu mümkünse. Biraz endişeliyim. Akciğerleri konusunda endişeliler ve zatürreye yakalanma ihtimali var."

"Ah, evet. Zatürre yaşlı insanları sever, özellikle de hastanelerde. Üzgünüm, Ram Jam. Büyükkannen çetin ceviz ama. Üstesinden gelecektir. Kemikli kıcını eve götür de her şeyi hazırlayayım."

Otobüs durağında bir grup insanla birlikte durup Natalie'nin son sözlerini düşünüyorum. Hiçbir şey düşünmek istemiyorum ama elimde değil.

Çenem titriyor. Ya büyükkannem iyileşmezse? Ya daha da hastalanır ve iyileşemezse? Bir rüzgâr esiyor ve saçlarım yüzümün etrafına savruluyor. Yukarı baktığımda, durağım için yavaşlayan otobüsün t e p e s i n d e k i ışıkların yanıp söndüğünü görüyorum. İnsanlar ayağa kalkıyor ve kaldırıma yaklaşıyor.

Duygularımı geri çekerek, artık o noktaya gelmeyi reddediyorum. Olumlu düşünmeliyim. Pozitif düşünceler pozitif enerji getirir. Sahip olduğum tek şey o ve ona bir şey olursa ne yaparım bilmiyorum.

Otobüse binip istasyona gittikten sonra trene binip şehre geri döndüm ve evime en yakın caddeye giden metroya bindim. Düşüncelere d a l m a k için yeterince zamanım vardı ve ayaklarım beton ormanın sokaklarına değdiğinde artık bu konuda endişelenmeme izin vermeyeceğime, çünkü her şeyin yoluna gireceğine karar verdim.

Öyle olmalı.

Bir kızlar gecesi tam da ihtiyacım olan şey ve Natalie ve benim her şey karmaşıklaşmadan önce yaptığımız gibi bir Cuma gecesi rahatlamak için biraz heyecanlanıyorum - Christine ve James karmaşıklaşmadan önce. Kendimi dengelemeye ve birinin beni merkezime geri getirmesine ihtiyacım var. En iyi arkadaşım ile geçireceğim bir gece mükemmel bir ilaç olacak ve yarın gerçek erkek arkadaşım ile takılarak bunu tamamlayacağım. Tabii müsaitse. Telefonumu çıkarıp Daniel'in numarasını arıyorum.

"Hey, bebeğim," dedi. Çaldığını bile sanmıyorum.

Gülümsüyorum. "Selam yakışıklı. Seninle uzun zamandır konuşmamışız gibi hissediyorum."

Gülüyor. "İş ve okulla meşgul olduğumu düşündüm. Seni rahatsız etmek istemedim, ama bir planım olduğumu söyleyebilirim, eğer yakında senden haber alamazsam, senin için gelecektim."

Şimdi fark ettiği için biraz kötü hissediyorum. Onunla son konuşmamdan bu yana neredeyse bir hafta geçti. Önceliklerim altüst oldu ve bunların sorumluluğunu almanın zamanı geldi. Ayrıca kalbimi de düzeltmem gerekiyor ve bu da Daniel'a James'ten daha yakın olmakla başlıyor.

"Özür dilerim. Hepsi benim hatam," diyorum hayal kırıklığıyla. Gerçekten kendimi kötü hissediyorum. "Evet, bu hafta oldukça zor bir haftaydı. Sanki hissetmiş gibisin. Büyükannem geçen gün hastaneye yatırıldı ve okul beni çok yoruyor." Başka şeyler de var ama söylemiyorum tabii ki. "Mezun olmak için sabırsızlanıyorum."

"Ah, bebeğim. Bunu duyduğuma üzıldüm. Hangi hastanede yatıyor? Belki bir şekilde yardımcı olabilirim?"

Yumuşuyorum ve sokakta ilerlerken ona hastalığı hakkında hızlıca bilgi veriyorum. "Jamaika Hastanesi'nde. Yarın onu tekrar ziyaret edeceğim."

"Seninle gelmemi ister misin?"

Kendi kendime gülümsüyorum. O iyi bir adam ve sadece yardım etmek istediğini söyleyebilirim. "Hayır, ama teşekkür ederim. Yine de yarın gelip benimle takılmak ister misin diye soracaktım?"

"Netflix and chill?" diyor, sesi ilgiyle titriyor.

"Çok tipik bir erkeksin." Gülüyorum. "Nasıl istersen. Hastaneden çıktıktan sonra sana mesaj atmama ne dersin? Öğleden sonra gibi?"

"Kulağa hoş geliyor. Sonunda aradığına sevindim. Seni özlüyordum." "Daniel," diye adını söyledim. "Bunu telafi edeceğim."

Tam daireme girerken telefonu kapattık. Onunla konuşurken kendimi biraz daha iyi hissediyorum, neredeyse normal.

"Nat?" diye bağıriyorum ama elinde iki duble kadehle bana doğru yürümeye başlamış bile. Başımı sallayarak çantamı masaya bırakıyorum ve bardağı alıyorum. Gözlerim parlıyor.

"Pizza mı aldın?"

Kadehimi kaldırıp şerefime kaldırıyor ve aynı anda içkimizi yudumluyoruz.

Natalie yüzünü b u r u ş t u r a r a k , "İki kişilik beyaz kız israfını kabul ediyorum, Alex," diyor.

"Bana bir tane daha ver," dedim.

"Senden bir adım öndeyim kardeşim," diyor Natalie, sonra kenara çekiliyor ve iki bardak bizi bekliyor.

Başımı sallıyorum ve diğer içkiyi içerken gülmeye başlıyorum. "Berbat bir etki bırakıyorsun."

"Ama yine de beni seviyorsun."

Başımı sallıyorum. Tekila boğazımın arkasını yakıyor. "Yanık yüzünden ateş üfledebilirmişim gibi hissediyorum."

"Bu ele alman gereken kişisel bir sorun gibi görünüyor, Ram Jam." "Benimle gel. Hemen üstümü değiştirmeliyim."

Natalie beni odama kadar takip ediyor ve yatağıma oturup bir sigara yakıyor. Kaşlarımı çattım. Genelde sadece ot kalemini kullanır.

"Bunu sen mi yuvarladın?"

"Hayır. Kankamdan aldım," diyor ve alevin ucunu yakmasını izliyor. Odaklanmış durumda ve ben onun bu konsantrasyonuna kıkırdamaktan kendimi alamıyorum.

Rahat bir yoga pantolonu ve bol bir kazak giydikten sonra onun yanına oturuyorum. Natalie başlatmak için birkaç nefes çekiyor ve sonra bana uzatıyor. Derin bir nefes alıyorum, çok derin ve boğazımın gıdıklanmaya başladığını hissediyorum.

"Kahretsin," diye mırıldanıyorum, öksürüğün başlamak üzere olduğunu bilerek dumanı dışarı üflüyorum. Sigarayı Natalie'ye geri veriyorum ve o da bir yudum alıyor. "Esrar çekmenin nasıl bir şey olduğunu unutmuşum." Kalemler çok yumuşak.

Ve... öksürmeye başlıyorum, bu da kafamın daha çabuk iyi olmasını sağlıyor. Hayatımın en uzun öksürük nöbetinden sonra Natalie'ye bakıyorum. Bir kahkaha patlattı.

"Ne?" Gözlerimin ağırlaştığını hissederek soruyorum.

"Gözlerin kan çanağına dönmüş. Hadi yemek yiyelim, sonra seni sarhoş edeceğim ve sen de bana olan aşkını itiraf edeceksin."

Birkaç saat sonra, pizza neredeyse bitmişti ve ikimiz de başka bir aptallık seviyesindeydik, hiçbir şey hakkında durmadan kıkırdıyorduk. Bu bana tanıştığımız ve arkadaşlığımızın ilk başladığı zamanları hatırlatıyor. Onunla bunu özledim. İlla kafayı bulup sarhoş olmayı değil, aramızda hiçbir şey olmadan kankamla takılmayı. Şu anda kendimi son derece savunmasız hissediyorum ve sakladığım kirli sırrı ona açmak istiyorum ama bunu yapabileceğimden emin değilim.

"Grammy hakkında konuşmak ister misin?"

Biraz üzgün bir şekilde başımı sallıyorum. "Pek sayılmaz. Sanırım bu konuda duygusallaşacağım ve ağlamak istemiyorum."

"Daniel?"

"Yarın geliyor. Netflix ve chill."

"Bildiğim iyi oldu, gideceğim. Bir işim var, yani mükemmel bir zamanlama. Sadece kanepenin üzerine bir çarşaf serdiğinden ve üzerine boşalmadığından emin ol."

"Senin kadar güzel ve içten birinin nasıl bu kadar kaba bir ağza sahip olduğunu asla anlayamayacağım."

"En pis zihinlere sahip olanlar her zaman hiç şüphelenmediklerinizdir."

Kıkırdıyorum. "Bu doğru. Sen çok iğrençsin."

Sanki ona hayatının en büyük iltifatını etmişim gibi yüzü aydınlanıyor ve ikimiz de kıkırdarak yere yığılıyoruz.

"Sende ciddi bir sorun var," diyorum.

Sigarasını tekrar yaktı. Gözlerini bana çevirerek sert bir nefes çekiyor, közler kıpkırmızı oluyor.

"Bunu şimdi mi fark ediyorsun? Yaşamak için bedenimi satıyorum ve bu hiç umurumda değil. Babamla sorunlarım olduğunu sanırsın ama yok," diyor dumanların arasından.

James.

Ve işte rezervim gidiyor. Onu düşündükçe **g ö ğ s ü m d e** küçük bir çatlak hissediyorum. Yırtık bir kalbin üzerine alkol içmek, ortalığı karıştırmak için bir reçetedir. Her şeyi olduğu gibi ve asla olamayacağı gibi görmeyi sağlar. Bu çok yalnız bir duygu.

"Soru. Hiç bağlandığınızınızı hissettiğiniz bir müşteriniz oldu mu? Birlikte yaptıklarınızdan ve onun size hissettirdiklerinden hoşlandığınız gibi?"

Başını sallıyor ve gözlerine bir gölge düşüyor.

"Evet, bir kere."

Kaşlarını havaya kaktı. "Gerçekten mi?" Keşke bunu bana daha önce söyleseydi. "Ne zaman?"

"İlk başladığımda. Düzenli müşterim oldu, ki bu yapabileceğimiz en kötü şeydi. Sanctuary'deki çoğu erkekten daha gençti ve çok formdaydı. Vücudu uğruna ölünecek gibiydi."

"Ne oldu?"

"Sonunda Christine'e artık müşterim olamayacağını söyledim."

"Asla olmaz."

Başını sallıyor. "Mecburdum. Evliydi ama birbirimize aşık olduk. Daha sık görüşmeye başladık, Christine aracılığıyla da değil. Bana hissettirdiklerine karşı koymak zordu, bana dokunma şekline, sanki gerçek bir sevgiliymişim gibi

onu. Bu duygunun bizi tüketmesine izin verdik." Duraksıyor. "Keşke hiç yapmasaydık," diyor usulca.

Ağzım açık, konuşmasını dinlerken sersemlemiş bir halde burada oturuyorum. "Onu hiç düşünüyor musun?"

"Her zaman, Aub. Bazı günler göğsüm ağrıyor ve kendime küçük bir sürtük gibi davranmayı bırakmamı söylemek zorunda kalıyorum. Onu aramadan sokakta bile yürüyemiyorum."

Bu adamı özlediği için üzülüyorum. "Gerçekten mi? Bunu nasıl bilemedim?"

"Bu konuda konuşmuyorum çünkü bunun ne faydası olacak? Ona sahip olamam. Hikayenin sonu. Kendime Sığınak Koyu'nun duvarları içinde kurulan her türlü ilişkinin daha en başından mahkum olduğunu söylemeye devam etmeliyim."

Yutkunuyorum. Haklı olduğu bir nokta var ve ben bundan hoşlanmıyorum.

"Ama ona sahip olma şansınız olsaydı, olur muydunuz?"

Derin bir nefes alarak, "Bu adam benim diğer tüm erkeklerle kıyasladığım kişi. Eğer işe yarayabilecek kötü bir yol olsaydı, sırf beni hayatımın sonuna kadar sevebilsin diye onun kışına adliyeye kadar biner ve ruhumu satardım."

Kaşlarım kalktı. Söyleyecek bir şeyim yok. Hem de hiç. Bu onun daha önce hiç görmediğim bir yönü ve bu beni kötü hissettiriyor çünkü bu duyguyu biliyorum. Beni hayatımdaki iki erkeği ve sadece James ile birlikte olmak için her şeyden nasıl vazgeçebileceğimi karşılaştırmaya zorluyor.

"Sizin için de böyle bir müşteri var, değil mi?"

Karnım endişeyle geriliyor. "Sayılır." Pencereden dışarı bakıyorum, bu konuda konuşmaktan gerginim. "O yanımdayken göğsümde açıklayamadığım b i r his oluyor. Benimle konuşması, bana dokunması..." Yüzüm biraz düşüyor ve sesimi alçaltıyorum. "Bana bunun sadece bir iş olduğunu unutturuyor."

Natalie doğruluyor ve doğrudan gözlerimin içine bakıyor. Mavi bakışları dirençli ve bana söylemek üzere olduğu şeyi gerçekten eve götüreceğini biliyorum.

"Hemen ayrıl, Aubrey. Ben ciddiyim. Dış görünüşün içinde kaybolmak çok kolay. Güven bana, tecrübelerime dayanarak söylüyorum, o çukura düşmek istemezsin."

Onu inceliyorum. Dinlememi ve gerçekten iyi dinlememi istiyor. Sorun şu ki, bunun için çok geç ve ben bunu zaten biliyorum.

Natalie karışık içkisinden bir yudum alıyor ve ardından kalan esrardan bir n e f e s çekiyor. Söndürdükten sonra tekrar bana bakıyor ve "Bu iş çok çabuk kızıştı" diyor.

ELLİ İKİ

"Telefonun çalıyor," diyor Daniel oturma odamdan.

Elimde bir kase patlamış mısırla geldim. "Ne yazıyor?" Otururken sordum. "Arayan engellendi."

Panik içinde gözlerinin arasında bir ileri bir geri bakıyorum. Yirmi beş yaşıma geldiğimde kalp yetmezliği yaşayacağıma yemin edebilirim.

"Muhtemelen bir telefon pazarlamacısıdır," diyor. "Ben olsam cevap vermezdim. Son zamanlarda bunlardan çok alıyorum."

Sert bir nefes vererek ona katılıyorum ve aramayı reddediyorum, sonra telefonu yüzüstü bırakıp sessize alıyorum. Dün gecedan beri James'ten gelen birkaç aramayı görmezden geldim. Bu konuda kendimi kötü hissediyorum ama aramıza biraz mesafe koymam gerekiyor. Akıl sağlığım ve kalbim için. Bana sonunda karısından ayrılmak için bir nedeni olduğunu söyledikten sonra eskisi gibi olamadım. Onunla asla gerçekleşmeyecek şeyler istememe neden oluyor. Hastalıklı bir fantezi, başka bir şey değil.

"*The Notebook*'u izlemek ister misin?"

Daniel'a şüpheyle bakıyorum ve arkama yaslanıyorum. "Şu anda gerçek misin? Neden bunu izlemek istiyorsun ki? Ryan Gosling'e gizli bir aşk mı besliyorsun? Çünkü son dakika haberi, sevgilisi var, bir bebeği var ve annesi de çok *seksi*," diyorum ve o da sırıtıyor.

Daniel kıkırdıyor ve bir kolunu omuzlarıma doluyor. "Bilmiyorum, ama senin bilebileceğini düşündüm. Bu bir piliç filmi. Her kız bunu izlemek istemez mi?"

Başımı yana eğiyorum. "Çok tatlısın ama büyükannemle birlikte olduktan sonra eğlenceli bir şeye ihtiyacım var."

Çenemi kavıyor ve bana küçük bir öpücük veriyor. Gözleri yumuşuyor. "Onu gördükten sonra hâlâ üzgün hissediyor musun?"

Başımı sallıyorum, dudaklarım ince, düz bir çizgi halinde. Büyükannemin rengi çok daha iyiydi ve bu beni biraz daha iyi hissettirse de, hala hastanede olduğu için en kötüsünü düşünmekten kendimi alamıyorum. Çıkmak için sabırsızlanıyor ve ben de onun için aynı şeyi hissediyorum. Güvende olduğunu bildiğim kedileriyle birlikte evine dönmesini istiyorum.

"Hâlâ test yapıyorlar. Kaç tane çalıştırıyor olabilirler ki?"

"Bir hastane, zeminin her santimini kaplamadan bir hastayı taburcu etmeyecektir. Eğer yapmazlarsa, bu, gerçekleşmeyi bekleyen bir malpraktis davasıdır."

Mantıklı. "Ciğerlerinde bir şey buldular," diyorum sessizce. "Bazı akciğer testleri yapacaklar."

Daniel çenemi kaldırıp gözlerimin içine bakıyor. "Hey şimdi. Bu test alerji gibi basit bir şey için kullanılabilir. Hemen heyecanlanmayın ve internette bir şeyler aramayın."

Dudaklarımda küçük bir gülümseme belirliyor. "Çok geç. Bazen bronşit için gerekli olduğunu gördüm, onda da bu var, bu yüzden en kötüsünü düşünmemeye çalışıyorum."

"Gördün mü? Tüm kutuları işaretliyorlar. Yaşı göz önüne alındığında, yapmak zorundalar, Aubrey."

"Evet, tamam. Muhtemelen haklısın," diyorum ve eğilip ona sarılıyorum.

Daniel sırtımı okşuyor, parmakları tembelce aşağı yukarı sürükleniyor. Çok iyi hissettiriyor.

"Beni yatıştırmaya çalıştığın için teşekkürler," diyorum usulca. "Sadece endişeliyim."

Büyükannem benim her şeyim."

Başımın üstünü öpmek için eğildi. Birkaç dakikalık sessizlikten sonra, "Seninle konuşmak istediğim bir şey var" dedi.

Sesi alçak, ciddi ve bu hemen içimdeki bayrakları kaldırıyor. Bu ton ve ifade, daha fazlasını ifade ediyor. Sanki bir ayrılık yaklaşıyor ya da ilişkiyi bir sonraki seviyeye taşımaktan bahsediyor. **K a l b i m** küt küt atarken başımı kaldırıp ona bakıyorum, tam o sırada kapı çalıyor.

Cevap vermek için ayağa kalkarken bir parmağımı kaldırarak, "Bu düşünceni unutma," diyorum.

Çenem düşüyor ve kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. James'in karşımda durduğunu görünce içimdeki her şey aydınlanıyor. Gözlerimiz kilitleniyor ve bir dakikalığına sadece biz varız, başka kimse yok. Bakışları yumuşuyor ve yüzüne bir gülümseme yayılıyor.

"Her şey yolunda mı, Aubrey?" Daniel arkamdan soruyor.

James'in bakışları kalkıyor ve sertleşiyor.

Daniel'ın koltuktan kalktığını ya da bana doğru yürüdüğünü duymadım ama şimdi kalçamda sahiplenici bir el ile arkamda duruyor.

James'e bakıyorum. Vücudum ona doğru çekiliyor, neler yapabileceğini bilmek kanımı ateşliyor. Onu özlemişim ama şimdiye kadar ne kadar özlediğimi fark etmemiştim. Beni inceliyor ve ben gergin bakışlarımla ağzını açmaması için ona yalvarıyorum. Açacağını düşündüğümünden değil ama bu düşünce aklımdan geçiyor.

"Yardımcı olabilir miyim?" Daniel soruyor, çünkü hâlâ aptalca bir şekilde nutkum tutuluyor. "Ah, bu James, Natalie'nin babası," diyorum toparlanarak.

"Memnun oldum efendim," diyor Daniel ve elini uzatıyor.

James alıyor ama gözleri benim üzerimde. Kafasında düşünceler döndüğünü biliyorum, tenimi diken diken eden ve onun aşırı farkında olmamı sağlayan düşünceler. Kalın bir şekilde yutkunuyorum.

"İçeri gelmek ister misiniz? Natalie şu anda burada değil. Ne zaman döneceğini bilmiyorum. Aub?" Daniel bana bakarak sordu.

Davetkâr bir hareketle kapıyı daha geniş açıyorum ama o içeri girmiyor. "Seni görmek güzel," diyor James sert bir şekilde.

"Aynen. Evet, burada değil ve aslında bu gece geç saatlere kadar da dönmeyecek. Onu aramaya çalıştın mı?"

Tanrıya şükür sesim hiç değişmedi.

James çenesini bir kez eğiyor. "Cevap vermedi," diyor, sorgulayıcı bakışları benimkileri delip geçiyor. Beni kastettiğine dair bir his var içimde. "Onunla konuşmak istediğim önemli bir şey var ve bunu yüz yüze yapmam gerekiyor."

Kalbim boğazımda ve sanki boynumda bir düğüm varmış gibi hissediyorum. "İstersen bu gece eve geldiğinde ona söyleyebilirim?"

"Ona uğradığımı söyle. Onu tekrar aramayı deneyeceğim." James Daniel'a bakıyor ve ben nefesimi tutuyorum. "Tanıştığımıza memnun oldum."

James gitmek için arkasını döndü, ben de kapıyı kapattım.

"Film izlemeye hazır mısın?" Daniel soruyor ve ben de hissettiğim kadar garip olmadığı için rahatlamış hissederek nefes veriyorum.

Kanepede arkamıza yaslanmış rahat rahat oturuyoruz. Daniel konuştuğunda filmi oynatmak için uzaktan kumandayı kaldırıyorum. Midem şu anda kocaman bir karmaşa içinde, düşüncelerim on farklı yöne koşuyor. Odaklanamıyorum. Natalie'yle yaşadığım onca yıl boyunca babası bir kez bile uğramadı. Biraz panikliyorum çünkü gerçekten beni görmeye geldiğini biliyorum.

Daniel, ayrılmam gereken ama ayrılmadığım erkek arkadaşım.

"Düşünüyordum da, bana şimdi bir cevap vermek zorunda değilsin, aslında önce senin düşünmeni istiyorum."

Doğrulup ona bakıyorum, temkinli.

"Mezun olduktan sonra benim yanıma taşınmak ister misin diye merak ediyordum. Senden gerçekten hoşlanıyorum Aubrey ve bu ilişkiyi bir sonraki aşamaya taşımak istiyorum."

Kaşlarım saç çizgime kadar kalkıyor ve gözlerim şok içinde açılıyor. Şu anda buna ihtiyacım yok. Çenem titriyor, nutkum tutuldu. Daniel bana kıkırdayarak bakıyor.

"Yanına taşınmak mı?"

Gülümsemesi ürkek, kararsız ve kendimi kötü hissediyorum çünkü bunun benim tepkim yüzünden olduğunu biliyorum. Onu rahatsız etmek istemiyorum.

"Evet. Benimle yaşa. Bir evi, bir yatağı paylaşmak gibi. Seni her zaman görebileceğim gibi."

Kıkırdamam uçuk kaçık. "Özür dilerim. Biliyorum, sadece çok beklenmedikti. Gerçekten mi? Benimle yaşamak mı istiyorsun? Ben bir tür felaketim ve garip saatlerde çalışıyorum."

"Yaparım. Eğer istediğin buysa."

Dudağımın kenarını ısııyorum ve bakışları ağzıma düşüyor.

"Bunu düşünebilir miyim? Natalie ile o kadar uzun süre yaşadım ki... Önce bir oda arkadaşı olduğundan emin olmalıyım, kiranın bana düşen kısmını nasıl karşılayacağım, hayatımla ne yapacağım-"

"Bebeğim. Bu yüzden düşünmeni söyledim. Pişman olacağın bir karar vermeni istemiyorum."

Başımı sallayarak ona utangaçça gülümsüyorum ve yanına sokuluyorum. Kolunu üzerime doluyor. Natalie ile yaşamayı seviyorum ama Daniel ile yaşamak tam da ihtiyacım olan şey ve ilişkimiz için doğru yönde atılmış bir adım olabilir. Bunu gerçekten başarabilecek miyim? Daha da önemlisi, bunu istiyor muyum?

"Aubrey... Aubrey..." Daniel beni hafifçe sallayarak söylüyor. Uykudan ağırlaşmış gözlerimi açıyorum ve kırıştırıyorum.

"Uyuyakaldım mı?" Sesim sersemlemiş.

Bana tatlı tatlı gülümsüyor. Daniel saçımı geriye doğru tarıyor. "Yaptın. Çok tatlıydı. Filmin ilk on dakikasını geçebildiğini sanmıyorum."

Doğrulup yüzümü ovaladım. Ne kadar yorgun olduğumu fark etmemiştim.

"Özür dilerim. Ne oldu bilmiyorum. Senin üzerinde o kadar rahat ettim ki sanırım uyuyakalmışım." Ona doğru eğilerek kollarımı karnına doladım ve yaklaştım. "Çok sıcaksın. Tekrar u z a n," diyorum onu iterek.

"Keşke yapabilseydim bebeğim, ama işten aradılar. Gitmek zorundayım." Mutsuz bir şekilde nefesimin altında homurdanıyorum ve o kıkırdıyor.

"Boo. Burada kal. Bütün gün takılmamız gerekiyordu."

"Biliyorum ve gitmek zorunda olmaktan nefret ediyorum ama görev çağırıyor. Gitmek zorundayım."

Tutuşumu bırakıyorum ve ona yavru köpek gözleriyle bakıyorum. Bana b a k ı ş ı , gülümsemesinin mutlulukla dolu olması hoşuma gidiyor ve biraz daha rol yapıyorum.

"Gitmek zorunda mısın?" Surat asarak soruyorum.

Ayağa kalkıyor ve başımın üstünü öpüyor. "Seviyorum. Daha sonra çıktığımda seni aramama ne dersin? Saat kaç olur bilmiyorum ama yine de ararım."

"Peki." Öfkelendim ve ayağa kalkmak için hamle yaptım ama beni durdurdu.

"Uyumaya devam et. Çıkarken alt kilidi kilitleyeceğim."

Başımı salladım ve tekrar uzandım. Yorgunluk beni ele geçiriyor ve çok yorgunum. Daniel cep telefonunu ve cüzdanını alıyor, sonra bana bir öpücük daha veriyor. Kapıdan çıkıp gitmeden önce üzerimi battaniyeyle örtüyor.

Bedenimin derin bir uykuya daldığını, ağırlığın beni altına çektiğini hissedebiliyorum. Tam uykuya dalmak üzereyken kapı çalınıyor. İnleyerek ayağa kalktım ve cevap vermeye gittim.

ELLİ ÜÇ

"James? Hey," diyorum, kafam karışmış bir şekilde ona bakarak. "Yine ne yapıyorsun burada? Natalie henüz dönmedi."

"Biliyorum," diyor huysuzca, sonra kendini içeri itiyor ve kapıyı kapatıyor.

"Oh, lütfen içeri gel."

İçeri daldığı için biraz sinirlendiğimi gizleme zahmetine girmiyorum.

Çoğunlukla çok yorgun olduğum ve sadece uyumak istediğim için.

Arkamı döndüğümde James'in çoktan bana baktığını görüyorum. Dağınık gömleğini ve rüzgârda uçuşan saçlarını görünce kaşlarımı çatıyorum. Çok sevdiğim siyahla çizilmiş renkli dövmeleri dikkatimi çekiyor.

"Daniel kim?"

Gözlerim onunkilere kayıyor ve geri çekiliyorum. "Erkek arkadaşım."

James önümde taşa dönüyor, kımıldamıyor. Öfke bakışlarını yakıyor ve göğsüme çarpıyor. Sanki en sevdiği emziği elinden almışım gibi davranıyor ve ben de ona büyümesini söylemek istiyorum.

"Neden bahsediyorsun?" diyor, gözleri kısılıyor.

Ayaklarımın üzerinde kayıyorum ve ellerimi kalçalarımaya koyup omuzlarımı dikleştiriyorum. "*Sen* neden bahsediyorsun? Bir dakika... O gidene kadar dışarıda mı bekledin?"

James sorumu duymazdan gelerek gözlerini dikmiş bana bakıyor. Vücudu duruşunda yana doğru eğiliyor. Şu anda biraz korkutucu ama neyse ki böyle erkeklere alışkınım.

"Yaptın, değil mi?" diyorum, biraz şaşırarak.

Burun delikleri alevlenir. "Ne zaman bir erkek arkadaş edindin, Aubrey? Ne zamandır onunla birliktesin?"

Gözlerim onunkiler arasında gidip geliyor. "Eğer gerçekten Natalie'yi arıyorsan neden burada olduğunu ya da Daniel yüzünden beni neden sorguladığını anlamıyorum. Sorun nedir?"

"Soruya cevap ver."

"Onun hakkında bir şey bilmek gerçekten seni ilgilendirmez." Alay ediyorum. Belki de bunu söylememeliydim çünkü bir cümle içinde James şu anda düpedüz kaynıyor. Belki de ses tonumla bu kadar kindar olmamalıydım.

"Onun hakkında her şeyi bilmeye hakkım var."

Eğer vuruşmak istiyorsa, bunun için doğru hatunu seçmiştir. "Bu benim özel hayatım."

"Bu anlaşmayı yaparken sana erkek arkadaşından kurtulmanı ve Sanctuary'de çalışmayı bırakmanı söylemiştim."

Şimdi tamamen uyandım ve çılgına döndüm.

"Flaş haber, *seninle* bir anlaşmam var. Tüm hayatımı kontrol eden bir anlaşma değil. Hiçbir konuda anlaşmadığımızdan beri Daniel'la birlikteyim ve sırf sen öyle dedin diye çalışmayı bırakmayacağım. Bu konuda ciddi olduğuna inanmıyorum. Gerçekten hayatımın her saniyesini sana vereceğimi mi düşündün? Özel zamanımda ne yaptığım seni ilgilendirmez. Sen evlisin, unuttun mu?" Bakışlarım sol eline düşüyor ve alyansını göstermek için elini kaldırıyorum. Elini geri çekiyor ve bana doğru bir adım atıyor. Hareket etmiyorum çünkü kimse için geri adım atmam. "Ben lanet bir köpek değilim James. Lanet olası gözlerini kırptığın için topuklamıyorum."

"On milyon dolar karşılığında ne istersem, ne zaman istersem, ne dersem onu yapacaksın. Times Meydanı'nın ortasında dizlerinin üzerine çöküp sikimi yalamanı istersem, yapacaksın. Aynı anda iki adamla sikişmeni istersem, yapacaksın. İş ve erkek arkadaş yok dedim. İstedğim tek şey bunlardı ve sen bunu yapamadın ya da bana karşı dürüst olamadın. Ben çok şey istemiyorum. Bunun yerine para için bacaklarını açmaya devam ediyorsun ve bir yandan da erkek çocuk doğuruyorsun."

İçimden öfke fişkırıyor. "Senin lanet olası bir karın var! Erkek arkadaşım olsa ne fark eder? Bu beni senin istediğin şeyi yapmaktan alıkoymaz. Sadece normal hayatıma geri dönüyorum."

"Hala Sanctuary Cove'da mısın?"

Gözlerim kocaman, çenem düşüyor. Cevap vermiyorum ve o da benim bakışlarımı taklit ediyor. "Evet, öyleyim," diye itiraf ediyorum.

James alaycı bir kahkaha atıyor ve tüylerim diken diken oluyor. "Sen gerçekten bir fahişesin, değil mi?"

Büyük bir inançsızlıkla kalın bir nefes çekiyorum. James'in söyleyebileceği onca şey varken, şahdamarıma saldırıyor. Duygularım hızla tırmanıyor ve gözlerimdeki yaşların yanışını hissedebiliyorum. Bunu görüyor ve özür bile dilemiyor. Onun kullandığı şekilde fahişe olarak adlandırılmak, sokaklarda yaşayan ve iki dolarlık kokain karşılığında sakso çeken pis, iğrenç, dişsiz bir kadını ifade ediyor. Kendimi ucuz, gerçek bir çöp parçası gibi hissettiriyor.

Christine için çalışırken istikrarlı ve normal sayılabilecek dengeli bir hayat sürdürmek için o kadar çok çalıştım ki, kendime yaptığım işin sadece

sıradan bir iş gibi. Ne de olsa fahişelik tarihteki en eski meslek. Ama James birkaç kelimeyle hepsini silip süpürdü.

"Defol git," diyorum, sesim fısıltı gibi ama zehir dolu.

"Sen de tam olarak öylesin zaten." İtıyor. "Sana istediğin kadar para veriyorum ve senden yapmamamı istediğim halde hâlâ fahişelik yapıyorsun. Sen lanet bir fahişesin, Aubrey. *Valentina*. Bugün sana ne denmesini istiyorsan artık. Sen sadece çoğu fahişeden daha iyi sakso çekme yeteneğine sahip bir başka güzel yüzün. Hepsi bu," diye tükürüyor. "Daha iyi bilmeliydim." James omuzlarını kaldırıyor ve sanki az önce denizi ikiye ayırmış da önemli bir şey değilmiş gibi omuz silkiyor.

Gözlerim yarıklara iniyor ve ağlamamak için kendimi zor tutuyorum. "Ben bu kadar mıyım? Gerçekten mi? Sana karının veremediği, *kimsenin* veremediği şeyleri veriyorum. Bu yüzden bana para ödedin, çünkü bu işte iyi olduğumu biliyorsun. Ve şimdi bunları gerçek erkek arkadaşına da verdiğim için kızgınsın." Duraklıyorum, sinsi bir gülümseme dudaklarımı yukarı çekiyor.

Birbirimizden birkaç santim uzaklaşana kadar James'e doğru adım atıyorum. Valentina ortaya çıkınca düşme tehlikesi geçiren gözyaşlarım geri çekiliyor ve sesim şuruba dönüşüyor. Sertçe aşağıya bakıyor, burun delikleri açılıyor ve ondan akan nefreti sevmekten başka bir şey yapamıyorum. "Oh, burada ne olduğunu anlıyorum," diyorum. "Cinsel olarak hayal kırıklığına uğradın, değil mi? Karın dün gece boktan bir şekilde mi yattı? Sarkık küçük bal kabını incitmemek için ona yumuşak, zayıf itişler verirken sadece kartal gibi mi yayıldı? Bu yüzden mi burada bana sahipmişsin gibi sikini sallıyorsun, çünkü benim seni boşalttığım gibi boşalamadın?"

Uzanarak James'in sikini kavradım ve iyice sıktım. Sırıttıyorum. "Vay, vay, vay, şuna bakar mısın? Sert bir alet ve tek yaptığım sana cevap vermektir."

Tutuşumu sıkılaştırıyorum ama elimi tokatlayarak uzaklaştırıyor. James hızlı bir hareketle beni kaldırıp ön kapıya çarpıyor, ağzı ağzımda, dili ağzımın içine giriyor. Göğsü kabarırken benimkine bastırıyor.

"Beni hak etmiyorsun," diye homurdanıyorum, daha fazlasını istediğim ama istemeyi reddettiğim öpücüğü kırarak. "Ben zaten değersiz bir fahişeyim, değil mi? Senin farklı olduğunu sanıyordum ama değilmişsin. Sen de dar bir amcık arayan başka bir adi herifsin."

Dişleri meme ucumu ısırırken iki elimi de bir elinin içine alacak şekilde manevra yaptığında gücüne karşı koyamıyorum. Zevk bedenimi kavururken yüksek sesle nefes alıyorum. Ayak bileklerim onun etrafında kilitleniyor

Belim, kalçalarım sıkılaşıyor. Şortum **n e m l i** ve utaniyorum çünkü benim hakkımda söyledikleri doğru. Ben sadece bir fahişeyim, ne kadar süslersem süsleyeyim. "Bir dahaki sefere konuşmadan önce düşün," diyor meme ucumla Dişlerini. Gömleğimi ıslatmak için dilini kullanıyor ve kalçalarım onun tutuşuyla hareket ediyor. Göğüs ucum sertleşiyor ve gözlerim kapanmakla tehdit ediyor. O kadar çok acıyor ki, ilahi bir his.

"James." Uyarıyorum.

Dilini düzleştirerek boynumun sütununda sıcak bir iz bırakıyor ve neredeyse iç çekiyorum. Tüylerim diken diken oluyor. Kıpırdanıp ayak bileklerimin kilidini açıyorum, ayakta durabilmem için onu geri itiyorum, sonra yüzüne bir tokat atarak ikimizi de şok ediyorum.

Bunu yapmamalıydım. Gözlerimi kırıştırıyorum, şimdi ne yapacağımdan emin değilim ve James iki elimi de tutup başımın üzerine kaldırıyor ve kapıya sabitliyor. Kavrayışı o kadar sıkı ki parmaklarımdaki hissi kaybedeceğimi biliyorum. Vücudunu benimkine bastırıyor, böylece hareket edemiyorum. Dizlerini bükerek kalçalarını döndürüyor, böylece ereksiyonu klitorisime doğru itiliyor. Çenem açılıyor, dudaklarımdan yumuşak bir iç çekiş dökülüyor. Avantajı eline geçiriyor ve ağzını benimkinin üzerine kilitliyor, her hakkı varmış gibi beni öpüyor. Acımasız ve sert, her parçasını içten dışa hissetmemi sağlıyor. James bir canavar, beni öfkeyle öpüyor. Hava almak için kalkmama izin vermiyor. Aleti pantolonunun içinden süzülüyor ve ben sonunda karşılık verene kadar ıslak amımı okşuyor. Ağzının içine doğru inliyorum ve onu aynı sertlikte öpüyorum. Kalçalarım ona doğru yükselirken dudağını ısıriyorum. İkimiz de birbirimizin içine doğru inliyoruz.

Tam klitorisime sürtünürken konsantre olamıyorum. Sanki üzerimde kıyafetler varken beni beceriyor ve James becerdiğinde, tüm normal düşünceler pencereden dışarı çıkıyor.

Hayır. Hayatımın her alanında para için kontrol edilmeyeceğim. Valentina'nın parasını ödüyor ama Aubrey satılık değil.

Aramıza uzanıyor ve beni avuçluyor. "Sırılsıklam olmuşsun," diyor sanki bunu bekliyormuş gibi, sonra kemerini çözüyor ve fermuarını indiriyor. Pantolonu bir yığın halinde ayak bileklerine düşüyor.

Dişlerimi gıcırdatıyorum. "Hayatımı kimse için değiştirmeyeceğim."

"Evet, öylesin. Sen benimsin Aubrey, başkasının değil," diyor küçük şortumu aşağı çekerek. "Tıpkı benim senin olduğum gibi."

İç çamaşırı giymediğimi fark ettiğinde, kanarya yemiş kedi gibi sırtıyorum.

"Daniel'ı daha önce becerdim, biliyorsun, erkek arkadaşımı? Onu bütün gün anlamsızca sikmeyi planladım."

Bu bir yalan. Onunla daha önce seks yapmadım. Sadece kızgınlım ve James'i onun beni incittiği gibi incitmek istiyorum.

Gözleri kararıyor ve bu beni heyecanlandırıyor. "Sana birini nasıl anlamsızca sikeceğini göstereceğim."

Klitorisimi daireler çizerek okşuyor ve iki parmağıyla kabaca içime girerken dizlerimin bağı çözülüyor. Yine de canımı yakmıyor, çünkü dokunuşu bana zevk vermekten başka bir işe yaramıyor. Aletini eline alan James, bacaklarımı açarak seksimi okşuyor. İnmeye karşı koyuyorum ve bacağımla kaldırıp kalçasının üzerine kaldırıyor, sonra uzun, sert bir vuruşla içime dalıyor. Onun genişliğine uyacak şekilde gerildiğimde bağıriyorum, keskin, harika bir acı vücudumu ele geçiriyor.

Ağzı boynumda, sakalları tenimde geziniyor ve ben inliyorum. Çekiyor, sonra tekrar sokuyor.

"Bana böyle şeyler söyleyip nasıl hala benimle sevişebiliyorsun?"

"Gerçeği söyledikten sonra mı demek istiyorsun?" diyor, sözleri sıcak. "Ama sen busun işte. Sen sadece aşık olduğum lanet olası bir fahişesin."

Onun etrafında kenetleniyorum. Benden küçük bir nefes kaçıyor. Gözlerim yaşlarla doluyor ve ben onları durduramadan bir tanesi yanağımdan aşağı süzülüyor. "Öyle söyleme," diye fısıldıyorum, göğsüm yanıyor. "Sözünü geri al."

Bana bakıyor, gözyaşını süzüyor. "Neyi geri alacaksın? Buna dürüstlük denir, tatlım. Bir ara sen de denemelisin."

Çenem titriyor. "James..."

"Evet, tatlım?" diye cevap veriyor, biraz daha derine itiyor. Amım onun etrafında titreşiyor, daha fazlasını istiyor ve gitmesini istiyor.

"Onu geri al. Şimdi."

"Sana fahişe dememe izin veriyorsun, ama seni sevdiğimi söylemek s e n i n için çok mu fazla?"

Bana aşık olduğunu duymak istemiyorum. Bu bir yalan. Öyle olmak zorunda. Benim onun için hissettiklerimi onun da benim için hissetmesi mümkün değil, çünkü o zaman her şey mahvolur.

"Geri al," diye
tekrarlıyorum. "Hangi
kısımını? Söyle."

James tekrar sonuna kadar sokuyor ve ellerimi bırakıyor. Kalçalarımı kavrayıp beni kaldırıyor ve hareket edemeyeceğim şekilde boyuna doğru iterken kollarım yanlara düşüyor. Kalın ve sıcaktı ve beni parçalıyormuş gibi hissediyordum.

Fiziksel olduğu kadar duygusal olarak da ikiye ayrıldım. Ellerimi göğsüne koyuyorum ve saçlarına dolamak için yukarı kaldırıyorum. Bana doğru eğiliyor, ağzı benimkinin üzerinde geziniyor.

"Bu nasıl dürüstlük? Senin için karımı terk edecektim. Sonunda beni anlayan birini bulduğumu sanmıştım ama o hâlâ arkamdan erkeklerle yatıyor. Ona verdiğim milyonlarca dolardan sonra bile. Paranın her şeyi satın alamayacağını gösteriyor."

"Kes şunu," diyorum, bir gözyaşı daha dökülürken.

"Kelimeleri söyle ve onu terk edeyim," diye yalvarıyor, sonra beni öpüyor.

James geri çekilmiyor ve kalçalarını benimkilere doğru sürmeye başlıyor. Onun itişine itişle karşılık veriyorum. O sert ve biz çaresiziz. Birlikte başka hiçbir şeye benzemeyen bir açlık yaratıyor. Kalçamı o kadar sıkı kavlıyor ki, kalçalarım içgüdüsel olarak onunkine doğru yuvarlanıyor ve onun tüm uzunluğunu aldığımdan emin oluyorum. İç çekiyorum, inliyorum, teslim olduğum için nefret ediyorum ve bana verdiği şeyi seviyorum.

"Asla bu şekilde yürümeyecek ve sen de bunu biliyorsun. Bu konuda konuşmanın bir faydası yok."

Natalie'den bahsettiğimi biliyor. Bu ruh kırıcı ama gerçek bu. "Bunu başaraacağım. Sadece söyle, tatlım. Onu bu gece bırakacağım."

"Sana sonsuza dek sahip olabileceğimi bilirim her şeyi düzeltebilirim."

Başımı şiddetle sallıyorum. Kalbimi kırıyor çünkü evet demek istiyorum ve bunu yapmamın mümkün olmadığını biliyorum. Bakışlarında öyle bir acı ve hüzün var ki neredeyse geri almak istiyorum. Kelimeleri söyleyemiyorum çünkü asla gerçekleşmeyeceklerini biliyorum. İkimiz de kaçınılmaz bir durumdayız. İkimiz de çok yakınız ve sadece birbirimize verebileceğimiz yoğun bir mutluluğun sınırındayız... ama istediğimiz gibi sonsuza kadar değil.

"James, lütfen..."

"Söyle."

"Yapamam. Yapamayacağımı biliyorsun!"

"Beni sevdiğini biliyorum, tıpkı benim seni sevdiğim gibi."

Gözümden bir damla yaş süzülüyor. Beni kazanmaya kararlıymış gibi tekrar öpüyor, coşku bedenimden geçerken aynı anda onun zevkini de ateşliyor. İkimiz de sertçe boşalıyoruz, tırnaklarımız derime batıyor, inlemeler ve homurdanmalar havayı dolduruyor, onun döllerini içime akıyor ve ben onun sikini her şeyiyle sağıyorum. Birlikte unutuluşa doğru süzülüyoruz, bir öncekinden daha iyi bir başka akıllara durgunluk veren orgazmı baş başa kalıyoruz.

Hiç vakit kaybetmiyor. İçimden çekiliyor ve arkasında sıvı damlayan berrak bir sıvı çizgisi bırakıyor. James pantolonunu yukarı çeker ve bağlar. Ben

Kapıya yaslanmışım, yorgun bedenim sersemlemişti. Keşke aynı şeyi duygularım için de söyleyebilseydim. Şortumu çekiştiriyorum, kalçalarım titriyor.

Tezgâha doğru yürüdüğünü ve gömleğinin cebinden bir şey çıkardığını, ardından tezgâhın karşısındaki bir şeye uzandığını izliyorum. Kaşlarımı çatarak ne yaptığını görmeye çalışıyorum ama gözümü kırpmamdan daha hızlı bir şekilde işini bitiriyor. Bana doğru dönüyor ve üç büyük adımda mesafeyi kapatarak bana doğru yürüyor. Bakışlarım tezgâha düşüyor ve kalbim ortadan ikiye ayrılıyor.

Bir çek.

Beni boğacak kadar yoğun bir kızgınlıkla bana bakarak, "Sana olan borcum bu kadar. Bu küçük anlaşmamızın artık sona erdiğini söyleyebiliriz. Biz bittik."

Dudaklarım aralandı, gözlerim büyüdü. Yoldan çekiliyorum ve James hayatımdan çıkıp gidiyor. Tek yapabildiğim kapıya yaslanıp hüngür hüngür ağlamak.

ELLİ DÖRT

Mide gribini gerekçe göstererek tüm hafta boyunca derse **girmedim**. Günler uzun, geceler daha uzundu. Okuldaki dört yılım boyunca ilk kez derse gelmedim ve daha kötü bir zaman seçemezdim. Finaller yaklaşıyor ve mezuniyet eli kulağında. Orada olmam gerekiyordu. Bunun yerine yatağıma uzandım, halsizdim ve ara ara ağlıyordum.

Gözyaşlarım akmadığı zamanlarda gözümü kırpmadan yatak odamın penceresinden dışarı bakıyordum, şu anda da öyle yapıyorum. Daniel birçok kez beni kontrol etmek için yanıma gelmeye çalıştı ama ona izin vermedim. Sadece yalnız kalmak istiyordum.

James'e olan hislerim düşündüğümünden çok daha derin. Bana söylediği şeyler yüzünden hâlâ öfkeyle sarsılıyor olsam da, bu ona sıırıslıkam aşık olduğum gerçeğini değıştirmiyor. Beni nasıl terk ettiğini, giderken gözlerindeki acıyı ve gerçek aşkı düşünüp duruyorum. Kalbimi de yanında götürdü. Ben de aynı şekilde hissediyordum ama ona söylemedim.

Yorgun bir iç çekiyorum. Bütün bir yıl boyunca devam etseydik, sonunda ne durumda olacağımı hayal bile edemiyorum. İçimden bir ses ayrılamayacağımızı söylüyor. Birlikte daha fazla zaman geçirmek işleri daha karmaşık hale getirebilirdi, ama sanırım zaten öyleydi.

Benim için karısını terk etmek istediğine dair sözlerini bu hafta yüzüncü kez kafamda tekrar duyarken gözlerimi sıkıca kapatıyorum. Gizli anlaşmamızın sona ermesini kılık değıştirmiş bir lütuf olarak görmem gerektiğini biliyorum, ama aynı zamanda inkar edilemez derecede kalp kırıcı. Başından beri umutsuzduk.

Doğrulup masamın üzerindeki titreşimli telefonuma uzanıyorum. Ekranı bakıyorum ve Madam Christine'in bana tekrar mesaj attığını görüyorum.

Kahretsin.

Bu hafta hasta olduğumu söyleyerek tüm işleri reddettim. Ona iyileşmekte olduğumu ve onunla konuşmam gerektiğini söyleyen kısa bir mesaj gönderdim. Eskortluk hakkında çok düşündüm ve bir daha asla böyle hissetmek istemediğime karar verdim.

Artık Sanctuary Cove'da çalışmam.

Hem Natalie'ye hem de Daniel'a yalan söylemenin suçluluğu arasında, en iyisi bu. Öyle olduğunu biliyorum. James'le anlaşmadan önce tonla para kazanıyordum, yani bu işi yapmaya devam etmeme gerek yoktu.

Banyoyu kullanmak için kalkıyorum, sonra bir bardak su almak için mutfığa gidiyorum, tam o sırada öfkeli Natalie içeri dalıyor. Kapı uçarak açıldı ve duvara çarptı. Kapıya uzandı ve çarparak kapattı.

"Aubrey!" diye bağıyor. Kahretsin, kulaklarım. "Buradayım," diyorum sessizce arkasından.

Göğsünü tutarak zıplıyor ve kendimi bu kadar sefil hissetmeseydim gülerdim.

Bana bakıyor ve görünüşümü değerlendirirken yüzü buruşuyor. "Ölü gibi görünüyorsun."

"Ben de seni seviyorum. N'aber?"

Natalie dolaba doğru yürür. Uzun bir shot bardağı çıkarıp tekila doldurur. Birkaç damla tezgahın üzerine dökülür.

"Babam lanet olası bir psikopat," diyor, sonra atışı geri atıyor. "Ondan nefret ediyorum."

Yüzümü buruşturarak sertçe yutkunuyorum. Bir tane daha doldururken bana bir shot teklif ediyor ama reddediyorum.

"Ne oldu?" Gergin bir şekilde sordum.

"Uğramasının ne kadar garip olduğunu düşündüğümü hatırlıyor musun? Şimdi geçen hafta neden geldiğini biliyorum."

Su bardağını göğsüme bastırarak kaşlarımı çatıyorum. Daniel'in ağzından kaçırma ihtimaline karşı James'in uğradığını ona söylemeliydim.

"Boşanma davası açtığını bana kendisi söylemek istedi."

Kaşlarım havaya kalktı ve çenem düştü. Boşanma mı? Yine de bunu yapacağın düşünmemiştim.

"Kesinlikle," diyor yüz ifadem karşısında. "Ve saçma sapan bir bahaneyle, ki bu hiç mantıklı değil çünkü annem evlilikleri üzerinde çalıştıklarını ve her şeyin çok iyi gittiğini söyledi. Çok mutlu olduğu için yıkılmış durumda. Her evliliğin sorunları olduğunu biliyorum, onlarınki de kesinlikle vardı.

-Ama gazetelerle onu gafil avladı. Bunun beklenmedik olduğunu söylüyor ve ben de aynı fikirdeyim."

Büyük bir şok içinde gözlerim açıldı. Ona çoktan servis mi yaptırmıştı? Yani belki de beni görmeye geliyordu ama aslında Natalie'yi de. Ne düşünmem gerektiğinden emin değilim ve kendime hiçbir şey hissettirmemeye çalışıyorum ama kalbim deli gibi hızlı çarpıyor. Karışık duygulardan bahsediyorum. Hâlâ evlilikleri üzerinde çalıştıklarını bilmiyordum. James bundan hiç bahsetmedi ve şimdi daha da kötü hissediyor olsam da, bir yanımda onun özgür olacağı fikriyle heyecanlanıyor. James'in bizim hakkımızda ciddi olduğunu biliyordum ama bunu nasıl düşündüğünü anlamıyorum.

işe yarayacağını düşündüm. Paranoya içime sızıyor. Belki bu hafta yaptığı aramalardan birine cevap vermiş olsaydım bilirdim, ama yapmadım ve şimdi daha da şaşkınım.

Karmakarışık duygularımı geri yutuyorum ve sempatiyle yapııştırıyorum. "Gerçekten üzgünüm, Nat."

Başını sallıyor ve bir kadeh daha içiyor. Düşüncelerinde kaybolmuş gibi arkamdaki bir şeye bakıyor.

"Anlamıyorum... Bana söylediğinde çok sakindi ama annem durmadan ağlıyordu. Çoktan doğu yakasında bir yere taşınmış, uzun zamandır işlerin yolunda gitmediğini ve sonunda ayrı yaşamaları gerektiğine karar verdiklerini söyledi." Bana doğru bakıyor, düpedüz şaşkın. Nefesimi tutuyorum. "Anlamıyorum. Evlilikleri hakkında nasıl bu kadar farklı görüşlere sahip olabilirler? Bu hiç mantıklı değil." Tırnakları çılgınca tezgâha vuruyor. "Bir şeyler eksik, sadece henüz ne olduğunu bilmiyorum."

"Sebebi neydi?" Bir şey sormazsam kötü görünecekmişim gibi hissediyorum, ama yalancı bir en iyi arkadaş olarak, sorduğum için de kendimi yanlış hissediyorum.

Gözlerini deviriyor. "Evliliklerinin yıllardır iyi gitmediğini ve neredeyse hiç konuşmadıklarını söylüyor. Bir tür anlaşma yaptıklarını ama bunun kendi aralarında olduğunu söylüyor. Her neyse, onun için işe yaramadığını söyledi. Anneme sordum ama o da bana söylemiyor. Perişan halde, onu bu kadar üzgün görmek beni çok kızdırıyor. Annem bir uğur böceği kadar naziktir, vücudunda tek bir kötülük kemiği yoktur." Başını iki yana sallıyor. "Boşanma davası açması ve bu kadar çabuk taşınması gerçeğini aklımdan çıkaramıyorum."

Ben de yapamam.

Tereddütlüyüm. "Boşanmaları seni rahatsız ediyor mu?"

"Hem evet hem hayır. Tabii ki bu beni biraz rahatsız ediyor ama bunun nedeni annem için çok kötü hissetmem. Hafif bir içki sorunu var, umarım bu onu uçurumun kenarına getirmez. Onu görmeye gittiğimde zil zurna sarhoştı ama bir şey söylemedim çünkü yirmi küsur yıllık kocası onu terk etti, bu yüzden bir pas hak ettiğini düşündüm, anlıyor musun?"

Başımı sallıyorum. Aynı fikirde olmamam mümkün değil. Evlilik zaten yıllardır kayıp olsaydı da aynı şekilde davranırdım.

"Sanırım gerçek boşanma beni rahatsız etmiyor? Bilemiyorum. Ben çocuk değilim, olaylara farklı bakabilirim. Bir evliliğin içinde kilitli kalmak istemezdim.

İçeride olmak istemiyorum. Kahretsin. Dürüst olmak gerekirse hiç evlenmek istemiyorum. Her şey berbat."

Ona hak vererek kaşlarımı çatıyorum ve ona sarılıyorum. Acaba ben hayatına girmeseydim James yine de boşanma davası açacak mıydı? Bana anlattığına göre evlilikleri ideal değildi, pek anlaşıyorlardı ya da pek çok konuda aynı ilgi alanlarına sahip değillerdi ama yine de ayrılmalarından sorumlu olma düşüncesi hoşuma gitmiyor.

Ama sebebi benim. Öyle olduğumu biliyorum ve bu beni öldürüyor. James ve ben ayrıldığımızı göre, umarım sırrımız sonsuza dek gömülü kalır.

Natalie bana bakıyor ve ben nefesimi tutuyorum. Konuyu değiştirmeye karar verdim. "Daniel yanına taşınmamı istedi."

Çenesi düştü. "Yapacak mısın?"

Tereddüt ediyorum, omuz silkiyorum. "Bilmiyorum. Yapmam gerektiğini hissediyorum ama bu tamamen bencilce nedenlerden dolayı. İstiyorum ki..."

"Ama onu sevmiyorsun, değil mi?" diye bitiriyor.

Başımı sallıyorum. Telefonum çalıyor ve korku midemi dolduruyor. Umarım böyle bir zamanda arayan James değildir. "Şunu hemen alayım."

Zil sesi kesilmeden önce yatak odama koşuyorum ve bilinmeyen numaraya kaşlarımı çatarak telefonumu açıyorum.

"Alo?"

"Bayan Abrams?"

"Evet?"

Elimde telefon, yatağımın kenarında oturmuş, hayatımın en büyük korkusuyla mideme kramplar giriyor. Jamaika Hastanesi'ndeki doktorun bana gelmem gerektiğini söylemesini dinlerken şok içinde boş boş önüme bakıyorum. Kalbim göğsümde çarpıyor, o kadar sert atıyor ki acıtıyor. Grammy'nin kedilerinden biri kolumun arkasına sürtünüyor. Ona uzanıp kalbime yaklaştırıyorum.

"Aub?" Natalie odama girerek "Aub" dedi.

Gözlerim onunkilere kayıyor ve o da bana endişeyle bakıyor. Sessizce, "Hastaneden aradılar. Test sonuçlarını gözden geçirmek için gelmemi istediler."

Kaşları daha da çatılıyor. "Seni arayıp bunu yapmanı isteyebilirler mi?"

Başımı salladım. "Büyükannem bir şey olursa diye beni sağlık belgelerine yazdırdı. Şu anda iyi ama doktor sonuçlarını benimle birlikte gözden geçirmek istiyor." Yüzeye çıkan gözyaşlarımı yutkunarak geri çekiyorum. Doğru olmayan bir şeyler var, bunu iliklerime kadar hissediyorum.

Kedi boynuma yaslanıp mırlıyor, desteğe ihtiyacım olduğunu biliyormuş gibi başını bana sürtüyor. Gecenin bir yarısı göğsümde uyumak istemesi dışında çok iyi bir kedi. Ona bakıyorum ve öfkeli küçük canavarı gizlice hastaneye götürmeye karar veriyorum. Büyükanne'nin de üzüleceğinden eminim, belki kedisini görmek ona yardımcı olur.

Hayvanı saklamak için bir hayvan çantası almak ve hastaneye gitmek yaklaşık iki saatimi aldı ama sonunda büyükanne'nin başucunda oturuyorum. Neden burada olduğumu biliyor. Kimseyle konuşmadan önce iyimser olmaya çalışıyorum ama gözlerinin sarı rengini ve ne kadar solgun göründüğünü görünce bu zor oluyor.

"Büyükanne, sana bir sürprizim var," diyorum ayaklarımın dibine uzanarak. Çantanın fermuarını açıyorum. Sesimi fısıltıya alçaltarak, ki bu aptalca çünkü özel odasında bizden başka kimse yok, "Kedini içeri soktum" diyorum.

Gülmeye başlar ve yüzü aydınlanır. Tam orada, o an, o bakış, yakalanma riskine değer. Onun gülümsediğini ve gözlerinin mutlulukla dans ettiğini görmek benim için her şey demek.

"Hastanenin haberi var mı?" diye soruyor sessizce. "Kesinlikle hayır."

Kıkırdıyor. Kediye kaldırıyorum ve ona vermek için ayağa kalkıyorum. Mavi gözlü beyaz tüy yumağı ona doğru kıvrılıyor ve koluna sokuluyor. Otururken ikisinin birbirlerine olan sevgisini görüp gülümsüyorum.

"Oh, Aubrey. Bu bana yapabileceğin en güzel sürpriz," diyor, sesi titriyor ama ben bunu çok fazla düşünmemeye çalışıyorum. "Keşke benimle kalabilseydi. Geceleri çok yalnızım."

Kalbim onun için acıyor. "Sana bu gece kalacağımı söylemiştim."

"Hayır." Beni geri çevirdi. "Senin okulun ve işin var. Ben burada iyi olacağım. Hemşireler birkaç saatte bir kanımı alırken zaten yalnız değilim." Kediye sevgiyle okşuyor. "Mezuniyetin yaklaşmıyor mu?"

Başımı salladım. Konuyu değiştirdiğini biliyorum ve buna izin veriyorum.

"Bir aydan biraz fazla kaldı. Bu hastaneden çıkıp benimle orada olsan iyi olur. Sonrasında seninle birkaç kadeh içki içmek için sabırsızlanıyorum."

Kıkırdıyor. Gülümsemesi o kadar geniş ki kendimi iyi hissediyorum. "Tatlım, mezun olduğunu görmeyi hiçbir şey için kaçırmazdım. Bulunduğun yere gelmek için gösterdiğin sıkı çalışmadan dolayı seninle gurur duyuyorum."

Büyükanne'mle birkaç saat konuştuktan sonra huzurlu bir uykuya daldı. Dikkatlice kedisini tekrar taşıyıcıma yerleştirdim ve

ceketimi giyip doktoru arıyorum. Beni ofisine çekiyor ve karşısına oturtuyor. Hayvan taşıyıcısını yere koydum ve kedinin ses çıkarmaması için dua ettim.

Doktor masasının üzerine eğiliyor ve parmaklarını birbirine geçiriyor. Yaklaşan bir dehşet duygusuyla onun hareketlerini izliyorum.

"Büyükannenin ne kadar hasta olduğunun farkında mısın?" Kaşlarımı çattım. "Bronşit olduğunu biliyorum."

Bir an beni inceledi. "Bana doktorunu sık ziyaret etmediğini söyledi. Bu doğru mu?"

"Sadece kendini gerçekten hasta hissettiğinde gidiyor, aksi takdirde enfeksiyonla kendisi savaşıyor." Duraksıyorum. "O böyle inatçıdır."

"Hiç hasta görünüyor muydu? Yorgun? Nefes darlığı? Kilo kaybı? Ağrıdan şikayet etti mi?"

Başımı salladım. "Şehirde yaşıyorum, o yüzden e s k i s i kadar etrafta olamıyorum. Fark ettiğim kadarıyla öksürüğü var ama başka bir şey yok." Omuz silkiyorum. "Kendini iyi hissetmiyor olsaydı bana söylemezdi."

Uzun, ağır bir nefes üflüyor ve bu beni geriyor, sanki bir darbeye hazırlanıyormuşum gibi. Konuşma tarzında bir gerginlik var, temkinli ve dikkatli. Bana taramaları ve laboratuvar çalışmalarını, bunları neden istediğini ayrıntılı olarak anlatıyor ve sonra sonuçları okuyor. İşlenmesi gereken çok şey var ve keşke James yanımda olsaydı da üzerinden geçseydim diyorum.

Doktor öne doğru eğilerek, eve gittiğimde tekrar okumam için raporların kopyalarını bana uzattı.

"Tüm bunlar ne anlama geliyor?" Kağıtları karıştırırken yere bakarak soruyorum. Hemen cevap vermeyince başımı kaldırıyorum ve yüzü pişmanlıkla yumuşuyor.

"Bunu sana söylediğim için üzgünüm Aubrey, ama büyükannen akciğer kanseri."

ELLİ BEŞ

E Doktorun Grammy'ye dördüncü evre akciğer kanseri teşhisi koyduğu günden beri, elime geçen her fırsatta onun yanında oldum.

Kemoterapiden vazgeçti ve doğanın kendi akışına bırakmaya karar verdi. Ağladım ve fikrini değiştirmesi için ona yalvardım. Bu kadar ağır bir tedavi için çok yaşlı **o l d u ğ u n u** ve eğer şanslıysa fazladan bir yıl daha yaşamak için acı çekmek yerine kalan zamanını benimle ve kedileriyle geçirmek istediğini söyledi.

Kararı kalbimi kırdı.

Birkaç kez neredeyse pes edecek olsam da internetten hiçbir şey okumamaya karar verdim. Sadece kafamı karıştıracak. Bildiğim tek şey kanserin yaygın olduğu ve çoktan tüm vücuduna yayıldığı. Bunu bilmek aklımdaki tüm soruları cevaplıyor. Tedavi olmak istemediği için onu suçlayamam. Seksenime merdiven dayamış olsaydım ben de istemezdim. Bu hoşuma gitmesi gerektiği anlamına gelmiyor.

Gerçek şu ki, bundan nefret ediyorum. Onu zorlamak ve kemoterapi almaya zorlamak istiyorum ama yapamam. Yapmayacağım. Bu onun kararı ama bu benim kalbimi kırıyor.

Ağlamam hiç durmadı. Sadece yedi gün oldu ama bu yedi gün hayatımın en kötü günleriydi. Her şeyi içime attım ve kimse bakmazken ağladım. Natalie'ye söylemedim. Zaten ailesinin boşanmasının suçluluğuyla uğraşıyordum ve destek için ona yaslanmayı kendime yediremedim. Bu benim için ne kadar boktan olurdu. Göğsümdeki baskı gün geçtikçe artıyor, geceleri kaygım her zamankinden daha yüksek oluyor. Neredeyse hiç uyumuyorum. Eğer hastanede büyükannemi ziyaret etmiyorsam, okulda ya da kütüphanede ödev yapıyorum.

Ayrıca Sığınak Koyu'ndan ayrılmamaya karar verdim, zorunlu dikkat dağınıklığının kısa bir süreliğine de olsa acımı hafifleteceğini düşündüm. Her gün Christine'den bir iş alıyorum. Ziyaret saatleri bittiğinde, Valentina oluyorum.

"İyi misin?" Odamdan çıkarken Natalie soruyor.

Mutfak tezgahının üstündeki sandalyede oturmuş ev ödevini yapıyor. Kahve fincanına bakıyorum ve kendimi gülmeye bile zorlayamıyorum. Büyük taşakları severim ve yalan söyleyemem. Ona kısa bir bakış atıyorum ve çapraz çantamı başımın üzerinden geçiriyorum.

"Evet, ben iyiyim."

"İyi görünmüyorsun." Kalemmini tezgâha vuruyor. "Dün gece nasıldı?"

O kazmadan önce duygusal ruh halimi örtbas etmem gerektiğini fark ediyorum ve içimde tuttuğum her şeyi açığa çıkarıyorum. Olmasını istediğim son şey bu.

Buzdolabının içine uzanıp bir şişe sangria çıkardım ve kapağını açtım. Natalie'ye bir tane uzattım ve o da aldı. Altı paket önceden yapılmış, şekerli sangria'ya bayılıyorum.

Arkamı dönüp buzdolabına yaslanıyorum. "Bütün hafta en garip müşterilerim oldu. Ne düşüneceğimi bile bilmiyorum. Dolunay falan olmalı. Bir adam taşaklarını kızarana kadar tokatlamamı istedi. Başta yapmak istemedim çünkü onu incitmek istemedim. Erkeklerin orası ne kadar hassastır bilir misin? Aletine yanlış bir şekilde bakarsan soprano gibi şarkı söylemeye başlarlar. Ama bu adam bir şampiyon gibi karşıladı ve dört kez boşaldı. Hiç böyle bir şey görmemiştim."

Bir yudum alır ve başını sallar. "Oradaydım, tokatladım." Kıkırdıyoruz. "Aslında bu oldukça yaygın. Taşaklarına vurmadan önce aletini tuzlu suyla dolduran bir adam vardı."

Bir erkeğin bunu neden yapmak istediğini merak ederek yüzümü acı içinde buruşturuyorum. "Diğer adam, her tarafımdan ter damlarken bekaretimi nasıl kaybettiğini anlatmamı istedi. Beni becerirken sesi at gibi çıkıyordu."

"Yaptın mı?"

Sırıttım. "Biraz ürkütücü olduğunu hissettim, bu yüzden bir hikaye uydurdum ve ona dokuzuncu sınıftaki öğretmenimin bana nasıl seks yapılacağını öğrettiğini söyledim. Çok hoşuna gitti."

İnançsızlıkla başını sallıyor. "Erkekler çok tuhaf. En garip şeylerden hoşlanıyorlar. Bu hafta bir müşterim var, ona taktığım pembe elmas popo tıkaçını hâlâ taktığından emin olmak için iki saatte bir aramak zorunda kalıyorum. Sadece uyumak için falan çıkarıyor."

Savaş hikayelerimizi paylaşıırken yüzüm tiksintiyle buruşuyor. "Söyleyecek sözüm yok."

"Ona bir vibratör almasını ve tıkaç hala içindeyken üzerine oturmasını söyledim. Yapamayacağını çünkü ilk gün çok fazla kez pantolonuna boşaldığını ve işe yedek kıyafet getirmediğini söyledi."

Neredeyse sangria'mda boğuluyordum.

"Size söylüyorum, seks işçileri olarak maceralarımız hakkında bir kitap yazabiliriz."

"Adını Valentina ve Natalia'nın Günlükleri koyabiliriz," diye şaka yapıyorum ve içkimi bitiriyorum. Şişeyi tezgâhın üzerine bırakıp titreşen telefonuma uzanıyorum.

Arayan engellendi.

İçimde derin bir hüznün var. Beni her gün arıyor ve ben her gün reddediyorum. Büyükanneyle ilgili haberleri öğrendiğimde sırtımı yaslamak istediğim tek kişi James'ti. Ona koşmak, omzunda ağlamak, kollarının beni sardığını hissetmek ve bana her şeyin yoluna gireceğini söylemesini istedim.

"İyi misin?"

Yutkunarak aceleyle başımı sallıyorum ve telefonumu kaldırıyorum. "Daha sonra döneceğim. Büyükanneyle hastaneden eve dönmesine ve yerleşmesine yardım edeceğim. Daha sonra geri gelip kedileri alacağım. Taburcu olmanın biraz zaman alacağını düşünüyorum ve hava serin olsa bile onları arabada bırakmak istemiyorum. Bunun için başımı yiyecek."

Büyükanne tedavi haklarından feragat ettiği için doktor, bir hemşirenin haftada birkaç kez gelip hayati bulguları kontrol etmesini ve reçeteli ilaçları aldığından emin olmasını önerdi. O kadınla tanışmak için orada olmak istiyorum.

Natalie bir kediyi eline alıp severken, "Bu küçük pisliği özleyeceğim," diyor.

"Evet, mantar enfeksiyonunu özlediğin gibi bir kediyi de özleyeceksin," diyorum ve ona iki öpücük kondurup gidiyorum.

O günün ne kadar zaman ve stres getireceğini KİM BİLEBİLİRDİ?

Büyükanneyle geçirdiğim için şikayetçi değilim ama onu taburcu etmek için geçen süre, sigorta kapsamında olmadığına ısrar eden eczacıyla kavga ettiğim reçeteler, her gün daha da kötüleştiğine yemin ettiğim trafik, onu hemşireyle birlikte eve bırakmak, şehirdeki tüm kedileri ve eşyalarını almak ve sonra Queens'e geri dönmek arasında...

Bağlanmaya hazırım ve sert bir içki içebilirim.

Sadece sert içkiler bana James'i ve onun pahalı konyağını düşündürüyor. İlk tanıştığımız zamanı ve o yeraltındaki özel odada birbirimizi yıllardır tanıyormuşuz gibi bütün gün nasıl takıldığımızı, en sevdiği içkiyi yudumlayıp yiyecekleri nasıl karıştırdığımızı düşünüyorum. James'in içkisini bitirmek isteyecek kadar deli olduğunu düşünmüştüm.

bir şişeden. Yine de yaptık ve James'in bana çok tatlı bir şekilde dediği gibi, bir fahişe olarak geçirdiğim en iyi günlerden biriydi.

Büyükannemin evinin önünde park etmiş arabada otururken gözlerimi kapatıyorum. Son kez birlikte olduğumuzda sözlerinde öyle bir zehir vardı ki. Bana fahişe demesinin beni neden bu kadar incittiğini düşünüp duruyorum ve sanırım bunun nedeni beni, gerçek beni, en başından beri kabul etmiş olmasıydı, tıpkı evli olduğunu bildiğimde benim ona yaptığım gibi. Seks için para almam onu rahatsız etmiyordu. Hatta bence hoşuna bile gitti. Ben olmayan tek şey ismimdi - Valentina - ve ikimiz de bunu biliyorduk. O benim her şeyime sahipti. Bu ayrılık bu yüzden bu kadar acı veriyor, bu yüzden yemek yiyemiyorum ya da uyuyamıyorum. Neden her gün daha derin bir depresyon çukuruna düşüyorum. Bana sormadan bir parçamı aldı ve ben çok geç olana kadar bunu fark etmedim bile. Kendimi hiç ona verdiğim gibi özgürce vermemiştim, Daniel'a bile ve asla geri alamayacağım bu eksik parçamla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum.

Natalie'den belirli bir hesap makinesini ödünç almak isteyen bir mesaj gördüğümde içimden iç geçiriyorum ve telefonumu çıkarıyorum. **O n a** masamda bir yerde olduğunu ve bulana kadar ortalığı karıştırmasını söyleyen bir yanıt gönderiyorum, sonra Daniel'e geçiyorum.

Daha önce bana bu gece görüşüp görüşemeyeceğimizi sordu, ben de Grammy ile işim bittiğinde ona uygun zamanı bildireceğimi söyledim. Yaklaşık iki saat içinde bir şişe tekila getirmesi gerektiğini söyleyen hızlı bir mesaj gönderdim. Hemen cevap verdi ve şarap getireceğini söyledi.

Falan filan. Şarap istemiyorum ama dilenciler seçici olamaz. Sanırım bu gece Grammy hakkında konuşacağım ve ona taşınma konusunu açacağım. O bir cevap bekliyordu ve ben de ondan kaçmakla meşguldüm. Daniel'ın yanına taşınmak iyi bir şeyin başlangıcı olabilir ve James'i kalıcı olarak unutmama yardımcı olabilir.

Arabadan inip tüm kedi taşıyıcılarını taşıyarak büyükannemin evine doğru yürüdüm ve kendimi içeri attım.

Önümdeki manzara karşısında neredeyse gözyaşlarına boğulacaktım. Bakışlarımız buluştu ve gülümsemeye zorladım. Benim için güçlü kalmaya çalıştığını söyleyebilirim ama benim de onun için aynı derecede güçlü görünmem gerekiyor. Üzüntümü gizlemek için çömeliyorum ve evcil hayvan kafeslerini açmaya çalışıyorum. Kediler özgürce koşuyor ve bir tanesi onun kucağına atlıyor. Onların görüntüsüne gülümsüyorum.

Aradaki mesafeyi geçerek başının tepesine bir öpücük konduruyorum. "Umarım kibar bayana zor anlar yaşatmıyoursundur."

Her yerde tıbbi ekipman var, şeffaf sıvı torbaları, tekerlekli sandalye, ilaç şişeleri. Büyükannem yırtık pırtık bir koltukta otururken bir hemşire tansiyonunu kontrol ediyor. Kadın bana gülümsüyor ve sonra elindeki işe odaklanıyor. Grammy'nin dirseklerinin kıvrımlarında, narin vücudundan defalarca kan alınan siyah ve mavi izler var ve elinin üstünden yeni bir serum çıkıyor.

Alay ediyor. "Bunların hiçbirine ihtiyacım yok. Ben iyiyim. Harika hissediyorum. Gerçekten."

Gülümsüyorum. "Sen tam bir boğasın. Bırak da hanımefendi işini yapsın. Söylediğim gibi ben yokken yemek yedin mi?"

Bana suçlulukla bakıyor ve ben gülüyorum. "İştahım yoktu," dedi. diyor.

"Ben gitmeden önce yiyeceksin. Kedilerinizin geri kalanını getireceğim. Sonra da sana çorba yaparım." "Sen bir meleksin," diyor.

Eşyalarını yerleştirip hazırlandıktan sonra mutfakta yemek yapıyordum ki hemşire kendini tanıtmak için içeri girdi.

"Ben Bayan Shelly, büyükannenizin dönüşümlü bakım hemşirelerinden biri olacağım."

Elimdeki kaynar sıcak su dolu tencereyi neredeyse düşürüyordum. "Darülaceze mi?"

ELLİ ALTI

Ms. Shelly şaşkınlıkla bana bakıyor. "Farkında değil miydin?"

Birkaç kez göz kırpmıyorum. "Bir hemşire olacağını biliyordum. Sadece bakımeviden olacağını bilmiyordum."

Gülümsemesi nazik ve bunu garip bir şekilde rahatlatıcı buluyorum.

"Büyükanneniz hastaneden kendisi aradı. Durumunu izlemek ve ilaçlarının semptomları hafifletmek için ne kadar işe yaradığını kontrol etmek için haftada dört kez burada olacağım. Herhangi bir sorun çıkması halinde doktoruyla da iletişim **h a l i n d e** olacağım."

Grammy'nin bakımevini aramış olması beni dehşete düşürüyor. Ciddi bir durum olmadıkça ve kesinlikle mecbur kalmadıkça kimse böyle bir arama yapmaz. Çenem titriyor ve duygularımı geri çekerek burnumu çekiyorum. Bakımevinin bana göre tek artısı, ben olamadığımda birilerinin onun yanında olacağı için rahatlamış olmam.

"Peki ya geceleri? Biri kalıyor mu?" Sesim biraz titreyerek soruyorum.

"Yapabiliriz. Eğer kendini daha iyi hissedeceksen vardiya yapabiliriz."

Başımı salladım. "Öyle olmalı. Haftada bu kadar çok gün buradaysan, kanser düşündüğümde daha kötü olmalı. Sadece bana söylemek istemiyor. Birinin her zaman onun yanında olmasını istiyorum."

"Evrak işlerini değiştirmemiz gerekecek-"

"Onu **b u n u n l a** rahatsız etme. Her neyse, ben halledeceğim. Evraklar ve masraflar, ihtiyacı olan her şeyle ilgilenebilirim."

Bayan Shelly takdirle gülümsüyor. "Senin gibi bir torunu olduğu için çok şanslı. Şimdi işiniz bittiğinde, vaktiniz varsa size birkaç şey göstermek isterim?"

"Tabii ki. Bir kase çorba ister misiniz?"

Bayan Shelly kibarca reddediyor. Bir kâse hazırlayıp Grammy'ye götürüyorum.

"Bana bakımevini aradığını söylememiştin."

Masaya yaklaşarak oturuyor. "Endişelenmeni istemedim. Bu sadece bir önlem. Dik kafalı olabilirim ama aptal değilim." Toskana çorbasından bir yudum alıyor. "Bu çok lezzetli. Teşekkürler, Aubrey."

Gülümsüyorum. "Gece kalmamı ister misin? Kalırım diye düşünüyordum."

"Hayır, kesinlikle olmaz," diyor kararlılıkla. "Doktorun söylediği birkaç kelime yüzünden bana bebek muamelesi yapmayacaksın. Kendi başımın çaresine bakabilirim, ayrıca Shelly de yanımda." Bir ısırık daha aldıktan sonra, "Aslında geç oldu ve sen bütün gün bana yardım ettin. Neden gitmiyorsun?"

Kaşlarım kalktı. "Beni kovuyor musun?"

"Evet," diyor Grammy, ama kötü niyetle değil. "Seni seviyorum, ama evine git."

Hafifçe kıkırdıyorum. Bayan Shelly getirdiği her şeyin üzerinden geçtikten ve rolünün ne olduğunu açıkladıktan sonra Grammy'yi başından öpüyorum ve oradan ayrılıyorum. Otobüs durağına doğru yürürken Daniel'a mesaj atıp bir saat kadar sonra benimle evde buluşmasını söylüyor ve Natalie'yi arıyorum.

"Hey," diye cevap veriyor.

Ses tonunu duyunca bir an için kaşlarımı çattım. Sadece üç harfli bir kelime olduğunu biliyorum ama kulağa kırılmış gibi geliyor.

"Hey! Eve gidiyorum ve bir içkiye çok ihtiyacım var. Meşgul müsün?"

"Hayır."

Bir an tereddüt ettim. "Oh, tamam. Daniel şarap getirecek. Hep birlikte takılıp Çin yemeği sipariş edebiliriz diye düşünmüştüm."

"Elbette."

Otobüs yaklaştıkça kaşlarım daha da çatılıyor. "Her şey yolunda mı?" Tekrar soruyorum. "Kötü görünüyorsun."

"Evet. Her şey yolunda."

Kesinlikle yanlış bir şeyler var. Sözlerinde her zaman olduğu gibi alaycı bir ifade yok.

"Tamam... Eve gitmeden önce bir şey almamı ister misin?"

Natalie, "Hayır, buraya geldiğinde görüşürüz," der ve telefonu kapatır.

Telefonu çekip boş ekrana bakıyorum ve ses tonunun neden bu kadar kasvetli olduğunu merak ediyorum. Bu hiç ona göre değil.

Otobüse binip yerime oturduğumda midemde rahatsız edici bir his kırılıyor. Belki de kötü giden bir işi vardı ve yalnız kalmak istiyordu ve ben burada ona Daniel'in şarapla geleceğini söylüyorum.

Birkaç aktarma ve birkaç blok sonra nihayet kapımın kilidini açıyorum. Kapıyı iterek biraz karanlık bir daireye açıyorum. Garip bir şekilde sessiz ve duvarın kenarındaki ışığa uzanıyorum. Çantamı tezgâhın üzerine bırakıp ceketimi omuzlarımdan silkiyorum ve kapının arkasına asmak için döndüğümde Natalie'nin arkamda masada oturduğunu görüyorum. Göğsümü tutarak sığıyorum.

"Tanrı aşkına, Natalie!" Sert bir iç çekiş patladı içimden. "Ödümü kopardın. Ne yapıyorsun sen?"

Gözlerini dikmiş bakıyor, sert bakışları benimkileri inceliyor. Kollarımdan aşağıya doğru bir sıcaklık yayılıyor ve damarlarım korkuyla doluyor, ağır bir yük beni olduğum yere mihliyor.

"Her şey yolunda mı?" diye sordum. "Bir şey mi oldu?"

Arkasına yaslandı, hala dik dik bakıyor. Kollarını açıyor ve parmaklarının arasında küçük beyaz bir kağıt parçası görüyorum. Kağıdı düzeltip ters çevirirken birbirine sürtündüğünü duyabiliyorum.

Ön yüzünü gördüğümde zorlukla nefes alıyorum. Dünya etrafımda kayboluyor, gözlerim üzerinde kızgın karalamalar olan soluk mavi dikdörtgen kağıda odaklanırken sesler kesiliyor. Dudaklarım aralanıyor ve boğazım pamuk gibi kuruyor.

James'in bana yazdığı son beş milyon dolarlık çek. Hiç yatırmadım. Masamın çekmecesine, birkaç eşyanın altına koydum ve kapattım. Geri verecektim ama o günden sonra düşünemeyecek kadar perişan haldeydim ve unuttum. Hesap makinesini ararken bulmuş olmalı.

"Bu nedir?" diye soruyor.

Bakışları... her şeyi anlatıyor. Yutkunmaya çalışıyorum ama boğazım düğümleniyor. "Natalie," diyorum usulca.

"Bu nedir?" diye tekrarlıyor, kelimeleri bir noktaya kadar heceleyerek.

Yavaşça ayağa kalktı ve bana doğru yürüdü. Çeki yüzüme doğru tutuyor. Gözlerim üzerinde geziniyor. En altta notun olduğu yerde James "hizmetler" yazmış.

Sikeyim.

Bakışlarım onunkilere kayıyor. Konuşmadan önce düşünmem gerekiyor ama bakışlarından kararını çoktan vermiş olduğunu görebiliyorum.

"Düşündüğün gibi değil." Şimdiye kadar söylenmiş en aptalca söz. "Öyle... ama değil." Sesim suçluluk duygusuyla titriyor.

"Beni aptal yerine koymaya çalışma. Beş milyon dolarlık bir çek mi? Servis mi? Onu ne zamandır beceriyorsun?"

İrkildim.

"Ne kadar oldu?" diye bağılıyor, sonra da hesabı tezgâha vuruyor. "Onunla tanıştıktan sonra peşinden gittin mi? Parayı ve lüks dünyayı görüp kendin için istediğine mi karar verdin?" Gözleri parlıyor, sanki her şey yerli yerine oturmuş gibi. Dudakları bir nefesle aralandı. "Sebebi sensin," diyor nefesinin altında. "Babamın taşınmasının sebebi sensin. Boşanmanın sebebi sensin."

Başımı sertçe sallıyorum ve derin bir nefes çekiyorum. "Hayır, öyle değil. Yemin ederim."

"Öyle ama. Aynen öyle. Bu ne zaman oldu?" Sessiz kaldım, konuşamadım.

"Aubrey, lanet soruma cevap ver çünkü kendimi tamamen kaybetmeme iki saniye kaldı."

Bu iki yoldan birine gidebilir. Gerçeği ortaya çıkarmanın tek yolu dürüstlüktür ama her şeyi mahveden de dürüstlük olacaktır. Karanlık bir sırı saklamak ve gerçeği söylemek bir arkadaşlık için iki ucu keskin bir kılıçtır.

"Yaklaşık sekiz ay önce başladı," diyorum.

Gözleri şaşkınlık ve şok içinde açılır. "Nasıl? Onunla daha birkaç ay önce tanıştın."

Onunla kavga etmek istemediğimi göstermek için sesimi alçaltıyorum. "Hayır yemeğine kadar baban olduğunu bilmiyordum. Onunla daha önce tanışmıştım."

Birkaç kez göz kırpmıyor. "Onunla ne zaman sevişmeye başladın? Babam olduğunu öğrenmeden önce mi, sonra mı?"

Çenem titriyor, gözlerim yaşlarla doluyor. Onları geri kırpmaya çalışıyorum. İkiye bölünüyormuşum gibi hissediyorum. Ona gerçeği söylersem arkadaşlığımızın biteceğini biliyorum.

Natalie'nin üzerine ürkütücü bir sakinlik çöküyor. Orman yangını gibi yayılıyor ve bu beni korkutuyor çünkü ondan sızan alevli sıcaklığı hissedebiliyorum. Buna yardımcı olabilecek ne söyleyebileceğimi düşünmeye çalışıyorum ama aklıma hiçbir şey gelmiyor.

Başı farkındalıkla hafifçe sallanıyor, bakışları suçlayıcı. "Sonra oldu, değil mi? Onunla sonra yattın."

Başımı sallıyorum ve ben daha ne olduğunu anlayamadan eli yüzüme doğru uçuyor. Başım yana savrulurken dudaklarımdan bir nefes kopuyor. Yüzümü tutmak için uzanıyorum ve ona bakıyorum. Kesinlikle fokur fokur kaynıyor ama beni öldüren şey buz gibi bakışlarındaki yıkım.

"Babam sana seks için para teklif ediyor ve sen de kabul ediyor musun? Babam olduğunu bilerek mi? Evli olduğunu bile bile? Sen nasıl bir insansın? En iyi arkadaşım olman gerekiyordu, Aubrey. Her zaman senin yanında oldum ve böyle bir teşekkür mü alıyorum? Bunu hak edecek ne yaptım ben sana? Annemle babam 22 yıldır evliler. Sonra birden sen geldin ve onun bir ilişkisi mi oldu? Dava açmasının sebebinin sen olduğunu biliyorum." Nefretle başını sallıyor. "Biliyorum işte. Değer verdiğin birine bunu nasıl yaparsın? Bana? Onunla yatıp sonra da aylarca hiçbir şey olmamış gibi gözlerimin içine nasıl bakarsın?"

Dudaklarımı dişlerimin arasında yuvarlıyorum. Gözyaşlarım serbest kaldı, yanaklarımdan aşağı akıyor.

"Çok özür dilerim."

"Üzgün değilsin. Üzgün olsaydın bacaklarını açmaya devam etmezdin. Sadece yakalandığın için üzgünsün."

Ona baktım. "Özür dilerim. İlkinden beri içim içimi yiyor-" Kendimi durduruyorum ve dudaklarımı düzleştiriyorum. Gözleri öfkeyle irileşti.

"İlk neyden beri? Söylesene? Çıkar ağzındaki baklayı."

Dudaklarımı birbirine bastırıyorum. "Bana iki çek yazdı. Bu ikincisi."

Gözlerine bir gölge düşüyor. Tiksinti. Nefret. Öfke. "On milyon mu? Sana on milyon mu verdi?"

Başımı salladım.

"Onunla kaç kez yattın?" diye soruyor dişlerini sıkarak.

Kalın kalın yutkunuyorum. "Takip etmedim."

"Bildiğini biliyorum. Her zaman takip ediyorsun." Başımı salladım. Bunu asla söylemem.

"Annemin ne yaptığını bilmemesi için dua ediyorum çünkü öğrenirse cehennem azabı çeker. Umarım babam bile diyemeyeceğim o aşağılık adam onu bu durumdan kurtarmıştır. Hayatımdan ve dairemnden çıkmanı istiyorum. Sen bir arkadaş değilsin. Hiçbir zaman arkadaş olmadın. Ne kadar para teklif edilirse edilsin sana bunu asla ama asla yapmam. Bir arkadaş, arkadaşının babasıyla onun arkasından yatıp sonra da ayrılıktan bahsettiğinde onu teselli etmez. Sen lanet olası bir pisliksin, yuva yıkan bir sürtüksün. Senden nefret ediyorum."

Ses tonunda ve sözlerinde beni kızdıran bir şeyler vardı. Üzgün olduğunu biliyorum - buna hakkı var - ama bana tokat atmaya ve isimlerle beni yıkmaya hakkı yok.

"Onunla yemekte tanışana kadar beni Aubrey olarak bile tanıımıyordu. İnanın bana, size söylemek istedim ama nasıl yapacağımı bilemedim."

Alay ediyor, dehşete düşmüş. "Bana söylemek istedin ama onun yerine onunla yatmanın daha iyi bir fikir olduğunu mu düşündün? Bunun ne kadar berbat bir şey olduğunu görüyor musun? Kimsin sen?"

James'i otobüsün altına atmak istemiyorum ama Natalie'nin her şeyin benim suçum olmadığını ve onu kovalamadığımı görmesini istiyorum.

"Onunla kulübün aracılığıyla tanıştım, Natalie."

Gözleri yarıklara indi. "Yalan söylüyorsun." Başını sallıyor, nefesinin altından alaycı bir kahkaha atıyor. "Kıçını kurtarmak için her şeyi yaparım. Çekin diğer yarısı nerede?"

"Bankamda," diyorum, sesim utanç dolu. "Onu unutmuşum," diyerek çeki gösteriyorum, "ama zaten yatırmayacaktım."

"Bu duruma yardımcı olacak hiçbir şey söyleyemezsiniz."

"Ona sor. Babana git ve ona sor. Varsayımlarda bulunmaya başlamadan önce onunla konuştun mu, yoksa önce benim boğazıma atlamaya mı karar verdin? Evet, büyük bir hata yaptığımı biliyorum ama düşündüğün gibi James'in kim olduğunu anladıktan sonra peşine düşmedim. Christine bizi ondan önce eşleştirdi. Her şey böyle başladı. Ben gelmeden önce baban zaten aldatıyordu."

"Bu iğrenç şehirde sekiz milyon insan var ve sen onun peşinden mi gidiyorsun?"

Hiçbir şey söylemiyorum.

Haklı, hayır diyebilirdim, hayır demeye çalıştım ama sonunda onu reddedemedim.

Yine de bunun planlı olmadığını göstermem gerekiyor.

"Gerçekten düşündüğün gibi değil. Yalan söylemiyorum Natalie. Onunla Sanctuary Cove aracılığıyla tanıştım."

Gözleri berraklaşır. Ağzını kapatan Natalie duyulabilir bir nefes çeker. Bir adım geri atar.

"Aman Tanrım. Aradığın kişi o, değil mi? Takıntı haline getirdiğin kişi."

Kalbim öyle bir çarpıyor ki kaburgalarım ağrıyor. Her şey birbirine girdiğinde gözlerindeki bakış her şeyi anlatıyor. Tek yapabildiğim başka tarafa bakmak.

ELLİ YEDİ

Natalie ellerini havaya kaldırıyor. "İnanılır gibi değil" diyor, kendi etrafında dönerek. Bana bakıyor, gözleri kocaman ve tam bir inançsızlık içinde. "Yani bana hiç bir müşteriye aşık olup olmadığımı sorarken babamdan mı bahsediyordun?"

Sesi çatlamaya başladı ve bu beni daha da üzüyor çünkü yapmak istediğim son şey onu incitmekti. James'le ilişkimizi bitirerek bunun zamanla geçeceğini ve sırrımızın gizli kalacağını umuyordum. Daha iyi bilmeliydim. Sırlar, yalanlar, ilişkiler, asla gömülü kalmazlar. Her zaman ortaya çıkarlar ve eninde sonunda sevdiklerimizi yok ederler.

"Evet," diye itiraf ediyorum. "Öyleydim. Senin için kim olduğunu bilmediğim zamanlarda bile onun hakkında böyle hissediyordum."

Natalie başını sallamayı ya da bana küçümseyerek bakmayı bırakamıyor. Bu yürek parçalayıcı. Ona doğru bir adım atıyorum, ama o sanki yakalanmak istemeyeceği bir hastalık taşıyormuşum gibi bir adım geri atıyor.

"Bunu nasıl atlatacağımızı bilmiyorum. Annemle babamın ayrılmasının sebebinin sen olduğunu artık biliyorum çünkü önce iyidiler, sonra birdenbire kötü oldular. Sana bir daha asla güvenmeyeceğim. Aldatan bir ezik ve bir arkadaş için sürtük. Siz ikiniz birbiriniz için mükemmelsiniz."

Kapı hızla çalınıyor ve ikimiz de kapıya bakıyoruz. Natalie bana baktı. İçinden alay ederek soruyor: "Babamı biliyor mu? İşinden haberi var mı?"

Kapı tokmağına uzanırken gözlerimi kocaman açıp başımı sallıyorum. Dudaklarında sinsi bir sırıtma beliriyor ve kaşları yukarı kalkıyor.

Vücudum buz kesiyor ve katıksız korku beni tüketiyor. "Lütfen, hiçbir şey söyleme. Bırak ona kendim söyleyeyim."

Yalvarışımı duymazdan geliyor ve Daniel'ı içeri buyur ediyor. "Hey, Danny oğlum, bu gece seni görmek ne büyük bir zevk." Biraz alaycı bir üslup kullandı ama neyse ki Daniel bunu fark etmedi. Kapıyı kapattı.

Daniel bana doğru yürüyor ama benim bakışlarım Natalie'de. Daniel bana sarılırken sessizce ona yalvarıyorum ama onun bana bakışı midemi bulandırıyor.

Daniel geri çekildi. Bakışlarını zar zor karşılayabiliyorum. "Hey, bebeğim... her şey yolunda mı? Biraz solgun görünüyorsun."

Çenem titriyor. Bana bakarken kaşları daha da derinleşirken doğru kelimeleri bulmakta zorlanıyorum. Sertçe yutkunuyorum. Hava gerginlikle o kadar yoğun ki

Bunu hissedebileceğine ikna oldum. Natalie ile benim aramda bir ileri bir geri bakıyor, şaşkınlığı yüzünden okunuyor ve poşetlenmiş şarabı arkamdaki masaya bırakıyor. Tanrıya şükür hesabı görmedi.

"Ah, hey," diyorum, boğazım kurudu.

"Kötü bir zaman mı? Başka bir geceye erteleyelim mi?" diyor ve alnıma bir öpücük konduruyor.

"Mükemmel zamanlama aslında," diyor Natalie. Kollarını göğsünün önünde kavuşturuyor.

Kalbim sıkışıyor. "Natalie, yapma. Lütfen yapma."

Bize doğru yürüyor, böylece bir çember oluşturuyoruz. Daniel aramıza bakmaya devam ediyor. Ondan fışkıran nefret çalgınca akıyor ve ben o kadar kötü boğuluyorum ki kalbim duracakmış gibi hissediyorum.

"Neler oluyor?" Daniel sözünü bitirir.

"Lütfen Natalie," diye sıkılmış dişlerimin arasından yalvarıyorum.

Bana ters ters bakıyor. "Ona sen mi söyleyeceksin, ben mi?" "Natalie, *dur*."

Daniel yavaşça geri adım atar. Kaşlarını indiriyor. Tereddüt ettiğini hissedebiliyorum ve bu beni daha da geriyor.

"Bana neyi anlatacaksın?" dedi, sesi yükselmişti.

Uzun bir sessizlik oldu. En iyi arkadaşıma bakıyorum ve gözlerindeki azabı görüyorum. Daniel'a söylemek istemiyor -bu onun tarzı değil ve ikimiz de bunu biliyoruz- ama şu anda o kadar incinmiş ki intikam gözünü kör etmiş.

"Aubrey hem pastasını yiyor hem de onu yiyordu." Duraksıyor, daha çok kendi kendine başını sallıyor. "Çok fazla yiyordu."

Sesi şurup gibi ve hafif bir gülümseme dudaklarının köşelerini kıvrırıyor.

Natalie onun getirdiği şarap şişesine doğru yürür ve kapağını açar.

"Neden bahsediyor, Aub?"

Nutkum tutuldu. Üç kadeh şarap doldurup dağıtıyor ve bana küçümseyerek bakıyor. Belli ki tedirgin olan Daniel gergin bir yudum alıyor ve Natalie de onu takip ediyor. Ben içmiyorum. Yapamıyorum.

"Buradaki muhteşem, harika kız arkadaşının ek bir işi var. Sana bundan hiç bahsetti mi?"

Kaşları derinleşiyor. "Dadı işi, değil mi?"

Natalie kıs kıs gülüyor. Ses kollarımdan aşağı iniyor. "Seni aptal şey. Aubrey bir dadı değil. En azından artık değil." Burun delikleri parlıyor. "Ona gerçeği söylemek istiyor musun, yoksa devam edeyim mi?"

"Natalie, kes şunu. Üzgün olduğunu biliyorum ama bunu yapma."

Kayıtsızca şarabından bir yudum daha alır ve Daniel'a bakar.

"Gündüzleri üniversite öğrencisi, geceleri yüksek fiyatlı fahişe." Duraksıyor. "Ben de öyleyim ama Aubrey bir yandan da babamı milyonlarca dolar karşılığında beceriyor."

Nutkum tutuldu. İncindim. Kızgınım. Yaptığının korkunç olduğunu biliyorum ama en iyi arkadaşımı kısasa kısas bir insan olarak görmedim.

Daniel kuşkulu bir kahkaha atana kadar sessizlik sağır edicidir.

Şarap bardağını dudaklarıma götürerek hepsini içtim.

Natalie'nin odama girişini izliyorum ve birkaç saniye içinde müşterilerimi saydığım para şeritlerini tuttuğum kutuyu taşıyarak dışarı çıkıyor. Kutuyu masanın üzerine bırakıyor ve açıyor.

Yutkunuyorum ve paniklemiş gözlerle ona bakıyorum. "Bence gitmelisin. Seni sonra arasam nasıl olur?" Bardağı yere bırakıyorum ve onu hareket ettirmeye çalışıyorum ama o kararlı bir şekilde duruyor.

Daniel şarabını yudumlarken sırtarak, "Tuhaf bir espri anlayışı var," diyor. Onun şaka yaptığını düşünüyor. Algısının hızla değişmek üzere olması ne kadar üzücü.

Natalie duraklar ve gözlerini Daniel'a diker. "Bunun bir şaka olduğunu mu düşünüyorsun?" Natalie bir paket kağıdı kaldırıyor. Ona doğru hamle yapıyorum ama elimden çekip alıyor.

"Natalie, dur!"

Daniel bana bakıyor. Şarap kadehini yere bırakıyor. "Aubrey?" diye soruyor temkinli bir şekilde.

"Natalie, yapma bunu! Dur!"

Natalie kağıdı çevirir ve okur. Gözleri misillemeyle parlıyor. "Oh, bu üzerinde on yedi numara yazılı on bin dolarlık bir para bandı. İlk on bin dolarını aldığın zamanı hatırlıyorum." Parayı tezgâha fırlatıyor ve kâğıt bir tüy gibi cansız bir şekilde sürükleniyor. Bir tane daha alıyor. Bandı kaptığım gibi elimde buruşturup eziyorum. "Bu bin dolar... Muhtemelen sadece bir sakso. Belki de hızlı bir sevişme."

"Sakso mu?" Daniel söylüyor. Sesindeki mizah kaybolmuştu. "Aubrey?"

Gözyaşlarım yanaklarımdan süzülüyor. Natalie iki tane daha okuyor, sonra bantlardan bir avuç alıp masaya fırlatıyor. Kalbim kırılıyor, milyonlarca küçük parçaya ayrılıyor. Hiç hakkım yokken ona bu kadar kızgın olmaktan nefret ediyorum ama kızgınım. Çok öfkeliyim. Bu seviyeye ineceğini düşünmemiştim.

"Eğer bu yeterli değilse..." James'in çekine uzanıyor ve sanki izci kız kurabiyesi almış gibi gülümsüyor. "Al. Bana inanmıyorsan oku."

Daniel alır. Kaşlarını indirir ve kaşlarını çatar. "James Riviera mı? Avukat olan mı? Hizmetler?" Duraklıyor. "Beş milyon dolar mı?"

Natalie neredeyse gururla, "Evet, o benim babam," diyor. Bir kadeh şarap daha dolduruyor ve büyük bir yudum alıyor. "Aylardır onunla yatıyordu ve şimdi annemle babam boşanıyor. Bu arada babam ona on milyon dolar verdi."

Daniel hesaba bakıyor. Sessiz, sanki inanmak istemiyormuş gibi.

o.

"Açıklayabilirim."

Bana büyük bir şokla bakıyor ve çeki sanki yanıyormuş gibi bırakıyor.

Benim

Midem düğümlendi ve kusacakmışım gibi hissediyorum.

"Bu doğru mu? Para için erkeklerle mi yatıyorsun? Sen bir fahişe misin?"

"Oh, doğru," diyor Natalie. "Ona işi ben ayarladım. Aubrey olmadığı zamanlarda adı Valentina'dır ve en muhteşem oral seksleri yapar."

Ona sert bir bakış attım. O sadece rahatça omuz silkiyor.

"Dadı değil misin?" diye soruyor bana, kaşları birbirine iyice çatılmış bir halde. "Bana yalan mı söyledin? Bunca zamandır?"

Gözlerindeki incinmiş bakış, kendimi gerçek bir bok parçası gibi hissetmeme neden oluyor. Nutkum tutuldu ve içimden bir ses bunu düzeltecek hiçbir şey söyleyemeyeceğimi söylüyor. O asla anlamayacak.

Natalie benim yerime cevap veriyor. "Eskiden dadıydı. Artık değil. Neredeyse bir yıldır dadılık yapmıyor. Değil mi, Ram Jam?"

Çenem titriyor, kalbim kederden hasta.

"Ne zaman? Nasıl?" Başımı sallar. "Bekle. O çocuklara bakıcılık yaptığın ya da hafta sonu için gittiğin tüm o zamanlar, onlar hakkında bana anlattığın hikâyeler, sahte miydi?" Dudaklarım birbirine yapıştı. Gözleri iri kürelere dönüşüyor ve çenesi düşüyor. "Hepsi hakkında yalan mı söyledin?"

Ağır bir nefes vererek başımı sallıyorum. "İzin verirsen her şeyi açıklayabilirim. Düşündüğün gibi değil. Seninle tanışmadan önce de bu işi yapıyordum."

Daniel geri adım atıyor, gözleri tiksintiyle açılıyor. "Sen gerçekten bir fahişe misin?"

Başımı salladım. "Evet," diye fısıldıyorum, gerçeği kabul ederek.

Sert bir nefes çekiyor. "Para için mi seks yapıyorsun? Benimle birlikte olduğun süre boyunca beni *para için* başka erkeklerle mi aldattın?"

"İyi para için, Danny oğlum." Natalie ekliyor. Keşke çenesini kapasa. "Şu ana kadar beş yüz bin civarında parası varsa hiç şaşımam."

Şimdi. Buna on milyon daha ekleyin."

Gözleri şişti. "Beş yüz bin dolar mı? Bu kadar para için ne yapıyorsun?"

Natalie alaycı bir kahkaha atar. "Bilmek istemezsin. Biraz müstehcen şeyler."

"Bu kadar yeter!" Natalie'ye bağıyorum.

Açıklamak için Daniel'a dönüyorum ama beni durdurmak için elini kaldırıyor. Kalbim sıkışıyor. Bu tür bir işi kabul etmeyeceğini biliyordum ama yüzündeki iğrenme ifadesini de beklemiyordum. Bunu açıklayabileceğimi ve muhtemelen anlayacağını ummuştum. Bana bakışı tüylerimi diken ediyor.

"Sen lanet olası bir fahişesin, ikiniz de-"

"Gerçi benim erkek arkadaşım yok." Natalie memnun görünerek araya giriyor. "Ya da en iyi arkadaşımın babasıyla yatmadım. Ya da bir evliliği bitirmedim."

Şiddet yanlısı biri değilim ama çenesini kapatmazsa onu tokatlamaya çok yakınım.

Daniel parmağıyla beni işaret ediyor. "Bu durumu farklı görmemi sağlayacak hiçbir şey söyleyemezsin. Kelimenin tam anlamıyla hiçbir şey. İşimiz bitti. Sen iğrenç bir sürtüksün. Bir sonraki aşamaya geçebilmek için benim yanıma taşınmanı istiyorum. Sana eski nişanlımın en iyi arkadaşımı ilişkisi olduğunu söylüyorum ve sen arkamdan kim bilir kimlerle neler çeviriyorsun? Evime adam getirir miydin?" Sesi soluğu kesiliyor ve tiksintili bakışlarını vücudumda gezdiriyor. "Vay anasını. Test yaptırdın mı? Bahse girerim yürüyen bir STD'sin."

"Daniel, lütfen. Hayal ettiğin gibi bir şey değil, güven bana. Bu sadece hiçbir anlamı olmayan bir seks."

"Peki ya babası? Ha? En iyi arkadaşını otobüsün altına a t a b i l i y o r s a n , bana neler yapabileceğini ancak hayal edebilirim."

Bakışlarımı yere çeviriyorum.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Seninle bir daha hiçbir şey yapmak istemiyorum. Seninle tanıştığım için pişmanım. Keşke seni takip etmeseydim. Farklı olduğunu düşünmüştüm. Sende bir ışık vardı, ama kim bilir. Belki de bunca zamandır benimle oynuyordun. İyi bir hayatın olsun, seni aşağılık, patolojik yalancı, lanet olası pislik."

Daniel hışımla kapıyı arkasından çarparak çıktı. Bir an inanamayarak bakıyorum. Natalie nefesinin altından bir tık sesi çıkarıyor. Ona bakıyorum ve buradan nereye gideceğimizi merak ediyorum.

Darbe yıkıcı. Aldığım riskleri biliyordum ama bu büyüklükte bir etki beklemiyordum. Natalie öğrenmeden James'le işimin biteceğini düşünmüştüm. Yaptıklarımın dolayısıyla midem bulandı, sus payı parası ve hiç sahip olmadığım her şey gözümü kör etmişti. Tüm bu olanları kafamda toparlamaya çalışırken birkaç kez göz kırptım. Bir saat içinde erkek arkadaşımı ve en iyi arkadaşımı kaybettim.

"Umarım mutlusundur," diyorum.

"Oh, daha yeni başlıyorum."

ELLİ SEKİZ

Masasının arkasında oturan Madam Christine, "**Ben** gitmenize üzüldüm," diyor. "İstediğinin bu olduğuna emin misin? Geri dönmeye hazır olana kadar sizi dondurabiliriz."

Ne yapmam gerektiğini bilsem de tereddüt ediyorum. Sanctuary Cove için çalışmak sorun yaratmaktan başka bir işe yaramadı. Açgözlülüğümün neden olduğu sorunlar.

"Hem evet hem hayır demek yanlış mı?"

Küçük bir gülümseme sunuyor. "Böyle kolay paradan vazgeçmek zordur. Başka bir yerde asla başaramazsın. Neden hâlâ buradayım sanıyorsun?"

"Evet," diyorum nefesimin altında. "Gerçek bu değil mi?"

"Fikrinizi değiştirirseniz tekrar gelebilirsiniz."

Yutkunuyorum ve ona teşekkür ediyorum. "Geri döneceğimi sanmıyorum ama teşekkür ederim." Çantama uzandım ve iş telefonumu aldım. Masanın üzerinden kaydırıyorum.

"Teşekkür ederim," diyorum tekrar ve ayağa kalkıp kapıya doğru yürüyorum. Elim kapı kolundayken duraksıyorum ve arkamı dönüyorum. "James'in Natalie'nin babası olduğunu biliyor muydun?"

Dudakları hafifçe kıvrılıyor. "Tabii ki yaptım. Sen onun istediği her şeydin ve ben de para kazandığım için mutluydum. Sizinle tanıştığım anda bunu anlamıştım ve sizi ayarlamak için sabırsızlanıyordum. Onu bir müşteri olarak kaybedeceğimi düşündüm çünkü siz gelene kadar kimse onu tatmin etmiyordu. Ona müsait olmadığınızı söylediğimde neredeyse kendini kaybediyordu."

Sadece başımı sallıyorum. Kızamıyorum bile. Ben de para kazanmak için bu kadar alçaldıktan sonra olmaz. Ben de daha iyi değilim.

Kulüpten temelli çıkıp sokağa adımımı atıyorum, bakışlarım hemen o pis köşede her zaman orada dinlenen kadını arıyor. Orada değil ve rahatlamış olsam da iyi olup olmadığını merak etmekten kendimi alamıyorum.

Caddeden yürüyerek en yakın tren istasyonuna gidiyor ve Queens'e giden bir sonraki trene biniyorum. Natalie ve Daniel'ı kaybedeli sadece iki hafta oldu, sefil hayatımın en uzun on dört günü. İşleri düzeltmek için Daniel'ı arama zahmetine girmedim. Telefonlarıma cevap vermeyeceğini ve söyleyeceğim hiçbir şeyin önemli olmayacağını biliyordum.

Öte yandan Natalie farklı bir hikaye.

Onunla defalarca konuşmayı denedim. Bana zaman ayırmıyor. Onu suçlamıyorum ama bana bir şans vereceğini ummuştum. Tek söylediği "Hâlâ burada mısın?" oluyor ve çekip gidiyor.

Taşınmamı istediğini açıkça belirtti. Artık okul bittiğine ve mezuniyet yaklaştığına göre, kiralık bir yer aramaya başlayacağım. Aynı anda hem buna hem de eşyalarımı toplamaya, final sınavlarına ve Natalie ile aramı düzeltmeye odaklanamazdım. Grammy için stres yapmak çok fazlaydı. Başka bir şeyle zar zor başa çıkabildim.

Otobüste yerime otururken telefonum cebimde titriyor. Büyükanmem onun evine gittiğini bildiği için Natalie'nin aramasını umarak karnım sıkışıyor. Telefonu çıkarıp ekranı okuyorum.

"James," diyorum nefesimin altında. Onu çok özledim.

Ekranımda yanıp sönen *Engellenmiş Arayan*'a bakıyorum. O korkunç günden beri hiçbir aramasına cevap vermedim. Umutsuzca başparmağımı ekranda kaydırmak istiyorum ama yapmıyorum... ve yapmayacağım.

Aramayı reddediyorum ve otobüs durduğunda telefonumu cebime atıyorum. İnip büyükanmemin evine doğru ilerliyorum ve kendimi içeri atıyorum. Bir şeyler ters geliyor ama içeri girene kadar ne olduğunu çıkaramıyorum. Kediler. Kirlenmiş kedi kumu kokusu alıyorum, ki bu büyükanmemin asla izin vereceği bir şey değil.

Bayan Shelly köşeyi dönüyor ve lacivert önlüğüyle bana doğru yürüyor. Biraz suratsız görünüyor ve bu midemdeki duyguya yardımcı olmuyor.

"Hey," diyorum, kokudan biraz endişelenerek. "Grammy nasıl?"

Yüzü asıldı. "Dinleniyor. Daha iyi günleri de oldu... bugün onlardan biri değil." Bayan Shelly duraksıyor. Bir şey söylemek istediğini anlayabiliyorum. "Onunla zaman geçirin."

Kaşlarımı çattım. "Nerede o?" "Odasında."

"Teşekkürler," diyorum ve evin arka tarafına doğru yürüyorum. Yavaşça kapıyı açıyorum. Oda karanlık ve kasvetli. Panjurlar hâlâ kapalı ve havanın bayat tadı hiç hoşuma gitmiyor. Zihnim *oraya* gittiğinde göğsüm sıkışıyor ama çabucak uzaklaştırıyorum.

"Büyükanne?"

Etrafını saran üç kediyle birlikte yatağında uzanıyor. Başını sesime doğru çeviriyor ve zayıf da olsa gülümsüyor. Gözlerindeki savaşı gördüğümde gülümsemesine karşılık vermek zor. Çok yıpranmış. Onu kaybetme korkusu boğazımı tıkıyor.

"Aubrey," diyor usulca.

Yatağının kenarına oturuyorum. Onu görünce duygularım hızla yükseliyor. Bir gecede daha da kötüleşmiş gibi görünüyor. Ağlamak istemiyorum ama onu böyle görmek çok zor.

Büyükannem elime uzandı. Soğuk... ve kırılgan hissediyor.

"Nasılsın, tatlım?"

"Bilirsin işte, hep aynı şeyler." Ağzımın bir köşesi yukarı doğru çekiliyor. Gözyaşları gözlerimi bulanıklaştırıyor. "Mezuniyet için her şeyi ayarladığımı söylemeye geldim, böylece sen de orada olabilirsin. Bir tekerlekli sandalye ayarladım ve Bayan Shelly'ye de bir bilet aldım, böylece o da seninle birlikte orada olabilecek."

Hay sikeyim. Sesim çatlamadan kelimeleri bile söyleyemiyorum. Göğsümde oluşan bu huzursuzluk halinden nefret ediyorum. Yıllardır bu gün hakkında konuşuyorduk ve şimdi nihayet geldi, bundan korkuyorum. Henüz veda etmeye hazır olmadığım bir hikâyenin sonu gibi geliyor.

"Tekerlekli sandalyeye ihtiyacım yok," diyor ve bu benim gülmeme neden oluyor. "Gayet iyi yürüyebiliyorum."

"Yapabileceğini biliyorum. Sadece bunu senin için kolaylaştırmak istiyorum." Derin bir nefes alıyorum. "Senin için de bir araba servisi ayarladım, yani endişelenmene gerek yok. Tören birkaç hafta içinde."

Elimi parmaklarıyla ovuyor. "Büyüdüğünde nasıl bir kadın olduğunla gurur duyuyorum" diyor.

Gurur duyulacak bir şey değilim.

"Gerçekten seviyorum. Seni seviyorum, Aubrey Abrams."

Gerçeği bilseydi, beni çok hayal kırıklığına uğrattırdı.

"Daha sonra seni kutlamak için öğle yemeğine götürebilirim diye düşünüyordum. İstedğin herhangi bir yer, adını sen koy," diyor ve nedense beni yıkıyor.

Ona sarılmak için öne doğru eğildim ve ağlamaya başladım. Elimde değil ve gözyaşlarımı durduramıyorum. Yüzümü boynunun kıvrımına gömüyorum ve sadece ona sarılıyorum. Onun tanıdık kokusunu içime çekiyorum.

"Aubrey, tatlım. Ağlama. Üzülecek bir şey yok. Bu neşeli bir olay ve hemen ardından seninle bir içki içmeyi planlıyorum."

Lanet olsun. Gözyaşlarım gittikçe daha sert akıyor, kalbim hızla çarpıyor.

"Seni seviyorum," diyorum ona, sesim boğuk çıkıyor. "Benim için yaptığın her şey için teşekkür ederim, büyükanne." Ona minnettar olduğumu göstermeliyim. "Sadece... Seni seviyorum."

Yanına uzanıyorum ve elini tutuyorum. Daha fazla gözyaşı göz kapaklarımdan dökülmekle tehdit ederken çenem titriyor.

"Seni büyütmek, acı tatlı da olsa, hayatımın en önemli anı oldu. Ailenin burada olması dışında hiçbir şeyi değiştirmedim. Keşke sana daha fazlasını verebilseydim."

Titrek bir nefes alıyorum ve tekrar ağlamamaya çalışıyorum ama elimde değil.

"Bana her şeyi verdin. Bana en önemli şeyi verdin. Rehberlik ve sevgi. Bana insanlara saygı duymayı ve bizden daha az şanslı olanlara geri vermeyi öğrettin. Bana her zaman düşündüğüm iyi nitelikler aşıladın."

"Keşke daha fazlasını yapabilseydim," diyor. Sesindeki pişmanlığı duyabiliyorum ve onun adına bundan nefret ediyorum.

"Bir gün evsiz kadınlar ve çocuklar için konuştuğumuz sığınma evini açmayı planlıyorum," diyorum ona. Bunun onu mutlu edeceğini biliyorum. "Sence adını ne koymalıyım?"

"Bunu gerçekten yapacak mısınız?" Sesi titriyor.

Bir an duraksadım ve ona baktım. "Bakıyorum. Sence yapmamalı mıyım?"

"Bence bu harika bir fikir ve eğer kalbinin istediği bir şeyse, o zaman yapmalısın. Ben sadece senin mutlu olmanı ve hayatını sevmeni istiyorum ve eğer başkalarına yardım etmek seni mutlu ediyorsa, o zaman bunu yap. Bu fikri gerçekten çok seviyorum."

Yanağına bir öpücük konduruyorum. "Teşekkürler büyükanne. Desteğin benim için dünyalara bedel."

"Tatlım, kedi kakası küreyen bir iş kurmak istiyorsan seni desteklerim. Senin için bu tür bir iş fikrini sevmezdim, ama yine de seni desteklemek için yanında olurdum."

Sessiz gözyaşlarım şakaklarımdan aşağı akıyor. "Bana bir isim seç," diyorum.

"Beni zor durumda bırakmak istiyorsun, değil mi?" Gülüyor ve bu onun öksürmesine neden oluyor. Ağzını bir mendille kapatmak için yana doğru eğiliyor. Biraz kan var ve öksürmek ve nefesini tutmak için derin nefes alması gerekiyormuş gibi geliyor.

"Özür dilerim," diyorum, sakinleşince.

"Dilini ısır. Gülmek iyi hissettiriyor. Bana bir iyilik yap ve komodine uzanıp fiyonklu kutuyu al. Mezuniyette giymen için bir şey aldım."

Boğazım hemen tekrar tıkanıyor. "Hayır," diyorum ona. "Mezun olduktan sonra bana ver."

"Beni kalkıp onu almaya zorlama."

"Mezun olduktan sonra, içkimizi içtiğimizde ver," diye tekrarlıyorum, sesim yalvaran bir fısıltıya dönüşüyor. Kötü bir alamet gibi. Eğer şimdi verirse, o gün orada olmayacağını biliyorum. Bunu göze alamam. Yapamam işte.

"Aubrey, lütfen, sahnede yürürken bunu giydiğini görmek istiyorum."

Gözlerimi kapatıyorum, bana yalvarırken sesi bu kadar zayıfken ona karşı koyacak gücüm olmadığını biliyorum. Doğrulup çekmeceyi açıyorum ve içine uzanıyorum. Saten fiyonklu küçük beyaz bir kutu var. Büyükanneme dönüp dizimi yatağa doğru kaldırıyorum. Gözlerimi onunkilere dikiyorum. Çok yorgun görünüyor.

"Bayan Shelly internetten bakmama yardım etti. Telefonunu kullandı... O şeyle nasıl okuyabildiğini Tanrı bilir, ama buna rastladığımızda, bunun o olduğunu biliyordum. Devam et ve aç."

Elim yayın ucunda tereddüt ediyor. Büyükannem bunu görüyor ve elini benimkinin üzerine koyuyor. Ona bakıyorum.

"Lütfen, benim için."

Gözyaşlarımla savaşıarak başımı sallıyorum. Kurdeleyi çekerek uçlarının yana düşmesine izin veriyorum ve kutunun üstünü yukarı iterek pembe altın bir kolyeyi ortaya çıkarıyorum. Dudaklarım iç çekerek aralanıyor. Biri büyük, diğeri küçük, iç içe geçmiş ve ince bir zincire bağlı iki yüzük.

"Bana bizi hatırlattı. Sen okula gidene kadar hep birbirimize bağlıydık. Gerçi ben daha küçük bir çemberim. Sen her zaman hayattan daha büyük bir kişiliğe sahiptin."

Gözyaşları görüşümü bulanıklaştırıyor. "Çok güzel... Bayıldım. Çok teşekkür ederim."

"Bu rengi annenin kolyesine uysun diye aldım. İkisini birlikte takabilirsin diye düşündüm."

Parmaklarım taktığım zincirde geziniyor. "Büyükanne, bana bunu almak z o r u n d a değildin."

"Yapmak zorunda olmadığımı biliyorum. Ben istedim."

Ona gülümsüyorum. Ekli olduğu kartı elime alıp üzerindeki harfleri okuyorum. "Ah, gideceğin yerler," diye yüksek sesle okuyorum. Altta daha uzun bir mesaj var ve okumayı bitirdiğimde gözlerinde yaşlar var, bu da zaten dengesiz olan duygularımı daha da kötüleştiriyor.

"Giy şunu," dedi sessizce, ben de giydim.

Babamın anneme verdiği at nalı kolye dairelerden **b i r i n i n** ortasına oturuyor. Sanki hepimiz yeniden bir aradayız.

"Nerede olursan ol, nereye gidersen git, hepimiz seninle olacağız."

O haklı. Bana da bizi hatırlatıyor ve bu da onu benim için çok daha özel kılıyor.

"Onu sonsuza dek el üstünde tutacağım."

Büyükanne gülümsüyor ama gözlerindeki yorgunluğu görebiliyorum. Ağır bir nefes alıyor.

"Çok güzel görünüyor. Tam da hayal ettiğim gibi. Onunla mezun olduğunu görmek için sabırsızlanıyorum."

ELLİ DOKUZ

Bütün gece büyükannemle kalmaya karar verdim. Kum kabını temizledim, bu konuda benimle dişe diş mücadele etti ve sonra ona akşam yemeği hazırladım. Doyduğunu söyleyerek daha fazlasını reddedinceye kadar sadece dört ısırik alabildi. Uykuya dalıp çıkıyordu ve uyandığında beni arıyordu. İçimden bir ses gitmemem için beni uyarıyordu. Bayan Shelly onun için oksijen tüpünü hazırladı ve kedileri etrafını sararken el ele tutuşarak yan yana uykuya daldık.

İçgüdülerimi dinlediğim için çok
mutluyum. Büyükannem uykusunda
huzur içinde öldü.

Gözlerimi açmadan önce onun artık burada olmadığını biliyordum. Yatağıma uzanıp haklı olmadığım için dua ettim ama kedilerinden birinin ağlama sesini duyduğumda en büyük korkum doğrulanmıştı.

Bayan Shelly vedalaşmak için bana istediğim kadar zaman tanıdı ve bakımevi Grammy'nin naaşını almaya geldiğinde beni kollarında sıkıca tuttu ve dökecek gözyaşı kalmayana kadar omzunda ağlamama izin verdi. O bunu yaptığında sanki bir parçam dünyadan ayrılmış gibi hissettim.

Sonra Bayan Shelly bana bir zarf uzattı.

Elimde diplomamla kepi ve cüppemle tek başıma otururken baktığım bir zarf. O günden beri zarfı her yere yanımda götürüyorum ama bir türlü açmaya cesaret edemiyorum. İçinde ne yazacağını biliyorum ve henüz onun el yazısını okumaya ya da kelimelerini hissetmeye hazır değilim. Çok taze. Çok gerçek ve çok yürek parçalayıcı.

Bayan Shelly mezuniyetime gelmeyi teklif etti ama ona gelmek zorunda olmadığını söyledim. Ayrılmadan hemen önce çiçeklerle ve cesaretlendirici sözler içeren içten bir kartla bana sürpriz yaptı. Bana telefon numarasını verdi ve ihtiyacım olduğunda onu aramamı söyledi. Bunun inanılmaz derecede tatlı olduğunu düşündüm.

Şimdi diğer mezunlarla ve onların gülümseyen ve gülen aileleriyle birlikte bir odada oturuyorum. Bir kez olsun ağlamıyorum çünkü büyükannemin bunu istemeyeceğini biliyorum ama kendimi kaybetmeden önce buradan çıkmam gerekiyor. Henüz gözyaşı dökmeden geçirdiğim bir gün olmadı ve bugün benim için açık ara en zor gün oldu.

Ayağa kalkarak kepi ve cüppemi çıkarıp katlayarak bir çantaya koyuyorum. Tren istasyonuna rahatça yürüyebilmek için yüksek topuklu ayakkabılarımı bir çift düz ayakkabı ile değiştiriyorum. Tam zarfı güvenli bir şekilde saklamak üzere çantama yerleştirmek üzereyken bir titreşim hissediyorum. Kaşlarımı çatarak telefonumu elime alıyorum ve ekrana bakıyorum.

Arayan engellendi.

Kalbim sıkışıyor. Ekranı kaydırarak açıyorum ve mesajı okuyorum.

Arayan engellendi: Tebrikler, Aubrey. Hazır olduğunuzda kâr amacı gütmeyen kuruluşunuz için teklifimiz hâlâ geçerli.

O lanet gözyaşları gözlerime doluyor ve burnumu çekiyorum. Telefonumu çantama geri koyuyorum ve geri kalan eşyalarımı alıyorum. Çenem titriyor, göğsüm bir kez daha sıkışıyor. James durmaksızın arıyor. Hayatım darmadağın ve onunla konuşarak bunu daha da karmaşık hale getirmeye çalışmıyorum. Vakfi açmaya hazır olduğuma karar verdiğimde, bunu kendi başıma yapacağım.

Duygularımı bastırarak başımı kaldırıyorum ve bir an için Natalie'nin bakışlarıyla karşılaşıyorum.

Birden en iyi arkadaşımı görünce dudaklarım aralandı. Son birkaç haftadır yaptığı gibi bana sert mavi gözlerle bakmıyor, bana şaşkınlıkla bakıyor. Bakışları etrafımda dönüyor. Arkamı dönüyorum. Büyükannemin ölümü konusunda tamamen yalnız ve karanlıktaydım ve Natalie'yi görmek birçok duyguyu yeniden yüzeye çıkarıyor.

Bacaklarımın kaldırabildiği kadar hızlı bir şekilde, temiz havaya umutsuzca ihtiyaç duyarak sıkışık odadan çıkıyorum. Dışarı çıkıyorum ve trene binip Queens'e dönmeden önce birkaç blok yürüyorum. Büyükannemin evine adımımı atar atmaz, tam da onun planladığı şeyi yapıyorum ve en sevdiği sambuca'dan iki shot dolduruyorum. Derin bir nefes çekiyorum, sonra bardaklardan birini dudaklarıma götürüyorum, elim biraz titriyor.

"Şerefe, Grammy," diyorum kendi kendime, sonra onun da shot'ını alıyorum. İğrenç siyah meyan kökü tadı yüzünden yüzümü buruşturuyorum ve shot bardaklarını masaya çarpıyorum. Kollarımda tüylerim diken diken oluyor.

Sessiz mutfağa göz gezdiriyorum. Lanet olası gözyaşlarım yeniden başlıyor ve kalbim daha fazla dayanamıyor. Yıkılıyorum ve histerik bir şekilde ağlıyorum. Şimdiye kadar hiç olmadığı kadar çok hıçkırıyorum. Yağlı gözyaşları yanaklarımdan aşağı ve ağzıma damlıyor. İçimde ölüyormuşum gibi hissediyorum ve bu asla daha iyi olmayacak. Her şey yolundaymış gibi hayatıma nasıl devam etmem gerektiğini anlamıyorum. Her şey yolunda değil. Hiçbir şey yolunda değil. Böyle olmaması gerekiyordu. Burada benimle olmalıydı. En iyi arkadaşımın kutlama yapıyor olmalıydım. Ama şimdi ikisi de benim için kayıp ve ben yalnızım.

Onlara ihtiyacım olduğunu biliyormuş gibi etrafımda dolanan kedileriyle birlikte hüngür hüngür ağlayarak yere yığılıyorum. Belki de büyükannem haklıydı. Belki de kedilerinin ona ihtiyacı olduğu kadar onun da onlara ihtiyacı vardı, çünkü ben kesinlikle öyle hissediyorum

Şimdi. Ne yapacağımı bilmiyorum ama her ne yaparsam onun tüy yumaklarını da içerecek. Ciddi alerjilerim olsa bile bunu isterdi.

Öğleden sonra cep telefonum çaldığında oldukça sarhoş oluyorum. Hiç havamda değilim ve *Engellenen Arayan*'ı görürsem kendimi tamamen kaybedebilirim.

Çantama uzanıp telefonumu alıyorum ve tanımadığım bir numara olduğunu görüyorum. O olmadığı için biraz rahatladım.

"Alo?" Dedim.

"Bayan Abrams?"

Kaşlarımı çattım. "Evet, kim arıyor?"

"Ben Nicholas, cenaze evinden arıyorum, vazonzun biraz erken hazır olduğunu bildirmek için."

Gözlerimi kapattım. Bugün benim günüm değil.

"Teşekkür ederim," diyorum sessizce.

"Anladığım kadarıyla birkaç gün sonra burada küçük bir ayin düzenlenecek. Onunla yalnız vakit geçirmek için istediğiniz zaman gelebilirsiniz. Aksi takdirde, lütfen son ödemeyi görüşmek için birkaç dakika erken gelin. İhtiyacınız olan bir şey varsa bize bildirin, böylece ihtiyaç duyduğunuz süre boyunca size yardımcı olabiliriz."

Her şeyden çok kendi kendime başımı salladım ve ona bir saat erken orada olacağımı söyleyip telefonu kapattım. Cenaze töreni düzenlemeyecektim ama Grammy'nin veda etmek isteyecek arkadaşları vardı, bu yüzden küçük bir yaşam kutlaması yapmayı tercih ettim.

Derin bir nefes alarak cep telefonumu masanın üzerine koyuyorum ve çantamdan sarkan zarfı görüyorum. Açmak isteyip istemediğimi düşünerek göz kırpyorum. Kedilerden biri bana sürtünüyor, kuyruğu bacağıma dolanıyor. Bana bakarken ben de yere bakıyorum. Yemin ederim bana yara bandını yırtıp atmamı ve şu lanet mektubu açmamı söylüyor.

Plastik kaplı sandalyeye oturup meyan kökü tadındaki alkolden bir bardak daha doldurduktan sonra parmağımı mührün altında gezdiriyorum. Mektubu çıkarıp kıvrımlarını geriye doğru çevirirken midem sinirden düğümleniyor.

Kelimeler bulanıklaşana ve kâğıttaki gözyaşları mürekkebi bulaştırana kadar mektubu defalarca okudum. Masanın üzerine koyuyorum ve başımı ellerimin arasına alıyorum. Midem bulanıyor ve aynı anda hem panik atak geçirecek hem de kusacakmışım gibi nefesimi tutamıyorum. Vasiyeti kapalı ve orijinal teşhis de öyle.

Büyükannem benim bildiğimden çok daha uzun süredir kansermiş. Başımda çok iş olduğunu bildiğini ve bunlara yenilerini eklemek istemediğini, bu yüzden de bunu bir sır olarak sakladığını söyledi. Yapılacak en doğru şeyin bu olduğunu düşünmüş. Görünüşe göre öğrendiğinde

Kanserin vücudunun birçok yerine yayılmış olduğunu, ancak hayatta kalma oranı hala çok düşük olduğu için tedavi etmeyeceğini söyledi. Büyükanne ona kızgın olmadığını ve bir gün hastalığı benden sakladığı için onu affedebileceğini umduğunu söyledi. Beni çok özleyeceğini, benim onun başına gelen en güzel şey olduğumu, ancak tekrar ailemle birlikte olabileceği için mutlu olduğunu ve üçünün de aşağıya bakıp beni izleyeceğini söyledi.

Bir de bebeklerine göz kulak olmamı istiyor. Sanki bunu sormasına gerek varmış gibi.

Hem üzgünüm hem de o kadar kızgınım ki ayağa kalkıp öfkeyle masadaki her şeyi fırlatıyorum. Kediler panik içinde kaçışıyor. Çılgılık atıyorum, içimi döküyorum. Eğer bunlardan haberim olsaydı, ona yardım etmek için elimden geleni yapardım. Onunla daha fazla zaman geçirirdim. Onunla daha çok konuşur, daha çok yardım etmek için yanında olmaya çalışırdım. En iyi doktorların peşine düşerdim. Her şeyi yapardım. Şimdi suçluluk duygusu içimi kemiriyor ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok. Hasta göründüğünü, bir sorunu olduğunu düşündüm ama iyi olduğu konusunda ısrar ettiği için konuyu zorlamadım.

Ağlıyorum, ağlıyorum, kedilere sarılıyorum ve hapsiriyorum, o sırada cep telefonumdan gelen bir ses duyuyorum. Dizlerimin üzerine çöküp onu aramaya koyuluyorum, onu bulmak için yere attığım her şeyin altına bakıyorum. Biraz sarhoşum ama daha fazla içkiye ihtiyacım var. Gecenin geri kalanında daha fazla bir şey hissetmek istemiyorum.

Telefonumu bulup ekranda Natalie'nin adını gördüğümde kalbim sıkışıyor.

Sertçe yutkunuyorum ve mesajını açmak için titrek bir parmağımı kaydırıyorum.

Selam.

Hey. Cevap vermemi sağlayacak güce sahip üç harf. Beni her türlü şekilde hissettirme gücüne sahip üç küçük harf. En iyi arkadaşımı çok özlememe neden olan üç aptal mektup.

Ama cevap vermiyorum. Biliyorum ki cevap verirsem ona açılacak ve daha da çok ağlayacağım. Yine de bunu duymak istemeyecek çünkü benden nefret ediyor. Ve ne kadar kızgın olduğunu bildiğim için, eşyalarımı ne zaman taşıyacağımı merak ettiğinden eminim.

Bunun yerine, telefonumu kapatıyorum ve yaptığım pisliği temizlemeye çalışıyorum. Bir saat kadar sonra, her şey kilitlendikten sonra, kedileriyle birlikte büyükanne yatağına girip ağlayarak uyuyorum.

ALTI

T Yaşam kutlaması iki saatten çok daha uzun sürdü. Grammy hakkında duyduğum gülümsemeler ve hikayeler beni mutlu etti ama aynı zamanda daha önce hiç hissetmediğim derin bir hüznle doldurdu. Çok fazla arkadaşı yoktu ama etrafında farkında olmadığım kadar çok sevgi vardı. Bunun için küçük bir teselli bulabilirim.

Yaklaşık bir saattir odanın önünde tek başıma oturmuş, cenaze evinin en güzel vazosuna ve Büyükkannemin resmine bakıyorum. Çantamdan bir mendil çıkarıp gözyaşlarımı siliyorum, sonra mendili elimde ufalıyorum. Çenem biraz titriyor. Gitmeye hazır değilim. O ahşap kapılardan dışarı adım attığımda onu geride bırakıyormuşum gibi hissedeceğim. Buna hazır değilim. Bu düşünce midemi bulandırıyor, bu yüzden biraz daha kalıyorum. Gözlerimden yeni bir damla yaş daha süzülüyor. Tam onları silerken arkamdan kapının açıldığını duyuyorum. Eminim müdür gitme vaktimin geldiğini söylemek için buradadır.

Ama yönetmen değil. Natalie. Hemen yanıma oturup elimi tuttuğunda gözlerime bir sürü taze yaş doluyor. Hiçbir şey söylemiyor, ben de söylemiyorum. Sadece benimle oturuyor ve sessizce ağlamama izin veriyor.

"Büyükkannemi mezuniyet töreninde görmemenin tuhaf olduğunu düşündüm," diyor sonunda, sesi kısık. Ağladığını anlayabiliyorum.

"Mezuniyetinden bir hafta önce öldü."

Natalie elini benimkinde sıkıyor. "Bana söylemeliydin."

Dudaklarımı düzleştiriyorum. Hiçbir şey söylemiyorum. İçimde yaptığım tüm yanlışlar ve yüzüstü bıraktığım insanlarla boğuşurken kelimeleri bulmak zor. Olan onca şeyden sonra onu arayıp söyleyemezdim.

"Ben iyi değilim," diye devam ediyor ve kalbim biraz daha kırılıyor. "Biz iyi değiliz. Arkadaş değiliz ama ben de Grammy'yi seviyordum. İkiniz için de burada olmak istedim."

Tekrar tekrar başımı sallıyorum. Buna itiraz etmeyeceğim. "Teşekkür ederim."

Bir mendil daha çıkarıp ona veriyorum, sonra bir tane de kendime alıyorum. Gözyaşlarımızı silip bir süre sessizce oturduk, ta ki yönetmen gelip kapanış vaktinin geldiğini söyleyene kadar. Yarın tekrar gelip çiçekleri ve fotoğrafı almak için gerekli ayarlamaları yapabileceğimi söylüyor.

Sevdim. Zaten çok geç olduğu için bunu yapmayı kabul ediyorum, ona teşekkür ediyorum, sonra vazoyu alıp Natalie ile dışarı çıkıyorum.

Kaldırıma yaklaştığımızda, onunla zar zor göz teması kurabiliyorum. Hâlâ benim için buraya geldiğini bilmek suçluluk duygumu daha da arttırıyor.

"Geldiğiniz için teşekkürler," diyorum ve sonra derin bir nefes veriyorum. Ona bakıyorum. "Yakında eşyalarımı dairenden taşımak için plan yapacağım. Bana biraz zaman ver lütfen. Hiçbir şey istemeye hakkım olmadığını biliyorum ama ben buna varım."

Alt dudağını ısıırıyor ve başka tarafa bakıyor. Tereddüt ediyor. "Kahve içmek ister misin?"

"Gerçekten mi?"

Dudaklarını dişlerinin arasına sıkıştırarak başını sallıyor ve yan yana yürümeye başlıyoruz.

Onu sokağın etrafındaki küçük bir kafeye götürüyorum ve iki cappuccino sipariş ediyoruz. Karşılıklı oturmuş, açık kahverengi köpüklü sıvıyı karıştırıyoruz. Konuşmak istediğini biliyorum ama ilk birkaç kelimeyi çıkarmak her zaman en zordur.

"Natalie," diye konuşmaya başladım. "Seni asla incitmek istemediğimi bilmelisin."

Derin bir nefes alıyor, sonra bana bakıyor. "Bu garip bir duygu. Beni incitmek istediğini sanmıyorum ama incittin. Beni hiç kimsenin incitemeyeceği kadar incittin. Bundan kurtulmak istiyorum ama nasıl kurtulacağımı bilmiyorum."

Çenem titriyor ve dudağımı ısıırıyorum. "Biliyorum. Ve bunun için çok üzgünüm. Bu istediğim son şeydi."

Bir yudum alıyor ve fincanını yere bırakıyor. Natalie doğrudan gözlerimin içine bakıyor. Nefesimi tutuyorum.

"Neden? Neden yaptın bunu?" Sesindeki ıstırap kalbimi parçalıyor. "Lütfen, bana gerçeği söyle ve saçmalama."

Başımı salladım. "Sana asla palavra atmadım Nat, atmadım. Sanctuary Cove aracılığıyla bir iş için eşleştığımızı söylediğimde sana doğruyu söylüyordum. Yardım gecesinde tanışana kadar James'in baban olduğunu bilmiyordum."

"Yani kulüpte aşık olduğun, çok hoşlandığın adam gerçekten babamla mı ilgiliydi?"

Başımı salladım ve kaşlarını çattı, ben de öfkesini yatıştıracağını umarak hızla devam ettim, "Ama ilk başta o olduğunu bilmiyordum, yemin ederim. Bir süredir kulübün üyesiydi."

"Ama aslında onunla isteyken yatmadın. Onunla daha sonra, babam olduğunu öğrendikten sonra yattın."

Başımı sallayıp konuşmaya çalışıyorum ama beni durdurmak için elini kaldırıyor.

"Dönüm noktası neydi? Bunu yapmana ve onunla görüşmeye devam etmene ne sebep oldu? Bunun beni ne kadar inciteceğini hiç düşünmedin mi?" Kızgın değil. Gerçekten üzgün ve gerçeği bilmek istiyor. Çenesi titriyor ve bu da gözlerimin daha fazla yaşla dolmasına neden oluyor. "Bunu sana asla yapmayacağımı bilmelisin."

İrkildim. En kötüsü de, onun bunu asla yapmayacağını biliyor olmam. Ama ben de yapacağımı düşünmemiştim.

"Sadece söyle, Aub, Bana lanet gerçeği söyle. Bilmeyi hak ediyorum."

Ben de ona söyledim.

"Bir müşteriyle bağlantı kurduğumu biliyordun. Beni nasıl hissettirdiğini biliyordun.

Beni alt edene kadar defalarca beni görmeye çalıştı."

Ona Reece'le geçirdiğim geceyi, James'in beni nasıl kandırdığını ve bana aşık olduğunu söylediğini anlatıyorum. Bir hayalet kadar solgun ve kusacakmış gibi görünüyor.

"Aynı gece Christine'e gittim. İlişkiyi bitirmiş olmam onu düşünmeyi bıraktığım anlamına gelmiyor, tıpkı senin de diğer adamı düşünmeyi bırakmadığın gibi. Onu tekrar göreceğimi hiç düşündüm mü? Kesinlikle hayır. Bu yüzden onu senin yanında gördüğümde yaşadığım şoku hayal et. Neden ayrıldım sanıyorsun?"

"Daniel'ı görmeye gidiyordun."

"Oraya hiç varamadım. Eve gittim ama James beni takip etti."

İnançsızlıkla çenesi düşüyor. Gözlerini kocaman açarak, "Ben annemle etkinlikteyken o da seninle birlikte miydi?" dedi.

Başımı salladım.

"Lanet olası gerçek dışı."

"Ona gitmesini, geri dönmesini söyledim ama beni itti... ve ben onu özledim." Bir damla gözyaşı süzüldü ve hemen sildim. "Kaderin garip bir şekilde işlediğini düşünüyordu."

"Ama senin bir erkek arkadaşın vardı," diye hatırlatıyor bana.

Kahvemden bir yudum alıyorum ve Daniel'ın bunu öğrenmesine üzülüyorum. Bunu hak etmemişti.

"Daniel'ı sevmiyordum ve onu yönlendirmem yanlıştı. Onun daha çok aklımı başımda tutmama ve bir fahişe olduğum gerçeğini kabullenmeme yardımcı olan bir şey olduğunu biliyordun."

Benimle aynı fikirde olarak başını yana eğiyor.

"Her neyse, James acımasızdı ve bana fiyatımı söylememi istedi. Yalan söylemeyeceğim, onun etrafında olmak hoşuma gidiyordu, konuşmalarımız hoşuma gidiyordu, ısrarcı olması hoşuma gidiyordu. Gerçeği öğrenmeden önce bir süredir bana fiyatımı söylememi istiyordu. Her zaman hayır diyordum çünkü bunun nereye varacağını biliyordum. Sonra o gece evimizde tekrar söyledi. Eve döneceğinden o kadar endişeliydim ki sonunda pes ettim ve hayır diyeceğini varsayarak o gülünç derecede yüksek rakamı söyledim."

Sesini alçaltıyor. "Evet dedi."

Başımı salladım. "Evet dedi, sonra artırdı."

Bakışları masaya düşüyor. Peçetesiyle oynuyor, köşelerini katlıyor ve yuvarlıyor.

"Fiyatınız neydi?"

Tereddüt ediyorum. Gözlerindeki kararsızlığı görebiliyorum. Bilmek istiyor ama bilmek istemiyor. Yavaşça ona gerçeği söylüyorum. "Sekiz milyon dedim."

Gözleri parlıyor. "Bu çok para ama onun için önemsiz bir şey." Öfkelendi. "Sanırım parayı aldığın için seni suçlayamam. Buna kim hayır der ki?"

"Hayır diyeceğinden emindim. Hemen anlaştık dedi, sonra da bana on yıl vereceğini söyledi. Bir yıl boyunca bunu yapabileceğimi ve kendi yolumuza gidebileceğimizi düşündüm. Bu kadar zor olacağını düşünmemiştim, ona kulüpten bir müşteri gibi baksaydım, başka bir şey değil. Öyle olmadığını bilmeliydim." Doğrudan gözlerinin içine bakıyorum. "Neredeyse sana söylüyordum, biliyorsun. Kendimi ikinizden de uzak tutmaya çalıştım. Nerede olduğum ve ne yaptığım konusunda sürekli yalan söylediğim için kendimi çok kötü hissediyordum. Sanırım James'le ikimizin de çok derinde olduğumuzu bildiğimiz ama çıkamadığımız bir nokta vardı. Garipti, sanki biliyorduk ama gerçeklerle yüzleşmek istemiyorduk çünkü bunun bizi nereye götüreceğini biliyorduk. Eğer yardımı olacaksa, onun da sana zarar vermekten endişe ettiğini biliyorum."

"Onu seviyor musun?"

Hemen bakışlarımı kaçırıyorum.

"Bana bak ve söyle, Aubrey."

Gözyaşı dolu gözlerimi kaldırıyorum ve yüzü düşüyor. Başımı sallıyorum.

Natalie uzun bir süre sessiz kaldı. Ona gerçeği söylediğim için pişman değilim ve garip bir şekilde ikimizi de incitmesine rağmen bunu takdir ettiğini düşünüyorum.

İkimiz de cappuccinomuzu bitirdik. "Çok üzgünüm. Tahmin edebileceğinden çok daha fazla."

"Bir şey söylememe izin verin... Bu konuda rahat değilim ve gerçeklere sahip olsam da bir daha rahat olacak mıyım bilmiyorum. Ailemle ayrı ayrı konuştum."

Gözlerim açılıyor, kalbim beklentiyle biraz fazla çarpıyor.

"Anneme senden bahsetmedim. Onu daha fazla üzmemeyim diye düşündüm, ama babama tuzak kurmamış olsaydın, annemle babamın işleri yoluna koyabileceğine inanıyorum. Özel anlaşmayı kabul etmeseydin boşanma davası açacağını kesinlikle sanmıyorum. Bu yüzden suçu size atıyorum çünkü hayır diyebilir ve çekip gidebilirdiniz. Annem bana bir anlaşma yaptıklarını ve bunun uzun süredir görüldüğü kadar harika olmadığını söyledi. Annem onun ilişkilerini biliyordu ve o da bunları gizli tutuyordu. Hiçbir şey bilmesem de -şimdi gerçeği biliyorum- bu yine de olanları normal kılmıyor." Dudaklarını yalıyor. "Benim babamın hikâyesi de sizinkiyle hemen hemen aynı. Yaptığı şey için ondan gerçekten nefret ediyorum." Duraklıyor ve gözleri doluyor, benimkiler de doluyor. "Ben de senden biraz nefret ediyorum. Yani, sen benim en iyi arkadaşımydın. Neden senin peşinden gitmek zorundaydın? Benden o kadar mı nefret ediyordu?"

Onu düzeltmek için başımı sallıyorum. Konuşmaya çalışıyorum ama beni yine durduruyor.

"Öyle olmadığını biliyorum, sadece canım acıyor, tamam mı? Onlar hakkında hiçbir şey bilmiyormuşum gibi hissediyorum."

Başımı eğiyorum, utaniyorum. Natalie ayağa kalkmak için hareket ediyor ve sandalyenin geri kaydığını duyunca başımı kaldırıyorum. Kaşlarım çatıldı. Siyah elbisesini düzeltiyor ve bana dik dik bakıyor.

"Boşanma kesinleşti. Tek söyleyebileceğim, umarım sen ve babam artık mutlusunuzdur. Bunu kabul edebilir miyim bilmiyorum ama seni özlüyorum ve umarım bir gün yeniden arkadaş olmayı deneyebiliriz. Yine de her şeyin e s k i s i gibi olacağından emin değilim." Yutkunuyor ve sonra şöyle diyor: "Kaybınız için çok üzgünüm. Büyükannem iyi bir kadındı ve yaptığın şeyden mutlu olacağını düşünemiyorum. Şu anda senden biraz nefret ediyorsa da, bana ihtiyacın olursa hâlâ yanımdayım."

Başımı sallıyorum ve tekrar yere bakıyorum. Sözleri o kadar duygu yüklü ki onu tanıyamıyorum bile. Her kelimesinde ciddiydi ve ben buna kızamıyorum bile.

ALTMİŞ BİR

"Sonunda bir mesaja yanıt vermene sevindim," diyor James bana bir bardak uzatarak. Karşıma oturuyor.

"Bir ipucu alamıyor gibisin, değil mi?" Şaka yollu söylüyorum.

Derin bir yudum alıyorum, alabileceğim tüm sıvı cesarete ihtiyacım var. Natalie'yle konuşmayalı iki hafta oldu. Her şeyi geride bırakmanın zamanı gelmiş gibi hissediyorum, her ne kadar kalbim bunun için yeniden milyonlarca parçaya bölünecek olsa da.

Acımasız bir omuz silkiyor ve doğrudan gözlerimin içine bakıyor. "Ne diyebilirim ki? Ben ne istediğini bilen bir adamım."

Yukarı Doğu Yakası'ndaki dairesine bakıyorum. Altını çizdiğim ipucunu anladım. Aydınlık ve havadar, nötr maviler ve yumuşak griler huzurlu bir his yaratıyor.

"Burası yeni mi?"

"Hayır. Aslında yıllardır bende. Yalnız yaşadığım yer." Duraksıyor. "Colorado'ya gitmeden önce benimle buluşmanı istediğim yer burası."

Başımı sallayıp ona bakıyorum, kalbim şimdi daha da hızlı çarpıyor. Alyansını takmıyor ve olgun gözleri rahat görünüyor. Çok yakışıklı. Orada otururken bile onun için acı çekiyorum ve bu beni öldürüyor çünkü o na sahip olamıyorum. Koyu renk, yıpranmış bir kot pantolon ve dövmeleriyle benimle dalga geçen bir polo tişört. O her zaman sessiz seksi bir tip olmuştur ve bunu çok iyi giyer. Daha önce onu kısa kollu tişörtlerle nadiren görebiliyordum ve şimdi sadece onu örtmek istiyorum, böylece kimse onu böyle görmesin. Onu kendim için istiyorum.

"İyi görünüyorsun," diyor.

Ona alaycı bir bakış attım. "Bok gibi görünüyorum James. Natalie ile aramda garip bir ilişki var ve büyükannem öldü. İçimde ölü gibi hissediyorum ve öyle görüldüğümü biliyorum. O yüzden rol yapmayı kes. İyi görünmüyorum."

Yüzünde suçluluk duygusu belirir. "Natalie bana ne olduğunu anlattı."

Gözlerimi kapatıp el sallıyorum. Birkaç gündür ağlamamıştım ve şu anda gerçekten ağlamamaya çalışıyorum. İçkimin geri kalanını devirip bardağı masaya koyuyorum ve çantama uzanıp onun çekini çıkarıyorum. Masanın üzerinden kaydırıyorum. Gördüğünde kaşları birbirine doğru eğildi.

"Geri al," dedim.

"Hayır. O senin."

"İstemiyorum, özellikle de bana söylediklerinden sonra. Zaten anlaşmamızı tamamlamadık, yani bunu hak etmedim."

Gözleri yarıklara iner. "Umurumda değil. Bu senin. İstemiyorsan yırt at, ama ben almayacağım. Bu yüzden mi sonunda buraya geldin? Geri vermek için mi?"

Öfkeli ama öfkesini sevgisine tercih ederim. "Sebeplerden biri." "Diğeri ne?" diye soruyor, içkisini bitirirken.

"Bu oyunu gerçekten oynamak istiyor musun? S e n c e neden, James? Sen aptal bir adam değilsin."

Çelik gözler bana bakıyor. "Söyle. Senden duymak istiyorum. Kelimeleri duymama izin verin."

Bunu düşünmek bile göğsümü daraltıyor ama ne söylemem gerektiğini biliyorum.

Derin bir nefes alarak, bunu çıkarabilmek için dua ediyorum.

"İlişkimiz bitti. Artık anlaşma yok, biz yokuz, günün her saati beni araman yok, mesaj atman yok. Bitti artık. Bu şekilde olmak zorunda ve ikimiz de bunu biliyoruz. Bugünden sonra lütfen benimle bir daha iletişime geçme."

"Hayır."

"Natalie'nin hayatıma geri dönmesini gerçekten istiyorum ve eğer böyle olması gerekiyorsa, öyle olsun. Yaptığım aptalca hataları temizliyorum.

Çenesi bükülür. "Ve ben bir hatayım."

Oh, yeryüzünün cehennemi, gözyaşlarımın tırmandığını hissedebiliyorum. Midem azapla kıvranıyor. Bununla başa çıkabileceğimi, güçlü kalabileceğimi düşünmüştüm.

Dilim alt dudağımın üzerinde kayıyor. "Sana hata demek istiyorum ama demeyeceğim. Sen bir hata değilsin ama yaptığımız şey bir hataydı. Artık eskort değilim ve artık bir erkek arkadaşım da yok. Sadece Tanrı ve Natalie ile aramı düzeltmeye çalışıyorum ve bu da ilk durak."

Oflayıp pufluyor, sonra sırtıyor. "Erkek arkadaşın işini halledemedi mi?"

"Natalie sayesinde, hayır, ama bu konunun dışında. Tek yaptığım yalan söylemek ve değer verdiğim insanları incitmekti ve artık bunu yapmayacağım. Ben asla böyle biri olmadım."

Oyun oynamadığımı görüyor ve daha dik oturuyor. "Söylediklerim yüzünden mi? Çünkü öyle demek istemediğimi biliyorsun, Aubrey. İnsanlar öfkeyle bir şeyler söyler. Ben söyledim ve özür dilerim. Söylediğim anda pişman oldum ve bir daha asla olmayacağına dair sana söz verebilirim. Lütfen bana bunu kastetmediğimi düşündüğünü söyle."

Kalın bir şekilde yutkunuyorum. Gerçekten bunu kastettiğini düşünmüyorum ama yine de hareket tarzını değiştirmiyor.

"Fark etmez. Nasıl olsa gerçek bu. Olan oldu. Ve bizim işimiz bitti, James."

Sakalını okşamak için elini kaldırıyor. Nefesimi tutuyorum. James başka tarafa bakıyor ve ben onun tuzlu ve biberli saçlarına ve aslında ona ne kadar yakıştığına dikkat ediyorum.

Kahretsin. Sakın oraya gitme.

Gözlerimi kapatıp başımı eğiyorum. Kulağa garip gelse de, onun gümüş bir tilki olmasını seviyorum. Bu görünüşe bayılıyor.

"İstediğin bu mu? Söyle bana. Bunu mu istiyorsun?"

Bakışlarına karşılık veriyorum. Hayır, istediğim bu değil. Onu bir daha göremeyeceğimi bildiğim için içten içe ölüyormuşum gibi hissediyorum.

"Ne istediğimin bir önemi yok." Sesim kesiliyor. "Neyse o. Bırak git."

Gözleri parlıyor. James bardağını masaya çarpıyor ve ben sıçırıyorum. "Evet, bu var. Bu önemli."

Başımı sallayarak sandalyemi geriye itiyorum ve ayağa kalkıyorum. Çenem titriyor, buradan nasıl çıkacağımı bilmiyorum.

"Söylemem gereken her şeyi söyledim." Çantama uzandım.

James konyağını bitirir ve ayağa kalkar. Bardağını alıp arkasına yaslanıyor ve odanın bir ucundan diğerine savurarak duvara çarpıyor. Kalbim durdu. Kristal parçalar yere düşerken içimde bir şeyler çatırdıyor. Ağlamaya başladım. James bana doğru koşuyor ve kollarımın boynuna dolanmasına engel olamıyorum. Beni kucaklıyor ve sıkıca sarılıyor. Hayatım boktan bir fırtınaya dönüştüğünden beri bana sarılmamıştı ve bu iyi hissettiriyor, çok iyi, özellikle de James'ten geliyor. Kollarında ağlıyorum, bunun bir veda olmasından nefret ediyorum, çünkü öyle. İstesek de istemesek de bu bir veda.

"Tatlım, bunu yapma." Sesi içimi parçalıyor. O da bitmesini istemiyor ve bu çok canımı yakıyor. "Yapma bunu. Artık her şey farklı. Çok farklı. İşe yarayabilir. *Yürütebiliriz*. Bir yolunu buluruz. Bunu yapmaman için sana yalvarıyorum."

Göğsüm duygularla, özlemle, her şeyin farklı olmasını dilemekle yanıyor. Belki başka bir hayatta olabilirdi, ama bizimkinde değil. Birbirimizi yanlış zamanda bulduk.

Burnumu çekerek ona gitmem gerektiğini söylemek için geri çekiliyorum ama dudaklarını dudaklarıma bastırarak beni şaşırtıyor.

"Lütfen, seni öpmeme izin ver," diye yalvarıyor, sanki bana çok ihtiyacı varmış gibi. Başımı sallıyorum.

"Ağzını aç."

Daha fazla gözyaşı dökülürken başımı tekrar sallıyorum. Onu öpmekten korkuyorum. Bunun nelere yol açabileceğinden korkuyorum. Sahip olamayacağımı hissettirecek şeylerden korkuyorum. James Riviera'yı istiyorum ama ona sahip olamam.

"Aubrey, lütfen..."

O da en az benim kadar üzülüyor. Bunu nasıl atlatacağımı bilmiyorum, çünkü bu veda çok istenmeyen bir şey. Hikâyemiz bitmedi ama defter zorla kapatılıyor.

"James," diye nefes alıyorum. "Gitmem gerek. Bırak gideyim. Bunu olduğundan daha zor hale getirme."

Sonunda beni serbest bırakıyor ama kalbimin üzerindeki baskıyı kaldırmıyor. İçim parçalanıyor, göğsüm milyonlarca parçaya ayrılıyor ve bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum. Onu bir daha görmeden nasıl yaşayacağımı. Büyükanmem öldüğünden beri kalp kırıklığının nasıl bir his olduğunu biliyorum ama bu daha önce hiç yaşamadığım farklı bir tür kalp kırıklığı. Göğsüm hızla inip kalkıyor. James yüzümü avuçluyor. Başparmağıyla gözyaşlarımı siliyor ve sonunda başını sallıyor.

Ön kapısına doğru ilerliyorum. Attığım her adımda nefesim derinleşiyor. Elimi kapı koluna koyuyorum ve duraklıyorum, dışarı çıktığımda onu bir daha asla göremeyeceğimi biliyorum.

Omzumun üzerinden bakıyorum ama o çoktan bana doğru yürüyor. Nefesimi tutarak yukarı bakıyorum. Gözlerimiz buluşuyor ve kalbimde hissettiğim bakışın aynısını onun gözlerinde de görüyorum. James alnıma küçük bir öpücük konduruyor ve sonra bana kapıyı açıyor.

Bir adım atıyorum ve tereddüt ediyorum.

"Eğer şimdi gitmezsen, seni sonsuza dek benim yapacağım. İstedğin bu. Ben de bunu istiyorum ve ikimiz de bunu biliyoruz. Son şansın, tatlım."

Kollarımdan aşağı ürperti inerken gözlerimde yaşlar birikiyor. Beni içeri çekmesini ve kendisinin yapmasını istiyorum, ama bana bir seçim hakkı veriyor ve bu sefer beni parçalayacak olsa bile doğru kararı vermek zorundayım.

Kalbimin gerçekten istediği tek şeye sessizce veda ederek başımı sallıyorum ve dışarı çıkıyorum, sonra da aceleyle merdivenlerden sokağa iniyorum. Son bir kez omzumun üzerinden geriye bakıyorum ama James çoktan kapıyı çarparak kapatmış.

Ve böylece, tekrar yabancı olduk.

Tren istasyonuna doğru yürürken acele etmiyorum, gözlerimin tazelenmesine ve gözyaşlarımın kurumasına izin veriyorum. Natalie'yi dairemizde görmeye gideceğim.

temizlemedim. Beni böyle görmesini istemiyorum. Bu onun sorular sormasına neden olur ve bu sefer yanlış bir şey yapmamış olsam da, yine de yaptığımı düşünmesi için ona bir neden vermek istemiyorum.

Tanıdık basamakları çıkarken, nasıl görüldüğümü kontrol etmek için kompakt aynamı çıkarıyorum. Kızarıklığı gizlemek için hızlıca biraz pudra sürüyorum, sonra da aynayı kapatıyorum. Kapımızın önünde duruyorum ve kapıyı üç kez çalmadan önce derin bir nefes alıyorum. Teknik olarak hala burada yaşıyorum ama içeri girmek de istemiyorum.

Hemen kapıyı açıyor ve onu gördüğümde nefesimi tutuyorum. Gözyaşları görüşümü bulanıklaştırıyor. Son zamanlarda tek yaptığım ağlamakmış gibi geliyor ve şimdi de durum farklı değil. Gözlerinde bir şey parlıyor ve ağzını açana kadar neredeyse geldiğime pişman oluyorum.

"On dört gün geciktin, sürtük. Tanrım, birine nasıl kompleks vereceğini gerçekten iyi biliyorsun," diyor ve sonra kollarını bana dolayarak kocaman sarılıyor. Nefesim kesiliyor ve ben içeri girerken ikimiz de mutluluk gözyaşları dökmeye başlıyoruz. "Neredeyse senin aptal kışını avlamak zorunda kalacaktım" diye ekliyor. Bulutların üzerindeymiş gibi görünüyor ve bu beni çok iyi hissettiriyor.

"Özür dilerim! Beni görmek isteyip istemeyeceğini ya da ne zaman görmek isteyeceğini bilmiyordum ama daha fazla erteleyemezdim. Seni özledim, üzgünüm ve arkadaşlığımızı geri istiyorum," diyorum nefes almadan. "Ve hayatım üzerine yemin ederim ki James'le bir daha asla konuşmayacağım ya da onu görmeyeceğim. Hayatımda sana gerçekten ihtiyacım var Nat. En iyi arkadaşşıma ihtiyacım var."

Lacivert gözleri yumuşuyor ve birkaç damla yaş süzülüyor. "Hiçbir yere gitmiyordum. Sadece biraz zamana ihtiyacım vardı. Sen bana çok fazla zaman verdin." İkimiz de kıkırdıyoruz. "Biz arkadaştan daha fazlasıyız, Aub. Ruh kardeşleri, *süt* kardeşler, kendi küçük çetemiz, birbirimizin kabilesi, benim takımım gibiyiz. Ne dersen de. Bir yarımız eksikken nasıl bu kadar muhteşem olabiliriz? Cevap. Olamayız. Ömür boyu benimle kalacaksın Ram Jam. Sadece biraz zamana ihtiyacım vardı."

Natalie'nin gerçek, dürüst bir arkadaş olduğunu her zaman biliyordum, ancak o zaman onun içten içe nasıl bir insan olduğunu anladım. O benden daha iyi bir insan. Onu hak etmiyorum ama hayatımda olduğu için şanslıyım. Gerçek bir arkadaş tüm kusurları kabul eder ve kimse düştüğünüzü fark etmediğinde sizi ayağa kaldırır. Yaslanacak bir omuzla her zaman orada olan, birden fazla kişiyi inciten en büyük hataları bile affedebilen biri.

Büyükannemi kaybetmiş olabilirim ama en iyi arkadaşım olarak bir melek kazandım.

EPİLOG

" Tanıdığım şehirdeki en çalışkan kadının şerefine," diyor Natalie.

Kulaktan kulağa gülümsüyorum. Şampanya kadehlerimiz birbirine çarpıyor ve mimozalarımızı yudumluyoruz. Hudson Nehri'ne bakan küçük bir kafede oturmuş brunch yapıyoruz.

"Sonunda açıldığına inanamıyorum. Senin için çok heyecanlıyım."

Biraz utangaç hissederek daha da büyük sırtıyorum. "Değil mi? Ben de yapamam."

Bu sabah kar amacı gütmeyen kuruluşum Sanctuary'nin açılış kurdelesini yanımda en iyi arkadaşımınla birlikte kestim.

"Bu konuda ne hissediyorsun?" diye soruyor.

"Gerçekten mi? Bu gerçeküstü. Gerçekten de her engelde bunun gerçekleşmeyeceğini düşündüm. Bir noktada umudumu kaybetmeye başladım."

Natalie'nin dudakları bükülür ve başını sallar. O biliyor. Geçmek zorunda kaldığım köprülerin sayısı yüzünden ne kadar üzgün olduğumu izlerken hep oradaydı. Baştan sona bir buçuk yıl sürdü, ama şimdi hazır ve çalışıyor ve iki gün içinde kapılar New York'un dört bir yanındaki evsiz kadın ve çocuklara açılacak.

"Senin yardımın olmadan bunu yapamazdım," diyorum. "Teşekkürler, Nat."

"Başka türlü olmasını istemezdim. Bunun senin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum ve büyükanneimin gurur duyacağını biliyorum."

"Umarım öyledir."

Gülümsüyorum ve bulanık nehre bakıyorum. Daireye geldiğim günden sonra, gözyaşları ve ertesi gün bizi hasta eden ucuz şarap eşliğinde uzun bir konuşma daha yaptık. Bir kenara atılamayacak kadar çok anı ve başka kimsede bulamayacağımızı bildiğimiz bir bağ vardı.

Başlarda biraz sarsıntılıydı. İkimiz de suları test ediyorduk, birbirimize karşı dikkatli davranıyorduk, ama sonunda doğal, alaycı yollarımıza geri döndük. Arada sırada tartışıyorduk ama altı ay içinde her şey geride kaldı ve o zamandan beri aramız iyi.

Sanctuary Cove'a bir daha gitmedim ama Natalie hâlâ orada. Bana her zaman vazgececeğini söylüyor, ama bu sadece başka bir çılgın ödeme alana kadar sürüyor. Sonra bana bir dahaki sefere diyor. Gülüyorum ve ona gerçekten gittiğinde biftek görünümlü bir vajinası olacağını söylüyorum.

Birkaç ayda bir bana geri dönüp dönmeyeceğimi soruyor. Cevabım her zaman hayır oluyor, hızlı para yükü lanet olsun. Natalie'nin üniversite son sınıfın başında bana söylediği gibi-daha fazla para, daha fazla sorun. Şaka yapmıyordu. Diğer taraftaki çimenler gerçekten daha yeşil değil.

Seks ticaretinde çalışmamın tek olumlu yanı, paranın büyük bir kısmını vakfı açmak için kullanmış olmamdı ki bunu kanıtlamak ilk başta kolay olmadı. James'ten aldığım beş milyon dolarlık çek, hediye olduğunu kanıtladığı için sonunda anlaşmayı güvence altına aldı. Yine de onunla bu konuda konuşmadım. Natalie bunu benim için yaptı. Yardım etmekten mutlu olduğunu söylüyor.

Onu hiç sormadım. Asla. Natalie de ondan hiç bahsetmez. Bu her zaman var olan ama hakkında hiç konuşulmayan şeylerden biri. James'i sık sık düşünüyorum ve onu hala çok özlüyorum ama Natalie ile olan arkadaşlığım benim için daha önemli. O yola tekrar girmeyeceğim. Kalp kırıklığını tekrar kaldırabileceğimden emin değilim.

"Bu akşam Çin yemeği sipariş edip benim evimde sarhoş olmak ister misin?"

Bardağımı ona doğru eğiyorum. "Harika bir plana benziyor. Yatağında temiz çarşaflar var mı?"

Gülüyor. "Onları senin için ütüledim."

Daireye geri taşınmadım ama Natalie odamı bıraktığım gibi tutmakta ısrar ediyor. Çocuğunun üniversiteden eve dönmesini bekleyen bir anne gibi diye şaka yapıyorum. Bana karşı inanılmaz ve affedici davranıyor, bu yüzden birkaç haftada bir yatıya kalarak onu mutlu ediyorum. Bu da Büyükanne'nin kedilerine bakıldığından emin olduktan sonra oluyor.

Evet, hala orada yaşıyorum. Ev sahibinin satmaya niyeti yoktu ama ben ona piyasanın üzerinde bir fiyat teklif ettim ve o da kabul etti. Yalnız ve üzgün olduğum günlerde, onun yanımda olduğunu hissediyorum ve buna ihtiyacım var.

"Hadi bir oyun oynayalım," diyor Natalie, beni düşüncelerimden uzaklaştırarak.

Gözlerim parlıyor. Bununla nereye varacağını zaten biliyorum. Başlamadan önce bize bir tur daha ısmarlıyor. Bugün dipsiz Mimoza Cumartesi, yani her şey mümkün.

"Önce sen mi gideceksin, ben mi?"

Ben diyorum. "Sen."

Masalar denizini tarıyorum ve bir adamı işaret ediyorum. Natalie onu inceliyor ve sonra bana yan gözle sırtıyor.

"Justin Bieber'ın müziği üzerine on yedi-yirmi yıllarında geçen bir kitap yazan ama onun konserlerine zaman yolculuğu yapmanın bir yolunu bulan bir züppe. Yemin ediyorum

Nobel Barış Ödülü'nü kazanacak."

Şaşkın şaşkın ona bakıyorum. Söyleyecek söz bulamıyorum ve gülmeye başlıyorum. "Böyle şeyleri nereden buluyorsun?"

Kıkırdıyor. "Hiçbir fikrim yok. İlk aklıma gelen buydu. Tamam. Benim sıram. Benim sıram."

Natalie etrafına bakınır ve balinaları kurtarın tişörtü giyen soluk mavi saçlı yaşlı bir kadını işaret eder.

"Çok kolay."

Şampanyamı ve portakal suyumu bitirip yenisini alıyorum.

"Eskiden astronotmuş ama hiç uzaya çıkamamış, sadece mekikte çalışmış. Saçlarını en sevdiği gezegen olan Neptün'ün rengine boyuyor. Hatta çocuklarına gezegenlerin isimlerini vermiş ki kocası bundan nefret ediyor. 'Çocukları kukumdan ben çıkardım, isimleri ben seçiyorum' deyince kocası onunla tartışmayacağına karar vermiş."

"Ne kadar... inekçe. Biraz havalı. Ona katılıyorum."

İkimiz de gülüyoruz ve bu sefer ben bir adam seçiyorum.

Natalie, "Bu benim müstakbel eski kocam çarpı iki."

diyor. Ona şaşkın bir bakış attım. "İki kere iki mi?"

Gülümsüyor. "Bana doyamayacak ve benimle iki kez evlenecek, ancak ilk seferinde evlendiği deli gibi olduğumu görecek ve beni iki kez boşayacak. Hâlâ tek gecelik ilişkiler için arıyor."

Benim için seçtiği adamı inceliyorum, nasıl yalnız olduğunu ve pahalı görünen bir fotoğraf makinesiyle nasıl fotoğraf çektiğini.

"O bir seri katil ama henüz yakalanmadı. İğrenç güvercinlerin fotoğrafını çekiyormuş gibi yapıyor ama aslında bir sonraki kurbanını arıyor. Hani derler ya, insan hayatı boyunca en az bir katilin yanından geçer diye. İşte bu o. Bahse girerim bir sonraki kurbanı sensin."

Natalie uzun bir süre bana ters ters baktı. "Sürtük, lütfen."

Yüksek sesle gülüyorum, bu oyunu seviyorum.

"Önce sen onu öldürürsün."

"Olaylar hızla büyüdü" diyor ve gülüyor.

"Peki ya o?" Büyük altın halkaları ve muhteşem, parlak siyah bukleleri olan bir kızı işaret ederek söylüyorum.

"En iyi arkadaşının babasını beceriyor gibi görünüyor."

Ona donuk bir bakış attım. "Sen tam bir pisliksin." Natalie kıkırdarken başı geriye düştü. "Ne! Öyle." "Oraya gitmek zorundaydın, değil mi?"

Gülümsememeye çalışıyormuş gibi dudakları seğiriyor. Yaptığı şakanın kalbimi sızlattığını anlamıyor ama ben yine de gülümsüyorum.

"Karşı koyamadım," diyor.

Zavallı kıza dönüp bakıyorum. "Babası seninki kadar ateşli olsaydı... Onu suçlamıyorum. Yürüyemeyecek hale gelene ve bir hafta uyumak zorunda kalana kadar ona çakardım." "Ahhhhh benim masum kulaklarım!" diye ağlıyor, kulaklarını

Eller.

Sonunda o l a n l a r a gülebildiğimiz için kendimi biraz daha iyi hissediyorum. Bunun geri kalan zaman boyunca aramızda hassas bir konu olacağını düşünmüştüm ama şanslıymışım. Çünkü bu konu hakkında çok fazla konuşmadık ama o böyle eğlenceli olabiliyorsa, uzun vadede her şeyin yoluna gireceğini biliyorum.

"Sana bir şey sorabilir miyim?" diyor, ben de başımı sallıyorum. "Neden babamı sormuyorsun?"

Gülümsemem kayboluyor, kalbim sıkışıyor. Bir içkiye daha uzanıyorum. Normalde ondan bahsetmez ve şimdi neden bilmek istediğini merak ederek gerilmeye başlıyorum. Yanlış bir şey söylemek istemiyorum ama yalan da söylemek istemiyorum.

Flütüme bakıyorum, onunla göz teması kuramıyorum. "Ne işe yarar ki? Kızlar hayatları boyunca siklerden önce gelir. Bu hatayı bir kez yaptım ve dersimi aldım."

"Onu hiç düşünüyor musun?"

Tedbirli gözlerimi onunkilerle buluşturmak için kaldırıyorum. Biraz gerginim ve ayağımı durmadan yere vuruyorum.

"Bunu bana neden soruyorsun? Gerçekten kavga etmek istemiyorum, Nat."

"Dürüst olmak gerekirse sadece merak ediyorum. Gerçekten birlikte olmanızın üzerinden neredeyse iki yıl geçti. Bildiklerimden ve konuştuklarımızdan sonra, onun nasıl olduğunu hiç sormamana şaşırdım."

Sertçe yutkunuyorum, duygusallaşmamaya çalışıyorum. Sormuyorum çünkü sadece acıtacak.

"Evet, düşünüyorum. Onu çok düşünüyorum ve düşünmemeye çalışıyorum," diye itiraf ediyorum, sesim kısık. "Ama onun hakkında konuşmak bana iyi gelmiyor, o yüzden konuşmuyorum." Konuyu değiştirmeye çalışıyorum. "Annen nasıl?"

Dramatik bir şekilde gözlerini deviriyor. "Her zamankinden daha iyi. Kiraladığı bir havuz adamıyla takılıyor. Bu çılgınlık. Onu hiç bu kadar mutlu görmemiştim."

Kaşlarım kalktı. Havuzu varsa şehirde yaşayamaz ama annesinin iyi olduğunu duyunca rahatladım. Garip bir şekilde daha iyi hissetmemi sağlıyor.

"Şimdi nerede yaşıyor?"

"Suffolk County'de. Yer üstü havuzu olan küçük bir ev aldı. Adamla tanıştım. Dul bir kadın ve karıncayı bile incitecek gibi görünmüyor. Hafta sonları birlikte kağıt oynuyorlar."

"Bu çok iyi. Bunu duyduğuma sevindim."

Ağzı bir tarafa doğru çekilir ve gülümser. Natalie'nin telefonu çalıyor ve gelen bir mesajı okumak için telefonu eline alıyor. "Evet, onun adına gerçekten çok mutluyum," diyor parmakları telefonunun üzerinde gezinirken. İşini bitirdiğinde derin bir nefes alıp bana bakıyor ve ben kaşlarımı çatıyorum.

"Artık babamla aramızın iyi olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Başımı salladım. James ve Natalie, arkadaşlığımızı düzelttikten kısa bir süre sonra işleri yoluna koydular. Soru sormadım, sadece söylediklerini kabul ettim. Bana nasıl konuştuklarını anlatmasını dinlemek beni onun adına çok mutlu etti, içimde onu özlemekten ölüyor olsam bile.

"Biliyorum. En azından yaptığım şeyden çıkan olumlu bir şey bu."

Telefonunu kontrol ettikten sonra, "Dinle, bunun için zorlamıyorum çünkü bu çok garip ama seni ve babamı aşk acısı çeken ezikler gibi etrafta dolanırken görmekten bıktım. Sen kendini işle öldürüyorsun, o depresyonda ve hayatı bitmiş gibi davranıyor. Üzgün olduğunu ve topal Daniel'dan beri kimseyle çıkmadığını biliyorum. Babamı özlediğini biliyorum, tıpkı bana her nasıl olduğunu sorduğunda onun da aynı şekilde hissettiğini ve seni özlediğini bildiğim gibi. Ne kadar iğrenç olduğunu düşünsem de aranızda gerçek bir şeyler olduğu çok açık."

"Beni mi soruyor?" Çok hızlı ve çok umutlu bir şekilde söylüyorum.

Gözlerini deviriyor. "Her zaman. Ben de bu yüzden sana onu soruyorum."

Onu durdurmaya çalışarak başımı sallıyorum. Kalbim göğsümde çarpıyor ve bu tür bir konuşmanın kavgaya neden olacağından endişeleniyorum. Bu istediğim son şey. Bu gerçek olamayacak kadar iyi.

"Natalie, sorun yok. Gerçekten. Neden bunu konuşuyoruz ki? Boş ver gitsin. Bizi bir daha asla böyle bir duruma sokmayacağım. Söz veriyorum. Arkadaşlığın benim için daha önemli ve seni kaybetmek istemiyorum."

Bana bıkkın bir bakış attı. "Bir saniye susar mısın?"

Biraz daha dik oturuyorum, çok gerginim ve bu işin nereye varacağını merak ediyorum. "Onu görmedim. Onunla konuşmadım. Hiçbir şey Natalie. Yemin ederim." "Mimozamı sana fırlatacağım."

Dudaklarımı birbirine bastırıyorum. "Devam et."

"Dediğim gibi, bunun için zorlamıyorum çünkü zorlarsam çok garip olur ama sizi böyle görmekten bıktım. Ona karşı hissettiklerini benden sakladığını biliyorum ve o da sana olan sevgisini soluduğumuz hava kadar belli ediyor. Sürekli seni soruyor. Eğer onunla konuşmak istiyorsan konuşabilirsin. Üzülmem."

Gözlerimi kırpmadan ona bakıyor, bunun bir şaka olup olmadığını anlamaya çalışıyorum. Kalbim bir tekno şarkısının ritmi gibi kaburgalarım vuruyor. Tek duyabildiğim kulaklarımdaki çarpıntı ve artan basıncı hissetmek.

"Bir şey söyle."

"Arkadaşlığımızı tekrar mahvetmeyeceğim. Sorun değil. Teşekkürler ama hayır. Bunu yapmayacağım."

Kaşları inançsızlıkla çatılmış bir halde eğiliyor. "Az önce sana babamı becermen için onay verdiğimi söyledim."

"Buna değmez," diyorum. Onu kaybetmeyi ya da kalp kırıklığını tekrar yaşamayı göze alamam. Bu bir insanın iki kez kaldıramayacağı kadar büyük bir acı.

"Bunu çok düşündüm. Şu anda herkes iyi bir yerde ve eğer istediğiniz buysa, birlikte olmanız neden engellemem gerektiğini anlamıyorum."

Ne diyeceğimi bilemiyorum. Ne söyleyeceğimi bilemiyorum ve konsantre olmakta zorlanıyorum.

"Olayların hızla tırmanmasından bahsediyoruz. Ya daha fazla bir şeye yol açarsa?"

"Eğer istediğin buysa sana anne demeyeceğim." Alay ediyor ve bir yudum alıyor. "Ve sizinle seks hakkında bir şey duymak istemediğimden eminim, asla. Çizgiyi bir yere çekmek zorundayım."

Benden şaşkın bir kahkaha kaçıyor ve o sırtıyor. Mutluluk içime doluyor, ama onu uzak tutmak için savaşıyorum. Gözlerimin arkasında mutluluk gözyaşlarının yandığını hissetsem de umutlanmıyorum.

"Bunun senin için sorun olmadığına emin misin? Yani gerçekten iyi misin?" Soruyorum, sesim umutlu. Gerekirse yüz kere sorarım.

Bardağını yere bırakıyor ve bana dik dik bakıyor. "Hayır, aslında sadece şaka yapıyordum. Kafanın nerede olduğunu görüyordum."

Dudaklarım şokla ayrıldı, kalbim yere düştü. İçimde gerçek olamayacak kadar iyi olduğuna dair bir his vardı. Biraz incindim. Her zaman şakalaştığımızı biliyorum ama karşımızdakini incitecek şekilde değil.

"Bu çok acımasızcaydı," diyorum dürüstçe. "Önüne bir yığın banknot koysam ve sonra da alamayacağını söylesem ne hissederdin?"

Dudakları seğirdi ve şimdi sinirlenmeye başladım. Bunu yapmak düpedüz kabalıktı.

"Bunu sana yapar mıyım? Ciddiyim. Sadece seninle oynuyorum, Aub. Bazı anlarımın olduğunu biliyorum ama bilerek seni incitmeye çalışmam. Gerçekçi olmaya çalışıyordum. Eğer istediğin buysa, birlikte olmanızı istiyorum ve bence sen de bunu istiyorsun." Duraksıyor. "İstiyorsun, değil mi?"

Başımı sallıyorum, biraz yıpranmış hissediyorum. "İstiyorum. Onu çok özlüyorum ama aramızın tuhaflaşacağından endişeleniyorum."

Takdirle gülümsüyor. "Birbirimizden bir şey saklamadığımız sürece, saklamayacağız. Söz veriyorum. Onayımı aldığınızı söylerken ciddiydim."

Biraz daha konuşuyoruz, biraz daha derken babasıyla konuşmamın sorun olmayacağından emin olup olmadığını tekrar tekrar soruyorum. Birkaç mimoza daha içtik, sonra hesabı ödedik.

Eğer biri bana kar amacı gütmeyen kuruluşumu açtıktan sonra Cumartesi günümü böyle geçireceğimi söyleseydi - en iyi arkadaşımın babası ve onu romantik bir şekilde nasıl görebileceğim hakkında konuşarak - yüzlerine gülerdim. James'i mümkün olan en kısa sürede görmek istiyorum ama uzun zaman oldu ve onu terk ettiğimde bana kızmıştı.

İç çekiyorum, umutluyum. Kalbim karmakarışık.

Restorandan ayrılıp kaldırıma çıktık ve bir taksi çağırdık.

Natalie'nin bir müşteriyle günlük işi vardır ve hazırlanmak için gitmesi gerekmektedir. "Dinle, bu geceyi iptal etmeliyim," diyor.

Kaşlarımı çattım. "Neden? Daha bir saat önce plan yapmıştık." Takılmak için sabırsızlanıyordum. Bazen geceler yalnız oluyor, tüm kedilere rağmen.

Omuz silkiyor ve çantasını karıştırıyor. "Biliyorum, ama içimden bir ses daha sonra planların olacağını söylüyor."

Şaşkınlıkla göz kırpmıyorum. "Ne?"

Natalie omzumun üzerinden bakıyor ve dudaklarında bir gülümseme beliriyor. Gözleri, donup kalmama neden olan bir şefkat ve neşeye dolu.

Tam arkamı dönüp onun bakışlarını takip etmek üzereyken, onu hissediyorum. Dudaklarım bir solukta ayrılıyor, nutkum tutuluyor. Elim karnıma gidiyor ve kendimi tutuyorum. Nefes alışım derinleşiyor. Natalie'nin yumuşak gözleri kısa bir an için benimkilerle buluşuyor ve bana nazik bir gülümseme veriyor.

James bize doğru yürüyor ve dünyam duruyor. Sadece ona odaklanıyorum, başka yere bakamıyorum. Eğilerek kızının başına bir öpücük konduruyor ve ardından sarılıyor. Birbirlerini selamlıyorlar. Şoktayım, bakıyorum, bunun gerçek olup olmadığını merak ediyorum. Natalie sonunda bir taksi buldu. Vedalaşıyoruz ama her şey bulanık çünkü tek gördüğüm o.

James'i uzun zamandır görmedim ve nasıl tepki vereceğimi bilemiyorum. Ne yapacağımı, ne söyleyeceğimi bilmiyorum. Bildiğim tek şey, neredeyse iki yıl sonra, kalbimin hala ilk tanıştığımız zamanki gibi çok sert atmasına neden olduğu.

James dönüp bana bakıyor. Gülümsüyor. Onu terk ettiğim günkü gibi görünüyor, koyu renk kot pantolon ve pazularını saran bir polo tişört giymiş. Dövmeleri sergileniyor ve hala gümüş tilki ve sakal görünümünü koruyor.

Lanet adam kendi iyiliği için fazla yakışıklı.

Dünyanın en işlek şehirlerinden birinde bir caddede duruyoruz. İnsanlar etrafımızda koşuşturuyor ve yollarına çıktığımız için bize küfrediyorlar. Kornalar çalıyor ve yeraltı treni yüzünden yer titriyor. Yine de tek gördüğüm o, onunla tanıştığım andan beri sevdiğim adam. James Riviera.

Beni inceliyor, gözleri yüzümde geziniyor. Bana doğru bir adım attı.

"Hey, tatlım."

Yutkunurken boğuluyorum, gözlerim yumuşuyor. Kalbim göğsümden fırlamak üzere.

Tek söyleyebildiğim "Hey," oldu.

"Seni çok özledim, Aubrey. Sensiz hiç eskisi gibi olamadım."

Çenem titriyor ve dudaklarım aralanıyor. Sözlerini kafamda tekrarlamak zorundayım çünkü neredeyse gerçek olamayacak kadar iyi.

"Ben de seni özledim. Her şey için çok üzgünüm. Bu şekilde bitmesini hiç istememiştim ama öyle olmak zorundaydı. Natalie'yi tekrar kaybetmeyi ya da yollarımızı ayırdığımızda yaşadığım gibi kırık bir kalple acı çekmeyi reddediyorum. Şimdi bana daha fazlasını mı istediğini yoksa bunun sadece eğlence için mi olduğunu söyle, çünkü dürüst olmak ve sana söylemek zorundayım ki kalbimin bir başka çekiçe tekrar milyonlarca parçaya bölünmesini kaldıracabileceğini sanmıyorum."

James beni öne doğru çekiyor ve dudaklarını dudaklarıma değdiriyor.

"Benim için açıl." Tereddüt etmedim.

Dilini ağzıma sokuyor ve beni derinden öpüyor, evcilleşmemiş bir tutkuyla okşuyor. İkimiz de birlikte inliyor ve birbirimize sarılıyoruz.

Güçlü kollar sırtıma dolanıyor ve James beni kendine çekiyor, sertçe öpüyor, sanki telafi etmemiz gereken çok şey varmış gibi öpüyor. Vücudunu benimkine bastırıyor ve ben bundan zevk alıyorum. Birbirimizden hiç ayrılmamışız gibi bu adamın içinde kaybolmak istiyorum. Parmakları saçlarıma dolanıyor, sonra bir tutamını avucunun içine alıyor. Göğsünde eriyorum ve onu aynı yoğunlukta öpüyorum.

"Tanrım, seni nasıl da özlemişim," diyor öpüşmeyi keserek. O da benim onun kadar yoğun bir şekilde içime nefes alıyor.

İleri geri onun çelik mavisi gözlerine bakıyorum. Parmaklarım titriyor ve dizlerimin bağı çözülüyor ama bunun bir önemi yok çünkü dünyada her şeyden çok sevdiğim adam beni ayakta tutuyor.

"Seni istemekten hiç vazgeçmedim, James. Her gün seni düşündüm, telefonumda özel çağrını görmeyi umdum. Ama hiç gelmedi." Çenem titriyor. "Hiç gelmedi," diyorum tekrar, bu sefer sesim çatlıyor.

Yaşlı gözleri pişmanlıkla yumuşuyor. Dudaklarımı bir kez daha öpüyor ve ben onun çok özlediğim odunsu, bergamot kokusunu içime çekiyorum.

"Numaranı kaç kez arayıp kapattığımı tahmin bile edemezsin. Her lanet gün mesafemi korumak için bir mücadeleledi. Zamanla birbirimizi tekrar bulabileceğimiz umudunu taşıyordum."

Dudaklarımı onunkilere bastırarak usulca fısıldıyorum: "Kaderin acımasız bir cilvesiyle tanıştık. Sevgilin olmak için bir parçasıydı ama sana aşık olmak... Kontrolüm yoktu. Hiç şansım yoktu."

"Sana anlardan ve onların paha biçilemez olduğundan bahsetmiştim, hatırlıyor musun?" diye soruyor burnunu benimkine sürterek. Başımı sallıyorum. "Geri kalanını seninle birlikte yaşamak istiyorum."

Beni derinden, tutkuyla öpmeden önce bir nefes çekiyorum, dünyamı onun için ateşe veriyor.

"Seni yemeğe götüreyim. Gülünç derecede pahalı konyaklarımızı yudumlayabileceğimiz ve bütün gece konuşabileceğimiz küçük bir yer biliyorum."

Ona gülümsüyorum. "Bunu çok isterim. Hatta giymek için mükemmel bir elbisem bile var."

Son

Off Balance serisinin 1. kitabı *Balance*'ın ilk bölümünü okumak için sayfayı
çevirin
Seri.

BİR

"Kesinlikle olmaz!" Babamın sert sesi evdeki ofisinde gümbür gümbür yankılanıyordu. "Söyleyeceklerimi duymadın bile," diye kendimi savundum. Onun tüm dikkatinden daha azına razı olmak.

"Ne söyleyeceğin umurumda değil. Yüzün morarana kadar konuşabilirsin. New Hampshire'a taşınmıyorsun. Tartışma bitmiştir."

"Baba, sadece dinle. Jimnastik-"

"Ben kararımı verdim ve bu değişmeyecek." Kalemimi eline aldı ve önündeki kâğıtlara odaklandı. "Şimdi, lütfen, yapmam gereken işler var."

Devastation karnıma bir yumruk indirdi. Konuşmama izin vermeyerek ne kadar mantıksız davrandığını görünce şaşırdım. Doğu Yakası ülkedeki en iyi jimnastik tesislerinden birine ev sahipliği yapıyordu ve bunu ona kanıtlayacaktım. Haftalar süren araştırmalarım boşa gitmeyecekti. Vazgeçmeyecektim, sadece daha çok çabalamam gerekiyordu.

"Koçluğu ve sporcularıyla ünlüdür," diye devam ettim.

"Hayır." Bana o meşhur bakışını attı, yetişkin bir adamı ürkütebilecek bir bakış.

Geleceğim tehlikedeydi ve bunun için mücadele etmem gerekiyordu. Şu anki spor salonumu ne kadar özlesem de artık benim için kullanışlı değildi. Alabileceğim ekstra kondisyon ve özel ders saatleri çok fazlaydı. Bu sporda ilerlemek için uygun eğitim gerekiyordu ve ben bunu Palm Beach Jimnastik'te alamazdım.

"Başka bir spor salonuna transfer olmak duyulmamış bir şey değil. Pek çok aile jimnastikçilerini daha iyi tesislerde antrenman yapmaları için gönderiyor." Ben yerimde durdum.

"Adrianna Francesca Rossi!" Ses tonu ve öfkesi hayal kırıklığıma karıştı ama bu beni durdurmadı.

"Sadece beni dinleyin! Lütfen," diye yalvardım, gözyaşlarımın eşliğindeydim. Annem şüphesiz gözyaşlarımın kokusunu alır ve saniyeler içinde bir tazı gibi peşime düşerdi. Gözyaşları zayıflığı gösterirdi ve bir Rossi asla zayıf olmazdı - en azından ona göre.

Babam cevap vermedi. Onun yerine gözlerini dikip bana baktı.

Yüksek sesle, sinirli bir nefes üfleyerek ayağa kalktım ve arka bahçemizdeki geniş, yemyeşil çimenlere bakan ofisindeki büyük pencereden içeri baktım. Bakışlarım sağ tarafa kayarak havuzdan yansıyan akşamüstü güneşinin güzel renklerini yakaladı. En güzel evlerden birinde yaşıyorduk.

Prestijli Palm Beach Adası'nın seçkin mahallelerinde. Paranın satın alabileceği her şeye sahiptik. Hayallerime ulaşmamda bana yardımcı olabilecek, türünün tek örneği harika bir jimnastik koçu dışında her şeye.

Babama döndüğümde burun deliklerinin genişlediğini ve çenesinin sertleştiğini fark ettim. Ürkütücü bir şekilde hareketsizleşmişti. Oda soğudu ve tüylerim diken diken oldu. Onun bu yönünü biliyordum ve hiç de hoş değildi. Bu, kimsenin test etmeye cesaret edemediği bir tarafıydı.

Çok ileri gitmiştim.

"Git," dedi. "Şimdi." Sesi sessiz ve sakindi, sonra işine dönmek üzere beni gönderdi.

Ofisinden kaçıp yatak odama çekildim ve tam gözyaşlarım dökülmeye başlamışken kapıyı çarparak çıktım.

Jimnastik benim her şeyimdi; kalbim, ruhum ve soluduğum havaydı. Kendim olmamı sağlayan tek şeydi. Kendimi benim seçtiğim şekilde yaratıcı bir şekilde ifade etmemi sağlıyordu, başkasının benim için karar verdiği şekilde değil. Kendimi bildim bileli yemek, uyumak ve takla atmak arasında gidip geldim. Rekabetçilik, yeni bir beceride ustalaşmanın zorluğu. Yerçekimine meydan okuyuşum -kalbimin yükselişi, alkış sesleri, seyircilerin nefesi-vücudumun çektiği her acıya ve manipülasyona değecek bir fedakârlıktı. Hiçbir şey bu duyguyu benden alamazdı.

Ailemin adının üzerimde yarattığı kısıtlamalardan kurtulabildiğim tek yer orasıydı.

Benim adım Adrianna Rossi. On beş yaşındayım ve yarışmacı bir jimnastikçiyim.

Tam olarak elit jimnastikçi. Ya da doğru koçu bulur bulmaz olurum.

ABD jimnastiğine göre ilerlemek ve elit testine girmek i ç i n gereken tüm seviyeleri tamamlamıştım. İmrenilen rütbeye sahip olmam sadece bir zaman meselesiydi. Bunun için her gün antrenman yapıyordum. Günlerim spor salonunda dört saatlik antrenman seansları, bana evde eğitim veren bir öğretmen ve hesaplanmış kalorili yemeklerimi hazırlayan özel bir şeften oluşuyordu.

Yatağıma düştüğümde, yıkım beni sert bir şekilde vurdu. Reddedilmek kalbimi parçaladı ve hayallerimin yavaş yavaş sökülüp alındığını hissettim.

Çoğu aç jimnastikçi gibi benim de nihai hedefim Olimpiyatlardı.

Eğer antrenmanımı yaşımla birlikte grafiğe dökersem, muhtemelen yirmi yaşımda ilk Olimpiyat Oyunlarımda yarışabilirim. *Muhtemelen*, anahtar kelime. Yirmi yaş normal standartlara göre hâlâ genç sayılsa da jimnastik dünyasında çok eskiydi. Yine de o yaşlarda Oyunlarda yarışmak duyulmamış bir şey değildi. Favorilerimden biri olan Svetlana Khorkina

yirmi beş yaşındaydı ve ilki on yedi yaşındayken olmak üzere üç olimpiyata katıldı. Oksana Chusovitina da on yedi yaşında başlayarak altı Olimpiyat Oyununda yarıştı. Yani hedefim tamamen uzak değildi, sadece uygun eğitime ihtiyacım vardı. İyiydim ama harika olmak istiyordum. Harika olmanın tek yolu da en iyilerle antrenman yapmaktı.

Genç olmama rağmen saf değildim. Profesyonel seviyeye ulaşmak için bedenimin ne tür zihinsel ve fiziksel istismara uğrayacağını biliyordum. Keskin gözlü bir eğitim çavuşuna ihtiyacım vardı.

İhtiyacım vardı ve istedim.

Babamın ayrılmama neden karşı çıktığını tam olarak anlamamıştım. Jimnastiği bir hobi olarak gördüğünü biliyordum ama beni yatıştırmak için her şeyi yapardı. Bana asla hayır demezdi ve genellikle gönlümden ne geçiyorsa ona para yatırırdı. Zaten evde fazla vakit geçirmiyordu. Frank Rossi emlak imparatorluğunu genişletmek ve sürdürmekle çok meşguldü. Rossi Enterprises, dünya çapında mülkleri olan en iyi geliştiricilerden biriydi. Kardeşimi ve beni yetiştirme görevini anneme bırakmıştı ki bu şaka gibiydi.

Üç yaşında jimnastiğe ilk başladığımda, annem antrenmanlarıma katılır ve yarışmalarımı izlerdi. O zamanlar her şey görünüşle ilgiliydi, ama ben küçüktüm, bu yüzden gerçekten fazla seçeneği yoktu. Ancak ben büyüdükçe annem daha az çaba göstermeye başladı. Sanırım geldiği son yarışta ben on iki yaşındaydım. Annem genellikle hayır işleriyle ya da ağabeyim Xavier'i medyadan uzak tutmaya çalışmakla meşguldü.

İlk başta ilgisizlikleri beni rahatsız etti. Orada olmak istemelerini, beni taklalar atarken ve kirişin üzerinde dengede dururken izlemelerini istedim. Başka bir seviyeye geçtiğimi ya da sallanmadan indiğimi görmelerini. Tüm çocuklar gibi ben de ailemin ilgisini arzuluyordum ama yıllarca yalvardıktan sonra sonunda pes ettim ve onların ilgisizliğine uyum sağlamayı öğrendim. Bugünlerde annem antrenmanlara nadiren geliyor ve ebeveynlerim de pek çok yarışmaya katılmıyor.

Onların eylemleri beni bağımsız olmaya zorladı, bu da değer vermeyi çabucak öğrendiğim bir şeydi. Bununla birlikte, pes etmeyi reddettim. Hiçbir şeyin ya da hiç kimsenin hedefimi elimden almasına izin vermedim.

Kapımın hafifçe vurulduğunu duyduğumda ne kadar zaman geçtiğinden emin değildim. Gözlerimi araladım ve etrafımı saran karanlığa şaşırdım. Daha yüksek bir sesle bir kapı daha çalındı ve annem olmaması için dua ettim.

"Öyle mi?"

"Ana?" Babamın sesini duyunca içime bir rahatlama yayıldı. "İçeri girebilir miyim?"

Yatağımın kenarında doğrulduğumda dudaklarımdan yorgun bir iç çekiş döküldü. "İçeri gel."

Babam kapıyı açtı ve içeri girerken ışık düğmesini çevirdi. Bitişik duvardaki aynadaki yansımama hızlıca baktığımda şok içinde geri çekildim. Yüzüm ağlamaktan lekelenmiş ve şişmişti. Saçlarım yüzüme yapışmış ve keçeleşmişti. Berbat bir haldeydim.

Gözlerimi kısarak babama baktım, ışığa alışmaya çalışıyordum, ağır gözlerindeki keder belli oluyordu. Verdiği karardan ve gösterdiği tepkiden dolayı pişmanlık duyduğu belliydi. Onu son gördüğümde temiz, şık bir gömlek giymiş ve kravat takmıştı. Şimdi kravatı yoktu, birkaç düğmesi açıktı ve kolları kıvrılmıştı. Dağınık ve yıpranmıştı ve bunun sebebinin ben olduğumu biliyordum. Şımarık bir velet gibi davranmış ve her zaman kaçınmaya çalıştığım bir şey olan onunla tartışmışım. Ailem için bu kadar kargaşaya neden olan genellikle ağabeyim olurdu, ben değil.

"Evet, baba?" Gerginliği hafifletmeye çalıştım. Yüzünde yumuşak bir gülümseme belirdi.

Ben tam bir baba kızıydım ve o da bunu biliyordu.

"Seninle oturabilir miyim?" Başımı salladım ve yanıma oturdu, şilte biraz eğildi. Karmakarışık saçlarını yanaklarımdan çekti ve bana dikkatle baktı.

"Ağlıyor gibi görünüyorsun, bu da sadece benim hatalı olduğum anlamına gelebilir." Dudaklarımı düzleştirdim ve gözlerimi aşağıya diktim. "Ağlamış olabilirim."

"Özür dilerim, tatlım." Yorgun bir elini yüzünde gezdirdi. "Jimnastik hakkında. . ."

"Öyle mi?"

"Dinle, bunu yapmanı istemediğimden değil, tek başına bu kadar uzağa taşınmanı istemediğimden. Hâlâ gençsin ve dünya tehlikeli bir yer. Ya sana bir şey olursa? Sana yeterince hızlı ulaşamazdım."

Onun endişesi karşısında sesim yumuşadı. "Baba, iş için sürekli seyahat ediyorsun." Sözlerim yüzünü buruşturmasına neden oldu ve bu gerçeği dile getirdiğim için anında kendimi kötü hissettim. Ama gerçek buydu ve ne demek istediğimi anlatmalıydım. "Ne fark eder k i ?"

Bir elini tuzlu ve biberli saçlarında gezdirdi. "Haklısın. İşim gereği çok seyahat ediyorum ve yeterince yanınızda olamadığım için üzgünüm ama aramızdaki fark şu ki ben deneyimli bir yetişkinim, siz değilsiniz."

Yenilgiyle kamburumu çıkardım. "Biliyorum. Sadece biraz düşüneceğini umuyordum. Tamamen yalnız kalacak değilim ya. Bir anne ve diğer jimnastikçilerle ortak bir dairede yaşayacağım."

"Annen değil a m a . O kadınları tanımıyorum bile Adrianna. Sen benim kızımsın, seni onlara emanet edemem."

Ona ciddi bir bakış attım. "Baba, ikimiz de annemin benim için böyle bir şey yapacak türden bir anne olmadığını biliyoruz." Çocuklarının geliştiğini görmek için her şeyi veren ve yapan türden bir anne. Joy Rossi'nin gündeminde daha önemli şeyler vardı.

Babam iç çekti. "İyi bir argüman ortaya koydun ve ben de bunu düşünüyordum." Canlandım. "Bir uzlaşmaya varabilirim. Batı Yakası'nda jimnastik antrenörlüğü yapan bir iş ortağım var. Onu bir arayayım, bakalım ne diyecek."

Çenem düştü. "Batı Yakası mı baba? Beni California'ya kadar göndereceksin ama New Hampshire'a göndermeyecek misin?"

"Kaliforniya değil, Florida'nın batı kıyısı. Cape Coral. Buradan üç saat uzaklıkta. Bin beş yüz mil değil."

Durakladım, dudaklarımı büzdüm. "Koç olan bir arkadaşın mı var? Bunu nasıl bilemedim?"

"Onunla gençken tanışmıştınız ama muhtemelen hatırlamıyorsunuzdur. Yıllar önce benden bazı gayrimenkuller satın aldı ve her zaman iletişim halinde kaldık. Arada sırada birlikte bir ev çeviririz ya da emlak konusunda tavsiye ister. Adı Konstantin."

İsim hiç tanıdık gelmedi. "Hangi seviyede koçluk yapıyor?"

"Bunu bilmiyorum. Tek bildiğim eski bir Rus Olimpiyat sporcusu olduğu ve yaptığı işte iyi olduğu."

Gülümsememi engelleyemeyecek kadar içimde umut filizlendi. Ruslar çılgındı, jimnastik eğitimleri daha da çılgındı, bu da midemin endişeyle çırpınmasına neden oldu. Şikayet etmeyecektim, elimden geleni yapacaktım.

Dilenciler seçici olamaz.

"Bunu bana daha önce söylemediğine inanamıyorum."

"Geçmiş emlak işlemlerimizde gündeme gelmiyor. Şu anki salonunuzda mutlu olmadığınızı bilmiyordum," diye karşı çıktı. "Antrenörlerinin yeterli olmadığını bana söyleseydin, Konstantin daha erken devreye girebilirdi."

Touché.

"Onu ne zaman arayacaksın? Şimdi arayabilir misin? Lütfen?" Heyecanla kolunu salladım ve dizlerimin üzerinde sallanarak zıpladım. "Baba!"

Benim hevesim karşısında kıkırdadı, gözlerindeki ışık geri geldi. Babamın ve benim gözlerimiz aynı yeşil tonundaydı. Ona en çok ben benziyordum. Koyu renk saçlarım, ince düz burnum ve cilt tonumuzla birbirimize çok benzerdik. Ve tıpkı babam gibi, bir şey hakkında heyecanlandığımda gözlerim parlak yeşim rengine dönerdi. Yine de saçlarımdaki koyu kırmızı tonların ya da çillerimin nereden geldiğinden emin değildim.

Gülümsemesini engelleyerek iç çekmiş gibi yaptı. "Ofisime gel, onu arayacağım."

"Gerçekten mi?" Çığlık attım. Başını salladığında kollarımı omuzlarına attım ve ona sıkıca sarıldım. "Oh, teşekkür ederim, baba! Teşekkür ederim! Teşekkür ederim! Teşekkür ederim!"

Sırtımı sevgiyle sıvazladı. Yatağımdan fırladım ve hemen arkasından gittim. Ofisine döndüğümüzde, masasının önündeki çivili deri sandalyeye oturdum. Babam yerleşirken kıpırdanmamak için ellerimi kalçalarımın altına yerleştirdim.

Yerleşmek derken, kendine bir bardak burbon doldurmaktan bahsediyorum.

"Pekala, bana hangi seviyede olduğunuzu tekrar hatırlatın. Ulaşmak istediğiniz hedef nedir?"

İçime bir hüznün çöktü. Keşke ben hatırlatmak zorunda kalmadan bilseydi. Adam aklından yirmi farklı ticari işlem geçirebilirdi ama kızı hakkında birkaç bilgiyi aklında tutamıyordu.

"Ben 10. seviyedeyim ama elit seviyeyi test etmek istiyorum. Önce elit koçluk yapıp yapmadığını ve elit bir programı olup olmadığını öğrenin."

Başını salladı ve hoparlörü açarak bir numara çevirdi. Derin bir ses telefonu açana kadar telefon birkaç kez çaldı.

"Allo?"

Kaşlarım birbirine çarptı. *A-düşük mü?*

"Konstantin, dostum, ben Frank Rossi. Nasılsın?"

"Frank, sesini duymak çok güzel. Aslında tam da konuşmak istediğim adamsın." Babam onun Rus olduğunu söylemişti ve ağır aksanı da bunu doğruluyordu.

"Öyle mi? Mükemmel zamanlama o zaman. Noel hediyesi aldın mı? Sana ve o güzel kız arkadaşına en sevdiğim votkadan bir şişe gönderdim."

Konstantin hafifçe gülerek durakladı. "Eve gittiğimde Katja'ya sormam gerekecek. Onun votka iştahı da benimki kadar doymak bilmez. Umarım hepsini bensiz içmemiştir." Babam gibi o da kıkırdadı. "Şimdiden teşekkür ederim. Çok nazıksınız."

"Katja nasıl? Yuva kurmaya karar verdiniz mi?" Babam elindeki burbon bardağını çevirerek sordu. Her ne kadar arkadaşıyla hasret gidermesini dinlemek hoşuma gitse de, sadede gelmesi için sabırsızlanıyordum.

"Ah, henüz değil," diye cevap verdi derin bir iç çekerek. "Denemediği için değil. Her şeyin zamanı var."

Babam kıkırdadı ve bir sonraki sözleri üzerine kalbim daha hızlı atmaya başladı. "Sana bir sorum var. Hâlâ jimnastik antrenörlüğü yapıyor musun?"

"Bunu sormanız komik. Öyleyim ve World Cup'ı yaklaşık bir yıl önce önceki sahiplerinden satın aldım. Genişletmeyi düşünüyordum ama buna değip değmeyeceği konusunda uzmanlığınızı almak istedim."

"Ah. . . ." Babamın kaşları kalktı, gözlerinde bir ışıltı parladı. Bu bakışı bilirdim. Bu onun bir şeylerle uğraşma şansıydı. "O halde zamanlama ne kadar mükemmel. Kıymetli kızım geçiş yapmaya hazır olduğunda seni aramamı söylediğini hatırlıyor musun?"

Durakladı. Sessizlik havayı doldurdu. Kalbim durdu. "İstiyorum."

"Daha önce bana geldi ve New Hampshire'da bir spor salonuna transfer olmak istedi. Orada bildiğin bir spor salonu var mı?"

"Hatırlamaya değer bir şey değil."

Babamın gözleri benimkilere dikildi. Sivri bir kaşını kaldırdı ve sırtıttı. "Doğu Yakası'ndaki en iyi spor salonlarından biri olduğunu söyledi. Ama senden daha iyi birini hayal edemiyorum."

Konstantin kıkırdadı. "Beni pohpohluyorsun. Kızınızın hâlâ eğitimde olduğunu bilmiyordum. Söyle bana, hangi seviyede?"

Ona hatırlatmak için iki elimi kaldırdım.

"Onuncu seviyede ama spor salonunda-" "Elit koç," diye fısıldadım.

"Elit koç, bana ihtiyacı olduğunu söylediği şey de bu," dedi babam. "Sen elit misin?" Babamın sorusu karşısında irkildim. *O* elit olmazdı, elit koç olurdu.

"Elit bir programım ve elit kızlardan oluşan bir ekibim var. Kız kaç yaşında?" "On beş."

"Hmm. 15 yaşında sadece 10. seviyede olamaz, bu bir elit için oldukça büyük bir yaş. Şu anda üniversite eğitimi mi alıyor?"

"Dürüst olmak gerekirse, ne yapmayı planladığından ya da yapabileceğinden emin değilim. Sadece birinci sınıf bir spor salonunda antrenman yapmak istediğini biliyorum."

Bu göğsüme saplanmış bir bıçak gibi kalbimi acıttı. Daha birkaç saat önce ona gelecekle ilgili planlarımı anlatmıştım.

"Pekâlâ." Boğazını temizledi. "G i t m e m gereken bir akşam yemeği toplantısı var, seni sabah arayabilir miyim ve bunun üzerinden geçebilir miyiz?"

"Mükemmel, kulağa bir plan gibi geliyor. Sizden haber bekliyorum. Hazır başlamışken, yeni spor salonunuzdaki genişleme fikrinizi de tartışabiliriz."

"Daha da iyi."

Babam telefonu kapattığında kendimi daha iyi hissetmedim. Kaşlarımı çattım. Yaşımı duyunca pek de kesin bir şeymiş gibi gelmedi. Neredeyse hoparlörü açmamış olmasını dileyecektim.

"Merak etme tatlım. Şu anda gerçekleştiremeyeceğim hiçbir şey yok."

Lucia Franco Yazarının Diğer Romanları

Bağımsızlar Beni

Düşüneceksin

Bana Tutun

Kapalı Bakiyeler

serisi Bakiye

Yürütme

Serbest Bırak

TEŞEKKÜRLER

Kocam Tony, tembel bir gün geçirmek ve yazarlık hayatım hakkında duygusal olmak istediğimde bile beni yazmaya ve yolumdan sapmamaya itiyor. Beni çılgına dönmüş gördüğünde devreye giriyorsun ve yazarlık görevlerim yüzünden kendi payıma düşeni yapamadığımda aile hayatımı üstlenerek tüylerimi diken diken etmeye yardımcı oluyorsun. Beni ve yazdığım bu çılgın hikayeleri sürekli desteklediğin ve her gün dizüstü bilgisayarımın başında geçirdiğim süreyi sorun etmediğin ve bundan asla şikayet etmediğin için teşekkür ederim.

Çılgın, vahşi, ne yapacağı belli olmayan ve birçok yüzü olan kız kardeşim Keena'ya. (Soyadını hâlâ bilmiyorum.) Otuzlu yaşlarımızda böyle bir şey yapacağımız kimin aklına gelirdi ki? Hayatım boyunca seri katiller hakkında hikayeler yerine aşk hikayeleri yazacağımı hiç düşünmemiştim. Peki ya seninle beyin fırtınası yapmak? Hayır. *Hush, Hush* sensiz gerçekleşemeyecek bir hikaye. Bu kitaptaki her karakter sizden bir parça, her sayfa sizden bir parça ve bu hikayeyi yazmak asla unutamayacağım bir deneyimdi. Bu kitabı yazmanın her saniyesini gerçekten çok sevdim. Bu kızlar ve hayatları üzerine yaptığımız konuşmaları ve bize ne kadar gerçek göründüklerini düşündüğümde kendimi gülümserken ve gülerken buluyorum. Bir gün birlikte başka bir kitap yapalım!

Jill Mac, sen gerçek bir MVP'sin. Sen olmadan bu yazarlık işini bu kadar uzun süre nasıl yaptım bilmiyorum. Sen tam anlamıyla Lucia 2.0'sın ve yılda daha fazla kitap yazmayı ve yayınlamayı daha ulaşılabilir hale getirdin. Her gün benim için yaptığın tüm sıkı çalışmalar ve yazarken eskisi kadar sık çıldırmamamı sağladığın için sana ne kadar teşekkür etsem azdır. Keena ile birlikte, sen olmasaydın bu kitap böyle bitmezdi. Sen gerçek hayattaki Natalie gibisin. Sahip olduğu esprili kişiliği kastediyorum, gizli hayatını değil... Umarım.

Vashti Dawn, benim için tekrar beta okuma yaptığın için teşekkür ederim. Taslaklarımın karmakarışık olduğunu biliyorum ama sen onların arasından sıyrılıp geri bildirimde bulunuyorsun. Umduğum gibi algılanmayacağı konusunda çok endişeliyken James'i ve bu hikâyeyi sevdiğin için teşekkür ederim. Mesajlarınız bana tahmin edebileceğinizden çok daha fazla yardımcı oldu. James Riviera tamamen sizindir.

Claire Contreras, Shanora Williams ve Ella Fields, ara verip farklı bir şeyler yazacağımı söylediğimde verdiğiniz destek için hepinize teşekkür ederim. Bu benim için büyük bir riskti, ancak cesaretlendirici sözleriniz

Yıllardır yazmak istediğim bu hikâyeyi y a z m a m ı sağladınız. Siz hanımlara ne kadar teşekkür etsem azdır.

Nadine Winningham, benim için editörlük yaparken harcadığınız tüm zaman ve çabayı ne kadar takdir ettiğimi göstermek için söyleyecek söz bulamıyorum. Kitaplarımın göz korkutucu bir iş olduğunu biliyorum, ancak asla pes etmiyorsunuz ve kolay düzeltmeleri görmeme yardımcı oluyorsunuz. Sonsuza kadar teşekkürler!

Amber Hodge, çılgınlıklarına katlandığın, başka bir kitabın redaksiyonunu yaptığın, sana *Hush*, *Hush*'tan bahsettiğimde benimle beyin fırtınası yaptığın ve doğru yapabilmem için bana yol gösterecek fikirlerini verdiğin için teşekkür ederim. Sana ne kadar teşekkür etsem azdır. Ayrıca Mack'i çalışıyorum.

Dana Bobko, muhteşem *Hush* h e d i y e l e r i için teşekkürler! Çok aşığım! Türünün tek örneği, eşsiz ürünler yarattığınız için çok teşekkür ederim.

Bana karşı sabırlı olan ve ne olursa olsun beni destekleyen okuyuculara ve blog yazarlarına, sokak ekibime ve okuyucu grubumdaki okuyuculara, siz olmadan bu işi yapamam ve bunu biliyorum. Tüm sevginiz, etiketleriniz, mesajlarınız ve yorumlarınız için çok teşekkür ederim. Sizler gerçek bir anlaşmanız.

YAZAR HAKKINDA

On yılı aşkın bir süredir rekabetçi bir atlet olan Lucia Franco, şu anda kocası ve iki oğluyla birlikte güneşli Güney Florida'da yaşamaktadır. Paranormal romantizm onun ilk aşkıydı, ancak kalbinde küçük kasaba ve yeniden birleşme romantizm hikayeleri için yumuşak bir nokta var.

Lucia bir sonraki romanı üzerinde çalışmadığı zamanlarda, onu yakınlardaki bir plajda ayak parmaklarını kuma sokarak dinlenirken bulabilirsiniz.

Daha fazlasını yazarluciafranco.com adresinde bulabilirsiniz.

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

